

PARTIDUL COMUNIST RUS (bolșevici) Proletari din toate straturile, uniți-vă! N LINII (I ULYANOV) LUCRĂRI COLECTATE T I PRIMII PASI ALE UNUI S -D MIȘCĂRI - - mii EDITURA I OSUDARS I VIENA MOSCOVA Tipăresc la comandă IX Congres R K P / b) Tipărit din matricele de tipografia Mospoligraf-Moscova Guise nr Distrugătorul Nijni Novgorod nr Tiraj - Poligraful inferior N -Novgorod PREFAȚĂ Volumul I al Colectelor lui Vladimir Ilici, conform planului de publicare, ar trebui să acopere lucrările sale politice înainte de plecarea sa la Granina la mijlocul anului. Lucrările lui Vladimir Ilici din aceeași perioadă, neconsacrate direct unei discuții asupra sarcinilor politice ale mișcării muncitorești ruse, au fost incluse în volumele II și III. A trebuit să ne abatem de la acest plan al volumului I doar cu o singură ocazie. A trebuit să includem în volumul I lucrarea lui Vladimir Ilici: Noi mișcări economice în viața țărănească, căci opusul a fost găsit chiar în momentul pregătirii volumului I și deja după publicarea volumelor II și III. Dar acest articol al lui Vladimir Ilici nu este singura noutate din volumul I. Aproape toate constă în astfel de noutăți. O serie de lucrări ale lui Vladimir Ilici incluse în volumul I sunt publicate pentru prima dată. Printre acestea sunt atât de importante pentru istoria partidului și a mișcării muncitorești precum "Proiectul de program al social-democraților partid" din și "Proiectul de program al partidului nostru" din , care sunt încă complet necunoscute. Alte lucrări ale lui Vladimir Ilici din anii , precum "Explicarea legilor privind amenzile" "Legea nouă a fabricii" sau scrisă de Vladimir Ilici în și proclamată deși au fost tipărite la un moment dat (sau publicate pe un hectograf), acestea au fost cu greu retipărite și au fost complet inaccesibile. În cele din urmă, volumul I include cea mai semnificativă și - acum se poate spune - lucrarea profetică a lui Vladimir Ilici din anii - "Ce sunt prietenii poporului". Această lucrare tovarășe Lenin a fost scrisă de el exact acum de ani. Acum este publicat într-o formă care o face accesibilă unei mase largi de cititori*) *) În urmă cu câteva luni, "Care sunt prietenii poporului" a fost publicat ca tipărit separat de volumul I pregătit atunci al Colectării Rândurile următoare sunt preluate din prefața mea la această ediție - - Lăbuța grea a jandarmilor țariști, care au reușit să întârzie zeci de ani familiarizarea muncitorilor cu această lucrare minunată, se simte și acum. După ce am întrerupt un număr de depozitare de cărți rusești și străine, nu am găsit a doua parte a lucrării lui Lenin și suntem forțați deocamdată să ne limităm la retipărirea primei și a treia părți. În memorii, voi S Mitskevich, A Ganshin și V Maslennikov, pe care cititorii le vor găsi în notele la acest volum, conturează condițiile în care a apărut această lucrare. Întinsă timp de de ani în ascunzișurile departamentelor de securitate, cunoscute la momentul apariției sale doar unui cerc foarte restrâns de primii muncitori marxisti și apoi, parcă, scufundați în apele uitării, această lucrare a lui Vladimir Ilici este fără îndoială una dintre cele mai remarcabile lucrări ale jurnalismului revoluționar rus. Autorul, care scria sub amenințarea constantă a unei invazii de jandarmi, care folosea cărți, a căror simplă păstrare la acea vreme costa o închisoare lungă, se pare că nu a avut timp și dispoziție să-și termine și să-și curețe opera în contururi ascuțite, el conturează programul socialismului proletar în curs de dezvoltare și, cu o indignare contagioasă, fără a cruța dușmanii ideologici, îl pune în contrast cu jurnalismul de salon al populiștilor de atunci, părinții spirituali ai socialiștilor-revoluționari de mai târziu. Această "voce ascuțită din subteran" era la acea vreme adevăratul strigăt al "cocoșului galic", cu mult înainte de

trezirea mișcării muncitoare de masă, care a salutat zorii revoluției comuniste în Rusia Această voce era un vestitor și un ecou al sentimentelor profunde de indignare, indignare și ură care se acumulasă în adâncul maselor muncitoare De aceea această lucrare este complet saturată de un sentiment de ostilitate ireconciliabilă față de toți dușmanii poporului muncitor și de cel mai profund dispreț față de "populiștii" exacti și bine intenționați din tabăra liberală și populistă După fotografiile eroicei Voințe Poporului din anii , nu a existat o manifestare mai vie și mai puternică a urii față de ordinea existentă și a disprețului față de cei care se împacă cu ea în istoria Rusiei din ultima jumătate de secol a secolului al XIX-lea decât aceasta voce care a răsunat din subteranul marxist și așa a rămas până la însoțirea grevelor în masă și a demonstrațiilor muncitorilor, Lenin-Plekhanov Iskra a vorbit în toată Rusia - - Printre istoricii mișcării sociale și revoluționare și în spatele lor și printre mase largi chiar și tovarăși de partid, ideea a susținut de multă vreme că prima formulare mai mult sau mai puțin amplă a opiniilor marxiștilor din interiorul Rusiei a fost cartea lui Struve Critical Notes on the Problema dezvoltării economice a Rusiei Fără îndoială, geniala carte a lui Plehanov, Toward the Development of a Monistic View of History, a jucat un rol enorm în răspândirea marxismului în rândul intelectualității Abia acum, odată cu apariția lucrării publicate a tovarășului Lenin, va deveni clar atât pentru istorici, cât și pentru cititori că prima și mai puternică formulare a sarcinilor socialismului muncitoresc în Rusia nu a fost opera lui Struve sau cartea lui Plehanov, ci tocmai această lucrare de Lenin Prima parte a ei a fost scrisă în aprilie , a fost finalizată cel târziu în iunie a aceluiași an; între timp, cartea lui Struve a fost scrisă în vara anului și a fost publicată abia în septembrie aceluși an, în timp ce cartea lui Plehanov a fost scrisă în toamnă și a apărut abia la sfârșitul lunii decembrie a aceluși an Când Lenin și-a scris cartea, nu ar fi putut fi familiarizat cu aceste lucrări ale lui Struve și Plehanov Munca erotică este rodul muncii independente asupra învățăturilor lui Marx și asupra aplicării acestora la condițiile specifice ale sistemului politic și economic al Rusiei Dar opera lui Lenin nu a fost doar prima formulare a marxismului pe pământ rusesc, a fost în același timp cea mai bună formulare a sarcinilor socialismului proletar, cel mai în concordanță atât cu spiritul revoluționar al marxismului, cât și cu condițiile specifice Rusiei Cartea lui Struve, care a apărut după opera lui Lenin, așa cum s-a dovedit în același timp, în toamna anului , imediat după publicarea cărții lui Struve, tovarăș Lenin, a formulat nu sarcinile revoluționare ale proletariatului rus, ci tendințele progresiste ale dezvoltării burgheze ruse Cartea lui Plehanov, într-o formă literară cu adevărat strălucitoare, a scos la iveală sursele generale și perspectivele largi ale interpretării materialiste a istoriei Dar numai opera lui Lenin, aplicând metodele lui Marx materialului concret al vieții economice rusești, a dezvăluit până la urmă profunzimea sclaviei economice a proletarului și țaranului rus și a făcut apel din această sclavie la spiritul indignării și al revoltei Uimitoare este sensibilitatea extraordinară care i-a permis lui Lenin, în această lucrare, să sublinieze problemele tactice ale viitoarei revoluții, Lenin Sebr, sos , v I - - care pentru prima dată a avut un impact larg abia ani mai târziu (), și s-a desfășurat pe deplin abia de ani mai târziu () Cine vrea să înțeleagă nucleul de bază al ideilor tactice ale lui Lenin, cine dorește să înțeleagă rădăcinile programului revoluționar al lui Lenin în și , trebuie să studieze această lucrare a

lui Lenin, căci în această primă lucrare politică a lui, Lenin a schițat pentru prima dată și a subliniat acele relații de clasă specifice în Rusia, care au servit apoi drept bază solidă pentru ideea sa despre dictatura proletariatului și țărănimii () și ideea unei uniuni revoluționare a muncitorilor și țăranilor (și anii următori) Plehanov a expus, fundamentat și ilustrat în mod strălucit învățăturile lui Marx, dar nu avea acea forță a solului, acele rădăcini adânci, acea sensibilitate extraordinară, acea legătură spontană cu milioanele de oameni muncitori din Rusia, care au făcut posibil ca Lenin să nu rămână doar un interpret al marxismului, dar l-a transformat în conducătorul revoluției ruse și l-a pus în fruntea statului capturat de poporul muncitor Puterea elementară a tânărului proletariat, care era destinat să deschidă era revoluției proletare mondiale într-un sfert de secol, se simte în fiecare linie a operei tânărului Lenin Ea stă la baza aceluși dispreț magnific față de autoritățile consacrate ale gândirii sociale, la baza aceluși curaj ideologic și intransigență cu care este umplută, asemenea dinamitei, această bombă literară, pe care Lenin a aruncat-o acum treizeci de ani în societatea nobililor ruși , producători și intelectuali plini de lacrimi iubitoare de oameni Așa se explică și de ce această lucrare, care tratează morții politici și întrebările deja hotărâte de istorie, ne molipește încă cu entuziasm și credință în biruința cauzei revoluționare a proletariatului Această carte învață marxismul și educă gândirea și voința revoluționare; citind-o, tineretul nostru proletar va învăța să înțeleagă cum raționamentul sec și tabelele statistice pot aduce adevărată plăcere intelectuală și când cititorii au citit această carte până la sfârșit și au citit concluziile ei - "când reprezentanții de frunte ai acesteia (clasa muncitoare) înțeleg ideea socialismului științific, ideea rolului istoric al muncitorului rus , când aceste idei se răspândesc și se creează organizații puternice în rândul muncitorilor, transformând actualul eco- - - războiul comic al muncitorilor într-o luptă de clasă conștientă - atunci muncitorul rus, ridicându-se în fruntea tuturor elementelor democratice, va răsturna absolutismul și va conduce proletariatul rus (împreună cu proletariatul tuturor țărilor) pe drumul drept al politicii deschise lupta pentru revoluția comunistă victorioasă", să-și amintească că asta a fost scris în urmă cu de ani de un marxist aproape singuratic în zilele puterii nemaiauzite a monarhiei ruse și a somnului mort al societății și să-și spună: voința revoluționară a proletariatului, înarmată cu învățăturile lui Marx, este într-adevăr capabilă să răstoarne întreaga lume cu susul în jos *

" * Îmbinând toate lucrările politice ale lui Vl Ilici în anii , Volumul I oferă pentru prima dată o imagine coerentă a dezvoltării gândirii politice a liderului clasei muncitoare la momentul formării mișcării comuniste a proletariatului și a dezvoltării liniilor principale ale ideologia, politica și tactica partidului nostru Abia acum, când lucrările politice ale lui Vl Ilici în anii , adevărata istorie a primilor pași ai mișcării muncitorești și a comunismului marxist în Rusia devine posibilă În legătură cu semnificația similară a volumului I, nu ne-am oprit la niciun fel de "anexe" la textul principal Aceste anexa, care includ o serie de documente greu accesibile referitoare la mișcarea muncitorească și la istoria gândirii revoluționare din acea vreme, vor ajuta cititorul să restabilească situația în care V I Lenin a elaborat bazele programului și tacticii a partidului revoluționar al clasei muncitoare Printre aceste "anexe", cititorul va acorda, desigur, atenție lucrărilor, nesemnificative ca volum, dar foarte semnificative în ceea ce privește volumul de muncă

investit în ele și rolul lor pentru dezvoltarea ulterioară a istoriei partidului și biografia lui Vladimir Ilici "Lista proclamațiilor Uniunii de luptă din Sankt Petersburg" pentru - " și "Lista lucrărilor nedescoperite ale tovarășului Lenin până în ", întocmită de tovarăș I Tovstukha

Departa de a dori să transforme scurta sa "prefață" într-un studiu asupra semnificației și rolului lucrărilor individuale ale lui Vl Ilici în istoria ideilor sale și în istoria partidului nostru, nu pot totuși să trec în tăcere aici două fapte care acordă o importanță deosebită articolelor din volumul I * - - Într-un număr din aceste articole cititorul va găsi primele încercări ale lui Vl Ilici să formuleze relația dintre clasa muncitoare și țărănime în revoluție

Cititorul atent va observa fără îndoială în aceste prime încercări de a rezolva problema fundamentală a revoluției ruse o luptă între două tendințe

0 tendință se bazează pe ideea generală, abstractă, a dezvoltării forțelor productive și a progresivității din acest punct de vedere al agriculturii pe scară largă față de mică agricultură a țăranului

Această idee îl face pe Vl Ilici în proiectele sale din programul anilor ' cu o grijă deosebită de a-și formula gândurile despre acele revendicări ale țăranimii care ar putea fi susținute de clasa muncitoare

Din această "atenție" - în atmosfera unei lupte acerbe împotriva populismului mic-burghez reacționar - a apărut și programul segmentelor, a cărui origine poate fi urmărită acum în detaliu pentru prima dată, pe baza materialelor din volumul I

A doua tendință este o înțelegere și un sentiment profund al lui Vl Ilici de la primii pași ai lucrării sale a faptului concret că revoluția agrară, răscoala revoluționară a țăranilor, soluționarea revoluționară a problemei pământului este un moment necesar al victoriei asupra monarhiei nobiliare

Vl Ilici deja în anii mai profund și mai precis decât oricare dintre marxiștii de atunci, fără a-i exclude pe membrii Grupului Emanciparea Muncii și pe viitorii editori ai Iskra

În lucrările volumului I, putem studia combinarea acestor două tendințe pentru a constata victoria completă și necondiționată a celei de-a doua tendințe încă din , adică la doar un an de la adoptarea "programului cut-off"

Această a doua tendință l-a condus pe Vl Ilici deja la începutul anului la programul de "naționalizare a pământului" și "dictatură a proletariatului și a țăranimii"

Acest program Vl Ilici a avansat tocmai în momentul în care menșevicii, vulgarizat și ducând până la absurd ideea naturii reacționare economice a economiei țărănești, au făcut din ea un instrument de atacuri contrarevoluționare împotriva tacticii unei "alianțe a muncitorilor" și țăranii" și a făcut din aceasta baza tacticii lor de unire a muncitorilor cu burghezia

0 altă împrejurare asupra căreia am dori să atragem atenția este caracterizarea diferitelor abordări ale problemei rolului clasei muncitoare în revoluție, care a fost dată de Vl, Ilici într-una din notele la prima sa lucrare politică

La pagina , cititorul va citi următoarele rânduri: "Se poate ajunge la concluzia că este necesar să-l trezești pe muncitor să lupte împotriva absolutismului în două moduri: fie să-l privești pe muncitor ca pe singurul luptător al sistemului socialist, și apoi să vezi în libertatea politică una dintre condițiile care îi facilitează lupta

Așa văd social-democrații Sau adresați-i pur și simplu ca unei persoane care suferă cel mai mult din cauza ordinii moderne, care nu are nimic de pierdut și care se poate opune absolutismului cel mai hotărât

Dar aceasta va însemna - să-l forțeze să tragă în coada radicalilor burghezi, care nu vor să vadă antagonismul burgheziei și al proletariatului în spatele solidarității întregului "popor" împotriva absolutismului

În concizia, simplitatea, precizia și expresivitatea sa,

această caracterizare a anului trebuie recunoscută ca o anticipare strălucitoare a întregului sens al luptei ideologice și politice din Rusia în ultimele decenii Căci întregul - fără urmă - sensul acestei lupte, care și-a pus amprenta în toate sferele vieții și gândirii sociale din Rusia, a constatat tocmai în a decide dacă clasa muncitoare va deveni șeful tuturor muncitorilor și îi va conduce la lupta pentru socialism, subminând cu sprijinul lor toate obstacolele din calea ei - în primul rând monarhia - sau - urmând exemplul revoluțiilor burgheze clasice din secolul al XIX-lea - va fi obligată să predea hegemonia burgheziei liberale, în urmă coada sa pe calea eliminării reformiste mai întâi a monarhiei și apoi a "democrației" Toate partidele și grupurile fără excepție - de la "ekonomiști", "bernsteinieni" și menșevici la sociali-revoluționari și cadeți - practic timp de decenii au împins proletariatul pe această a doua cale Lenin, care definise ambele căi precis și clar deja în , l-a chemat pe primul drum Clasa muncitoare l-a urmat pe Lenin Dintr-o mică "notă" s-au desfășurat teorie și practică, care au determinat multă vreme cursul istoriei ruse și mondiale L Kamenev ,III- NOI MIȘCĂRI economice în viața ȚĂRĂNEASCĂ DESPRE CARTEA LUI V E POSTNIKOV - "ECONOMIA ȚĂRNICĂ DE SUD RUS" •Scriș în *) Imprimat cu hand-yaasi aceeași gaia Publicată în anul , cartea lui V E Postnikov "Kr rusă de sud economie "(Moscova, P XXXII-j- Ts ,) este o descriere extrem de detaliată și amănunțită a economiei țărănești din provincie Taur , Khere și Ekaterinoslav, în principal pe continent (nord) uu provincia Taurida Această descriere se bazează, în primul rând, și în principal, pe studiile zemstvo-statistice ale celor provincii indicate; în al doilea rând, asupra observațiilor personale ale autorului, făcute de acesta parțial la datorie*), parțial cu scopul special de a studia agricultura țărănească în anii - Încercarea de a aduce cercetarea statistică zemstvo asupra unei întregi regiuni într-un singur întreg și de a prezenta rezultatele lor într-o formă sistematică este în sine de mare interes, întrucât statistica zemstvo oferă material enorm și cel mai legal despre situația economică a țăranimii, dar în o astfel de formă încât pentru public aceste cercetări dispar aproape fără urmă: colecțiile zemstvo-statistice sunt teme întregi de tabele (de obicei un volum separat este dedicat fiecărui district), un rezumat al căruia în rubrici suficient de mari și clare necesită studii speciale Nevoia de rezumate ale statisticilor zemstvo și procesarea lor a fost simțită de mult timp Recent, în acest scop, a fost întreprinsă publicarea "Rezultatele statisticilor Zemstvo" Planul acestei "cladiri" este următorul: este luată o întrebare particulară bine-cunoscută care caracterizează economia țărănească și un studiu special este dedicat rezumarii tuturor datelor despre această întrebare disponibile în statisticile Zemstvo; provincii exclusiv agricole **) și provinciilor de comerț De aceea, două volume publicate de "Rezultate" au fost compilate în plan; *) Astor a servit ca funcționar pentru amenajarea terenurilor statului în provincia Taurida **) În ediția Eastpart: "proprietar" - o greșală evidentă Ryu, - - "comunitatea țărănească" (V V); al doilea - "închirierea țărănească netitulară" (N Karyshev)) Este permis să ne punem la îndoială corectitudinea unei astfel de metode de rezumare: în primul rând, trebuie să reunim date referitoare la diferite regiuni cu condiții economice diferite *) (în acest caz, o caracterizare separată a fiecărei regiuni prezintă dificultăți enorme din cauza incompletității a studiilor și omisiunilor zemstvo din multe județe: aceste dificultăți s-au făcut deja simțite în volumul al lui Itogi; încercarea lui Karyshev de a distribui datele disponibile în statisticile zemstvo privind închirierile nealocate **) în diferite

zone specifice a eşuat); în al doilea rând, este absolut imposibil să descriem separat un aspect binecunoscut al agriculturii țărănești fără a atinge alte aspecte; o întrebare binecunoscută trebuie smulșă artificial, iar integritatea prezentării se pierde Arendarea țărănească și cea nealocată sunt separate de arenda terenului de alocație, de datele generale privind gruparea economică a țăranilor, asupra mărimii suprafeței cultivate; sunt considerate doar ca parte a economiei țărănești, în timp ce adesea reprezintă un mod special de a conduce o economie privată Prin urmare, o colecție de statistici Zemstvo pentru o anumită zonă cu condiții economice omogene ar fi, mi se pare, de preferat) Subliniind în treacăt gândurile mele cu privire la o abordare mai corectă a rezumatelor studiilor zemioko-statistice, gânduri care sunt sugerate de o comparație a lui Itogi cu cartea lui Postnikov, trebuie, totuși, să fac rezerva că Postnikov nu și-a stabilit de fapt obiectivele de a rezuma la și : el împinge materialul digital în fundal și toată atenția este atrasă asupra completității și convexității descrierii În descrierea sa, autorul, cu aproape egală atenție, se oprește "pe chestiuni de natură economică, administrativ-juridică (forme de proprietate funciară) și tehnică (problema de suprafață; sistem de agricultură; culturi), dar a intenționat să pună întrebări de primul fel la primul plan "Trebuie să mărturisesc", spune autorul în Prefață, "că acord mai puțină atenție tehnicii agriculturii țărănești decât s-ar putea face, dar o fac pentru că condițiile economice, după părerea mea, joacă un rol mai important în agricultura țărănească decât tehnica În presa noastră de obicei igno *) În ediția Eastpart: "la diverse regiuni economice cu condiții economice diferite" Ed **) Cuvinte: "pe închirieri în afara amplasamentului" în ed Eastpart omis Ed unsprezece ei se concentrează pe latura economică Foarte puțină atenție este acordată studiului problemelor economice fundamentale, cum ar fi întrebările agrare și de cercetare a pământului pentru economia noastră țărănească Împărtășind pe deplin punctul de vedere al autorului asupra importanței comparative a chestiunilor economice și tehnice, intenționez să-mi dedic articolul prezentării *) numai acelei părți a operei lui Postnikov în care economia țărănească este supusă cercetării politice și economice **) Autorul caracterizează punctele principale ale acestui studiu în Prefață astfel: "Utilizarea recentă mare a mașinilor în agricultura țărănească și extinderea marcată a dimensiunii agriculturii în rândul părții prospere a țăranimii dau vieții noastre agrare o nouă fază, a cărei dezvoltare va primi, fără îndoială, un nou impuls din cauza greutății condițiile economice ale anului curent Productivitatea muncii țărănești și capacitatea de muncă a familiei cresc semnificativ odată cu creșterea dimensiunii fermei și cu utilizarea mașinilor, care până acum a fost trecută cu vederea la determinarea suprafeței pe care o poate cultiva o familie de țărani "Utilizarea mașinilor în agricultura țărănească provoacă schimbări cotidiene semnificative: prin reducerea cererii de muncă în agricultură și făcând și mai sensibilă suprapopularea agriculturii pentru țărani, ea contribuie la creșterea familiilor ***), care, devenind de prisos pentru sat, trebuie să caute de lucru pe margine și să devină efectiv fără pământ Introducerea mașinilor mari în agricultura țărănească ridică în același timp și bunăstarea țărănească, având în vedere metodele de agricultură existente și extinderea acesteia, la o înălțime care până acum nici nu putea fi imaginată În această împrejurare stă garanția ****) a forței noilor proprietari *) În ed , Eastparta: "cercetare* Ged **) O astfel de expunere nu mi se pare Inutil să spun că cartea lui P , care este unul dintre cele mai remarcabile fenomene

din literatura noastră economică din ultimii ani, a trecut aproape neobservată Acest lucru se datorează, poate, în parte și faptului că autorul, deși recunoaște marea importanță a chestiunilor economice, le expune prea fragmentar și aglomerează prezentarea cu detaliile altor întrebări ***) În ediția Eastpart: "număr de familii" Ed ***) În ediția Eastpart: zakon", rezultat, după toate probabilitățile, al unei lecturi greșite a manuscrisului Ed mișcări esențiale în viața țărănească) Marcarea și elucidarea acestor mișcări în țărănimea sud-rusă constituie sarcina imediată a acestei cărți" (Prefață, p X)

Înainte de a trece la o prezentare a în ce constau, în opinia autorului, aceste noi mișcări economice, trebuie să mai fac încă rezerve În-Îo S-a remarcat mai sus că autorul raportează date despre gubb : Aici , Ekaterinosl și Tauride, dar numai datele referitoare la această din urmă provincie diferă suficient de detaliat și, în plus, nu și de ansamblu: autorul nu oferă date despre Crimeea, plasată în condiții economice oarecum diferite, limitată exclusiv la cele continente nordice județele Tavrncn Gubernia - Berdiansk, Melitopol și Nipru Ma voi limita la date doar pentru aceste județe În- Provincia Tauride este locuită, pe lângă ruși, și de germani și bulgari, al căror număr, însă, nu este mare în comparație cu populația rusă: în Nipru, aproape de * gospodării de coloniști germani - (nu sunt bulgari) *) din gospodării (p), adică un total de 0 "% În Melipoyl U - germani și bulgari -j- - gospodării din , adică ,% În sfârșit în Berd în general numărul colonistilor este foarte mic, iar în raionul Nipru este cu totul nesemnificativ Autoarea descrie în detaliu economia colonistilor, separand-o mereu de cea rusească Omit toate aceste descrieri, mărginindu-mă exclusiv la economia țăranilor ruși Adeverat, datele digitale unesc pe ruși și pe germani, dar adăugarea acestora din urmă, din cauza nesemnificației lor, nu poate schimba rapoartele generale, astfel încât "este destul de posibil" să se caracterizeze economia țărănească rusă pe baza acestor date țărănimea altor provincii ruse numai prin prosperitatea lor mai mare Proprietatea comunală este "tipică și stabilă" în această zonă, **), după autorul (p), într-un cuvânt, după despărțirea coloniștilor, economia țărănească din Tavrncn buze nu reprezintă nicio diferență fundamentală față de tipul general de agricultură țărănească rusă ') Paranteze în ediția Eastpart omis Ed doar sate au gospodării de pământ (p) - II "În prezent", spune P-v, "orice sat din sudul Rusiei de orice semnificație (și probabil același lucru se poate spune despre majoritatea regiunilor rusești) reprezintă atât de multă diversitate economică; poziția grupurilor individuale ale populației lor, ceea ce face extrem de dificil să vorbim despre bunăstarea satelor individuale ca unități întregi *) și să trasăm această bunăstare cu cifre medii Astfel de cifre medii indică anumite condiții generale determinante pentru viața economică a țărănimii, dar nu dau nicio idee despre întreaga varietate a fenomenelor economice în realitate " (p) Puțin mai jos, P-v este exprimat cu și mai multă certitudine: "Varietatea bunăstării economice", spune el, "îngreunează foarte mult problema bunăstării generale a populației Persoane care trec repede prin satele mari din Tavrncn provinciile, fac de obicei concluzii despre marea prosperitate a țăranilor locali; dar se poate numi un sat prosper dacă jumătate dintre țăranii din el sunt bogați, iar celălalt este sărac în mod constant? Și prin ce semne ar trebui să se determine prosperitatea relativă mai mare sau mai mică a unui și a celuilalt sat? Este evident că cifrele medii care caracterizează situația populației unui întreg sat sau raion nu sunt suficiente pentru o concluzie despre prosperitatea țărănească Acestea din urmă nu pot fi

judicate decât după totalitatea multor date, împărțind populația în grupuri" (p) Poate părea că nu este nimic nou în această afirmație de diferențiere în rândul țăranimii: este menționat în aproape fiecare eseu dedicat economiei țărănești în general Dar ideea este că, atunci când menționează acest fapt, de obicei nu-i acordă nicio importanță, îl consideră ne semnificativ sau chiar întâmplător, găsesc că este posibil să se vorbească despre tipul de agricultură țărănească, caracterizând acest tip cu cifre medii și discută semnificația diferitelor măsuri practice în raport cu întreaga țăranime În cartea lui Postnikov se poate vedea un protest împotriva acestor opinii El indică (și de mai multe ori) "diversitatea enormă a situației economice a gospodăriilor țărănești individuale din cadrul comunității!" **) (p) și este înarmat împotriva "dorinței de a considera lumea țărănească ca pe ceva integral și omogen, *) În ediția Eastpart: "întreg" Ed **) Cuvintele: "în cadrul comunității" din manuscris sunt scrise într-o dimensiune mai mare decât restul textului În ed Istparta vi gto "sovshchiny" - comunități" Ed - cum este încă prezentat inteligenței noastre urbane" (p) "Studiile zemstvo-statistice din ultimii ani", spune el, "au aflat că comunitatea noastră rurală din voese nu reprezintă o unitate atât de omogenă pe cât le părea publiciștilor noștri! în anii , și că în ultimele decenii s-a înregistrat o diferențiere a populației în grupuri cu grade foarte diferite de prosperitate economică" (p) Postnikov își confirmă opinia cu o masă de date împrăștiate în toată cartea, iar acum trebuie să ne ocupăm de un rezumat sistematic al tuturor acestor date pentru a verifica corectitudinea acestei opinii, pentru a decide întrebarea cine are dreptate? - " Fie inteligența urbană", considerând țăranimea ca ceva omogen, fie Postnikov, care susține că eterogenitatea este uriașă? și atunci cât de adâncă este această eterogenitate? Oare împiedică o caracterizare generală a economiei țărănești din punct de vedere politic și economic, numai pe baza datelor medii? este capabil să schimbe acțiunea și influența măsurilor practice în raport cu diferitele trepte ale țăranimii? Înainte de a cita cifrele care oferă material pentru rezolvarea acestor probleme, trebuie menționat că toate datele de acest fel au fost preluate de Postnikov din colecțiile statistice zemstvo pentru Gubernia Taivriyskaya Inițial, statisticile zemstvo au fost limitate în recensăminte la date despre comunități, fără a colecta date despre fiecare gospodărie țărănească Curând însă, au observat diferențe în statutul de proprietate al acestor gospodării și au întreprins recensământul gospodăriilor - acesta a fost primul pas către un studiu mai profund al situației economice a țăranilor Următorul pas a fost menținerea tabelelor de combinare: pe baza convingerii că diferențele de proprietate ale țăranilor în cadrul comunității sunt mai profunde decât diferențele dintre diferitele categorii juridice de țărani, statisticienii au început să grupeze toți indicatorii situației economice a țăranilor în funcție de cunoștințe diferențe de proprietate, de exemplu, împărțirea țăranilor în grupe după numărul de hectare de semănat, după numărul de animale de tracțiune, după cantitatea de teren arabil alocat *), etc Statistica Taurida Zemstvo grupează țăranii după numărul de hectare de semănat Postnikov crede că o astfel de grupare "pare a fi de succes" (p XII), deoarece "în condițiile economiei raioanelor Tayarichesky, mărimea recoltei este cel mai semnificativ semn al bunăstării țărănești" (XII) "În regiunea de stepă de sud", spune) În ediția Eastpart a adăugat: "la curte" Ed - - II-c-dezvoltarea tot felul de meserii neindustriale în rândul țăranilor este încă relativ neînsemnată, iar ocupația principală a mării majorități a populației rurale în prezent este

agricultura bazată pe semănat de cereale" () "După mărturia statisticilor Zemstvo, în u de nord Tavrîn, buză ,% din populația rurală indigenă se ocupă exclusiv de meșteșuguri și, în plus, , % din populație are meserii subsidiare în agricultura proprie" (p nota) **) În funcție de dimensiunea culturilor, statisticile Zemstvo ale Taurului buze țărâni se împart în grupe:) cei care nu seamănă;) semănat **) până la des ;)- - zile;) - ;) - și) mai mult de des Pe a -a wow raport dintre aceste trupe, după numărul de gospodării, următoarele (p): Procentul de yarzi Comitatele Byrd Melit Nipru o/ (o/ /oo/ / Nu semănat - - r Semănat până la des - s П - dec - - " - - "- e x peste " - - -x (pag ') Reprezintă în medie yard zecimi de semănat pentru toți județe s des , " " *) Există o evidentă greșeală de tipărire în ediția Eastpart: "non-proprietar" Ed **) În manuscris după aceea există un postscript de Vl Ilici: [A Addendum-la text] Această adăugare este dată în ediția Eastpart: "De fapt, gruparea în funcție de mărimea culturii, chiar și pentru alte zone ale Rusiei, pare a fi mult mai corectă decât alte terenuri acceptate statisticienii pe baza grupării, de exemplu, în funcție de numărul de hectare de teren alocat sau de teren arabil alocat pe curte: pe de o parte, numărul de alocare terenul nu indică în mod direct viabilitatea instanței, deoarece dimensiunea alocăției determinat de numărul de audit sau de numerar suflete soț sexul în familie și depinde doar indirect de averea proprietarului, pentru că, în cele din urmă, țărânul, poate, nu folosește terenul alocat, îl închiriază și, în lipsa inventarului, nu îl poate folosi Pe de altă parte, dacă ocupația principală a populației este agricultura, atunci determinarea suprafeței însămânțate este necesară pentru contabilizarea producției, pentru determinarea cantității de cereale consumate de țărân, cumpărate de acesta și vândute, deoarece fără a le lămuri pe acestea întrebări, o latură foarte importantă a economiei țărănești va rămâne neluminată, va fi neclară natura economiei sale agricole, semnificația acesteia în comparație cu câștigurile etc În sfârșit, este necesar să se pună suprafața însămânțată la baza grupării pentru a putea compara economia gospodăriei cu așa-numitele norme de proprietate și agricultură țărănească, cu norma hranei (Nahningsfläche) și muncii (Arbeitsfläche) Într-un cuvânt, gruparea în funcție de semănat pare să fie nu numai reușită, dar nu cea mai bună și absolut necesară **) În ediția Eastpart: "Semănat" Ed Rapoartele generale (aceste procente sunt date pentru întreaga populație, inclusiv pentru germani) se modifică puțin cu excluderea germanilor: astfel, autorul calculează totalul în Taur Wow % dintre semănătorii mici (până la des), % dintre semănătorii medii (de la la des) și % dintre semănătorii înalți Excluderea nemților coboară ultima cifră la /s *), crescând în mod corespunzător numărul celor care seamănă puțin (p) Determinând gradul de eterogenitate al acestor grupuri, să începem cu proprietatea și utilizarea terenului ** **)) Autorul dă următorul tabel (p) (Postnikov dă suma zece de țărâni, Districtul Berdyansk Melitopol district Dneprovski Premiul merge la curte pe acri medii de teren arabil actul de vânzare I i' -|| închiriat , U , Suma j - h b| ** *) În ediția Eastpart mai există o coloană de numere referitoare la ultima parte a tabelului (până la rd yy), purtând inscripția: "Nu se închiriază curți și având urmă, respectiv, cifre: b r Z a ; , ; , ; b Ed **) Autorul nu oferă ultima coloană a acestui tabel (totaluri pentru a -a aa) La tabel, el notează că "în condițiile arendei, țărâni au dreptul de a ară numai '/', o parte din pământul arendat" * - - "Astfel", conchide autorul, "la Nipru, aproape un grup bogat de țărâni a folosit mai mult de % din toate terenurile arabile închiriate din

Berd y / , d în Melitol e , unde majoritatea terenurilor aflate în proprietatea statului sunt închiriate, chiar mai mult de / în suprafața închiriată Cel mai sărac grup de țărani (care seamănă până la dess) avea în toate uu doar dess sau aproximativ % din terenul arendat" (p)

Autorul dă apoi o serie de exemple de repartizarea inegală a pământului luat de societate, dar este de prisos să le cităm În ceea ce privește concluziile lui P-va despre dependența chiriei de veniturile chiriașilor, este extrem de interesant de remarcat opinia contrară a statisticienilor zemstvo La începutul cărții, P-v și-a plasat articolul: "Despre munca statistică zemstvo în provinciile Tavrich, Khera și Ekaterinoslav" (p XI-XXXII) Aici consideră, printre altele, publicată de Tavria zemstvo în "Cartea memorială a lui Tavrit, buze ", În care a fost rezumat un scurt rezumat al întregului studiu Trecând în revistă secțiunea din această carte care se ocupă de chirie, P-v spune: "În provinciile noastre multi-teren din sud și est Statisticile Zemstvo au scos la iveală un procent destul de proeminent din țărănimea prosperă, care, pe lângă propria lor alocație semnificativă, încă mai închiriază destul de multe pământuri pe margine Economia de aici urmărește nu numai satisfacerea propriilor nevoi ale familiei, ci și obținerea unor venituri excedentare, datorită cărora țăranii își îmbunătățesc clădirile, pornesc mașini și cumpără pământ Dorința este destul de naturală și nu conține nimic păcătos în sine, deoarece nu exprimă încă elemente kulak în ea [Aici nu există într-adevăr elemente kulak, dar, fără îndoială, există elemente de exploatare: prin închirierea pământului într-o sumă care depășește cu mult necesarul, țăranii prosperi recaptură de la săraci pământul de care au nevoie pentru hrană; extinzând dimensiunea fermelor lor, au nevoie de forță de muncă suplimentară și recurg la "închiriere"] cale' se ghidează după nevoia de hrană, iar dacă țăranii sunt prosperi *) și închiriază mult pământ, atunci procentul dintre acești chiriași este în continuare în scădere constantă odată cu creșterea mărimii alocației "(p XVII) - redactorul "Cartii memoriale" domnul Werner, astfel încât să dovedească *) În ed Eastpart: neterminat" Ed ♦*) În ediția Eastpart: "suficient*

Ed - - un astfel de mogsl, grupat după mărimea lotului țăranilor din toată Tavria, provinciile, având - muncitori și - bucati de vite de lucru S-a dovedit că "odată cu mărimea alocației, procentul gospodăriilor închiriate corect scade, iar cantitatea de teren închiriat pe gospodărie scade mai puțin corect" (p XVIII) Postnikov spune pe bună dreptate că o astfel de metodă nu este deloc concludentă, deoarece o parte din țăranii (doar cei care au - lucrări Aprox) sunt alocate în mod arbitrar și tocmai țărănimea prosperă a fost eliminată, și în plus, să conecteze împreună continentul yy Taurul buze și Crimeea - imposibil, deoarece condițiile de închiriere în ele nu sunt aceleași: în Crimeea, %- % din populație este fără pământ (așa-numitele zecimi); toate în at - doar - %; în Crimeea este aproape întotdeauna ușor să găsești teren de închiriat; toate în wow - uneori imposibil Este interesant de observat că statisticienii zemstvo din alte provincii au observat aceleași încercări (desigur, la fel de nereușite) de a ascunde astfel de manifestări "ilegale" ale vieții țărănești ca chiria, pentru a genera venituri (vezi Karysheva, Arenda țărănească fără închiriere)) Dacă, în acest fel, repartizarea chiriei nealocate între țăranii stabilește existența unor diferențe între fermele țărănești individuale nu doar cantitativ (chiriașă mult, chirie puțin), ci și calitativ (chiriașă din nevoie de hrană; chirii în scop comercial), atunci acest lucru este și mai necesar oferiți informații cu privire la închirierea terenului de alocare "Tot terenul de alocare", spune P-v- închiriat de

țărani de la țărani, este înregistrat în Taur Wow prin recensământul gospodăriilor din - - dec , care aici este % din întregul teren arabil alocat țărănesc, iar această zonă nu a fost încă inclusă în suprafața pe care țărani o închiriază raznochintsy 'care locuiesc în sate, precum și funcționarii , profesori, duhovnicești - și alte persoane care nu fac parte din țărănime și nu sunt supuse: interogatoriu în timpul recensământului gospodăresc Toată această masă de pământ este închiriată aproape în întregime de țărani grupurilor înstărite, așa cum arată următoarele cifre Recensământul a înregistrat numărul de hectare de teren arabil închiriate de la vecini de către gospodarii: Semănat până la des pe yard dec % - de la la d " G, " 0 - peste până la și mai mult , " "/" Doar G dec % "Cea mai mare cantitate din acest teren închiriat, la fel ca însuși numărul arendașilor de teren, aparține grupului de neșemănat, fără proprietar - - iar țărani de semănat scăzut *) Deci arr , 0 parte semnificativă a țăranilor din Taur, wow (aproximativ aproximativ / din populația totală) parțial din reticență, dar în cele mai multe cazuri din cauza lipsei de animale și de echipamente necesare agriculturii, nu ecoprotează toate terenurile din alocarea lor, îl închiriază **) și astfel crește folosirea pământului a celeilalte jumătăți mai prospere 'țărani Majoritatea arendașilor de pământ aparțin, fără îndoială, categoriei de gospodari frustrați, în declin" (-) Acest lucru este confirmat de următoarea plăcuță "la aa Taurul buze (conform statisticilor Melitol U Zemstvo nu furnizează informații), indicând numărul relativ de gospodari care închiriază terenuri și procentul de teren arabil alocat pe care îl închiriază" (p) U Berdiansky U Dneprovski °/ gospodării în chirie teren % din lotul închiriat teren "/" casă , închiriere de mai sus teren ° / despre a fi predat, peste teren Nu semănat , Semănat, până la des , - " , , - ı , - , , , peste , L , , Pe județe: , , , De la proprietatea și utilizarea pământului de către țărani, să trecem la distribuția inventarului Cu privire la numărul de vite de lucru pe grupuri, P-a oferă astfel de date - pentru toți al -lea Taur Wow împreună: Total împreunăÎn funcție de curte în medie ° / o yarzi, nu au sclav animale Sclav animale AlteleTotal***) coșul de cai Pentru cei care nu seamănă - 0 , - , , Semănat până la zile l-o m - , " - , - , - , - , - , o , , - " mai mult de " s θ oz , " - , *) În ed În partea de est, cuvintele: "și cei care seamănă puțin" sunt omise **) În ed Eastparta: "de închiriat" Ed *♦*) În ed În partea de est, există o notă de subsol: "Tradus în mare · A treia coloană de numere din ed Eastpart este omisă Ed - - Aceste cifre nu caracterizează în sine rândurile - acest lucru se va face mai jos, la descrierea tehnicilor agricole*) și la gruparea rangurilor economice ale țăranilor Aici vom observa doar că diferența dintre grupurile de țărani în ceea ce privește numărul de animale de tracțiune pe care le au este atât de profundă încât printre grupurile superioare vedem mult mai multe vite decât ar putea fi necesar pentru nevoile familiei, în timp ce printre grupurile inferioare sunt atât de puține (mai ales) miei de lucru încât agricultura independentă devine imposibilă Date complet omogene privind distribuția inventarului mort "Recensământul gospodăriilor, care înregistra uneltele țărănești la pluguri și bookers, dă următoarele cifre pentru întreaga populație a uyezdlor" (p) 'o yarzi Neavând teren arabil pistoale numai bookerim plug etc W Berdiansky 'o °/o °/o U Melitopolsky β U Dneprovski , , Acest tabel arată ce grup uriaș de țărani este privat de posibilitatea de a-și conduce propria economie independentă Cum stau lucrurile în grupurile superioare, acest lucru este evident din următoarele date privind cantitatea de unelte pe curte

în diferite grupuri de semănat (p): Conturi pentru inventar în curte U Berdyansky U Melitop U Dneprovski Transport (transport etc) Arabil (pluguri și clapete) Arabil de transport Transport arabil semănat - zile, -, -, -z -, -, I β, , mai mult de, s, -, Din punct de vedere al inventarului, grupul superior îl depășește numeric pe cel inferior (autorul a aruncat complet grupul cu până la culturi de) de - ori; din punct de vedere al numărului de lucrători, ** depășește același grup de / ori, i e mai puțin decât dublu De aici rezultă deja că grupa superioară trebuie să recurgă la angajarea lucrătorilor, în timp ce în jumătatea inferioară a gospodăriilor nu există nicio pa- *) În ed Eastparta: proprietatea terenurilor' Ed **) Vezi mai sus - tabelul privind componența familiei pe grupuri - - inventarul cabanei (NB această grupă "inferioară" este a -a de jos) și, în consecință, posibilitatea managementului independent Desigur, diferențele de mai sus în ceea ce privește cantitatea de teren și inventarul determină diferențele de mărime a suprafeței însemnate Numărul de hectare de semănat pe fiecare curte de grupe a fost dat mai sus Cantitatea totală a suprafeței cultivate a nobilimei Taurului Wow distribuite între grupuri după cum urmează (p): Zeci de semănat Pentru cei care semănează până la zile -Yu " - " - " peste " *) Total 0/ /0 ^ % la o populație de ° g β) ' o la % din populație, l J % la % din populație % Aceste cifre vorbesc de la sine Trebuie doar adăugat că autorul consideră (p) - dec semănat în curte III În capitolul anterior au fost rezumate date care caracterizează gradul de asigurare a proprietății țăranilor și mărimea fermelor acestora în grupuri egale Acum este necesar să reunim datele care determină natura economiei țăranilor din diferite grupuri, metoda și sistemul de agricultură Să ne oprim în primul rând pe propunerea lui Postnikov că "productivitatea muncii țărănești și capacitatea de muncă a familiei cresc considerabil odată cu creșterea dimensiunii economiei și cu utilizarea mașinilor" (p X) Autorul dovedește această propoziție calculând câți muncitori și animale de tracțiune pe suprafață dată însemnată în diferite grupuri economice În același timp, este imposibil să se utilizeze date despre componența familiilor, deoarece "grupurile economice inferioare îi lasă pe unii dintre lucrătorii lor să meargă la muncă ca muncitori agricoli, în timp ce grupurile superioare iau muncitori angajați" (p) Statisticile Tauride zemstvo nu sunt * **) ') În partea stângă a acestui tabel în manuscris se află o altă coloană de numere (în scris de mână mic) numită: Așezare de mijloc zonă" cu urmă, numerele corespunzătoare: Z v; ; , ; , ; Ed **) În ed Istparta este o greșală clară: "Pașa" Ed În ed Eastparta: accept Ed - oferă numărul de muncitori angajați și concediați, iar Postnikov calculează aproximativ acest număr, pe baza statisticilor Zemstvo privind numărul de gospodării care au angajat muncitori și pe baza câți lucrători sunt necesari pentru o anumită dimensiune a suprafeței arabile Postnikov admite că aceste date calculate nu pot pretinde acuratețe*), dar consideră că calculul său poate schimba semnificativ componența familiei doar în primele două grupuri, în timp ce în rest numărul angajaților este mic Comparând datele de mai sus cu privire la componența familiilor cu următorul tabel, cititorul poate verifica corectitudinea acestui punct de vedere (p) La toate a -a uu Taurul buze Muncă pentru yard nani-vacanță-timp-sh D familia sclavilor E maloskalosnost (cu mercenari) Pentru cei care nu seamănă - -, Semănat până la zile - g - - " - - - " - - β " - , -+ , mai mult de -+ Total + **) Comparând această ultimă coloană cu datele privind componența familiilor, vedem că Postnikov a redus ușor numărul de lucrători din

grupurile inferioare și l-a crescut în cele superioare Întrucât scopul său este să demonstreze că odată cu creșterea dimensiunii fermei, numărul de muncitori pe suprafață dată de cultură scade, atunci, în consecință, calculele aproximative ale autorului ar putea slăbi mai degrabă decât să întărească această scădere După acest calcul preliminar, Postnikov dă următorul tabel de corelații între suprafața însămânțată și numărul de muncitori, miei de lucru, iar apoi populația în general în diferite grupuri de țărani (p): Se cade pe des populație de semănat Semănat pentru doi angajați) sclav un cuplu de sclavi sk r B ploaie de sclavi animale Pentru cei care semănează până la zile des , s , " - " , , " - " , l , " - " , " mai mult de " - -s Total , , j , , *) În ed Eastparta: "cu cea mai mare precizie" Ed ♦*) În ed Eastparta, semnele + și - sunt omise în această coloană Ed - - "Asa de arr , cu creșterea dimensiunii fermei și arăturii în rândul țăranilor, cheltuielile pentru întreținerea forței de muncă, a oamenilor și a animalelor, această cheltuială principală în agricultură, scade progresiv și în rândul grupelor mari de semănat *) este de aproape ori mai puțin pe zecime de semănat decât grupurile cu arătură mică" (p) Poziția că costul muncitorilor și al sclavilor zootehnia este predominantă în agricultură, autorul confirmă mai jos cu exemplul bugetului detaliat al unei ferme menonite: din totalul cheltuielilor, , % sunt pentru fermă, , % pentru mielul de lucru și % pentru muncitori (p) Postnikov acordă o mare importanță concluziei sale despre creșterea productivității muncii odată cu creșterea dimensiunii economiei (ceea ce este evident și din citatul citat mai sus (p X), pe care l-a plasat în prefață), și nu se poate decât recunoaște-i importanța reală - în Io, asupra studiului vieții economice a țăranimii noastre și a naturii economiei și a diferitelor grupuri; in- °, asupra chestiunii generale a raportului dintre cultura mica si mare Această ultimă întrebare este foarte confuză de mulți autori, iar motivul principal al confuziei a fost că s-a făcut comparația cu ferme care nu erau omogene, plasate în condiții sociale diferite, diferite prin însăși tipul de agricultură; comparat, de exemplu, ferme în care veniturile sunt obținute prin producția de produse agricole, cu ferme în care veniturile sunt obținute prin exploatarea nevoii altor ferme din pământ (de exemplu, ferme țărănești și proprietarilor de pământ în epoca imediat următoare reformei) de de ani) Postnikov este complet liber de această eroare și nu uită regula de bază a comparației: omogenitatea fenomenelor comparate Dovedind mai detaliat poziția sa cu privire la Taur, y , autorul citează date, in-G, pentru fiecare județ separat; in- " , separat pentru populația rusă, și anume grupul său cel mai numeros - fostul vas, țăranii (pp -): Cei care seamănă până la des " - " "Ju- " " - " " mai mult de " In medie Există zecimi de semănat pentru câțiva lucrători vite Byrd Melit Nipru, [în grupa b stat cr-n] județele (în general) Byrd Melit Nipru - , I-s b ju , , , Yu la este dimensiunea redusă a proprietății și agriculturii țărănești, care nu face posibilă utilizarea întregii capacități de muncă a familiei țărănești" () Pentru a explica această poziție a lui Postnikov, care este exprimată la extrem inexact, pentru că autorul a stabilit acolo că mărimea medie a unei gospodării țărănești (- zile) este suficientă pentru existența confortabilă a unei familii și că generalul , caracteristică de măturare a întregii țăranimii în raport cu mărimea agriculturii este imposibilă - trebuie amintit că mai sus a stabilit o lege generală privind creșterea productivității muncii țărănești pe măsură ce mărimea fermelor crește După calculul său, utilizarea completă a forței de muncă a familiei (și a animalelor de

muncă) se realizează numai în grupurile superioare: de exemplu, în Tavrîm, y numai în rândul țăranilor înstăriți; marea majoritate a populației "sapă pământul neproductiv" (p), risipind în zadar această masă *) În ed Eastparta: "din drum" Ed - - În ciuda faptului că autorul a dovedit pe deplin dependența productivității muncii de mărimea fermei și productivitatea extrem de scăzută în grupurile inferioare de țărani, pentru a vedea în această lege (autorul o numește suprapopularea agriculturii în Rusia , sațietatea agriculturii cu forța de muncă) nu este adusă în discuție motivul descompunerii țăranimii: întrebarea pentru aceasta este tocmai de ce țăranimea s-a dezintegrat "numai în grupuri diferite, în timp ce suprapopularea agriculturii presupune deja o asemenea dezintegrare; Autorul a alcătuit însăși conceptul acestuia comparând gospodăriile mici și mari și rentabilitatea acestora Prin urmare, pentru a răspunde la întrebarea: "ce determină diversitatea largă în grupuri?" este imposibil de indicat suprapopularea agriculturii Se pare că și Postnikov este conștient de acest lucru, dar numai că nu și-a pus sarcina hotărâtă de a investiga cauzele fenomenului, astfel încât remarcile sale sunt oarecum fragmentare: alături de propuneri nerostite, inexacte, există și gânduri corecte Deci, de exemplu, el spune: "Nu se poate aștepta ca lupta acerbă care se desfășoară acum în viața rurală pe baza proprietății pământului să contribuie în viitor la dezvoltarea principiilor comunității și armoniei în rândul populației și această luptă nu este temporară, cauzată de condiții întâmplătoare Nu ni se pare o luptă între tradițiile comunale și individualismul care se dezvoltă în viața rurală, ci o simplă luptă a intereselor economice, care ar trebui să se încheie cu un deznodământ fatal pentru o parte din populația, din cauza penuriei existente de pământ "(cu XXXII) "Adevărul este destul de clar", spune P - în altă parte - că, cu pământ mic și economie de dimensiuni reduse, în absența unor industrii suficiente, nu poate exista prosperitate în țăranime și tot ceea ce este slab în simțul economic, într-un fel sau altul, mai devreme sau mai târziu, trebuie dat afară din agricultura țăărănească" (p) Aceste observații conțin un răspuns mult mai corect la întrebare, de altfel, un răspuns care este în deplină armonie cu fenomenul de diferențiere a populației mai sus stabilit Răspunsul este următorul: apariția unei mase de gospodării fără stăpân și creșterea numărului acestora este determinată de lupta intereselor economice în rândul țăranimii Pe ce bază se duce această luptă și prin ce mijloace? În ceea ce privește mijloacele, acestea nu sunt doar și nici măcar nu atât întreruperea focaiei funciare, s-ar putea gândi din remarcile lui P-va tocmai citate), ci scăderea costurilor de producție, ca urmare a creșterii dimensiunii economiei - ceea ce s-a spus suficient mai sus În ceea ce privește terenul pe care se naște lupta, următoarea remarcă a lui Postnikov îl arată destul de clar: - - "Există un anumit minim de suprafață economică, sub care agricultura țăărănească nu poate cădea, adică h atunci devine neprofitabilă sau chiar imposibilă Pentru a hrăni familia și efectivele (?) de la fermă este nevoie de o anumită zonă de hrană; într-o economie care nu are meșteșuguri ale terților, sau sunt mici, este nevoie și de o anumită zonă de piață pentru vânzarea produselor sale, pentru a oferi familiei țăărănești bani să plătească impozite, să le doteze cu haine și încălțăminte, pentru cheltuielile necesare economiei în școli, construcții etc Dacă dimensiunea economiei țăărănești scade sub acest minim, devine imposibil În acest caz, țăranului îi va fi mai profitabil să părăsească ferma și să devină muncitor agricol, ale cărui cheltuieli sunt mai limitate și ale cărui nevoi pot fi satisfăcute mai pe deplin

și cu un venit brut mai mic" (p) Dacă, pe de o parte, țăranului îi este profitabil să-și extindă recoltele cu mult peste nevoia de cereale, aceasta se datorează faptului că își poate vinde produsul Dacă, pe de altă parte, țăranului găsește avantajos să renunțe la agricultură și să devină muncitori agricoli, aceasta se datorează faptului că satisfacerea unei mari părți a nevoilor sale necesită bani, adică vânzări *); și întrucât, în vânzarea produselor fermei sale, întâlnește pe piață un rival cu care lupta este insuportabilă, singurul lucru care îi mai rămâne este să-și vândă forța de muncă într-un cuvânt, solul pe care cresc fenomenele descrise mai sus este producerea unui produs de vânzare Motivul principal al apariției unei lupte de interese economice în rândul țăranimii este existența unor sisteme în care piața este regulatoarea producției sociale După ce a terminat cu descrierea "noilor mișcări economice în viața țărănească" și cu încercarea de a le explica, Postnikov trece la o prezentare a măsurilor practice pentru rezolvarea "chestiunii agrare" Nu vom urmări autorul în acest domeniu, în primul rând, pentru că acesta nu este inclus în planul articolului propus; în al doilea rând, pentru că această parte a operei lui Postnikov este cea mai slabă Ultimul lucru *) În manuscris există o notă: "Anexa nr " În ediția Eastpart este dat (într-o notă de subsol): ,mier datele de mai sus privind suprafața alimentară și comercială sub culturi reprezintă venituri în sens propriu, și nu costuri de producție), precum și date privind cheltuielile bănești medii ale unui cetățean tauridan în legătură cu cantitatea de pâine folosită pentru alimentație (sferturi pe cap de locuitor de ambele sexe) -MERGE- va fi destul de de înțeles dacă ne amintim că autorul a întâmpinat cele mai multe contradicții și omisiuni tocmai atunci când a încercat să explice procesele economice și, fără o explicație completă și exactă a acestora, nu se poate pune problema de a indica vreo măsură practică Scrisă în) CE SUNT "PRIETENII POPORULUI* SI CUM LUPTE EI ÎMPOTRIVA SOCIAL-DEMOCRATIEI (RĂSPUNS LA ARTICOLELE „BOĂȚIA RUSĂ" ÎMPOTRIVA MARXISTOV EMISIUNEA ÎNTÂI Russkoye Bogatstvo) a lansat o campanie împotriva social-democrațiilor Încă de la nr anul trecut, unul dintre liderii acestui jurnal , domnul N Mikhailovsky) a anunțat o "polemică" iminentă împotriva "așa-zisilor noștri marxisti sau social-democrați" Au apărut apoi articole de domnul S Krivenko): "Pe tema "singuraților culturali" (nr) și domnul N Mihailovski: "Literatura și viață" (nr și "R B " pentru)" În ceea ce privește opiniile proprii ale revistei asupra realității noastre economice, acestea au fost expuse cel mai pe deplin de domnul S Yuzhakov) în articolul: "Problemele dezvoltării economice a Rusiei" (în nr și) Deși pretind în general că prezintă în jurnalul lor ideile și tacticile adevăraților "prieteni ai poporului", acești domni sunt porțile separate ale social-democrației Să încercăm să aruncăm o privire mai atentă la acești "prieteni ai poporului", la critica lor față de marxism, la ideile lor, la tactica lor Domnul Mihailovski acordă cea mai mare parte a atenției sale fundamentelor teoretice ale marxismului și, prin urmare, se oprește în mod specific asupra unei analize a concepției materialiste despre istorie După ce a conturat, în termeni generali, conținutul vastei literaturi marxiste care expune această doctrină, domnul Mihailovski își deschide critica cu următoarea tiradă: "În primul rând", spune el, "se pune întrebarea în sine: în ce lucrare și-a expus Marx înțelegerea sa materialistă a istoriei? În "Capital" ne-a dat un exemplu de îmbinare a forței logice cu erudiția, cu cercetări minuțioase atât în toată literatura economică, cât și în faptele relevante El a scos la lumină pe teoreticienii științei economice

uitați de mult sau acum necunoscuți de nimeni și nu a ignorat cele mai mici detalii în niciun raport al fabricilor, inspectorilor sau mărturiile experților din diferite comisii speciale; într-un cuvânt, el a scotocit prin masa copleșitoare de material factual, parțial pentru a fundamenta, parțial pentru a ilustra teoriile sale economice. Dacă a creat o înțelegere "complet nouă" a procesului istoric, a explicat tot trecutul omenirii dintr-un nou punct de vedere și a rezumat toate teoriile filozofico-istorice existente până acum, atunci a făcut-o, desigur, cu aceeași grijă: l-a revizuit de fapt și l-a supus analizei critice toate "teoriile cunoscute ale procesului istoric, au lucrat la o masă de fapte ale istoriei lumii. Comparația cu Darwin, atât de comună în literatura marxistă, este și mai convingătoare în această gândire. Ce s-a întâmplat de iși n COOR op, t eu * - G - toată munca lui Darwin? Câteva idei generalizate, strâns legate, încununează întregul Mont Blanc de material factual. Unde este lucrarea corespunzătoare a lui Marx? Ea nu este și nu numai că nu există o astfel de lucrare a lui Marx, dar nu există în toată literatura marxistă, în ciuda întregii sale vaste și prevalențe cantitative. Toată această tiradă este foarte caracteristică pentru a înțelege cât de puțin înțelege publicul Capitalul și Marx. Înăbușiți de enorma dovadă de prezentare, se înclină în fața Marx, lăudați-l și, în același timp, pierdeți complet din vedere conținutul principal al doctrinei! și, de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat, continuă vechile cântece ale "sociologiei sub'active". Prin urmare, este imposibil să nu ne amintim epigraful foarte corect ales de Kautsky în cartea sa despre doctrina economică a lui Marx: Wer wird nicht-einen Klopsrock lobcn? Doch wird ihn jeder lesen? Nein! Wir wollen weniger erhoben Und fleissiger gelesen scili! *) Exact! G Mihailovski ar fi trebuit să-l laude pe Marx mai puțin și să-l citească cu mai multă sârguință, sau mai bine, gândește-te mai serios la ce citește. "În Capital, Marx ne-a dat un exemplu de îmbinare a forței logice cu erudiția", spune domnul Mihailovski. Domnul Mihailovski în această frază ne-a dat un exemplu de combinare a unei fraze strălucitoare cu un vid de conținut, a remarcat un marxist și această observație este absolut corectă. De fapt, cum s-a manifestat această forță logică a lui Marx, ce rezultate a dat? Citind tirada citată a domnului Mihailovski, s-ar putea crede că toată această forță era îndreptată către "teoriile economice" în sensul cel mai restrâns al cuvântului, și nimic mai mult și - pentru a umbri mai puternic limitele înguste ale domeniului în care Marx și-a manifestat forța logică, domnul Mihailovski apasă pe "cele mai mici detalii, pe minuțiozitate, pe teoreticieni necunoscuți de nimeni" etc. Se pare că există nu era nimic esențial nou. Demn de menționat, Marx nu a introdus în metodele de construire a acestor teorii, de parca ar fi lăsat limitele științei economice la fel ca și la foștii economiști, fără a le extinde, fără a introduce un "complet nou" înțelegerea acestei științe însăși și totuși oricine a citit Capitalul știe că aceasta este o minciună completă. Este imposibil să nu-ți amintești asta &*) Cine nu îl laudă pe Klopppock? Dar îl citește cineva? Nu. Vrem să fim mai puțin venerați, dar citiți cu sârguință. Ed - ceea ce a scris domnul Mihailovski despre Marx acum ani, certându-se cu mic-burghezul domnul Yu Jukovski**) Vremurile erau altele atunci, sentimentele erau mai proaspete, dar numai tonul și conținutul articolului domnului Mihailovski nu erau deloc la fel. "Scopul final al acestei lucrări este de a arăta legea dezvoltării (în original: Das oekonomische Bewegungsgesetz - legea economică a mișcării) a societății moderne", spune K Marx despre Capitalul său și aderă cu strictețe la programul său", a spus Domnul Mihailovski și Să aruncăm o

privire mai atentă asupra acestui lucru, strict admis de critic, program susținut Constă în "arătarea legii economice a dezvoltării societății moderne" Tocmai această formulare ne pune față în față cu câteva întrebări care necesită clarificări De ce spune Marx asta despre societatea "modernă", când toți economiștii înaintea lui vorbeau despre societate în general? În ce sens folosește cuvântul "modern", după ce trăsături evidențiază această societate modernă? Și mai departe, ce înseamnă asta: legea economică a mișcării societății? Suntem obișnuiți să auzim de la economiști - și aceasta, apropo, este una dintre ideile preferate ale publiciștilor și economiștilor din mediul în care R B-vo" - că numai producția de valori este supusă doar legilor economice, în timp ce distribuția, spun ei, depinde de politică, de care va fi impactul asupra societății din partea autorităților, a inteligenței etc Este acesta sensul în care Marx vorbește despre legea economică a mișcării societății și, în plus, el numește această lege Naturgesetz - legea naturii? Cum să se înțeleagă acest lucru când atât de mulți sociologi ruși au scris mormane de hârtie în sensul că domeniul fenomenelor sociale iese în evidență în special din domeniul fenomenelor natural-istorice și că, prin urmare, o "metodă subiectivă în sociologie" cu totul specială " ar trebui aplicat studiului celui dintâi? Toate aceste nedumeriri apar în mod natural și necesare și, bineînțeles, doar ignoranța completă le poate ocoli atunci când se vorbește despre "Capital" Pentru a înțelege aceste întrebări, să mai cităm mai întâi un pasaj din aceeași prefată la Capital, doar câteva rânduri mai jos: "Punctul meu de vedere este", spune Marx, "că consider dezvoltarea unei formațiuni economice sociale ca un proces al istoriei naturale" O simplă comparație a cel puțin două pasaje citate din prefată este suficientă pentru a vedea ce anume este aici - C - ideea principală a Capitalului este realizată, după cum am auzit, cu o reținere strictă și cu o forță logică rară În primul rând, notăm două circumstanțe despre toate acestea: Marx vorbește despre o singură "formație socio-economică", capitalistă, adică spune că a investigat legea dezvoltării numai a acestei formațiuni și nici a alta Acesta este primul și în al doilea rând, să notăm metodele folosite de Marx pentru a-și elabora concluziile: aceste metode constau, așa cum tocmai am auzit de la dl Să trecem acum la o analiză a acestei idei de bază a Capitalului, pe care filosoful nostru subiectiv a încercat atât de inteligent să o evite Care este mai exact conceptul de formațiune economică socială? și cum dezvoltarea unei astfel de formațiuni poate și ar trebui considerată natural-istoric; proces? Acestea sunt întrebările care ne aflăm acum Am subliniat deja că din punctul de vedere al vechilor (nu pentru Rusia) economiști și sociologi, conceptul de formație socio-economică este complet de prisos: ei vorbesc despre societate în general, se ceartă cu spenceri *'''' despre ce este societatea în general, care este scopul și esența societății în general etc În astfel de raționamente, acești sociologi subiectivi se bazează pe argumente precum cele potrivit cărora scopul societății este beneficiul tuturor membrilor ei, deci dreptatea necesită o astfel de organizare și că sunt incompatibile cu acest ideal ("Sociologia trebuie să înceapă cu o anumită utopie" - aceste cuvinte ale unuia dintre autorii metodei subiective, domnul Mihailovski, caracterizează perfect esența metodelor lor - organizațiile și ordinele sunt anormale și trebuie eliminate "Sarcina esențială a sociologiei este argumentarea într-un mod similar Domnul Mihailovski: "constă în elucidarea condițiilor sociale în care este satisfăcută cutare sau cutare nevoie a naturii umane" Vezi tu, acest sociolog este interesat doar de o

societate care satisface natura umană, și deloc de un fel de formațiuni sociale, care, de altfel, se pot baza pe un astfel de fenomen care nu corespunde "naturii umane" precum aservirea a majorității de către minoritate Vedeți și că din punctul de vedere al acestui sociolog nu poate fi vorba de tomi, de a privi dezvoltarea societății ca un proces istoric natural ("După ce a recunoscut ceva ca fiind dezirabil sau indezirabil, sociologul trebuie să găsească condițiile pentru realizarea acestui dezirabil sau eliminarea indezirabilului" - "realizarea unor astfel de idealuri", argumentează același domnul Mikhailovoidai) și despre dezvoltare, ci doar despre diverse abateri de la "dezirabil", despre "defecte" petrecute în istorie din cauza datorită faptului că ș" - - oamenii nu erau deștepți, nu știau să înțeleagă corect ce cere natura umană, nu știau să găsească condițiile pentru implementarea unor astfel de ordine rezonabile Este clar că ideea de bază a lui Marx despre procesul natural-istoric de dezvoltare a formațiunilor socio-economice subminează în mod fundamental această morală copilărească care pretinde a fi numită sociologie Cum a elaborat Marx această idee de bază? El a făcut acest lucru prin evidențierea sferei economice din diverse domenii ale vieții sociale, prin evidențierea din toate relațiile sociale "relațiile de producție" ca fiind principalele, inițiale, care determină toate celelalte relații Marx însuși a descris cursul raționamentului său pe această problemă în felul următor: "Prima lucrare pe care am întreprins-o pentru a rezolva îndoielile care m-au copleșit a fost o analiză critică a filozofiei hegeliene a dreptului Lucrarea m-a condus la concluzia că relațiile juridice, la fel de precis ca și formele politice, nu pot fi deduse și explicate numai din temeuri juridice și politice; este și mai puțin posibil să le explicăm și să le deducem din așa-zisele dezvoltarea generală a spiritului uman Rădăcina lor se află numai în relațiile materiale ale vieții, a căror totalitate Hegel, după exemplul scriitorilor englezi și francezi din secolul al XVIII-lea, le numește "societate civilă" Anatomia societății civile se regăsește în economia politică Rezultatele la care m-a condus studiul meu asupra acestuia din urmă pot fi formulate pe scurt după cum urmează: "În producția materială, oamenii trebuie să intre în anumite relații între ei, în "relații de producție" Acestea din urmă corespund întotdeauna gradului de dezvoltare a productivității pe care îl posedă forțele lor economice la un moment dat Totalitatea acestor relații de producție formează structura economică a societății, fundamentul real deasupra căruia se ridică suprastructura politică și juridică și căreia îi corespund anumite forme de conștiință socială Astfel: ordinea producției determină procesele sociale, politice și adesea spirituale ale vieții Existența lor nu numai că nu depinde de conștiința umană, ci, dimpotrivă, aceasta din urmă însăși depinde de ele Dar, la un anumit stadiu al dezvoltării productivității lor, forțele intră în conflict cu relațiile productive ale oamenilor între ei Ca urmare, ele încep și să contrazică ceea ce servește ca expresie legală a relațiilor de producție, adică comenzi de proprietate Atunci relațiile de producție încetează să mai corespundă - - la productivitate și începe să o împiedice Prin urmare, apare epoca răsturnărilor sociale Pe măsură ce fundamentul economic se schimbă, mai mult sau mai puțin încet sau curând, întreaga suprastructură uriașă care se ridică deasupra ei se schimbă Atunci când se analizează aceste răsturnări, este întotdeauna necesar să se facă o distincție strictă între schimbarea materială a condițiilor de producție, care trebuie, desigur, constatată științific, și schimbarea juridică, politică, religioasă, artistică și filozofică,

într-un cuvânt, forme ideologice, în care gândul unei ciocniri pătrunde în conștiința umană și în care există o luptă pentru el în mod ascuns. Noi nu judecăm o persoană individuală după "ce" gândește în sine; dar este și imposibil să judeci epoca răsturnărilor după propria ei conștiință de sine. Dimpotrivă, această conștiință de sine trebuie explicată din contradicțiile vieții materiale, din ciocnirea dintre condițiile de producție și condițiile de productivitate. Considerate în termeni generali, ordinele de producție burgheze asiatice, antice, feudale și moderne pot să fie privite ca epoci progresiste în istoria formațiunilor economice ale societății. În sine, această idee a materialismului în sociologie a fost o idee genială. Desigur, "până acum" aceasta a fost încă doar o ipoteză, dar o astfel de ipoteză care a creat pentru prima dată posibilitatea unei atitudini strict științifice la întrebările istorice și sociale. Până acum, neputând coborî la cele mai simple și inițiale relații precum relațiile de producție, sociologii s-au apucat de studiul și studiul formelor politico-juridice, s-au împiedicat de faptul că aceste forme au apărut din diverse idei ale omului la un moment dat - și s-au oprit. Pe aceasta; se părea că relațiile sociale erau construite de oameni în mod conștient. Dar această concluzie, care și-a găsit deplina expresie în ideea de Contract Social () (ale cărui urme sunt foarte vizibile în toate sistemele socialismului utopic), era în totală contradicție cu toate observațiile istorice. Nu s-a întâmplat niciodată, iar acum nu există, astfel încât membrii societății își imaginează totalitatea acelor relații sociale sub care trăiesc, ca pe ceva definit, integral, impregnat cu așa și cutare început; dimpotrivă, masele se adaptează inconștient la aceste relații și într-o asemenea măsură nu au nicio idee despre ele ca relații sociale istorice speciale încât, de exemplu, o explicație a relațiilor de schimb în care au trăit oamenii timp de multe secole a fost oferită doar chiar la început. În ultimul timp, Materialismul a eliminat această contradicție continuând analiza mai profund, în originea acestor comunități înseși. Ideile naturale ale omului; iar concluzia sa despre dependența cursului ideilor de mersul lucrurilor este singura compatibilă cu psihologia științifică. În plus, și pe de altă parte, această ipoteză a ridicat pentru prima dată sociologia la nivelul unei științe. Până acum, sociologilor le-a fost greu să facă distincția între fenomene importante și neimportante într-o rețea complexă de fenomene sociale (aceasta este rădăcina subiectivismului în sociologie) și nu au reușit să găsească un criteriu obiectiv pentru o astfel de distincție. Materialismul a oferit un criteriu complet obiectiv, evidențiind "relațiile de producție" ca structură a societății și făcând posibilă aplicarea acestor relații a acelui criteriu științific general al repetiției, a cărui aplicabilitate la sociologie era negată de subiecțiști. Atâta timp cât s-au limitat la relațiile sociale ideologice (adică cele care, înainte de a se contura, trec prin conștiință (adică, bineînțeles, vorbim mereu despre conștiința "relațiilor sociale" și nu a altora) oamenilor), nu au putut observa repetarea și regularitatea fenomenelor sociale din diferite țări, iar știința lor, în cel mai bun caz, era doar o descriere a acestor fenomene, o selecție a materiei prime. Analiza relațiilor sociale materiale (adică a celor care se conturează fără a trece prin conștiința oamenilor: prin schimbul de produse, oamenii intră în relații de producție fără măcar să-și dea seama că există o relație socială de producție aici) - analiza relațiilor sociale materiale imediat a făcut posibilă observarea repetiției și corectitudinea și generalizarea ordinilor diferitelor țări într-un

singur concept de bază de "Formare Socială(r)" Doar o asemenea generalizare a permis trecerea de la descrierea (și evaluarea din punct de vedere al idealului) a fenomenelor sociale la o analiză strict științifică a acestora, evidențiind, de exemplu, ceea ce deosebește o țară capitalistă de alta și explorând ceea ce este comun tuturor. În sfârșit, în al treilea rând, această ipoteză a creat mai întâi posibilitatea unei sociologii "științifice" deoarece doar reducerea relațiilor sociale la relații de producție și acestea din urmă la nivelul forțelor productive a oferit o bază solidă pentru reprezentarea dezvoltării formațiunilor sociale ca un istoric natural natural proces. Și este de la sine înțeles că fără o astfel de viziune nu poate exista știință socială (De exemplu, subiectivismul, deși recunoaște conformitatea cu legea a fenomenelor istorice, nu au putut, totuși, să privească evoluția lor ca pe un proces al istoriei naturale și tocmai pentru că s-au oprit asupra ideilor și scopurilor sociale ale omului, fiind incapabili pentru a reduce aceste idei și obiective la relații sociale materiale,) - - Dar acum Marx, care a exprimat această ipoteză în anii , preia studiul propriu-zis (acesta nu este bene) al materialului. El preia una dintre formațiunile socio-economice - sistemul economiei de mărfuri -* și, pe baza unei mase gigantice de date (pe care le-a studiat timp de cel puțin de ani), face o analiză cât mai detaliată a legilor care guvernează funcționarea a acestei formațiuni și a dezvoltării ei. Această analiză se limitează la relațiile de producție dintre membrii societății: fără a recurge măcar o dată la Marx oferă ocazia de a vedea cum se dezvoltă organizarea de mărfuri a economiei sociale, cum se transformă în una capitalistă, creând clase antagonice (în cadrul relațiilor deja de producție) ale burgheziei și ale proletariatului, cum dezvoltă ea productivitatea muncii sociale, și prin aceasta introduce un element care se află în contradicție ireconciliabilă cu fundamentele acestei organizații capitaliste. Acesta este "scheletul" "Capitalului". Totuși, ideea este că Marx nu a fost mulțumit de acest schelet, că nu s-a limitat la "teoria economică" în sensul obișnuit, că, în timp ce "explica" structura și dezvoltarea unei formațiuni sociale date "exclusiv" prin relațiile de producție, el totuși mai puțin peste tot și a urmărit constant suprastructurile corespunzătoare acestor relații de producție, a îmbrăcat scheletul în carne și oase. De aceea Capitalul a avut un succes atât de uriaș încât această carte a "economistului german" a arătat cititorului întreaga formațiune socială capitalistă ca și cum ar fi vie -> cu aspectele ei cotidiene, cu manifestarea socială propriu-zisă a antagonismului de clasă inerent producției relațiile, cu suprastructura politică burgheză păzind dominația clasei capitaliste, cu ideile burgheze de libertate, egalitate etc , cu relațiile familiale burgheze. Este clar acum că comparația cu Darwin este destul de exactă: "Capital" nu este altceva decât "mai multe idei generalizatoare, strâns legate, încununând un întreg Mont Blanc de material faptic". Și dacă cineva, citind Capitalul, reușește să nu observe aceste idei generalizatoare, atunci aceasta nu mai este vina lui Marx, care chiar și în prefață, așa cum am văzut, a arătat aceste idei. Mai mult, o astfel de comparație este corectă nu numai din exterior (nu se știe de ce l-a interesat în mod deosebit domnul Mihailovski), ci și din interior. Cum Darwin a pus capăt concepției despre speciile de animale și plante ca neînrudite, aleatorii, "create de Dumnezeu" și neschimbate și, pentru prima dată, a pus biologia pe o bază complet științifică, a stabilit variabilitatea speciilor și continuitatea dintre - - ei, la fel cum Marx a pus capăt viziunii societății ca un agregat mecanic de indivizi, permițând tot

felul de schimbări la voința autorităților (sau, oricum, la voința societății și a guvernului), apărând și schimbându-se întâmplător , și pentru prima dată a pus sociologia teren științific, stabilind conceptul de formațiune socio-economică ca un set de date ale relațiilor de producție, stabilind că dezvoltarea unor astfel de formațiuni este un proces natural-istoric. Acum, de la apariția Capitalului, înțelegerea materialistă a istoriei nu mai este o ipoteză, ci o propoziție dovedită științific, și până când vom avea o altă încercare de a explica științific funcționarea și dezvoltarea unei formațiuni sociale - și anume, o formațiune socială, dar nu modul de viață al vreunei țări sau popor, sau chiar al unei clase etc - o altă încercare care ar fi la fel de bine capabilă să pună ordine în "faptele corespunzătoare" pe cât a putut să facă materialismul, la fel de bine ar putea să facă pentru a oferi o imagine vie a formațiunilor cunoscute cu o explicație strict științifică a acestora - până atunci înțelegerea materialistă a istoriei va fi sinonimă cu știința socială. Materialismul nu este "predominant o înțelegere științifică a istoriei", așa cum crede domnul Mihailovski, ci singura înțelegere științifică a acestora. Și acum - vă puteți imagina o curiozitate mai amuzantă decât faptul că au fost oameni care au reușit, după ce au citit Capitalul, să nu găsească materialismul! Unde este el? Întreabă domnul Mihailovski cu sinceră nedumerire Citea Manifestul Comunist și nu a observat că explicația ordinilor moderne - juridică, politică, familială, religioasă și filozofică - este dată acolo într-un mod materialist, că până și critica teoriilor socialiste și comuniste caută și își găsește rădăcinile în așa și așa relații industriale. A citit "Sărăcia filosofiei" și nu a observat că analiza sociologiei lui Proudhon) "se desfășoară acolo dintr-un punct de vedere materialist, că critica soluționării diferitelor întrebări istorice pe care Proudhon le-a propus pornește de la principiile materialismului , că "propriile" indicații ale autorului arată că unde să caute date pentru a rezolva aceste întrebări, totul se rezumă la referiri la relații industriale. Citea Capitalul și nu observa că are în față un exemplu de analiză științifică a uneia - și a celei mai complexe - formațiuni sociale" după metoda materialistă, un exemplu recunoscut de toți și nedepășit de nimeni. Și aici stă și își gândește gândul puternic asupra adâncului - "cu o întrebare gânditoare: "În ce eseu și-a expus Marx înțelegerea sa materialistă a istoriei?" Oricine cunoaște Marx i-ar răspunde cu o altă întrebare: în ce eseu nu a expus Marx înțelegerea sa materialistă a istoriei? Dar domnul Mihailovski va afla probabil despre studiile materialiste ale lui Marx numai atunci când acestea sunt indicate sub numerele potrivite în unele lucrări istoriozofice ale unor Kareev) la rubrica "materialism economic". Dar ceea ce este cel mai curios dintre toate este că domnul Mihailovski îl acuză pe Marx că nu a "revizuit (sic!) toate teoriile cunoscute ale procesului istoric". Este foarte, foarte amuzant. Ce, tia / , au fost aceste teorii? În construcții pur a priori, dogmatice, abstracte a ceea ce este societatea, ce este progresul? etc (Iau în mod deliberat exemple care sunt aproape de mintea și inima domnului Mihailovski) De ce, astfel de teorii sunt nepotrivite pentru faptul că există, sunt nepotrivite în metodele lor de bază, în metafizica lor pură și fără speranță. Până la urmă, să începem cu întrebările, ce este societatea, ce este progresul? Înseamnă a începe de la capăt. De unde vei obține o acceptare a societății și a progresului în general, când nu ai studiat încă o singură formațiune socială în special, nici măcar nu ai reușit să stabilești acest concept, nici măcar nu ai putut aborda un studiu factual serios, un

obiectiv analiza oricărei relații sociale? Acesta este semnul cel mai evident al metafizicii, cu care a început orice știință: până nu au știut să se apuce de studiul faptelor, au compus întotdeauna a priori *) teorii generale, care au rămas mereu inutile. Metafizicianul-chimistul, neputând încă să investigheze procesele chimice reale, a compus o teorie despre ce fel de forță este afinitatea chimică? Metafizicianul-biolog a vorbit despre ce sunt viața și forța vitală? Metafizicianul-psiholog a vorbit despre ce este sufletul? Recepția aici a fost deja ridicolă. Este imposibil să vorbim despre suflet fără a explica, în special, procesele mentale: progresul aici trebuie să constea tocmai în abandonarea teoriilor generale și a construcțiilor filozofice despre ceea ce este sufletul și a putea pune studiul faptelor care le caracterizează pe acelea sau alte construcții mentale proceselor. Prin urmare, acuzația domnului Mihailovski este exact aceeași ca și cum un metafizician-psiholog care toată viața a scris "studii" cu privire la întrebarea, ce este sufletul? (neștiind exact explicația unui singur, chiar cel mai simplu, fenomen mental) a început să-l acuze pe psihologul științific al lui Tomi că el *) - probabil /et - - "Am revizuit toate teoriile cunoscute despre suflet. El, acest psiholog științific, a respins teoriile filozofice despre suflet și a preluat direct studiul substratului material al fenomenelor mentale - procesele nervoase - și a dat, să zicem, o analiză și o explicație a unora sau atare procese mentale. Și așa, metafizicianul-psihologul nostru citește această lucrare, laudă - procesele sunt bine descrise și faptele sunt studiate - dar nu este mulțumit. Scuzați-mă, se entuziasmează, auzind cât de tare vorbesc despre o înțelegere complet nouă a psihologiei de către acești oameni de știință, despre o metodă specială de psihologie științifică - scuzați-mă, filozoful fumează - dar în ce eseu este expusă această metodă? La urma urmei, în această lucrare "doar fapte"? Nu menționează revizuirea "toate teoriile filozofice cunoscute despre suflet"? Nu este deloc meseria potrivită! La fel, "Capitalul" nu este, desigur, o lucrare potrivită pentru un sociolog-metafizician care nu observă inutilitatea raționamentului a priori despre ce este societatea, care nu înțelege că în loc să studieze și să explice astfel de metode scăpa doar de conceptul de societate sau de ideile burgheze, un negustor englez sau idealurile socialiste mic-burgheze ale unui democrat rus - și nimic altceva. De aceea, toate aceste teorii filozofice și istorice au apărut și au izbucnit ca bulele de săpun, fiind în cel mai bun caz un simptom al ideilor și relațiilor sociale ale vremii lor și nu mișcând un pic înainte prin "înțelegerea" de către o persoană a cel puțin unora izolate, ci relații sociale reale (și nu cele care "corespund naturii umane"). Pasul gigantic înainte făcut în acest sens de Marx a constatat în faptul că a abandonat toate aceste argumente despre societate și progres în general și a dat în schimb o analiză "științifică" a "unui" societăți și a "unui" progres - capitalist. Iar domnul Mihailovski îl acuză că pornește de la început și nu de la sfârșit, de la o analiză a faptelor, și nu de la concluzii finale, de la studiul relațiilor sociale private, determinate istoric, și nu de la teorii generale despre ceea ce sunt acestea relații publice în general! Și întreabă: unde este lucrarea corespunzătoare? Oh, sociolog subiectiv înțelept!! Dacă filozoful nostru subiectiv s-ar limita la o singură nedumerire cu privire la problema în ce lucrare se întemeiază materialismul, asta ar fi jumătate din necaz. Dar, în ciuda faptului că nu a găsit nicăieri nu doar o fundamentare, ci chiar o expunere a înțelegerii materialiste a istoriei (sau, poate, tocmai pentru că nu a găsit-o), el începe să

atribuie acestei doctrine pretenții că nu ea niciodată pretins Citând din Blos pe care Marx l-a proclamat absolut - o nouă "înțelegere" a istoriei, el, fără nicio ceremonie, interpretează cel mai departe că această teorie susține că "a explicat omenirii "trecutul", a explicat "tot (sic!?) trecutul omenirii" etc La urma urmei , toate acestea sunt o minciună! Teoria pretinde doar să explice o organizație socială capitalistă și nici o alta Dacă aplicarea materialismului la analiza și explicarea unei formațiuni sociale a dat rezultate atât de strălucitoare, atunci este destul de firesc ca materialismul în istorie să nu mai devină o ipoteză, ci o teorie testată științific; este destul de firesc ca necesitatea unei astfel de metode să se extindă și la alte formațiuni sociale, deși acestea nu au fost supuse unui studiu faptic special și analize detaliate, așa cum s-a dovedit ideea de transformism; în raport cu un număr suficient de fapte, răspândiți! pe întregul domeniu al biologiei, chiar dacă numai în raport cu speciile individuale de animale și plante, și era totuși imposibil să se stabilească adevărul exact al acestora Și așa cum transformismul nu pretinde deloc să explice "întreaga" istorie a formării speciilor, ci doar să pună metodele acestei explicații la nivel științific, tot așa materialismul din istorie nu a pretins niciodată că ceva care să explice totul, dar doar să pună în evidență "singura științifică", în cuvintele lui Marx (Capital), metodă de explicare a istoriei Se poate judeca din aceasta ce metode de polemică plină de spirit, serios și decent folosește domnul Mihailovski când îl denaturat pentru prima dată pe Marx, atribuind materialismului din istorie pretențiile absurde de a "explica totul", de a găsi "cheia tuturor istoricului! castele" (pretenții, imediat, bineînțeles, și într-o formă foarte veninoasă respinsă de Marx în "scrisoarea" sa) cu privire la articolele lui Mihailovski), apoi se destramă asupra acestor pretenții, compuse de el însuși și, în cele din urmă, citând exact gândurile lui Engels - exact pentru că de data aceasta este dat un citat, nu o parafrază - că economia politică, așa cum o înțeleg materialistii, "nu a fost încă creată", că "tot ce am primit de la ea se limitează" la istoria societății capitaliste, - trage concluzia că "aceste cuvinte îngustează foarte mult câmpul de acțiune al materialismului" economic! Ce naivitate nemărginită, sau ce îngâmfare nemărginită trebuie să aibă un om pentru a conta pe faptul că asemenea trucuri vor trece neobservate! Mai întâi l-a denaturat pe Marx, apoi s-a dăruit pe propriile minciuni, apoi a dat gânduri exacte - iar acum are obrăznicia să anunțe că îngustează câmpul de acțiune al materialismului economic! Ce calitate și calitate este acest Mi rupt - cel - Khailovsky, poate fi văzut din următorul exemplu: "Nicăieri Marx nu le "întemeiază" - adică, fundamentele teoriei "materiei-liema" economice, spune domnul Mihailovski Adevărat, Marx și Engels s-au gândit să scrie o lucrare de natură filozofico-istorică și istorico-filozofică și chiar au scris-o (în -), dar nu a fost niciodată publicată Engels spune: "Prima parte a acestei lucrări este o expunere a înțelegerii materialiste a istoriei, care arată doar cât de inadecvate au fost cunoștințele noastre despre domeniul istoriei economice" Astfel, conchide domnul Mihailovski, principalele puncte ale "socialismului științific" și "teoria materialismului economic" au fost descoperite și ulterior expuse în Manifest, într-un moment în care, conform recunoașterii unuia dintre autorii, " necesare pentru așa ceva, cunoștințele lor erau slabe Nu este adevărat cât de dulce este o astfel de critică! Engels spune că "cunoștințele lor despre "istoria" economică erau slabe și de aceea nu și-au publicat opera cu caracter istorico-filosofic "general" G

Mikhailovsky interpretează acest lucru în așa fel încât ei aveau puține cunoștințe "pentru așa ceva" ca să elaboreze "punctele principale ale "socialismului științific", adică, științific (critica sistemului "burghez", dată deja în Manifest Unul dintre două lucruri: fie domnul Mihailovski este incapabil să înțeleagă diferența dintre o încercare de a îmbrățișa întreaga filozofie a istoriei și o încercare de a ascunde științific regimul burghez , sau crede că Marx și Engels nu aveau suficiente cunoștințe pentru a critica economia politică și în acest caz este foarte crud că nu ne face cunoștință cu considerentele sale despre această insuficiență, corecturile și completările sale Decizia lui Marx și Engels a nu publica lucrări istorice și filozofice și a concentra toate forțele în analiza științifică a unei singure organizații publice caracterizează doar cel mai înalt grad de conștiinciozitate științifică Decizia domnului Mihailovski de a trece peste bord cu acest addendum pe care, spun ei, și-au expus punctele de vedere Marx și Engels , mărturisindu-se insuficiența cunoștințelor lor pentru dezvoltarea lor, caracterizează doar metodele de polemică care nu mărturisesc nici mintea, nici simțul decenței Un alt exemplu: "Pentru a fundamenta materialismul economic ca teorie istorică, alter ego-ul lui Marx și Engels a făcut mai mult", spune domnul Mihailovski Are o lucrare deosebit de istorică: "Originea familiei, proprietății private și statului în legătură (im Anschliluss) cu vederile lui Morgan") Acest Anschluss este extrem de minunat Cartea americanului Morgan a apărut mulți ani mai târziu ♦ - un alt eu, dublu Ed - - după ce fundamentele materialismului economic au fost proclamate de Marx și Engels și complet independente de acesta "Și așa" spun ei, "materialiștii" economici s-au alăturat acestei cărți și, în plus, din moment ce nu a existat nicio luptă de clasă în timpurile preistorice, au făcut o asemenea "corecție" formulei înțelegerii materialiste a istoriei, încât momentul definitoriu , alături de valorile materiale de producție este și producția omului însuși, adică producția de copii, care a jucat un rol principal în epoca primitivă, când munca în ceea ce privește productivitatea sa era încă prea nedezvoltată "Marele merit al lui Morgan constă în faptul", spune Engels, "că în legăturile ancestrale ale indienilor din America de Nord a găsit "cheia celor mai importante, până acum insolubile ghicitori" din istoria antică greacă, romană și germană "Deci", rostește domnul Mihailovski cu această ocazie, "la sfârșitul anilor ' a fost descoperită și proclamată o înțelegere complet nouă, materialistă și cu adevărat științifică a istoriei, ceea ce a făcut pentru știința istorică același lucru pe care l-a făcut teoria lui Darwin pentru știința naturală modernă Dar această înțelegere - repetă apoi încă o dată domnul Mihailovski - nu a fost niciodată fundamentată științific "Nu numai că nu a fost testat pe un domeniu larg și variat de material faptic ("Capitalul" este o lucrare "nepotrivită": există doar fapte și cercetări minuțioase!), dar nici măcar nu a fost suficient motivat, chiar dacă doar prin critica și excluzându-i pe alții sisteme filozofico-istorice Cartea lui Engels-Bergn E Dühring" Umwälzung der Wissenschaft *) - "numai încercări duhovnicești făcute în treacăt", iar domnul Mihailovski consideră, așadar, că este posibilă arăta cu duh vacuitatea sociologiei, "începând cu utopiile"; în ciuda faptului că această lucrare oferă o critică detaliată a acelei "teorii a violenței" conform căreia ordinele politico-juridice le determină pe cele economice, și care este urmărită cu atâta râvnă de către G G publiciști ai "Avuției Rusiei" De fapt, este mult mai ușor să arunci câteva fraze goale despre o compoziție decât să analizezi serios cel puțin o întrebare care este rezolvată

materialist în ea; mai mult, este sigur, pentru că probabil că cenzura nu va rata niciodată traducerea acestei cărți, iar domnul Mihailovski, fără teamă pentru filosofia sa subiectivă, o poate numi plină de spirit *) "Revoluție în știință adusă de domnul E Dühring. (Anti-Dühring.) Ed Și mai caracteristică și mai instructivă (pentru a ilustra faptul că limbajul este dat unei persoane pentru a-și ascunde gândurile - sau pentru a da golului forma gândirii) este recenzia Capitalului lui Marx "În "Capital" există pagini strălucitoare cu conținut istoric, DAR (acesta este un "dar" minunat! Acesta nu este nici măcar un "dar", ci acel faimos "mais", care, tradus în rusă, înseamnă: " urechile nu cresc deasupra frunții") prin însuși scopul cărții, ele sunt limitate la o anumită perioadă istorică și nu numai că afirmă principiile de bază ale materialismului economic, ci pur și simplu se referă la latura economică a unui anumit grup de fenomene istorice Cu alte cuvinte: "Capital" - care este dedicat exclusiv studiului societății tocmai capitaliste - oferă o analiză materialistă a acestei societăți și a suprastructurilor ei, "DAR" domnul Mihailovski preferă să se sustragă acestei analize: este, vedeți, doar "o" perioadă, dar el, domnul Mihailovski, vrea să îmbrățișeze toate perioadele și, în plus, să le îmbrățișeze în așa fel încât să nu vorbească în mod special despre una Este clar că pentru a atinge acest scop - adică pentru a îmbrățișa toate perioadele fără a atinge în esență una singură, există o singură cale: calea locurilor obișnuite și a frazelor, "strălucitoare" și goală Și nimeni nu se poate compara cu domnul Mihailovski în arta de a scăpa de fraze Se pare că nu merită (separat) să ne atingem cercetările lui Marx asupra meritelor, pe motiv că el, Marx, "nu numai că afirmă prevederile de bază ale materialismului economic, ci pur și simplu atinge latura economică a unui anumit grup de istorici fenomene" Ce profunzime! - "Nu afirmă", ci "pur și simplu atinge" - Cât de ușor, într-adevăr, este posibil să trecem peste fiecare întrebare cu o frază! De exemplu, dacă Marx arată în mod repetat cum relațiile dintre producătorii de mărfuri stau la baza egalității civile, a contractului liber și a fundamentelor similare ale statului de drept, ce este aceasta? Afirmă el materialismul prin aceasta, sau se referă "pur și simplu" la el? Cu modestia sa caracteristică, filozoful nostru se abține să răspundă la merit și trage direct concluzii din "încercările sale spirituale" de a vorbi strălucit și de a nu spune nimic "Nu e de mirare", spune această concluzie, "că pentru o teorie care pretindea că elucidează istoria lumii, la de ani de la proclamarea ei, istoria antică greacă, romană și germană a rămas mistere nerezolvate; iar cheia acestor ghicitori a fost dată, în primul rând, de o persoană care era complet în afara teoriei materialismului economic, care nu știa nimic despre aceasta și, în al doilea rând, cu ajutorul unui factor non-economic O impresie oarecum amuzantă este produsă de termenul "producerea omului însuși", adică, nașterea, pentru care - așa de - - 'Engels încearcă să mențină cel puțin o legătură verbală cu formula de bază a materialismului economic El este nevoit, însă, să admită că timp de mulți ani viața omenirii nu s-a dezvoltat după această formulă Și într-adevăr, vă certăți foarte "nu e de mirare" domnule Mihailovski! Teoria a fost că, pentru a "lumina" istoria, este necesar "să se caute fundamente nu în relațiile sociale ideologice, ci materiale Lipsa materialului factual a făcut imposibilă aplicarea acestei tehnici la analiza unora dintre cele mai importante fenomene din istoria antică a Europei, de exemplu, organizarea heptil, care, din acest motiv, a rămas un mister (G Mihailovski nu ratează nici o ocazie de a se rupe aici: cum este, spun ei, așa: înțelegerea științifică a istoriei - și a

istoriei antice - este o ghicitoare! Puteți afla din orice manual: care a evocat un masă de teorii pentru explicarea lor) Dar în America, materialul bogat adunat de Morgan îi oferă posibilitatea de a analiza esența organizării supapelor și a ajuns la concluzia că explicația acestuia nu trebuie căutată în termeni ideologici (de exemplu, juridice sau religioase), ci în material Este clar că acest fapt oferă o confirmare strălucitoare a metodei materialiste - și nimic altceva Și când domnul Mihailovski "reproșează" acestei doctrine faptul că, în primul rând, cheia celor mai dificile ghicitori istorice) a fost găsită de o persoană "complet în afara" teoriei materialismului economic, nu se poate decât să se minuneze în ce măsură oamenii nu pot distinge ceea ce vorbește în favoarea lor de ceea ce îi bate sever În al doilea rând, susține filozoful nostru, munca clericală nu este un factor economic, dar unde ați citit la Marx sau Engels că au vorbit fără greș despre materialismul economic? Caracterizarea; viziunea lor asupra lumii, l-au numit pur și simplu materialism Ideea lor principală (exprimată într-un mod foarte definit, chiar dacă doar în citatul de mai sus din Marx) a fost că relațiile sociale sunt împărțite în materiale și ideologice Acestea din urmă sunt doar o suprastructură asupra primelor, care se formează în afara voinței și conștiinței omului ca formă (rezultat) a activității omului care vizează menținerea existenței sale Explicațiile formelor politico-juridice, spune Marx în citatul de mai sus, trebuie căutate în "relațiile materiale de viață" Domnul Mihailovski nu crede cu adevărat că relațiile cu privire la naștere aparțin *) - generic Ed - "Cântat ideologic? Explicațiile domnului Mihailovski cu privire la acest subiect sunt atât de caracteristice încât merită să ne oprim asupra lor "Oricât ne-am inventa producția de copii", spune el, "încercând să stabilim cel puțin o legătură verbală între aceasta și materialismul economic, indiferent de modul în care aceasta se intersectează într-o rețea complexă de fenomene ale vieții sociale cu alte fenomene, inclusiv cele economice , are propriile sale rădăcini fiziologice și mentale (Pentru sugari, ești tu, domnule Mihailovski, că producția de copii are rădăcini fiziologice!? Ei bine, despre ce vorbești?) Și asta ne amintește că teoreticienii istoriei economice, dar și psihologiei Nu există nicio îndoială că legăturile ancestrale și-au pierdut semnificația în istoria țărilor civilizate, dar acest lucru cu greu poate fi spus cu atâta siguranță despre legăturile direct sexuale și familiale Ei au suferit, desigur, schimbări puternice sub presiunea vieții în general, care devine din ce în ce mai complicată, dar cu o anumită dexteritate dialectică s-ar putea dovedi că nu numai relațiile juridice, ci și economice constituie în sine o suprastructură peste relațiile sexuale și familiale Nu ne vom ocupa de asta, dar vom evidenția totul - chiar dacă instituția moștenirii În cele din urmă, filozoful nostru din tărâmul frazelor goale a avut noroc - (cum altfel să numim, de fapt, un astfel de dispozitiv când materialiştilor li se reproșează că nu stabilesc socotelile cu istoria, fără, totuși, să încerce să deslușească "literal nici măcar un unul" din numeroasele explicații materialiste ale diverselor întrebări istorice pe care le-au dat materialiştilor? sau când ei spun că s-ar putea dovedi, dar nu ne vom ocupa de asta?) - să abordăm fapte sigure, să permită verificarea și nu permite să "vorbească" atât de ușor esența problemei Să vedem cum criticul nostru al lui Marx demonstrează că instituția moștenirii este o suprastructură asupra relațiilor sexuale și familiale "Moștenim", susține domnul Mihailovski, "produsele producției economice ("Produse producției economice"!! cât de inteligent! cât de sonor! și ce limbaj elegant!), iar însăși instituția moștenirii este într-o anumită măsură

condiționată prin faptul concurenței economice Dar, în primul rând, se moștenesc și valorile nemateriale, care se exprimă în preocupările legate de creșterea copiilor în spiritul taților lor Așadar, creșterea copiilor este inclusă în instituția moștenirii! De exemplu, în legile civile ruse există un astfel de articol că "părinții ar trebui să încerce să-și pregătească moralitatea (copiilor) prin educația acasă și să promoveze tipurile de guvernare" Nu mai Lenin Ooδp so'iiin, vol G - - Este ceea ce filosoful nostru numește instituția) moștenirii? - "și în al doilea rând, chiar rămânând exclusiv în domeniul economic, dacă instituția moștenirii este de neconceput fără produsele de producție transmise prin moștenire, atunci este la fel de de neconceput și fără produsele "producției de copii", fără ele și fără acel complex și mintea încordată? care este direct adiacent acestora (Nu, acordați atenție limbajului: "un psihic complex "se alătură" produselor procreării! La urma urmei, acesta este un farmec!) Deci, instituția moștenirii este o suprastructură asupra relațiilor familiale și sexuale, pentru că moștenirea este de neconceput fara munca de birou! Da, la urma urmei, aceasta este o adevărată descoperire a Americii! Până acum, toată lumea a presupus că procrearea poate explica instituția moștenirii la fel de puțin pe cât poate explica necesitatea de a mânca hrană instituția proprietății Până acum, toată lumea credea că, dacă, de exemplu, în Rusia, în epoca prosperității sistemului imobiliar, pământul nu putea fi moștenit (deoarece era considerat doar proprietate condiționată), atunci explicația pentru aceasta trebuie căutată în caracteristicile a organizației sociale de atunci Domnul Mikhailovsky crede, trebuie să fie, că problema este depășită doar de faptul că psihicul, care era adiacent produselor producției de copii a proprietarului de atunci, era remarcabil pentru complexitatea insuficientă Zgâriește "spiritul popular" - putem spune, parafrazând o zicală cunoscută - și vei găsi un burghez De fapt, ce alt sens pot avea argumentele domnului Mihailovski despre legătura dintre instituția moștenirii și creșterea copiilor, cu mentalitatea de procreare etc , dacă nu faptul că instituția moștenirii este la fel de veșnică, necesară și sacru ca și creșterea copiilor?! Adevărat, domnul Mihailovski a încercat să-și lase o breșă, declarând că "într-o anumită măsură instituția moștenirii este condiționată de faptul concurenței economice" - dar, până la urmă, aceasta nu este altceva decât o încercare de a sustrage un răspuns cert la o întrebare și, mai mult, o încercare cu mijloace nepotrivite Cum putem lua notă de această remarcă când nu ni se spune un cuvânt despre exact în ce "oarecare măsură" depinde moștenirea de concurență? când nu este complet clar ce; Este cu adevărat depășită această legătură între concurență și instituția moștenirii? Pe chiar; De fapt, instituția moștenirii presupune deja proprietatea privată, iar aceasta din urmă ia naștere abia odată cu apariția schimbului Se bazează pe specializarea emergentă a muncii sociale și înstrăinarea produselor de pe piață Atâta timp cât, de exemplu, toți membrii unei comunități indiene primitive elaborau împreună toate produsele de care aveau nevoie, proprietatea privată era și imposibilă Când - - diviziunea muncii a pătruns în comunitate și membrii acesteia au început să se angajeze în producția unui produs și să-l vândă pe piață, apoi instituția proprietății private a devenit o expresie a acestei izolări materiale a producătorilor de mărfuri Atât proprietatea privată, cât și moștenirea sunt categorii ale unor astfel de ordine sociale atunci când s-au format mici familii deja izolate (monogame) și au început să se dezvolte schimburile Exemplul domnului Mihailovski demonstrează exact opusul a ceea ce a vrut să demonstreze

Domnul Mihailovski are, de asemenea, încă o indicație faptică - și din nou, aceasta este o bijuterie în felul său! "În ceea ce privește legăturile tribale", continuă el să corecteze materialismul, "au pălit în istoria popoarelor civilizate, parțial într-adevăr în razele influenței formelor de producție (din nou, o evaziune, doar mai evidentă Ce fel de forme de producție? O frază goală!), dar parțial înflorit în propria lor continuare și generalizare - în legăturile naționale Deci, legăturile naționale sunt o continuare și generalizare a legăturilor ancestrale! G Mihailovski împrumută evident ideile sale despre istoria societății din acea fabulă pentru copii care este predată elevilor de liceu Istoria societății, spune această doctrină a caietelor, constă în faptul că la început a existat familia, această unitate a oricărei societăți (aceasta este o idee pur burgheză: familiile fragmentate, mici, au devenit dominante doar sub regimul burghez; au fost complet absent în vremurile preistorice Nimic nu este mai tipic pentru burghez decât transferul trăsăturilor ordinii moderne la toate timpurile și popoarele), apoi - descats - familia a crescut într-un trib, iar tribul a crescut într-un stat Dacă domnul Mihailovski repetă această prostie copilărească cu un aer de importanță, doar dovedește - în afară de orice altceva - că nu are nici cea mai mică idee despre cursul istoriei Rusiei Dacă se putea vorbi de viața tribală în Rus' antic, atunci nu există nicio îndoială că deja în Evul Mediu, în epoca regatului moscovit, nu mai existau legături tribale, adică statul se baza pe legături mai degrabă locale decât tribale: proprietarii de pământ și mănăstiri au primit țărani din diverse locuri, iar comunitățile astfel formate erau uniuni pur teritoriale Cu toate acestea, cu greu se putea vorbi de legături naționale în adevăratul sens al cuvântului la acea vreme: statul se dezintegra în ținuturi separate, parțial chiar principate care păstrau urme vii ale fostei autonomii, control special, uneori propriile trupe speciale (locale) boierii au intrat în război cu regimentele lor), granițe vamale speciale etc Numai noua perioadă a istoriei Rusiei (aproximativ * din secolul al XVII-lea) se caracterizează printr-o fuziune cu adevărat reală a tuturor acestor regiuni, pământuri și principate într-un singur întreg Această fuziune a fost cauzată "nu de legăturile ancestrale", cel mai venerabil domnul Mihailovski, și nici măcar de continuarea și generalizarea lor: ea a fost cauzată de schimbul tot mai mare dintre regiuni, de circulația în creștere treptată a mărfurilor, de concentrarea micilor piețe locale într-una singură piața integral rusească Întrucât conducătorii și stăpânii acestui proces erau comercianții capitaliști, crearea acestor legături naționale nu a fost altceva decât crearea de legături burgheze Cu ambele indicii sale factice, domnul Mihailovski doar s-a bătut și nu ne-a dat decât exemple de vulgarități burgheze - "vulgarități" pentru că a explicat instituția moștenirii prin producția de copii și psihicul ei, iar naționalitatea prin legăturile ancestrale; "burghez" - pentru că a luat categoriile și suprastructurile unei formațiuni sociale definite istoric (bazate pe schimb) pentru categorii la fel de generale și eterne precum creșterea copiilor și relațiile sexuale "direct" Ceea ce este foarte caracteristic aici este că, de îndată ce filozoful nostru subiectiv a încercat să treacă de la fraze la indicii concrete concrete, a căzut într-o băltoacă Și el, aparent, se simte bine în această poziție, nu deosebit de curată: se așează singur, se stropește și stropește noroi de jur împrejur El vrea, de exemplu, să respingă afirmația că istoria este o serie de episoade ale luptei de clasă, iar acum, declarând cu un aer chibzuit că acesta este un "extrem", spune: "Societatea

internațională a muncitorilor fondată de Marx , organizată în scopul luptei de clasă nu i-a împiedicat pe muncitorii francezi și germani să se măcezeze și să se ruineze reciproc", ceea ce, spun ei, demonstrează că materialismul nu și-a atins socotelile "cu demonul mândriei naționale și al urii naționale" O astfel de afirmație arată din partea criticului cea mai grosolană neînțelegere că interesele foarte reale ale burgheziei comerciale și industriale constituie baza principală a acestei urii și că a vorbi despre sentimentul național ca factor independent înseamnă doar a trece peste esența materie Cu toate acestea, am văzut deja ce idee profundă despre naționalitate are filozoful nostru Domnul Mihailovski este incapabil să trateze Internaționala altfel decât cu ironia pur) lui Burenin: "Marx este șeful unei societăți internaționale de muncitori, care, este adevărat, s-a dezintegrat, dar are potențialul de a renaște" Desigur, dacă vezi câinele plus ultra *) între-) este limita extremă Ed - - solidaritatea populară în sistemul de schimb "echitabil", în calitate de cronicar al vieții interioare în Nr o organizație bazată pe schimb, este imposibil să oprești ciocnirile internaționale - atunci se înțelege o râs de râs despre Internațională Atunci este de înțeles că domnul Mihailovski nu poate în niciun fel să înțeleagă adevărul simplu că nu există alte mijloace de combatere a urii naționale decât organizarea și adunarea clasei asupriților pentru lupta împotriva clasei asupritorilor în fiecare țară în parte, ca unirea unor astfel de organizații naționale de muncitori într-o singură armată internațională a muncitorilor pentru a lupta împotriva capitalului internațional Cât despre faptul că Internaționala nu i-a împiedicat pe muncitori să se măcezeze între ei, este suficient să-i amintim domnului Mihailovski de evenimentele Comunei, care au arătat atitudinea reală a proletariatului organizat față de cei conducători; clasele care au purtat război Ceea ce este deosebit de revoltător în toată această controversă a domnului Mihailovski sunt tocmai metodele sale Dacă nu este mulțumit de tactica Internaționalei, dacă nu împărtășește ideile în numele cărora sunt organizați muncitorii europeni, să-i critice cel puțin direct și deschis, expunându-și ideile despre tactici mai oportune, despre vederi mai corecte În caz contrar, nu se fac obiecții clare, clare și doar batjocură fără sens sunt împrăștiate ici și colo, printre marea debordantă de fraze De ce nu-i spunem gunoi? mai ales dacă sunt luate în atenția pe care o caută apararea și tactici Internaționalizarea nu este permisă legal în Rusia? Așa sunt metodele domnului Mihailovski când polemizează cu marxiștii ruși: fără a-și lua osteneala să formuleze conștiincios și precis una sau alta dintre propozițiile lor, pentru a le supune unei critici directe și hotărâte, el preferă să se agațe de fragmentele de Argumentul marxist pe care l-a auzit și îl distorsionează Judecă singur: "Marx a fost prea deștept și prea învățat; a crede că el a descoperit ideea necesității istorice și a legalității fenomenelor sociale Pe treptele inferioare ale scării marxiste (În ceea ce privește acest termen lipsit de sens, trebuie remarcat că domnul Mihailovski îl evidențiază în special pe Marx (prea deștept și prea învățat - pentru ca criticul nostru să poată critica direct și deschis una sau alta dintre propunerile sale), apoi pune în Engels ("nu o minte atât de creativă"), apoi oameni mai mult sau mai puțin independenți, precum Kautsky, și restul - - marxistii Ei bine, ce semnificație serioasă poate avea această clasificare? Dacă criticul este nemulțumit de popularizatorii lui Marx, cine îl împiedică să-i corecteze după Marx? Nu face nimic de genul acesta Evident, a încercat să glumească, dar a ieșit doar plat) ei nu știu asta (că "ideea de

necesitate istorică nu este o știre inventată sau descoperită de Marx, ci un adevăr de mult stabilit") sau, la cel puțin, au o idee vagă despre acea cheltuială veche de forță mentală și energie care a dus la stabilirea acestui adevăr " Este clar că astfel de afirmații pot face cu adevărat o impresie asupra unui astfel de public care aude despre marxism pentru prima dată și, în legătură cu acesta, obiectivul criticii poate fi ușor atins: de a distorsiona, rupe și "câștigă" (cum ei spune despre articolele domnului Mikhailovsky colaboratori ai "R B-va"), Oricine este cel puțin puțin familiarizat cu Marx' va vedea imediat toată falsitatea și umflarea unor astfel de metode S-ar putea să nu fie de acord cu Marx, dar nu se poate contesta faptul că el a formulat cu deplină certitudine acele opinii ale sale care au constituit "știri" în raport cu foștii socialiști Vestea era că foștii socialiști, pentru a-și fundamenta punctele de vedere, au considerat suficient să arate opresiunea maselor sub regimul modern, să arate superioritatea unui astfel de sistem în care fiecare să primească ceea ce el însuși a lucrat, arată corespondența acestui sistem ideal cu "natura umană", cu conceptul de viață rațional-morală etc Marx considera imposibil să se mulțumească cu un astfel de socialism Nelimitându-se la a descrie sistemul modern, a-l evalua și a-l condamna, a dat o explicație științifică a acestuia, reducând acest sistem modern, care este diferit în diferite state europene și non-europene, la o bază comună - la o formațiune socială capitalistă, legile de funcționare și dezvoltare ale cărora le-a supus analizei obiective (a arătat "necesitatea" exploatării în acest sistem) În același mod, nu a considerat posibil să se mulțumească cu afirmația că numai sistemul socialist corespunde natura umană - după cum au spus marii socialiști utopici și mizerării lor imitatori, sociologii subiectivi Cu aceeași analiză "obiectivă" a sistemului capitalist, a dovedit "necesitatea" transformării acestuia într-unul socialist (Va trebui să revenim la întrebarea cum a dovedit exact acest lucru și cum a obiectat domnul Mihailovski la aceasta) Iată sursa acelei referiri la necesitate, care se găsește adesea printre marxiști Distorsiunea pe care domnul Mihailovski a introdus-o în întrebare este evidentă: el a omis întregul conținut factual al teoriei, întreaga eință a acesteia și a prezentat chestiunea într-o asemenea lumină încât - - de parcă întreaga teorie s-ar reduce la un singur cuvânt "necesitate" ("nu se poate face referire la ea singur în chestiuni practice complexe"), de parcă "dovada" acestei teorii constă în faptul că necesitatea istorică o cere Cu alte cuvinte, după ce a tăcut în legătură cu conținutul doctrinei, s-a agățat de una dintre poreclele ei și acum începe să se destrame din nou din cauza acel "doar un cerc plat" în care el însuși și-a dat osteneala să transforme învățăturile lui Marx Desigur, nu vom urmări această defalcare, pentru că ne-am familiarizat deja suficient cu acest lucru Lăsați-l pe domnul Burenin să se prăbușească de distracție și plăcere (care nu fără motiv l-a mângâiat pe cap pe domnul Mihailovski la Novoie Vremya)), lăsați-l, după ce se înclină în fața lui Marx, să țipe la el pe furiș: "polemica lui cu utopienii și idealistii este deja unilateral", adică și fără a-și repeta argumentele de către marxiști Nu există altă cale prin care să numim aceste nebunii altfel decât țipete, pentru că "nici o singură" obiecție literalmente faptică, certă, verificabilă a fost ridicată de ei împotriva acestei polemici, astfel încât, oricât de voioși am intrat într-o conversație pe această temă subiect, având în vedere că această polemică este extrem de importantă pentru soluționarea întrebărilor socialiste ruse - suntem de-a dreptul incapabili să răspundem la țipete și nu putem decât

să ridicăm din umeri: Da, moșul, să știi că e puternică, dacă latră la un elefant! Nu lipsită de interes este discuția domnului Mihailovski despre necesitatea istorică care urmează, deoarece ne dezvăluie, cel puțin parțial, adevăratul bagaj ideologic al "celebrului nostru sociolog" (titlu de care se bucură domnul Mihailovski împreună cu V V în rândul liberalilor) reprezentanți ai "societății noastre culturale") El vorbește despre "un conflict între ideea de necesitate istorică și sensul activității personale": personalitățile publice se înșală considerându-se actori, în timp ce "fac", "păpuși trase din subteranul misterios de immanent" legi ale necesității istorice" - o astfel de concluzie decurge, spun ei, din această idee, care se numește așadar "sterp" și "încețoșat" Nu orice cititor, poate, înțelege de unde a luat toate aceste prostii - marionete etc - Dl Mihailovski Caz; tomi că acesta este unul dintre punctele forte preferate ale filosofului subiectiv - ideea unui conflict între determinism și moralitate, între necesitatea istorică și sensul individului A scris o grămadă de hârtie despre asta și a rostit un abis de prostii sentimentale-mic-burgheze pentru a rezolva acest conflict în favoarea moralității și a rolului individului și, de fapt, aici nu este nimic - nu există conflict: a fost inventat de domnul Mihailovski, care se temea (și nu fără motiv) că determinismul va lua terenul moralității mic-burghezilor atât de îndrăgiți Ideea determinismului, stabilirea necesității acțiunilor umane, respingerea fabulei absurde despre liberul arbitru, nu distruge în niciun caz nici mintea, conștiința unei persoane, nici evaluarea acțiunilor sale Dimpotrivă, doar cu o viziune deterministă este posibilă o evaluare strictă și corectă, fără a da vina pe liberul arbitru În același mod, ideea de necesitate istorică nu subminează deloc rolul individului în istorie: toată istoria este alcătuită tocmai din acțiunile unor indivizi care sunt, fără îndoială, actori Adevărata întrebare care se pune în evaluarea activității sociale a unui individ este în ce condiții este asigurată succesul acestei activități? Care sunt garanțiile că această activitate nu va rămâne un act solitar, înecându-se într-o mare de acte opuse? Aceasta este și întrebarea pe care social-democrații și restul socialiștilor ruși o rezolvă diferit: în ce mod ar trebui să atragă masele activitatea îndreptată spre realizarea sistemului socialist pentru a da roade serioase? Este evident că soluția acestei întrebări depinde în mod direct și direct de concepția despre gruparea forțelor sociale din Rusia, a luptei de clasă din care este alcătuită realitatea rusă - și din nou, domnule, și încearcă să dai una sau alta soluție Soluția social-democrată a problemei se bazează, după cum se știe, pe concepția conform căreia ordinea economică rusă este prezentată ca o societate burgheză, din care nu poate exista decât o singură cale de ieșire, care decurge în mod necesar din însăși esența sistemul burghez - și anume lupta de clasă a proletariatului împotriva burgheziei Este evident că criticile serioase ar trebui îndreptate fie împotriva concepției că sistemul nostru este burghez, fie împotriva ideii de esență a acestor sisteme și a legilor dezvoltării lor - dar domnul Mihailovski nici măcar nu se gândește să abordeze întrebări serioase Preferă să scape de fraze fără sens în sensul că necesitatea este o paranteză prea generală și așa mai departe începe să te joci cu cojile rămase! Această zonă a cojilor, care acoperă întrebări serioase și arzătoare ale supremației, este zona preferată a domnului Mihailovski și el capr" subliniază cu deosebită mândrie că "economic - - realismul ignoră sau denaturează problema eroilor și a mulțimilor Dacă vă rog, întrebarea exact ce lupte de clasă și pe ce bază se formează realitatea rusă modernă este

probabil prea generală pentru domnul Mihailovski și o evită Dar întrebarea este ce fel de relație există între erou! și mulțimea, nu contează dacă este o mulțime de muncitori, țărani, proprietari de fabrici, moșieri - această întrebare îl interesează extrem de Poate că acestea sunt întrebări "interesante", dar a reproșa materialiştilor că și-au îndreptat toate eforturile către soluționarea unor astfel de întrebări, care au o legătură directă cu emanciparea clasei muncitoare, înseamnă a fi amator al științei filistei și nimic mai mult În încheierea "criticii" (?) a materialismului, domnul Mihailovski ne mai face o încercare de a denatura faptele și încă o fraudă Exprimând îndoieli cu privire la corectitudinea opiniei lui Engels că Capitalul a fost tăcut de economiști jurați (mai mult, o considerație atât de curioasă este dată ca justificare că există numeroase universități în Germania!), domnul Mihailovski spune: "Marx nu a avut nicidecum în minte tocmai acest cerc de cititori (lucrători) și aștepta ceva de la oamenii de știință Complet greșit: Marx a înțeles perfect cât de puțin se poate conta pe imparțialitate și pe critica științifică din partea reprezentanților burghezi ai științei și, în postfața ediției a II-a a Capitalului, a vorbit destul de hotărât despre acest aspect El spune acolo: "Înțelegerea pe care Capitalul s-a întâlnit rapid în cercurile largi ale clasei muncitoare germane este cea mai bună răsplată pentru munca mea H Meyer , un om care adoptă un punct de vedere burghez în problemele economice, într-un pamflet publicat în timpul războiului franco-pruș, a afirmat ideea absolut corectă că abilitățile remarcabile pentru gândirea teoretică (der grosse theoretische Sinn), care erau considerate germani ereditari, complet dispăruți din așa-zisii clase educate, dar, pe de altă parte, ele revin la viață în clasa muncitoare Jongleria atinge din nou materialismul și este construită în întregime după primul model "Teoria (materialismului) nu a fost niciodată fundamentată și testată științific" Aceasta este teza - Dovada: "Paginile individuale bune de conținut istoric în Engels, Kautsky și unele altele, de asemenea (ca în venerabila lucrare a lui Blos) ar putea face fără eticheta de materialism economic, deoarece (notă: "pentru că" !) de fapt (sic!) țin cont de totalitatea vieții sociale, chiar dacă în această coardă predomină șirul economic Concluzie : "în știință, materialismul economic nu s-a justificat" - - Un lucru familiar! Pentru a dovedi netemeinicia teoriei, domnul Mihailovski mai întâi o denaturează, atribuindu-i intenția absurdă de a nu lua în considerare totalitatea vieții sociale - în timp ce, dimpotrivă, materialistii (marxistii) au fost primii socialiști care a pus problema necesității de a analiza mai mult de o economie și toate aspectele vieții publice (Acest lucru a fost exprimat destul de clar în Capital și în tactica social-democraților, în comparație cu foștii socialiști Marx a afirmat direct cererea de a nu se limita la latura economică În , schițând programul jurnalului propus , Marx i-a scris lui Ruge): principiul în ansamblu este, din nou, doar o latură Trebuie să acordăm aceeași atenție și celeilalte laturi, existenței teoretice a omului și, prin urmare, să facem religie, glume etc obiectul criticii noastre Așa cum religia reprezintă cuprinsul bătăliilor teoretice ale omenirii, statul politic reprezintă cuprinsul bătăliilor practice ale omenirii Astfel, statul politic exprimă în forma sa sub specie reipublicae (din unghi politic, vedere) toate luptele sociale, nevoile, interesele Așadar, a critica cea mai specializată problemă politică, de exemplu, diferența dintre sistemul patrimonial și cel reprezentativ, nu înseamnă deloc să coboare din hauteur des principes *), întrucât această întrebare exprimă în "limbaj politic" diferența dintre dominația omului

și dominarea proprietății private Aceasta înseamnă că criticul nu numai că poate, ci trebuie și să abordeze aceste chestiuni politice (care i se par socialistului înrădăcinat a fi lipsite de atenție) B) - apoi afirmă că "de fapt" materialistii au explicat "bine" întreaga viață socială prin economie (fapt care îl bate evident pe autor) - și, în cele din urmă, concluzionează că materialismul nu s-a justificat Dar, pe de altă parte, tacheria dumneavoastră, domnule Mihailovski, s-a justificat perfect! Asta este tot ceea ce îl conduce pe domnul Mihailovski la o "refuzare" a materialismului Repet, aici nu există nicio critică, ci vorbărie goală pretențioasă Dacă întrebați pe cineva, ce obiecții a ridicat domnul Mihailovski împotriva concepției că relațiile de producție stau la baza restului? Cum a respins corectitudinea conceptului de formare socială și a procesului natural-istoric de dezvoltare a acestor formațiuni elaborat de Marx prin metoda materialistă? după cum a dovedit inexactitatea celor de mai sus *) - din înălțimea principiilor roșu, - - cel puțin de către acei scriitori pe care i-a numit, explicații materialiste ale diverselor întrebări istorice? - toți vor trebui să răspundă: nu a obiectat în niciun fel, nu a infirmat în niciun fel, nu a subliniat nicio inexactitate Nu făcea decât să ocolească, încercând să treacă peste esența problemei cu fraze și inventând diverse subterfugii mărunte pe parcurs Este greu de așteptat la ceva serios de la un astfel de critic când continuă în nr din R B-va" pentru a respinge marxismul Singura diferență este că ingeniozitatea lui pentru tachelaj s-a epuizat deja și începe să folosească străini În primul rând, dezvăluie despre "complexitatea" vieții sociale: aici, spun ei, cel puțin "galvanismul" este asociat și cu materialismul economic, întrucât experimentele lui Galvani ") "au făcut o impresie" și lui Hegel) Minunat spirit! Cu același succes ar fi posibil să-l conectăm pe domnul Mihailovski cu împăratul chinez ! Ce rezultă din asta, pe lângă faptul că sunt oameni cărora le face plăcere să vorbească prostii?! Esența mersului istoric al lucrurilor - continuă domnul Mihailovski - evazivă în general, nu este surprinsă de doctrina materialismului economic, deși se bazează aparent pe două fundamente: pe descoperirea semnificației autodeterminante a formelor de producția și schimbul, precum și asupra "indiscutabilității procesului dialectic" Și așa, materialistii mizează pe "indiscutabilitatea" procesului dialectic! acestea își întemeiază teoriile sociologice pe triadele lui Hegel Avem în fața noastră acea acuzație stereotipată a marxismului în dialectica hegeliană, care, se părea, fusese deja suficient de uzată de criticii burghezi ai lui Marx Neputând obiecta ceva în substanță împotriva doctrinei, acești domni s-au agățat de modul de exprimare al lui Marx, au atacat originea teoriei, gândindu-se astfel să submineze esența acesteia Și domnul Mihailovski nu stă la ceremonie pentru a recurge la astfel de lucruri! trucuri Motivul a fost un capitol din lucrarea lui Engels împotriva lui Dühring) Opunându-se lui Dühring, care a atacat dialectica lui Marx, Engels spune că Marx nici măcar nu s-a gândit să "demonstreze" ceva prin triadele hegeliene, că Marx a studiat și a investigat doar procesul real, că a recunoscut corectitudinea ca singurul criteriu al unei teorii realitate Dar dacă, spun ei, în același timp s-a dovedit uneori că dezvoltarea unui fenomen social a căzut sub schema hegeliană: poziția - negație - negația negației, atunci nu este nimic surprinzător aici, deoarece în natură acest lucru nu este în general o raritate Și Engels începe să dea exemple din domeniul istoriei naturale (dezvoltarea cerealelor) și al domeniului social - ca ceea ce, de, a fost primul - - comunismul primitiv, apoi proprietatea privată și apoi socializarea capitalistă a

muncii, sau mai întâi materialismul primitiv, apoi idealismul și în cele din urmă materialismul științific etc descrie corect și exact procesul istoric propriu-zis, că insistența asupra dialecticii, selecția de exemple care dovedesc corectitudinea triadei, nu sunt altceva decât rămășițele acelui hegelianism din care a apărut socialismul științific, rămășițele modului său de exprimare, odată afirmat categoric Este absurd că nimeni nu s-a gândit nici măcar să "demonstreze" ceva prin triade - ce semnificație pot avea exemplele de procese "dialectice"? Nu este clar că acesta este un indiciu al originii doctrinei și nimic mai mult G Mihailovski însuși simte acest lucru atunci când spune că originea unei teorii nu poate fi pusă pe seama acesteia, dar pentru a vedea în raționamentul lui Engels ceva mai mult decât originea unei teorii, ar trebui evident să se demonstreze că cel puțin o teorie istorică "întrebarea" a fost rezolvată de materialisti nu pe baza faptelor corespunzătoare, și prin intermediul triadelor A încercat domnul Mihailovski să demonstreze asta? Nu s-a întâmplat nimic Dimpotrivă, el însuși a fost nevoit să admită că "Marx a umplut schema dialectică goală cu conținut de fapt în așa măsură încât "se poate scoate din acest conținut, ca un capac de pe o ceașcă, fără a schimba nimic" (despre excepție) că domnul Mihailovski' - despre viitor - vom spune mai jos) Dacă da, de ce se ocupă domnul Mihailovski cu un astfel de utilizator? după-amiaza cu acest capac care nu schimbă nimic? De ce explică că materialistii "se bazează" pe indiscutabilitatea procesului dialectic? De ce declară, luptând cu acest capac, că luptă împotriva uneia dintre "fundamentele" socialismului științific, când aceasta este o minciună directă? , T Este de la sine înțeles că nu voi urmări modul în care domnul Mihailovski analizează exemple de triade, pentru că, repet, acest lucru nu are nicio legătură nici cu materialismul științific, nici cu marxismul rus Dar întrebarea este interesantă: la urma urmei, ce temei avea domnul Mihailovski pentru a distorsiona în acest fel atitudinea marxiștilor față de dialectică? Au fost două motive: în) domnul Mihailovski a auzit un sunet, dar nu știa de unde vine; în) Domnul Mihailovski a comis (sau, mai bine zis, a înșușit de la Dühring) încă o supraexpunere Anunț) *) Citind literatură marxistă, domnul Mihailovski ♦) - până la punctul Ed - - a dat constant peste "metoda dialectică" în știința socială, "gândirea dialectică" din nou în sfera întrebărilor sociale, "care este tot ce se discută", etc că această metodă constă în rezolvarea tuturor chestiunilor sociologice conform legilor triada hegeliană Dacă ar fi tratat problema chiar mai îndeaproape, nu ar fi putut să nu se convingă de absurditatea acestei noțiuni Metoda dialectică - spre deosebire de cea metafizică - a fost numită de Marx și Engels altceva decât metoda științifică în sociologie, care constă în a considera societatea ca un organism viu în continuă dezvoltare (și nu ca ceva legat mecanic și, prin urmare, permițând tot felul) de combinații arbitrare de elemente sociale individuale), al căror studiu necesită o analiză obiectivă a relațiilor de producție care formează o formațiune socială dată, un studiu al legilor funcționării și dezvoltării acesteia Mai jos vom încerca să ilustrăm relația dintre metoda dialectică și cea metafizică (sub care, fără îndoială, se încadrează și metoda subiectivă în sociologie) pe exemplul propriului raționament al domnului Mihailovski Acum observăm doar că oricine citește definiția și descrierea metodei dialectice în Engels fie (în polemica împotriva lui Dühring În rusă: "Dezvoltarea socialismului de la utopie spre exterior"), fie în Marx (diverse note în " Capital" și "Postfață" la ediția a II-a; "Sărăcia filosofiei") - vor vedea că nu se

vorbește despre triadele lui Hegel , iar scopul este de a considera evoluția socială ca un proces natural-istoric de dezvoltare a socio-ului -formațiunii economice Ca dovadă, voi cita, in extenso *), o descriere a metodei dialectice făcută în Vestnik Evropy) pentru , nr (nota: "Punctul de vedere al criticii politice și economice a lui K Marx")), pe care Marx îl citează în "Postfața" la ediția a II-a a Capitalului Marx spune acolo că metoda pe care a folosit-o în Capitalul a fost prost înțeleasă "Recenziatorii germani au strigat, de înțeles, despre sofistica hegeliană" Și astfel, pentru a-și expune mai clar metoda, Marx dă o descriere a acesteia în nota menționată "Pentru Marx, un lucru este important", spune acolo: și anume, să găsească legea acelor fenomene pe care le investighează și, în plus, legea schimbării, dezvoltarea acestor fenomene, trecerea lor de la o formă la alta, de la o ordine a relațiilor sociale cu alta este deosebit de importantă pentru el Prin urmare, lui Marx îi pasă de un lucru: să arate exact științific *) - în extracție Ed - cercetarea necesității acestor ordine de relații sociale, afirmând cu toată completitudinea acele fapte care îi servesc drept puncte de plecare și fortărețe În acest scop, este suficient ca, în timp ce demonstrează necesitatea sistemului actual, el să demonstreze și necesitatea unui alt sistem, care trebuie să iasă în mod inevitabil din cel anterior - nu are nicio diferență dacă oamenii îl cred sau nu, dacă sunt conștienți de asta sau nu sunt conștienți Marx consideră mișcarea socială ca un proces natural-istoric, supus unor legi care nu numai că nu depind de voința, conștiința și intențiile oamenilor, ci, dimpotrivă, le determină voința, conștiința și intențiile (Notă pentru domnii subiectiviști, care deosebesc evoluția socială de istoria naturală tocmai pentru că omul își stabilește "ținte" conștiente și se ghidează după anumite idealuri) Dacă elementul conștient joacă un rol atât de subordonat în istoria culturii, atunci el Este de înțeles, este de la sine înțeles că critica, care are ca obiect această cultură, se poate sprijini cel mai puțin pe orice formă sau orice rezultat al conștiinței Cu alte cuvinte, punctul de plecare pentru ea nu poate fi în niciun caz o idee, ci doar un fenomen exterior, obiectiv Critica ar trebui să fie a compara și a contrasta un fapt dat nu cu o idee, ci cu un alt fapt; pentru ea este important doar ca ambele fapte să fie investigate cât mai precis posibil și să reprezinte, unul în raport cu celălalt, momente diferite de dezvoltare și este mai ales necesar ca întreaga serie de stări cunoscute, succesiunea și legătura lor între diferite stadii de dezvoltare Marx neagă tocmai ideea că legile vieții economice sunt aceleași pentru trecut și pentru prezent Dimpotrivă, fiecare perioadă istorică are propriile sale legi Viața economică este un fenomen asemănător istoriei dezvoltării în alte domenii ale biologiei Economiștii mai în vârstă nu au înțeles natura legilor economice atunci când le-au comparat cu legile fizicii și chimiei O analiză mai profundă arată că organismele sociale diferă unele de altele la fel de profund ca și organismele animalelor și plantelor Făcându-și sarcina de a investiga organizația economică capitalistă din acest punct de vedere, Marx formulează astfel într-un mod riguros științific scopul pe care trebuie să-l urmărească orice studiu exact al vieții economice Semnificația științifică a unui astfel de studiu constă în elucidarea acelor legi speciale (istorice) care reglementează apariția, existența, dezvoltarea și moartea unui anumit organism social și înlocuirea - - celălalt organism al său, superior Iată o descriere a metodei dialectice, pe care Marx a scos-o din abisul notițelor din reviste și ziare despre Capital și a tradus-o în germană pentru că această

caracterizare a metodei, așa cum spune el însuși, este complet exactă. Întrebarea este, există aici măcar o singură mențiune despre triade, tricotomie, indiscutabilitatea procesului (metodei) dialectic și alte prostii asemănătoare împotriva cărora domnul Mihailovski luptă atât de cavaleresc? Iar Marx, urmând această descriere, spune direct că metoda lui este "direct opusă" celei lui Hegel. De Hegel, dezvoltarea ideii, după legile dialectice ale triadei, determină dezvoltarea realității. Numai în acest caz, desigur, se poate vorbi despre sensul triadelor, despre indiscutabilitatea procesului dialectic. În opinia mea, dimpotrivă, spune Marx: "idealul este doar o reflectare a materialului". Și întreaga chestiune se reduce astfel la o "înțelegere pozitivă a prezentului și a dezvoltării sale necesare": nu mai este alt loc pentru triade decât rolul capacului și al cojii ("Am cochetat în limba hegeliană", spune Marx) în același "Afterword"), de care numai filistenii pot fi interesați. Cum, se întreabă acum, ar trebui să judecăm o persoană care dorește să critice una dintre "fundamentele" materialismului științific, adică, dialectică și a început să vorbești despre tot ce-ți place, chiar și despre broaște și Napoleon, dar nu despre ce constă această dialectică, nu despre dacă dezvoltarea societății este cu adevărat un proces istoric natural? Este corect conceptul materialist de formațiuni socio-economice ca organisme sociale speciale? Sunt corecte metodele de analiză obiectivă a acestor formațiuni? Ideile sociale într-adevăr nu determină dezvoltarea socială, ci sunt ele însele determinate de aceasta? etc. Se poate admite în acest caz o singură neînțelegere? Anunț *) După o asemenea "critică" a dialecticii, domnul Mihailovski strecoară aceste metode de demonstrare "prin" triada hegeliană în Marx și, bineînțeles, luptă victorios împotriva lor. "În ceea ce privește viitorul", spune el, "legile imanente ale societății sunt stabilite exclusiv dialectic" (Aceasta este excepția menționată mai sus). Argumentul lui Marx despre inevitabilitatea exproprierii expropriatorilor din cauza legilor de dezvoltare a capitalismului este "un caracter exclusiv dialectic". "Idealul" lui Marx al comunității pământului și a capitalului "în sensul de inevitabilitate și certitudine se bazează exclusiv pe capătul lanțului de trei termeni hegelian" *) - până la punctul Ed - Acest argument este "în întregime preluat" de la Dühring, care l-a realizat în "Kritische Geschiclite der Nationaloekoiiomie und des Sozialismus" (-te Aufl., S. -) *) La; În aceasta, domnul Mihailovski nu-l menționează pe Dühring într-un cuvânt. Poate, totuși, el a venit în mod independent cu această denaturare a lui Marx? Engels i-a dat un răspuns excelent lui Dühring și, deoarece citează și critica lui Dühring, ne vom limita la acest răspuns al lui Engels. Cititorul va vedea că este în întregime preocupat; și la orașul Mihailovski "Această schiță istorică (geneza așa-numitei acumulări primitive de capital în Anglia)," spune Dühring, "este un loc chiar și comparativ mai bun în cartea lui Marx și ar fi chiar mai bine dacă nu s-ar baza, pe lângă cele științifice, tot pe cârje dialectice. Negația lui Hegel a negației joacă aici, în lipsa unor argumente mai bune și mai clare, rolul unei moașe, grație serviciilor căreia viitorul este eliberat de măruntaiele prezentului. Distrugerea proprietății individuale, care a avut loc în modul indicat încă din secolul al XVI-lea, este prima negație. Acesta va fi urmat de altul, care se caracterizează ca negație a negației și în același timp ca restabilire a "proprietății individuale", dar într-o formă superioară, bazată pe proprietatea comună a pământului și uneltelor. Dacă această nouă "proprietate individuală" este numită în același timp de Herr Marx și "proprietate comunală", atunci aceasta este tocmai

unitatea superioară hegeliană, în care contradicția este eliminată (aufgehoben este un termen special hegelian), adică conform la jocul de cuvinte al lui Genele, atât de mult se transcende cât se păstrează Exproprierea expropriatorilor este așadar, parcă, un produs automat al realității istorice în condițiile sale materiale externe Cu greu o singură persoană rațională se va convinge de necesitatea proprietății comunale a pământului și a capitalului pe baza a credinței în trucerile hegeliene, precum negația Totuși, urâtenia vagă a ideilor lui Marx nu poate surprinde pe cineva familiarizat cu ceea ce se poate face din materiale științifice precum dialectica hegeliană sau, mai bine, ce absurdități ar trebui să rezulte din aceasta Pentru cei neobișnuiți cu aceste lucruri, voi spune sincer că la Hegel prima negație joacă rolul noțiunii de cădere împrumutată din catehism, în timp ce a doua joacă rolul unei unități superioare care duce la mântuire La astfel de trucuri, analogii împrumutate I Istoria critică a economiei politice și a socialismului* (ed a III-a, , p -) Ed - nimic din domeniul religiei - desigur, nu se poate baza logica faptelor H Marx se calmează pe ideea sa confuză de proprietate individuală și, în același timp, comună și lasă adeptilor săi să rezolve această gândire enigma dialectică pentru ei înșiși" Asta spune domnul Dühring "Deci", conchide Engels, "Marx este incapabil să dovedească necesitatea unei revoluții sociale, necesitatea introducerii proprietății comunale asupra pământului și a mijloacelor de producție produse de muncă, fără a recurge la negația hegeliană a negației; întemeindu-și teoria socialistă pe asemenea trucuri de analogie împrumutate de la religie, ajunge la concluzia că în societatea viitoare va exista proprietatea în același timp, atât individuală, cât și comună, ca unitate hegeliană cea mai înaltă a contradicției eliminate (Că o astfel de formulare a opiniilor lui Dühring este pe deplin aplicabilă domnului Mihailovski este o dovadă în acest sens și în următorul pasaj din articolul său: "K Marx înaintea procesului domnului Yu Jukovsky " a proprietății private, domnul Mikhailovsky subliniază această schemă a lui Marx și o explică în felul următor: "În schema sa, Marx a înșurubat două trucuri binecunoscute ale dialecticii hegeliene; în primul rând, schema este construită după legile triadei hegeliene; în al doilea rând, sinteza se bazează asupra contrariilor identitare : proprietatea individuală și comună Asta înseamnă că aici cuvântul: "individ" are o semnificație specială, pur condiționată, de membru al procesului dialectic și nimic nu se poate baza pe "aceasta" Asta a spus un om cu cele mai bune intenții, apărând "sanguinul" Marx în fața publicului rus de burghezul domnul Jukovski și cu aceste bune intenții, el îl explică pe Marx în așa fel încât își bazează ideea despre proces pe "smecherii"! oricum era un pic mic) "Să lăsăm deocamdată deoparte negația negației și să privim această "proprietate, în același timp atât individuală, cât și comună" Herr Dühring numește asta o "ceață" și, oricât de surprinzător ar părea, chiar are dreptate în această privință Din păcate, nu Marx este deloc, ci domnul Dühring însuși care se află în această "ceață" Corectându-l pe Marx după Hegel, el introduce în el un fel de unitate superioară a proprietății, despre care Marx nu a spus niciun cuvânt "Marx spune: "Aceasta este negația negației Ea creează din nou proprietate individuală, dar pe baza achizițiilor de capital le n și p, Sobr T ; - era dietetică - cooperarea muncitorilor liberi și proprietatea comună a pământului și a mijloacelor de producție produse de aceștia Transformarea proprietății private fragmentate a indivizilor bazată pe propria muncă în proprietate capitalistă este, desigur, un proces mult mai lung, mai dificil și dificil decât transformarea proprietății

private capitaliste, de fapt deja bazată pe procesul social de producție, în proprietate publică Asta e tot Astfel, ordinele create prin exproprierea expropriatorilor sunt caracterizate ca fiind refacerea proprietății individuale "pe baza" proprietății comunale asupra pământului și a mijloacelor de producție create de înșiși muncitori Pentru oricine înțelege limba germană (și și rusă, domnule Mihailovski, pentru că traducerea este perfect exactă), aceasta înseamnă că proprietatea comună se extinde la pământ și alte mijloace de producție și proprietatea individuală a altor produse, de ex pentru bunuri de consum Și pentru a clarifica problema chiar și copiilor de ani, Marx la pagina (ediția rusă, pagina) sugerează "o alianță de oameni liberi care lucrează cu mijloace comune de producție și își cheltuiesc în mod sistematic forța de muncă individuală ca unul singur forța de muncă socială", adică comunitatea socialistă organizată și spune: "Întregul produs al muncii este un produs social O parte din acest produs servește ca mijloc de producție Rămâne public " Dar cealaltă parte este consumată ca mijloc de subzistență de către membrii sindicatului "De aceea, opa trebuie să fie distribuită între ei" Acest lucru trebuie să fie suficient de clar chiar și pentru domnul Dühring "Proprietatea este și individuală și comună în același timp - această urâtenie vagă, această absurditate rezultată din dialectica hegeliană, această confuzie; această ghicitoare dialectică gânditoare, pe care Marx o lasă pe adepții săi să o rezolve, este din nou compoziția și invenția liberă a domnului Dühring "Acum", continuă Engels, "ce rol joacă negația negației în Marx? La p și următoarele (ed rusă p și urm) el compară rezultatele finale prezentate în cele de pagini anterioare (ed rusă-) de cercetare economică și istorică asupra așa-zisului acumularea inițială de capital Înainte de epoca capitalistă, a existat, cel puțin în Anglia, inter-producție pe baza proprietății private a muncitorului asupra mijloacelor sale de producție Așa-zisul acumularea primitivă aici a constatat în exproprierea acestor producători direcți - - acestea în distrugerea proprietății private bazată pe propria muncă Această distrugere a devenit posibilă deoarece producția la scară mică menționată mai sus este compatibilă doar cu limitele înguste, primitive ale producției și ale societății, iar la un anumit stadiu de dezvoltare ea însăși creează temeiurile materiale pentru distrugerea ei Această anihilare, transformarea instrumentelor individuale și fragmentate de producție în altele concentrate social, constituie istoria originară a capitalului De îndată ce muncitorii au fost transformați în proletari, iar mijloacele lor de producție în capital, de îndată ce modul de producție capitalist a rămas pe picioarele sale, socializarea în continuare a muncii și transformarea în continuare a pământului și a altor mijloace de producție (în capital) și, în consecință, exproprierea în continuare a proprietarilor privați capătă o nouă formă Acum nu mai este muncitorul care își conduce economia, ci capitalistul care exploatează mulți muncitori, care este supus eco-proprietății Această expropriere se realizează prin jocul legilor imanente ale producției capitaliste în sine, datorită concentrării capitalurilor Un capitalist îi bate pe alții până la moarte Mână în mână cu această concentrare sau expropriere a multor capitaliști, câțiva capitaliști dezvoltă o formă cooperativă a procesului muncii la o scară în continuă expansiune, dezvoltă o aplicare tehnologică conștientă a științei, exploatarea socială sistematică a pământului, transformarea instrumentelor de munca în cele care pot fi folosite numai în comun și economisirea tuturor mijloacelor, producția ca urmare a utilizării lor ca mijloace comunitare de producție a muncii sociale combinate Odată cu

numărul din ce în ce mai mic de magnați ai capitalului care uzurpează și monopolizează toate beneficiile acestei transformări, există o masă tot mai mare de sărăcie, opresiune, sclavie, degradare, ex-lloatacin, dar și revolta muncitorilor din ce în ce mai mari clasă, instruită, unită și organizată prin însuși mecanismul procesului capitalist producție Capitalul devine lanțurile acelui mod de producție care a înflorit odată cu el și sub acoperirea lui Concentrarea mijloacelor de producție și socializarea minereului ajung într-un punct în care devin incompatibile cu învelișul lor capitalist Ea este sfâșiată Ora proprietății private capitaliste bate Expropriatorii sunt expropriați "

"Și acum îl întreb pe cititor, unde sunt buclele viclene dialectice și arabescuri, unde este confuzia conceptelor care reduce toate diferențele la zero, unde sunt miracolele dialectice pentru credincioși și trucurile pe scara doctrinei hegeliene a logosului, fără de care Marx, conform * - Dühring, nu și-a putut finaliza expunerea? Marx demonstrează din punct de vedere istoric și rezumă aici pe scurt că, așa cum odată producția măruntă, prin propria sa dezvoltare, a dat naștere la condițiile distrugerii ei, tot așa și producția capitalistă a dat naștere înseși condițiilor materiale din care trebuie să "piere" Acesta este procesul istoric și, dacă în același timp se dovedește a fi dialectic, atunci nu mai este vina lui Marx, oricât de fatal i-ar părea domnului Dühring "Abia acum, după ce și-a încheiat dovada istorico-economică, Marx continuă: "Modul capitalist de producție și însușire, și, în consecință, proprietatea privată capitalistă, este prima negație a proprietății individuale bazată pe propria muncă Negarea producției capitaliste se realizează de la sine, cu necesitatea unui proces natural-istoric Aceasta este negația negației etc (așa cum am menționat mai sus) "Astfel, denumind acest proces negația negației, Marx nici măcar nu se gândește să vadă în aceasta o dovadă a necesității sale istorice Dimpotrivă: după ce a dovedit istoric că acest proces a fost deja parțial finalizat, și parțial încă trebuie să fie finalizat, abia după aceea îl caracterizează ca un astfel de proces, care, de altfel, are loc după un bine- săpătura dialectică cunoscută Asta e tot Astfel, aceasta este iarăși exagerarea pură a domnului Dühring atunci când afirmă că negația negației de aici oferă serviciile unei moașe, cu ajutorul căreia viitorul este eliberat de măruntaiele trecutului, sau că Marx cere ca cineva să fie convins a necesității proprietății comunale a pământului și a capitalului pe baza credinței în legea negației negației" (p) Cititorul vede că întreaga respingere excelentă a lui Engels la adresa lui Dühring se aplică în întregime domnului Mihailovski, care susține exact în același mod că viitorul în Marx se bazează numai pe capătul lanțului hegelian și că convingerea inevitabilității sale poate fi bazată doar pe credință (Nu pare de prisos să remarcăm în acest sens că întreaga explicație a lui Engels este plasată în același capitol în care el discută despre cereale, învățătura lui Rousseau și alte exemple ale procesului dialectic S-ar părea că o simplă comparație a acestor exemple cu atât de clare și afirmații categorice ale lui Engels (și Marx, cărora manuscrisul acestei lucrări a fost citit anterior) că nu poate fi vorba de a "demonstra" nimic prin triade sau că - - a introduce "membri condiționali" ai acestor triade în descrierea procesului real este suficient pentru a înțelege absurditatea acuzării marxismului de dialectica hegeliană) Întreaga diferență dintre Dühring și domnul Mihailovski se rezumă la următoarele două puncte mici: în primul rând, Dühring - în ciuda faptului că nu poate vorbi despre Marx fără să facă spume la gură, a considerat totuși necesar să menționeze în următorul

paragraf din Istoria sa că Marx în postfață respinge categoric acuzația de hegelianism G Mihailovski, în schimb, a tăcut în legătură cu această (de mai sus) expunere destul de clară și clară a lui Marx a ceea ce el înțelege prin metoda dialectică În al doilea rând A doua originalitate a domnului Mihailovski constă în aceasta că și-a concentrat toată atenția asupra folosirii timpurilor verbale De ce, vorbind despre viitor, folosește Marx timpul prezent? - întreabă filozoful nostru cu un aer victorios Poți să te întrebi despre asta în orice gramatică, venerabil critic: ți se va spune că prezentul este folosit în locul viitorului, când acest viitor pare inevitabil și sigur Dar de ce este aceasta, de ce este dincolo de orice îndoială? Domnul Mihailovski este alarmat, dorind să înfățișeze o entuziasm atât de puternic încât să justifice chiar și supraexpunerea În acest sens, Marx a dat un răspuns complet cert Se poate considera insuficient sau incorect, dar atunci este necesar să arătăm "în ce anume" și "de ce anume" este incorect și să nu vorbim prostii despre hegelianism A fost o vreme când domnul Mihailovski nu numai că însuși știa în ce constă acest răspuns, ci ia învățat și pe alții Domnul Jukovski, scria el în , putea considera în mod rezonabil construcția viitorului de către Marx ca fiind o conjecturală, dar "nu avea niciun drept moral" să se sustragă la problema socializării muncii, "căreia Marx îi acordă o mare importanță" Ei bine, desigur! Jukovski în nu avea dreptul moral de a se sustrage de la întrebare, în timp ce domnul Mihailovski în are un asemenea drept moral! Poate-quo Economisti ruși originali, măsurând capitalismul rusesc cu numărul fa * - obținem următoarele date (date precise despre economia industriei sunt disponibile pentru doar muncitori din industriile: metal, piele, șelărie, pâslă, filat cânepă): , % din meșteri lucrează la bazar; , % - pentru proprietar și , % - sunt mercenari Deci Vedem și aici predominanța sistemului intern de producție pe scară largă, predominarea relațiilor în care munca este aservită capitalului Dacă "prieteniile poporului" se sustrage atât de liber fapte de acest fel, asta se datorează și faptului că în înțelegerea lor asupra capitalismului nu au mers mai departe decât noțiunile vulgare obișnuite - capitalistul este un antreprenor bogat și educat, care conduce o mașinărie la scară largă economie - și nu vor să cunoască conținutul științific acest concept Am văzut în capitolul anterior cum domnul Yuzhakov a început direct capitalismul cu industria mașinilor, ocolind cooperarea simplă și fabricarea Aceasta este o greșeală comună, care duce, printre altele, la ignorarea organizării capitaliste a industriilor noastre artizanale Desigur, sistemul intern de producție pe scară largă este forma capitalistă a industriei: aici avem toate semnele ei - economia mărfurilor într-un stadiu deja înalt de dezvoltare, concentrarea mijloacelor de producție în mâinile indivizilor, exproprierea a masei muncitorilor care nu au mijloace proprii de producție și deci aplică forță de muncă la străini, ei lucrează nu pentru ei înșiși, ci pentru capitalist Evident, în ceea ce privește organizarea industriei, acesta este capitalism pur; Particularitatea sa în comparație cu industria de mașini la scară largă este subdezvoltarea sa tehnică (este depășită în principal de salariile urâte și mici) și menținerea unei mici economii a pământului de către muncitori Această ultimă împrejurare îi încurcă mai ales pe "prieteniile poporului", care sunt obișnuiți să gândească, așa cum se cuvine adevăraților metafizicieni, în contradicții directe goale: da, da - nu, nu, și ceea ce este mai mult decât atât este de la cel rău Muncitori fără pământ - capitalism; propriul pământ - fără capitalism; și se mărginesc la această filozofie liniștitoare, omițând întreaga

organizare socială a economiei, uitând de faptul binecunoscut că proprietatea asupra pământului nu înlătură câtuși de puțin sărăcia bestială a acestor proprietari de pământ, care sunt supuși celui mai nerușinat jaf din afară, alți asemenea proprietari de pământ - "țărani" muncitori mituiți (sic!), îi trimit fără ceremonie pe acești muncitori la abisul ca ei, la populația angajată în agricultură și care suferă nu de asuprirea capitalului, ci de presiuni artificiale asupra "sistemului popular" (???!!) - Ei nici măcar nu știu, se pare că capitalismul nu a fost nicăieri în situația - aflându-se la niveluri de dezvoltare relativ scăzute - să-l smulgă complet pe muncitor de pe pământ În raport cu Europa, Marx a stabilit legea că numai industria de mașini pe scară largă expropriează în cele din urmă muncitorul Este de înțeles, așadar, că argumentele actuale despre absența capitalismului în țara noastră, susținând că "poporul stăpânește pământul", sunt lipsite de orice înțeles, deoarece capitalismul cooperării și manufacturii simple nu a avut nicăieri și nu a fost niciodată legat de excomunicarea totală a muncitorului de pe pământ, fără a înceta, desigur, de la acesta a fi capitalism În ceea ce privește industria de mașini pe scară largă din Rusia - și cele mai mari și mai importante ramuri ale industriei noastre iau rapid această formă - aici, cu toată originalitatea noastră, are aceeași proprietate ca în restul Occidentului capitalist, ea absolut nemai împacat cu păstrarea legăturii dintre muncitor și pământ Acest fapt a fost dovedit, de altfel, de Dementiev cu date statistice exacte, din care el (complet independent de Marx) a concluzionat că producția mecanică este indisolubil legată de înțarcarea completă a muncitorului de pe pământ Acest studiu a dovedit încă o dată că Rusia este o țară capitalistă, că în ea legătura dintre muncitor și pământ este atât de slabă și iluzorie, puterea posesorului (proprietarul de bani, cumpărătorul, țăranul bogat, producătorul, etc) este deja atât de puternică încât încă un pas de tehnologie este suficient - iar "țăranul" ?? (care a trăit demult vânzându-și forța de muncă) se transformă într-un muncitor pur*) Lipsa de înțelegere de către "prietenii poporului" a organizării economice a meșteșugurilor noastre este departe de a fi însă limitată la aceasta Ideea lor chiar și despre acele meserii în care nu există muncă "pentru proprietar" este la fel de superficială ca și ideea unui fermier (pe care am văzut-o deja mai sus) Acest lucru, de altfel, este destul de firesc atunci când domnii, care par să știe doar că există mijloace de producție în lume, care "pot" fi conectate cu oamenii muncitori, se angajează să judece și să se arogă în chestiuni politice și economice - și asta este foarte bine; și "poate" să fie separat de el - și acest lucru este foarte rău Asta nu te va duce departe Vorbind despre industriile care sunt valorificate și care nu sunt valorificate (unde "producția mică poate exista liber"*) Sistemul intern de producție pe scară largă nu este doar un sistem capitalist, ci și cel mai prost sistem capitalist, combinând cu cea mai mare exploatare a muncitorului cea mai mică șansă pentru muncitori și lupta pentru emanciparea lor - stvo"), domnul Krivenko subliniază, printre altele, că în unele industrii "costurile de bază de producție" sunt foarte ne semnificative și unde, prin urmare, producția la scară mică este posibilă Ca exemplu, el citează producția de cărămidă, al cărei cost poate fi, de, de ori mai mic decât cifra de afaceri anuală a fabricilor Întrucât aceasta este aproape singura indicație faptică a autorului (aceasta, repet, este trăsătura cea mai caracteristică a sociologiei subiective, că îi este frică să caracterizeze și să analizeze în mod direct și precis realitatea, zburând de preferință în sfera "idealelor" filistinismului)), apoi noi

și o luăm pentru a arăta cât de greșite sunt ideile "prietenilor poporului" despre realitate. Avem o descriere a industriei cărămidilor (facerea cărămidilor din argilă albă) în statisticile economice ale Moscovei Zemstvo ("Colecția", vol VI, yli, partea etc.) Pescuitul este concentrat în principal în volosturi din districtul Bogorodsk, unde există, unități cu muncitori (familie *) - % și angajați - %) și cu o producție anuală de de ruble. Comerțul a apărut cu mult timp în urmă, dar s-a dezvoltat mai ales în ultimii ani, datorită construcției căii ferate, care a facilitat foarte mult vânzarea. Înainte de construcția căii ferate, rolul principal îl avea forma de producție familială, care acum cedează exploatarei muncii salariale. De asemenea, această industrie nu este scutită de dependența micilor industriași de cei mari în vânzări, din cauza "lipsei de fonduri" primii vând cărămizi celor din urmă pe loc (uneori "brute" - nu arși) la prețuri teribil de reduse. Avem însă ocazia să ne familiarizăm cu organizarea comerțului, pe lângă această dependență, grație recensământului gospodăresc al meșteșugarilor anexat eseului, care indică numărul de muncitori și cantitatea producției anuale pentru fiecare unitate. Pentru a vedea dacă legea conform căreia o economie de mărfuri este o economie capitalistă, adică, este aplicabilă acestei industrii inevitabil degenerază în ea la o anumită etapă de dezvoltare, trebuie să comparăm instituțiile după mărimea lor: întrebarea stă tocmai în relația dintre instituțiile mici și mari în ceea ce privește rolul lor în producție, în exploatarea muncii salariale. Luând ca bază numărul de muncitori, împărțim unitățile de meșteșugari în trei grupe:) unități cu de la la muncitori (atât muncitori de familie cât și angajați împreună);) având de la - lucrători și) având mai mult de lucrători *) Prin muncitori "familiei", spre deosebire de muncitori angajați, înțelegem membrii lucrători ai ssk-ului maestrului - Urmărind dimensiunea unităților, compoziția muncitorilor și cantitatea de producție din fiecare iaz, obținem următoarele date: Grupuri de meșteșugari după numărul de muncitori Proc Procent distribuit iroprodus "S arbitrar ir " • Despre și S Cû \ Despre Ef s Despre W QJ eí Cu CQME el (- -, - CO o Numerele absolute n Are - sclavi i " •!I p / I - lucrare |i " I ol lucru eu! i; / ' : Total i IJ - / I ! Priviți cu atenție această tablă și veți vedea organizația burgheză sau, ceea ce este la fel, capitalistă a industriei: pe măsură ce instituția devine mai mare, productivitatea muncii crește **) (grupul de mijloc este o excepție), exploatarea ■ agentiei munca **!), concentratia productiei **** creste A treia grupă, care își bazează economia aproape în întregime pe cotă '':no:.. muncă, deține în mâini - la % și numărul total de unități - % din totalul sumei producției. Această concentrare a mijloacelor de producție în mâinile unei minorități, legată de exproprierea majorității (muncitorii salariați), ne explică atât dependența micilor producători de cumpărători (marii industriași sunt cumpărătorii), cât și opresiunea de muncă în aceasta *. Numitorul este numărul de unități cu angajați și numărul de angajați - La fel și în tabelul următor. Un muncitor produce pe an în primul grup pentru de ruble, în al doilea - pentru T, în al treilea - pentru • % Procentul unităților cu mercenari în grupa I - %; în a -a- % și în d- '•'; procentul muncitorilor angajați - % - % - % * "")) În grupa cu %, unități - % din producție; în a -a până în - %, în a -a cu % - , - C pescuit Vedem, în continuare, că cauza expropriării muncitorului și a exploatarei acestuia se află în relațiile de producție înseși Socialiștii populiști ruși, după cum se știe, au susținut o opinie contrară, văzând cauza opresiunii muncii în industriile artizanale nu în relațiile de producție (care au fost

declarate a fi construite pe un principiu care exclude exploatarea), ci în afara acestora în politică și anume în politica agrară plată etc

Întrebarea este, pe ce s-a sprijinit și se menține această opinie, care acum aproape că a căpătat puterea prejudecăților? Nu este vorba de faptul că o idee diferită a relațiilor de producție a dominat în artizanat? Deloc Ea este susținută doar de absența oricărei încercări de a caracteriza cu precizie și definitiv datele, formele efective de organizare economică; ea este susținută numai de faptul că relațiile de producție nu sunt evidențiate în vreun fel anume și că nu sunt supuse unei analize independente Într-un cuvânt, ea se menține doar printr-o neînțelegere a singurei metode științifice a științei sociale, și anume metoda materialistă Cursul raționamentului vechilor noștri socialiști este acum clar În ceea ce privește meșteșugurile, ei atribuie cauza exploatării unor fenomene aflate în afara raporturilor de producție; în raport cu capitalismul pe scară largă, capitalismul de fabrică, nu puteau să nu vadă că acolo - cauza exploatării constă tocmai în relațiile de producție Rezultatul a fost o opoziție ireconciliabilă, o discrepanță, s-a dovedit a fi de neînțeles de unde ar fi putut să apară acest capitalism pe scară largă - când nu era nimic capitalist în relațiile de producție (care nici măcar nu erau luate în considerare!) în industriile artizanale Concluzia este firească: neînțelegând legătura dintre artizanat și industria capitalistă, ei opun pe prima celei de-a doua, ca "folk" versus "artificial" Apare ideea că capitalismul este în conflict cu "sistemul nostru popular", idee atât de răspândită și recent, într-o ediție reînnoită și îmbunătățită, îl va prezenta pe domnul Nikolai-on publicului rus O astfel de idee se bazează doar pe rutină - în ciuda întregii sale ilogicități fenomenale: ei formează o idee a capitalismului de fabrică în funcție de ceea ce este cu adevărat și despre industria artizanală, dar despre ce "ar putea fi", despre prima, după o analiză a relațiilor de producție , - despre cea de-a doua - și fără a încerca să considere relațiile de producție separat și transferând direct problema în domeniul politicii Merită să le analizăm relațiile de producție și vom vedea că "sistemul popular" reprezintă aceleași relații de producție capitaliste, chiar dacă într-o stare embrionară nedezvoltată, adică să renunțe la prejudecata naivă de a considera toți meșteșugarii egali între ei și de a exprima exact diferențele dintre mediul înconjurător - diferența dintre "capitalistul" fabricii și fabricii și "meșteșugarul" se va dovedi uneori mai mică decât diferența dintre unul și celălalt "meșteșugar" - că capitalismul nu este un contradicție cu "sistemul popular", ci o continuare și o dezvoltare directă, imediată și imediată a lui Poate, totuși, vor găsi exemplul luat nepotrivit? se va spune că în acest caz procentul muncitorilor angajați este în general prea mare? Dar ideea este că nu cifrele absolute sunt importante aici, ci relațiile relevate de acestea, relații care sunt în esență burgheze și nu încetează să fie așa nici atunci când burghezitatea este puternic exprimată, nici când este slab exprimată Dacă doriți, voi lua un alt exemplu - voit cu un caracter slab burghez - voi lua (din cartea domnului Isaev despre meșteșugurile din Gubernia Moscovei) industria olăritului, "un comerț pur intern", în cuvintele lui domnule profesor Această meserie, desigur, poate servi drept reprezentant al micilor meserii țărănești: tehnica este cea mai simplă, adaptările sunt cele mai nesemnificative, producția asigură obiecte de utilizare larg răspândită și necesară Și acum, datorită recensământului gospodăresc al meșteșugarilor cu aceleași date ca în cazul precedent, avem ocazia să studiem organizarea economică a acestui comerț, care este, fără

îndoială, deja destul de tipică întregii mase vaste de "popor" rusesc
 "meșteșuguri împărțim meșteșugarii în grupuri-) având de la -
 muncitori (atât muncitori de familie cât și angajați împreună);) având
 - muncitori;) având mai mult de lucratori, și efectuam aceleași
 calcule: **) Evident, relațiile și în această industrie - și s-ar putea
 cita exemplele pe plac - se dovedesc a fi burgheze; cel mai înalt grup,
 care concentra la V o parte din toate unitățile și la % din muncitori -
 aproape Vs din toate producție, cu un nivel semnificativ mai ridicat
 față de medie *} Acest lucru nu este adevărat în legătură cu pescuitul
 din Gubernia Moscovei, dar poate fi adevărat în legătură cu industriile
 mai puțin dezvoltate din restul Rusiei ** Vezi tabelul de la pagina Ed
 - Grupuri de artizanat jo număr de muncitori ■! ' ; I Are - !
 ; funcționează j : ' I - lucrare ■ ; , , : L peste de lucru ; , I NC)!
 zo Numerele absolute / I / / Total / ; 33I ' i I salut productivitatea
 muncii Numai aceste relații de producție ne explică aspectul și puterea
 cumpărătorilor Vedem cum minoritatea, care deține unități mai mari și
 mai profitabile și care primește un venit "pur" din munca altora (în
 cel mai înalt grup de olari, sunt , muncitori salariați pe unitate), se
 acumulează "economii", în timp ce majoritatea sunt distruși și chiar și
 micii proprietari (ca să nu mai vorbim despre muncitorii angajați) nu
 sunt în stare să-și facă rostul Este de înțeles și inevitabil ca cei
 din urmă să fie înrobiți de cei dintâi - inevitabil tocmai din cauza
 naturii capitaliste a acestor relații de producție Aceste relații
 constau în faptul că produsul muncii sociale, organizat de economia de
 mărfuri, cade în mâinile persoanelor private și în mâinile acestora
 servește ca instrument de asuprire și înrobire a muncitorului, mijloc
 de îmbogățire personală în detrimentul exploatarea maselor și să nu
 credeți că această exploatare, această asuprire, este mai puțin
 pronunțată pentru că un astfel de caracter al relațiilor este încă slab
 dezvoltat, că acumularea de capital, care merge odată cu ruina
 producătorilor, este neglijabilă Dimpotrivă Aceasta nu duce decât la
 forme mai crude, feudale de exploatare, duce la faptul că capitalul,
 nefiind încă în măsură să-l subjuga direct pe muncitor, pur și simplu
 cumpărându-și forța de muncă cu prețul ei, îl învâluie pe muncitor
 într-o întreagă rețea de trucuri cămătariste, leagă el însuși prin
 metode cu pumnul și, ca urmare, îi fură nu numai super-valoarea, ci și
 părți uriașe din salariu și, în plus, îl bate, eliminând ocazia de a
 schimba "proprietarul" - își bate joc de el, obligându-l să considere
 un bine ca îi "da" (sici) un loc de muncă - Este clar că nici un singur
 muncitor nu ar fi de acord vreodată să-și schimbe poziția în poziția de
 meșter rusesc "independent" într-o "adevărată" industrie "poporului" De
 asemenea, este clar că toate măsurile favorizate de radicalii ruși fie
 nu vor afecta câtuși de puțin exploatarea muncitorului și înrobirea
 capitalului său, rămânând experimente izolate (artele), fie vor
 înrăutăți poziția oamenilor muncii (la inalienabilitatea alocațiilor)
 sau, în cele din urmă, nu va face decât să purifice, să dezvolte și să
 întărească aceste relații capitaliste (îmbunătățirea tehnologiei,
 împrumuturi etc) "Prietenii poporului", însă, nu vor putea niciodată
 să găzduiască faptul că industria țărănească, cu slăbiciunea ei
 generală, cu dimensiunea relativ neînsemnată a instituțiilor și cu
 productivitatea muncii extrem de scăzută, cu tehnologia primitivă și cu
 un număr mic de angajați muncitorii, ar trebui valorificați zm Ei nu
 sunt în nici un caz capabili să înțeleagă că capitalul este o anumită
 relație între oameni, relație care rămâne aceeași chiar și cu un grad
 mai mare sau mai mic de dezvoltare a categoriilor comparate Economistii
 burghezi nu au reușit niciodată să înțeleagă acest lucru: ei s-au opus

Întotdeauna unei astfel de definiții a capitalului Îmi amintesc că în R Gânduri", unul dintre ei, vorbind despre cartea a lui Sieber (despre teoria lui Marx), a citat această definiție (relația de capital), a pus semne de exclamare și s-a indignat Este cea mai caracteristică trăsătură a filozofilor burghezi să ia categoriile regimului burghez drept eterne și naturale; prin urmare, ei iau astfel de definiții pentru capital , cum ar fi, de exemplu, forța de muncă acumulată care servește la producția ulterioară, adică ei o definesc ca pe o categorie eternă pentru societatea umană, ascunzând astfel acea formație economică specială, determinată istoric, când această "muncă acumulată", organizată de o economie de mărfuri, cade în mâinile cuiva care nu a muncit și servește la exploatarea muncii de alții Prin urmare, în loc să analizeze și să studieze un anumit sistem de relații de producție, ei capătă o serie de platitudini aplicabile tuturor ordinilor, presărate cu apele sentimentale ale moralității mic-burgheze

Acum uitate - de ce "prieteniile poporului" numesc această industrie "a poporului", de ce o opun capitalistului? Doar pentru că acești domni sunt ideologi filistiști și nici măcar nu sunt capabili să-și imagineze că acești mici producători trăiesc și se gestionează sub un sistem de economie de mărfuri (de aceea îi numesc filistenii) și că relația lor cu piața este necesară și - - le vor dezgropa inevitabil împotriva burgheziei și proletariatului Dacă ai încerca să studiezi organizarea propriu-zisă a meșteșugurilor noastre "populare", în loc să bolborosești despre ce "ar putea" să iasă din ele, și am vedea dacă ai putea găsi în Rusia o ramură atât de mai mult sau mai puțin dezvoltată a industriei artizanale, care nu ar fi organizat capitalist și dacă nu sunteți de acord că semnele necesare și suficiente pentru acest concept sunt monopolizarea mijloacelor de producție în mâinile unei minorități, emanciparea majorității de acestea și exploatarea muncii salariate decât esența capitalismului) , apoi fă-ți osteneala să oferi definiția "voastră" a capitalismului și istoria "voastră" a acestuia De fapt, organizarea meșteșugurilor noastre artizanale "populare" oferă o ilustrare excelentă a istoriei generale a dezvoltării capitalismului Ne arată vizual apariția, germenul său, de exemplu, sub forma unei simple cooperări (grupul cel mai înalt din ceramică!, arată mai departe cum "economiiile" acumulate în mâinile indivizilor - datorită economiei mărfurilor - devin m, monopolizarea în primul rând a vânzărilor ("cumpărători" și comercianți) datorită faptului că numai deținătorii acestor "economii" au mijloacele necesare vânzărilor angro, permițându-le să aștepte vânzarea mărfurilor pe piețe îndepărtate; cum, mai departe, acest comerciant capitalul își înrobește o masă de producători și organizează manufactura capitalistă, sistemul intern capitalist de producție pe scară largă, cum, în cele din urmă, extinderea pieței, intensificarea concurenței duce la o creștere a tehnologiei, cum acest capital comercial devine industrial și organizează producția de mașini pe scară largă raioane întregi-începe direct și fără ezitare să pună presiune asupra guvernului, transformându-l în lacheul său-apoi "prieteniile noastre spirituale ai poporului" ridică urlete despre "plantarea capitalismului", despre "artificialul său" creare"! Nu este nimic de spus, în timp și-au dat seama! În felul acesta, domnul Krivenko, cu frazele sale despre industria populară, reală, corectă etc , a încercat pur și simplu să treacă peste faptul că meșteșugurile noastre sunt același capitalism în diferite etape ale dezvoltării sale Cu aceste metode, ne-am familiarizat deja suficient cu domnul Yuzhakov, care - împreună - o sută de studii despre reforma țărănească - a rostit fraze despre scopul principal al unui manifest semnificativ etc , în

loc să studieze chiria - a numit-o chiria oamenilor, în loc să studieze modul în care se conturează piața internă a capitalismului - a filozofat despre catastrofa sa inevitabilă din cauza lipsei piețelor etc Pentru a arăta în ce măsură faptele sunt denaturate de dl "prieteni ai poporului", mă voi opri asupra unui singur exemplu*): filozofii noștri subiectivi ne prezintă atât de rar indicii precise ale faptelor încât ar fi nedrept să ometem una dintre acestea, cele mai precise indicații ale lor, și anume, domnul Krivenko (Nr pentru) la bugetele țărănești Voronej Aici, folosind datele pe care le-au ales ei înșiși, putem vedea clar a cui idee despre realitate este mai corectă, radicalii ruși și "prieteni ai poporului" sau social-democrații ruși Statisticianul Voronezh Zemstvo, Shcherbina), oferă în anexa la descrierea sa a economiei țărănești din districtul Ostrogozhsky de bugete ale fermelor țărănești tipice și le dezvoltă în text **) G Krivenko reproduce această elaborare, nevăzând, sau mai degrabă nevrând să vadă, că metodele sale sunt complet nepotrivite pentru formarea unei idei despre economia țăranilor noștri Ideea este că aceste de bugete descriu gospodăriile complet diferite - prospere, medii și sărace, așa cum subliniază însuși domnul Krivenko (p), și, totuși, ca și domnul Șcerbina, el operează pur și simplu prin intermediul unor cifre medii , care unesc între ele cele mai variate tipuri de gazde și astfel acoperă complet dezintegrarea acestora Și dezintegrarea micului nostru producător este un fapt atât de general, atât de major (spre care social-democrații au atras de multă vreme atenția socialiștilor ruși Vezi lucrările lui Plehanov) încât este destul de clar conturat chiar și pe un număr atât de mic de date după cum a ales domnul Krivenko În loc de, *) Deși acest exemplu se referă la dezintegrarea țăranimii, despre care deja s-au spus multe, consider totuși necesar să analizez propriile date pentru a arăta clar ce minciună goală este, că social-democrații nu sunt interesați în realitate, dar în "previziuni ale viitorului* și cu cât de șarlatanic acționează "prieteni ai poporului", ocolind esența părerilor noastre în polemici cu noi și renunțând la fraze absurde **) Culegere de informații statistice despre Raven, buze T I, vol II Economia țărănească în districtul Ostrogozhsky Voronezh I - Majoritatea bugetelor în aplicații, pp - Rairabotka în capitolul XVIII: "Compoziția și bugetele fermelor țărănești" - - pentru a-i împărți, vorbind despre agricultura țărănească, pe categorii și mărimea gospodăriilor lor, după tipul de agricultură, îi împarte, la fel ca domnul Șcerbina, în categorii legale de țărani, foști de stat și foști proprietari de pământ, plătind toată atenția către o mai mare prosperitate a celor dintâi în comparație cu cea din urmă și pierde din vedere faptul că diferențele dintre țăranii din aceste trepte sunt mult mai mari decât diferențele de ranguri *) Pentru a dovedi acest lucru, împart aceste de bugete în trei grupe: a) evidențiez în special țărani prosperi, apoi b) moderat bogați (nr - ; - pentru Șcerbina) și c) săraci (bugetele nr - , - în tabelul Șcerbinei) G Krivenko spune, de exemplu, că cheltuielile pe fermă pentru foștii țărani de stat sunt de , ruble, iar pentru foștii proprietari de pământ, de , ruble În același timp, pierde din vedere faptul că această cheltuială este departe de a fi aceeași pentru diferiți țărani: pentru fostul stat există, de exemplu, un țăran cu o cheltuială de , r iar cu o cheltuială de zece ori mai mare, , ruble (chiar dacă îl ometem pe colonistul german cu o cheltuială de , ruble) Ce semnificație poate avea o medie derivată din suma unor astfel de cantități? Dacă luăm împărțirea pe care am dat-o pe categorii, atunci obținem că pentru o gospodărie prosperă, costul mediu este de , ruble, pentru media , ruble, iar

pentru cei săraci, , ruble **) Diferența pare să fie de aproximativ : :
 Să mergem mai departe G Krivenko, în urma lui Shcherbina, citează
 valoarea cheltuielilor pentru nevoi personale în diferite categorii
 legale ale țărânimii: pentru fostul stat, de exemplu, cheltuielile cu
 hrana vegetală sunt de , ruble pe an pentru un mâncător, iar pentru
 foștii proprietari de pământ , , p Între timp, pentru categoriile
 economice, cifrele dau: a) , ; b) , și c) Cheltuieli cu carne și
 produse lactate pentru mâncător - printre foștii proprietari - , ruble;
 fostul stat - , ruble Pe categorii: , - , - , Este evident că contul de
 ranguri legale acoperă doar diferențe uriașe și nimic mai mult Evident,
 prin urmare, el nu este bun Venituri din fostul stat Sunt cu , la sută
 mai mulți țărani decât foștii moșieri, spune domnul Krivenko: în medie,
 r (din *) Fără îndoială, economia unui țăran care trăiește exclusiv din
 propria economie agricolă și ține un muncitor agricol diferă ca tip de
 economia unui astfel de țăran care trăiește ca muncitori agricoli și
 primește de câștiguri din munca agricolă Și printre aceste de gazde se
 numără ambele Judecați singuri ce fel de "știință" va fi dacă ne
 împerechem cu proprietarii care țin muncitori și funcționăm la media
 generală) **) Fluctuațiile populației familiei medii sunt mult mai
 mici: a) , ; b) , ; c) , persoane pe familie - bugete), iar pentru
 aceste categorii - r mai mult de si cam r Între timp, în ceea ce
 privește solvabilitatea, venitul este următorul: a) , ruble; b) ,
 ruble; c) , ruble, i e fluctuații nu de la : , ci de la : "Valoarea de
 capital a fermelor țărănești din fostul stat țărani - de ruble, iar
 printre foștii proprietari de pământ - de ruble ", spune domnul
 Krivenko A, în funcție de categoriile *): a) , ruble, b) , ruble și
 c) , ruble - fluctuații din nou nu de la : , ci de la : Împărțind
 "țărănimea" în categorii legale, autorul s-a lipsit de oportunitatea de
 a-și forma o idee corectă a economiei acestui " țărănimea" Dacă ne
 uităm la fermele diferitelor tipuri de țărani din punct de vedere al
 bogăției, vom vedea că familiile bogate au o medie de , ruble venituri
 și , p consumul, adică au un venit net de , ruble Familia medie are un
 venit de , ruble și o cheltuială de , ruble, adică venit net , p la
 ferme (fără să includă creditul și restanțele) - evident, de-abia face
 rost: din ferme, au deficit Cel mai scăzut, cel mai sărac grup își
 gestionează economia direct în pierdere: cu un venit de , ruble, o
 cheltuială de , ruble, adică un deficit de , ruble ** ***) Este
 evident că dacă combinăm aceste ferme împreună și luăm media generală
 (venitul net - , ruble), vom distorsiona complet realitatea Vom ocoli
 apoi (cum a făcut domnul Krivenko) faptul că țărani înstăriți care
 primesc un venit net păstrează șase muncitori agricoli (persoane) -
 fapt care ne explică natura economiei lor agricole (se pare că într-un
 fermier), care le oferă un venit net și îi scutește aproape complet de
 necesitatea de a recurge la "meșteșuguri" Acești proprietari (toți
 împreună) acoperă doar , % din bugetul lor (ruble din ,) prin
 meșteșuguri, iar aceste meșteșuguri - după o indicație a domnului -e nu
 numai că nu indică dependența, dar dimpotrivă, ele presupun exploatarea
 altora de către CE (tocmai în acest din urmă caz: "economiele"
 acumulate sunt convertite în capital comercial) Acești proprietari au
 unități industriale care le oferă r (%) venituri Țărani mijlocii au
 un alt tip de economie: după cum am văzut, cu greu își pot face rostul
 Agricultură nu le acoperă *) Diferențele sunt deosebit de mari în
 furnizarea de stocuri: costul mediu al inventarului pe gospodărie este
 de , ruble Dar cei bogați au de două ori mai mult - , ruble iar cei
 săraci au de trei ori mai puțin - , ruble Cele din mijloc au , ruble
 ►*) Este interesant de observat că printre batpakuri - doi din

proprietari săraci - bugetul se reduce fără deficit: r venituri și , cheltuieli casnice Un muncitor trăiește din mâncarea, hainele și încălțăminte stăpânului ***) Vezi anexa (p din această ediție Ed) - - nevoi, iar % din venit este asigurat de așa-numitele meșteșuguri Ce fel de meserii sunt acestea, aflăm din articolul domnului Shcherbina Sunt indicați pentru proprietari: doar doi au muncă independentă de pescuit (croitorie și cărbuni aprins), restul au vânzare de forță de muncă ("a mers ca cositor la clasele inferioare", "merge ca muncitor la o distilerie", "lucrează ziua în suferință", "umblă ca un cioban", "a lucrat în economia locală") Aceasta este deja jumătate de durere Yana, jumătate muncitori Ocupațiile terților îi smulg de economie și, prin urmare, o subminează în cele din urmă În ceea ce-i privește pe țăranii săraci, agricultura lor se desfășoară direct în pierdere; Importanța "industriilor" în buget crește și mai mult (acestea asigură % din venit), iar aceste industrii sunt aproape în întregime (cu excepția unui proprietar) reduse la vânzarea forței de muncă Pentru două dintre "meșteșugurile" lor (muncă de fermă) predomină, dând venituri V Din această rezultă clar că avem de-a face cu un mic producător complet în descompunere, ale cărui grupuri superioare trec la burghezie, cele inferioare la proletariat Este clar că, dacă luăm medii generale, nu vom vedea nimic din toate acestea și nici nu ne vom face idee despre economia rurală Numai operarea pe aceste medii fictive i-a permis autorului să folosească o astfel de tehnică Pentru a determina locul acestor ferme tipice în tipul general de fermă țărănească uyezd, orașul Shcherbina ia o grupare de țăranii în funcție de terenul repartizat și se dovedește că cele de ferme luate (în media generală) sunt mai mari decât fermă medie în uyezd în ceea ce privește bunăstarea lor cu aproximativ Vs Acest calcul nu poate fi considerat satisfăcător, atât pentru că între acești de proprietari există diferențe enorme, cât și pentru că gruparea în funcție de terenuri alocate acoperă dezintegrarea țăranimii: poziția autorului "că pământul alocat este cauza fundamentală a ființa" țăranului este complet greșită Toată lumea știe că împărțirea "egală" a pământului în cadrul unei comunități nu îi împiedică câtuși de puțin pe membrii ei fără cai să abandoneze pământul, să-l închirieze, să treacă pe o parte și să se transforme în proletari, iar membrii cu mulți cai să închirieze cantități de teren și gestionarea unor ferme mari și profitabile Dacă luăm, de exemplu, cele de bugete, vom vedea acel țăran bogat, având des de teren alocat, primește doar , ruble în venit, media este de , des pus pe - , p si saraca, la , dess pus pe - , p În general, am văzut că raportul veniturilor în diferite grupuri este egal cu raportul : : , în timp ce raportul terenurilor alocate va fi: : : = : : Acest lucru este destul de înțeles, pentru că vedem, de exemplu, că țăranii înstăriți, având , dess îmbracă - - curte, chirie pentru alte , desiatine, în timp ce media, având alocație mai mică (, desiatine), chirie mai puțin - , desiatine, iar săracii, cu o alocație și mai mică (, desiatine), închiriază doar , desiatine *) Prin urmare, atunci când domnul Krivenko spune: "Din păcate, datele citate de domnul Shcherbina nu pot servi ca o măsură exactă a stării generale a lucrurilor, nu numai în provincie, ci chiar și în district", se poate spune doar că ei nu pot servi drept măsură doar dacă se recurge la o metodă incorectă de calculare a mediilor generale (dl Krivenko nu ar fi trebuit să recurgă la această metodă), dar, în general, datele domnului Șcerbina sunt atât de extinse și valoroase încât fac posibilă a face cele corecte concluzii - iar dacă domnul Krivenko nu le-a tras, atunci domnul Șcerbina nu poate fi învinuit Aceasta din urmă dă, de exemplu, la p grupare pe bază

economică, și nu juridică, iar această grupare dă tot dreptul de a spune că relațiile dintre diferitele categorii ale celor de ferme tipice luate sunt complet omogene cu relațiile diferitelor grupuri economice de pe întreg județul. Această grupare este după cum urmează: Districtul Ostrogozhsky din provincia Voronezh. Grupuri de gospodari •după co hpch sclav animale Număr Vine în curte Familie medie (duș) Procent Dvorov Gospodarii K la aproximativ Capete de vite X h w t "0 X H Cititorul, probabil, este deja într-o reclamație împotriva mea pentru că s-a oprit atât de mult timp pe o asemenea prostie, care, aparent, nu merită nicio atenție. Dar lasă-mă. Deși aceasta este o prostie, este o asemenea prostie care este utilă și trebuie studiată, deoarece reflectă realitatea *) Vorbesc despre cumpărarea de acțiuni de către bogați - în ciuda rezervei autorului cu privire la deținerea de acțiuni de către companii - pentru că vorbește despre cumpărarea de acțiuni cu bani pe care doar cei bogați îi au. Prin urmare, fie că afacerile se desfășoară sau nu prin societăți, totuși, doar bogații vor putea plăti, la fel cum cumpărarea sau închirierea de pământ de către o societate nu elimină deloc monopolizarea acestui pământ de către bogați. Apoi, venitul (dividend) trebuie să fie primit și de cel care a plătit, altfel cota nu va fi cotă. Și înțeleg propunerea autorului în sensul că o anumită parte din profit va fi dedusă pentru "asigurarea muncitorilor cu o legătură cu pământul* ". Dacă autorul nu vrea să spună asta (deși acest lucru rezultă inevitabil din cele spuse de el), dar că bogații plătesc bani pentru acțiuni fără a primi dividende, atunci proiectul lui se rezumă pur și simplu la a avea cota celor care au cu cei care nu au. Este ca acel ucigaș de catări anecdotic care cere să prinzi o muscă și să o pui într-un castron, iar musca va muri imediat - - alte relații sociale și economice din Rusia și, prin urmare, aparține celor mai răspândite idei sociale din țara noastră, cu care social-democrații vor trebui să socotească mult timp de acum încolo. Ideea este că trecerea de la modul de producție feudal, deținător de iobag, la modul de producție capitalist în Rusia, a dat naștere și, într-o oarecare măsură, dă naștere la o astfel de situație pentru muncitorul, în care țăranul, neputând să se hrănească cu pământul și să suporte din el în folosul proprietarului pământului (și încă le deține acum), a fost nevoit să recurgă la "câștiguri terțe", care au fost purtate la început, în bine pe vremuri, o formă de muncă fie comercială independentă (de exemplu, cărucior), fie dependentă, dar plătită relativ tolerabil datorită dezvoltării extrem de slabe a meșteșugurilor. Această stare le-a asigurat unora, în comparație cu prezentul, bunăstarea țăranimii, bunăstarea iobagilor, vegetând pașnic sub fânul a o sută de mii de șefi de poliție nobili și colecționari în curs de dezvoltare ai pământului rusesc - burghezi și astfel "prietenii poporului" idealizează acest sistem, eliminând pur și simplu laturile lui întunecate; care a dat naștere la exproprierea în masă a țăranimii agricole și a transformat fostele "caștiguri" în cea mai nestăpânită exploatare a abundenței "mâinilor" de muncă a oferit Cavaleriei noastre ai filistinismului vor tocmai păstrarea "legăturii" dintre țăran și pământ, dar nu vor iobăgie, care singura asigura această legătură și care a fost ruptă doar de economia de mărfuri și capitalismul, care a făcut imposibilă această legătură. Ei vor câștiguri pe partea laterală, care să nu smulgă țăranul din pământ, care să nu dea naștere, atunci când lucrează pentru piață, la concurență, să nu creeze capital și să nu-i înrobească masele populației. Credincioși metodei subiective din sociologie, ei vor să "ia" binele de acolo și de aici - dar în realitate, desigur, această dorință copilărească nu duce decât la visarea cu ochii deschiși.

reacționari care ignoră realitatea, duce la incapacitatea de a înțelege și de a utiliza aspecte cu adevărat progresiste, revolutionare ordine noua și simpatie pentru măsurile care perpetuează buna veche ordine a muncii semiservite, semilibere, ordine care posedă toate ororile exploatarei și opresiunii și care nu dădea nici o ieșire Pentru a dovedi corectitudinea acestei explicații, referindu-ne la "prieteniile poporului" drept reacționari, mă voi referi la două exemple - - În statistica zemstvo de la Moscova putem citi o descriere a gospodăriei unei anumite doamne K (în districtul Podolsk), care (ferme, nu descrierea) i-a încântat atât pe statisticienii moscoviți, cât și pe domnul V V , dacă îmi stă în memorie eu (a scris despre asta, îmi amintesc, într-un articol de revistă) Această agricultură notorie a doamnei K îi servește domnului V Orlov) ca "un fapt care confirmă în mod convingător în practică" teza lui preferată, că "unde agricultura țărănească este în stare bună, acolo economia proprietarilor privați este mai bună" Din povestea domnului Orlov despre moșia acestei doamne reiese clar că ea gestionează economia prin munca țăranilor locali, care își cultivă pământul pentru făina primită în împrumuturi iarna etc , iar proprietarul tratează țăranii cu o grijă remarcabilă, îi ajută, astfel încât acum sunt cei mai servicii țăranii din volost, care au pâine "aproape la nou (înainte, chiar înainte de iarna Nikola, nu era destul) Întrebarea este dacă "o astfel de prezentare a chestiunii exclude opoziția între interesele țăranului și ale proprietarului de pământ", cum a spus dl N Kablukov) (vol L , p) și V Orlov (vol N, p - etc)? Evident că nu, căci doamna K trăiește din munca țăranilor ei În consecință, exploatarea nu a fost deloc eliminată A nu vedea exploatarea în spatele relațiilor bune cu exploatații este scuzabil pentru doamna K , dar nu pentru statistician, care, admirând acest caz, este destul de echivalat cu acei Menschenfreunde *) din Occident care admiră bunele relații ale capitalistului cu muncitor, cu răpire transmit cazuri când producătorul are grijă de muncitori, amenajează pentru ei magazine de consum, apartamente etc Ca să concluzionăm din existența (și, în consecință, "posibilitatea") unor astfel de arbori nu vezi pădurea Acesta este primul și, în al doilea rând, din povestea domnului Orlov, vedem că țăranii doamnei K "mulțumită recoltelor excelente (latifundiarul le-a dat semințe bune) au căpătat vite" și duc o economie "servibilă" Imaginați-vă că acești "proprietari utili" nu au devenit "aproape", ci complet utili: au suficientă pâine nu "aproape" pentru nou și nu "pentru majoritatea", dar există suficientă pâine pentru toată lumea Să ne imaginăm că acești țăranii au acum destul pământ, că au și "pășune și pășune", pe care acum nu le au (serviciu bun!) și pe care îl închiriază de la doamna K pentru muncă Domnul Orlov chiar crede că atunci, adică dacă țăranul *) - prietenii ai omenirii Ed Leneș Sobr op v - - economia ar fi într-adevăr în ordine - acești țăranii ar începe "să efectueze toată munca de pe moșia doamnei K cu grijă, în timp util și rapid", așa cum fac acum? Sau, poate, recunoștința față de amatoarea bună, atât de maternă storcând suc din țăranii de serviciu, va fi un impuls nu mai puțin puternic decât deznădejdea situației actuale a țăranilor, care nu se pot descurca fără pășune și impuls? Este evident că ideile "prieteniilor poporului" sunt în esență aceleași: ca adevărați ideologi filistenii, ei nu vor desființarea exploatarei, ci o atenuează, nu vor lupta, ci reconcilierea Idealurile lor largi, din punctul de vedere al cărora îi atacă cu atâta râvnă pe social-democrații înguști, nu merg bine nici măcar cu țărănimea "servibilă", servindu-și "serviciile" proprietarilor de pământ și capitaliștilor, atâta timp cât proprietarii de pământ și

capitaliștii le tratează corect Alt exemplu G Yuzhakov, în articolul său destul de binecunoscut: "Normele dreptului de proprietate asupra pământului poporului în Rusia" ("R Thought", nr), și-a expus părerea cu privire la dimensiunea proprietății pământului "poporului", adică, în terminologie liberalii noștri, una care exclude capitalismul și exploatarea Acum - după această excelentă explicație a problemei de către domnul Krivenko - știm că el a privit și din punctul de vedere al "introducerii capitalismului în viața oamenilor" - și ifimum'oM proprietatea "poporului", a luat astfel de parcele care să acopere "alocațiile și plățile de cereale *), iar restul des a b poate fi obținut prin "castig" Cu alte cuvinte, el este direct: '!' - suportat un astfel de sistem, când țăranul, păstrându-și legătura cu pământul, a fost supus unei duble exploatare, parțial din partea proprietarului - conform "alocației", parțial din partea capitalistului - pe "câștiguri" Aceasta este starea micilor producători care sunt supuși unei duble exploatare și, mai mult, plasați în astfel de condiții cotidiene care dau naștere neapărat asupririi și asupririi, luând orice speranță nu numai pentru victorie, ci și pentru lupta clasei asuprit - ro) •I - soby pentru a arăta raportul dintre această cheltuială și restul:), III, No , octombrie) Dl Krivenko îl atacă pe dl Struve pentru că s-ar referi la "socialism național" (care, în cuvintele sale, este de "natura pur utopică") la ideile celor care "sunt pentru comunitate și alocarea pământului" Această acuzație teribilă de presupus socialism îl înfurie pe cel mai venerabil autor: - - "Într-adevăr", exclamă el, "nu a fost nimeni altcineva (cu excepția lui Herzen, Cernșevski și populiștii) care a susținut comunitatea și alocarea terenului și redactorii statutului țăranului, care au făcut din comuna și independența economică a țăranilor baza reformei, și cărturarii istoriei și vieții noastre moderne, care vorbesc în favoarea acestor principii, și aproape toți ai noștri presa serioasă și respectabilă, care este și ea pentru aceste principii, sunt într-adevăr toate iluziile victimelor numite "național socialism"? Calmează-te, preacuvantul domnule "prieten al poporului"! Ați fost atât de speriat de această acuzație groaznică a socialismului, încât nici nu v-ați dat osteneala să citiți cu atenție "articolul mic" al domnului Struve Într-adevăr, ce nedreptate flagrantă ar fi să-i acuzați de socialism pe cei care susțin "pentru comună și împărțirea pământului"! Scuza-mă, ce este socialistul aici? La urma urmei, socialismul se numește protest și luptă împotriva exploatarei poporului muncitor, luptă care vizează distrugerea completă a acestei exploatare, iar "a susține alocația" înseamnă a fi susținător al răscumpărării de către țărani a tuturor teren care le-a fost la dispoziție Chiar dacă nu susțin o răscumpărare, ci lasarea gratuită către țărani a întregului pământ care era în posesia lor înainte de reformă, și atunci nu este absolut nimic socialist aici, pentru că tocmai această proprietate țărănească a pământului (care a fost elaborat în perioada feudală) și a fost peste tot în Occident, așa cum este aici în Rusia*), baza societății burgheze "Stand for community" - adică a protesta împotriva amestecului poliției în metodele obișnuite de distribuire a pământului - ce este socialist aici, când toată lumea știe că exploatarea oamenilor muncii coexistă perfect și își are originea în această comunitate? La urma urmei, asta înseamnă că este imposibil să scoți cuvântul "socialism": poate chiar și domnul Pobedonostsev va trebui să fie clasificat ca socialist! Domnul Struve nu comite deloc o astfel de teribilă nedreptate El vorbește despre "natura utopică a național-socialismului" a populiștilor și la care se referă drept populiști este evident din

faptul că el numește Diferențele noastre ale lui Plehanov o polemică cu populiștii Plehanov s-a certat fără îndoială cu socialiștii, cu oameni care nu au nimic în comun cu presa rusă "serioasă și decentă" Și, prin urmare, domnul Krivenko nu avea dreptul să atribuie propriului său cont ceea ce era atribuit populiștilor Dacă, pe de altă parte, a dorit fără îndoială să cunoască părerea domnului Struve cu privire la direcția la care el însuși aderă - atunci * Dovada este dezintegrarea țărănimii - Mă întreb de ce nu a fost atent și nu a tradus pentru "R Avere" următorul pasaj din articolul domnului Struve: "În măsura în care dezvoltarea capitalistă avansează", spune autorul, "concepția lumii tocmai descrisă (Narodnik) trebuie să piardă teren Fie va degenera (wird llerabsinken) într-o direcție destul de palidă de reformă, capabilă de compromisuri și în căutarea compromisurilor*), pentru care există înclinații promițătoare pe termen lung, fie recunoaște dezvoltarea reală ca inevitabilă și trage acele concluzii teoretice și practice care sunt necesare din acest flux - cu alte cuvinte, va înceta să fie utopic " Dacă domnul Krivenko habar n-are unde avem elementele unui trend care este singurul lucru capabil de compromis, atunci l-aș sfătui să se uite înapoi la Russkoye Bogatstvo, la opiniile teoretice ale acestui jurnal, care sunt o încercare jalnică de a lipiți fragmente de învățături populiste cu recunoașterea dezvoltării capitaliste a Rusiei, pe programul său politic, menit să îmbunătățească și să restabilească economia micilor producători pe baza ordinii capitaliste date **) *) Ziemlicli blassc komproniisslilliige und komproniissiiclitige Rcformrichtting - în rusă se pare că aceasta poate fi exprimată în felul acesta: oportunism cultural **) În general, încercarea domnului Krivenko de a lupta împotriva domnului Struve face o impresie jalnică Acesta este un fel de impotență copilărească de a obiecta la ceva în merit și iritație copilărească De exemplu, domnul Struve spune că domnul Nick este un "utopic" În același timp, el indică clar de ce îl numește așa:) pentru că ignoră "dezvoltarea reală a Rusiei";) pentru că se referă la "societate" și "stat", neînțelegând caracterul de clasă al statului nostru Asta Poate domnul Krivenko să obiecteze la acest lucru? Neagă că dezvoltarea noastră este cu adevărat capitalistă? Spune el că este altceva? - că statul nostru nu este un stat de clasă? Nu, el preferă să ocolească complet aceste întrebări și cu un ridicol să lupte cu mânie împotriva unor "șabloane" făcute de el însuși Un alt exemplu: G Struve, pe lângă faptul că a înțeles greșit lupta de clasă, îi reproșează domnului Nikon erori majore în teoria sa, care aparțin domeniului "pur economice" fapte " El subliniază, printre altele, că, vorbind despre nesemnificația populației noastre non-agricole, domnul Nik-on "nu observă că dezvoltarea capitalistă a Rusiei va atenua tocmai această diferență între la sută (populația rurală din Rusia) și % din populația rurală așezare, în America): aceasta este, s-ar putea spune, misiunea sa istorică " G Krivenko, în primul rând, denaturat acest loc, vorbind de misiunea "noastre" (?) de a deposeda țărani de pământ, în timp ce este vorba pur și simplu de tendința capitalismului de a reduce populația rurală, I, VO- -X, fara sa spuna un cuvant despre merit}' (este posibil un astfel de capitalism care sa nu conduca la scaderea populatiei rurale?), se incepe sa se vorbeasca prostii despre "profesori", etc sub Vezi Anexa II (p din această ediție Ed) - În general, acesta este unul dintre fenomenele cele mai caracteristice și semnificative ale vieții noastre sociale din ultima vreme - degenerarea Narodismului în oportunism mic-burghez Într-adevăr, dacă luăm conținutul programului "R B-va", toate aceste reglementări de stramutare și închiriere, toate aceste credite ieftine, muzee,

depozite, imbunatatiri tehnice, artele si pluguri publice, vom vedea ca se bucura intr-adevar de circulatie enorma in intreaga "presa serioasa si respectabila", adica in toata presa liberala, care nu apartine organelor feudale sau reptilienilor. Ideea necesitatii, utilitatii, urgentei, "inofensiunii" tuturor acestor masuri si-a prins radacini adanci in toata intelectualitatea si a devenit extrem de raspandita: o veti gasi in pliante si ziare provinciale si in toate studiile zemstvo, culegeri, descrieri etc etc. Fara indoiala, daca acest lucru ar fi confundat cu populism, ar fi un succes enorm si incontestabil. Dar numai ca acesta nu este deloc Narodism (in sensul vechi, obisnuit al cuvântului), si acest succes si aceasta raspandire enorma in latime au fost obtinute cu pretul vulgarizarii Narodismului, cu pretul transformarii Narodismului social-revolutionar, opus puternic liberalismului nostru, in oportunism cultural, contopindu-se cu acest liberalism, exprimând doar interesele micii burghezii. Pentru a fi convinși de aceasta din urma, merită să ne referim la imaginile de mai sus ale dezintegrării țăranilor și meșteșugarilor - iar aceste imagini nu înfățișează deloc fapte unice sau noi, ci reprezintă pur și simplu o încercare de a exprima politic și economic că "școala" de "zhivotoglotov" și "muncitori", a căror existență în satul nostru nu este negată nici de adversari. Este clar că măsurile "Narodnik" nu pot decât să întărească mica burghezie; sau altfel (artele și arăturile publice) trebuie să fie paliative mizerabile, să rămână experimente mizerabile pe care burghezia liberală le cultivă cu atâta tandrețe peste tot în Europa pentru simplul motiv că nu afectează deloc "școala" în sine. Din același motiv, chiar și domnii nu pot avea nimic împotriva unui astfel de progres. Ermolov și Witte Dimpotrivă Faceți-vă favoarea domnilor! Îți vor da chiar bani "pentru experimente" - doar pentru a deturna "inteligenta" de la munca revoluționară (subliniind antagonismul, clarificându-l proletariatului, încercând să conducă acest antagonism pe calea luptei politice directe) către o remediere similară a antagonismului, reconciliere și unitate. Fă-mi un favor! - - Să ne oprim puțin asupra procesului care a dus la o asemenea degenerare a Narodismului. La originea ei, în forma sa originală, această teorie avea suficientă armonie - bazată pe ideea modului special de viață al poporului, credea în instinctele comuniste ale țăranului "comunal" și, prin urmare, vedea în țăranime un luptător direct pentru socialism - dar îi lipsea dezvoltarea teoretică, confirmarea faptelor vieții rusești, pe de o parte, și experiența în aplicarea unui astfel de program politic, care să se bazeze pe aceste presupuse calități ale țăranului, pe de altă parte. Dezvoltarea teoriei a mers în aceste două direcții, în teoretic și practic. Lucrarea teoretică a fost îndreptată în principal spre studiul formei de proprietate a pământului în care se dorea să se vadă înclinațiile comunismului; iar această lucrare a oferit un material factual versatil și cel mai bogat. Dar acest material, care se referă în primul rând la forma proprietății pământului, i-a aglomerat complet pe studenții de economie și de mediul rural. Acest lucru s-a întâmplat cu atât mai firesc cu cât, în primul rând, cercetătorii nu aveau o teorie fermă despre metodă în știința socială, teorie care să clarifice necesitatea izolării și studiului special al relațiilor de producție; iar în al doilea rând, materialul factual adunat a dat indicii directe și imediate ale nevoilor imediate ale țăranimii, ale dezastrelor imediate care au avut un efect deprimant asupra economiei țărănești și toată atenția cercetătorilor s-a concentrat pe studierea acestor dezastre, lipsa pământului, plățile mari, lipsa drepturilor, țăranii asupriți și alungați. Toate acestea au

fost descrise, studiate și tratate astfel bogăție de material, cu detalii atât de minuțioase încât, bineînțeles, dacă statul nostru nu ar fi un stat de clasă, dacă politica sa ar fi dirijată nu de interesele claselor conducătoare, ci de o discuție imparțială a "nevoilor oamenilor", ar fi să se convingă de o mie de ori de necesitatea eliminării acestor dezastre Anchetatorii naivi, care credeau în posibilitatea "convingerii" a societății și a statului, s-au pierdut complet în detaliile faptelor pe care le adunaseră și au pierdut din vedere un lucru - structura politică și economică a zonei rurale, au pierdut din vedere fundalul de bază al economiei, care a fost cu adevărat oprimat de aceste dezastre imediate imediate Rezultatul, desigur, a fost că apărarea intereselor economiei, care era asuprită de lipsa de pământ etc , s-a dovedit a fi apărarea intereselor clasei care ținea această economie în mâinile ei, care singur ar putea să reziste și să se dezvolte în condițiile sociale și economice date - relațiile vechesky în cadrul comunității, dat fiind sistemul economic al țării

Lucrările teoretice care vizează studiul instituției care ar trebui să servească drept bază și bastion pentru eliminarea exploatarei au condus la elaborarea unui program care exprimă interesele micii burghezii, adică chiar de clasa pe care se bazează aceste comenzi ek'Sploatare! În același timp, munca revoluționară practică s-a dezvoltat și ea într-o direcție complet neașteptată În mod firesc, credința în instinctele comuniste ale mujicului le cerea socialiștilor să-i facă a dat politica deoparte și "s-a dus la oameni" Implementarea acestui program a fost întreprinsă de o masă din cei mai energici și talentați muncitori, care în practică trebuia să se convingă de naivitatea noțiunii de instinct comunist al țăranului S-a hotărât însă că nu era vorba de țăran, ci de guvern - și toată munca era îndreptată spre lupta împotriva guvernului, luptă care era dusă doar de intelectualii și muncitorii care se alăturau uneori Ea a fost realizată în numele socialismului, pe baza teoriei că poporul era pregătit pentru socialism și că printr-o simplă preluare a puterii ar fi posibil să se realizeze nu doar o revoluție politică, ci și o revoluție socială În ultimul timp, această teorie pare să-și piardă toată credibilitatea, iar lupta împotriva guvernului Narodnaya Volya devine o luptă a radicalilor pentru libertatea politică și, pe de altă parte, așadar, munca a condus la rezultate direct opuse punctului său de plecare; și, pe de altă parte, rezultatul a fost un program care exprimă doar interesele democrației burgheze radicale Strict vorbind, acest proces nu a fost încă finalizat, dar pare să fi fost complet determinat O astfel de dezvoltare a populismului a fost complet firească și inevitabilă, deoarece doctrina se baza pe o idee pur mitică a unui mod special de economie țărănească (comunală): contactul cu realitatea a spulberat mitul, iar din socialismul țărănesc un radical-democrat a apărut reprezentarea țăranimii mic-burgheze Mă întorc la exemple de evoluție a unui democrat: "Trebuie să avem grijă," argumentează domnul Krivenko, "pentru ca în loc de om om, să nu devenim un ticălos integral rus, debordând doar cu un vag ferment de sentimente bune, dar incapabil de nimic adevărată abnegație, să nu faci nimic durabil cu viața Morala este excelentă, să vedem de ce se atașează - - "În această ultimă privință", continuă domnul Krivenko, "cunosc un fapt atât de jignitor": tinerii trăiau în sudul Rusiei "inșpărați" de cele mai bune intenții și dragoste pentru frățiorul lor; mujicul a primit tot felul de atenție și respect; l-au pus aproape pe primul loc, au mâncat cu el cu o lingură, l-au tratat cu gemuri și prăjituri; pentru tot ce era plătit mai mult decât alții, îi dădeau bani - atât pe împrumuturi, cât și "pentru ceai"

și așa așa - i-au povestit despre structura europeană și asociațiile europene etc Un tânăr german, Schmidt, managerul al sau, mai degrabă, doar un grădinar, un om fără idei umanitare, un adevărat suflet german îngust, formal (sic??!!)", etc Și așa, spun ei, trăind în această zonă timp de - ani, s-au despărțit Au trecut vreo de ani, iar autorul, după ce a vizitat regiunea, a aflat că "Dl Schmidt" (rebotezat de la grădinarul Schmidt la domnul Schmidt pentru munca utilă) a predat țăranii viticultură, ceea ce le oferă acum "un venit" din ruble - pe an, în urma cărora s-a păstrat o "amintire bună" despre el, și "despre domni", care aveau doar sentimente bune față de țăran și nu făceau nimic semnificativ (!) pentru el, nici măcar o amintire a fost conservat Dacă însumăm calculul, rezultă că evenimentele descrise se referă la - , adică cam pe vremea la care datează încercările populiștilor socialiști ruși de a transfera în Rusia cea mai avansată și mai mare trăsătură a "ordinii europene" - Intepira țiuine și onală Este clar că impresia din povestea domnului Krivenko este deja prea puternică, iar acum se grăbește să facă o rezervă: "Nu spun prin aceasta, desigur", explică el, "că Schmidt este mai bun decât acești domni, dar spun că datorită cărora, cu toate celelalte defecte ale sale, a lăsat totuși o amprentă mai durabilă asupra zonei date și în populație (Nu spun că e mai bine, dar spun că am lăsat o urmă mai de durată - ce fel de prostie este asta?!) Nici eu nu spun că a făcut ceva important, ci, dimpotrivă, Citez ceea ce a făcut ca exemplu de cel mai mic, trecător și nimic nu l-a costat o faptă, ci o faptă incontestabil vitală Rezerva, după cum vedeți, este foarte ambiguă, dar esența problemei nu constă în ambiguitatea ei, ci în faptul că autorul, opunând inutilitatea unei activități succesului alteia, în mod evident nu bănuiește o diferență fundamentală în direcția acestor două tipuri de activitate Acesta este întregul punct care face ca această poveste să fie atât de caracteristică definiției-fizionomiei unui democrat modern Până la urmă, acești tineri, vorbind țăranului despre "structura europeană - asociații și asociații europene", a vrut evident să-l ridice pe acest țăran la reconstrucția formelor de viață socială (poate că această concluzie este a mea în acest caz și este eronată, dar toată lumea va fi de acord, cred că este legal, întrucât urmează inevitabil din povestea de mai sus Krivenko), a vrut să-l ridice la o revoluție socială împotriva societății moderne, care dă naștere la o astfel de urâtă exploatare și oprimare a poporului muncitor, împreună cu bucuria universală pentru tot felul de progres liberal Un "Dl Schmidt, ca un adevărat maestru, nu voia decât să-i ajute pe alți stăpâni să-și aranjeze treburile stăpânului - și nimic mai mult Ei bine, cum se poate compara, compara aceste două activități, îndreptate în direcții diametral opuse? La urma urmei, este la fel ca și cum cineva a început să compare eșecul activității unei persoane care a încercat să distrugă o anumită structură cu succesul activității cuiva care a vrut să o accelereze! Pentru a face o comparație care să aibă oarecare sens, a fost necesar să ne uităm de ce încercarea acestor tineri, plecați la popor, de a ridica țăranii pentru o revoluție, a fost atât de nereușită, fie că nu pentru că au procedat din ideea eronată că tocmai "țăranimea" era cea care reprezenta poporul muncitor și populația exploatată, în timp ce în realitate țăranimea nu constituie o clasă specială (iluzie care poate fi explicată doar prin influența reflectată a epocii căderea iobăgiei, când țăranimea a acționat într-adevăr ca o clasă, dar numai ca o clasă a societății iobagilor), deci cum se conturează în sine clasele burgheziei și ale proletariatului - într-un cuvânt, vechile teorii socialiste și trebuia analizată criticile

social-democraților la adresa lor Iar domnul Krivenko iese din piele, în schimb, demonstrând că cazul "domnului Schmidt" este "fără îndoială o chestiune vitală" Scuzați-mă, venerabil domnule "prieten al poporului", de ce spargeți ușa deschisă? cine se îndoiește de asta? Aranjați o vie și primiți de la ea - de ruble venit - ce ar putea fi cu adevărat mai vital? *) Și autorul începe să înțeleagă că, dacă un proprietar își amenajează o podgorie, atunci aceasta va fi o activitate împrăștiată, iar dacă există mai mulți proprietari, atunci o activitate generalizată și răspândită care transformă o mică afacere într-o afacere reală, corectă, așa cum, de exemplu, *) Ar încerca, cu oferta acestei afaceri "de viață", să-și bage nasul la tinerii care i-au povestit țaranului despre asociații europene! Cum te-ar întâlni, ce mustrare minunată ți-ar da! De asemenea, ți-ar fi frică de moarte de ideile lor, așa cum acum ți-e frică de materialism și dialectică / - нмер, АН Engelhardt) nu numai că a folosit fosforit pentru el însuși, ci a introdus și producția de fosforit pentru alții Nu este adevărat cât de magnific este acest democrat! Să luăm un alt exemplu din domeniul judecăților despre reforma țărănească Cum a tratat-o Cernîșevski, un democrat din era menționată mai sus a inseparabilității democrației și socialismului? Neputând să-și exprime în mod deschis opiniile, a tăcut și a caracterizat într-o manieră directă ca reforma fiind pregătită astfel: "Să presupunem că eram interesat să accept fonduri pentru întreținerea proviziilor din care este alcătuită cina dumneavoastră Este de la sine înțeles că dacă am făcut-o din afecțiune personală pentru tine, atunci gelozia mea s-a bazat pe presupunerea că proviziile îți aparțin și că cina pregătită din ele a fost sănătoasă și benefică pentru tine Imaginați-vă sentimentele mele când aflu că proviziile nu vă aparțin deloc și că pentru fiecare cină pregătită din ea vă sunt luate bani, care nu numai că nu merită cina în sine (asta a fost scris înainte de reformă Și Iujacovii susțin acum că principiul principal este acela de a asigura țăranii!!), dar pe care nu îi poți plăti deloc fără o jenă extremă Ce gânduri îmi vin în cap la aceste descoperiri atât de ciudate? Cât de prost am fost că m-am deranjat cu o carcasă pentru utilitatea căreia nu erau prevăzute condiții! Cine decât un prost se poate deranja să păstreze proprietatea în anumite mâini, fără a fi mai întâi mulțumit că proprietatea va cădea în aceste mâini și o va obține în condiții favorabile? Mai bine du-te să irosești toate aceste prevederi, care nu fac decât rău persoanei pe care o iubesc! Mai bine du-te să irosești toată afacerea care îți aduce doar e ruinat!" Subliniez acele pasaje care arată mai clar înțelegerea profundă și excelentă a realității contemporane a lui Cernîșevski, înțelegerea a ceea ce sunt plățile țărănești, punei, antagonismul de manieră a claselor sociale rusești De asemenea, este important de remarcat faptul că a fost capabil să exprime astfel de idei pur revoluționare în presa cenzurată În lucrările sale ilegale, el a scris același lucru, dar numai în termeni nesiguri În Prolog la Prolog, Volgin (în gura căruia își pune gândurile Cernîșevski) spune: "Să fie predată cauza emancipării țăranilor partidului moșierilor Diferența nu este mare"*) *) Citez dintr-un articol al lui Plehanov: "N G Cernîșevski" în "Social-democrat" e) Lenny, col sochin , v I - - iar la observația interlocutorului că, dimpotrivă, diferența este colosală, întrucât partidul proprietarilor este împotriva repartizării pământului țăranilor, acesta răspunde hotărât: "Nu, nu colosal, dar nesemnificativ Ar fi colosal dacă țăranii ar primi pământ fără răscumpărare A lua un lucru de la o persoană sau a-l lăsa unei persoane este o diferență, dar a lua o plată de la ea pentru el este la fel Planul partidului

moșieresc diferă de cel al progresiștilor doar prin faptul că este mai simplu și mai scurt Prin urmare, este și mai bine Mai puține întârzieri, probabil mai puține poveri pentru țărani Care dintre țărani are bani își va cumpăra pământ Cei care nu le au, deci nu este nimic de obligat să-l cumpere Se va sparge doar și x Răscumpărarea este aceeași p o k u i k a Era nevoie de geniul lui Cernîșevski, pentru ca atunci, în epoca însăși realizării reformei țărănești (când aceasta nu era încă suficient elucidată nici în Occident), să se înțeleagă cu atâta claritate caracterul său burghez de bază, să se înțeleagă că și atunci în "societatea" și "clasele sociale" rusești au domnit și stăpânit, irevocabil ostile poporului muncitor și au predeterminat necondiționat ruina și exproprierea țărănimii Și, în același timp, Cernîșevski a înțeles că existența unui guvern care acoperă relațiile noastre sociale antagonice este un rău teribil, înrăutățind mai ales poziția oamenilor muncii "Ca să spun adevărul", continuă Volgin, "ar fi mai bine dacă ar fi eliberați fără pământ" (Adică, dacă moșierii feudali sunt atât de puternici în țara noastră, ar fi mai bine să acționeze deschis, sincer și să negocieze până la capăt, decât să ascundă aceleași interese feudale sub compromisurile unui guvern absolut ipocrit) "Întrebarea este pusă în așa fel încât nu găsesc niciun motiv să mă entuziasmez nici din cauza faptului că țăranii vor fi sau nu eliberați, cu atât mai puțin din cauza cine îi va elibera, liberalii sau moșierii După părerea mea, nu contează Proprietarii de teren sunt și mai buni " Din "Scrisori fără adresă": "Ei vorbesc: eliberați țăranii Unde este puterea pentru așa ceva? Inca fara putere Nu poți să te apuci de treabă când nu ai puterea să o faci Și vezi la ce duce: ei te vor elibera Ce va ieși, judecă singur ce iese atunci când îți asumi o sarcină pe care nu o poți face Dacă dai peste cap cazul, va fi o urâciune" Cernîșevski a înțeles că statul feudal-birocratic rus nu era în măsură să-i elibereze pe țărani, adică răsturna proprietarii iobagilor, că este singurul în stare să producă "o zost", un compromis jalnic între interesele liberalilor (buy-out - aceeași cumpărare) și ale proprietarilor de pământ, compromis care umflă țăranii cu spectrul securității și libertății, dar în realitate îi ruinează și îi trădează moșierilor Și a protestat, a blestemat reforma, dorindu-i eșecul, dorindu-și ca guvernul să se încurce în actul său de echilibru între liberali și proprietari de pământ și rezultatul să fie un colaps care să conducă Rusia pe drumul luptei deschise de clasă Și acum "democrații" noștri moderni - când previziunile strălucitoare ale lui Cernîșevski au devenit un fapt, când de ani de istorie au respins fără milă tot felul de iluzii economice și politice - laudă reforma, văd în ea sancțiunea producției "poporului", concep să trageți din ea dovada posibilității unui mod care ar ocoli clasele sociale ostile oamenilor muncii Repet, atitudinea față de reforma țărănească este cea mai clară dovadă a cât de profund burghezi au devenit de Lucrates noștri Acești domni nu au învățat nimic și au uitat multe, multe Pentru o paralelă, voi lua "De la Note" pentru Am citat deja mai sus extrase din articolul "Plutocrația și fundamentele sale" în detrimentul acelor succese în materie de liberalism (acoperirea intereselor plutocratice) pe care societatea rusă le-a făcut chiar în primul deceniu după "marea eliberare; " reforme *■ "Înainte, oamenii veneau deseori", scria același autor în același articol, "se plângeau de reforme și plângeau trecutul, dar acum nu există astfel de oameni "Noua ordine s-a îmbunătățit pentru toată lumea, toată lumea privește vesel și calm", iar autorul arată în continuare cum literatura "devine însăși un organ al plutocrației", urmărind interesele și dorințele plutocratice sub

acoperirea democrației" Aruncă o privire mai atentă la această discuție Autorul este nemulțumit de faptul că "toată lumea" este mulțumită de noua ordine creată de reformă, că "toată lumea" (reprezentanții "societății" și "inteligentiei", desigur, și nu oamenii muncitori) sunt veseli și calmi, în ciuda proprietăților evidente, antagonice, burgheze ale acestor noi ordine: publicul nu observă că liberalismul acoperă doar "libertatea de achiziție" și, bineînțeles, achizițiile în detrimentul maselor muncitoare și în detrimentul acestora Și protestează Acest protest, caracteristic socialistului, este valoros în raționamentul său Rețineți că acest protest împotriva plutocrației deghețate în democrație contrazice teoria generală a revistei: la urma urmei, ei neagă orice "momente, elemente și interese burgheze:: reformei țărănești, ei neagă caracterul de clasă al intelectualității ruse- * - - și statul rus, neagă existența unor temeiuri pentru capitalism în Rusia - și totuși nu pot să nu simtă și să simtă capitalismul și burghezitatea Și pentru că "Ot Zapiski, simțind antagonismul societății ruse, a luptat împotriva liberalismului și democratismului burghez - în măsura în care făceau un lucru comun tuturor primilor noștri socialiști, care, deși nu știau să înțeleagă acest antagonism, erau conștienți de el și a vrut să lupte împotriva însăși organizarea societății, care a dat naștere la antagonism; - în măsura în care "Ot Notele" au fost progresive (desigur, din punctul de vedere al proletariatului) "Prietenii poporului" au uitat de acest antagonism, și-au pierdut orice înțelegere a modului în care "sub acoperirea democrației" chiar și aici, în Sfânta Rusă, se ascund burghezii pur-sânge; și de aceea acum sunt reacționari (în raport cu proletariatul), pentru că acoperă antagonismul, nu vorbesc despre luptă, ci despre activitate culturală conciliantă Dar, domnilor, liberalul rus cu capul limpede, reprezentantul democratic al plutocrației în anii ' , a încetat să mai fie un ideolog burghez în anii ' ? doar pentru că fruntea lui era acoperită de o ceață de durere civilă? Oare "libertatea de a dobândi" pe scară largă, libertatea de a dobândi credite mari, capitaluri mari, îmbunătățiri tehnice mari, încetează să mai fie liberale, i e burgheză, dată fiind imuabilitatea raporturilor socio-economice date, doar pentru că este înlocuită de libertatea de a dobândi mici credite, mici capitaluri, mici îmbunătățiri tehnice? Repet, nu este că ei au trecut la o opinie diferită sub influența unei schimbări radicale de vederi sau a unei răsturnări radicale a ordinii noastre Nu, pur și simplu au uitat După ce au pierdut această singură trăsătură care i-a făcut pe predecesorii lor progresiste, în ciuda tuturor inconsecvenței teoriilor lor, în ciuda viziunii naiv-utopice asupra realității, "prietenii poporului" nu au învățat absolut nimic în toată această perioadă de timp Între timp, chiar și indiferent de analiza politică și economică a realității ruse, doar istoria politică a Rusiei în acești de ani ar fi trebuit să-i învețe multe Apoi, în epoca " ", puterea feudalilor s-a rupt: au suferit, e adevărat, nu definitivă, dar totuși o înfrângere atât de hotărâtoare încât au trebuit să treacă pe plan secund Liberalii, dimpotrivă, au ridicat capul Fraze liberale revărsate despre progres, știință, bunătate, lupta împotriva neadevărului, despre interesele oamenilor, despre conștiința oamenilor, - - forțele poporului etc , etc - exact aceleași fraze cu care și acum, în momente de descurajare deosebită, plângătorii noștri radicali în saloanele lor, frazeștii noștri liberali la cinele lor aniversare, pe paginile revistelor lor și ziarele, sunt îmbolnăvitoare Liberalii s-au dovedit a fi atât de puternici încât au refăcut "noua ordine" în felul lor - nu în

întregime, desigur, dar într-o măsură corectă Deși nici atunci nu exista o "lumină clară a luptei de clasă deschise" în Rusia, aceasta era totuși mai strălucitoare decât este acum, astfel încât chiar și acei ideologi ai clasei muncitoare care habar nu aveau despre această luptă de clasă, care preferau să viseze la un viitor mai bun decât "Îmi pare rău, prezentul josnic, chiar și ei nu puteau să nu vadă că în spatele liberalismului se ascunde o plutocrație, că aceste ordine noi erau ordine burgheze A fost îndepărtarea de pe scenă a domnilor feudali, care nu au deturnat atenția asupra subiectului și mai flagrant al zilei, nu au interferat cu luarea în considerare a noii ordini în forma ei pură (comparativ) și au făcut posibil să se ia în considerare acest lucru Dar democrații noștri de atunci, putând să condamne liberalismul plutocratic, nu au putut, totuși, să-l înțeleagă și să-l explice științific, nu au putut înțelege necesitatea lui în organizarea capitalistă a economiei noastre sociale, nu au putut să înțeleagă natura progresivă a acestui nou mod de viață în comparație cu vechiul sistem feudal, ei nu au putut să înțeleagă rolul revoluționar al proletariatului pe care l-a generat și s-au limitat la a "pufni" la aceste ordine de "libertate" și "umanitate" ", considera burghezitatea ca fiind un fel de accident, se aștepta ca în "sistemul popular" să se deschidă și alte relații sociale Și astfel, istoria le-a arătat aceste alte relații sociale Stăpânii feudali, neterminați în totalitate de reformă, atât de urât mutilați de interesele lor, au prins viață (pentru o oră) și au arătat lîmpede ce au arătat aceste alte relații sociale ale noastre, pe lângă cele burgheze, sub forma unei asemenea relații reacție nestăpânită, incredibil de lipsită de sens și bestială pe care democrații noștri au năucit, s-au așezat în loc să meargă înainte, reelaborând democratismul lor naiv, care știa să simtă burghezitate, dar nu știa să o înțeleagă, în social-democratism, s-au întors la liberalii, iar acum sunt mândri de faptul că se plâng adică, am vrut să spun, teoriile și programele lor sunt împărtășite de "toată presa serioasă și respectabilă" S-ar părea că lecția a fost foarte impresionantă: iluzia vechilor socialiști despre modul special de viață al poporului, despre instinctele socialiste ale poporului, despre accidentul capitalismului și al burgheziei, devenea prea evidentă; relațiile alte decât burghezi și moribund - Nu existau proprietari de iobagi în Rusia și nu există și, prin urmare, nu poate exista altă cale către socialism decât prin mișcarea clasei muncitoare Dar acești democrați nu au învățat nimic, iar iluziile socialiste mic-burgheze au lăsat loc sobrietății practice a progresului mic-burghez Acum teoriile acestor ideologi burghezi, atunci când acționează ca reprezentanți ai intereselor oamenilor muncii, sunt de-a dreptul reacționare Ei trec peste antagonismul relațiilor socio-economice actuale ale Rusiei, argumentând ca și cum cauza ar putea fi ajutată de măsuri comune menite pentru ca toată lumea să "înălțe", să "îmbunătățească", etc , de parcă ar fi posibil să se împace și să" a uni Ei sunt reacționari, înfățișând statul nostru ca ceva mai presus de clase și, prin urmare, apți și capabili să ofere un ajutor serios și onest populației exploatare În fine, ei sunt reacționari pentru că nu înțeleg absolut necesitatea luptei și a luptei disperate a lucrătorilor înșiși pentru eliberarea lor Pentru "prietenii poporului", de exemplu, se dovedește că ei înșiși pot aranja totul Muncitorii - pot fi calmi Din partea editorilor revistei R B-on și a venit tehnicianul și au dezvoltat aproape complet una dintre "combinațiile" pentru "introducerea capitalismului în viața oamenilor" Socialiștii trebuie să rupă CU DEFINITIV și DEFINIT cu toate ideile și teoriile metafizice - IATA LECȚIA PRINCIPALĂ DE DOMENIU care

trebuie învățată din această campanie Vă rugăm să rețineți că vorbesc despre o ruptură cu ideile mic-burgheze, și nu cu "prieteniile poporului" și nu cu ideile lor - pentru că nu poate exista o ruptură cu ceea ce nu a fost niciodată legat "Prieteniile poporului" este doar unul dintre reprezentanții uneia dintre tendințele acestei varietăți de idei socialiste mic-burgheze Și dacă, în legătură cu acest caz, trag concluzia că este necesar să se rupă de ideile socialiste mic-burgheze, de ideile vechiului socialism țărănesc rus în general, este pentru că adevărata campanie împotriva marxiștilor a reprezentanților a ideilor vechi, înspăimântate de creșterea marxismului, i-a determinat să descrie în mod deosebit pe deplin și viu ideile burgheze Comparând aceste idei cu socialismul modern, cu modernul: "I date despre realitatea rusă, putem vedea cu o claritate uimitoare până la în ce măsură s-au dispărut aceste idei, cum și-au pierdut orice bază teoretică coerentă, coborând la un eclecticism mizerabil, la cele mai multe zeci de programe Kusshtourniche-Hupportuniste Se poate arăta că aceasta nu este vina vechilor idei ale socialismului în general, ci numai a acestor domni, pe care, până la urmă, nimeni nici măcar nu-i clasifică drept socialiști; ci o obiecție asemănătoare - - mi se pare complet de nesuportat Peste tot am încercat să arăt necesitatea unei asemenea degenerări a vechilor teorii, peste tot am încercat să dedic cât mai puțin spațiu criticii acestor domni în special și cât mai mult posibil propunerilor generale și fundamentale ale vechiului socialism rus Iar dacă socialiștii ar constata că aceste propuneri au fost formulate de mine greșit sau inexact sau lăsate neterminate, atunci nu pot să răspund decât cu cea mai umilă rugămintă: vă rog, domnilor, spuneți-le singuri, terminați-le cum trebuie! Într-adevăr, nimeni mai mult decât social-democrații nu s-ar bucura de oportunitatea de a duce polemici cu socialiștii Chiar credeți că ne este plăcut să răspundem la "polemica" unor asemenea domni și că ne-am fi preluat această sarcină dacă nu ar fi existat o provocare directă, urgentă și tranșantă din partea lor? Chiar credeți că nu trebuie să facem efort pe noi înșine pentru a citi, reciti și înțelege această combinație dezgustătoare de fraze birocratic-liberale cu morala mic-burgheză? Dar până la urmă, nu noi suntem vinovați pentru faptul că doar astfel de domni se angajează acum să fundamenteze și să prezinte astfel de idei Vă rog să rețineți că vorbesc despre necesitatea rupei cu ideile mic-burgheze ale socialismului Teoriile mic-burgheze care au fost analizate sunt NECONDIȚIONAT reacționare, pentru că acționează ca teorii socialiste Dar dacă înțelegem că în realitate nu există absolut nimic socialist aici, adică toate aceste teorii cu siguranță nu explică exploatarea muncitorului și, prin urmare, sunt absolut incapabile să slujească pentru emanciparea acestuia, întrucât de fapt toate aceste teorii reflectă și promovează interesele micii burghezii - atunci va trebui să le tratăm diferit, le vom trata trebuie să ridice întrebarea: cum ar trebui să trateze mica burghezie clasa muncitorească și programul ei? Și la această întrebare nu se poate răspunde fără a ține cont de caracterul dual al acestei clase (în Rusia această dualitate este deosebit de puternică din cauza antagonismului mai puțin dezvoltat dintre mica și marea burghezie) Este progresistă în măsura în care prezintă cereri general-democratice, adică luptă împotriva oricăror rămășițe ale epocii medievale și iobăgie; este reacționar în măsura în care luptă pentru a-și păstra poziția de mică burghezie, încercând să rețină, să întoarcă dezvoltarea generală a țării în direcția burgheză Cereri reacționare asemănătoare, cum ar fi notoria "inalienabilitate a loturilor", ca multe alte proiecte de tutelă asupra țăranimii, sunt de

obicei ascunse - - sub pretextul plauzibil al protejării lucrătorilor; dar în realitate, desigur, nu fac decât să le înrăutățească situația, în același timp, le este mai dificil să lupte pentru eliberarea lor. Aceste două aspecte ale programului mic-burghez trebuie distinse cu strictețe și, deși negând orice caracter socialist al acestor teorii, în timp ce luptă împotriva aspectelor lor reacționare, nu trebuie să uităm partea lor democratică. Permiteți-mi să explic cu un exemplu cum respingerea completă a teoriilor mic-burgheze de către marxști nu numai că nu exclude democrația în programul lor, ci, dimpotrivă, necesită o insistență și mai insistentă asupra acesteia. Mai sus au fost cele trei propuneri principale asupra cărora reprezentanții socialismului mic-burghez s-au pronunțat întotdeauna în teoriile lor - lipsa pământului, plățile mari, oprimarea administrației. Nu există absolut nimic socialist în a cere abolirea acestor rele, pentru că ele nu explică în nici un fel exproprierea și exploatarea, iar abolirea lor nu va afecta câtuși de puțin asupra capitalului asupra muncii. Dar eliminarea lor va curăța această asupra a zdrențelor medievale care o întăresc, va face mai ușor pentru muncitor să lupte direct împotriva capitalului și, prin urmare, ca revendicare democratică, se va întâlni cu cel mai energic sprijin al muncitorilor. Plățile și impozitele sunt, în general, o chestiune căreia doar micii burghezi îi pot acorda o importanță deosebită, dar la noi plățile de la țărani sunt în multe privințe o simplă experiență de iobăgie: astfel, de exemplu, sunt plățile de răscumpărare, care trebuie făcută imediat și definitiv anulată; astfel sunt taxele care cad numai asupra țăranilor și filistenilor și de la care "nobilii" sunt scutiți. Social-democrații vor susține mereu cererea pentru eliminarea acestor vestigii ale relațiilor medievale care provoacă stagnare economică și politică. Același lucru ar trebui spus despre lipsa de terenuri. M-am oprit deja mult mai sus asupra dovezii caracterului burghez al strigătelor despre el. Fără îndoială, însă, că, de exemplu, reforma țărănească a jefuit direct țăranii de terenuri în favoarea proprietarilor de pământ, slujind această enormă forță reacționară atât direct (prin smulgerea pământului țăranesc), cât și indirect (prin separarea cu pricepere a loturilor). Iar social-democrații vor insista cel mai energic asupra revenirii imediate către țărani a pământului luat de la ei, asupra exproprierei complete a proprietății - acea fortăreață a instituțiilor și tradițiilor feudale. Acest ultim punct, care coincide cu naționalizarea pământului, nu conține nimic socialist, pentru că relațiile cu fermierii care se conturează deja la noi ar înflori mai repede și mai magnific, dar este extrem de important - - în sens democratic, că singura măsură care i-ar putea sparge în cele din urmă pe nobilii proprietari de pământ. În fine, doar domnul Ig Yuzhakovs și V V , asupra administrației asupra țăranimii nu este doar neîndoielnic, ci reprezintă ea însăși nu o simplă opresiune, ci o tratare directă a țăranilor ca "mulțite ticăloasă", care tinde să fie subordonată proprietarilor nobili, pentru care folosirea drepturilor civile generale se acordă numai sub forma unei favoare speciale (relocare: !), nair), de care orice pompadour poate dispune ca oameni închiși într-o casă de muncă. Iar social-democrații aderă, fără îndoială, la cererea de restaurare completă a drepturilor civile ale țăranimii, desființarea completă a tuturor privilegiilor nobilimii, desființarea tutelei birocratice asupra țăranimii și acordarea autoguvernării acesteia. În general, comuniștii ruși, adepți ai marxismului, mai mult decât oricine altcineva, ar trebui să se numească SOCIAL-DEMOCRATI și să nu uite niciodată în activitățile lor importanța extraordinară a

DEMOCRATISMULUI**) În Rusia, rămășițele instituțiilor medievale, semif feudale sunt încă atât de puternice (comparativ cu Europa de Vest), ele zac cu un jug atât de apăsător asupra proletariatului și asupra poporului în general, împiedicând creșterea gândirii politice în toate moșii și clase, că nu se poate decât să insiste asupra importanței enorme pentru lupta muncitorilor împotriva tuturor instituțiilor feudale, împotriva absolutismului, moșiilor, birocrăției Muncitorilor trebuie să li se arate în fiecare detaliu ce forță reacționară teribilă sunt aceste instituții, cum intensifică opresiunea capitalului asupra muncii, cum umilesc oamenii muncitori, cum rețin capitalul în formele sale medievale, care nu sunt inferioare ultimelor, cele industriale, în ceea ce privește exploatarea forței de muncă, dar adăugând forță de muncă îngrozitoare la această ecoploare *) Este imposibil să nu ne amintim aici insolența pur rusească a unui proprietar iobag, cu care domnul Yermolov, acum ministru al Agriculturii, în cartea sa: "Eșecul recoltei și dezastrul național" se opune reînălțării Este imposibil, spun ei, din punct de vedere statal, să-i considerăm raționali, când în Rusia europeană moșierii mai au nevoie de mâini libere Pentru ce, de fapt, există țărani, dacă nu pentru a hrăni paraziții leneși cu acoliții lor "de rang înalt" cu munca lor? Ego-ul este un punct foarte important Plehanov are profundă dreptate când spune că revoluționarii noștri au "doi dușmani: vechile prejudecăți care nu au fost încă eradicate complet, pe de o parte, și o înțelegere îngustă a noului program, pe de altă parte" Vezi Anexa III (art din prezenta ediție Ed) - a luptei pentru eliberare Muncitorii trebuie să știe că fără răsturnarea acestor stâlpi de reacție *) nu vor avea nicio posibilitate de a duce o luptă reușită împotriva burgheziei, întrucât, dacă există, proletariatul rural rus, al cărui sprijin este o condiție necesară pentru victoria clasa muncitoare, nu va ieși niciodată din poziția oprita oameni conduși, capabili doar de disperare stupida, și nu de un protest și lupta rezonabil și hotărât Și de aceea lupta cot la cot cu democrația radicală împotriva absolutismului și a stațiunilor și instituțiilor realiste este datorită directă a clasei muncitoare, pe care social-democrația trebuie să o insufle, fără a omite un minut în același timp să o inspire că lupta împotriva tuturor acestor instituții este necesară doar ca mijloc de facilitare a luptei împotriva burgheziei, că punerea în aplicare a revendicărilor democratice generale este necesară pentru muncitor doar ca o curățare a drumului care duce la victoria asupra șefului un dușman al muncitorilor, o instituție de natură pur democratică, capitalul, care în Rusia este mai ales înclinat să-și sacrifice democrația, să se alieze cu reacționarii pentru a zdrobi muncitorii, pentru a întârzia mai grav apariția mișcării muncitorești Cele de mai sus definesc suficient, se pare, atitudinea social-democraților față de absolutism și libertatea politică, precum și atitudinea lor față de tendința, în special în creștere în ultima vreme, îndreptată către "unificarea" și "alianța" totul de către o facțiune de revoluționari pentru a câștiga libertatea politică Aceasta este o tendință destul de originală și caracteristică *) O instituție reacționară deosebit de impunătoare, care a atras relativ puțin atenția revoluționarilor noștri, este birocrăția internă, care de facto **) conduce statul rus Alimentată în principal din raznochintsy, această birocrăție este atât prin sursa de origine, cât și prin scopul și natura activității sale profund burgheză, dar absolutismul și privilegiile politice enorme ale moșierilor nobili i-au conferit calități deosebit de dăunătoare Aceasta este o giruetă constantă, care consideră că sarcina sa cea mai înaltă este combinarea

intereselor proprietarului de pământ și ale burgheziei Acesta este un Iuda care își folosește simpatiile și legăturile feudale pentru a escroca muncitorii și țărani, sub pretextul "protejării celor slabi din punct de vedere economic" și "tuturii" asupra lui, în apărarea kulakului și a cămătarului, astfel de măsuri care reduc munca muncitoare oamenii la poziția de "mulțime ticăloasă", dându-le capul moșierului feudal și făcându-i cu atât mai lipsiți de apărare împotriva burgheziei Acesta este un ipocrit cel mai periculos, care este înțelept prin experiența măștrilor de reacție din Europa de Vest și își ascunde cu pricepere dorințele Arakcheev sub frunzele de smochin ale frazelor iubitoare de oameni *) - de fapt, de fapt Ed - - Este original prin faptul că propunerile de "alianță" nu provin de la un anumit grup sau anumite grupuri cu anumite programe convergând spre asta și cutare Dacă ar fi așa, problema unei alianțe ar fi o problemă a fiecărui caz în parte, o chestiune concretă ce urmează a fi decisă de către reprezentanții grupurilor uniți Atunci nu ar fi putut exista o tendință "acuzatoare" specială Dar așa ceva există și vine pur și simplu de la oameni care au rămas în urmă vechiului, dar nu s-au lipit de nimic nou: teoria pe care s-au bazat până acum luptătorii împotriva absolutismului se prăbușește, aparent, distrugând condițiile de solidaritate și organizare care sunt necesare lupta Și astfel "acuzatorii" și "aliații" trebuie să creadă că o astfel de teorie se creează cel mai ușor prin reducerea totul la un protest împotriva absolutismului și la o cerere de libertate politică, ignorând toate celelalte întrebări socialiste și non-socialiste Este clar că această amăgire naivă se va respinge în mod inevitabil de la primele încercări de o asemenea unificare Dar această tendință "unificatoare" este caracteristică pentru că exprimă una dintre ultimele etape ale aceluși proces de transformare a nazismului militant, revoluționar în democrație politică radicală, pe care am încercat să-l contur mai sus O unificare fermă a tuturor grupărilor revoluționare nesocial-democrate sub acest steag va fi posibilă numai atunci când va fi întocmit un program ferm de revendicări democratice care să pună capăt prejudecăților vechii identități rusești Crearea unui astfel de partid democratic este, desigur, considerată de social-democrați un pas înainte util, iar munca lor îndreptată împotriva populismului trebuie să contribuie la aceasta, să contribuie la eradicarea tuturor prejudecăților și miturilor, gruparea socialiștilor sub steagul marxismului și formarea de către restul grupurilor a unui partid democratic Și cu acest partid, desigur, nu ar putea exista "unificare" între social-democrați, care consideră necesar ca muncitorii să se organizeze independent într-un partid muncitoresc separat - dar muncitorii ar acorda cel mai energic sprijin oricărui partid lupta democraților împotriva instituțiilor reacționare Degenerarea Narodismului în cea mai comună teorie a radicalismului mic-burghez - despre care "prietenii poporului" mărturisesc (degenerarea) cu atâta claritate - ne arată ce mare greșală a celor care aduc ideea de luptă împotriva absolutismului la muncitorilor fără să le explice în același timp natura antagonistă a relațiilor noastre sociale, în virtutea căreia pentru libertatea politică - - La fel stau și ideologii burgheziei, neexplicându-le rolul istoric al muncitorului rus ca luptător pentru eliberarea întregii populații muncitoare Le place să le reproșeze social-democraților că ar dori să preia teoria lui Marx în uzul lor exclusiv, în timp ce, spun ei, teoria lui economică este acceptată de toți socialiștii Dar se poate întreba, ce rost are să explicăm muncitorilor forma valorii, esența ordinii burgheze și rolul revoluționar al proletariatului, dacă în Rusia exploatarea muncitorului

este explicată în general și peste tot nu la toate prin organizarea burgheză a economiei sociale, dar, fie și numai prin lipsa pământului, plățile, opresiunea administrației? Ce rost are să explicăm muncitorilor teoria luptei de clasă dacă această teorie nu poate explica nici măcar relația lui cu proprietarul fabricii (capitalismul nostru este implantat artificial de guvern), ca să nu mai vorbim de masa "oamenilor" care fac nu aparțin clasei consacrate de muncitori din fabrici? Cum se poate accepta teoria economică a lui Marx cu concluzia ei despre rolul revoluționar al proletariatului ca organizator al comunismului prin capitalism, când se dorește să caute căi de comunism în țara noastră în afară de capitalism și proletariatul creat de acesta? Evident, în astfel de condiții, a chema muncitorul să lupte pentru libertatea politică va echivala cu a-i chema să tragă castane din foc pentru burghezia avansată, pentru că nu poate fi negat (este tipic că până și Narodnicii și Narodnaya Volya) nu a negat acest lucru) că libertatea politică va servi în primul rând intereselor burgheziei, oferindu-le muncitorilor nu o ameliorare a situației lor, ci numai doar o atenuare a condițiilor pentru luptă cu acest săi o u burghezie Spun asta împotriva acelor socialiști care, deși nu acceptă teoria social-democraților, își îndreaptă totuși agitația către mediul de lucru, convingându-se empiric că elemente revoluționare pot fi găsite doar în el Acești socialiști își pun teoria în conflict cu practica și fac o greșeală extrem de gravă deturnând muncitorii de la sarcina lor directă - ORGANIZAREA UNUI PARTIDUL MUNCITORILOR SOCIALIST *) *) La concluzia că este necesar să trezim muncitorul să lupte împotriva absolutismului se poate ajunge în două moduri: fie priviți muncitorul, kek ca singurul luptător pentru sistemul socialist, și apoi vedeți în libertatea politică una dintre condiții facilitându-i lupta Așa văd social-democrații Sau aplica - Această greșeală a apărut în mod firesc când antagonismele de clasă ale societății burgheze erau încă complet nedezvoltate, înăbușite de iobăgie, când aceasta din urmă a dat naștere unui protest și a unei lupte de solidaritate a întregii intelectualități, creând iluzia unei democrații speciale a intelectualității noastre, a absenței de profundă discordie între ideile liberalilor și ale socialiștilor Acum - când dezvoltarea economică a avansat atât de departe încât chiar și oamenii care au negat anterior baza capitalismului în Rusia admit că ne-am imbarcat tocmai pe calea capitalistă a dezvoltării - acum nu sunt posibile iluzii în acest sens Compoziția "inteligentei" este conturată la fel de clar ca și componența societății angajate în producerea valorilor materiale: dacă capitalistul domnește și stăpânește în cea din urmă, atunci în prima hoarda din ce în ce mai mare de carieriști și mercenari ai burgheziei stabilește gena, "intelligentsia" este mulțumită și calmă, străină de orice fel de prostie și știind bine ce vrea Radicalii și liberalii noștri nu numai că nu neagă acest fapt, ci, dimpotrivă, îl subliniază cu tărie, bâfâindu-se de dovezi, de imoralitate, de condamnare, de eforturi de zdrobire, rușine și distrugere Aceste pretenții naive de a face de rușine inteligența burgheză pentru că este burgheză sunt la fel de ridicole ca și eforturile economiștilor mici-burghezi de a ne speria burghezia (referindu-ne la experiența "fraților mai mari") prin faptul că se îndreaptă spre ruina poporului, spre sărăcie, șomaj și foamete a maselor; acest proces al burgheziei și al ideologilor ei amintește de procesul știucii, care a decis să o arunce în râu Dincolo de aceste limite, începe o "inteligentă" liberală și radicală, care revarsă nenumărate fraze despre progres, știință, "adevăr, oameni" etc , îi place să plângă despre anii , când nu existau

ceartă, declin, descurajare și apatie și toate inimile arse de democrație Cu naivitatea lor caracteristică, acești domni în niciun caz nu vor să înțeleagă că solidaritatea de atunci era legată de condițiile materiale de atunci, care nu se mai pot întoarce: iobăgia îi împiedica pe toți în egală măsură - atât ispravnicul iobag care economisise niște bani și dorea să trăiască pentru propria-i plăcere, și țăranul economic care-l ura pe stăpân pentru exactiuni, amestec și despărțire de economie, și pentru curtea proletarului și țăranul sărac, pe care lui pur și simplu ca celui care suferă cel mai mult din cauza ordinii moderne, care nu are nimic de pierdut și care se poate opune cel mai hotărâtor absolutismului Dar aceasta va însemna că va fi obligat să tragă în coada radicalilor burghezi, care nu vor să vadă antagonismul burgheziei și al proletariatului în spatele solidarității întregului "popor" împotriva absolutismului - - vândut în robie unui negustor; negustorul-producător, și muncitorul, și meșterul și mistria au suferit de asta Între toți acești oameni a existat o singură legătură, că toți erau ostili iobăgiei: în afara acestei solidarități, a început cel mai acut antagonism economic În ce măsură trebuie să te liniștești cu vise dulci pentru a nu vedea acest antagonism, care a primit o dezvoltare atât de enormă, nici acum? a plânge de revenirea vremurilor de solidaritate, când realitatea cere o luptă, cere ca oricine nu vrea să fie un CĂȘTIGĂTOR sau NEVOIE al burgheziei să ia partea proletariatului Dacă nu ieși cuvântul pentru fraze pompoase despre "interesele poporului" și încerci să sapi mai adânc, vei vedea că îi ai în față pe cei mai puri ideologi ai micii burghezii, care visează să-și îmbunătățească, să susțină și să-și refacă ("poporul") în limba lor) economie prin diferite progrese nevinovate și incapabile să înțeleagă absolut că pe baza raporturilor de producție date toate aceste progrese nu vor face decât să proletarizeze masele din ce în ce mai profund Nu putem decât să fii recunoscător Prietenilor Poporului pentru marea lor ajutor în clarificarea caracterului de clasă al intelectualității noastre și, prin urmare, în susținerea teoriei marxiste a naturii mic-burgheze a micilor noștri producători; ei trebuie inevitabil să grăbească stingerea vechilor iluzii și mituri care i-au tulburat atât de mult timp pe socialiștii ruși "Prietenii poporului" au apucat, sfâșiat și murdărit atât de mult aceste teorii, încât socialiștii ruși care se țin de aceste teorii se vor confrunta inevitabil cu o dilemă - fie să revizuiască din nou aceste teorii, fie să le dea la o parte complet, lăsându-le în seama folosirea exclusivă a domnilor, care, cu triumf mulțumit de sine, anunță ubri et obri *> despre cumpărarea de arme îmbunătățite de către țăranii bogați, care, cu o privire serioasă, vă asigură că este necesar să primiți oameni obosiți de a sta la mese verzi Și într-un sens similar, ei vorbesc despre "sistemul popular" și "inteligentsia" nu numai în serios, ci și cu fraze colosale pretentioase despre idealuri largi, despre formularea ideală a întrebărilor vieții! Inteligența socialistă poate conta pe o muncă fructuoasă numai atunci când pune capăt iluziilor și începe să caute sprijin în dezvoltarea reală, și nu dezirabilă, a Rusiei, în relațiile socio-economice reale și nu posibile munca TEORETICĂ a ei ar trebui să fie în același timp) pentru întreaga lume Ed - - să se concentreze pe un studiu concret al tuturor formelor de antagonism economic din Rusia, pe studiul conexiunii lor și al dezvoltării consecvente; trebuie să dezvăluie acest antagonism oriunde este acoperit de istoria politică, de particularitățile ordinii juridice, de prejudecăți teoretice consacrate Ea trebuie să ofere o imagine completă a realității noastre ca sistem definit de relații de producție, să arate nevoia de

exploatare și expropriere a oamenilor muncii sub acest sistem, să arate calea de ieșire din aceste ordine indicată de dezvoltarea economică. Această teorie, bazată pe un studiu detaliat și detaliat al istoriei și realității ruse, trebuie să dea un răspuns la cerințele proletariatului - și dacă satisface cerințele științifice, atunci orice trezire a gândirii protestatare a proletariatului va duce inevitabil această gândire la canalul social-democrației. Cu cât elaborarea acestei teorii avansează, cu atât social-democratismul va crește mai repede, întrucât cei mai vicleni gardieni ai ordinii moderne sunt incapabili să împiedice trezirea gândirii proletariatului, incapabili pentru că tocmai aceste ordine implică în mod necesar și inevitabil tot mai mult expropriere puternică producători, creșterea crescândă a proletariatului și a armatei sale de rezervă - și asta, odată cu progresul bogăției sociale, cu creșterea enormă a forțelor productive și socializarea muncii de către capitalism. Oricât de multe rămân de făcut pentru a elabora o asemenea teorie, dar garanția că socialiștii vor face această lucrare este răspândirea între ei a materialismului, singura metodă științifică care cere ca fiecare program să fie o formulare exactă a procesului real, a garanția este succesul social-democrației, acceptarea acestor idei - un succes care i-a entuziasmat atât de mult pe liberalii și democrații noștri încât revistele lor groase, după cum a remarcat un marxist, au încetat să mai fie plictisitoare. Prin acest accent pe necesitatea, importanța și enormitatea lucrării teoretice a social-democraților, nu vreau deloc să sugerez că această lucrare ar trebui să fie pusă pe primul loc înaintea PRACTICULUI*) - cu atât mai puțin că al doilea ar trebui amânat până la finalizarea primei. Ta ca (0>-· PoUtcocoBoute de lucru zh o h - " - - ! Total în traducere aproximativ U toUt Pcoco la mare PI XT|*"ka "L - • SL Wto Ut R-* p cu UtSouth íof" pg ? Clădiri h - -Ξ C - -o CO w to UtP f CO à*ÍD OÜ æCCCO p ¿Óco*h Rest OO o>" MCO sgJ-* p c-è éut M- p>Inventory k o rt - w COÇnozP ut Ustensile etc OC CO Yu U'co - J? Ás0cc-" ■se LOci ?= toCS ÍSs h Uts ã ro UtMgoco (TOTAL f "=====- Op i, ~ ¿Sp pp la Vf ■ ■ -■- '=-w=- Yu co go Suma creditului lui Ut ate Oto -J ij>■à'COCOΛ w ¿J restante Freca Anexa I pași de lucru în h "P și E despre z: w g ika (vo-is poorp) de gazde în total X ú 0 w g f acasă-o § fii săraci '- ' P o b w - : D) S g s gospodarii sunt în stare bună de aproximativ UJ Y: sk Sumă & CO Rangurile gospodăriilor și numărul acestora ' Y* CO gCO I-v"*! CJ sl "(c)Oo - SI CO', - 0 (c) GO h - Sl (c) (c)G\ coCO 0 co>-· o co σ"? *, JX: CO o Λ m Inclusiv w din pâine go jÊb slda " (c) CO C^ò SP ^ ^fk> yu co ■t (X D , o "o e~o? * co σ> to ce- *^ o M MF (c)"■(c) J Oos CO SP Cl* te**(c) s* da (c) ''¿ Din creșterea vitelor coC- N C ¿ CO ci C "eso? STi ^ axa le * m Din albina- și 'grădinar o so S•h ța ■C (c) " ¿OCs Y ζf " Oi β OS ri (c)J" S(r)o0 daxR " W n>" despre BE (c) g Din meserii CO WCO BI GS ° Co' w WCO C bi> u ■- o G G b ti CO V Sl k-* o u o SL -* O CO b - , Σo CO ço ? ? OO CO "Legumă I cu SP , ya ,eí y Restul DISTRIBUȚIA VENITURILOR RAS Ё- ç "0 - c-й" w Lapte, w carne etc Inclusiv sl ¿l w Sare, apă ■*■ ka, ceai * te M -(r) " w Haine și mașini de casă, nevoi)- tC IO CJ Cresterea animalelor ^ ç OE f ^ o ." cu w Inventar viu și mort Oi cc¿, o " * w Pentru muncitori si ciobani co = S e g Chirie CO Jo g Taxe b.* SL^a e ¿ Popam · - b J i^o ta e Y Cheltuieli diferite b¿ SL L la ■- o >- CC o j- SL ¿o Frec total + χ E "aχ· è f+ S SgE ta " eu ho H* sl Anexa II Domnul Struve pune pe bună dreptate acest lucru în prim plan. Critica lui Nik este că "învățătura lui Marx despre lupta de clasă și despre stat este complet străină de politico-economistul rus" Nu am curajul domnului Krivenko de a judeca sistemul de opinii al domnului Struve pe baza

acestei mici note (în coloane) (nu sunt la curent cu celelalte articole ale sale); De asemenea, nu pot să nu spun că nu sunt solidar cu toate propozițiile pe care le-a exprimat și, prin urmare, pot apăra nu articolul său în întregime, ci doar propozițiile de bază binecunoscute pe care le citează Dar, în orice caz, împrejurarea indicată a fost evaluată profund corect: într-adevăr, înțelegerea greșită a luptei de clasă inerentă în societatea capitalistă este o greșeală fundamentală a domnului Nik -on Numai corectarea acestei greșeli ar fi suficientă pentru ca concluziile social-democraților să devină chiar și din propunerile și studiile sale teoretice Într-adevăr, pierderea vederii luptei de clasă mărturisește o neînțelegere grosolană a marxismului - o neînțelegere, care ar trebui să fie învinuită cu atât mai mult pe domnul Nick - pentru că a vrut să se prefadă drept un admirator strict al principiilor lui Marx Poate cineva, deși oarecum familiarizat cu Marx, să nege că doctrina luptei de clasă este centrul de greutate al întregului său sistem de vederi? Domnule Nick - ar putea, desigur, să accepte teoria lui Marx cu excepția acestui punct, chiar dacă, de exemplu, din cauza inconsecvenței ei, să zicem, cu datele istoriei și realității Rusiei - dar apoi, în primul rând, ar fi imposibil să spunem că teoria lui Marx explică ordinea noastră, ar fi imposibil chiar să vorbim despre această teorie și despre capitalism, întrucât ar fi necesar să refacem teoria și să elaborăm conceptul unui capitalism diferit, care nu este inerent în relațiile antagonice și lupta de clasă În orice caz, ar fi necesar să stipulăm acest lucru în detaliu, pentru a explica de ce autorul, spunând A de marxism, nu vrea să spună B Domnule Nick - nu a încercat să facă nimic de genul Și domnul Struve a concluzionat pe bună dreptate că neînțelegerea luptei de clasă îl face pe domnul Nick - ea o utopică, pentru ignora- - - care eo ipso *) ignoră întregul conținut real al vieții socio-politice a acestei societăți și, pentru a-și realiza dezideratul, este inevitabil sortit să se avânte în sfera viselor nevinovate Această neînțelegere îl face un reacționar, pentru apeluri la "societate" și "stat", adică ideologilor și politicienilor burgheziei, nu poate decât să-i încurce pe socialiști, să ia ca aliați pe cei mai mari dușmani ai proletariatului, nu poate decât să încetinească lupta muncitorilor pentru eliberare în loc să ajute la intensificarea, clarificarea și organizarea mai bună această luptă - Întrucât vorbim deja despre articolul domnului Struve, nu putem decât să atingem aici răspunsul domnului Nik-on °") în> Nr "R Bogatie" **) "Se pare", argumentează domnul Nick-pe, "citând date despre creșterea lentă a numărului de muncitori din fabrică, o creștere care rămâne în urmă cu creșterea populației - "se dovedește că în țara noastră capitalismul nu numai că nu își îndeplinește" misiune istorică" dar pune limite propriei dezvoltări De aceea, de altfel, cei care caută "pentru patria lor o cale de dezvoltare diferită de cea pe care a urmat-o și înaintează Europa Occidentală" au de o mie de ori dreptate (Și aceasta este scrisă de un om care admite că Rusia urmează aceeași cale capitalistă!) Neîndeplinirea acestei "misiune istorică" este văzută de domnul chiar fundamentele existenței ei, fără a aduce acea cotă de sens unificator, care este atât de caracteristic pentru Europa și începe să se manifeste cu o forță deosebită în Nord America" Cu alte cuvinte, avem în față acel argument birocratic împotriva social-democraților, care a fost inventat de celebrul domnul V V v), care a privit capitalismul din punctul de vedere al unui funcționar departamental care decide chestiunea de stat a "introducerii" capitalismul în viața oamenilor": dacă îndeplinește "misiune" - poate fi pornit dacă nu este finalizat *)

- prin urmare Ed '*) În general, cu articolele sale din R Bogăție", domnule Nick, pare că încearcă cu stăruință să demonstreze că nu este deloc atât de departe de radicalismul mic-burghez pe cât s-ar putea crede; că și el este capabil să vadă în creșterea burgheziei țărănești (nr , p - răspândirea printre "țărani" a uneltelor îmbunătățite, a fosforitelor etc) semne că "țărănimea însăși" (unul expropriat de mase?) "înțelege necesitatea ieșirii din poziția în care se află * - - nyat - "nu da drumul" Pe lângă toate celelalte calități ale acestui raționament plin de duh, însăși "misiunea" capitalismului a fost înțeleasă de domnul V V - și se pare că este înțeleasă de domnul Nick - de către el - imposibil, scandalos de greșit și îngust; și iarăși, bineînțeles, acești domni dau vina pe social-democrați pentru îngustimea înțelegerii lor: pot fi nituiți ca și cum ar fi morți, deoarece nu au voie să intre în presa juridică Marx a văzut opera progresistă, revoluționară a capitalismului în aceea că, prin socializarea muncii, în același timp; mecanismul însuși al procesului "educă, unește și organizează clasa muncitoare", învață lupta, își organizează "indignarea", o unește pentru "exproprierea expropriatorilor", pentru acapararea puterii politice și preluarea mijloacelor de producție de la mâinile "putinilor uzurpatori" pentru a-i transfera în mâinile întregii societăți (Capital,) Iată formularea lui Marx Desigur, nu se pune problema "numărului muncitorilor din fabrică": se vorbește despre concentrarea mijloacelor de producție și socializarea muncii Este clar că aceste criterii nu au nimic în comun cu "numărul muncitorilor din fabrică" " Dar interpreții noștri originali ai lui Marx au reinterpretat acest lucru tocmai în așa fel încât socializarea muncii sub capitalism se reduce la munca fabricii și a muncitorilor din fabrici în aceleași premise și, prin urmare, de facto, gradul de muncă progresivă a capitalismului este măsurat după numărul de muncitori din fabrică !!! Numărul muncitorilor din fabrică este în creștere, ceea ce înseamnă că capitalismul funcționează bine pentru munca progresivă; scade - înseamnă că "își îndeplinește prost chemarea istorică" (p a articolului domnului Nik -on) iar "intelligentsia" ar trebui "să caute alte căi pentru patria lor" și astfel inteligența rusă a început să caute "alte căi" Ea le caută și le găsește de mai bine de un deceniu, dovedind *) ♦) Aceste dovezi sunt irosite nu pentru că ar fi greșit: ruina, sărăcirea și înfometarea oamenilor sunt însoțitori neîndoielnici și inevitabili ai capitalismului, ci pentru că aceste dovezi sunt adresate aerului "Societatea* - chiar și sub mantia democrației, urmărește interese plutocratice și, desigur, nu mai este plutocrația cea care se va opune capitalismului "Guvernul* " Voi cita o părere despre inamic, domnul N, K Mikhailovsky: "oricât de puține cunoaștem programele guvernului nostru", a scris el odată, "dar le cunoaștem suficient pentru a fi siguri că "socializarea muncii* nu este inclusă în programul lor - - cu toată puterea că capitalismul este o dezvoltare "greșită", pentru că duce la șomaj și crize Aici, în , ne confruntăm cu o criză; tot în : este timpul să ne rătăcim, căci este evident că ne distrăm Iar burghezia rusă "ascultă și mănâncă": într-adevăr, este "rău" când nu se mai poate primi profituri fabuloase; iar ea cântă împreună cu liberalii și radicalii în cor și este ocupată cu stăruință, datorită capitalului eliberat și mai ieftin, pentru construirea de noi căi ferate "Noi" ne simțim rău, pentru că în vechile "noi" deja am jefuit complet oamenii și trebuie să trecem la capitalul industrial, care nu este capabil să îmbogățească la fel de mult ca și capitalul comercial: în acest fel, "noi" vom merge la periferia de est și nord a Eur Rusia, unde

"acumularea primitivă" este încă posibilă, cu sute de procente din profit, unde, eme, dezintegrarea burgheză a țărănimii este departe de a fi finalizată Inteligența vede toate acestea și amenință neobosit că "noi" vom ajunge din nou la ruină Și într-adevăr urmează un nou colaps Masa micilor capitaliști este bătută de cei mari, masa țăranilor este împinsă din agricultură, care cade din ce în ce mai mult în mâinile burgheziei; Marea sărăciei, șomajului, foametei crește în proporții imense - iar "inteligenția" cu conștiința curată se referă la profețiile lor și încă se plâng de calea greșită, dovedind fragilitatea capitalismului nostru prin absența piețelor externe Iar burghezia rusă "ascultă și mănâncă" În timp ce "intelectualii" caută noi căi, ei întreprind gigantice "construcții de căi ferate în coloniile lor, creându-și acolo o piață, aducând farmecul sistemului burghez în țara tânără, crescând acolo burghezia industrială și agricolă cu viteză deosebită, și aruncând o masă de producători: în rândurile șomerilor veșnic înfometați Se vor limita socialiștii în continuare să se plângă de căile greșite și să demonstreze fragilitatea capitalismului prin creșterea încet-încet a numărului de muncitori ai fabricilor!!? Înainte de a trece la această idee copilărească *), este imposibil să nu menționăm .) Cum nu se poate numi cu adevărat această idee copilărească când, pentru a determina munca progresivă a capitalismului, nu se ia gradul de socializare a muncii, ci un indicator atât de fluctuant al dezvoltării unei singure ramuri a muncii oamenilor! Toată lumea știe că numărul muncitorilor nu poate decât să fie extrem de variabil în cadrul modului de producție capitalist, că depinde de o mulțime de factori secundari, cum ar fi crizele, mărimea armatei de rezervă, gradul de exploatare a forței de muncă, gradul de tensiune eo etc , etc d - - că domnul Nik - a transmis extrem de inexact pasajul criticat din articolul domnului Struve Articolul lui spune literalmente următoarele: "Dacă autorul (adică, domnul Nick-on) subliniază diferența în componența populației ruse și americane după ocupație, se presupune că pentru Rusia este angajată % din totalul activității economice (erwerbsthätigen) a populației în agricultură, iar în Comm În același timp, nu observă că dezvoltarea capitalistă a Rusiei va lucra pentru a reduce această diferență - : aceasta este, s-ar putea spune, misiunea sa istorică S-ar putea să se constate că cuvântul "misiune" este folosit aici foarte din păcate, dar gândul domnului Struve este clar: domnul Nick - nu a observat că dezvoltarea capitalistă a Rusiei (el însuși admite că această dezvoltare este cu adevărat capitalistă) va reduce economia rurală populația, în timp ce aceasta este legea generală a capitalismului În consecință, pentru a respinge această obiecție, domnul Nick-on a trebuit să arate fie) că nu a pierdut din vedere această tendință a capitalismului, fie) că capitalismul nu are această tendință În schimb, domnul Nick, se apucă să analizeze datele privind numărul muncitorilor din fabricile noastre (% din populație conform lui) Domnul Struve vorbește de muncitori din fabrică? % din populație din Rusia, % din America sunt muncitori din fabrică? Sunt identice conceptele "muncitori din fabrică" și "populație angajată în non-agricultură"? Se poate contesta faptul că ponderea populației angajate în agricultură este în scădere și în Rusia? După acest amendament, pe care îl consider cu atât mai necesar pentru că domnul Krivenko a denaturat deja acest pasaj o dată în același jurnal, să trecem la ideea domnului Nick-on de "proasta îndeplinire a misiunii de către capitalismul nostru" " În primul rând, este absurd să identificăm numărul muncitorilor din fabrică cu numărul muncitorilor angajați în producția capitalistă, așa cum face autorul Eseurilor) Aceasta înseamnă

a repeta (și chiar a exagera) greșeala economiștilor ruși mici-burghezi, care pornesc capitalismul direct din industria mașinilor la scară largă Milioanele de artizani ruși care lucrează pentru negustori din materialul lor pentru salarii obișnuite nu sunt angajați în producția capitalistă? Muncitorii și zilierii din agricultură nu primesc salarii de la proprietarii lor și nu le dau supravaloare? Sunt muncitori angajați în industria construcțiilor (un sector în dezvoltare rapidă - as după reformă) nu sunt supuse epiploării capitaliste? etc *)

În al doilea rând, este absurd să comparăm numărul de muncitori din fabrică () cu populația totală și să exprimăm acest raport ca procent Înseamnă de-a dreptul compararea unor cantități incomensurabile: populația aptă de muncă cu persoanele incapabile, angajate în producerea de valori materiale cu "condiții ideologice" etc Să nu hrănesc fiecare muncitori din fabrică un anumit număr de membri nemuncitori ai familiei ? Nu hrănesc muncitorii din fabrică - pe lângă stăpânii lor și un turm întreg de negustori - o grămadă de soldați, funcționari și asemenea domni pe care îi aplicați populației agricole și vă opuneți tuturor? *) Mă mărginesc aici să critic metoda domnului Gik -on de a judeca "semnificația unificatoare a capitalismului" după numărul de muncitori din fabrică Nu Pot intra într-o analiză a cifrelor, întrucât nu am la îndemână acele surse pe care le folosește domnul Nick Nu poate fi trecut cu vederea, totuși, că aceste surse au fost alese de domnul Nick - cu greu succes În primul rând, el preia date din Caietul de Statistică Militară pentru și din Indexul Uzinelor și Uzinelor din , pentru Numărul muncitorilor (cu excepția minerilor) este de și 0 creștere de % este mult mai mică decât creșterea populației (și , m -până la ora ,) Pe pagina următoare sunt preluate și alte date: atât pentru , cât și pentru , din "Indice" pentru Dar cu aceste date, numărul muncitorilor este de și ; Creștere de % Dar aceasta este fără industrie accizabilă, în care numărul muncitorilor (p) era : și ; Adăugând aceste ultime cifre cu cele anterioare, obținem numărul total de muncitori (cu excepția lucrătorilor din minerit) : și : 0 creștere de % - cu o creștere a populației cu % Deci, pe parcursul a cinci pagini, autorul citează date, dintre care unele arată o creștere de %, în timp ce altele arată o creștere de ° / i Și pe baza unor astfel de date contradictorii, el judecă fragilitatea capitalismului nostru !! Și atunci, de ce nu a luat autorul datele privind numărul de muncitori pe care le-a dat în Eseuri (tabelele XI și XII, și din care se vede o creștere a numărului de muncitori cu - % în trei ani () -), adică "creștere, depășind rapid creșterea populației? Autorul va spune, poate, că intervalul de timp este extrem de mic Dar apoi, aceste date sunt omogene, comparabile și mai de încredere: aceasta este, în primul rând Și în al doilea rând, nu autorul însuși nu le folosește aceleași date, în ciuda perioadei scurte de timp, pentru judecări despre creșterea industriei fabricii? Este clar că numai datele privind ramura muncii naționale nu pot decât să fie șocante atunci când luăm un indicator atât de fluctuant al stării acestei ramuri ca fiind numărul de lucrători Gândiți-vă, deci, ce visător infinit de naiv trebuie să fii să sperii, pe baza unor asemenea date, că capitalismul nostru se va prăbuși, se va transforma în praf de la sine, fără o luptă încăpățânată, disperată! munca oamenilor! - - această fabrică de terci? Nu există atunci în Rus meserii precum pescuitul etc , pe care, iarăși, este absurd să le contrastăm cu industria fabricii, legându-le cu agricultura? Dacă doriți să vă faceți o idee despre componența populației Rusiei în ceea ce privește ocupațiile sale, ar trebui, în primul rând, să evidențiați în special populația

care este angajată în producerea de valori materiale (prin urmare, excluzând populația nemuncă, pe de o parte, iar pe de altă parte, soldații, funcționarii, preoții etc) și, în al doilea rând, să încerce să o distribuie între diferitele ramuri ale muncii oamenilor Dacă nu existau date pentru aceasta, nu ar trebui să efectuați astfel de calcule *), ♦) Nick - a încercat să dea un asemenea calcul în "Eseuri", dar extrem de fără succes La p citim: η ■ p R |] vremea ei s-a încercat determinarea numărului tuturor lucrătorilor liberi din oi iub ebr Rusia (S A Korolenko Muncă independentă Sankt Petersburg,) Un studiu al Departamentului Agricol determină numărul total al populației rurale capabile să lucreze în de provincii ebr Rusia la gys persoane, în timp ce numărul total de muncitori necesari pentru nevoile agricole, pentru producție, minerit, transport și alte industrii, este determinat de doar mii persoane Astfel, surplusul de muncitori complet de prisos se va exprima într-un număr imens de mii de persoane, care, cu familii conform normei acceptate, nu vor fi sub nicio formă mai mici de milioane Uman" (Repetat din nou la pagina) Dacă ne întoarcem la acest studiu, vom vedea că doar utilizarea forței de muncă angajate gratuit de către proprietari a fost "investigată", iar la acest studiu domnul S Korolenko a atașat o "revizuire" a lui Evrop Rusia "în relațiile agricole și industriale " În această revizuire, se încearcă (nu pe baza unui fel de "cercetare", ci pe baza datelor vechi disponibile, de a distribui populația activă a Rusiei europene după ocupație Rezultatele domnului S A Korolenko au fost la fel de urmează: în total, de provincii Ebr de muncitori în Rusia, dintre care sunt angajați; în agricultură , mii litri cultura plantelor speciale "| mii fabrică și industria minieră , ' evrei silvicultură cca " animale cca cale ferată mișcare cca , pescuit cca , meșteșuguri locale și terțe, vânătoare, vânătoare etc restul , Total ! mie Astfel, domnul Korolenko a distribuit (fie în rău, fie în bine) toți muncitorii după ocupație, iar domnul Nick - a luat în mod arbitrar primele trei rubrici și vorbește despre mii muncitori "complet de prisos" (??)! - - si sa nu vorbesc prostii despre % (??!) din populatie, angajata in industria fabricii În al treilea rând - și aceasta este cea mai importantă și cea mai urâtă distorsiune a teoriei lui Marx despre opera revoluționară progresivă a capitalismului - de unde ți-a venit ideea că "sensul unificator" al capitalismului se exprimă în unificarea doar a muncitorilor din fabrică? Împrumuți ideea ta despre marxism din articolele "Ot Note" despre socializarea muncii? Îl reduceți să lucreze în aceeași cameră? ■Dar nu Nick - nu i se putea reproșa acest lucru, pentru că el caracterizează cu exactitate socializarea muncii de către capitalism pe a doua pagină a articolului său din nr din R Bogăție", notând corect ambele semne ale acestei socializări:) munca pentru întreaga societate și) unirea lucrătorilor individuali pentru obținerea produsului muncii comune Totuși, dacă este așa, atunci ce rost avea să judecăm "misiunea" capitalismului după numărul de muncitori din fabrică, când această "misiune" este îndeplinită prin dezvoltarea capitalismului și socializarea muncii în general, crearea a proletariatului în general - în raport cu care muncitorii din fabrică joacă rolul doar de gradele înaintate, de avangarda Este indiscutabil, desigur, că mișcarea revoluționară a proletariatului depinde atât de numărul acestor muncitori, cât și de concentrarea lor și de gradul de dezvoltare a acestora etc , dar toate acestea nu dau nici cel mai mic drept de a reduce " semnificația unificatoare a capitalismului pentru numărul de muncitori din fabrici Aceasta înseamnă restrângerea ideii lui Learx până la imposibilitate Vă voi da un exemplu În pamfletul său Zur

Wohnungsfrage* Friedrich Engels vorbește despre industria germană și subliniază că în nicio altă țară, cu excepția Germaniei - el vorbește doar despre Europa - există atât de mulți salariați care dețin o grădină sau o bucată de teren de câmp "Industria artizanală rurală, combinată cu horticultura sau agricultura", spune el, "constituie baza largă a tinerei industrie la scară largă a Germaniei" Pe lângă acest eșec, este imposibil să nu observăm că calculul domnului Korolenko este extrem de nepoliticos și inexact: numărul de muncitori agricoli este determinat după o normă generală pentru întreaga Rusie, populația neproductivă nu este evidențiată (dl Ar trebui să fie peste , milioane de muncitori neproductivi: negustori, cerșetori, vagabonzi, criminali etc), un număr mic de meșteșugari urâți nu aduc .) Problema locuinței" Ed - - Această industrie meșteșugărească, pe măsură ce nevoia micii țărănimii germane crește, se întărește din ce în ce mai puternic (ca și în Rusia, adăugăm singuri), dar, în același timp, LEGĂTURA industriei cu agricultura este o condiție nu pentru BUNĂSTRAREA meșteșugul, ci, dimpotrivă, pentru o OPRESIUNE și mai mare, Fiind legat de loc, el este nevoit să ia orice preț îi place, și de aceea îi dă capitalistului nu numai supravaloarea, ci și o mare parte din salarii (ca în Rusia, cu dezvoltarea sa enormă a sistemului intern de producție pe scară largă) "Aceasta este o latură a problemei", continuă Engels, "dar are și o latură inversă Odată cu răspândirea industriei artizanale, țărăimea dintr-o localitate după alta este atrasă în mișcarea industrială a epocii moderne Această revoluționare a localităților agricole, prin intermediul industriei meșteșugărești, răspândește revoluția industrială din Germania pe o suprafață mult mai mare decât a făcut-o în Anglia și Franța Așa se explică de ce în Germania, spre deosebire de Anglia și Franța, revoluționarul mișcarea clasei muncitoare a găsit o distribuție atât de puternică pe o zonă largă a țării, în loc să se limiteze exclusiv la centrele urbane Și asta explică și creșterea calmă, fermă, de neoprit a acestei mișcări În Germania, este de la sine înțeles că o revoltă victorioasă în capitală și în alte orașe mari va fi posibilă numai atunci când atât majoritatea orașelor mici, cât și majoritatea zonelor rurale sunt pregătite pentru o răsturnare Uite, se dovedește că nu numai "semnificația de consolidare a capitalismului", ci și succesul mișcării clasei muncitoare depinde nu numai de numărul muncitorilor din fabrică, ci și de numărul de meșteșugari! Iar originalistii noștri, ignorând organizarea pur capitalistă a marii majorități a industriilor artizanale rusești, îi opun capitalismului ca un fel de industrie "poporului" și judecă "procentul populației la dispoziția directă a capitalismului" după numărul de fabrici muncitorii! Acest lucru amintește deja de raționamentul domnului Krivenko: marxistii vor să acorde toată atenția lucrătorilor din fabrici, dar din moment ce sunt doar milion pentru , atunci acesta este doar un mic colț de viață și a te dedica ei este același lucru cu a te limita la a lucra în instituții moșiale sau caritabile (nr din G B-va) Fabricile și fabricile sunt la fel de mic colț de viață ca și moșiile și instituțiile caritabile!! Oh, genial domnule Krivenko! Probabil, instituțiile imobiliare sunt cele care produc produse pentru întreaga societate? Poate că tocmai ordinea instituțiilor moșiale explică exploatarea și exproprierea oamenilor muncii? - - Probabil că tocmai în instituțiile moșiilor ar trebui să se caute reprezentanți avansați ai proletariatului, capabili să ridice steagul emancipării muncitorilor? Asemenea lucruri în gura micilor filozofi burghezi nu sunt surprinzătoare, dar când dai peste ceva asemănător în opera domnului Nick-on, devii cumva jignit * La pagina din Capital, Marx oferă date

despre componența populației engleze în total, în Anglia și Wallis în existau de mii de persoane Sunt de muncitori angajați în principalele ramuri ale industriei fabrici *) În acest caz, de servitori se dovedesc a fi, iar într-o notă de subsol la ediția a II-a, Marx subliniază o creștere deosebit de rapidă a acestei ultime clase Imaginează-ți acum că în Anglia ar exista astfel de "marxiști" care, pentru a judeca "sensul unificator al capitalismului", au început să împartă , milioane la !! Se dovedește că % - mai puțin de o doisprezecea parte! cum se poate vorbi de "misiunea" capitalismului când nu a unit nici măcar o doisprezece parte din populație! și, în plus, clasa "sclavilor domestici" crește mai repede - o pierdere totală a "muncii oamenilor", mărturisind că "noi" englezii suntem pe "calea greșită"! Nu e clar că "noi" ar trebui să "căutăm alte căi de dezvoltare, necapitaliste" pentru patria noastră! ! În argumentul domnului Nick-on a mai rămas un punct: spunând că capitalismul nostru nu aduce acel sens unificator care "este atât de caracteristic Europei și începe să se manifeste cu o forță deosebită în America de C ", el se referă în mod evident la mișcarea muncitorească Așa că trebuie să căutăm alte căi, pentru că capitalismul nostru nu aduce mișcare muncitorească Acest argument pare să fi fost deja anticipat de domnul Mihailovski Marx a operat pe un proletariat gata făcut - ia predat pe marxiști Și ca răspuns la o remarcă pe care i-a făcut-o un marxist că nu vede decât sărăcia în sărăcie, el a răspuns astfel: această remarcă, ca de obicei, este luată în întregime de la Marx Dar dacă, de, ne întoarcem la acest pasaj din Sărăcia filosofiei, vom vedea că nu se aplică treburilor noastre, că *> persoane sunt angajate în industria textilă, în industria ciorapilor și dantelăriei, zeci de mii de femei, angajate în comerțul cu ciorapi și dantelă, sunt supuse celei mai incredibile exploatare a "negustorilor" pentru care lucrează Salariile ajung uneori la (sic!) copeici pe zi! Sunt ei, domnule Nick, nu sunt "la dispoziția directă a capitalismului*?" Leneș Sobr cit , vol I - sărăcia noastră este doar sărăcie De fapt, însă, nu vom vedea nimic din Sărăcia filosofiei Marx spune acolo despre comuniștii din vechea școală că ei văd doar sărăcia în sărăcie, neobservând latura ei revoluționară, distructivă, care va răsturna vechea societate Evident, pentru domnul Mihailovski, absența unei "manifestări" a mișcării muncitorești servește drept bază pentru a afirma că acest lucru nu este aplicabil treburilor noastre Referitor la acest raționament, observăm, în primul rând, că numai cea mai superficială cunoaștere a faptelor poate inspira ideea că Marx a operat un proletariat gata făcut Programul comunist al lui Marx fusese elaborat de el chiar înainte de Care era mișcarea muncitoare* în Germania la acea vreme? Pe vremea aceea nici măcar libertate politică nu exista, iar munca comuniștilor se limita la cercuri secrete (cum este cazul la noi acum) Mișcarea social-democrată a clasei muncitoare, care a demonstrat în mod clar tuturor rolul revoluționar și unificator al capitalismului, a început două decenii mai târziu, când doctrina socialismului științific a luat în sfârșit contur, când industria pe scară largă s-a răspândit mai larg și rândurile de talentați și talentați în rândul clasei muncitoare s-au găsit diseminatori energici ai acestei doctrine Reprezentând greșit faptele istorice, uitând de masa de muncă investită de socialiști pentru a conferi conștiință și organizare mișcării clasei muncitoare, acești filozofi, în plus, impun lui Marx cele mai lipsite de sens viziuni fataliste În opinia sa, de parcă organizarea și socializarea muncitorilor se produce de la sine și, în consecință, ei spun, dacă noi, văzând capitalismul, nu vedem mișcarea muncitorească, este pentru că capitalismul nu își îndeplinește

misiunea și nu pentru că noi sunt încă slab lucrăm la această organizare și propagandă în rândul muncitorilor Acest subterfugiu laș mic-burghez al filosofilor noștri originari nici nu merită infirmat: este infirmat de întreaga activitate a social-democraților din toate țările, este infirmat de fiecare discurs public al oricărui marxist Social-democrația, spune Kautsky pe bună dreptate, este unirea mișcării muncitorești cu socialismul Și pentru ca munca progresivă a capitalismului să se "manifesta" și între noi, socialiștii noștri trebuie să-și asume munca cu toată energia; ei trebuie să dezvolte mai detaliat o înțelegere marxistă a istoriei și realității Rusiei, urmărind mai concret toate formele luptei de clasă *) Cât de mică era clasa muncitoare la acea vreme se poate aprecia din faptul că de ani mai târziu, în , Marx scria: "Oamenii muncitori din Germania sunt formați în majoritate din țărani, și nu din proletari" Iată ce înseamnă "a opera (??) pe un proletariat gata făcut"! - ȋ exploatare, care sunt mai ales confuze și acoperite în Rusia Ei trebuie să popularizeze și mai mult această teorie aducând-o muncitorului, trebuie să-i ajute pe muncitori să o asimileze și să elaboreze forma de organizare cea mai potrivită condițiilor noastre de răspândire a social-democrației și de mobilizare a muncitorilor ca forță politică Și nu numai că social-democrații ruși nu au spus niciodată că ar trebui să termine această lucrare a ideologilor clasei muncitoare (nu se vede un sfârșit în lucrare), ci, dimpotrivă, ei au subliniat mereu că abia încep este, că mai erau necesare multe eforturi și multe fețe pentru a crea măcar ceva durabil Pe lângă înțelegerea nesatisfăcătoare și urâtă îngustă a teoriei lui Marx, această obiecție actuală despre lipsa muncii progresive a capitalismului nostru se bazează, se pare, și pe ideea absurdă a unui sistem mitic "poporului" Când "țăranul" din faimoasa "comunitate" se împarte într-un goliac și un bogat, în reprezentanți ai proletariatului și ai capitalului (în special capitalul comercial), atunci nu vor să vadă aici un capitalism rudimentar, medieval și, ocolind structura politică și economică a zonei rurale, ei răbufnesc în căutarea "alte căi pentru patrie", despre modificări ale formei de proprietate a țăranilor, cu care forma de organizare economică se confundă în mod inescuzabil, parcă în interiorul chiar " nivelare a comunității" descompunerea pur burgheză a țăranimii nu a înflorit la noi Și când acest capitalism, pe măsură ce se dezvoltă, depășește formele înguste ale capitalismului rural medieval, rupe puterea feudală a pământului și îl obligă pe țăranul de mult curat și înfometat, care a aruncat pământul în societate pentru o distribuie egală între kulacii triumfători, să mergi la o parte, să cutreiere toată Rusia, petrecând mult timp fără muncă, să fii angajat astăzi de proprietarul terenului, mâine de antreprenor pentru construcția căii ferate dor , apoi - în muncitori în oraș sau în muncitori la fermă la un țăran bogat etc ; când acest "țăran", schimbând stăpâni în toată Rusia, vede că oriunde merge, este supus celui mai nerușinat jaf, vede că lângă el jefuiesc oameni ca el, golyak, vede că nu jefuiește neapărat "stăpânul", dar și "fratele său-muzhik", de îndată ce are bani pentru a cumpăra forță de muncă, vede cum guvernul de pretutindeni își servește stăpânii, restrângând drepturile muncitorilor și suprimând sub pretextul rebeliunii orice încercare de a-și proteja cele mai elementare drepturi, vede pe măsură ce munca muncitorului rus devine din ce în ce mai intensă, creșterea bogăției și creșterea * - - Cauchy - în timp ce poziția muncitorului se înrăutățește, exproprierea se intensifică și șomajul devine norma - în acest moment criticii noștri ai marxismului caută alte căi pentru patrie, în acest moment rezolvă problema

profundă: oare posibil să recunoaştem aici munca progresivă a capitalismului, când vedem o creştere lentă a numărului de muncitori din fabrici şi dacă capitalismul nostru nu trebuie respins şi judecat greşit pentru că "îşi îndeplineşte atât de prost, foarte, foarte prost misiunea istorică" Ce ocupaţie înaltă şi umană, nu-i aşa? Şi ce doctrinari îngusti sunt aceşti marxisti răi când spun că a căuta alte căi pentru patria în prezenţa exploatării capitaliste a muncitorilor de pretutindeni în Rusia înseamnă a te ascunde de realitate în sfera utopilor când constată că nu este a noastră capitalismul, ci ruşii, care îşi îndeplinesc prost misiunea Socialiştilor care nu vor să înţeleagă că a visa la pacificarea luptei economice veche de secole a claselor antagonice ale societăţii ruse înseamnă a cădea în manilovism, nu vor să înţeleagă că ar trebui să încerce să dea organizare şi conştiinţă acestei lupte şi, pentru aceasta, să se apuce de munca social-democrată În concluzie, nu se poate să nu remarcă încă o şmecherie a domnului Pik-on împotriva domnului Struve, în acelaşi Nr din "R B-va "Este imposibil să nu fii atent", spune domnul Nik-on, "o anumită particularitate a polemicii domnului Struve A scris pentru publicul german, într-o revistă germană serioasă, dar a folosit metode care păreau a fi complet nepotrivite Trebuie să ne gândim că nu doar publicul german, ci chiar şi cel rus a crescut "până la un adult" pentru a se putea îndrăgosti de diversele "bubări" cu care este echipat articolul său "Utopie", "program reacţionar" şi expresii similare apar în fiecare coloană Dar, vai, aceste "cuvinte groaznice" cu siguranţă nu mai produc efectul pe care aparent se bazează domnul Struve" (p) Să încercăm să ne dăm seama dacă există un y g Nick - ea şi Struve sunt "metode nepotrivite" şi, dacă există, cine le foloseşte, - G Struve este acuzat că foloseşte "metode improprii" pe motiv că într-un articol serios prinde publicul pe "bug-uri" şi "cuvinte groaznice" A folosi "bogey" şi "cuvinte teribile" înseamnă a da o astfel de caracterizare a inamicului, care este puternic dezaprobatore, fără a fi în acelaşi timp clar şi distinct motivat, nu exagerat - - kaya cu inevitabilitate din punctul de vedere al scriitorului (punctul de vedere, categoric afirmat), dar pur şi simplu exprimând dorinţa de a certa, de a zdrobi Este evident că doar acest ultim semn transformă epitetele dezaprobatore în "bug-uri" La urma urmei, domnul Slyunimsky a vorbit tăios despre domnul Nik -on, dar întrucât şi-a formulat clar şi precis punctul de vedere al unui liberal obişnuit, absolut incapabil să înţeleagă natura burgheză a sistemului modern, şi-a formulat destul de clar argumentele fenomenale , el poate fi acuzat de orice, dar nu în "moduri nepotrivite" Domnul Nik -on a vorbit şi el tăios despre domnul Slonimsky, citând, printre altele, pentru edificarea şi instruirea sa, cuvintele lui Marx, "care s-au adevărat şi la noi" (mărturisirea domnului Nik -on), despre caracterul reacţionar şi utopic al acelei apărări a producţiei de artizanat şi a micului proprietar de pământ ţărănesc, pe care şi-o doreşte domnul Slonimsky, acuzându-l de "îngustime", "naivitate" etc Uite, articolul domnului Nick este "dotat" cu aceleaşi epitete (subliniat) ca articolul domnului Struve, dar nu putem vorbi de "metode nepotrivite", deoarece toate acestea sunt motivate, toate acestea decurg dintr-un anumit punct de vedere si un sistem de vederi al autorului, care poate fi incorect, dar acceptând ceea ce nu se poate trata altfel inamicul ca naiv, un utopic îngust, reacţionar Să vedem cum stau lucrurile în articolul domnului Struve Acuzându-l pe domnul Nick - de utopism, din care trebuie să izvorască programul reacţionar, şi de naivitate, el indică destul de clar temeiurile pe care a ajuns la această opinie În primul rând: dorind

"socializarea producției", domnul Nick -el "apelează la societate (sic!) și la stat" Aceasta "demonstrează că învățătura lui Marx despre lupta de clasă și despre stat este complet străină de economistul politic rus" Statul nostru este "reprezentant al claselor conducătoare" - În al doilea rând: "Dacă ne opunem capitalismului real cu un sistem economic imaginar care ar trebui să apară pur și simplu pentru că ne dorim, cu alte cuvinte, dacă dorim socializarea producției în afara capitalismului, atunci asta doar mărturisește o istorie, înțelegere naivă, nepotrivită Odată cu dezvoltarea capitalismului, deplasarea agriculturii de subzistență și reducerea populației rurale, "statul modern va ieși din amurgul în care se află încă în timpul nostru patriarhal (vorbit despre Rusia), va apărea în lumină clară a luptei deschise de clasă, iar pentru socializarea producției va fi necesar să se caute alte forțe și factori - - Ei bine, nu este motivația suficient de clară și distinctă? Este posibil să contestăm corectitudinea instrucțiunilor factuale ale domnului Struve cu privire la gândurile autorului? Oare domnul Nick - el chiar a ținut cont de lupta de clasă inerentă în societatea capitalistă? Nu El vorbește despre societate și despre stat, uitând această luptă, excluzând-o Spune, de exemplu, că statul a susținut capitalismul, în loc să socializeze munca prin comună etc Este evident că el crede că statul ar putea face asta și asta, că deci stă în afara claselor Nu este clar că acuzația domnului Struve de a folosi "bugbears" este vădit nedreaptă? Nu este clar că o persoană care crede că statul nostru este un stat de clasă nu poate să nu considere un utopic naiv și reacționar pe cineva care apelează la această stare pentru socializarea muncii, adică pentru a elimina clasele conducătoare? Nu destul de asta Când un adversar este acuzat că folosește "bugbears" fără să spună nimic despre punctul său de vedere din care a apărut răspunsul său, "în ciuda formulării clare a acestui punct de vedere de către el, când, în plus, este acuzat că este într-un jurnal cenzurat, în care aceasta viziunea nu poate pătrunde - nu înseamnă că a crede că aceasta este "o metodă complet nepotrivită"? Să mergem mai departe Al doilea argument al domnului Struve este formulat nu mai puțin clar Că socializarea muncii în afara capitalismului, prin comună, este un sistem imaginar, nu există nicio îndoială, căci nu există în realitate Domnul Nick însuși pictează această realitate în felul următor: înainte de , unitățile productive erau "familia" și "comunitatea" (Eseuri, pp -) Această "producție mică, fragmentată, autosuficientă nu s-a putut dezvolta semnificativ, motiv pentru care este caracteristică ca fiind extrem de rutină, nu foarte productivă" O altă schimbare a fost aceea că "diviziunea socială a muncii a fost din ce în ce mai adâncă" În continuare, capitalismul a rupt granițele înguste ale fostelor unități productive și ale muncii socializate în întreaga societate Această socializare a muncii de către capitalismul nostru recunoaște jugul Nick - el Prin urmare, dorind să se bazeze pentru socializarea muncii nu pe capitalism, care a socializat deja munca, ci pe comună, a cărei distrugere a adus pentru prima dată socializarea muncii în întreaga societate, el este un utopic reacționar Iată gândul domnului Struve Poate fi considerat adevărat sau fals, dar nu se poate nega că această opinie, cu inevitabilitate logică, a dus la o revizuire ascuțită a domnului Nick - unul, și că, prin urmare, nu este nevoie să vorbim despre "bug-uri" - Nu destul de asta Când domnul Nik - își încheie polemica cu domnul Struve "atribuind inamicului dorința de deposedare a țărănimii ("dacă prin program progresist înțelegem deposedarea țărănimii, atunci autorul Eseurilor este un conservator") - contrar domnului - pe Struve că vrea socializarea

muncii, o vrea prin capitalism, vrea să se bazeze pe acele forțe care vor fi vizibile în "lumina clară a luptei deschise de clasă" - asta, după toate, nu pot decât să fie numite o transmisie diametral opusă adevărului Și dacă ținem cont că în presa cenzurată domnul Struve nu putea vorbi despre forțele care acționează în lumina clară a luptei de clasă, că, în consecință, adversarul domnului Nik - a închis gura - atunci se poate cu greu contest că primirea domnului Nick - ea este destul de îngustă - este "o primire nepotrivită" Anexa HL Vorbind despre înțelegerea îngustă a marxismului, mă refer la marxistii înșiși Este imposibil să nu observăm cu această ocazie că marxismul este supus celei mai urâte îngustări și distorsiuni atunci când liberalii și radicalii noștri se apucă să-l expună pe paginile presei juridice Ce prezentare! Gândiți-vă doar cât de mutilată trebuie să fie această doctrină revoluționară pentru a o așeza pe patul procustean al cenzurii rusești! Iar publiciștii noștri, cu inima ușoară, efectuează o operațiune asemănătoare: marxismul, în expunerea lor, se coboară, citește că, la doctrina despre cum, în sistemul capitalist, proprietatea individuală, bazată pe munca proprietarului, merge prin dezvoltarea sa dialectică, cum se transformă în negația sa și apoi socializează Și în această "schemă" ei pun întregul conținut al marxismului cu un aer serios, ocolind toate particularitățile metodei sale sociologice, ocolind doctrina luptei de clasă, ocolind scopul direct al cercetării - dezvăluirea tuturor formelor de antagonism și exploatare pentru a ajuta proletariatul să-i răstoarne Nu este de mirare că se obține ceva atât de palid și îngust încât radicalii noștri încep să-i plângă pe bieții marxiști ruși Încă ar fi! Absolutismul rusesc și reacția rusă nu ar fi absolutism și reacție dacă ar fi posibil să se expună marxismul în întregime, precis și complet, și să-i termine concluziile! Și dacă liberalii și radicalii noștri ar cunoaște corect marxismul (cel puțin din literatura germană), le-ar fi rușine să-l desfigureze în paginile presei cenzurate Este imposibil să enunți teorii - taci sau fă o rezervă că ești departe de a explica totul, că omiți cele mai esențiale și de ce, când prezinți fragmente, strigi despre îngustime? Până la urmă, aceasta este singura cale de a ajunge la astfel de curiozități, posibile doar în Rusia, când oamenii sunt clasificați drept marxiști care nu au habar despre lupta de clasă, despre antagonismul necesar inerent în societatea capitalistă și despre dezvoltarea acestui antagonism, oamenii care habar n-au despre rolul revoluționar al proletariatului; chiar și oameni care ies direct în față cu proiecte burgheze, dacă dau peste cuvintele "economia monetară", "necesitatea" ei și altele asemenea - - expresii care necesită toată profunzimea inteligenței domnului Mihailovski pentru a fi recunoscute ca fiind specific marxiste Și Marx a considerat întreaga valoare a teoriei sale ca fiind aceea că "în însăși esența ei este o teorie critică* și revoluționară" Și această ultimă calitate este cu adevărat inerentă marxismului în întregime și necondiționat, deoarece această teorie își pune direct sarcina de a dezvălui toate formele de antagonism și exploatare în societatea modernă, urmărirea evoluției lor, dovedirea caracterului lor trecător, inevitabilitatea transformării lor într-o altă formă , și astfel slujind proletariatul pentru a pune capăt oricărei exploatare cât mai curând și cât mai ușor Forța de atracție irezistibilă care atrage socialiștii din toate țările către această teorie constă în faptul că ea îmbină științificitatea strictă și cea mai înaltă (fiind ultimul cuvânt al științei sociale) cu spiritul revoluționar și nu o îmbină întâmplător, nu numai pentru că fondatorul doctrinei și-a combinat personal calitățile unui om de

știință și al unui revoluționar, dar combină în teoria însăși în interior și în mod inseparabil Într-adevăr, sarcina teoriei, scopul științei, este pusă direct aici ca asistență pentru clasa oprimaților în lupta sa economică cu adevărat în desfășurare "Nu spunem lumii: nu te mai luptă - întreaga ta luptă nu este nimic Îi dăm doar adevăratul slogan al luptei " În consecință, sarcina directă a științei, după Marx, este să dea adevăratul slogan al luptei, adică pentru a putea prezenta obiectiv această luptă ca produsul unui sistem definit de relații de producție, pentru a putea înțelege necesitatea acestei lupte, conținutul ei, cursul și condițiile dezvoltării "Sloganul luptei" nu poate fi dat fără a studia în detaliu fiecare formă individuală a acestei lupte, fără a-i urma fiecare pas, pe măsură ce trece de la o formă la alta, pentru a putea determina situația la un moment dat, fără a pierde din vedere caracterul general luptă, scopul ei comun este desființarea completă și definitivă a oricărei exploatare și a oricărei asupririi Încercați să comparați cu teoria "critică și revoluționară" *) Rețineți că Marx vorbește aici despre critica materialistă, pe care o consideră doar științifică, adică e critică care compară faptele politice, juridice, sociale, cotidiene și de altă natură cu economia, cu sistemul de relații de producție, cu interesele acelor clase care inevitabil se conturează pe baza tuturor relațiilor sociale antagonice Că relațiile sociale rusești sunt antagonice, aproape nimeni nu s-ar putea îndoi de asta Fără nicio bază pentru o astfel de critică, nimeni nu a încercat încă să le ia - Gunoiul incolor al lui Marx, care a fost expus în "critica" lui și împotriva căruia "celeul nostru" N K acel "cerc plat" în care publiciștii noștri transformă teoria lui Marx, ștergând tot ce este vital din ea Încercați să comparați cu cerințele acestei teorii literatura noastră populistă, care pornește, până la urmă, și din dorința de a fi ideologul poporului muncitor, literatură dedicată istoriei și stării prezente a sistemului nostru economic în general și a țărănimii în special - și veți fi uimiți de modul în care socialiștii puteau fi mulțumiți cu o astfel de teorie, care se limita la studiul și descrierea dezastrelor și a moralității despre aceste dezastre Iobăgia este înfățișată nu ca o formă specifică de organizare economică care a dat naștere la așa și la atare exploatare, la așa și la așa clase antagonice, așa și așa ordine politice, juridice și altele, ci pur și simplu ca abuzuri ale proprietarilor de pământ și nedreptate față de țărani Reforma țărănească este înfățișată nu ca o ciocnire a anumitor forme economice și a anumitor clase economice, ci ca o întreprindere a autorităților care "aleg" din greșeală "calea greșită", în ciuda celor mai bune intenții Rusia postreformă este înfățișată ca o abatere de la adevărata cale, însoțită de nenorociri pentru poporul muncitor, și nu ca un cunoscut sistem de relații de producție antagonice care are așa și așa o dezvoltare Acum, însă, pierderea creditului pentru această teorie este incontestabilă și cu cât socialiștii ruși își dau seama mai devreme că, la nivelul actual de cunoaștere, nu poate exista nicio teorie revoluționară în afara marxismului, cu atât mai repede își îndreaptă toate eforturile către aplicare a acestei teorii către Rusia, în relațiile teoretice și practice, cu atât mai sigur și mai rapid va fi succesul muncii revoluționare Pentru o ilustrare clară a felului de corupție G G "prietenii ai poporului" în "gândirea rusă săracă" contemporană prin chemarea sa din partea intelectualității la influența culturală asupra "poporului" pentru a "crea" o industrie corectă, reală etc , să cităm oameni care au o cale de gândire care este mult diferită de a noastră - " pe -rodopravtsev", acești descendenți direcți ai

Narodnaya Volya Vezi pamflet: Întrebarea urgentă , >), Ed Partidul Popular Prak) - - O muștrare excelentă aceluia gen de populiști care spun "că în niciun caz, chiar și sub condiția unei largi libertăți, Rusia nu ar trebui să se despartă de organizarea ei economică, care asigură (!) muncitorilor o poziție independentă în producție", care spun "Nu avem nevoie de reforme economice politice, ci sistematice, realizate sistematic", continuă Dreapta Poporului: "Nu suntem apărători ai burgheziei și cu atât mai puțin admiratori ai idealurilor ei, dar dacă soarta rea a dat poporului alegerea "reformelor economice planificate" sub protecția șefilor zemstvo, care îi protejează cu gelozie de atacurile burgheziei sau aceasta din urmă pe baza libertății politice, adică -e în condiții care să asigure poporului o apărare organizată a intereselor lor, credem că poporul, alegându-l pe acesta din urmă, ar fi un câștig net Acum nu avem "reforme politice" care amenință să-i priveze pe oameni de organizarea lor economică presupusă independentă și există ceea ce este general acceptat de toată lumea și de pretutindeni drept politică burgheză, exprimată în cea mai crudă exploatare a muncii oamenilor Acum nu avem nici libertate largă, nici îngustă, ci protecție a intereselor de clasă, la care agrarii și capitaliștii țărilor constituționale au încetat să mai vizeze Acum nu avem "parlamentarism burghez", societatea nu are voie să tragă la conducere - și sunt dl Naydenovs, Morozovs, Kazi și Belovs**), care cer un zid chinezesc pentru a-și proteja interesele, alături de reprezentanți ai "nobilimii noastre credincioase", mergând până acolo încât să ceară un împrumut gratuit în valoare de de ruble pentru o zecime Sunt invitați în comisii, sunt ascultați cu respect, vocea lor are o importanță decisivă în cele mai importante întrebări ale vieții economice a țării și, în același timp, cine și unde apără poporul? nu-i așa, șefi zemstvo? Nu pentru el se proiectează firme de muncă agricole? Nu acum, cu o franchețe apropiată de cinism, a fost dat oamenilor doar pentru plata taxelor și a taxelor, așa cum a spus guvernatorul Vologdei în circulara sa? El a formulat și a exprimat cu voce tare doar ceea ce în politica sa urmărește fatal autocrația sau, mai corect, absolutismul birocratic Oricât de vagi ar fi ideile Dreptilor Poporului despre "oamenii" ale căror interese vor să le protejeze, despre acea "societate" în care continuă să vadă un organ de încredere pentru protecția intereselor muncii, dar în orice caz nu poate fi a negat asta - Formarea partidului Narodnaya Prava este un pas înainte, un pas spre aruncarea definitivă a iluziilor și viselor de "alte căi pentru patrie", pentru a recunoaște căi reale fără teamă și, pe baza lor, pentru a căuta elemente pentru revoluționar lupta Aici se dezvăluie clar dorința de formare a unui partid democratic Vorbesc de "aspirație" doar pentru că, din păcate, dreapta poporului nu își urmăresc în mod constant punctul de vedere de bază Încă se vorbește despre unirea și alierea cu socialiștii, nevrând să înțeleagă că atrage muncitorii în simplu radicalism politic înseamnă a separa doar intelectualii clasei muncitoare de masele muncitoare, înseamnă a condamna mișcarea muncitorească la impotență, pentru că poate fi puternică numai pe baza urmăririi deplină și deplină a intereselor clasei muncitoare, pe baza luptei economice împotriva capitalului, care se contopește inseparabil cu lupta politică împotriva slujitorilor capitalului De ce nu vor să înțeleagă că "unificarea" tuturor elementelor revoluționare se va realiza mult mai bine printr-o organizare specială a reprezentanților intereselor individuale *) și acțiuni comune, în anumite cazuri, a ambelor părți Ei își mai numesc partidul "social-revoluționar" (vezi Manifestul Partidului Dreapta Poporului din februarie), deși în

același timp se limitează exclusiv la reforme politice, evitând cu grijă întrebările "blestamate" socialiste Un partid care cere cu atâta ardoare lupta împotriva iluziilor nu trebuie să-i conducă pe alții în iluzii cu primele cuvinte ale "manifestului" său; nu trebuie vorbit de o-ts și a l și z μ e unde nu există altceva decât constituționalism Repet, totuși, este imposibil să se evalueze Narodopravtsy fără a lua în considerare originea lor din Narodnaya Volya Nu se poate nega, așadar, că fac un pas înainte prin fundamentarea exclusivă a luptei politice, care nu are nicio legătură cu socialismul, pe baza unui program pur politic Social-democrației urează din toată inima succes Drepturilor Poporului, urează creșterea și dezvoltarea partidului lor, le doresc o apropiere mai strânsă de acele elemente sociale care sunt *) Ei înșiși protestează împotriva credinței în minunile inteligenței, ei înșiși vorbesc despre necesitatea implicării înșiși a poporului în luptă Pentru aceasta, este necesar, până la urmă, să legăm această luptă cu anumite interesele lumești, este necesar, în consecință, să facem distincție între interesele individuale și să le atragem separat în luptă Și dacă aceste interese individuale sunt ascunse de simple cereri politice, înțelese doar de intelectualitate, aceasta nu înseamnă să se întoarcă din nou, limitându-ne din nou doar la lupta inteligenței, a cărei neputință tocmai a fost recunoscută - pe baza ordinii economice date *) și ale căror interese lumești sunt într-adevăr cel mai strâns legate de democrație Populismul conciliant, laș, sentimental și visător al "prietenilor poporului" nu va mai rezista mult când va fi atacat din ambele părți: radicalii politici pentru că sunt capabili să-și exprime încrederea în birocrație, pentru că fac nu înțeleg necesitatea necondiționată a luptei politice; social-democrații - pentru faptul că încearcă să se comporte aproape ca socialiști, fără a avea nimic de-a face cu socialismul, nu au nicio idee despre cauzele opresiunii oamenilor muncii și despre natura lupta de clasă continuă *)

adică capitalist și nu pe baza negației necesare a acestor ordine și a unei lupte fără milă împotriva lor

EXPLICAȚIA LEGII CU PRIVIRE LA AMMENZI PENTRU LUCRĂTORII DIN FABRICI ȘI INSTRUMENTE

Scrisă în 1896

Tipărit în UŌ ilegal în Sankt Petersburg în tipografia Narodnaya Volya

Retipărit de la a J-a ediție-

Ce sunt amenzile? Dacă întrebați un muncitor dacă știe ce sunt amenzile, atunci el (poate, va fi surprins de o astfel de întrebare Cum să nu cunoască amenzi când trebuie să le plătească constant? Ce este de întrebare? Dar se pare că nu e nimic de întrebare De fapt, majoritatea lucrătorilor nu au o înțelegere corectă a amenzilor În general, se crede că o amendă este o plată către proprietar pentru pierderea cauzată acestuia de către lucrători Acest lucru nu este adevărat Amendă și compensarea pentru pierdere sunt două lucruri diferite Dacă un lucrător a cauzat vreo pierdere altui lucrător, el poate cere compensații pentru pierdere (de exemplu, pentru material deteriorat), dar nu-l poate amenda În același mod, dacă un producător cauzează o pierdere altuia (de exemplu, nu livrează mărfurile la timp), atunci producătorul poate cere compensații, dar nu poate amenda celălalt producător Despăgubirea pentru pierdere este cerută de la o persoană egală, și doar o persoană din subordine poate fi amendată Prin urmare, compensația pentru pierdere trebuie să fie cerută de instanță, iar amenda este desemnată de proprietar fără proces O amendă este uneori aplicată în astfel de cazuri când nu a existat nicio pierdere pentru proprietar: de exemplu, o amendă pentru fumatul de tutun O amendă este o pedeapsă, nu o recompensă pentru pierdere Dacă un muncitor, să zicem, a aruncat și a ars pânza stăpânului în timp ce fuma, stăpânul nu numai că îl va amenda pentru fumat, ci îl va deduce

și pentru pâza arsă Acest exemplu arată clar diferența dintre o penalizare și compensare pentru o pierdere Impunerea de amenzi nu este pentru a compensa pierderea, ci pentru a crea disciplina, i e a subordona muncitorii stăpânului, a obliga muncitorii să îndeplinească ordinele stăpânului, a-i asculta în timpul lucrului Legea amenzilor spune tocmai că: amenda este "o pedeapsă bănească aplicată sub forma menținerii ordinii de către fabrică puterea proprie a managerilor" Iar cuantumul amenzii depinde, așadar, nu de valoarea pierderii, ci de gradul de funcționare defectuoasă a lucrătorului: amenda este cu atât mai mare, cu atât Lenin *Sobroshchik*, vol I > - cu cât defecțiunea este mai mare, cu atât nesupunerea față de proprietar este mai mare, abaterea de la cerințele stăpânului Dacă cineva merge la muncă pentru proprietar, este de înțeles că devine o persoană forțată; el trebuie să se supună stăpânului său, iar stăpânul său îl poate pedepsi - Iobagii au lucrat pentru proprietarii de pământ, iar moșierii i-au pedepsit - Muncitorii lucrează pentru capitalist, iar capitaliștii îi pedepsesc, iar acum îl bat cu o rublă Poate că se va obiecta: ei vor spune că munca generală a masei muncitorilor dintr-o fabrică este imposibilă fără disciplină: este necesară ordinea în muncă, este necesar să se respecte această ordine și să se pedepsească pe cei care încalcă Prin urmare, se va spune, amenzile se iau nu pentru că muncitorii sunt un popor forțat, ci pentru că munca în comun necesită ordine O astfel de obiecție este destul de greșită, deși la prima vedere ar putea induce în eroare Numai cei care vor să-și ascundă servitutea de muncitori ridică această obiecție Ordinea, într-adevăr, este necesară în toate lucrările comune Dar este cu adevărat necesar ca oamenii care lucrează să fie supuși arbitrarului producătorilor, adică oameni care nu lucrează singuri și sunt puternici doar pentru că au luat în mână toate mașinile, uneltele și materialele? Munca comună nu poate fi îndeplinită fără ordine, fără ca toată lumea să se supună acestui ordin; dar munca comună poate fi efectuată fără subordonarea muncitorilor proprietarilor de fabrici și proprietarilor de fabrici Munca comună necesită într-adevăr observarea ordinii, dar nu necesită deloc ca puterea de a-i observa pe ceilalți să revină întotdeauna celui care nu lucrează el însuși, ci trăiește prin munca altora ei desfășoară o muncă comună, dar pentru că în sistemul capitalist actual toți oamenii muncitori nu au deloc proprietate: toate mașinile, uneltele, materiile prime, pământul, cerealele sunt în mâinile celor bogați Muncitorii trebuie să se vândă lor pentru a nu muri de foame Și, după ce au vândut, ei, desigur, sunt deja obligați să le asculte și să îndure pedeapsa de la ei Acest lucru trebuie să fie clar pentru fiecare lucrător care dorește să înțeleagă ce sunt amenzile Este necesar să știm acest lucru pentru a respinge raționamentul obișnuit (și foarte eronat) conform căruia amenzile sunt necesare, deoarece fără ele munca comună ar fi imposibilă Este necesar să știm acest lucru pentru a putea explica fiecărui muncitor cum diferă amenda de compensarea pierderii și de ce amenzile înseamnă servitutea muncitorilor, subordonarea acestora față de capitaliști - II Cum se aplicau anterior amenzile și ce a determinat noile legi privind amenzile? Legile penale sunt recente: doar nouă legi Până în , nu existau legi privind amenzile - Proprietarii de fabrici puteau lua amenzi pentru orice doreau și în orice sumă Proprietarii fabricilor au luat apoi amenzi în sume urâte și au obținut profituri uriașe din amenzi Amenzile erau uneori impuse pur și simplu "la discreția proprietarului", fără a indica motivul amenzii, sub formă de amenzi - Au existat astfel de cazuri că, pe lângă amenzi, s-a aplicat și o pedeapsă; de exemplu, ruble pentru ieșirea din fabrică Ori de câte ori

lucrurile mergeau prost pentru producător, nu-l costa nimic să reducă salariile contrar condiției Muncitorii au îndurat mult timp toate aceste asupriri, dar pe măsură ce marile fabrici și fabrici, în special țesătorii, s-au dezvoltat din ce în ce mai mult, înlăturând micile așezăminte și țesătorii de mână, indignarea muncitorilor împotriva arbitrarului și asupririi a devenit din ce în ce mai puternică În urmă cu aproximativ zece ani, în afacerile comercianților și producătorilor, a existat o zaminka așa-zisa criza: marfa nu a plecat din mână; producătorii au avut pierderi și au început să se bazeze și mai mult pe amenzi Muncitorii, ale căror câștiguri erau deja slabe, nu au mai putut îndura o nouă asuprire, iar în - au început revoltele muncitorilor în provinciile Moscova, Vladimir și Yaroslavl Muncitorii, epuizați de răbdare, au oprit munca și s-au răzbunat îngrozitor pe asupritori, distrugând clădirile și utilajele fabricilor, uneori dându-le foc, bătând administrația etc Dintre toate aceste greve, greva de la cunoscuta fabrică Nikolskaya a lui Timofei Savvich Morozov (în orașul Nikolskoye, lângă gara Orekhovo, calea ferată Moscova-Nijni Novgorod) este deosebit de remarcabilă Din , Morozov a început să reducă taxa, iar până în au fost cinci deduceri în același timp, amenzile au devenit din ce în ce mai severe: în întreaga fabrică, acestea se ridicau la aproape un sfert din câștig (copeici de amenzi pe rublă câștigată) și uneori ajungeau la jumătate din câștig pentru muncitorii individuali Pentru a ascunde astfel de amenzi urâte, biroul din ultimul an înainte de pogrom a procedat astfel: acei muncitori ale căror amenzi se ridicau la jumătate din câștigurile lor, ea " - a ordonat să ia calculul și apoi cel puțin în aceeași zi acești muncitori puteau să meargă din nou la muncă și să primească o carte nouă Prin această carte unde s-au înregistrat amenzi foarte mari, s-au distrus -La absentism, s-au dedus zile pentru o zi de absentism, pentru fumat s-au amendat cu , și ruble la un moment dat Din răbdare, muncitorii și-au părăsit slujba pe ianuarie și, în câteva zile, au distrus magazinul fabricii, apartamentul maestrului Shorin și alte câteva clădiri ale fabricii Această teribilă revoltă de zeci de mii de muncitori (numărul muncitorilor a ajuns la de oameni) a înspăimântat extrem de mult guvernul: trupele, guvernatorul, procurorul din Vladimir, procurorul de la Moscova au apărut imediat la Orekhovo-Zuyevo condiții întocmite de muncitori ei înșiși", în care muncitorii cereau să li se restituie amenzi din Paștele , pentru ca amenzile să nu mai depășească % din câștig, i e nu se ridica la mai mult de copeici din rubla câștigată, astfel încât nu se ia mai mult de rublă pentru absentism pentru o zi În plus, muncitorii au cerut revenirea la veniturile anilor - , au cerut proprietarului să plătească zilele de absentism din vina lui, ca plata integrală să fie emisă la un avertisment de zile, ca bunurile să fie acceptate în prezență a unui martor, X a muncitorilor etc d Această grevă uriașă a făcut o impresie foarte puternică asupra guvernului, care a văzut că muncitorii, atunci când acționează împreună, reprezintă o forță periculoasă, mai ales atunci când masa muncitorilor care acționează concertat își prezintă direct revendicările și proprietarii fabricilor au simțit puterea muncitorilor și au devenit mai precauți - Ziarul Novoye Vremya relatează, de exemplu, de la Orekhovo-Zuevo: vechi comenzi de fabrică, atât la fabricile Orekhovo-Zuevsky, cât și în împrejurimi Aceasta înseamnă că nu numai proprietarii fabricii Morozov au fost nevoiți să schimbe regulile urâte atunci când muncitorii au cerut în comun desființarea lor, ci chiar și producătorii vecini au făcut concesii, temându-se de pogromuri acasă "Principalul lucru", au scris ei în același ziar, "este că acum s-a stabilit o atitudine mai

umană față de muncitori, decât obișnuiau să difere câțiva dintre administratorii fabricii și cei mai buni muncitori" Chiar și Moskovskiye Vedomosti' () (acest ziar îi apără mereu pe producători și îi învinovățește pe lucrătorii înșiși pentru toate) a înțeles imposibilitatea păstrării ordinii vechi și a trebuit să admită că amenziile arbitrare erau "un rău care duce la cele mai scandaloase abuzuri" acea - 6 "Magazinele din fabrică sunt pur și simplu jaf", motiv pentru care este necesar să se stabilească o lege și reglementări privind amenziile Impresia extraordinară produsă de această grevă a fost intensificată și mai mult de procesul muncitorilor Pentru furie în timpul grevei, pentru atacarea unui gardian militar (unii dintre muncitori au fost arestați în timpul grevei și încuiați într-o clădire, dar muncitorii au spart ușa și au plecat), de muncitori au fost puși în judecată Procesul a avut loc la Vladimir, în mai Iuriul i-a achitat pe toți inculpații, întrucât la proces mărturia martorilor, printre care și proprietarul fabricii, T S Morozov, directorul Dianov și mulți muncitori țesători, a scos la iveală toată asuprirea urâtă pe care o aveau muncitorii au fost expuși Acest verdict a fost o condamnare directă nu numai a lui Morozov și a administrației sale, ci și a tuturor vechilor practici din fabrică în general Apărătorii producătorilor erau teribil de alarmați și amărâți Același Moskovskie Vedomosti, care, după pogrom, a recunoscut urâtenia vechii ordini, acum vorbea cu totul diferit: "Fabrica Nikolskaya aparține", spun ei, "numărului celor mai bune fabrici Muncitorii nu aparțin fabricii în nicio relație de iobag sau de obligație, vin voluntar și pleacă fără piedici Amenzi - dar amenziile în fabrici sunt o necesitate; fără ei, nu ar exista armonie cu muncitorii și măcar să închidă fabrica "- Toată vina, spun ei, a muncitorilor înșiși," pufos, beat și neglijent Verdictul instanței nu poate decât "corupe masele de oameni" *) "Dar este periculos să glumiți cu masele de oameni", a exclamat Moskovskie Vedomosti - Să se gândească muncitorii la asta în vederea achitării instanței din Vladimir? Vestea acestei decizii s-a răspândit instantaneu în toată această regiune de producție Corespondentul nostru, care l-a părăsit pe Vladimir imediat după verdict, auzise deja despre el la toate posturile " Astfel, producătorii au încercat să intimideze guvernul: dacă, spun ei, cedează muncitorilor într-un lucru, atunci mâine vor cere altul Dar pogromurile muncitorilor au fost și mai grave, iar guvernul a trebuit să cedeze În iunie , a fost votată o nouă lege a amenzilor, care indica Producătorii și apărătorii lor au privit și privesc mereu astfel încât, dacă muncitorii încep să se gândească la poziția lor, să înceapă să-și caute drepturile și să reziste împreună ultrajelor și opresiunilor proprietarilor - atunci toate acestea sunt doar "desfrânare" - Desigur, este mai profitabil pentru proprietari ca muncitorii să nu se gândească la poziția lor și să nu le înțeleagă (drepturile - - cazurile în care este permisă luarea de amenzi, a determinat cuantumul maxim al amenzilor și a decis ca banii amenzii să nu intre în buzunarul producătorului, ci pentru nevoile lucrătorilor înșiși Mulți muncitori nu cunosc această lege, iar cei care cred că scutirea amenzilor a venit de la guvern, ar trebui să fie recunoscători autorităților pentru această scutire Am văzut că acest lucru nu este adevărat Oricât de urâte erau vechile reguli ale fabricii, autoritățile nu au făcut absolut nimic pentru a-i ajuta pe muncitori, până când muncitorii au început să se revolte împotriva lor, până când muncitorii amărâți au ajuns în punctul în care au început să distrugă fabrici și mașini, să ardă bunuri și materiale, să bată administrație și proprietari de fabrici Abia atunci guvernul s-a speriat și a cedat

Muncitorii trebuie să mulțumească nu autorităților pentru ajutor, ci tovarășilor lor, care, totuși, s-au ars și au reușit abolirea asupririi urâte. Istoria pogromurilor din ne arată ce forță enormă stă în protestul unitar al muncitorilor. Trebuie doar să avem grijă ca această forță să fie folosită mai conștient, să nu fie irosită în zadar, pentru răzbunare pe cutare sau cutare producător sau crescător individual, pentru distrugerea uneia sau aceleia urâte fabrici sau fabrici, astfel încât întregul forță acestei indignări și această ură este îndreptată împotriva tuturor producătorilor, proprietarilor de fabrici împreună, împotriva întregii clase de proprietari și crescători de fabrici, și a purtat o luptă constantă, încăpățânată împotriva ei. Să analizăm acum în detaliu legile noastre privind amenzile. Pentru a le familiariza pe toată lumea, este necesar să analizăm următoarele întrebări:) În ce cazuri sau din anumite motive legea permite aplicarea de amenzi?) Care este sancțiunea legală?) Care este procedura de aplicare a amenzilor specificate de lege?) Cine poate aplica legal amenzi? te poți plange de asta? Cum ar trebui să fie înștiințat lucrătorul în prealabil cu privire la pontajul amenzilor? cum ar trebui să fie înregistrate amenzile în carte?) Ce ar trebui NTI, conform legii, bani amenzi? unde sunt depozitate? Cum sunt cheltuiți pentru nevoile lucrătorilor și pentru ce anume? În sfârșit, ultima întrebare) Sunt toți lucrătorii acoperiți de legea amenzilor? Când vom analiza toate aceste întrebări, vom ști nu numai ce este o amendă, ci și toate regulile speciale și reglementările detaliate ale legilor ruse privind amenzile. Iar muncitorii trebuie să știe acest lucru pentru a fi conștienți de fiecare caz de amenzi nedrepte, pentru a putea explica tovarășilor lor de ce există cutare sau cutare nedreptate - fie că conducerea fabricii încalcă - - con, sau pentru că astfel de reguli nedrepte există în legea însăși - și pentru a putea alege în consecință forma potrivită de luptă împotriva opresiunii. Din ce motive poate un producător să aplice amenzi? Legea spune că motivele pentru aplicarea amenzilor, i.e. defectele pentru care proprietarul unei fabrici sau uzine are dreptul de a amenda muncitorii pot fi următoarele:) munca defectuoasă;) absentism;) încălcarea ordinului "Nu pot fi aplicate penalități", spune legea, "din alte motive" *) Să luăm în considerare cu atenție fiecare dintre aceste trei ocazii separat. Primul motiv este munca defectuoasă. Legea spune: "Munca defectuoasă este considerată producția de către un muncitor, din neglijență, a unor produse de proastă calitate, deteriorarea acestora în timpul lucrului materialelor, mașinilor și altor unelte de producție". Este necesar să ne amintim cuvintele de aici: "din neglijență". Sunt foarte importante. Amendă poate fi aplicată, așadar, numai pentru neglijență. Dacă produsul este defect, nu din cauza neglijenței lucrătorului, ci, de exemplu, pentru că proprietarul a furnizat material rău, atunci producătorul nu are dreptul să aplice o amendă. Este necesar ca lucrătorii să înțeleagă bine acest lucru, iar în cazul amenzii pentru muncă defectuoasă, atunci când vina s-a produs nu din vina lucrătorului, nu din neglijența acestuia, protestează, deoarece în acest caz este direct ilegală amendarea. Să luăm un alt exemplu: un muncitor din fabrică lucrează la o mașină lângă un bec electric. O bucată de fier zboară, lovește un bec și îl sparge. Proprietarul scrie o amendă: "pentru deteriorarea materialelor". Are dreptul să facă asta? Nu, nu, pentru că muncitorul nu a spart becul din neglijență: muncitorul nu este de vină că nu a protejat becul de bucăți de fier care zboară mereu în timpul lucrului **). *) Legea despre care vorbim este "Carta industriei", care este inclusă în partea a doua a volumului al unsprezecelea din Codul de legi rus - Legea este cuprinsă

în articole separate, care se renumerează - Articolele , , , , , , , ,
și vorbesc despre amenzi **) Exact așa a fost și la Sankt Petersburg,
în Port (noua Amiraalitate), al cărei comandant, Verkhovsky, este
cunoscut pentru asuprirea muncitorilor După greva muncitorilor, a
înlocuit amenzile pentru becuri sparte cu deduceri pentru becuri sparte
de la toți muncitorii din atelier Este clar că și aceste deduceri sunt
ilegale, "ca amenzile - Întrebarea este acum dacă această lege
protejează suficient lucrătorul? îl ferește de arbitrariul
proprietarului și de aplicarea nedreaptă a amenzilor? Bineînțeles că
nu, pentru că proprietarul decide la discreție dacă produsul este de
bună calitate sau de proastă calitate, nitpicking-ul este întotdeauna
posibil, întotdeauna este posibil ca proprietarul să mărească amenzile
pentru calitate proastă și, prin acestea, să expulzeze mai multă muncă
la același salariu Legea îl lasă pe muncitor fără apărare, îi lasă
proprietarului posibilitatea asupririi Este clar că legea este
părtinitoare, întocmită în beneficiul producătorilor și nedreaptă Cum
ar trebui să fie protejat lucrătorul? Lucrătorii au subliniat acest
lucru cu mult timp în urmă: țesătorii de la fabrica Nikolskaya a lui
Morozov, în timpul grevei din , au cerut, printre altele,
următoarele: , care lucrează în apropiere, cu consemnarea tuturor
acestora într-o carte de acceptare a mărfurilor (Această cerere a fost
notă într-un caiet întocmit "cu acordul comun al muncitorilor" și
predat din mulțime în timpul grevei procurorului Acest caiet a fost
citit la proces) Această cerere este complet corectă, pentru că există
nu poate fi o altă modalitate de a preveni arbitrariul proprietarului
decât implicarea martorilor atunci când apare o dispută cu privire la
buna calitate a mărfurilor și, în plus, acești martori trebuie să fie
cu siguranță de la muncitori: maiștrii sau angajații nu ar îndrăzni
niciodată să meargă împotriva proprietarului Al doilea motiv pentru
aplicarea amenzilor este absenteeismul Ce numește legea absenteeism?
"Adevăratul absenteeism", spune legea, "spre deosebire de întârzierea la
locul de muncă sau absența neautorizată de la locul de muncă, este
considerat absenteeism de la locul de muncă cel puțin o jumătate de zi
lucrătoare" Prezența târzie la serviciu sau absența neautorizată este
considerată de lege, după cum vom vedea acum, "încălcarea ordinului",
iar pentru aceasta se aplică o amendă mai mică Dacă un muncitor venea
la fabrică cu câteva ore întârziere, dar încă înainte de prânz, acesta
nu ar fi absenteeism, ci doar o încălcare a ordinului, dar dacă a sosit
abia la prânz, atunci acesta este absenteeism În același mod, dacă un
muncitor în mod arbitrar, fără permisiune, a părăsit locul de muncă
după-amiaza, i e a ratat câteva ore - atunci va fi o încălcare a
ordinului, iar dacă a plecat pentru o jumătate de zi întreagă, atunci
acesta este absenteeism Legea prevede că dacă un lucrător ia mai mult de
trei zile la rând, sau în total mai mult de șase zile într-o lună,
angajatorul are dreptul să-i plătească Întrebarea este dacă săritul
peste jumătate sau o zi întreagă este întotdeauna considerat
absenteeism? Nu Doar când nu existau motive întemeiate să nu te prezinți
la serviciu Motive bune nu 'J aparențele sunt enumerate în lege Sunt
următoarele:) "Privarea de libertate a lucrătorului" Aceasta înseamnă
că, dacă un muncitor, de exemplu, este arestat (din ordin al poliției
sau printr-un verdict al unui judecător de pace), atunci producătorul
nu are dreptul să aplice o amendă pentru absenteeism,) "rudirea bruscă
dintr-un accident",) "incendiu",) "râuri deversate" De exemplu, dacă
un muncitor nu poate traversa un râu în timpul dezghețului de
primăvară, atunci producătorul nu are dreptul de a-l amenda,) "o boală
care face imposibilă plecarea de acasă" și) "deces sau boală gravă a

părinți, soț, soție și copii " În toate aceste șase cazuri, absența lucrătorului este considerată valabilă Pentru a nu fi amendat pentru absenteism, muncitorul ar trebui să se ocupe doar de dovada: pe cuvânt nu vor crede în birou că nu a apărut dintr-un motiv întemeiat Este necesar să luați un certificat de la un medic (în caz de boală, de exemplu) sau de la poliție (în caz de incendiu, de exemplu) Dacă este imposibil să obțineți imediat un certificat, acesta ar trebui adus cel puțin mai târziu și solicitat în baza legii ca amenda să nu fie aplicată, iar dacă a fost deja aplicată, atunci ar trebui să fie complicată În ceea ce privește aceste reguli ale legii privind motivele întemeiate de neprezentare, trebuie menționat că aceste reguli sunt atât de severe - ca și cum s-ar aplica soldaților din cazarmă și rte oamenilor liberi Aceste reguli sunt șterse din normele privind motivele legale de neprezentare în instanță: dacă cineva este acuzat de vreo infracțiune, atunci este chemat de judecătorul de instrucție, iar învinuitul este obligat să se prezinte Neprezentarea este permisă doar în acele cazuri în care este permisă neprezentarea lucrătorilor *) Aceasta înseamnă că legea tratează muncitorii la fel de strict, așa cum îi tratează pe toți escrocii, hoții etc Toată lumea înțelege de ce regulile de prezentare în instanță sunt atât de stricte - pentru că urmărirea penală a infracțiunilor privește întreaga societate Dar prezența muncitorului la locul de muncă nu are nicio legătură cu societatea ci un singur producător , și, în plus, un muncitor poate fi înlocuit cu ușurință de altul, pentru ca munca să nu se oprească Prin urmare, nu era nevoie de o asemenea severitate militară a legilor Dar capitaliștii nu se mărginesc să-i fure muncitorului tot timpul său pentru a lucra în fabrică; vor, de asemenea, să-l lipsească pe muncitor de orice voință, de toate celelalte interese și gânduri, de îndată ce despre fabrică Muncitorii sunt tratați ca un sclav Prin urmare, ei alcătuiesc astfel de barăci, reguli clerical-pretentioase De exemplu, tocmai am văzut că legea recunoaște "moartea lui *) Crema unui caz - "incendiu", care nu este menționat în legea eliberării învinuitului - - ■sau boală gravă a părinților, soțului, soției și copiilor" Așa spune legea despre prezentarea în instanță Același lucru se spune și în legea privind înfățișarea unui lucrător la locul de muncă Aceasta înseamnă că, dacă sora unui muncitor, de exemplu, nu moare soția lui, atunci muncitorul nu îndrăznește să piardă o zi de lucru, nu îndrăznește să piardă timpul cu înmormântări: timpul nu îi aparține lui, ci producătorului Și poliția poate, de asemenea, să-l îngroape - merită să aveți grijă de el Potrivit Legii aspectului, interesul familiei trebuie să cedeze interesului societății, care impune urmărirea penală a infractorilor Potrivit Legii privind aspectul la muncă, interesele familiei lucrătorului trebuie să cedeze interesele producătorului, pentru care este necesar să se realizeze profit Și după aceea, domnii puri care compun, execută și apără astfel de legi, îndrăznesc să acuze muncitorii că nu apreciază viața de familie! Să vedem dacă legea amenzilor pentru absenteism este corectă? Dacă un lucrător renunță la muncă pentru o zi sau două, acesta este considerat absenteism, lucrătorul este pedepsit pentru aceasta, iar dacă absenteismul este mai mult de trei zile la rând, poate fi exmatriculat Ei bine, ce se întâmplă dacă producătorul suspendă munca (de exemplu, din cauza lipsei de comenzi) sau începe să dea de lucru doar cinci zile pe săptămână în loc de șase stabilite? Dacă muncitorii ar fi de fapt pe picior de egalitate cu producătorii, atunci legea pentru producător ar trebui să fie aceeași ca și pentru muncitor Dacă un muncitor încetează să lucreze, își pierde salariul și plătește o amendă Aceasta înseamnă că,

dacă un producător oprește în mod arbitrar lucrul, el ar trebui, în primul rând, să plătească lucrătorului salariul întreg pe toată perioada în care fabrica este inactivă și, în al doilea rând, ar trebui să fie supus și unei amenzi. Dar nici una, nici alta nu este specificată în lege. Acest exemplu confirmă clar ceea ce am spus mai devreme despre amenzi, și anume că amenziile înseamnă înrobirea muncitorilor de către capitalist, înseamnă că muncitorii reprezintă clasa inferioară, forțată a ta, condamnați pe viață să lucreze pentru capitaliști și să-și creeze bogăție, primind pentru acești bănuți, insuficiente pentru o viață mai mult sau mai puțin tolerabilă. Nu se poate pune problema ca proprietarii fabricilor să plătească o amendă pentru o oprire arbitrară a muncii. Însă angajatorii nici măcar nu plătesc salariile lucrătorilor atunci când munca este suspendată din vina lucrătorilor. Aceasta este cea mai scandaluoasă nedreptate. Legea conține doar regula că contractul dintre producător și muncitor se reziliază "pentru suspendarea lucrărilor în fabrică sau uzină mai mult de zile, din cauza unui incendiu, inundație, explozie a unui motor cu abur etc." Muncitorii trebuie să caute stabilirea unei reguli care să oblige proprietarii fabricilor să plătească salarii muncitorilor în timpul opririi lucrului. Solicita-l era deja expusă public de muncitorii ruși la ianuarie, în timpul cunoscutei greve de la T. S. Morozov*). În caietul de revendicări ale muncitorilor exista o astfel de cerință: "ca deducerea pentru absenteism să nu depășească o rublă, astfel încât proprietarul să plătească și zilele de absent din vina sa, cumva: pentru oprirea și modificarea mașinilor, și în acest scop, fiecare zi de absent să se noteze într-un caiet. Prima cerere a muncitorilor (ca amenda pentru absenteism să nu depășească o rublă) a fost îndeplinită și a fost inclusă în legea amenzilor din A. Doua cerință (ca proprietarul să plătească zilele de absență din vina sa) nu a fost îndeplinită, iar muncitorii mai trebuie să muncească pentru a-și atinge îndeplinirea. Pentru ca lupta pentru o astfel de cerere să aibă succes, este necesar ca toți lucrătorii să aibă o înțelegere clară a nedreptății legii, o înțelegere clară a ceea ce trebuie cerut. În fiecare caz, atunci când o fabrică sau o fabrică sta inactiv și lucrătorii nu primesc salariu, lucrătorii trebuie să pună problema nedreptății acestui lucru, trebuie să insiste ca până la rezilierea contractului cu producătorul, producătorul este obligat să plătească pentru fiecare zi, declarați acest lucru inspectorului, ale cărui explicații vor confirma lucrătorilor că legea nu spune cu adevărat acest lucru și vor provoca o discuție despre lege în rândul lucrătorilor. Aceștia trebuie să se adreseze instanței, ori de câte ori este posibil, cu o cerere de încasare a unui avans de la producător și, în cele din urmă, să prezinte cereri generale de plată a salariilor pentru zilele de inactivitate. Al treilea motiv pentru aplicarea unei amenzi este "încălcarea ordinii". Legea clasifică următoarele cazuri drept încălcări ale ordinii:) "sosirea târzie la locul de muncă sau absența neautorizată de la aceasta" (am spus deja cum diferă acest articol de absenteism);) "nerespectarea în fabrică sau în incinta fabricii a regulilor de prudență stabilite la manipularea incendiului, în cazurile în care conducătorul fabricii sau fabricii nu consideră necesară rezilierea, în temeiul Notei la articolul, a contractului; de angajare încheiată cu lucrătorul". Aceasta înseamnă că, dacă un lucrător încalcă regulile privind manipularea atentă a incendiului, legea oferă producătorului posibilitatea de a alege fie amendat. ■ De remarcat că la vremea respectivă (S -) erau foarte frecvente cazurile de nefuncționare a fabricii din vina muncitorilor, de atunci a avut loc o criză comercială

și industrială: mărfurile de la producători nu au dispărut, s-au încercat pentru a reduce producția. De exemplu, în decembrie, fabrica Voznesenskaya bolnavă (din provincia Moscova, lângă oțel Talitsy, Moskov -Yarchsl calea ferată) a redus numărul de zile lucrătoare pe săptămână la Muncitorii care au lucrat la afacere. au reacționat la aceasta printr-o grevă care s-a încheiat la începutul lunii ianuarie cu o concesiune către proprietarii fabricilor - lucrătorul, sau îl alungă ("încetează contractul de muncă", după cum prevede legea);) "nerespectarea curățeniei și curățeniei în fabrică sau marcasele fabricii ";) "încălcarea tăcerii în timpul muncii prin zgomot, strigăte, abuz, certuri sau lupte";) "neascultare" Referitor la acest punct, trebuie precizat că numai atunci producătorul are dreptul să amendeze lucrătorul pentru "neascultare" atunci când lucrătorul nu a respectat cerința legală, i.e. revendicări bazate pe contract. Dacă se face o cerere arbitrară, care nu se bazează pe un acord între muncitor și proprietar, atunci nu se poate sancționa pentru "nesupunere". De exemplu, un muncitor lucrează sub condiția lucrului la bucată. Stăpânul îl cheamă să renunțe la această slujbă și să facă altul. Muncitorul refuză. În acest caz, pedeapsa pentru neascultare nu ar fi corectă, deoarece muncitorul a fost de acord cu un singur loc de muncă iar din moment ce lucrează la bucată, atunci a merge la altă afacere înseamnă pentru el să muncească degeaba;) "venirea beat la muncă";) "aranjarea jocurilor ilegale contra bani (cărți, aruncare etc)", și) "nerespectarea regulilor de ordine interioară în fabrici". Aceste reguli sunt întocmite de proprietarul fiecărei fabrici și fabrici și sunt aprobate de inspectorul fabricii. Extrase din acestea sunt tipărite în carnetele de plată. Lucrătorii ar trebui să citească aceste reguli și să le cunoască pentru a verifica dacă amenzile le sunt aplicate corect sau incorect pentru nerespectarea reglementărilor interne. Aceste reguli trebuie să fie diferențiate de lege. Legea este aceeași pentru toate fabricile și fabricile; reglementările interne sunt diferite în fiecare fabrică. Legea este aprobată sau abrogată de puterea suveranului; regulamente interne - de către inspectorul fabricii. Prin urmare, dacă aceste reguli se dovedesc a fi opresive pentru muncitori, atunci ele pot fi anulate printr-o plângere adresată inspectorului (care, în caz de refuz, poate fi reclamat prezenței fabricii). Pentru a arăta necesitatea de a face distincția între lege și reglementările interne, să luăm un exemplu. Să presupunem că un lucrător este amendat pentru că nu se prezintă, la cererea maistrului, la serviciu într-o vacanță sau ore suplimentare. Este corect sau nu asta? Pentru a răspunde la aceasta, trebuie să cunoașteți regulile regulamentului intern. Dacă regulamentul nu spune nimic despre obligația lucrătorului de a se prezenta, la cerere, la serviciu la ore nepotrivite, atunci amenda este ilegală. Însă dacă regulamentul spune că muncitorul este obligat, la cererea superiorilor săi, să vină la muncă în zilele de sărbători și la ore ciudate, atunci amenda va fi legală. Pentru a realiza desființarea acestei obligații, lucrătorii nu ar trebui să se plângă de amenzi, ci să ceară modificarea regulamentului intern. Trebuie să fii de acord urletul muncitorilor și apoi, cu acțiune unanimă, vor putea realiza desființarea unei asemenea reguli. IV. Nan mare poate fi amenzi? Acum știm toate cazurile în care legea permite amenzi pentru muncitori. Luați în considerare, ce spune legea despre valoarea amenzilor? Legea nu definește același quantum de amenzi pentru toate fabricile, stabilește doar o limită, peste care nu pot fi aplicate amenzi. Această limită este indicată separat pentru fiecare dintre cele trei cazuri de amenzi (muncă greșită, absentism și încălcarea ordinii) și anume, pentru

amenzile pentru absenteism, limita este următoarea: cu salariile zilnice, nu mai mult de suma câștigurilor a șase zile (numărând amenzi pentru o lună întreagă), i e într-o lună este imposibil să se aplice amenzi pentru absenteism mai mult decât în valoare de șase zile de câștig *) Dacă plata este la bucată, atunci limita amenzii pentru absenteism este de p pe zi și doar nu mai mult de ruble pe lună Mai mult, în cazul absenteismului, muncitorul pierde salariul pentru tot absenteismul În plus, pentru amenzile pentru încălcarea ordinului, limita este de o rublă pentru fiecare încălcare individuală In sfarsit, in ceea ce priveste amenzile pentru munca defectuoasa, limita in lege nu este indicata deloc O alta limita generala este indicata pentru toate amenzile in complexitate: pentru absenteism, pentru incalcarea ordinii si pentru munca defectuoasa impreuna Toate aceste penalități, luate împreună, "nu trebuie să depășească o treime din câștigul efectiv datorat lucrătorului până la data de plată stabilită" Adică, dacă un lucrător trebuie să primească, de exemplu, ruble, atunci amenzile nu pot fi luate de la el mai mult de prin lege rub , pentru toate încălcările, absenteismul și defecțiunile împreună Dacă s-au acumulat mai multe amenzi, atunci producătorul trebuie să le elimine Dar în acest caz legea acordă producătorului un alt drept: și anume, producătorul are dreptul de a rezilia contractul dacă mai mult de o treime din câștiguri sunt amendate de la muncitor**) Dintre aceste reguli de lege, în ceea ce privește cuantumul maxim al amenzilor, trebuie spus că acestea sunt prea severe pentru muncitor și protejează un producător în detrimentul lucrătorului În primul rând, și legea permite *) Nu este specificată limita amenzii pentru o zi de absenteism la salariul zilnic Scrie doar: "după salariul muncitorului " Cuantumul amenzilor este exact indicat în tabelul de penalități din fiecare fabrică, după cum vom vedea în scurt timp **) Un lucrător care constată greșită această reziliere a contractului poate reclama instanței de judecată, dar numai pentru astfel de plângeri se stabilește un termen foarte scurt: o lună (contând, bineînțeles, de la data soluționării) - - amenzi mari - până la o treime din câștiguri Acestea sunt amenzi revoltător de mari Să comparăm această limită cu cazurile cunoscute de amenzi deosebit de mari Inspectorul de fabrică al provinciei Vladimir, domnul Mikulin (care a scris o carte despre noua lege din) povestește cât de mari erau amenzile în fabrici înainte de această lege Total mai mari au fost amenzile la țesut; producție și cele mai mari amenzi pe fabrica de țesut a reprezentat % din câștigurile muncitorilor, adică o zecime din salariu Inspectorul fabricii din Vladimir Gubernia, Peskov, în raportul său *) dă exemple de amenzi deosebit de mari: cea mai mare dintre ele este o amendă de ruble cop când câștigi de ruble cop Aceasta se ridică la , % (copeici pe rublă), adică mai puțin de o șesime din câștiguri O astfel de amendă se numește mare și așa este numită nu de muncitor, ci de inspector Și legea noastră vă permite să luați amenzi de două ori mai mari, o treime din câștig, / copeici pe rublă! Evident, nu existau fabrici mai mult sau mai puțin respectabile cu amenzile permise de legile noastre Să luăm date despre amenzile de la fabrica Nikolskaya a lui T S Morozov înainte de grevă, ianuarie Potrivit martorilor, amenzile la această fabrică erau mai mari decât la fabricile învecinate Au fost atât de urâți încât au alungat de oameni complet fără răbdare Probabil că nu ne vom înșela dacă luăm această fabrică drept model de fabrică cu amenzi urâte Cât de mari au fost amenzile la el? Maestrul de țesut Shorin a mărturisit în instanță, așa cum am spus deja, că amenzile au ajuns la jumătate din câștiguri și, în general, au fost de la la %, de la la de copeici pe rublă Dar această

mărturie, în primul rând, nu este confirmată de date exacte și, în al doilea rând, se referă fie la cazuri individuale, fie la un singur atelier. La procesul greviștilor au fost anunțate câteva date despre amenzi. Câștigurile (lunare) și amenzile au fost date în cazuri: toate câștigurile sunt de ruble copeici și amenzi de ruble cop. Egoul dă copeici amenzi pentru câștiguri de rub. Cea mai mare amendă din toate aceste cazuri este de ruble cop din câștiguri, ruble cop. Aceasta se ridică la de copeici FZ pe rublă, tot mai puțin decât permite legea noastră. Dar cel mai bine este să luați date din întreaga fabrică. Amenzile pentru au fost mai mari decât în anii precedenți: s-au ridicat la % k pe rublă (aceasta este cea mai mare cifră: amenzile variaua de la % la %). Deci, într-o fabrică renumită pentru înălțimea ei urâtă *)

Primul raport pentru Au fost tipărite doar primele rapoarte ale inspectorilor de fabrică. Guvernul a încetat imediat tipărirea rapoartelor - Trebuie. Aranjamentele din fabrică erau bune dacă le era frică să publice o descriere a acestora - ú amenzi, mai erau amenzi mai mici decât cele permise de legea rusă! O astfel de lege îi protejează bine pe muncitori, nu e nimic de făcut! Greviștii i-au cerut lui Morozov: "amenzile nu trebuie să depășească % din rubla salariului, de trei ori este necesar ca muncitorul să fie avertizat despre munca defectuoasă și chemat nu mai mult de două ori pe lună". Amenzile permise de legile noastre nu pot fi comparate decât cu unele dobânzi de cămătărie. Cu greu niciun producător va îndrăzni să mărească amenzile la asemenea înălțimi; legea permite, dar muncitorii nu o vor permite*)

Legile noastre cu privire la cuantumul amenzilor se disting nu numai prin comportament urât, ci, mai mult, prin nedreptate cumplită. Dacă amenda este prea mare (mai mult de o treime), atunci producătorul poate rezilia contractul, iar lucrătorului nu i se acordă același drept, adică, dreptul de a părăsi fabrica dacă îi sunt aplicate atât de multe amenzi încât depășesc o treime din câștigurile sale. Este clar că legea ține doar de producător, de parcă amenzile sunt cauzate doar din vina muncitorilor. Dar, de fapt, toată lumea știe că producătorii și crescătorii pun adesea amenzi fără nicio vină muncitorilor, de exemplu, pentru a-i obliga pe muncitori să muncească mai mult. Legea îi protejează doar pe proprietarii fabricilor de muncitorul defect, dar nu protejează muncitorul de producătorii prea strânși. În acest caz, înseamnă că muncitorii nu au de cine să caute protecție. Ei trebuie să se gândească la ei înșiși și la lupta împotriva proprietarilor fabricilor.

v Care este procedura de aplicare a amenzilor? Am spus că, conform legii, amenzile sunt aplicate de "propria autoritate" a directorilor fabricii sau fabricii. În ceea ce privește plângerile privind comenzile lor, legea spune: "Ordinele șefului fabricii *) Este imposibil să nu observăm cu această ocazie că domnul Mihailovski, fost inspectorul șef al fabricii din districtul Petersburg, consideră corect să numească o astfel de lege o "reformă cu adevărat umană (filantropică), care face cea mai mare onoare preocupării guvernului imperial rus pentru clasa muncitoare, (O astfel de revizuire se găsește într-un carte despre industria fabricii ruse, publicată de guvernul rus pentru expoziția mondială de la Chicago') ') Asa este sollicitudinea guvernului rus!!! Înainte de înmormântare, și fără nicio lege, mai existau printre proprietarii fabricilor astfel de tâlhari care rețineau muncitorului de copeici de la rubla. Iar legea, având grijă de muncitori, a decis: nu mai mult (treizeci și trei și o treime) cop de la rubla! Și treizeci și trei de copeici fără a treia, acum este posibil să o păstrăm conform legii - Într-adevăr, o "reformă cu adevărat umană"? - - care sau uzina cu privire la aplicarea de

sanctiuni asupra lucrătorilor nu sunt supuse căi de atac Dar dacă, în timpul unei vizite la o fabrică sau uzină, inspectorii fabricii descoperă din declarațiile făcute de muncitori că li se aplică sancțiuni care nu sunt conforme cu cerințele legii, atunci managerul este tras la răspundere Această rezoluție, după cum vedeți, este foarte vagă și contradictorie: pe de o parte, lucrătorului i se spune că este imposibil să se plângă de impunerea unei amenzi Și, pe de altă parte, ei spun că lucrătorii pot "declara" inspectorului despre "în dezacord cu legea" aplicarea de amenzi "Declarând ilegalitate" și "reclamare de ilegalitate", o persoană care nu a avut ocazia să se familiarizeze cu legile ruse, s-ar întreba, care este diferența aici? Nu există nicio diferență, dar scopul acestei hotărâri calomnioase a legii este foarte clar: legea a vrut să restrângă dreptul lucrătorului de a se plânge la angajatori pentru aplicarea nedreaptă și ilegală de amenzi Acum, dacă vreun lucrător se plânge inspectorului de o amendă ilegală, atunci inspectorul îi poate răspunde; "Legea nu permite să se plângă cu privire la impunerea de amenzi" Câți muncitori, familiarizați cu legea vicleană, vor putea răspunde la asta: "Nu mă plâng, doar declar" Așa s-au pus în funcțiune inspectorii care să vegheze la respectarea legilor privind raporturile muncitorilor cu proprietarii de fabrici Inspectorii sunt obligați să accepte orice declarații de nerespectare a legii Inspectorul, conform regulii (vezi "Ordinul către membrii inspectoratului fabricii" aprobat de ministrul Finanțelor), trebuie să aibă zile de primire, cel puțin una pe săptămână, pentru explicații verbale cu persoanele care au nevoie de ele, iar acestea zile la fiecare fabrică trebuie postat un anunț Astfel, dacă muncitorii cunosc legea și sunt hotărâți să nu permită abateri de la ea, atunci viclenia legii tocmai citate va fi în zadar, iar muncitorii vor putea pune în aplicare legea Au dreptul să primească banii de penalizare înapoi dacă sunt încasați incorect? Raționând din bunul simț, ar trebui, desigur, să răspundem: da Nu trebuie permis ca producătorul să amendeze în mod greșit muncitorul și să nu returneze banii deduși greșit Dar se dovedește că, în timpul dezbaterii acestei legi în Consiliul de Stat, s-a hotărât intenționat să păstreze tăcerea asupra ei Membrii Consiliului de Stat au constatat că acordarea dreptului muncitorilor de a revendica înapoi banii încasați greșit "ar slăbi în ochii muncitorilor importanța care se vrea a fi acordată șefului fabricii, în ceea ce privește menținerea ordinii în rândul muncitorii " Așa judecă oamenii de stat muncitorii! Dacă producătorul a solicitat în mod greșit bani de la muncitor, atunci lucrătorul nu ar trebui - da-le dreptul de a le revendica înapoi De ce să ia bani de la muncitor cu ea? Pentru că plângerile "slăbesc importanța managerilor"! Aceasta înseamnă că "importanța managerilor" și "menținerea ordinii în fabrici" se bazează doar pe faptul că muncitorii nu își cunosc drepturile și "nu îndrăznesc" să se plângă de autorități, chiar dacă au încălcat Legea! Asta înseamnă că oamenilor de stat le este de-a dreptul frică să nu se bage în cap muncitorilor să urmărească aplicarea corectă a amenzilor! Muncitorii ar trebui să mulțumească membrilor Consiliului de Stat pentru sinceritatea lor, care le arată muncitorilor la ce se pot aștepta de la guvern Muncitorii trebuie să arate că se consideră aceiași oameni cu proprietarii fabricilor și nu intenționează să se lase tratați ca niște vite proaste Așadar, lucrătorii trebuie să își asume datoria să nu lase fără plângere un singur caz de aplicare incorectă a unei amenzi, să prezinte fără greșală cerere de returnare a banilor, fie inspectorului, fie, în cazul refuzului acestuia, să instanța Chiar dacă muncitorii nu obțin nimic nici de la inspectorii,

nici de la instanțe, totuși eforturile lor nu vor fi zadarnice: vor deschide ochii muncitorilor, le vor arăta cum se leagă legile noastre de drepturile lucrătorilor Așadar, știm acum că amenzile sunt impuse de "puterea proprie" a managerilor Dar la fiecare fabrică pot exista amenzi de diferite mărimi (întrucât legea indică doar limita peste care nu se pot aplica amenzi), pot exista reglementări interne diferite Prin urmare, legea impune ca toate abaterile supuse amenzilor, precum și cuantumul amenzii pentru fiecare abatere, să fie indicate în prealabil în foaia de penalizare Acest raport este întocmit de fiecare producător și crescător separat și aprobat de inspectorul fabricii Trebuie expus, prin lege, în fiecare atelier Pentru a putea urmări dacă amenzile sunt aplicate corect și câte sunt aplicate, este necesar ca toate amenzile, fără excepție, să fie corect înregistrate Legea impune ca amenzile "nu mai târziu de trei zile de la momentul aplicării" să fie înregistrate în carnetul de salariu al lucrătorului Această înregistrare trebuie să indice, în primul rând, motivul pedepsei (adică pentru ce a fost amendat, pentru muncă necorespunzătoare și pentru care, absentism sau pentru încălcarea ordinului și care) și, în al doilea rând, cuantumul pedepsei Înregistrarea amenzilor în cartea de salarii este necesară pentru ca lucrătorii să poată verifica corectitudinea aplicării amenzii și să depună la timp o plângere în cazul oricărei ilegalități Apoi, toate penalitățile trebuie înregistrate Le sus, arr sochil , t I - - într-o carte specială, care ar trebui să fie în fiecare fabrică sau fabrică pentru verificarea amenzilor prin inspecție Cu această ocazie s-ar putea să nu fie de prisos să spunem un cuvânt sau două despre plângerile împotriva proprietarilor de fabrici și inspectorilor, de vreme ce lucrătorii în cea mai mare parte nu știu cum și cui să se plângă Conform legii, orice încălcare a legii într-o fabrică sau uzină trebuie reclamată inspectorului fabricii El este obligat să accepte declarații verbale și scrise de nemulțumire În cazul în care inspectorul fabricii nu dă curs solicitărilor, atunci ■ puteți declara inspectorului șef, care este, de asemenea, obligat să aibă zile de primire pentru ascultarea cererilor Mai mult, biroul inspectorului șef trebuie să fie deschis zilnic pentru persoanele care au nevoie de corecturi sau lămuriri sau declarații (vezi "Instrucțiuni către funcționarii inspectoratului fabricii", art) Vă puteți plânge de decizia inspectorului la prezența provincială pentru afacerile fabricii *) Pentru aceste sesizări se stabilește prin lege un termen de o lună, socotind din ziua în care inspectorul își anunță ordinul Mai mult, se poate plânge ministrului Finanțelor în același termen deciziile prezenței fabricii După cum puteți vedea, sunt mulți oameni în lege care se pot plânge Și în plus, atât producătorul, cât și muncitorul au dreptul de a se plânge Singura problemă este că acesta este cusut doar pe hârtie și rămâne Proprietarul fabricii are toate oportunitățile de a depune plângeri - există timp liber, mijloace de angajare a unui avocat etc și, prin urmare, proprietarii fabricii depun într-adevăr plângeri împotriva inspectorilor, ajung la ministru și au câștigat deja diverse beneficii Dar pentru un lucrător, acest drept de a se plânge sunt doar cuvinte care nu au sens În primul rând, nu are timp să meargă la inspectori, ci la birouri! Lucrează, iar pentru "absentizare" este amendat Nu are bani să-și angajeze un avocat El nu cunoaște legile și, prin urmare, nu poate insista asupra dreptului său Iar autorităților nu numai că nu le pasă că muncitorii cunosc legile, ci, dimpotrivă, încearcă să le ascundă de muncitori Celor care nu cred acest lucru, le vom cita următoarea regulă din "Mandatul în rândurile inspectoratului de fabrică" (Acest ordin este aprobat de ministru și explică drepturile

și îndatoririle inspectorilor de fabrică):) Din cine constă prezența fabricii? De la guvernator, procuror, șeful secției de jandarmi, inspectorul de fabrică și doi producători Dacă adăugăm aici șeful închisorii și comandantul cazacilor, atunci ar fi toți funcționarii care duc la îndeplinire solicitarea de guvernul imperial rus pentru clasele muncitoare - - "Tot felul de întrebări către proprietarul unei unități industriale sau către conducătorul acesteia cu privire la încălcările legii săvârșite și a decretelor obligatorii emise în desfășurarea acesteia se fac de către inspectorul fabricii, numai în lipsa lucrătorului"*) Iată cum Dacă un producător încalcă legea, inspectorul nu îndrăznește să-i spună despre asta în fața muncitorilor: ministrul interzice! Altfel, poate că muncitorii vor recunoaște efectiv legea și vor dori să ceară executarea ei! Nu fără motiv a scris Moskovskie Vedomosti că ar fi doar "desfrânare"! Fiecare muncitor știe că plângerile, în special împotriva unui inspector, îi sunt aproape complet inaccesibile Desigur, nu vrem să spunem că lucrătorii nu ar trebui să depună plângeri: dimpotrivă, ori de câte ori există măcar o oportunitate, cu siguranță ar trebui să se plângă, pentru că numai așa lucrătorii vor cunoaște drepturile lor și vor învăța să înțeleagă în interesele cui sunt scrise regulamentele fabricii legi Vrem doar să spunem că prin reclamații nu se poate obține o îmbunătățire serioasă și generală a stării lucrătorilor Există o singură cale pentru aceasta - ca muncitorii să se unească pentru a-și apăra drepturile, pentru a lupta împotriva opresiunii angajatorilor, pentru a obține salarii mai bune și o zi de lucru mai scurtă VI Unde ar trebui să meargă banii de pedeapsă, conform legii? Să trecem acum la ultima întrebare legată de amenzi: cum sunt cheltuiți banii amenzii? Am spus deja că până în acești bani au intrat în buzunarele producătorilor și crescătorilor Dar aceste practici au dus la o astfel de masă de abuzuri și i-au iritat pe muncitori într-o asemenea măsură, încât patronii înșiși au început să conștientizeze necesitatea distrugerii acestui sistem În unele fabrici a devenit un obicei să se acorde indemnizații muncitorilor din bani amenzi De exemplu, chiar înainte de greva din , același Morozov a decretat că amenzile pentru fumat și băutură de vodcă ar trebui să meargă la alocațiile pentru persoanele cu dizabilități, iar amenzile pentru munca defectuoasă ar trebui să meargă proprietarului O nouă lege din a stabilit regula generală că amenzile nu puteau intra în buzunarul proprietarului În lege se precizează: "Penalizări de la muncitori se percep la întocmirea de un fel special în fiecare fabrică de capital, care se ocupă de conducerea fabricii Această capitală *) Nota la art , Nakaza" - - poate fi folosit, cu permisiunea inspectorului, numai pentru nevoile lucrătorilor înșiși, conform regulilor emise de ministrul finanțelor de comun acord cu ministrul afacerilor interne Deci, amenzile, conform legii, ar trebui să meargă doar la nevoile lucrătorilor înșiși Banii de penalizare sunt banii proprii ai muncitorilor, deduceri din castigul lor Regulile de cheltuire a capitalului de pedeapsă, care sunt menționate în lege, au fost publicate abia în (decembrie), adică întregi 'L ani de la data emiterii legii Regulile spun că banii amenzii sunt cheltuiți pentru următoarele, în principal, nevoile lucrătorilor: "a) pe prestații pentru lucrătorii care și-au pierdut pentru totdeauna capacitatea de muncă sau și-au pierdut oportunitatea de a lucra temporar din cauza unei boli" În prezent, lucrătorii accidentați rămân de obicei fără niciun mijloc de existență Pentru a da în judecată producătorul, aceștia merg de obicei în sprijinul avocaților care își desfășoară treburile și, în schimbul unor indemnizații către muncitor, iau cote

uriaeșe din recompensa acordată Iar dacă un muncitor poate primi doar o mică despăgubire în instanță, nici măcar nu va găsi un avocat Cu siguranță, banii amenda ar trebui folosiți în aceste cazuri; prin intermediul unei indemnizații din capitalul amendat, muncitorul se va descurca o vreme și își va putea găsi un avocat care să facă afaceri cu proprietarul, fără a cădea, din nevoie, din robia proprietarului față de proprietar robia avocatului Lucrătorii care își pierd locul de muncă din cauza bolii trebuie să beneficieze și de capitalul penalizat *) Pentru a explica acest prim paragraf al regulilor, Biroul Fabricii din Sankt Petersburg a decis ca indemnizațiile să fie eliberate pe baza unui certificat de medic, în valoare de cel mult jumătate din câștigurile anterioare Notați între paranteze că Sankt Petersburg Prezența fabricii a ratificat această hotărâre într-o ședință din aprilie Lămurirea a avut loc, adică % la un an de la publicarea regulilor, iar regulile de memorie, la un an de la publicarea legii În consecință, a fost nevoie de un total de opt ani doar pentru ca legea să fie suficient de explicată!! Câți ani va dura acum pentru ca legea să devină cunoscută de toată lumea și să înceapă să fie aplicată în realitate? În al doilea rând, se efectuează plăți din capitalul penalizator: "b) pentru prestații către salariatele aflate în ultima perioadă de sarcină și care au încetat să lucreze cu săptămâni înainte de a naște" Potrivit clarificării prezenței fabricii din Petersburg, extrădarea ar trebui să aibă loc numai *) Este de la sine înțeles că primirea unei indemnizații din capitalul amenzii nu îl privează pe lucrător de dreptul de a cere despăgubiri de la producător în cazul, de exemplu, a unei vătămări - - în termen de săptămâni (două înainte de naștere și două după) și în valoare de cel mult jumătate din câștigurile anterioare În al treilea rând, beneficiile sunt emise "c) în caz de pierdere sau deteriorare a proprietății în urma unui incendiu sau alte nenorociri" Potrivit clarificării prezenței din Petersburg, este prezentat un certificat de la poliție pentru a confirma această împrejurare, iar cuantumul indemnizației nu trebuie să depășească , câștiguri de jumătate de an (adică nu mai mult de patru luni câștiguri) În cele din urmă, în al patrulea, se acordă indemnizații "d) pentru înmormântare" Conform clarificării de la Sankt Petersburg prezența, aceste indemnizații ar trebui acordate numai lucrătorilor care au lucrat și au murit în această fabrică, sau părinților și copiilor lor Valoarea alocației este de la la de ruble Acestea sunt cele cazuri de acordare a beneficiilor specificate în regulament Însă lucrătorii au dreptul să primească prestații în alte cazuri: regulile prevăd că beneficiile sunt acordate "preferențial" în aceste cazuri Lucrătorii au dreptul să primească prestații pentru toate nevoile, și nu doar pentru cele enumerate Prezența din Petersburg, în clarificarea regulilor privind amenzile (această clarificare este postată la fabrici și fabrici), mai spune: "Atribuirea indemnizațiilor în toate celelalte cazuri se face cu permisiunea, dacă este necesar, reduceți costurile fabricii pentru diverse instituții (de exemplu, școli, spitale etc) și cheltuieli obligatorii (de exemplu, pentru aducerea în stare bună a localului pentru muncitori, pentru îngrijiri medicale etc) Aceasta înseamnă că plata cotelor din capitalul amendat nu dă dreptul producătorului să considere aceasta cheltuială a acestuia; aceasta nu este cheltuiala lui, ci cheltuiala acelorași muncitori Cheltuielile producătorului trebuie să rămână aceleași Prezența din Petersburg a decis și următoarea regulă: "cuantumul prestațiilor permanente restante nu trebuie să depășească jumătate din încasarea anuală a amenzilor" Aici, prestațiile permanente (care se plătesc pentru un anumit timp, de

exemplu, bolnavilor sau infirmilor) se deosebesc de prestațiile forfetare (care se eliberează o singură dată, de exemplu, pentru înmormântare sau cu ocazia unui incendiu) Pentru a păstra bani pentru sume forfetare, prestațiile permanente nu trebuie să depășească jumătate din toate amenzile Cum să primești beneficii din capitalul penalizat? Lucrătorii trebuie, conform regulilor, să solicite beneficii proprietarului, care eliberează indemnizația cu permisiunea inspectoratului În cazul refuzului proprietarului, trebuie să contactați inspectorul, care poate atribui o indemnizație cu propria sa autoritate - - Prezența fabricii poate permite producătorilor de încredere să emită cote mici (până la ruble) fără a cere permisiunea inspectorului Bani de penalizare până la de ruble sunt păstrate de proprietar, iar poi în cantități mai mari sunt depuse la banca de economii Dacă vreo fabrică sau fabrică se închide, capitalul amendat este transferat capitalului de lucru general din provincie Cum se cheltuiește acest "fond de lucru" (despre care muncitorii nici măcar nu știu și nu pot ști nimic) nu este menționat în regulament Ar trebui, spun ei, să fie păstrat la o bancă de stat "până la un scop special" Dacă chiar și în capitală a fost nevoie de ani pentru a stabili reguli privind cheltuirea capitalului amendat în fabricile individuale, atunci probabil că va trebui să aștepte mai mult de o duzină de ani până când regulile pentru cheltuirea "fondului de lucru general în provincie" vor fi întocmit Acestea sunt regulile pentru cheltuirea banilor amendați După cum puteți vedea, ele sunt extrem de complexe și complicate și, prin urmare, nu este de mirare că până acum lucrătorii au fost aproape complet inconștienți de existența lor În acest an (), anunțuri cu privire la aceste reguli sunt postate la fabricile și fabricile din Petersburg Este necesar ca lucrătorii înșiși să încerce să conștientizeze pe toată lumea aceste reguli, astfel încât lucrătorii să învețe să privească corect alocația din capitalul amendat - nu ca pe niște fișe de la producători, nu ca pe pomană, ci ca pe banii lor proprii, făcute deducerile din veniturile lor și sunt cheltuite doar pentru nevoile lor Muncitorii au tot dreptul să ceară ca acești bani să li se dea În ceea ce privește aceste reguli, este necesar să spunem, în primul rând, cum sunt aplicate, ce inconveniente și ce abuzuri apar în acest caz În primul rând, trebuie să vedem dacă aceste reguli sunt corect elaborate, dacă protejează suficient interesele lucrătorilor, în ceea ce privește aplicarea regulilor, în primul rând este necesar să se sublinieze următoarea explicație a prezenței fabricii din Sankt Petersburg: "Dacă nu există amenzi în acest moment atunci muncitorii nu pot face nicio pretenție împotriva fabricii administrației" Dar întrebarea este, cum vor ști muncitorii dacă există amenzi ') Astfel, la Sankt Petersburg, abia în , a început aplicarea legii din privind amenzile Iar inspectorul-șef, domnul Mihailovski, pe care l-am menționat mai sus, spunea în că legea din "acum se execută exact " În acest mic exemplu, vedem ce minciună flagrantă a scris inspectorul șef al fabricii în cartea desemnată pentru familiarizarea americanilor cu comenzile fabricilor rusești - - • Nege bani sau nu, și cât de mult, dacă este cazul? Prezența fabricii argumentează de parcă muncitorii ar fi știut acest lucru, dar între timp nu s-au obosit să facă nimic pentru a informa muncitorii despre starea capitalului amenzii, nu i-au obligat pe patroni și crescători de fabrici să posteze anunțuri despre bani amenzi Chiar crede prezența fabricii că este suficient ca muncitorii să afle despre asta de la proprietar, care îi va alunga pe petiționari atunci când nu sunt bani amenda? Asta ar fi un scandal, pentru că atunci angajatorii ar trata un muncitor care dorea să

primească o indemnizație ca și cum ar fi cerșetori Este necesar ca muncitorii să aibă grijă ca la fiecare fabrică sau fabrică să fie postat lunar un anunț despre starea capitalului amendat: câți bani sunt disponibili, cât s-a primit în ultima lună, cât s-a cheltuit "pentru ce nevoi"? Altfel muncitorii nu vor ști cât pot obține; nu vor ști dacă toate pretențiile sau doar o parte din ele pot fi satisfăcute din capitalul penalizat în acest caz, ar fi corect să alegem nevoile cele mai urgente Fabricile mai bine organizate însele au introdus astfel de anunțuri în unele locuri: în Opb , se pare, acest lucru se face la fabricile Siemens și Gailsk și la fabrica de cartușe deținută de stat Dacă lucrătorul la fiecare conversație cu inspectorul atrage cu insistență atenția asupra acestei împrejurări și declară nevoia de a pune anunțul, atunci lucrătorii vor reuși probabil ca acest lucru să fie introdus peste tot Mai mult, ar fi foarte convenabil pentru muncitori dacă în fabrici s-ar introduce formulare tipărite*) pentru a solicita beneficii din capitalul fin Astfel de forme au fost introduse, de exemplu, în provincia Vladimir Nu-i este ușor lucrătorului însuși să scrie întreaga petiție și, în plus, nu va putea scrie tot ce se cere, iar totul este indicat pe formular și nu trebuie decât să scrie câteva cuvinte în golurile rămase Dacă formularele nu sunt păstrate, atunci mulți lucrători vor trebui să apeleze la grefieri pentru pregătirea petițiilor, iar acest lucru necesită cheltuieli Desigur, chiar cererile de prestații pot fi, conform regulilor, orale, dar, în primul rând, lucrătorul trebuie să obțină în continuare certificatul scris al poliției sau al medicului cerut de reguli (la cererea pe formular, certificatul este scris și acolo pe acest formular) și, în al doilea rând, un alt proprietar, poate, nu va răspunde la o cerere verbală, dar este obligat să dea un răspuns la o cerere scrisă Cererile tipărite depuse la biroul unei fabrici sau fabrici vor elimina natura cererii de beneficii f *) To- sunt tipărite declarații în care este tipărită petiția propriu-zisă, "se lasă spații albe pentru a se introduce numele fabricii, cu ce ocazie se solicită prestații, domiciliul, semnătura etc nichestvo, pe care proprietarii încearcă să le dea Mulți proprietari de fabrici și patroni de fabrici sunt deosebit de nemulțumiți de faptul că, conform legii, banii amenzi nu intră în buzunare, ci pentru nevoile muncitorilor Prin urmare, au fost inventate multe trucuri și trucuri pentru a înșela lucrătorii și inspectorii și a ocoli legea Vom povesti, în avertizare către muncitori, despre unele dintre aceste trucuri Unii producători au înregistrat amenzi în carte nu ca amenzi, ci ca bani dați muncitorului Muncitorul va fi amendat cu o rublă și se va scrie în carte că muncitorului i s-a dat o rublă Când această rublă este dedusă la primire, rămâne în buzunarul proprietarului Aceasta nu este doar o eludare a legii, ci de-a dreptul fraudă, fals Alți producători, în loc de amenzi pentru absenteism, nu înregistrau toate zilele lucrătoare pentru muncitor, adică dacă un muncitor sări, să zicem, o zi pe săptămână, atunci i se acordau nu cinci zile, ci patru: salariu pentru o zi (care ar trebui să echivaleze cu o amendă pentru absenteism și să meargă la capitalul pedepsei) merge la proprietar Aceasta este din nou o înșelăciune grosolană Să observăm, de altfel, că muncitorii sunt complet lipsiți de apărare împotriva unor astfel de înșelăciuni*, deoarece nu sunt informați despre starea ofertei punitive Doar cu anunțuri detaliate lunare (indicând numărul de amenzi pentru fiecare săptămână pentru fiecare atelier separat) lucrătorii se pot asigura că amenzile sunt transferate efectiv în capitalul amenzii Cine va ține evidența corectitudinii tuturor acestor înregistrări, dacă nu lucrătorii înșiși? Inspectorii fabricii? Dar de unde știe inspectorul

că această cifră este pusă în carte prin înșelăciune? Inspectorul de fabrică, domnul Mikulin, spune o poveste despre aceste înșelăciuni, remarcă: : "În toate astfel de cazuri, a fost extrem de greu de descoperit abuzuri, cu excepția cazului în care au existat indicii directe sub formă de plângeri din partea lucrătorilor" Însuși inspectorul recunoaște că nu poate fi expus înșelăciunii decât dacă lucrătorii o subliniază Iar muncitorii nu o pot indica decât dacă producătorii sunt obligați să pună aviz de amenzi Un al treilea producător a venit cu modalități mult mai convenabile de a înșela muncitorii și de a ocoli legea, moduri atât de viclene și calomnioase, încât nu era ușor să le găsești vina Mulți proprietari de fabrici de hârtie din provincia Vladimir depus spre aprobare inspectorului nu un pret pentru fiecare tip de tesatura, ci doua sau chiar -V ') Și faptul că astfel de înșelăciuni sunt practicate este spus de nimeni altul decât inspectorul de fabrică al provinciei Vladimir, domnul Mikulin, în cartea sa "Lege nouă" - - trei rate; în nota la preț se spunea că țesătorii care au lucrat produsul fără cusur au fost plătiți pentru el la cel mai mare preț, cei care au lucrat produsul mai rău - la al doilea preț, iar produsul care ar fi considerat defect a fost evaluat la cel mai mic preț *) Este clar în ce scop a fost inventat un astfel de lucru viclean: diferența dintre ratele cele mai mari și cele mai mici a intrat în buzunarul proprietarului, în timp ce această diferență însemna de fapt o penalizare pentru munca greșită și, prin urmare, trebuia să intre în capital amendat Este clar că aceasta a fost o eludare grosolană a legii, și nu numai a legii amenzilor, ci și a legii privind aprobarea ratei; ratele au fost aprobate astfel încât proprietarul să nu poată schimba în mod arbitrar salariile, iar dacă nu există una, ci mai multe rate, atunci este clar că atunci proprietarului i se acordă arbitrar complet Inspectorii fabricii au văzut că astfel de tarife erau "evident îndreptate spre eludarea legii" (toate acestea le povestește același domnul Mikulin în cartea sus-menționată), dar totuși "nu s-a considerat îndreptățit" să-i refuze pe respectații "domni" "producători Încă ar fi Este un lucru ușor să refuzi producătorii (un astfel de lucru a fost inventat nu de un producător, ci de mai mulți deodată!) Ei bine, dacă nu "domnii" producătorului încercau să ocolească legea, ci muncitorii? Ar fi interesant de știut dacă în acel moment ar fi existat cel puțin un inspector de fabrică în întregul Imperiu Rus care "nu se considera îndreptățit" să refuze muncitorii în încercarea de a ocoli legea? Astfel, aceste prețuri cu două și trei etaje au fost aprobate de inspecția din fabrică și puse în aplicare Dar s-a dovedit că nu numai domnii proprietarilor de fabrici, care găsesc modalități de eludare a legii, și nu doar domnii inspectorului, care nu s-au considerat îndreptățiți să se amestece în bunele intenții ale proprietarilor de fabrici , care erau interesați de problema prețurilor, dar, mai mult, muncitorii Muncitorii nu au dat dovadă de o asemenea indulgență tandră față de domnii frauduloși ai producătorilor și ei "s-au considerat îndreptățiți" să împiedice acești producători să defăimească muncitorii "Aceste rate", spune domnul inspector Mikulin, "au stârnit atâta nemulțumire în rândul muncitorilor încât a fost unul dintre principalele motive pentru "revoltele izbucnite cu violență, necesitând intervenția forței armate" Așa merg lucrurile în lume! La început, ei "nu au considerat că este corect" să intervină *) Asemenea rate se întâlnesc și în fabricile din Petersburg: scriu, de exemplu, că un muncitor primește cutare și cutare cantitate de mărfuri de la la de copeici - - anul acesta proprietarii de fabrici să încalce legea și să-

i înșele pe muncitori, iar când muncitorii, indignați de asemenea scandaluri, au provocat o revoltă, atunci au "cerat" forță armată! De ce a fost "necesară" această forță armată împotriva muncitorilor, care își apărau drepturile legitime, și nu împotriva proprietarilor de fabrici, care în mod clar încălcau legea? Oricât de zgomet ar fi fost, dar abia după răscoala muncitorilor "din ordinul guvernatorului, rate de acest fel au fost distruse" Muncitorii au rămas în picioare Legea a fost introdusă nu de domnii inspectori de fabrică, ci de muncitorii înșiși, care au dovedit că nu se vor lăsa batjocoriți și vor putea să-și susțină drepturile "Mai târziu", spune domnul Mikulin, "inspectoratul fabricii a refuzat să aprobe astfel de tarife" În acest fel muncitorii i-au învățat pe inspectori cum să aplice legea Dar această știință a fost moștenită doar de unul dintre producătorii Vladimir Între timp, producătorii sunt la fel peste tot: în Vladimir, iar la Moscova, sunt la Sankt Petersburg Încercarea producătorilor Vladimir de a depăși legea a eșuat, dar metoda pe care au inventat-o nu numai că a rămas, ci a fost chiar îmbunătățită de un crescător strălucit din Sankt Petersburg Care a fost metoda producătorilor Vladimir? Nu folosiți cuvântul bine, ci înlocuindu-l cu alte cuvinte Dacă spun că un muncitor primește o rublă mai puțin din cauza unei defecțiuni, atunci va fi o amendă și va trebui să fie plătită în capitalul penalității Dar dacă spun că lucrătorii, în cazul unei defecțiuni, sunt plătiți la cea mai mică rată, atunci aceasta nu va fi o amendă, iar rubla îmi va cădea în buzunar Acesta a fost raționamentul producătorilor din Vladimir, care au fost însă infirmați de muncitori Este posibil să argumentezi puțin diferit Se poate spune: lucrătorii, cu ocazia unei defecțiuni, primesc plata fără bonusuri, apoi din nou aceasta nu va fi o amendă, iar rubla cade în buzunarul proprietarului Acesta este raționamentul cu care a venit vicleanul crescător din Sankt Petersburg Yakovlev, proprietarul unei fabrici mecanice El spune asta: vei primi o rublă pe zi, dar dacă nu ai nicio defecție, nici absentism, nici grosolănie, nici defecțiuni, atunci vei primi de copeici "ajudecare" Și dacă se dovedește a fi o greșeală, atunci proprietarul păstrează două copeici și le pune, desigur, în buzunar, pentru că, până la urmă, aceasta nu este o amendă, ci o "recompensă" Toate legile privind ce infracțiuni pot fi pedepsite și în ce sumă, cum ar trebui cheltuite pentru nevoile lucrătorilor, se dovedesc a fi inexistente pentru domnul Yakovlev Legile sunt scrise despre "amenzi", iar el are "premii" Crescătorul viclean încă mai escrocă muncitorii cu șmecheria lui calomnioasă Pe - - probabil că inspectorul fabricii din Terburg "nu s-a considerat în drept" să-l împiedice să ocolească legea Să sperăm că muncitorii din Petersburg nu vor rămâne în urma muncitorilor din Vladimir și vor învăța inspectorul și crescătorul cum să respecte legea Pentru a arăta ce sumă uriașă de bani este alcătuită din amenzi, vom oferi informații despre valoarea capitalului amendat din provincia Vladimir Eliberarea de indemnizații a început să se facă acolo din februarie Până în octombrie , s-au eliberat alocații pentru de persoane în valoare de de ruble cop Până la octombrie , capitalul penalității era de ruble copeici Ar trebui spus, apropo, despre încă o utilizare făcută din bani amenda La o fabrică, capitalul penalității a fost de de ruble cop Această fabrică a dat faliment, iar muncitorii au rămas fără pâine și fără muncă iarna Apoi, din această capitală au fost distribuite de ruble în beneficii pentru lucrători, care au fost până la de persoane De la octombrie până la octombrie , de ruble au fost încasate în amenzi kop și eliberat în beneficii ruble kop - persoane Potrivit articolelor individuale, aceste beneficii au fost distribuite

după cum urmează: persoane au primit pensii lunare în caz de incapacitate de muncă în valoare de ruble de copeici, ceea ce înseamnă că, în medie, persoană reprezintă de ruble pe an (ei acordă astfel de beneficii cerșetoare în timp ce zeci de mii de bani amenzi zac neutilizați!) În plus, cu ocazia pierderii proprietății, de persoane au primit jrawo ruble copeici, în medie ruble pe persoană Femeile însărcinate au primit de ruble cop în de cazuri, o medie de ruble (acesta este de trei săptămâni, una înainte de naștere și două după naștere) Din cauza bolii, de muncitori au primit de ruble de copeici, în medie ruble Pentru înmormântări, de ruble la muncitori (ruble fiecare) și de ruble în diferite ceaiuri copeici - persoane Acum cunoaștem pe deplin regulile privind banii de penalizare și cum sunt aplicate aceste reguli Să vedem dacă aceste reguli sunt corecte și protejează în mod adecvat drepturile lucrătorilor Știm că este stipulat în lege că banii amenzi nu aparțin proprietarului, că pot merge doar pentru a satisface nevoile muncitorilor Regulile privind cheltuirea banilor urmau să fie aprobate de miniștri Ce a ieșit din aceste reguli? Acești bani sunt adunați de la muncitori și sunt cheltuiți pentru nevoile acestora - dar regulile nici măcar nu spun că angajatorii sunt obligați să declare muncitorilor starea capitalului amendat Muncitorilor nu li se acordă dreptul de a alege aleși care să supravegheze drepturile - - a văzut fluxul de bani în capitalul penal pentru a primi cereri de la muncitori și a distribui beneficii Legea spunea că indemnizațiile se eliberau "cu permisiunea inspectorului", iar conform regulilor care au fost emise de miniștri, s-a dovedit că cererea de prestații trebuie adresată proprietarului De ce ar trebui să contactați proprietarul? Până la urmă, acești bani nu sunt ai stăpânului, ci banii muncitorilor, alcătuiți din deduceri din câștigul lor Proprietarul însuși nu are dreptul să cheltuiască acești bani: dacă îi cheltuiește, el este responsabil pentru ei, ca și pentru deturnare și risipă, la fel ca și cum ar fi cheltuit banii altora Evident, miniștrii au dat o astfel de regulă pentru că au vrut să slujească proprietarii: acum muncitorii trebuie să-i ceară beneficii proprietarului, ca niște fișe Adevărat, dacă proprietarul refuză, inspectorul însuși poate desemna o indemnizație Dar inspectorul, până la urmă, nu știe el însuși nimic - șeful îi va spune că acest muncitor este așa și așa încât nu merită alocația, iar inspectorul va crede*) Și câți lucrători pot fi găsiți care se vor plânge inspectorului, își vor pierde timpul de lucru mergând la el, scriind petiții și altele asemenea? De fapt, datorită regulilor ministeriale, va rezulta doar o nouă formă de dependență a lucrătorilor față de angajatori Proprietarii vor avea ocazia să-i asuprească pe acei muncitori de care sunt nemulțumiți, poate pentru că nu se lasă jigniți: prin refuzul unei petiții, proprietarii probabil îi vor provoca unui astfel de muncitor multe necazuri inutile și poate chiar vor obține că nu va primi deloc beneficii Dimpotrivă, acei muncitori care îi plac proprietarului și îl servesc care îl taxează pentru tovarășii săi - angajatorii pot permite acordarea de prestații deosebit de mari chiar și în cazurile în care un alt muncitor ar fi refuzat În loc să desființeze dependența muncitorilor față de angajatori în cazurile punitive, va apărea o nouă dependență, care îi va împărți pe muncitori, creează supunere și intrigi Și apoi să acordați mai multă atenție birocrăției urâte cu care, conform regulilor, se asigură primirea de prestații: de fiecare dată lucrătorul trebuie să solicite o adeverință apoi la medic, de la care probabil că *) În cererea tipărită de beneficii, care, după cum am spus, a fost trimisă fabricilor și fabricilor de către Prezența

Fabricii Vladimir și care este cea mai convenabilă aplicare a "regulilor" pentru muncitori, apare: semnătura biroului fabricii a mâna și menționată în cerere atestă prin adăugarea că, în opinia sa, reclamanta merită o indemnizație în valoare de cutare și cutare Asta înseamnă că biroul poate scrie oricând, fără măcar să explice motivele, că "în opinia sa" rosi>elul nu merită indemnizația Beneficiile vor fi primite nu de cei care au nevoie, ci de cei care "merita acest lucru în opinia producătorilor" - - întâlnește grosolănie, apoi polițiștilor, care nu fac nimic fără mită Repetăm, nimic din toate acestea nu este în lege; aceasta este stabilită prin reguli ministeriale, care sunt întocmite clar pentru a mulțumi producătorilor, care vizează clar crearea, pe lângă dependența de proprietari, a dependenței lucrătorilor de funcționari, pentru a exclude lucrătorii de la orice participare la cheltuiind pe nevoile lor banii amenda luați de la ei, pentru a țese o pânză de formalism birocratic fără sens, stupefiind și demoralizând *) muncitorii Lăsarea proprietarului să autorizeze eliberarea de prestații din bani de penalizare este o nedreptate flagrantă Muncitorii trebuie să lupte spre sud, astfel încât să li se acorde dreptul prin lege să aleagă deputați (aleși), care să monitorizeze primirea amenzilor în capitalul amendat, să accepte și să verifice cererile muncitorilor pentru eliberarea de prestații, să dea un dau seama muncitorilor de starea capitalului amenzii și a cheltuielilor acestuia în acele fabrici în care exista în prezent deputați, aceștia trebuie să fie atenți la banii amenzii, să ceară să fie informați cu privire la toate datele privind amenzile, să accepte cererile de la angajați și să le transmită la superiorii lor \ 'P Sunt toți lucrătorii supuși legilor privind amenzile? Legile privind amenzile, la fel ca majoritatea celorlalte legi rusești, ■ nu se aplică tuturor fabricilor și fabricilor, nu tuturor lucrătorilor Atunci când emite o lege, guvernul rus se teme întotdeauna să nu jignească domniile proprietarilor de fabrici și crescătorilor, temându-se că subtilitățile clericale regulile și drepturile și îndatoririle birocratice se vor ciocni cu alte reguli clericale (și avem un număr nenumărat de ele), cu drepturile și îndatoririle altor funcționari care vor fi jigniți de moarte dacă un nou funcționar le invadează zona și vor epuiza butoaiele de cerneală oficială și grame de hârtie pe corespondență despre "delimitarea departamentelor" Prin urmare, în țara noastră se introduce deodată o lege rară pentru întreaga Rusie, fără excepții, fără întârzieri lași, fără a acorda miniștrilor și altor funcționari permisiunea de a se abate de la lege Toate acestea au avut un efect deosebit de puternic asupra legii cu privire la amenzi, care, după cum am văzut, a stârnit atâta nemulțumire în rândul domnilor capitaliști, ") Separarea, crearea de supunere, dezvoltarea moralei proaste - - care s-a realizat doar sub presiunea unor revolte muncitorești redutabile În primul rând, legea amenzilor se aplică doar unei mici părți a Rusiei *) Această lege a fost emisă, așa cum am spus, la iunie și a fost pusă în vigoare la octombrie , numai în trei provincii: Petersburg, Moscova și Vladimir Chara:* Timp de cinci ani legea a fost extinsă în provinciile Varșovia și Petrokov (iunie) Apoi, după încă trei ani, s-a extins în alte provincii (și anume: din provinciile centrale - Tver, Kostroma, Yaroslavl, Nijni Novgorod și Ryazan; din provinciile Ostsee - Kaya estonă și Livonia; din vest - Grodno și Kiev ; din sud - Volyn, Podolsk, Harkov și Herson) - conform legii din martie În , regulile • amenzilor au fost extinse la fabricile și industriile miniere private Dezvoltarea rapidă a capitalismului în sudul Rusiei și creșterea extraordinară a mineritului adună acolo mase de muncitori și forțează

guvernul să se grăbească Guvernul pare să renunțe foarte încet la vechea comandă a fabricii În același timp, trebuie menționat că refuză doar sub presiunea muncitorilor: intensificarea mișcării muncitorești și a grevelor din Polonia au făcut ca legea să fie extinsă la Varșovia și Petrokovskaya (orașul Lodz aparține provincia Petrokovskaya) provinciei O grevă uriașă la fabrica Khludovskaya din districtul Yegoryevsky din provincia Ryazan a determinat imediat extinderea legii și în provincia Ryazan Guvernul, se pare, nici "nu se consideră îndreptățit" să-i priveze pe domnii capitaliști de dreptul la amenzi necontrolate (arbitrare) până când lucrătorii înșiși vor interveni În al doilea rând, legea amenzilor, ca toate regulile de supraveghere a fabricilor și fabricilor, nu se aplică unităților aparținând trezoreriei și instituțiilor guvernamentale Fabricile de stat au proprii șefi "trustee" ai muncitorilor, pe care legea nu vrea să-i deranjeze cu regulile privind amenzile Într-adevăr, de ce să supraveghem fabricile de stat când șeful fabricii este el însuși funcționar? Lucrătorii se pot plânge de el la fel Nesurprinzător *) Această lege face parte din așa-numitele "reguli speciale privind relațiile reciproce între producători și muncitori" Aceste "reguli speciale" se aplică numai "domeniilor caracterizate printr-o dezvoltare semnificativă a industriei fabricii", pe care le vom indica mai jos în text - - că printre acești șefi de fabrici de stat se întâlnesc oameni atât de revoltătoare, precum, de exemplu, comandantul portului Petersburg, domnul Verkhovski În al treilea rând, regulile privind capitalul penal cheltuit pentru nevoile lucrătorilor înșiși nu se aplică lucrătorilor din atelierele acelor căi ferate care au fonduri auxiliare de pensii sau de economii Bani de penalizare merg la aceste case de marcat Toate aceste scutiri păreau încă insuficiente, iar legea prevede că miniștrii (ai finanțelor și afacerilor interne) au dreptul, pe de o parte, să "elimine din subordine" acestor reguli "fabricile și uzinele ne semnificative, în cazuri de nevoie reală" , și, pe de altă parte, extinde aceste reguli la unități meșteșugărești "semnificative" Astfel, legea nu numai că i-a dat instrucțiuni pe ministru să întocmească reguli cu privire la banii amenzi, dar le-a dat și miniștrilor dreptul de a scuti anumiți producători de la respectarea legii! Așa este măsura în care legea noastră este politicoasă față de proprietarii fabricilor! Într-una dintre explicațiile ministrului, se spune că eliberează doar astfel de producători despre care prezența fabricii "este încrezătoare că proprietarul unității nu va încălca interesele muncitorului X" Proprietarii fabricilor și inspectorii fabricilor sunt atât de prieteni apropiați încât se cred pe cuvânt De ce să împovăreze producătorul cu reguli când "asigură" că nu va încălca interesele muncitorilor? Ei bine, dacă muncitorul ar încerca să-i ceară inspectorului sau ministrului să-l elibereze de reguli, "asigurându-se" că nu a încălcat interesele producătorului? Un astfel de muncitor ar fi probabil considerat nebun Aceasta se numește "egalitatea" lucrătorilor și producătorilor Cât privește extinderea regulilor privind amenzile la unități meșteșugărești semnificative, până acum, din câte se știe, aceste reguli au fost extinse doar (în) la birourile de distribuție care distribuie urzeală țesăturilor care lucrează acasă Miniștrii nu se grăbesc să răspândească regulile privind amenzile întreaga masă de muncitori care lucrează acasă pentru proprietari, pentru magazine mari etc , rămâne încă în vechea poziție, de supunere totală la arbitrarul proprietarilor Acest lucru îngreunează muncitorilor să se unească împreună, să ajungă la un acord asupra nevoilor lor, să ducă o luptă comună împotriva opresiunii angajatorilor și, prin urmare, nu li se

acordă atenție - - USh Concluzie Ne-am familiarizat acum cu legile și regulamentele noastre cu privire la amenzi, cu tot acest sistem extrem de complex, care înspăimântă muncitorul cu uscăciunea și limbajul clerical neprietenos Acum putem reveni la întrebarea pusă la început - că amenziile sunt generate de capitalism, adică o astfel de ordine socială, când oamenii sunt împărțiți în două clase, în proprietari de pământ, mașini, fabrici și fabrici, materiale și provizii și în oameni care nu au nicio proprietate, care, prin urmare, trebuie vânduți capitaliștilor și să muncească pentru ei A fost întotdeauna cazul că muncitorii care lucrau pentru proprietar au fost nevoiți să îi plătească amenzi pentru eventuale defecțiuni? În unitățile mici, de exemplu, printre artizanii sau muncitorii urbani, nu există amenzi Nu există o înstrăinare completă a lucrătorului de proprietar, ei trăiesc și lucrează împreună Proprietarul nici nu se gândește să aplice o amendă, pentru că el însuși se ocupă de lucrare și îl poate forța oricând să repare ceea ce nu-i place Dar astfel de mici unități și industrii dispar treptat Este imposibil pentru meșteșugari și meșteri, precum și pentru micii țărani, să reziste concurenței marilor fabrici, uzinelor și marilor proprietari, care folosesc cele mai bune unelte și mașini și combină munca unei mase de muncitori Prin urmare, vedem că meșteșugarii, artizanii și țăranii sunt din ce în ce mai ruinați, devenind muncitori în fabrici și fabrici, abandonându-și satele și plecând în orașe În fabricile și uzinele mari, relația dintre proprietar și muncitori nu mai este aceeași ca în atelierele mici Proprietarul stă cu mult mai sus decât muncitorul în ceea ce privește averea, în ceea ce privește poziția sa socială, iar între ei este o întreagă prăpastie, de multe ori nici măcar nu se cunosc și nu au nimic în comun Muncitorul nu are cum să pătrundă în funcția de stăpân: este condamnat să rămână pentru totdeauna sărac, lucrând pentru cei bogați neștiuți de el În locul celor doi-trei muncitori pe care i-a avut cândva micul proprietar, acum există o masă de muncitori veniți din localități diferite și în continuă schimbare În locul comenzilor individuale ale proprietarului sunt reguli generale, care sunt obligatorii pentru toți lucrătorii Constanța anterioară a relației dintre stăpân și muncitor dispare; proprietarul nu prețuiește deloc muncitorul, pentru că întotdeauna îi este ușor să găsească altul din mulțime fără - - muncitori gata să angajeze pe oricine Astfel, puterea stăpânului asupra muncitorilor este întărită, iar stăpânul folosește această putere pentru a-l împinge pe muncitor în limitele stricte ale muncii din fabrică cu amenzi Lucrătorul trebuia să se supună acestei noi restrângeri a drepturilor și a câștigurilor sale, deoarece el este acum neputincios în fața stăpânului cu foarte mult timp în urmă - împreună cu marile fabrici și fabrici, împreună cu marele capitalism, împreună cu o scindare completă între proprietarii bogați și muncitorii vagabonzi Amenziile au fost rezultatul dezvoltării depline a capitalismului și al înrobirii complete a muncitorului Dar această dezvoltare a fabricilor mari și presiunea crescută din partea proprietarilor a dus la alte consecințe Muncitorii, care s-au trezit complet neputincioși în fața proprietarilor fabricilor, au început să-și dea seama că sunt în pericol de cădere completă și de cerșetorie dacă rămân divizați Muncitorii au început să înțeleagă că, pentru a se salva de foamete și degenerescență, cu care capitalismul îi amenință, au un singur mijloc - să se unească pentru a lupta cu proprietarii fabricilor pentru salarii și condiții de viață mai bune Am văzut la ce opresiune urâtă a muncitorilor au fost proprietarii fabricilor noastre în anii , cum au transformat amenziile într-un mijloc de scădere a

salariilor muncitorilor, fără a se limita la o singură reducere a prețurilor. Opresiunea capitaliștilor asupra muncitorilor a atins cel mai înalt nivel. Dar această asuprire a stârnit și rezistența muncitorilor. Muncitorii s-au răzvrătit împotriva asupritorilor și au câștigat. Guvernul speriat a cedat cererilor lor și s-a grăbit să legisfeze eliminarea amenzilor. A fost o concesie pentru muncitori. Guvernul a crezut că prin emiterea de legi și regulamente privind amenzile, prin introducerea de indemnizații din bani amenzi, îi va mulțumi imediat pe muncitori și îi va face să uite de afacerile lor comune, de lupta lor împotriva proprietarilor fabricilor. Dar astfel de speranțe ale guvernului, care se prezintă drept apărătorul muncitorilor, nu se vor împlini. Am văzut cât de nedreaptă este noua lege față de muncitori, cât de mici sunt concesiunile către muncitori în comparație chiar cu acele pietre cerute care au fost puse de greviștii Morozov; am văzut cum au fost lăsate lacune peste tot pentru producătorii care doreau să încalce legea, cum au fost întocmite, în interesul lor, reguli privind beneficiile, adăugând la arbitrariul proprietarilor și arbitrariul funcționarilor. Când o astfel de lege, astfel de reguli vor fi aplicate atunci când lucrătorii se familiarizează cu ele și încep să învețe din întâlnirile lor cu năle ni n, Sobo hch iin , v I S - - șefii despre modul în care legea îi asuprește - apoi vor începe încetul cu încetul să-și dea seama de poziția lor cel puțin servilă. Vor înțelege că numai sărăcia i-a făcut să lucreze pentru cei bogați și să se mulțumească cu bănuți pentru munca lor grea. Vor înțelege că guvernul și funcționarii săi sunt de partea producătorilor și că legile sunt întocmite astfel încât proprietarului să-i fie mai ușor să-l asuprească pe muncitor. Și muncitorii vor afla în sfârșit că legea nu face nimic pentru a le îmbunătăți situația atâta timp cât dependența muncitorilor de capitaliști va continua, pentru că legea va fi întotdeauna părtinitoare; la capitalist'm-factory'nta'm., pentru că producătorii vor putea găsi mereu trucuri pentru a ocoli legea. Înțelegând acest lucru, muncitorii vor vedea că le mai rămâne un singur mijloc de a se apăra - să se unească pentru a lupta împotriva proprietarilor fabricilor și împotriva acelor practici nedrepte stabilite de lege. CE PARE MINISTRUL NOSTRU? Scrisă la sfârșitul anului pentru ziarul Rabochee Dele'm) Nu a fost tipărit. Retipărit dintr-o copie a Departamentului de Poliție. Ministrul de Interne, Durnovo, a scris o scrisoare procurorului șef al Sinodului Ov, Pobedonostsev ') Scrisoarea a fost scrisă la martie ' sub Nr , iar pe ea se află o inscripție: "complet confidențial") Asta înseamnă că ministrul dorea ca scrisoarea să rămână cel mai strict secret. Dar au existat oameni care nu împărtășesc părerile ministrului că cetățenii ruși nu ar trebui să cunoască intențiile guvernului, iar acum această scrisoare se plimbă peste tot într-o copie scrisă de mână. Despre ce i-a scris G Durnovo domnului Pobedonostsev? I-a scris despre școlile duminicale. Scrisoarea spune: "Informațiile primite în ultimii ani indică faptul că persoanele care nu sunt "de încredere" din punct de vedere politic, precum și o parte din "tineretul studentesc, de o direcție cunoscută, după exemplul anilor , se străduiește" să intre în școlile duminicale, ca profesori, "conferenți, bibliotecari etc. O astfel de străduință sistematică, "nejustificată nici măcar prin căutarea mijloacelor de existență, întrucât "întrucât atribuțiile în astfel de școli se îndeplinesc cu titlu gratuit, înainte" denumeste că cele de mai sus. Fenomenul este unul "din mijloacele de luptă pe o bază legală (legală) cu "ordinea de stat în Rusia și sistemul social al elementelor

anti-"sponsorizate de guvern" existente Așa judecă domnul ministru Dintre oamenii educați sunt cei care doresc să-și împărtășească cunoștințele cu muncitorii, care doresc ca învățarea să fie de folos nu doar lor, ci și oamenilor, iar ministrul decide imediat că aici sunt "elemente antiguvernamentale", adică că unii conspiratori îndeamnă oamenii să meargă la școlile duminicale Cu siguranță, fără incitare, nu ar putea unii oameni educați să aibă dorința de a-i învăța pe alții? Ministrul este însă jenat că profesorii de la școala duminicală nu sunt plătiți Este obișnuit să vadă că spionii și funcționarii care-l slujesc slujesc doar din cauza unui salariu, îl servesc pe cel care dă mai mulți bani, iar apoi deodată oamenii muncesc, servesc, fac toate astea degeaba - Suspect! se gândește ministrul și trimite spioni să investigheze problema - - Scrisoarea continuă cu: "Din următoarele informații (obținute de la "spioni a căror existență este justificată prin primirea zh - s-"vania) se constată că nu numai printre profesori "întâlnesc persoane de o direcție dăunătoare, dar că deseori școlile în sine" se află sub conducerea tăcită a unui întreg cerc de persoane nesigure, ai căror membri, care nu aparțin deloc personalului oficial al angajaților, la invitația lor, numesc alți "profesori și profesori", susțin prelegeri seara și studiază cu studenții Ordinul, care permite posibilitatea de a ține prelegeri "de către persoane din afară, dă spațiu deplin pentru pătrunderea "persoanelor dintr-un mediu direct revoluționar printre lectori" Și așa, dacă "străinii", neaprobați și examinați de preoți și spioni, vor să aibă de-a face cu muncitorii, aceasta înseamnă o revoluție directă! Ministrul privește pe muncitori ca pe praf de pușcă, iar la cunoaștere și educație ca pe o scânteie; Ministrul este sigur că dacă o scânteie intră în praf de pușcă, explozia va fi îndreptată în primul rând către guvern Nu ne putem nega plăcerea de a observa că în această ocazie rară suntem pe deplin și necondiționat de acord cu punctele de vedere ale Asemănării Sale extrem de sigure; u te l s tv a Ministrul citează în continuare în scrisoarea sa "dovezi" ale prădăției "informațiilor" sale Dovezi bune! În primul rând, "o scrisoare a unui profesor de la una dintre școlile duminicale, al cărui nume este încă necunoscut" Această scrisoare a fost selectată în timpul căutării Scrisoarea vorbește despre programul lecturilor istorice, despre ideea de aservire și emancipare a moșiiilor, menționează revolta lui Razin și Pugaciov Trebuie să fi fost aceste nume de familie care l-au speriat atât de tare pe bunul ministru: și-a imaginat imediat, probabil, afecțiunii A doua dovadă: "În Ministerul Afacerilor Interne există un program de lectură publică într-una dintre școlile duminicale din Moscova, primit pe un mod nespus": "Originea societății" Societatea primitivă Dezvoltarea unei organizații publice Statul și de ce este nevoie de el Ordin Libertate, dreptate Forme de "structură statală -Monarhia este absolută și constituțională Munca este baza bunăstării generale Utilitate și bogăție "Producție, schimb și capital Cum este distribuită bogăția Pre-"căutarea interesului propriu Proprietatea și necesitatea ei "Eliberarea țăranilor cu pământul Chirie, profit, salarii "Ce determină taxa și tipurile acesteia Cumpătare" - - "Lectura în conformitate cu acest program, care este cu siguranță nepotrivit pentru "școala" oamenilor, oferă lectorului o oportunitate deplină de a familiariza treptat "ascultătorii cu teoriile lui Karl Marx, Engels etc și cu persoana prezentă prin numirea lui autoritățile diecezane vor putea să surprindă cu greu începuturile "propagandei" social-democrate! Domnul ministru trebuie să-i fie foarte frică de "teoria lui Marx și Engels" dacă observă "începuturile" le chiar și într-un program în care nici o urmă

din ele nu se observă Ce a găsit ministrul la "inapt" ei? Probabil, întrebarea este despre formele de guvernare și constituție Da, luați, domnule ministru, orice manual de geografie și veți găsi acolo aceste întrebări! Este cu adevărat imposibil ca lucrătorii adulți să știe ce sunt învățați copiii? Dar G Ministru nu se bazează pe persoanele departamentului eparhial: "poate că nu va înțelege despre ce vorbesc" Scrisoarea se termină cu o listă de profesori "neîncrezători" din școala duminicală parohială de la fabrica din Moscova a Parteneriatului manufacturii Prozorov, școala duminicală din orașul Yelets și școala propusă din orașul Tiflis G Durnovo îl sfătuiește pe G Pobedonostsev să se angajeze într-o "verificare amănunțită a persoanelor admise la clase și școli" Acum, când citești listele de profesori, îți stă părul pe cap: tot un fost elev, dar un fost elev, și chiar un fost elev G Ministrul ar dori ca foștii subofițeri să fie profesori G Ministru spune cu deosebită groază că școala din orașul Yelets "va fi înghesuită dincolo de râul Soșna, unde în mare parte simplă" (oh, groază!) Și locuiesc artizani și unde se află "atelierul" feroviar Departe, departe, școlile trebuie ținute departe de "oameni simpli și artizani" Muncitorii! Vedeți cât de mortale se tem miniștrilor noștri de unirea cunoștințelor cu oamenii muncitori! Arată-le tuturor că nicio forță nu poate lua conștiința muncitorilor! Fără cunoaștere muncitorii sunt lipsiți de apărare, cu cunoaștere ei sunt putere! Scris în închisori" "ton-iulie !S t ") PROIECT DE PROGRAM AL PARTIDULUI SOCIAL DEMOCRAT Nu a fost tipărit Imprimare" f copii din lucrările lui V I Lenin A () Fabricile și fabricile se dezvoltă din ce în ce mai repede în Rusia, ruinând meșteșugarii și țăranii, transformându-i în muncitori fără proprietăți, conducând din ce în ce mai mulți oameni în orașe, sate industriale și fabrici și orașe () Această creștere a capitalismului înseamnă o creștere enormă a bogăției și a luxului în rândul unui pumn de producători, comercianți și capitaliști și o creștere și mai rapidă a sărăciei și opresiunii muncitorilor Îmbunătățirile în producție și mașini introduse de marii producători, constituind o creștere a productivității muncii sociale, servesc la întărirea puterii capitaliștilor asupra muncitorilor, la creșterea șomajului și, în același timp, a lipsei de apărare a muncitorilor () Dar, aducând opresiunea capitalului asupra muncii la cel mai înalt grad, marile fabrici creează o clasă specială de muncitori care sunt capabili să lupte cu capitalul, deoarece însăși condițiile vieții lor distrug toate legăturile cu propria lor economie și unind muncitorii cu muncă comună și transferându-i din fabrică în fabrică, adună laolaltă masele oamenilor muncitori Muncitorii încep să lupte cu capitaliștii, iar printre aceștia apare o dorință intensificată de unitate Lupta clasei muncitoare ruse se dezvoltă din revoltele individuale ale muncitorilor () Această luptă a clasei muncitoare împotriva clasei capitaliste este o luptă împotriva tuturor claselor care trăiesc din munca altora și împotriva tuturor formelor de exploatare Se poate încheia doar cu transferul puterii politice în mâinile clasei muncitoare, transferul tuturor pământurilor, uneltelor, fabricilor, mașinilor, minelor în mâinile întregii societăți pentru organizarea producției socialiste, în care tot ceea ce este produs de muncitorii și toate îmbunătățirile în producție trebuie să meargă în beneficiul lucrătorilor înșiși () Mișcarea clasei muncitoare ruse către scopul său principal intră ca parte a mișcării internaționale social-democrate a clasei muncitoare din toate țările () Principalul obstacol în lupta clasei muncitoare ruse pentru emancipare este guvernul autocratic nelimitat cu oficialii săi iresponsabili Bazându-se pe privilegiile proprietarilor de pământ

și ale capitaliștilor, păstrează - - clasele de jos și leagă mișcarea muncitorilor și întârzie dezvoltarea întregului popor Prin urmare, lupta clasei muncitoare ruse pentru emanciparea ei obligă în mod necesar o luptă împotriva puterii nelimitate a guvernului autocratic B () Partidul Social-Democrat Rus își declară sarcina de a ajuta această luptă a clasei muncitoare ruse prin dezvoltarea conștiinței de clasă a muncitorilor, asistând la organizarea acestora, evidențiind sarcinile și scopurile luptei () Lupta clasei muncitoare ruse pentru emancipare este o luptă politică, iar prima ei sarcină este să obțină libertatea politică () Prin urmare, Partidul Social-Democrat Rus, fără a se despărți de mișcarea clasei muncitoare, va sprijini orice mișcare socială împotriva puterii nelimitate a guvernului autocrat, împotriva clasei nobililor privilegiați, a proprietarilor de pământ și împotriva tuturor rămășițelor iobăgiei și moșiilor care limitează libertatea concurenței - () Dimpotrivă, Partidul Social-Democrat Rus va purta război cu orice dorință de a beneficia clasei muncitoare prin tutela unui guvern nelimitat și a funcționarilor săi și va întârzia dezvoltarea capitalismului și, în consecință, dezvoltarea clasei muncitoare () Emanciparea muncitorilor trebuie să fie opera muncitorilor înșiși () Poporul rus nu are nevoie de ajutorul unui guvern nelimitat și al funcționarilor săi, ci de eliberare de opresiunea sa B Pornind de la aceste puncte de vedere, Partidul Social-Democrat Rus cere în primul rând: Convocarea unui Zemsky Sobor a reprezentanților tuturor cetățenilor pentru a elabora o constituție Sufragiu universal și direct, acordând tuturor cetățenilor ruși care au împlinit vârsta de de ani, fără deosebire de religie și naționalitate Libertatea de întrunire, asociere și grevă Libertatea presei Distrugerea moșiilor și egalitatea tuturor cetățenilor în fața legii Sp0): atunci nu se va spăla Luați hârtie mai subțire Dau mâna cu tine Ta Închină-te în fața unui tovarăș A doua scrisoare Am primit raportul Breslavl, l-au lipit cu eforturi nespuse, iar cea mai mare parte a fost rupt (mulțumită hârtiei bune, scrisoarea s-a dovedit a fi întreagă) Evident că nu ați primit încă a doua scrisoare Este necesar să folosiți o pastă foarte lichidă: nu mai mult de o linguriță de amidon (și, în plus, cartof, nu grâu, care este prea tare) pe pahar de apă Numai pentru vedere de sus *) Evident, rezultă: întârziere Ed iar hârtia colorată are nevoie obișnuită (bun; pastă, iar hârtia ține bine, sub influența presei, și cu cea mai lichidă pastă În orice caz, metoda este potrivită și ar trebui practică Ți trimit sfârșitul lui Thornton Avem materiale despre grevă:) Din Thornton,) din Laferme,) despre greva Ivanovo-Voznesensk,) despre greva de la Yaroslavl (o scrisoare a unui muncitor, foarte interesantă), despre fabrica de la Petersburg pentru producția mecanică de încălțăminte Nu-l trimit, transpira că încă nu era timp de corespondență și sudoare că nu mă aștept să ajung la timp pentru numărul al Colecției - Am stabilit relații cu TIPIRIA NARUDA VOLOY, care a publicat deja lucruri (nu ale noastre) și ia unul de-al nostru *) Vă propunem să PUBLICĂ UN ZIAR * **), unde va merge materialul Acest lucru va deveni în cele din urmă clar în aproximativ %- luni Dacă descoperiți că materialul va ajunge la timp pentru primul număr, anunțați-mă imediat Ta Este ușor să gestionăm coletele noastre? Trebuie să lucrăm împreună pentru a îmbunătăți drumul .*) Trimite-ne dacă ai material pentru broșuri de lucru Ei vaporizează" vorbesc fericiți **) Vorbim de Rabochy Delo nr (vezi nota) Vedeți Proiect de program Text dactilografiat A () Fabricile și fabricile se dezvoltă din ce în ce mai repede în Rusia, ruinând meșteșugarii și țăranii, transformându-i în muncitori fără proprietăți, aducând din ce în ce mai

mulți oameni în orașe, sate industriale și fabrici și orașe () Această creștere a capitalismului înseamnă o creștere enormă a bogăției și a luxului în rândul unui pumn de producători, comercianți și capitaliști și o creștere și mai rapidă a sărăciei și opresiunii muncitorilor Îmbunătățirile în producție și mașini introduse de marii producători, constituind o creștere a productivității muncii sociale, servesc la întărirea puterii capitalului asupra muncitorilor, la creșterea șomajului și, în același timp, a lipsei de apărare a muncitorilor () Dar, aducând opresiunea capitalului asupra muncii la cel mai înalt grad, marile fabrici creează o clasă specială de muncitori care sunt capabili să lupte cu capitalul) Textul este hectografat caiete A)

Marile fabrici și fabrici se dezvoltă din ce în ce mai repede în Rusia, ruinând micii meșteșugari și țărani, transformându-i în muncitori săraci, conducând tot mai mulți oameni în orașe, fabrici și sate și orașe industriale) Această creștere a capitalismului înseamnă o creștere enormă a bogăției și a luxului în rândul unui pumn de producători, comercianți și proprietari de pământ și o creștere și mai rapidă a sărăciei și umilinței muncitorilor Îmbunătățirile introduse de marile fabrici în producție și mașini (?), în timp ce contribuie la creșterea productivității muncii sociale, servesc la întărirea puterii capitaliștilor asupra muncitorilor, la creșterea șomajului și, în același timp, la lipsa de apărare a muncitorilor) Dar după ce au adus opresiunea capitalului asupra muncii la cel mai înalt grad, marile fabrici au creat o clasă specială de muncitori cărora li se oferă posibilitatea de a lupta împotriva - - dezghețat, pentru că însăși condițiile vieții sale îi distrug toate legăturile cu propria sa economie și, unind muncitorii cu munca comună și transferându-i din fabrică în fabrică, adună masele muncitorilor laolaltă Muncitorii încep să lupte cu capitaliștii, iar printre aceștia apare o dorință intensificată de unitate Lupta clasei muncitoare ruse se dezvoltă din revoltele individuale ale muncitorilor) Această luptă a clasei muncitoare împotriva clasei capitaliste este o luptă împotriva tuturor claselor care trăiesc din munca altora și împotriva tuturor formelor de exploatare Se poate încheia doar cu transferul puterii politice în mâinile clasei muncitoare, transferul tuturor pământurilor, uneltelor, fabricilor, mașinilor, minelor în mâinile întregii societăți pentru organizarea producției socialiste, în care tot ceea ce este produs de muncitorii și toate îmbunătățirile în producție trebuie să meargă în beneficiul lucrătorilor înșiși) Mișcarea clasei muncitoare ruse către scopul său principal intră ca parte a mișcării internaționale social-democrate a clasei muncitoare din toate țările ()

Principalul obstacol în lupta clasei muncitoare ruse pentru emancipare este guvernul autocratic nelimitat cu iresponsabilul său Practic, însăși condițiile vieții lui îl distrug (?) cu propria sa economie, iar unind muncitorii muncii comune, transferându-i din fabrică în fabrică, unește masele de oameni muncitori împreună Muncitorii își încep lupta împotriva proprietarilor fabricilor prin greve, iar printre aceștia se manifestă o dorință intensificată de unitate Lupta clasei muncitoare ruse se dezvoltă din revoltele individuale ale muncitorilor) Această luptă a clasei muncitoare împotriva clasei capitaliste este o luptă împotriva tuturor claselor care trăiesc din munca altora și împotriva tuturor formelor de exploatare Se poate termina doar cu transferul puterii politice în mâinile clasei muncitoare, transferul tuturor pământurilor, uneltelor, fabricilor, mașinilor, minelor, în mâinile întregii societăți pentru organizarea producției socialiste, în care tot ceea ce a produs de către muncitori și toate îmbunătățirile în producție

trebuie să meargă în beneficiul lucrătorilor înșiși) Mișcarea clasei muncitoare ruse, prin natura și scopul ei, intră ca parte a mișcării internaționale a clasei muncitoare din toate țările) Principalul obstacol în lupta clasei muncitoare ruse pentru emancipare este dreptul autocratic nelimitat cu iresponsabilul său - ei oficiali Bazându-se pe privilegiile proprietarilor de pământ și ale capitaliștilor, ea menține clasele inferioare într-o lipsă completă de putere și leagă mișcarea muncitorilor și întârzie dezvoltarea întregului popor Prin urmare, lupta clasei muncitoare ruse pentru emanciparea ei obligă în mod necesar o luptă împotriva puterii nelimitate a guvernului autocratic B () Partidul Social-Democrat Rus își declară sarcina de a ajuta această luptă a clasei muncitoare ruse prin dezvoltarea conștiinței de clasă a muncitorilor, asistând la organizarea acestora, evidențiind sarcinile și scopurile luptei Í) Lupta clasei muncitoare ruse pentru emancipare este o luptă politică, iar prima ei sarcină este să obțină libertatea politică () Prin urmare, Partidul Social-Democrat Rus, fără a se despărți de mișcarea clasei muncitoare, va sprijini orice mișcare socială împotriva puterii nelimitate a guvernului autocrat, împotriva clasei nobililor privilegiați, a proprietarilor de pământ și împotriva tuturor rămășițelor iobăgiei și moșiilor care limitează libertatea concurenței noutati Bazându-se pe atracția proprietarilor de pământ și a capitaliștilor și pe supunere și? interese, menține clasele inferioare într-o totală lipsă de putere și, prin aceasta, leagă mișcarea muncitorilor și întârzie dezvoltarea întregului popor Prin urmare, lupta muncitorului rus pentru emanciparea sa provoacă în mod necesar o luptă împotriva puterii nelimitate a guvernului autocratic B) Partidul Social-Democrat Rus își declară sarcina de a ajuta această luptă a clasei muncitoare ruse prin dezvoltarea conștiinței de clasă a muncitorilor, asistând la propaganda lor, decretând scopul real al luptei) Lupta clasei muncitoare ruse este o luptă politică, iar prima ei sarcină este realizarea libertății politice) Acesta este motivul pentru care Partidul Social-Democrat Rus nu se desparte de mișcarea muncitoare, ci va sprijini orice mișcare socială împotriva clasei privilegiate? nobili, proprietari de pământ și împotriva rămășițelor iobăgiei și ness, îngrădirea libertății de concurență - ȘI) Dimpotrivă, Partidul Social-Democrat Rus va purta război cu orice dorință de a beneficia clasei muncitoare prin tutela unui guvern nelimitat și a funcționarilor săi și de a întârzia dezvoltarea capitalismului și, în consecință, dezvoltarea clasei muncitoare () Emanciparea muncitorilor trebuie să fie opera muncitorilor înșiși () Poporul rus nu are nevoie de ajutorul unui guvern nelimitat și al funcționarilor săi, ci de eliberare de opresiunea sa B Pornind de la aceste puncte de vedere, Partidul Social-Democrat Rus cere în primul rând: Convocarea unui zemstvo sooor din partea reprezentanților tuturor cetățenilor pentru elaborarea unei constituții Sufragiu universal și direct pentru toți cetățenii ruși care au împlinit vârsta de de ani, fără distincție de religie sau naționalitate Libertatea de întrunire, asociere și grevă Libertatea presei Distrugerea moșiilor și egalitatea tuturor cetățenilor în fața legii) Dimpotrivă, Partidul Social-Democrat Rus va purta război cu orice dorință de a beneficia clasei muncitoare prin tutela unui guvern nelimitat și a funcționarilor săi și de a întârzia dezvoltarea capitalismului și, în consecință, dezvoltarea clasei muncitoare) Emanciparea clasei muncitoare trebuie să fie opera muncitorilor înșiși) Poporul rus nu are nevoie de ajutorul unui guvern nelimitat și al funcționarilor săi, ci de eliberare de opresiunea sa C DE LA ACESTE VOICI, Partidul Social-Democrat Rus cere în primul rând:)

Convocarea lui Zemsky Sobor din partea reprezentanților tuturor cetățenilor pentru a elabora o constituție) Sufragiu universal și direct pentru toți cetățenii ruși care au împlinit vârsta de de ani, fără distincție de naționalitate și religie) Libertatea de asociere, syndicate și greve) Libertatea presei) Distrugerea moșiilor și egalitatea deplină a tuturor cetățenilor în fața legii - - Libertatea religiei și egalitatea tuturor naționalităților Transferarea managementului metricilor către oficiali civili independenți, independenți de poliție Acordarea fiecărui cetățean dreptul de a urmări orice funcționar în fața instanței fără o plângere din partea autorităților Anularea pașapoartelor Libertatea de circulație și relocare Libertatea meșteșugurilor și a ocupațiilor și distrugerea atelierelor D Pentru muncitori, Partidul Social Democrat Rus cere:) Înființarea de tribunale industriale în toate ramurile industriei cu judecători aleși dintre capitaliști și muncitori în mod egal) Libertatea religiei și egalitatea tuturor naționalităților Transferarea managementului metricilor către oficiali civili independenți, independenți de poliție) Acordarea fiecărui cetățean dreptul de a urmări orice funcționar în fața instanței, fără plângere "la autorități) Anularea pașapoartelor, libertate totală de mișcare și relocare) Libertatea meșteșugurilor și a ocupațiilor și distrugerea atelierelor D Pentru muncitori, Partidul Social Democrat Rus cere:) Înființarea detașamentelor industriale în toate ramurile industriei, cu judecători aleși din capitaliști și muncitori în mod egal Limitarea legislativă a zilei de lucru la ore pe zi Interzicerea legislativă a muncii de noapte și a schimburilor Interzicerea muncii copiilor sub ani Restabilirea legislativă a drepturilor Extinderea legilor fabricii și inspecției fabricii la toate ramurile industriei) Limitarea legislativă a zilei de lucru la ore pe zi) Interzicerea legislativă a muncii de noapte și în ture, interzicerea muncii copiilor sub ani) Stabilirea legislativă a odihnei de vacanță) Distribuirea legilor din fabrică și inspecția în fabrică! în toată Rusia și în fabrici de stat - - în toată Rusia și la fabricile de stat, precum și la meșteșugarii care lucrează acasă Inspectoratul din fabrică trebuie să aibă o funcție independentă și să nu se roage la Ministerul de Finanțe Membrii tribunalelor industriale li se acordă drepturi egale cu inspectoratul fabricii de a supraveghea implementarea legilor fabricii Interdicția necondiționată peste tot a plății în mărfuri Supravegherea de către muncitori aleși asupra stabilirii prețurilor, asupra respingerii mărfurilor și asupra cheltuirii banilor amenzi și asupra apartamentelor din fabrică ale muncitorilor Legea potrivit căreia toate deducerile din salariile lucrătorilor, indiferent de scopul lor (amenzi, respingere etc), luate împreună, nu pot depăși capete de judecată de la rubla Legea cu privire la răspunderea producătorilor pentru vătămarea lucrătorilor cu obligația producătorului de a dovedi că vina este de partea lucrătorilor Legea privind obligația producătorilor de a întreține școli și de a acorda asistență medicală lucrătorilor rick și meșteșugari care lucrează acasă) Inspectoratul Fabricii va avea o funcție independentă și nu se află sub autoritatea Ministerului Finanțelor Membrii tribunalelor industriale li se acordă drepturi egale cu inspectoratul fabricii de a supraveghea implementarea legilor fabricii) O interdicție necondiționată peste tot a plăților în mărfuri) Supravegherea de către aleșii asupra stabilirii corecte a prețurilor, asupra respingerii mărfurilor, asupra cheltuirii banilor amenzi și asupra apartamentelor din fabrică ale muncitorilor [Scribe nu a înțeles])) Legea privind obligarea asociației de fabrici de a

întreține școli și de a acorda asistență imediată muncitorului - D Pentru țărani, Partidul Social Democrat Rus cere: Anularea plăților de răscumpărare și remunerarea țăranilor pentru plățile de răscumpărare plătite Întoarcerea la țărani a banilor plătiți în plus la vistierie Întoarcerea la țărani a ținuturilor despărțite de ei în Egalitate deplină în impozite și impozite de pe pământurile țărănești și moșiere Anularea răspunderii reciproce și a tuturor legilor care restricționează țăranii să dispună de pământul lor D Pentru țărani, Partidul Social Democrat Rus cere:) Anularea plăților de răscumpărare și remunerarea țăranilor pentru plățile de răscumpărare plătite Întoarceți-vă la țărani bani plătiți în plus) Revenirea la țărani a ținuturilor despărțite de ei în anul) Desființarea răspunderii reciproce în toate legile care restricționează țăranii în împărțirea pământurilor lor Text sintetic A Marile fabrici și fabrici se dezvoltă din ce în ce mai repede în Rusia, ruinând micii meșteșugari și țărani, transformându-i în muncitori săraci, conducând din ce în ce mai mulți oameni în orașe, fabrici și sate și orașe industriale Această creștere a capitalismului înseamnă o creștere enormă a bogăției și luxului în rândul unui pumn de producători, comercianți și proprietari de pământ și o creștere și mai rapidă a sărăciei și opresiunii muncitorilor Îmbunătățirile în producție și mașini introduse de marile fabrici, în timp ce ridică productivitatea muncii sociale, servesc la întărirea puterii capitaliștilor asupra muncitorilor, la creșterea șomajului și, în același timp, la lipsa de apărare a muncitorilor Dar, aducând opresiunea capitalului asupra muncii la cel mai înalt grad, marile fabrici au creat o clasă specială de muncitori care sunt capabili să lupte cu capitalul chiar din cauza condițiilor viața lui îi distruge legătura cu propria sa economie și, unind muncitorii cu munca comună și transferându-i din fabrică în fabrică, ei unesc masele oamenilor muncii Muncitorii încep greve ■ lupta împotriva proprietarilor fabricilor, iar printre aceștia apare o dorință intensificată de unitate Lupta clasei muncitoare ruse se dezvoltă din revoltele individuale ale muncitorilor Această luptă a clasei muncitoare împotriva clasei capitaliste este o luptă împotriva tuturor claselor care trăiesc din munca altora și împotriva oricărei eco-plotări Ea nu se poate sfârși decât prin transferul puterii politice în mâinile clasei muncitoare, prin transferul tuturor pământurilor, uneltelor, fabricilor, mașinilor, minelor în mâinile întregii societăți pentru organizarea producției socialiste, în care totul a produs de către muncitori și toate îmbunătățirile în producție trebuie să meargă în beneficiul lucrătorilor înșiși Mișcarea clasei muncitoare ruse, prin natura și scopul ei, intră ca parte a mișcării internaționale a clasei muncitoare din toate țările Principalul obstacol în lupta clasei muncitoare ruse pentru emancipare este guvernul autocratic nelimitat cu oficialii săi iresponsabili Bazându-se pe privilegiile proprietarilor de pământ și ale capitaliștilor și pe supunerea față de interesele lor, ea menține clasele inferioare într-o totală lipsă de putere și, prin urmare, leagă mișcarea muncitorilor și întârzie dezvoltarea întregului popor Prin urmare, lupta muncitorului rus pentru emancipare sa provoacă în mod necesar o luptă împotriva puterii nelimitate a guvernului autocratic B Partidul Social-Democrat Rus își declară sarcina de a ajuta această luptă a clasei muncitoare ruse prin dezvoltarea conștiinței de clasă a muncitorilor, ajutând la organizarea acestora și evidențiind scopul real al luptei Lupta clasei muncitoare ruse pentru emancipare este o luptă politică, iar prima ei sarcină este realizarea libertății politice Prin urmare, Partidul Social-Democrat Rus, fără a se separa de

mișcarea muncitoare, va sprijini orice mișcare socială împotriva puterii nelimitate a guvernului autocrat, împotriva clasei nobililor privilegiați - proprietari de pământ și împotriva tuturor rămășițelor iobăgiei și moșii care îngădesc libertatea concurenței Dimpotrivă, Partidul Social-Democrat Rus va purta război cu orice dorință de a beneficia clasei muncitoare prin tutela unui guvern nelimitat și a funcționarilor săi și va întârzia dezvoltarea capitalismului și, în consecință, dezvoltarea clasei muncitoare - Emanciparea clasei muncitoare trebuie să fie opera muncitorilor înșiși Poporul rus nu are nevoie de ajutorul unui guvern nelimitat și al funcționarilor săi, ci de eliberare de opresiunea sa B Pornind de la aceste puncte de vedere, Partidul Social-Democrat Rus cere în primul rând: Convocarea lui Zemsky Sobor din partea reprezentanților tuturor cetățenilor pentru a elabora o constituție Sufragiu universal și direct pentru toți cetățenii ruși care au împlinit vârsta de de ani, fără distincție de naționalitate sau religie Libertatea de întrunire, asociere și grevă Libertatea presei Distrugerea moșiilor și egalitatea deplină a tuturor cetățenilor în fața legii Libertatea religiei și egalitatea tuturor naționalităților Transferarea managementului metricilor către oficiali civili independenți, independenți de poliție Oferirea dreptului fiecărui cetățean de a urmări orice funcționar în fața instanței, fără o plângere din partea autorităților Anularea pașapoartelor, libertate totală de mișcare și relocare Libertatea meșteșugurilor și a ocupațiilor și distrugerea atelierelor D Pentru muncitori, Partidul Social Democrat Rus cere: Înființarea de tribunale industriale în toate ramurile industriei, cu judecători aleși în mod egal dintre capitaliști și muncitori Restricționarea legislativă a zilei de lucru la ore pe zi Interzicerea legislativă a muncii de noapte și a schimburilor Interzicerea muncii copiilor sub ani Stabilirea legislativă a odihnei de vacanță? Extinderea legilor fabricilor și inspecțiilor în fabrică la toate ramurile industriei din Rusia și la fabricile de stat, precum și la meșteșugarii care lucrează acasă Inspectoratul din fabrică trebuie să aibă o funcție independentă și să nu fie sub controlul Ministerului de Finanțe Membrii tribunalelor industriale li se acordă drepturi egale cu inspectoratul fabricii de a supraveghea implementarea legilor fabricii Interdicția necondiționată peste tot a plății în mărfuri - - Supravegherea de către aleșii asupra stabilirii corecte a prețurilor, asupra respingerii mărfurilor, asupra cheltuirii banilor amenzi și asupra apartamentelor din fabrică ale muncitorilor Legea potrivit căreia toate deducerile din salariile muncitorilor, indiferent de scopul lor (amenzi, respingere și oroh), luate împreună, nu puteau depăși copleici de la rubla Legea privind răspunderea producătorilor pentru vătămarea lucrătorilor prin obligația producătorului de a dovedi că vina este de partea muncitorii Legea privind obligația producătorilor de a întreține școlile și de a acorda asistență medicală lucrătorilor D Partidul Social Democrat Rus cere pentru țărani Anularea plăților de răscumpărare și remunerarea țăranilor pentru plățile de răscumpărare plătite Întoarcerea la țăranii a banilor plătiți în plus la vistierie Întoarcerea la țăranii a ținuturilor despărțite de ei în Egalitate deplină în impozite și impozite de pe pământurile țărănești și domnișoare Anularea răspunderii reciproce și a tuturor legilor care restricționează țăranii să dispună de pământul lor Explicația programului Programul este împărțit în trei părți principale Prima parte prezintă toate punctele de vedere din care urmează restul programului Această parte indică ce poziție ocupă clasa muncitoare în societatea modernă, care este sensul și semnificația luptei sale

împotriva proprietarilor de fabrici și care este poziția politică a clasei muncitoare în statul rus A doua parte stabilește OBIECTIVUL PARTIDULUI și indică în ce relație se află acesta cu alte tendințe politice din Rusia Aici se spune care ar trebui să fie activitatea partidului și a tuturor muncitorilor conștienți de interesele lor de clasă și cum ar trebui să se raporteze la interesele și aspirațiile altor clase ale societății ruse Partea a -a conține cerințele practice ale Partidului, partea 2a este subdivizată în secțiuni Secțiunea conține cererea de reforme la nivel național Departamentul - cerințele și programul clasei muncitoare a -a - revendicări în favoarea țăranilor niste explicațiile preliminare pentru aceste secțiuni sunt oferite mai jos înainte de a trece la partea practică a programului A Programul vorbește în primul rând despre creșterea rapidă a marilor fabrici și fabrici, deoarece acesta este principalul fenomen în Rusia modernă, schimbând complet toate vechile condiții de viață, în special condițiile clasei muncitoare În vechile condiții, aproape toată averea era produsă de micii proprietari, care constituiau marea majoritate a populației Populația locuia imobil în sate, producând majoritatea produselor fie pentru consum propriu, fie pentru o mică piață din satele din jur, puțin conectată cu alte piețe învecinate Aceiași mici proprietari lucrau pentru proprietari, iar proprietarii i-au obligat să producă produsul în principal pentru consumul propriu Produsele de casă erau date pentru prelucrare artizanilor care locuiau și ei în sate sau mergeau să recruteze de lucru în împrejurimi Și acum, de la emanciparea țăranilor, aceste condiții de viață ale maselor de oameni au suferit o schimbare completă: au început să apară fabrici mari în locul micilor unități de artizanat, care au crescut cu o viteză extraordinară; i-au înlăturat pe micii proprietari, transformându-i în muncitori salariați și au forțat sute și mii de muncitori să lucreze împreună, producând în cantități enorme o marfă care a fost vândută în toată Rusia Eliberarea țăranilor a distrus imobilitatea populației și i-a plasat pe țărani în astfel de condiții încât nu se mai putea hrăni din peticele de pământ pe care le-au lăsat O masă de oameni s-a repezit în căutarea unui loc de muncă, mergând la fabrici, la construirea de căi ferate, legand diferiții cai ai Rusiei și livrând peste tot bunurile marilor fabrici Masa oamenilor a plecat la muncă în orașe, s-a angajat în construcția de fabrici și clădiri comerciale, în livrarea de combustibil la fabrici și în pregătirea materialelor pentru acesta În cele din urmă, mulți oameni au fost angajați în muncă la domiciliu, distribuite de negustori și producători care nu au avut timp să-și extindă unitățile Aceleași schimbări au avut loc în agricultură, proprietarii de pământ au început să producă cereale pentru vânzare, au apărut mari semănători de la țărani și negustori, sute de milioane de puds de cereale au început să fie vândute în străinătate Pentru producție era nevoie de muncă salariată, iar sute de mii și milioane de țărani au plecat, lăsându-și micile lor lotiuni, ca muncitori și zilieri, noilor stăpâni, care produc pâine pentru vânzare Tocmai aceste schimbări în vechile condiții de viață le descrie programul, spunând că marile fabrici și fabrici îi distrug pe micii meșteșugari și țărani, transformându-i - - și angajați muncitori Producția la scară mică este pretutindeni înlocuită de producția la scară largă, iar în această producție la scară largă masele de muncitori sunt deja simpli angajați, lucrând pentru salarii pentru un capitalist care deține capitaluri vaste, construiește ateliere uriașe, cumpără mase de materiale și pune în buzunar toate profiturile acestei producții în masă de muncitori uniți Producția a devenit capitalistă și zdrobește fără milă și fără milă pe toți micii

fermieri, distrugându-le viața imobilă din sate, forțându-i să meargă de la un capăt la altul al întregii țări ca niște simpli muncitori, vânzându-și munca capitalului O parte din ce în ce mai mare a populației este complet ruptă din mediul rural și din agricultură și se adună în orașe, sate și orașe industriale, formând o clasă specială de oameni care nu au nicio proprietate, o clasă de muncitori proletari angajați care trăiesc doar vânzându-și puterea de muncă Acestea sunt schimbările uriașe în viața țării care au fost aduse de marile fabrici și fabrici: producția la scară mică este înlocuită cu producția la scară largă, micii proprietari sunt transformați în muncitori salariați Ce înseamnă această schimbare pentru întregul muncitor și la ce duce ea? Acesta este ceea ce spune programul în continuare A Înlocuirea producției la scară mică cu producția la scară largă este însoțită de înlocuirea resurselor monetare mici în mâinile proprietarului individual cu capitaluri uriașe, înlocuirea profiturilor mici, nesemnificative cu milioane de profituri creșterea capitalismului duce peste tot la o creștere a luxului și a bogăției În Rusia s-a creat o întreagă clasă de șefi cu bani mari, producători, feroviari, comercianți, bancheri, s-a creat o întreagă clasă de oameni care trăiesc din veniturile din capital bănesc dat cu dobândă industriașilor, marii proprietari de terenuri s-au îmbogățit , primind de la țărani [mulți] *) răscumpărare pentru pământ, folosindu-și nevoia de pământ pentru a ridica prețul pământului arendat, plantând pe moșiile lor mari sfeclă de zahăr și distilerii Luxul și extravaganta în toate aceste clase de bogați au atins proporții fără precedent, iar străzile din fața ale marilor orașe au fost construite cu camerele lor princiare și castelele luxoase Dar poziția muncitorului s-a înrăutățit pe măsură ce capitalismul a crescut Salăriile, dacă au crescut pe alocuri după eliberarea țăranilor, atunci foarte puțin și nu pentru mult timp; pentru că masa de oameni flămânzi care veneau din mediul rural a scăzut prețurile, iar între timp hrana și proviziile de subzistență au continuat să crească de preț, astfel încât, chiar și cu salariile mari, muncitorii au venit ♦) Scribul a pus: destul · Ed - - elanii primesc mai puține mijloace de existență; a devenit din ce în ce mai greu să găsești câștiguri, iar lângă camerele luxoase ale bogaților (sau la periferia orașelor), au crescut cocioabe de muncitori, forțați să locuiască în subsoluri, supraaglomerate cu apartamente umede și reci, sau chiar direct în piguri din apropierea noilor unități industriale Capitalul, din ce în ce mai mare, pune mai multă presiune asupra muncitorilor, transformându-i în cerșetori, obligându-i să-și dea tot timpul fabricii, împingând soțiile și copiii muncitorilor la muncă Astfel, aceasta este prima schimbare la care duce creșterea capitalismului: bogății enorme se acumulează în mâinile unui pumn mic de capitaliști, iar masele de oameni se transformă în cerșetori A doua modificare este că înlocuirea producției la scară mică cu producția la scară mare a dus la multe îmbunătățiri ale producției În primul rând, locul de muncă individual, separat în fiecare mic atelier, pentru fiecare mic proprietar separat, era munca muncitorilor uniți, lucrând împreună într-o singură fabrică, pentru un proprietar de pământ, pentru un antreprenor Munca în comun are mult mai mult succes (mai productivă) decât munca unică și face posibilă producerea de bunuri mult mai ușor și mai rapid Dar de toate aceste îmbunătățiri se bucură un singur capitalist, care plătește muncitorilor bănuții și își însușește gratuit toate beneficiile din munca combinată a muncitorilor Capitalistul se dovedește a fi și mai puternic, muncitorul și mai slab, pentru că se obișnuiește cu un fel de muncă și îi este mai greu să treacă la un alt

loc de muncă, să-și schimbe ocupația O altă îmbunătățire mult mai importantă a producției este MAȘINA pe care o introduce capitalistul Succesul muncii este sporit de multe ori prin folosirea mașinilor; dar capitalistul întoarce tot acest avantaj împotriva muncitorilor: profitând de faptul că mașinile necesită mai puțină muncă fizică, el pune printre ei femei și copii, plătindu-le mai puține salarii Profitând de faptul că este nevoie de mult mai puțini muncitori cu mașini, îi împinge în masă din fabrică și profită de acest șomaj pentru a înrobi și mai mult muncitorul, pentru a crește ziua de muncă, pentru a-l lipsi pe muncitor de noapte odihnește-te și transformă-l într-un simplu apendice al mașinii Șomajul, creat de mașini și în continuă creștere, duce acum la neapărarea completă a muncitorului Arta lui își pierde din valoare, este ușor înlocuit de un simplu muncitor care se obișnuiește repede cu mașina și pleacă de bunăvoie la muncă pentru un salariu mai mic Orice încercare de a se apăra împotriva presiunii și mai mari a capitalului duce la calcul Individual, muncitorul este complet neputincios în fața capitalului, mașina amenință să-l zdrobească - A Am arătat în explicația de la punctul precedent că singur muncitorul este neputincios și lipsit de apărare împotriva capitalistului introducerea mașinilor Muncitorul trebuie să caute cu orice preț mijloace pentru a-l respinge pe capitalist pentru a se apăra Și găsesc un astfel de mijloc în legătură Neputincios, singur, muncitorul devine o forță împreună cu camarazii săi, are ocazia să lupte împotriva capitalistului și să-l respingă UNIREA devine o necesitate pentru muncitor, împotriva căruia se află deja marele capital Dar este posibil să unim o masă de oameni care sunt separați unul de celălalt și care lucrează cel puțin într-o fabrică? Programul indică acele condiții care pregătesc muncitorii pentru unitate și dezvoltă în ei capacitatea și capacitatea de a se uni Aceste condiții sunt următoarele:) o fabrică mare cu producție de mașini, care necesită muncă constantă tot timpul anului, rupe complet legătura dintre muncitori și pământ și cu propria lor economie, făcându-i un proletar complet Iar propria lor agricultură pe o bucată de pământ i-a impartit pe muncitori, le-a dat fiecăruia un anumit interes special, separat de interesele unui camarad și astfel le-a împiedicat unitatea Ruperea lucrătorului cu pământul sparge aceste obstacole) Mai departe, munca comună a sutelor și mii de muncitori prin ea însăși obișnuiește muncitorii cu o discuție comună asupra nevoilor lor, cu acțiuni comune, demonstrând clar identitatea poziției și intereselor întregii mase de muncitori) În sfârșit, transferul constant al muncitorilor de la fabrică la fabrică îi învață să compare condițiile și procedurile din diferite fabrici, să le compare, să se convingă de aceeași exploatare în toate fabricile, să împrumute experiența altor muncitori în conflictele lor cu capitalist, și astfel să întărească coeziunea și solidaritatea muncitorilor Aceste condiții, luate împreună, au condus la faptul că apariția marilor fabrici și fabrici a determinat o unire a muncitorilor Dintre muncitorii ruși, această unitate se exprimă cel mai des și cel mai puternic în greve (vom vorbi mai târziu despre motivul pentru care muncitorii noștri nu se pot uni sub formă de sindicate sau case de casă) Cu cât se dezvoltă marile fabrici și fabrici mai puternice, cu atât grevele muncitorilor devin mai des, mai puternice și mai încăpățânate, pentru că cu cât asupra capitalismului este mai puternică, cu atât este mai necesară respingerea comună a muncitorilor Grevele și revoltele individuale ale muncitorilor, așa cum spune programul, sunt în prezent fenomenul cel mai răspândit în fabricile rusești Dar pe măsură ce capitalismul crește și grevele devin mai

frecvente, acestea se dovedesc insuficiente Producătorii iau măsuri generale împotriva lor: încheie o alianță între ei, Leni I CoCp Cli'fíIU v - - trimit muncitori din alte locuri, caută ajutorul puterii de stat, care îi ajută să înăbușe rezistența muncitorilor Muncitorilor nu le mai opune un singur producător al fiecărei fabrici, ci întreaga clasă capitalistă cu ajutorul guvernului Întreaga CLASA CAPITALISTĂ intră în luptă împotriva întregii CLASE MUNCITORICE, căutând măsuri comune împotriva grevelor, obținând de la guvern legi împotriva muncitorilor, mutarea fabricilor și uzinelor în zone mai îndepărtate, recurgând la distribuirea muncii la domiciliu și alte o mie de trucuri și invenții împotriva muncitorilor Unificarea muncitorilor unei singure fabrici, chiar și a unei singure ramuri de industrie, nu este suficientă pentru a respinge întreaga clasă capitalistă; acțiunea comună a TOATECEI CLASA MUNCITORIZĂ devine absolut necesară Astfel, lupta întregii clase muncitoare se dezvoltă din revoltele individuale ale muncitorilor Lupta muncitorilor împotriva proprietarilor de fabrici se transformă într-o luptă de clasă Toți producătorii sunt uniți de un singur interes - să țină muncitorii în supunere și să le plătească salarii cât mai mici Și proprietarii fabricilor văd că nu își pot apăra cauza decât prin acțiunea comună a întregii clase de proprietari de fabrici, altfel decât prin dobândirea influenței asupra puterii statului În același mod, muncitorii sunt legați de un singur interes comun - să nu lase capitalul să se zdrobească, să-și apere dreptul la viață și la existența umană Și muncitorii sunt la fel de convinși că au nevoie de o legătură acțiune comună a întregii clase - clasa muncitoare - și că pentru aceasta este necesară realizarea influenței asupra puterii statului A Am explicat cum și de ce lupta dintre muncitorii din fabrici și proprietarii fabricilor devine o luptă de clasă, o luptă între clasa muncitoare, proletari și clasa capitalistă, burghezie Întrebarea este, care este semnificația acestei lupte pentru întregul popor și toți oamenii muncitori? În condițiile actuale, despre care am vorbit deja în explicația de la punctul , producția prin intermediul salariaților exclude din ce în ce mai mult agricultura la scară mică Numărul persoanelor TRAIĂ PENTRU MUNCĂ SALARIAT este în creștere rapidă și nu numai că numărul muncitorilor permanenți în fabrici crește, dar și numărul țăranilor care trebuie să caute aceeași muncă salariată pentru a se hrăni în continuare crește În prezent, munca pentru angajare, munca pentru un capitalist a devenit deja cea mai comună formă de muncă Dominanța capitalului asupra muncii a cuprins masele populației Ht nu numai în industrie, ci și în agricultură Iată asta !) exploatarea muncii salariate, care stă la temelia societății moderne, marile fabrici sunt duse la cel mai înalt grad de dezvoltare Toate metodele de exploatare, care sunt folosite de toți capitaliștii din toate ramurile industriei, de care se sperie întreaga masă a populației muncitoare a Rusiei - aici, la fabrică, sunt adunate, intensificate, făcute o regulă permanentă, răspândite la toate aspectele muncii, viața profesională, creează o rutină întreagă, eu fac un sistem de stoarcere a sucului muncitorului de către capitalist Să explicăm asta printr-un exemplu: peste tot și mereu, toți cei care se angajează să muncească, se odihnesc, pleacă de la muncă într-o sărbătoare, dacă se sărbătorește în cartier E cu totul alta treaba într-o fabrică: la angajarea unui muncitor, fabrica deja dispune de el după bunul plac, fara a acorda nicio atenție obiceiurilor muncitorului, modului de viața obisnuit, starii sale civile, nevoilor psihice Fabrica îl împinge la muncă atunci când ea are nevoie, forțându-l să-și adapteze întreaga viață la cerințele ei, forțându-l să-și rupă odihna, forțându-l să lucreze în

ture [și] noaptea [și] într-o vacanță Toate abuzurile care pot fi imaginate cu privire la programul de lucru, fabrica pune în mișcare, și în același timp introduce propriile "reguli", propriile "comenzi", obligatorii pentru fiecare muncitor Ordinea fabricii se dovedește a fi reglată în mod deliberat, în așa fel încât să stoarcă din muncitorul angajat toată cantitatea de muncă pe care o poate oferi, să stoarce cât mai curând posibil și apoi să-l arunce! Alt exemplu Oricine este angajat este obligat, desigur, să se supună proprietarului, să facă ceea ce i se ordonă Dar, prin angajamentul de a presta munca temporară, angajatul nu renunța deloc la voința sa; considerând greșită sau excesivă cererea proprietarului, îl părăsește Fabrica, în schimb, cere ca muncitorul să renunțe complet la voința sa; stabilește disciplina în sine, obligă muncitorul să se ridice la clopoțel pentru muncă și să-l oprească, își arogă dreptul de a-l pedepsi pe lucrător și pentru fiecare încălcare a regulilor pe care le-a întocmit, îl supune unui amendă sau deducere Muncitorul devine parte a vastului aparat mașină: el trebuie să fie la fel de neîntâmpinat, înrobit, lipsit de propria sa voință, ca și mașina însăși Da, al treilea exemplu Oricine este angajat, de foarte multe ori se dovedește a fi un proprietar nemulțumit, se plânge de el în instanță sau șefului Atât șeful, cât și instanța decid de obicei disputa în favoarea proprietarului, îl țin de mână, dar această indulgență în interesul proprietarului se bazează nu pe o regulă generală [e sau] lege, ci pe un serviciu - - acțiunile funcționarilor individuali, uneori mai mult, de apărare, alteori mai puțin, care hotărăsc cauza pe nedrept în favoarea proprietarului sau pe baza cunoștinței cu proprietarul, ori din necunoașterea condițiilor de muncă și incapacitatea de a înțelege muncitorul Fiecare caz individual de astfel de nedreptate depinde de fiecare conflict individual dintre lucrător și angajator, de fiecare funcționar în parte Fabrica, pe de altă parte, reunește o astfel de masă de muncitori, aduce opresiune în așa măsură încât devine imposibil [a analiza] individual fiecare caz Se elaborează reguli generale, se elaborează o lege privind raporturile muncitorilor cu proprietarii de fabrici, o lege obligatorie pentru toți Și în această lege, indulgența în interesele proprietarului este deja fixată de puterea statului Nedreptatea legii însăși ia locul nedreptății funcționarilor individuali De exemplu, astfel de reguli par că un lucrător nu numai că își pierde câștigurile din cauza absenteismului, ci plătește și o amendă, iar proprietarul, trimițând un muncitor la plimbare, nu-i plătește nimic; că proprietarul poate socoti muncitorul ca fiind nepolitic, iar muncitorul nu-l poate părăsi din același motiv; că proprietarul are dreptul să impună în mod arbitrar amenzi, deduceri sau să solicite ore suplimentare etc Toate aceste exemple ne arată cum fabrica intensifică exploatarea muncitorilor și generalizează această exploatare, face o întreagă "comandă" din ea Vrând-nevrând, muncitorul trebuie acum să se ocupe nu de proprietarul individual și de voința și asupra lui, ci de arbitriul și oprimarea întregii clase de proprietari Muncitorul vede că asupra sa nu sunt doar un capitalist, ci întreaga clasă de capitaliști, pentru că toate instituțiile au aceeași ordine de exploatare; Un capitalist individual nu poate nici măcar să se abată de la această ordine: dacă s-ar lua în cap, de exemplu, pentru a scurta timpul de lucru, mărfurile l-ar costa mai mult decât vecinul său, un alt producător, care îl pune pe muncitor să muncească mai mult timp pentru aceeași plată Pentru a obține o îmbunătățire a poziției sale, muncitorul are acum de-a face cu o întreagă structură socială îndreptată spre exploatarea muncii de către capital Nu mai este

nedreptatea individuală a oricărui oficial care stă împotriva muncitorului, ci nedreptatea însăși a puterii de stat, care ia întreaga clasă capitalistă sub protecția sa și emite legi obligatorii pentru toți în favoarea acestei clase. Astfel, lupta muncitorilor din fabrici împotriva proprietarilor de fabrici se transformă inevitabil într-o luptă împotriva întregii clase de capitaliști, împotriva întregii structuri sociale bazate pe exploatarea muncii de către capital. Prin urmare, lupta muncitorilor și dobândește un general - important, devine o luptă în numele tuturor muncitorilor împotriva tuturor claselor care trăiesc din munca altora. Prin urmare, lupta muncitorilor deschide o nouă epocă în istoria Rusiei și este zorii emancipării muncitorilor. Pe ce se bazează dominația clasei capitaliste asupra întregii mase a muncitorilor? Pe faptul că în mâinile capitaliștilor, în proprietatea lor privată, există toate fabricile, minele, mașinile, uneltele de muncă; pe faptul că au în mână cantități mari de pământ (din toate țările Rusiei europene, mai mult de jumătate de milion) Lucrătorii înșiși, neavând instrumente de muncă și nici materiale, trebuie să-și vândă puterea de muncă capitaliștilor, care plătesc muncitorilor doar ceea ce este necesar pentru întreținerea lor și să pună în buzunarele lor tot surplusul produs de muncă; ei plătesc astfel doar o parte din timpul pe care l-au consumat pentru muncă și își asumă restul. Toată creșterea bogăției rezultată din munca unită a masei muncitorilor sau îmbunătățirile în producție se îndreaptă către clasa capitalistă, iar muncitorii, lucrând din generație în generație, rămân aceiași proletari fără proprietate. Prin urmare, există o singură modalitate de a pune capăt exploatarea forței de muncă de către capital și anume: desființarea proprietății private asupra instrumentelor de muncă, transferarea tuturor fabricilor, morilor, minelor, precum și a tuturor moșiilor mari etc., în mâinile întregii societăți și să conducă producția generală socialistă condusă de muncitori. Produsele obținute prin munca comună vor merge apoi în beneficiul lucrătorilor înșiși, iar surplusul produs de aceștia din cauza întreținerii lor va servi la satisfacerea nevoilor lucrătorilor înșiși pentru dezvoltarea deplină a tuturor abilităților lor și utilizarea egală a tuturor achizițiilor de știință și artă. De aceea, programul afirmă că doar așa se poate termina lupta clasei muncitoare împotriva capitaliștilor și pentru aceasta este necesară ca puterea politică, adică puterea guvernării din mâinile unui guvern aflat sub influența capitaliștilor și proprietarilor de pământ, sau din mâinile unui guvern format direct din reprezentanți aleși ai capitaliștilor, a trecut în mâinile clasei muncitoare. Acesta este scopul ultim al luptei clasei muncitoare, aceasta este condiția emancipării acesteia. Muncitorii conștienți și uniți trebuie să se străduiască spre acest scop final; dar aici în Rusia întâmpină încă obstacole enorme care îi împiedică să lupte pentru eliberarea lor - A lupta împotriva stăpânirii clasei capitaliste este dusă acum de muncitorii din toate țările europene, precum și de muncitorii din America și Australia. Unitatea și adunarea clasei muncitoare nu se limitează la o singură țară sau o naționalitate: partidele muncitorești din diferite state declară cu voce tare identitatea completă (solidaritatea) intereselor și scopurilor muncitorilor din întreaga lume. Ei se adună la congrese generale, propun revendicări comune clasei capitaliste din toate țările, instituie o sărbătoare internațională pentru întregul proletariat unit care luptă pentru emancipare (mai), reunind clasa muncitoare de toate naționalitățile și toate țările într-un singur mare armată a clasei muncitoare. Această unificare a

muncitorilor din toate țările este necesară de faptul că clasa capitalistă, care stăpânește asupra muncitorilor, nu își limitează stăpânirea la o singură țară. Relațiile comerciale dintre diferite state devin din ce în ce mai strânse și mai extinse; Capitalul se deplasează constant dintr-o țară în alta. Băncile - aceste depozite uriașe de capital, care îl adună de pretutindeni și îl distribuie ca împrumuturi către capitaliști - devin naționale, internaționale, adună capital din toate țările și îl distribuie capitaliștilor din Europa și America. Sunt deja organizate imense societăți pe acțiuni pentru a înființa întreprinderi capitaliste nu într-o țară, ci în multe altele deodată; apar societăți internaționale de capitaliști. Dominația capitalului este internațională. De aceea, lupta muncitorilor din toate țările pentru eliberare are succes doar în lupta comună a muncitorilor împotriva capitalului internațional. Acesta este motivul pentru care muncitorul rus, în lupta împotriva clasei capitaliste, este un tovarăș al muncitorului german, și al muncitorului polonez și al muncitorului francez, așa cum capitaliștii ruși, polonezi și francezi sunt dușmanii săi. Astfel, în ultima vreme, capitaliștii străini au fost deosebit de dispuși să-și transfere capitalul în Rusia, să construiască filiale ale fabricilor și fabricilor lor în Rusia și să întemeieze [societăți] pentru noi întreprinderi în Rusia. Ei se năpustesc cu lăcomie asupra - o țară tânără - în care guvernul este atât de binevoitor și acomodator cu capitalul ca nicăieri altundeva, în care găsesc muncitori cu nume unite, mai puțin capabili să respingă decât în Occident, în care nivelul de trai al muncitorilor și deci salariile lor sunt mult mai mici, astfel încât capitaliștii străini pot primi profituri enorme, nemaiauzite în patria lor. Capitalul internațional și-a întins deja mâna către Rusia. Muncitorii ruși întind mâna către mișcarea muncitorească internațională - - A. Am vorbit deja despre modul în care marile fabrici și fabrici aduc opresiunea capitalului asupra muncii în cel mai înalt grad, cum creează un întreg sistem de metode de exploatare; la fel cum muncitorii, revoltându-se împotriva capitalului, ajung inevitabil la necesitatea unirii tuturor muncitorilor, la necesitatea luptei comune a întregii clase muncitoare. În această luptă împotriva clasei capitaliste, muncitorii se confruntă cu legi generale de stat care iau capitaliștii și interesele lor sub protecția lor. Dar dacă muncitorii, unindu-se împreună, sunt capabili să forțeze concesii de la capitaliști, să-i respingă, atunci muncitorii ar putea în același mod, prin asocierea lor, să influențeze legile statului și să le realizeze schimbarea. Asta fac muncitorii din toate celelalte țări, dar muncitorii ruși nu pot influența direct statul. Muncitorii din Rusia sunt plasați în condiții în care sunt lipsiți de cele mai simple drepturi civile. Ei nu îndrăznesc să se întâlnească sau să discute despre treburile lor împreună, sau să organizeze sindicate, sau să-și publice declarațiile, cu alte cuvinte, legile de stat nu sunt doar întocmite în interesul clasei capitaliste, ci îi privează direct pe muncitori de orice oportunitate de a influența aceste legi și realizează schimbarea lor. Acest lucru se întâmplă deoarece în Rusia (și numai în Rusia și în toate statele europene) încă se păstrează puterea nelimitată a guvernului autocratic, adică un astfel de sistem de stat în care numai țarul poate emite legi obligatorii pentru întregul popor. Numai funcționarii numiți de el pot executa aceste legi. Cetățenii sunt privați de orice participare la emiterea legilor, discuțiile lor oferind altele noi, cerând desființarea celor vechi. Ei sunt lipsiți de orice drept de a cere socoteală de la funcționari, de a le verifica acțiunile, de a-i acuza în fața instanței. Cetățenii sunt chiar privați

de dreptul de a discuta despre treburile statului: nu îndrăznesc să organizeze întâlniri sau uniuni fără permisiunea aceluiași oficiali. Funcționarii sunt astfel iresponsabili în sensul deplin al cuvântului; ei constituie, parcă, o castă specială plasată deasupra cetățenilor. Iresponsabilitatea și arbitrariul funcționarilor și tăcerea deplină a populației în sine dau naștere unor astfel de abuzuri flagrante de putere din partea oficialităților și a unor astfel de încălcări a drepturilor oamenilor obișnuiți, ceea ce este greu de posibil în nicio țară europeană. Astfel, conform legii, guvernul rus este complet nelimitat, este considerat, așa cum ar fi, complet independent - de oameni, stând deasupra tuturor moșiilor și claselor. Dar dacă ar fi într-adevăr așa, de ce s-ar ciocni atât legea, cât și guvernul - în relațiile dintre muncitori și capitaliști, au luat ei de partea capitaliștilor? De ce s-ar întâlni capitaliștii cu tot mai mult sprijin pe măsură ce numărul lor crește și averea lor crește, în timp ce muncitorii se întâlnesc cu tot mai multă rezistență și constrângere? De fapt, guvernul nu stă deasupra claselor și ia sub protecția sa o clasă împotriva alteia, ia sub protecția sa clasa celor care au împotriva celor care nu au, pe capitaliști împotriva muncitorilor. Un guvern fără restricții nu ar putea guverna un stat atât de vast dacă nu ar oferi tot felul de beneficii și indulgențe claselor proprietare. Deși prin lege guvernul este o putere nelimitată și independentă, în realitate capitaliștii și proprietarii de pământ au o mie de moduri de a influența guvernarea și treburile statului. Ei au propriile lor instituții de clasă, recunoscute legal, societăți nobiliare și comerciale, comitete de comerț și producție etc. Reprezentanții lor aleși fie devin pur și simplu oficiali și participă la guvernare (de exemplu, lideri ai nobilimii), fie sunt invitați ca membri tuturor instituțiilor guvernamentale: de exemplu, producătorii, prin lege, stau la ședințele fabricii (acesta este șeful inspectoratului fabricii), alegându-și reprezentanții acolo. Dar ele nu se limitează la această participare directă la administrarea statului. În societățile lor ei discută legile statului, întocmesc proiecte, iar guvernul le cere de fiecare dată părerea, le propune un fel de proiect și le cere să comenteze asupra lui. Capitaliștii și proprietarii de pământ țin congrese întregi ruși la care discută treburile lor, căutând diferite măsuri în folosul clasei lor, iar în numele întregii nobilimi proprietari de pământ, în numele "negustorilor întregi ruși", petiții pentru emiterea de noi legi și modificări la cele vechi. Ei pot discuta despre treburile lor în ziare, căci, așa cum guvernul nu împiedică presa cu cenzura ei, nici nu îndrăznește să priveze clasele proprietare de dreptul de a discuta despre treburile lor. Au tot felul de mișcări și acces la cei mai înalți reprezentanți ai puterii de stat și pot discuta mai ușor despre arbitrariul funcționarilor inferiori, pot realiza cu ușurință desființarea unor legi și reglementări deosebit de restrictive. Și dacă în nicio țară din lume nu există o asemenea multitudine de legi și reglementări, o astfel de tutelă polițienească fără precedent a guvernului, care asigură tot felul de fleacuri și slăbește orice ființă vie, atunci în nicio altă țară din lume nu sunt acestea regulile burgheze încălcate atât de ușor și ocolesc atât de ușor aceste legi ale poliției una câte una drăguță - - steve permisiunea autorităților superioare. Iar această permisiune bună nu este niciodată refuzată *) B. Acest punct al programului este cel mai important, cel mai important, deoarece indică în ce trebuie să constea activitatea partidului, apărarea intereselor clasei muncitoare și a activității tuturor muncitorilor conștienți de clasă. El arată cum aspirațiile

socialismului, aspirațiile de a desființa exploatarea eternă a omului de către om, trebuie combinate cu acea "mișcare" populară care se naște în condițiile de viață create de marile fabrici și fabrici Activitatea partidului trebuie să constea în promovarea luptei de clasă a muncitorilor Sarcina partidului nu este să nască niște mijloace la modă de a-i ajuta pe muncitori să iasă din cap, ci să se alăture mișcării muncitorești, să aducă lumină în ea, să ajute muncitorii în această luptă pe care ei înșiși au început deja să o ducă Sarcina partidului este de a apăra interesele muncitorilor și de a reprezenta interesele întregii mișcări muncitorești Cum ar trebui, deci, să se manifeste ajutorul muncitorilor în lupta lor? Programul spune că acest ajutor ar trebui să constea, în primul rând, în dezvoltarea conștiinței de clasă în rândul lucrătorilor Am vorbit deja despre modul în care lupta muncitorilor împotriva proprietarilor fabricilor devine lupta de clasă a proletariatului împotriva burgheziei Din ceea ce am spus atunci rezultă ceea ce trebuie înțeles prin conștiința de sine de clasă a muncitorilor Conștiința de clasă a muncitorilor este înțelegerea de către muncitori că singura modalitate de a-și îmbunătăți situația și de a-și obține emanciparea constă în lupta împotriva clasei capitaliștilor și a proprietarilor de fabrici care sunt create de marile fabrici și fabrici Mai mult, conștiința de sine a muncitorilor înseamnă înțelegerea faptului că interesele tuturor lucrătorilor unei țări date sunt aceleași, că ei sunt solidari, că toți constituie o singură clasă, separată de toate celelalte clase ale societății În cele din urmă, conștiința de clasă a muncitorilor înseamnă înțelegerea de către muncitori că, pentru a-și atinge scopurile, lucrătorii trebuie să influențeze treburile statului, așa cum au realizat și continuă să realizeze proprietarii de pământ și capitaliștii În ce mod dobândesc muncitorii o înțelegere a tuturor acestor lucruri? Muncitorii îl dobândesc trăgându-l constant din lupta pe care încep să o ducă cu proprietarii fabricilor și care •I Caietul hectograf conține aici un slot: „[*sărind I*] stăpânirea iresponsabilității oficialilor, decât orice amestec al societății în reguli, treburi, cu atât mai de bunăvoie prezintă oportunitatea [**prid?sk II]" Ed - J - se dezvoltă din ce în ce mai mult, devine mai ascuțit, atrage un număr mare de muncitori pe măsură ce se dezvoltă marile fabrici și fabrici A fost o vreme când dușmănia muncitorilor împotriva capitalului se exprima doar într-un vag sentiment de ură împotriva exploatare lor, într-o vagă conștiință a opresiunii și sclaviei lor și într-o dorință de a se răzbuna pe capitaliști Lupta s-a exprimat apoi în revolte individuale ale muncitorilor care au distrus clădiri, au spart mașini, au bătut autoritățile fabricii etc Aceasta a fost prima formă, inițială, a mișcării muncitorești și a fost necesară deoarece ura față de capitalist a fost întotdeauna și peste tot Primul imbold pentru a trezi eforturile muncitorilor de a se apăra Dar mișcarea muncitorească rusă a crescut deja din această formă originală În loc de o vagă ură față de capitalist, muncitorii au început deja să înțeleagă ostilitatea intereselor clasei muncitoare și ale clasei capitaliste În loc de un vag sentiment de opresiune, ei au început deja să analizeze ce anume și cum exact îi zdrobește capitalul și se ridică împotriva unei forme sau alteia de opresiune, punând capăt presiunii capitalului, ferindu-se de lăcomia capitalistul În loc să se răzbune pe capitaliști, ei trec acum la o luptă pentru concesi, încep să înainteze o cerere după alta împotriva clasei capitaliste și să pretindă pentru ei înșiși condiții de muncă mai bune, salarii mai mari și păstrarea zilei de muncă Fiecare grevă concentrează toată atenția și toate eforturile muncitorilor, când

pe o condiție, când pe alta, în care este plasată clasa muncitoare. Fiecare grevă provoacă o discuție asupra acestor condiții, îi ajută pe muncitori să le evalueze, să înțeleagă care este presiunea capitalului aici, ce mijloace pot fi folosite pentru a lupta împotriva acestei presiuni. Fiecare grevă îmbogățește experiența întregii clase muncitoare. Dacă greva are succes, îi arată puterea de a uni muncitorii și îi determină pe alții să profite de succesul camarazilor lor. Dacă eșuează, provoacă o discuție asupra cauzelor eșecului și o căutare a unor metode mai bune de luptă. Această tranziție a muncitorilor, care acum a început peste tot în Rusia, la o luptă constantă pentru nevoile lor vitale, o luptă pentru concesiuni, pentru condiții de viață, salarii și zile de muncă mai bune, este un pas enorm înainte făcut de muncitorii ruși și această luptă, pentru a o promova, trebuie să fie. Prin urmare, atenția principală a social-democraților partidul și toți muncitorii conștienți de clasă. Asistența pentru muncitori ar trebui să constea în evidențierea acelor nevoi cele mai urgente, a căror satisfacere trebuie combătută, în analiza acelor cauze care înrăutățesc în mod deosebit situația anumitor muncitori, în explicarea legilor și reglementărilor fabricii, a căror încălcare (și trucuri înșelătoare ale capitaliștilor) atât de des muncitorii sunt supuși la dublu jaf. Ajutorul ar trebui să constea în exprimarea mai precisă și mai clară - - revendicările muncitorilor și prezentate public și, în alegerea celui mai bun moment de rezistență, în alegerea metodei de luptă, în discutarea poziției și forței ambelor părți în luptă, în discutarea dacă este posibil să se aleagă o și mai bună metodă de luptă (un dispozitiv ca, poate, o scrisoare către producător, sau apeluri la inspector, sau la medic, în funcție de circumstanțe, dacă nu trebuie să mergi direct la grevă etc.) - Am spus că trecerea muncitorilor ruși la o astfel de luptă indică faptul că aceștia au făcut un pas enorm înainte. Această luptă pune (conduce) mișcarea clasei muncitoare pe un drum drept și servește drept garanție sigură a succesului ei în continuare. Masele muncitorilor învață din această luptă, în primul rând să recunoască și să analizeze una câte una metodele de exploatare capitalistă, să le raționeze atât cu legea, cât și cu propriile condiții de viață, cât și cu interesele clasei capitaliste. Examinând formele individuale și cazurile de exploatare, muncitorii învață să înțeleagă sensul și esența exploatării în ansamblu, învață să înțeleagă sistemul social care se bazează pe exploatarea muncii de către capital. Bo- -x, în această luptă muncitorii își încearcă mâna, învață să se unească, învață să înțeleagă necesitatea și semnificația acesteia. Extinderea acestei lupte și creșterea ciocnirilor duc inevitabil la o extindere a luptei, la dezvoltarea unui sentiment de unitate, a sentimentului propriei solidarități, mai întâi în rândul lucrătorilor unei anumite localități, apoi între muncitorii din întreaga țară, între întreaga clasă muncitoare. În al treilea rând, această luptă dezvoltă conștiința politică a muncitorilor. Masa clasei muncitoare (a fost pusă într-o asemenea poziție de condițiile de viață înșeși, încât ei (nu pot) să aibă nici timp liber, nici posibilitatea să se gândească la vreo chestiune de stat ^ Dar lupta muncitorilor împotriva proprietarilor de fabrici pentru nevoile zilnice de sine și îi împinge inevitabil pe muncitori să pună întrebări de stat, politice, despre cum este guvernat statul rus, cum sunt emise legile și regulile și ale cui interese servesc. În primul rând, cel puțin de la inspectorii de fabrică, care explică lor că șmecheria prin care proprietarul fabricii i-a stors se bazează pe sensul exact al regulilor aprobate de autoritățile competente și lăsând proprietarului fabricii să stoarce muncitorii, sau

că oprirea proprietarului fabricii este complet legitimă, deoarece producătorul folosește doar propriul sau drept, se bazează pe așa și pe o lege, aprobată de puterea de stat și protejată de aceasta. La explicațiile politice ale lui y g inspectorilor li se adaugă uneori și mai utile "explicații politice" de către domnul ministru, amintindu-le muncitorilor de - - sentimente de "iubire creștină", pe care le datorează proprietarilor fabricilor pentru faptul că proprietarii fabricii fac milioane în detrimentul muncii muncitorilor. Mai târziu, la aceste explicații ale reprezentanților puterii de stat și cunoașterea directă a muncitorilor cu cel în favoarea căruia acționează această putere, se adaugă pliante sau alte explicații ale socialistilor, astfel încât muncitorii își primesc deja pe deplin educația politică la o astfel de grevă. Ei învață să înțeleagă nu numai interesele speciale ale clasei muncitoare, ci și locul special ocupat de clasa muncitoare în stat. Și așa ar trebui să constea ajutorul pe care social-democrația îl poate oferi partidului luptei de clasă a muncitorilor în dezvoltarea conștiinței de clasă a muncitorilor, ajutându-i să lupte pentru nevoile lor cele mai stringente. Al doilea ajutor trebuie să conste, după cum se spune, în program, în a ajuta la organizarea muncitorilor. Lupta pe care tocmai am descris-o necesită organizarea necesară a muncitorilor. Organizarea devine necesară atât pentru greva, pentru a o desfășura cu mai mult succes, cât și pentru colectarea în favoarea greviștilor, și pentru organizarea fondurilor muncitorilor, cât și pentru agitație în rândul muncitorilor, distribuirea între aceștia de pliante sau anunțuri, contestații, etc. Organizarea este și mai necesară pentru a ne proteja de persecuțiile politistilor și jandarmeriei, să ascundem de ei toate asociațiile de muncitori, toate comunicațiile acestora, pentru a aranja livrarea de cărți, pamflete, ziare etc. în toate acestea - aceasta este a doua sarcină a Partidului. Al treilea constă în indicarea scopului real al luptei, adică explicând muncitorilor în ce constă exploatarea muncii prin capital, pe ce se bazează, cum proprietatea privată a pământului și a uneltelor de muncă duce la cerșirea maselor muncitoare, îi obligă să-și vândă munca capitaliștilor și să le dea acestora în mod gratuit tot surplusul produs de munca muncitorului dincolo de conținutul său, mai departe, explicând modul în care această exploatare duce inevitabil la o luptă de clasă între muncitori și capitaliști, care sunt condițiile acestei lupte și care sunt scopurile ei ultime - într-un cuvânt, în explicarea a ceea ce a fost indicat pe scurt în acest program. B. Ce înseamnă că lupta clasei muncitoare este o luptă politică? Aceasta înseamnă că clasa muncitoare nu poate lupta pentru emancipare fără a câștiga influență asupra treburilor statului, asupra administrării statului, asupra emiterii legilor. Necesitatea acestei influențe a fost de mult înțeleasă de capitaliștii ruși și am arătat cum, în ciuda tuturor interdicțiilor legilor poliției, au reușit să găsească mii de modalități de a influența puterea de stat și cum - - această putere servește intereselor clasei capitaliste. De aici rezultă în mod firesc că este imposibil ca clasa muncitoare să-și ducă propria luptă, este chiar imposibil să obțină o îmbunătățire permanentă a lotului său în afară de influențarea puterii de stat. Am spus deja că lupta muncitorilor împotriva capitaliștilor îi va duce inevitabil în conflict cu guvernul, iar guvernul însuși încearcă din toate puterile să le demonstreze muncitorilor că numai prin luptă și rezistență unită pot influența puterea statului. Acest lucru este arătat în mod deosebit de clar de grevele majore care au avut loc în Rusia în - Guvernul a preluat imediat regulile privind muncitorii, a emis imediat noi legi privind procedurile din fabrică, cedând [trecerea] cererilor urgente

ale muncitorilor (de exemplu, au fost introduse reguli pentru limitarea amenzilor și plata corectă), la fel ca actualul () din nou, grevele au provocat imediat participarea guvernului, iar guvernul și-a dat deja seama că nu se poate limita la arestări și deportări, că era ridicol să-i răsfete pe muncitori cu avertismente stupide despre nobilimea proprietarilor de fabrici (vezi circulara ministrului de finanțe Witte către inspectorii de fabrici, primăvara)) Guvernul a văzut că "muncitorii uniți sunt o forță de luat în seamă", iar acum a întreprins deja o revizuire a legilor fabricii și convoacă în S P B congrese ale inspectorilor superiori de fabrică pentru a discuta problema scurtării zilei de lucru și despre alte concesii inevitabile aduse muncitorilor Astfel vedem că lupta clasei muncitoare împotriva clasei capitaliste trebuie să fie neapărat o luptă politică Într-adevăr, această luptă exercită deja influență asupra puterii de stat și capătă semnificație politică Dar cu cât mișcarea muncitorească se dezvoltă mai mult, cu atât mai clar și mai accentuat lipsa totală a drepturilor politice a muncitorilor, despre care am vorbit mai devreme, devine evidentă imposibilitatea totală pentru muncitori a unei influențe deschise și directe asupra puterii de stat și simțit Prin urmare, cererea cea mai urgentă a muncitorilor și prima sarcină a influenței clasei muncitoare asupra scopurilor statului trebuie să fie realizarea libertății politice, adică participarea directă a tuturor cetățenilor la guvernarea statului, asigurată prin legi (constituție), asigurând dreptul tuturor cetățenilor de a se întruni liber, de a discuta treburile lor, de a influența treburile statului prin sindicate și presă Obținerea libertății politice devine "treba urgentă a muncitorilor", deoarece fără ea muncitorii nu au și nu pot avea nicio influență asupra treburilor statului și, astfel, rămân inevitabil lipsiți de drepturi și umiliți - clasă fără cuvinte Și dacă și acum, când lupta muncitorilor și mitingul lor abia începe, guvernul se grăbește să facă concesii muncitorilor pentru a opri creșterea în continuare a mișcării, atunci nu există nicio îndoială că atunci când muncitorii se adună și se unesc sub conducerea unui singur partid politic, vor putea forța guvernul să se predea, vor putea câștiga libertatea politică pentru ei și pentru acest popor rus! În părțile anterioare ale programului s-a indicat ce loc ocupă clasa muncitoare în societatea modernă și în statul modern, care este scopul luptei clasei muncitoare și care este sarcina partidului care reprezintă interesele muncitorii Cu puterea nelimitată a guvernului în Rusia, nu există și nu pot fi partide politice explicite, dar există tendințe politice care exprimă interesele altor clase și influențează opinia publică și guvernul Prin urmare, pentru a clarifica poziția social-democraților de partid, acum este necesar să se indice relația sa cu celelalte tendințe politice din societatea rusă, astfel încât muncitorii să stabilească cine le poate fi aliatul, în ce măsură și cine le este inamicul Acest lucru este indicat în următoarele paragrafe ale programului β Programul declară că aliații muncitorilor sunt, BO- -X, toate acele secțiuni ale societății care se opun puterii nelimitate a guvernului autocrat Întrucât această putere nelimitată este principalul obstacol în lupta muncitorilor pentru emanciparea lor, rezultă de la sine că interesul direct al muncitorilor necesită sprijinul oricărei mișcări sociale împotriva absolutismului (absolutul înseamnă nelimitat; absolutismul este puterea nelimitată a guvern) Cu cât capitalismul se dezvoltă mai mult, cu atât devin mai profunde contradicțiile dintre acest management birocratic și interesele claselor proprietare înseși, interesele burgheziei Și s -d partidul declară că va sprijini toate secțiunile și

rândurile burgheziei care se opun unui guvern nelimitat Influența directă a burgheziei asupra treburilor statului este infinit mai profitabilă pentru muncitori decât influența ei actuală printr-o mulțime de funcționari corupți și dezordonăți Pentru muncitori, influența deschisă a burgheziei asupra politicii este mult mai profitabilă decât cea actuală, acoperită de un presupus guvern "independent" atotputernic, care scrie "mila lui Dumnezeu" și care acordă "favorurile" celor suferinzi și moșieri harnici și proprietarii de fabrici necăjiți și asupriți Muncitorii au nevoie de luptă deschisă - - cu clasa capitalistă, pentru ca întreg proletariatul rus să vadă pentru ce interese se luptă muncitorii, să învețe să lupte, pentru ca intrigile și aspirațiile burgheziei să nu se ascund pe holurile marilor duceți, în desen camere de senatori și miniștri, în birouri departamentale închise tuturor, astfel încât să iasă la iveală și să deschidă ochii tuturor și tuturor celor care inspiră cu adevărat politica guvernamentală și la ceea ce se străduiesc capitaliștii și proprietarii de pământ Așadar, jos cu tot ce acoperă influența actuală a clasei capitaliste, așadar, sprijinul tuturor și oricărui reprezentanți ai burgheziei care se opun birocrăției, managementului birocratic și împotriva guvernării nelimitate! Dar, declarându-și sprijinul pentru fiecare mișcare socială împotriva absolutismului, social-democrației partidul admite că nu se desparte de mișcarea muncitorească, deoarece clasa muncitoare are propriile sale interese speciale, opuse intereselor tuturor celorlalte clase în sprijinirea tuturor reprezentanților burgheziei în lupta pentru libertatea politică, muncitorii trebuie să-și amintească că clasele proprietare nu pot fi aliate decât temporar, că interesele muncitorilor și ale capitaliștilor nu pot fi împăcate, că eliminarea puterii nelimitate a guvernului este necesar muncitorilor doar pentru a vă duce deschis și larg lupta împotriva clasei capitaliste Mai departe s -d partidul anunță că îi va sprijini pe toți rebelii *) împotriva clasei nobililor proprietari de pământ privilegiați Proprietarii nobili sunt considerați în Rusia prima moșie din stat Rămășițele iobăgiei lor asupra țăranilor asupresc încă masele de oameni Țăranii sunt încă atașați de pământ, astfel încât proprietarilor de pământ să nu le lipsească muncitori ieftini și ascultători Până acum, țăranii, neputincioși și imaturi, au fost predați arbitrarului funcționarilor care protejează buzunarul birocratic, intervin în viața țărănească, pentru ca țăranii să plătească "regulat" răscumpărări sau cotizații proprietarilor feudali, pentru ca aceștia nu îndrăzni să "scăpam" de la munca moșierilor, să nu îndrăznești, de exemplu, să te muți și prin asta, poate, să-i obligi pe proprietari să angajeze muncitori din afară, nu atât de ieftini și nu atât de zdrobiți de lipsă Înrobind milioane și zeci de milioane de țărani în slujba lor și .) Copia hectografată conține cuvintele de aici ^ Sfârșit Sprijin tuturor rebelilor" Ed *) Copia hectografată conține aici următoarele: „[* J-a plăti o răscumpărare pentru eliberarea de la putere*)] Ed - - susținând lipsa lor de drepturi, dl proprietarii de pământ se bucură de cele mai înalte privilegii ale statului pentru această vitejie Nobilii proprietari de pământ sunt ocupați în principal de cele mai înalte funcții ale statului (și, potrivit legii, nobilimea se bucură de cel mai mare drept la serviciul public); proprietarii nobili de pământ stau mai aproape de curte și sunt mai direcți și mai ușor decât oricine să câștige politica guvernului de partea lor Ei profită de apropierea lor de guvern pentru a jefui vistieria statului și a primi cadouri și indemnizații în milioane de ruble din banii poporului, acum sub formă de mari moșii distribuite pentru serviciu,

acum sub formă de "concesiuni" *) *, Aceasta se încheie exemplarul hectografat pe care îl avem roșu, Recenzie de carte: * Karl Kautsky le Agrarfrage Eine Uebersicht über die Tendenzen der modernen Landwirtschaft und die Agrarpolitik usw Stuttgart, Dietz, *) Cartea lui Kautsky este cel mai remarcabil fenomen din literatura economică modernă după cel de-al treilea volum al Capitalului Marxismului i-a lipsit până acum lucrări care să examineze sistematic capitalismul în agricultură Acum Kautsky a completat acest gol cu prima secțiune a volumului său (de pagini) cărții intitulată "Dezvoltarea agriculturii într-o societate capitalistă" (p -) În prefață, Kau Taky remarcă pe bună dreptate că s-a acumulat o masă "covârșitoare" de material economic statistic și descriptiv cu privire la problema capitalismului agricol; necesitatea urgentă este de a descoperi "tendențele de bază" ale evoluției economice într-un anumit domeniu al economiei naționale, pentru a prezenta diferitele fenomene ale capitalismului agricol ca "manifestări parțiale ale unui proces general (holistic)" (eines Gesamtprozesses)) De fapt, formele de agricultură și relațiile dintre populația din Seul în societatea modernă sunt marcate de o diversitate atât de gigantică, încât nimic nu este mai ușor decât să culegi din orice studiu o mână de indicații și fapte, ') La alcătuirea celui de-al doilea volum, pe care, conform planului, acest articol trebuia să-l cuprindă, redacția nu a avut-o în mână cărții de aprilie a revistei Nachalo pentru , care, având în vedere faptul că a fost confiscat de cenzori chiar la iesirea din tipografie a jurnalului, reprezintă o mare raritate bibliografică Acum a fost găsită această carte "Începutul", care conține recenzia tovarășului Lenin despre cartea lui K Kautsky "Chestiunea agrară" în ediția I germană, care a fost publicată aici și retipărită Recenzia a fost scrisă se pare în același timp cu Vl Il la prima ediție a "Dezvoltarea capitalismului în Rusia", adică în martie la Shusha, provincia Yenisei Ed Leni N Sobr cit , v - - "confirmând" punctele de vedere ale acestui scriitor Tocmai după această metodă s-a construit o serie întreagă de argumente în presa noastră Narodnik, care încearcă să demonstreze viabilitatea agriculturii mici țărănești sau chiar superioritatea acesteia față de producția pe scară largă în agricultură Trăsătura distinctivă a tuturor acestor argumente este că fenomenele individuale sunt evidențiate, sunt citate cazuri individuale și nici măcar nu se încearcă conectarea lor cu tabloul general al întregului sistem agrar al țărilor capitaliste în general și cu principalele tendințe ale întreaga evoluție recentă a agriculturii capitaliste Kautsky nu cade în această greșeală comună Ocupându-se de problema capitalismului în agricultură de mai bine de de ani, el are la dispoziție un "material" extrem de extins; În special, Kautsky își bazează cercetările pe datele din ultimele recensăminte și chestionare agricole din Anglia, America, Franța () și Germania () Dar nu pierde niciodată din vedere mormanul de fapte, nu pierde niciodată din vedere legătura dintre cel mai mic fenomen și sistemul general al agriculturii capitaliste și evoluția generală a capitalismului Kautsky își pune înaintea lui nu o întrebare specială, de exemplu, despre relația dintre producția mare și cea mică în agricultură, ci întrebarea generală dacă capitalul va prelua agricultura, dacă va transforma formele de producție și formele de proprietate în ea, și cum acest proces are loc Recunoscând pe deplin rolul important jucat de formele precapitaliste și necapitaliste de agricultură în societatea modernă și nevoia de a clarifica relația acestor forme cu formele pur capitaliste și instituționale, Kautsky își începe cercetarea cu o caracterizare extrem de vie și precisă a caracterului patriarhal economia țărănească și

agricultura epocii feudale După ce a stabilit astfel punctele de plecare pentru dezvoltarea capitalismului în agricultură, el trece la caracterizarea "agricultura modernă" În primul rând, acesta din urmă se caracterizează din punct de vedere tehnic (sistemul de fertilitate, diviziunea muncii, mașini, îngrășăminte, bacteriologie) și înaintea cititorului; apare o imagine vie a răsturnării gigantice pe care capitalismul a efectuat-o de-a lungul mai multor decenii, transformând agricultura dintr-un comerț de rutină într-o afacere Următoarea este o examinare a "caracterului capitalist al agriculturii moderne", o expunere scurtă și populară, dar extrem de precisă și talentată a teoriei lui Marx asupra profitului și rentei Kautsky arată că sistemul agricol și sistemul ipotecar sunt doar două forme diferite ale aceluiași proces de separare a întreprinzătorilor agricoli remarcat de Marx - - de la proprietarii de pământ Apoi se analizează raportul dintre producția mare și cea mică și se dovedește că superioritatea tehnică a primei față de a doua este neîndoieabilă Kautsky demonstrează această propoziție în detaliu și se oprește în detaliu pe clarificarea faptului că stabilitatea producției la scară mică în agricultură nu depinde deloc de raționalitatea sa tehnică, ci de faptul că "micii țărani muncesc mai mult la muncă decât salariați muncitorii și coborând nivelul nevoilor acestora sub nivelul nevoilor și al vieții acestora din urmă Datele citate de Kautsky în sprijinul acestui lucru sunt interesante și izbitoare în cel mai înalt grad 0 analiză a problemei parteneriatelor în agricultură îl conduce pe Kautsky la concluzia că acestea exprimă un progres indubitabil, fiind însă o tranziție nu la producția comunală, ci la capitalism; parteneriatele nu diminuează, ci măresc superioritatea producției pe scară largă în agricultură față de producția la scară mică Este absurd să ne așteptăm ca țăranul din societatea modernă să poată trece la producția comunală Ele se referă de obicei la date statistice, care nu indică faptul că agricultura la scară mică este înlăturată de agricultura pe scară largă, dar aceste date arată doar că procesul de dezvoltare a capitalismului în agricultură este mult mai complicat decât în industrie Și în aceasta din urmă, tendința principală de dezvoltare se intersectează adesea cu fenomene precum răspândirea muncii capitaliste la domiciliu etc În agricultură însă, deplasarea producției la scară mică împiedică, în primul rând, suprafața limitată a terenului; cumpărarea de terenuri mici pentru formarea unuia mare este o chestiune foarte, foarte dificilă; odată cu intensificarea agriculturii, o scădere a suprafeței unei ferme este uneori compatibilă cu o creștere a cantității de produse obținute (prin urmare, statisticile, care funcționează exclusiv cu date privind suprafața fermelor, au o valoare probatorie mică) Concentrarea producției are loc prin cumpărarea mai multor moșii de către un singur proprietar; latifundiile astfel formate servesc drept bază pentru una dintre cele mai înalte forme de agricultură capitalistă pe scară largă În cele din urmă, ar fi neprofitabil ca proprietatea pe scară largă să înlăture complet proprietatea pe scară mică: aceasta din urmă îi oferă mâini de lucru! Prin urmare, proprietarii de pământ și capitaliștii adoptă adesea legi care susțin artificial mica țăranime Agricultura la scară mică dobândește stabilitate atunci când încetează să mai fie un concurent cu agricultura la scară largă, când devine furnizor de forță de muncă pentru aceasta Relațiile dintre proprietarii mari și mici se apropie din ce în ce mai mult de relațiile dintre capitaliști și proletari La procesul de "proletarizare a țăranimii" Kautsky '* - G - consacră un capitol separat, bogat în date, în special pe problema "ocupațiilor auxiliare" ale țăranilor, adică despre

diferitele forme de angajare După ce a elucidat principalele trăsături ale dezvoltării capitalismului în agricultură, Kautsky continuă să dovedească caracterul istoric tranzitoriu al acestui sistem și al unei societăți cu o economie diferită Cu cât capitalismul se dezvoltă în continuare, cu atât mai multe dificultăți întâmpină desfășurarea agriculturii comerciale (de mărfuri) Monopolul proprietății funciare (renda funciară), dreptul de moștenire și majoritățile împiedică raționalizarea agriculturii Orașele ecoprotează din ce în ce mai mult satele, jefuind cea mai bună muncă de la stăpânii rurali, sugând o parte din ce în ce mai mare din bogăția produsă de populația rurală, care pierde astfel posibilitatea de a returna pământului ceea ce i se ia Adăugându-se în mod special la depopularea satelor, Kautsky admite pe deplin că fermele țărănești din mine suferă cel mai puțin din cauza lipsei de muncitori, dar adaugă imediat că "cetățeni buni" (putem spune și: populiștii ruși) este zadarnic să te gândești să vezi în el începutul renașterii țărănimii, care respinge aplicabilitatea teoriei lui Marx la agricultură Dacă țărănimea suferă mai puțin decât celelalte clase agricole din cauza lipsei de muncitori salariați, ea suferă mult mai mult de cămătă, de asuprirea impozitelor, de iraționalitatea economiei sale, de epuizarea solului, de munca excesivă și de consum insuficient O respingere clară a viziunii optimiste a economiștilor mic-burghezi este faptul că nu numai muncitorii rurali, ci și copiii țăranilor fug în orașe! Dar concurența pentru cereale ieftine importate din America, Argentina, India, Rusia etc , a adus schimbări deosebite de mari în condițiile agriculturii europene Kautsky examinează în detaliu semnificația acestui fapt, care s-a născut din dezvoltarea o industrie care caută piețe El descrie scăderea producției de cereale în Europa sub influența acestei concurențe, scăderea chiriei și se oprește în detaliu asupra "industrializării pământului" care se manifestă, pe de o parte, în munca salarială industrială a micilor țărani, iar pe de altă parte, în dezvoltarea producției tehnice agricole (distilarea, fabricarea zahărului etc) și chiar în deplasarea anumitor ramuri ale agriculturii de către industria inversă Economiiști optimiști, spune Kautsky, greșesc când cred că astfel de modificări ale agriculturii europene o pot salva de o criză: criza este în continuă extindere - și nu se poate sfârși decât într-o "criză" generală a întregului capitalism Desigur, acest lucru nu dă deloc dreptul de a vorbi despre moartea agriculturii, dar caracterul ei conservator s-a scufundat în uitare; a căzut într-o stare de transformare neîntreruptă, stare care caracterizează modul de producție capitalist în general "O întindere considerabilă de pământ sub producție agricolă pe scară largă, al cărei caracter capitalist se dezvoltă din ce în ce mai mult; creșterea chiriei și a creditelor ipotecare, industrializarea agriculturii - acestea sunt elementele care pregătesc terenul pentru socializarea producției agricole Ar fi absurd să ne gândim, spune Kautsky în concluzie, că în societate o parte se dezvoltă într-una direcție, în sens invers De fapt, "dezvoltarea socială merge în agricultură în aceeași direcție ca și în industrie" Aplicând rezultatele analizei sale teoretice la chestiuni de politică agrară și, Kautsky se exprimă în mod firesc împotriva oricăror încercări de a sprijini și "teme" țăranii - o anumită economie Este inutil să ne gândim, spune Kautsky, că comuna satului ar putea trece la agricultura comunală pe scară largă (p , paragraful: "Der Dorfkommunismus; cf p) "Protecția țărănimii (D Bauernschutz) nu înseamnă protecția personalității țăranului (nimeni, desigur, nu se opune unei astfel de protecție), ci protecția proprietății țăranului Între timp, proprietatea țăranului este

principalul motiv pentru sărăcirea și umilirea lui Muncitorii salariați din agricultură sunt deja adesea într-o poziție mai bună decât micii țărani Ocrotirea țăranimii nu este ocrotirea țăranimii de sărăcie, ci ocrotirea acelor lanțuri care îl leagă pe țăran de sărăcia lui" (p)

Procesul de transformare radicală a întregii agriculturi de către capitalism abia începe, dar acest proces avansează rapid, determinând transformarea țăranului în muncitor salariat și o fugă intensificată a populației din mediul rural Încercările de a întârzia acest proces ar fi reacționare și dăunătoare: oricât de grave ar fi consecințele acestui proces în societatea modernă, consecințele întârzierii procesului sunt și mai grave și pun populația muncitoare într-o situație și mai neputincioasă și fără speranță Activitatea progresivă în societatea modernă nu poate decât să se străduiască să slăbească efectul nociv al proprietății capitaliste asupra populației, pentru a întări conștiința acesteia din urmă și capacitatea de autoapărare colectivă Prin urmare, Kautsky insistă asupra asigurării libertății de mișcare etc , asupra abolirii tuturor rămășițelor feudalismului în agricultură (de exemplu, Gesindeordnungem, care pune muncitorii rurali în personal - - funcție dependentă, semiprivată), privind interzicerea muncii copiilor sub ani, stabilirea unei zile de lucru de ore, supravegherea strictă de poliție sanitară a locuințelor muncitorilor etc , etc Este de sperat că cartea lui Kautsky va apărea și într-o traducere în limba rusă "Început* Nr , aprilie , semnat de Vl Ilyin prefată la ediția a II-a a pamfletului "Sarcinile social-democraților ruși"*) Au trecut exact cinci ani de când s-a scris pamfletul propus, care iese acum într-o a doua ediție din cauza nevoilor de agitație În această scurtă perioadă de timp, tânăra noastră mișcare muncitoare a făcut un pas atât de enorm înainte în poziția social-democrației ruse și în starea forțelor sale au avut loc schimbări atât de profunde încât pare, poate, ciudat cum este nevoie căci ar putea apărea o simplă retipărire a unui pamflet vechi Nu s-au schimbat deloc "sarcinile social-democraților ruși" în în comparație cu ? Oare părerile autorului însuși, care în acea vreme rezuma doar "prima experiență" a activității sale de partid, nu au înaintat un pas mai departe? Este posibil ca astfel de întrebări (sau similare) să apară la mai mult de un cititor, iar pentru răspunsul la aceste întrebări trebuie să ne referim la broșura "Ce să facem" și să completăm o parte din ceea ce se spune acolo Consultați - pentru a indica prezentarea de către autor a opiniilor sale asupra sarcinilor contemporane ale social-democrației; pentru a completa ceea ce s-a spus acolo (p - , ,) despre condițiile în care a fost redactat pamfletul aflat acum republicat și despre relația sa cu o "perioadă" specială în dezvoltarea social-democrației ruse În general, am denumit patru astfel de perioade în broșura indicată ("Ce să faci"), aceasta din urmă fiind referită "la tărâmul prezentului, parțial la viitor", a treia perioadă este dominația (sau, cel puțin, răspândită) a direcției "economice", începând cu - , a doua perioadă - și prima - În a doua perioadă, nu vedem, spre deosebire de a treia, dezacorduri între social-democrații înșiși Social-democrația a fost apoi unită ideologic și, în același timp, s-a încercat realizarea unității practice, organizaționale ') Articolul, din motive aleatorii, nu a fost inclus în Volumul V al Colecției compozitiei Peti - - HOIO (formarea partidului rus S -D R) Atenția publică a social-democraților de la acea vreme s-a îndreptat nu către elucidarea și soluționarea uneia sau aceleia chestiuni interne a partidului (ca în perioada a treia), ci pe de o parte luptei ideologice împotriva oponentilor social-democrației , și la dezvoltarea activității practice de partid,

pe de altă parte Nu a existat un asemenea antagonism între teoria și practica social-democraților, așa cum a existat în epoca "economismului" Acest pamflet reflectă în sine particularitățile situației de la acea vreme și "sarcinile" social-democrației din acel moment Broșura solicită o aprofundare și extindere a activității practice, nevăzând niciun "obstacol" în această privință în lipsa clarificării oricăror concepții, principii și teorii generale, nevăzând (care nu exista la acea vreme) dificultăți în a combina politicile și lupta economică Pamfletul se adresează oponentilor social-democrației cu explicațiile sale de principiu, oamenilor din Narodnaya Volya și Narodopravtsy, încercând să risipească neînțelegerile și prejudecățile care îi fac să evite noua mișcare Și acum, când se pare că perioada "Economismului" se apropie de sfârșit, poziția social-democraților este din nou similară cu cea de acum cinci ani Desigur, sarcinile cu care ne confruntăm acum sunt nemăsurat mai complexe în concordanță cu creșterea gigantică a mișcării în acest timp, dar principalele trăsături ale momentului prezent reproduc, pe o bază mai largă și la scară mai mare, caracteristici ale perioadei "a doua" Discrepanța dintre teoria, programul, sarcinile tactice și practica noastră dispare pe măsură ce economismul dispare Încă o dată, putem și trebuie să apelăm cu îndrăzneală la aprofundarea și extinderea lucrărilor practice, deoarece premisele teoretice pentru această lucrare au fost deja clarificate în mare măsură Trebuie să acordăm din nou o atenție deosebită tendințelor ilegale non-social-democrate din Rusia, iar ceea ce avem din nou în față sunt în esență aceleași - doar tendințe mult mai dezvoltate, bine formate, "mature", ca în prima jumătate a anului anii secolul Narodnaya Volya, în procesul de a-și arunca vechele veșminte, au ajuns până la a se transforma în "socialiști-revoluționari", parcă cu acest nume arătând că s-au oprit la jumătatea drumului Au rămas în urmă vechiului socialism ("rus"), dar nu au avansat spre nou (social-democrația) Singura teorie a socialismului revoluționar cunoscută omenirii moderne, adică Marxismul, ei - - predat arhivei pe baza criticii burgheze ("socialiști" -) și oportuniste ("revoluționari!") Lipsa de idei și lipsa de principii îi conduc în practică la "aventurismul revoluționar", exprimat atât în dorința lor de a pune astfel de pături și clase sociale la același nivel cu inteligența, proletariatul și țărănimea, cât și în predicarea lor zgomotoasă a "teroare sistematică" și în programul lor agrar remarcabil -minimum (socializarea pământului, - cooperative, atașament față de alocație Vezi Iskra Ed Leneș Sochîn , v - Ō - buze de viespe), - poate fi judecat după "Raportul", care spune că Vl Il "Nu am negat că aceste manuscrise și articolele găsite în posesia lui despre greva de la Iaroslavl au fost scrise de el" În plus, în camera din "Rab Dele" a publicat articolul "What Our Ministers Think About", tipărit la pp - Explicarea legilor cu privire la greve N K Krupskaya, în memoriile sale din Creativity, spune următoarele despre acest pamflet: "Între timp *) cu "decembriștii" arestați **) s-a putut stabili relații corecte din exterior; cu ajutorul scrisorilor chimice, notițelor criptate transmise prin rude, i-am informat pe "decembriștii" despre progresul lucrărilor, au scris sfaturi, au transmis mesaje care nu fuseseră încă transmise Vladimir Illici a scris un întreg pamflet "Pe greve" cu lapte, care a fost apoi elaborat, rescris și predat tipografiei " Tipografia în care a fost tipărit acest pamflet a fost aceeași tipografie a grupului Narodnaya Volya de pe Lakhta, care a tipărit și broșura Explicația legii amenzilor În timpul tipăririi pamfletului "Pe greve" - la sfârșitul lunii iunie - doar poliția a intervenit, iar pamfletul a fost distrus

) Takhtaireiv în cartea sa numește acest pamflet cu un nume mai complet: "O explicație a legilor privind grevele" Având în vedere faptul că N K Krupskaya numește și broșura "Explicația legilor privind amenziile" în aceeași formă prescurtată "Despre amenzi", credem că titlul dat de Takhtarev este mai exact Corespondență cu G N Krzhizhanovsky despre segmente Se referă la anul sau ianuarie , momentul stării în Forework L Martov spune despre asta (om , Note ale unui social-democrat, Berlin , p) : "Se pare că Krzhizhanovsky ne-a povestit despre "invenția lui Ilici", pe care i-a spus-o în corespondență în timpul închisorii sale la Predvarilka "Ficțiunea" a constatat în formularea unui astfel de pozitiv *) T -e până în ianuarie În roșu '*) T -e Lenin și tovarășii săi, care au fost arestați la decembrie Peci *) Tov A Șapovalov, care lucra la tipografia de pe Lakhta, spune în scrisoarea sa către Institutul Lenin că s-au gândit doar să accepte tipărirea pamfletului Despre greve, dar arestarea tipografiei a împiedicat acest lucru Ed cerințe în domeniul politicii agrare, care, deși satisfacea setea de pământ a țăranilor și dând astfel social-democrației posibilitatea de a obține sprijin în mișcarea țărănească, nu risca totodată să încetinească cursul dezvoltării economice în implementarea acestuia Era vorba despre celebrele "segmente", adică despre cererea ca țăranilor să li se dea tot pământul pe care îl dețineau înainte de marea tâlhărie din februarie Argumentul principal al lui Ulyanov a fost că relațiile de aservire în mediul rural au fost ținute predominant pe terenurile "delimitate" și că, după cum s-a dovedit, returnarea acestor pământuri, deși ar crește suprafața de proprietate a pământului țărănesc, va crește eliminarea principalului factor care împiedică dezvoltarea capitalismului în agricultură "Ficțiune", după o dezbatere amănunțită, până la urmă, ne-a plăcut, și am considerat-o demnă de discuție în cadrul partidului Mai târziu, l-am luat în întregime - cu mult înainte de introducerea lui în programul de petrecere " Corespondență cu L Martov despre P P S Această corespondență datează de la începutul anului și a fost condusă la Predvarilka în "puncte" pe cărțile bibliotecii închisorii L Martov în "Notele unui social-democrat" spune următoarele [povestea se referă la timpul înainte de plecarea în exil, când, după zile de libertate, Martov și alții trebuiau să se întoarcă închisoare (Vl Ilici i s-a permis să plece în exil pe cheltuielile lui, de ce nu a mai intrat în închisoare)]: "Fedoseev, Abramovici, Strozhetzky și Petkevici s-au alăturat cercului nostru de thonos Totuși, dacă am fost legați de ultimii trei printr-un sentiment revoluționar comun și interese intelectuale, atunci eclecticismul teoretic!, care le caracteriza pe acești "pipi", nu se armoniza bine cu ortodoxia noastră marxistă La scurt timp după ce i-am cunoscut, a trebuit să acționăm ca un fel de arbitru între ei și muncitorii din iulie, în frunte cu Vlostowski și Petrașek Cu o fervoare care ne-a surprins oarecum pe noi, care eram cu mult în urmă în chestiunile de politică internațională, tovarășii polonezi au dezbătut problema cretană, care devenise mai acută la vremea aceea și care a dus la un război între Grecia și Turcia "Pe-pe-es", fidel vechii tradiții democratice Harks-Liebknechtiane, a abordat problemele politicii orientale din punctul de vedere stereotip al luptei împotriva țarismului, văzând în răscoala cretană, ca și în toate fenomenele care au corupt Turcia , dacă nu neapărat rezultatul intrigilor lui tsairiemai , atunci factorii favorabili acestuia; prin urmare, au vorbit în favoarea victoriei Turciei și a strâmtorii de sprijin pentru copți - - insurgenței de către proletariat Dimpotrivă, social-democrației muncitori polonezi, realizând legătura acestui

turcofilism cu aspirațiile naționale și apolitice ale Polskului Social Partidele împotriva cărora Rosa Luxembourg îi mobilizase au apărut vehement revoluția cretană ca o revoltă a unui popor încurcat Ambele părți, după cum sa spus, ne-au căutat sprijinul Poziția noastră a fost dificilă Tradiția lui Marx-Liebknecht ne-a dominat și mintea și a fost mult reînnoită atât de recente discursuri ale lui Plehanov, care la Congresul de la Zurich din , în urma lui F Engels, s-a disociat de Rosa Luxembourg, iar mai târziu a exclamat în prefața la polonez ediția istoriei lui Thun: : "Trăiască Polonia independentă", și mai ales articolele recente ale lui Kautsky "Finis Poloniae?", în care erau apărute și fundamentate aspirațiile socialiștilor polonezi la independență Referitor la aceste articole, pe care le-am citit în ședința preliminară, am avut o corespondență cu V I cu articolele lui Kautsky În ultimă analiză, și simpatia, cred, nu se baza atunci pe o anumită convingere în inevitabilitatea și progresivitatea formării unui Polin independent, ci era mult mai hrănită de o evaluare înaltă a semnificației pentru revoluționarul întreg rus cauza activității lui Pol Social Un partid care, pentru prima dată, a reușit, devenind șeful maselor muncitoare, să formeze o forță politică puternică care luptă împotriva țarismului Recunoscând această semnificație a partidului, era necesar, conform proverbului german, "mit in Kauf nehmen" (a lua drept unul) și ideologia sa Așa era starea de spirit a tovarășilor mei din Petersburg, dar, pe de altă parte, le era greu să digere atitudinea negativă față de revolta revoluționar-democratică a țăranilor cretani Pentru mine însă, aceste îndoieli au fost întărite de o cunoaștere mai apropiată a relațiilor revoluționare intra-polone*, pe care le-am cunoscut la Vilna Această cunoștință, dacă nu mi-a fixat complet simpatiile pentru poziția Rosei Luxemburg și a prietenilor ei, atunci a pus destule îndoieli cu privire la puritatea de clasă etică social-democrată a politicii lui Paul Social petreceri În debaterile care s-au desfășurat în fața noastră, am putut constata singuri că, având în vedere lărgimea mai mare a orizontului nostru politic și înclinația care ne-a atras să conectăm toate întrebările de actualitate cu liniile mari ale politicii revoluționare internaționale, prietenii noștri ne-ne-ne- esoiyy a oprit prost loviturile muncitorilor care au denunțat Partidul Socialist Polonez în tendința de a-și aplica "politica la combinațiile" internaționale - - diplomatie și detașare completă de perspective dezvoltării mișcării de clasă În cele din urmă, debateri lungi și aprinse, la care noi înșine am luat parte activ, ne-au influențat opinia atât asupra chestiunii private - cretane - cât și asupra chestiunii publice a orientării politicii internaționale a social-democrației către muncitori - discipolii Rosei Luxemburg Acord cu un grup de "voință a tinerilor" Acest acord a fost scris înainte de plecarea în exil (în februarie), când Vl Ilici și ceilalți camarazi ai săi! i sa permis să stea patru zile pe cotă B Gorev-Goldman vorbește despre acest acord (vezi "Din trecutul partidului", Leningrad): "La aceleași ședințe *) s-a vorbit despre o "posibilă înțelegere sau unitate cu acel grup germinativ de S -R, despre care am menționat mai sus **) Lenin a elaborat textul acordului (era un articol întreg!) și, în același timp, a afișat acel oportunism de afaceri, sub forma respectului pentru puterea străină, care îi este atât de caracteristic "Din moment ce au o tipografie", a spus el, "ne pot dicta multe și trebuie să fim de acord" ***) Scrisori către P Maslov și L Martov despre prețurile pâinii Datele martie-aprilie L Martov ("Notele socialist-democraților") spune următoarele despre aceasta: "Din scrisoarea primită de la Ulyanov, care a reușit să amâne plecarea în

Siberia sub pretextul unei boli, am aflat despre despărțirea care a amenințat tânăra familie de marxiști ruși Era vorba de un conflict între grupul Struve și Tugain-Baranovsky, pe de o parte, și marxistii Samara, pe de altă parte În , Samarans P P Maslov, R E Zimmerman, A A Sanin, V O .) T-e la întâlniri din apartamentul soților Zederbaum, unde s-a aranjat o întâlnire pentru angajații "Unirii Luptei" care plecau în exil, care au rămas în libertate **) T -e cu un grup de "tânăr Narodnaya Volya" (Belevsky, Feit și alții) Ed ***) Broșura lui K Takhtarev spune că în timpul arestării tipografiei Narodnaya Volya de pe Lakhta (în vara anului), împreună cu pamfletul "Explicarea legilor privind grevele *" (aparținând, după cum s-a indicat mai sus) , către V I Lenin), au fost luate documente referitoare la tratatul "Unirii" și a Grupului Narodnaya Volya Este posibil ca aici să vorbim despre același acord despre care vorbește B Gorev, Red - - ruio ei, în măsura în care cenzura provincială o permitea, au încercat să facă din el un organ militant al gândirii marxiste Aceasta, desigur, nu au putut reuși în sfera conducerii mișcării muncitorești și a propagandei directe a socialismului, dar s-a realizat, cel puțin, în sfera luptei zilnice împotriva ideologiei populiste Așadar, acest grup Samara, care a dobândit o anumită autoritate în partid, a tras un semnal de alarmă asupra anumitor tendințe care s-au manifestat în activitățile marxiștilor legali ai capitalei Era vorba despre poziția luată de Struve și Tugan în discuția care s-a desfășurat în Societatea Economică Liberă asupra chestiunii importanței pentru economia națională a prețurilor cerealelor *) Această întrebare, care i-a afectat direct pe agrarii, care strigau despre ruinarea agriculturii din cauza scăderii prețurilor pe piața mondială a cerealelor, a fost preluată de oponenții populiști ai mapita-liem, care, în simpatia lor pentru conservare a agriculturii țărănești de subzistență, au încercat în toate modurile să demonstreze că țăranimea muncitoare era de prețuri mari nu sunt interesați de pâine, ci, dimpotrivă, destul de des, fiind nevoiți să cumpere pâine, sunt interesați, ca și cei urbani populație, la prețuri mici Struve și Tuigain-Paranoesky, care s-au amestecat cu susținătorii, au pus întreaga întrebare pe baza propoziției conform căreia dezvoltarea capitalismului în agricultură este progresivă și inevitabilă, și întrucât prețurile mari ale cerealelor sunt un factor în această dezvoltare, în timp ce prețurile scăzute contribuie la păstrarea formelor încăpățănate, înrobirea relațiilor economice din mediul rural (chiria folosibilă și de lucru etc), s-au pronunțat cu tărie în favoarea dezirabilității prețurilor mari Tovarășii Samara au fost extrem de încântați de această prezentare a întrebării și de concluziile desprinse din aceasta Nu fără motiv ei au văzut în metoda folosită de marxiștii legali din Sankt Petersburg o continuare a acelei interpretări unilaterale apologetice (în raport cu capitalismul) a marxismului, pe care Tulia-Ulianov i-a reproșat autorului Notelor critice în urmă cu un an În scrisori către tovarăși, ale căror copii ni s-au înmănat, P Maslov a declarat scandal politic discursul lui Struve și Tugan și a amenințat, în numele prietenilor săi, să vorbească deschis împotriva falsificării punctului social-democrat al vedere Puternic în critică, însă, din câte îmi amintesc, era destul de slab în partea pozitivă, pentru că, sub influența, probabil, a reacției împotriva lui Struve, i s-a opus *) Această discuție a avut loc la și martie Ed - - antiteză goală la teză, repetând, în urma populiștilor, afirmația că masa populației consumatoare - inclusiv țăranii muncitori - beneficiază de prețuri mici și ignorând problema deplasării formelor de înrobire înapoi ale chestiunii prin prețuri mari La fel ca în

problema "comerțului liber" sau "protecționismului" în Germania în anii , poziția marxistă nu putea fi soluționată cu un simplu "da" sau "nu" pe baza unei simple considerații a influenței directe a oricărui sistem asupra industriei, dar trebuia dedus dintr-un studiu al evoluției întregului organism economic al țării, așa că în acest caz social-democratul rus a trebuit să se ridice peste limitările ambelor puncte de vedere: cel populist, care exprima inerția formelor economice înapoiate, și cea agrar-capitalistă, care reflecta tendința claselor proprietare către calea cea mai simplă, mai scurtă și profitabilă de a rezolva problema ridicării forțelor productive. Punctele slabe ale criticii lui Maslov au fost sesizate de V I Ulyanov și cu mare vehemență, aproape fără rezerve, a luat partea lui Struve și Tugan în copia răspunsului său către Maslov trimisă nouă și în scrisoarea adresată nouă cu privire la aceeași întrebare, el stătea cu ambele picioare pe terenul formulării Struve-Tuganov a problemei, rezolvând-o în sensul că "prețurile mari, prin uciderea relațiilor de sclavie din mediul rural, pregătiți condițiile pentru revoluție. Nu a mai rămas nici urmă din fosta neîncredere a lui Tulin față de apologia capitalistă a lui Struve și a rămas în această dispoziție în anii următori, când (în "Etudii și eseuri" și "Dezvoltarea capitalismului") s-a ocupat în mod special de problema agrară. Dimpotrivă, era pătruns de o mare neîncredere față de poporul Samara, suspectându-i de o tendință sentimentală, capitulând în fața populismului, trecând peste problema progresivității procesului de "dețărănizare" a zonei rurale rusești. El ne-a scris în acest spirit, invitându-ne să "influențăm în mod colectiv poporul Samara pentru a-i împiedica să vorbească deschis împotriva lui Struve. Noi, în general, am luat poziția lui Ulyanov, dar ne-a mai dus puțin stomacul: îngrijorarea că susținerea directă a tot ceea ce contribuie la dezvoltarea capitalismului nu ne va face un instrument al intereselor directe ale proprietarilor cursuri, a fost totuși trezită de scrisorile lui Maslov. Așadar, am scris scrisori de "împlinire a păcii" către ambele părți, îndemnându-le să nu declanșeze polemici deschise și să caute o apropiere între cele două puncte de vedere; teoretic, însă, am fost de acord cu Ulyanov, dar dreptul de a nu avea încredere în marxismul legal a fost recunoscut pentru antagonistul său H E Fedoseev, legat de samarani prin prietenie personală, a întreprins veni- - - potolește agitarea Marea Samara și cheamă pe Maslov și colegii săi să păzească cu orice preț unitatea frontului marxist în fața inamicilor. El a reușit." * Scrisoare către L Martov despre pamfletul lui P Axelrod. Se referă la iarna anilor - Martov relatează următoarele despre el: "Necunoașterea curentelor subterane din partid m-a făcut extrem de uimit de pamfletul primit de la P B Axelrod despre relațiile reciproce ale liberalismului și social-democrației, în care autorul încerca în cea mai precaută și delicată formă să băjbâie unul dintre rele a mișcării de atunci: primitivitatea politică a practicienilor sociali - democrați, care credeau că lupta clasei muncitoare pentru îmbunătățiri materiale și juridice poate fi complet izolată de luptele de clasă purtate în afara proletariatului între diferitele părți ale societății proprietare, și de aceea, pregătiți obiectiv pentru declanșarea unui moment în care nevoia de a lupta aprins în masele proletare înseși împotriva răului din ce în ce mai adânc al vieții rusești - autocrația - îi va împinge pe calea unui alt partid, non-socialist, care, în ochii unor secțiuni largi ale poporului, va fi purtătorul ideii acestei lupte. Nefamiliarizat cu sentimentele reale ale tinerei generații de lucrători social-democrați, am văzut în aceste remarci critice ale lui P B o repudiare a întregii noastre metode de

abordare a maselor muncitoare, din partea antagonismului lor nascut și reînnoit cu eco-detestatorii-capitalisti directi Pe de altă parte, m-a lovit încă neplăcut în pamfletul lui Axelrod, dacă nu chiar de speranțele lui pentru rolul politic pe care, în opinia sa, ar trebui să-l joace lupta organelor calificate de autoguvernare împotriva birocrăției, atunci de sfaturile sale pentru a cronometra tactica partidului la folosirea acestei lupte ? Acesta din urmă m-a frapat atât de tare pentru că chiar în acel moment eram complet absorbit de criza social-democrației care izbucnise în Europa de Vest Neue Zeit, pe care îl primeam în mod regulat, mi-a oferit ocazia să judec semnificația discursului lui Bernstein și informații despre scindarea partidului francez, în legătură cu intrarea lui Millerand în burghezie *) Pentru comparație, a se vedea nr din Samara Vestnik din martie , o scrisoare către editorii S T A - "Cu privire la întrebarea prețurilor cerealelor" și răspunsul la aceasta, editorii "S ÎN " Ed - guvernul chinez, nu a lăsat nicio îndoială cu privire la adevărata natură a "revisionismului" care răsări peste tot Atât teoretic cât și practic, am luat fără ezitare partea "ortodoxiei", adică a marxismului revoluționar împotriva reformismului, iar în mijlocul acestei dispoziții am considerat că P B caută puterea pe care trebuia să o dea lupta lor încăpățânată sub propriul stindard Mi-am împărtășit gândurile prietenilor mei din Minusinsk, cărora le-am scris că Axelrod abordează în timp util problema coordonării (în principiu, permisă de mine) a mișcării muncitorești cu cea burghezo-liberală și critică pe nedrept activitățile organizațiilor noastre, suspectând-o de îngustime "economică" voită Am scris că intenționez să-i răspund lui Axelrod în apărarea partidului V I Ulyanov mi-a răspuns, scriind că nu a văzut pamfletul lui Axelrod și, prin urmare, nu s-a angajat să-l judece, deși era deranjat de instrucțiunile mele cu privire la tendința lui P B de a sublinia o anumită comunalitate a sarcinilor democrației liberale și social-democrației; și el a considerat necesar în momentul de față, având în vedere zgomotul ridicat de bernsteinieni, să nu construiască punți între socialism și radicalismul burghez Dar în ceea ce privește reproșurile blânde ale lui P B la adresa tinerilor noștri practicanți, el m-a sfătuit să nu mă grăbesc să mă identific cu aceștia din urmă și să nu-i iau sub protecția mea, pentru că are informații că în Sankt Petersburg și în străinătate, unii tineri lideri sunt cu siguranță începând să interpreteze problemele Partidul "Într-un mod ciudat, Fără să ofere detalii mai precise, V I a scris doar că într-o serie de numere ale organului din Sankt-Petersburg Rabochaya Mysl există o tendință notabilă de a taci sarcinile luptei politice, iar cea în străinătate împotriva lui Plehanov și a întregului grup O'svob Muncii, o campanie sistematică este realizată de tineri emigrați (inclusiv K M Takhtarev), ceea ce îi pare suspect: M-a sfătuit, așadar, să nu apar în presă, ci să încerc să comunic direct cu Axelrod și Plehanov) Scrisoare către L Martov despre Credo Se referă la vara anului L Martov vorbește despre el": "În vara anului , am primit o scrisoare de la V Ilyin, în care relatează că noile tendințe asociate cu bernsteinism printre - - practicanții de partid și-au găsit în sfârșit expresia într-un document, care i-a fost trimis din cauza fanitsei și din care mi-a trimis o copie Acest document, sub titlul "Credo" ("Eu cred"), conținea o prezentare destul de confuză și inconsecventă a opiniilor autorului sau autorilor cu privire la dezvoltarea mișcării muncitorești în diferite țări și o serie de concluzii pentru Rusia, dintre care principalul a fost că, menținând o mișcare independentă ca clasă în sfera luptei pentru noi interese profesionale, proletariatul rus

trebuie să susțină lupta politică împotriva țarismului pe care o duce deja societatea burgheză și să nu încerce să-și creeze propriul partid politic Potrivit lui Ilyin, această încercare întârziată de a strânge dezvoltarea proletariatului rus în cadrul în care, cu de ani mai devreme, Schulze-Delitzsch dorea să păstreze proletariatul german a fost asociată cu numele de "un anume Prokopovici", a cărui identitate Ilyin nu a putut spune orice, cu excepția faptului că, potrivit zvonurilor, el scrie un fel de "carte învățată" Dar a auzit că P și soția sa se bucurau de o mare influență în cercurile emigranților și că ideile dezvoltate în Credo și-au jucat rolul în criza agravată a organizației din străinătate, care a determinat Emanciparea Grupului Muncii, care a rămas în minoritate , stabilesc funcția de editare a publicațiilor Uniunii Social-Democraților Ruși din străinătate De acum știm, scria Ilyin, în numele a ceea ce s-a ridicat lupta împotriva "bătrânilor" și sub "ce steag" se mobilizează "tinerii" practicanți, grupându-se în Rusia în jurul Rabochaya Mysl și a grupurilor apropiate acestuia; este Bernsteinismul antirevoluționar, care în teorie capitulează în fața științei burgheze, iar "iostoeopianismul" în practică, care respinge formarea unui partid social-democrat independent "UK'Oi" Împotriva acestor tendințe trebuie dusă o luptă decisivă și prietenii mei din Minusinsk au luat asupra lor inițiativa La o întâlnire de exilați, ei au elaborat ceva ca un manifest către socialiști, care conținea o critică detaliată a ideilor centrale ale Credo și le punea în contrast într-o formă clară cu principalele teze ale marxismului revoluționar cu privire la sarcinile finale și imediate ale partidul muncitorilor în Rusia Propunând "să se declare război întregii game de idei care s-au exprimat în acest document", tovarășii de la Minusinsk au sugerat ca toate grupurile marxiste să-și dezvăluie atitudinea față de întrebările pe care le-au ridicat într-o scrisoare, Ilyin a scris că, prin trimiterea unui protest în străinătate, încerca să intre în contact mai strâns cu "bătrânii" din străinătate - - Scrisori despre chestiuni de filozofie către F Lengnik Aceste scrisori datează din - Tovarășul Lengnik spune următoarele despre ei: "Aceste scrisori, din păcate, s-au pierdut în timpul rătăcirilor mele după exilul siberian Cred că mi-au fost luate în timpul unei căutări în la Samara O cerere către tovarășii de la Samara să se uite prin arhivele administrației de jandarmi Samara În exilul siberian, am devenit interesat de chestiunile de filozofie și, de altfel, și de filosofia lui Hume și Kant Ocepticismul lui Hume mai ales, aparent, era în armonie cu situația deznădăjduită în care se desfășura exilul siberian în acea perioadă, când de fapt nu exista încă nicio petrecere și când era imposibil să ne gândim măcar la evadare; fără impunerea "tehnologiei de pașapoarte" evadarea trebuia să se termine într-un inevitabil eșec, în timp ce evadarea în străinătate cu scopul de a vegeta ca emigrant mi se părea ceva și mai groaznic și fără speranță decât exilul Apoi a fugit în străinătate, de exemplu, din sat Kavachinsky A A Yakubov, pe care am făcut tot posibilul să-l descurajez să scape Filosofia lui Kant mi-a fost insuflată încă din copilărie împreună cu clasicii germani, dintre care Schiller în special, după cum se știe, a fost un entuziast înflăcărat al kantianismului Vl Ilici, probabil de la tovarășii săi, a aflat despre aceste pasiuni ale mele și am început cu el o corespondență extrem de vie pe chestiuni filozofice Am încercat să-l convertesc la noua credință, i-am expus frumusețea poetică a Criticii rațiunii practice a lui Kant și am căzut uneori într-un scepticism extrem, mizând pe Hume și pe strălucitul său student Schopenhauer, care mi-au atras și ei atenția plictisită în exil în

scrisorile sale de răspuns, Vl Ilici, din câte îmi amintesc, foarte delicat, dar cu siguranță, a ieșit ca un oponent hotărât atât al scepticismului lui Hume, cât și al idealismului lui Kant, contrapunându-le filozofiei vesele a lui Marx și Engels El a susținut cu pasiune că nu ar putea exista limite pentru cunoașterea umană, care trebuie să progreseze și să se separe de coaja idealistă, burgheză, pe măsură ce crește mișcarea revoluționară a clasei muncitoare, care trebuie să determine nu numai comportamentul și viziunea asupra lumii (clasei muncitoare) însăși (prin și prin clar, vesel și captivant prin frumusețea sa simplă - dar va determina în cel mai precis mod atât comportamentul, cât și viziunea asupra lumii a propunerilor sale de clasă - - adversarii și îi forțează, în loc de teorii și vise vagi, înalte, să vorbească limbajul faptelor și focul baricadelor Prin 'mai multe deja litere Vl Ilici I a fost zdruncinat până la temelii Mi-am abandonat filozofii idealisti și m-am repezit la studiul filozofiei marxismului, pentru care "pasiunile mele erau deja îndepărtate", Antidürringul a devenit cartea mea de referință, iar această eliberare pentru viață din captivitatea idealistă îi sunt îndatorat în totalitate dragului, dragă, neprețuită Vl Ilici " P Lepeshinsky în memoriile sale ("On the Turn") adaugă că literele lui Vl Ilici și tovarășul Lengnik au primit uneori tratate întregi de filozofie Recenzia cărții de A Bogdanov: "O scurtă asistentă de știință economică" Publicat în numărul din decembrie (confiscat) al lui Novoye Slovo pentru Scrisoare către L Martov despre "alianța tripartită" Se referă la sfârșitul anului L Martov vorbește despre el "Apariția lui Credo mi-a reînviat corespondența cu V I Ulyanov și A N Potresov - Cu toții ne-am încheiat exilul în ianuarie a anului următor, iar problema luptei împotriva noilor tendințe și a "muncii noastre", a condițiilor dezordinei și dezintegrării care domnea în Partid, ne-a preocupat foarte mult Trăind la de verste din Rusia, nu puteam decât să aștept cu răbdare momentul în care mi-ar cădea lanțurile supravegherii poliției Prietenii mei se aflau în condiții mai favorabile și puteau, vorbind cu oameni care aveau o idee asemănătoare, să pregătească ceva practic La sfârșitul ultimului an al exilului am primit, asadar, o scrisoare de la V I revisionism și "economism" Această alianță trebuie în primul rând să-și unească forțele cu Grupul pentru Libertate Muncă" Prin rândurile scrisorii, am ghicit că se înființa un fel de întreprindere de revistă Le-am răspuns, desigur, cu deplin consimțământ, oferind tovarășilor mei să dispună de forțele mele și promițând, fără a întârzia nici o zi, să mă duc, după încheierea exilului, acolo unde va fi nevoie - - ^

Articole pentru Rabochaya Gazeta nr Vladimir Ilici, enumerând aceste articole, vorbește despre ele în Ce trebuie făcut? (vezi Volumul V al lucrărilor colectate, p): "Centru Com Bunda, prin medierea unui oraș de provincie, se adresează unuia dintre membrii Iyukra *) cu o propunere de a prelua redacția renovării Rabochaya Gazeta și, desigur, de a solicita consimțământul Propunerea se schimbă apoi: oferă cooperare, având în vedere noua combinație cu redacția și, desigur, există un acord în acest sens Articolele sunt trimise (cele cu motor le voi șterge pentru a le salva)- Programul Nasha, cu un protest direct împotriva răsturnării lui Bernstein în literatura juridică și Rabochaya Mysl; "Sarcina noastră imediată" este "organizarea unui organ de partid care va fi publicat corect și strâns legat de toate grupurile locale; neajunsurile "meșteșugului" dominant; "O întrebare presantă" - abordând obiecția că trebuie mai întâi să dezvolte activitățile grupurilor locale înainte de a întreprinde înființarea unui organ general; insistând asupra importanței supreme a "organizării revoluționare" -

asupra necesității "aducerii organizației, disciplinei și tehnicii conspirative la cel mai înalt grad de perfecțiune" "O propunere de reînnoire a Rabochaya Gazeta", spune Vl Ilici, "Nu o duci și articolele rămân nepublicate" Acolo Vl Ilici dă instrucțiuni despre război Raport scris către cel de-al -lea Congres (eșuat) al Partidului, spunând următoarele despre el: "Membru al comisiei care organizează cel de-al doilea congres ordinar al partidului nostru îl informează pe membrul grupului Iskra despre programul congresului și numește acest grup pentru funcția de redactare a Gazetei Rabochaya reînnoite Pasul său preliminar, ca să spunem așa, este apoi sancționat de comitetul din care a aparținut și de Centru Comitetul Bund; Grupul Iskra primește o indicație cu privire la locul și ora congresului, dar (nu sunt sigur dacă va fi posibil, din anumite motive, să trimită un delegat la acest congres) întocmește și un scris) T -e la Vl Ilici Ed - - raportul congresului Acest raport propune ideea că numai prin alegerea Comitetalui Central nu numai că nu vom rezolva problema blamării într-un asemenea moment de "dezordine completă" pe care îl trăim, dar vom risca și să compromitem marea căutare a crearea unei partide în cazul unui nou "eșec rapid și complet, care este mai mult decât probabil în cazul neconspirației curente a goa; că este necesar, așadar, să începem prin a invita toate comitetele și toate celelalte organizații să susțină un organ comun reînnoit, care va lega de fapt toate comitetele prin comunicare efectivă, va pregăti cu adevărat un grup de lideri pentru întreaga mișcare, iar Partidul va putea cu ușurință să transforme un astfel de grup creat de comitete în Comitete Centrale odată ce un astfel de grup crește și devine mai puternic Congresul nu se desfășoară însă din cauza unor eșecuri, iar raportul este distrus din motive secrete, fiind citit doar de câțiva camarazi, inclusiv reprezentanți ai unei comisii Până la publicarea acestui volum, redactorii nu au putut să verifice și să stabilească că Vl· aparținea stiloului Critica lui Ilici la adresa Profession de foi a Comitetalui de la Kiev, la care subliniază V Akimov-Makhnovets în "Eseu despre dezvoltarea social-democrației în Rusia" (p , notă) Aplicație li Articole corectate și trimise de tovarășul Denin la Rabotnik i Știri din Rusia Petersburg, octombrie Cititorii lui Russkiye Vedomosti nu au putut să nu acorde atenție corespondenței publicate la mijlocul lunii august despre evacuarea Doukhobors(r) din districtul Akhazhalak din Gubernia Tiflis Aproape nimic nu se spune despre motivele acestei evacuări Între timp, această poveste scandaloasă merită mai multă atenție Ne dezvăluie acel teribil despotism asiatic, care este absolut de neconceput într-o țară civilizată Iată faptele acestei povești Dar mai întâi trebuie să mă abatem până acum opt ani, altfel aceste fapte nu vor fi suficient de clare În acest moment, Lukerya Vasilievna Kalmykova, cunoscută printre Dukhobors, a murit, care a fost recunoscut drept capul lor spiritual Înainte de moartea ei, ea l-a numit succesor pe un anume Peter Verigin, care se bucura de un mare respect în rândul Doukhobors Cauza publică, aproximativ de ruble, ar fi trebuit să meargă și la el Dar Lukerya avea un frate căruia nu-i plăcea ceea ce a făcut surorii lui - nu fratele său, ci un străin, ca succesor El a reușit să-i cucerească pe duhoborii din două sate din cealaltă parte și, bazându-se, pe de o parte, pe oamenii lui de părere asemănătoare, iar pe de altă parte, pe legile noastre legale, care nu recunosc proprietatea publică acolo unde există nu este persoană juridică, el a amânat acești (mai mult, spun ei, aproximativ jumătate din această sumă a intrat în buzunarele administrației) Tocmai în același timp, a fost emis un ordin prin care îi obligă pe Doukhobors să servească serviciul militar, de la

care fuseseră scutiți anterior Două sate care stăteau de partea fratelui Lukerya au fost de acord, dar celelalte cinci sate au refuzat, deoarece - - Pentru serviciul militar, purtarea armelor este contrară credințelor lor religioase Dar după ce Pyotr Verigin a fost arestat împreună cu câțiva Doukhobors influenți și exilat mai întâi în provincia Arhangel'sk, apoi în Obdorsk, iar celelalte cinci sate s-au alăturat primelor, gândiți-vă, după ascultarea voastră, să atenuați soarta lui Pyotr Verigin În același timp, ei au cerut neobosit pentru întoarcerea lui din exil Li s-a promis, dar asta a fost tot ce au făcut Aceasta a fost starea de lucruri de câțiva ani Recent, printre Doukhobors, a început să se vadă din nou o întoarcere către vechi Voi continua povestea cu cuvintele unui martor ocular, al cărui nume garantează autenticitatea poveștii "Aici dincolo de Caucaz", toată lumea este acum ocupată cu "istoria" Dukhobor - refuzul de a purta arme După povestea Elizavetpol (unde soldații Dukhobor au refuzat să slujească:) soldații Dukhobor și-au predat armele în Kars Acolo, autoritățile, dorind să-i "raționeze", au aranjat o execuție imaginară Au înființat un spânzurătoare, au cusut giulgi și i-au condus pe Doukhobor la execuție Toți s-au îndreptat Le-au fost puse giulgi Dar problema nu s-a stins A trebuit să-l scot "Pe iunie, comunitatea Dukhobor din districtul Akhalkalak, însoțită de femei și copii, și-a dus armele pe câmp, le-a înconjurat cu lemne de foc și cărbune, le-a stropit cu kerosen și le-a ars Focul a ars toată noaptea, iar Doukhoborii au cântat psalmi "În după-amiaza de , guvernatorul Tiflis le-a trimis cazaci Cazacii s-au repezit la atac Doukhoborii au pus femeile și copiii într-o grămadă și ei înșiși au stat în picioare, ținându-se de mână Razboinicii curajoși nu puteau sparge lanțurile vii Dukhoborii uciși și răniți au fost îndepărtați la mijloc În cele din urmă, comandantul cazac s-a săturat de atacuri inutile și le-a oprit Le-a ordonat Doukhoborilor să meargă în sat la guvernator Guvernatorul Dukhoborilor a întâlnit înjurăturile și i-a întrebat pe bătrâni: "Veți sluji?" Bătrânii au răspuns că sunt bătrâni și nimeni nu-i va lua ca soldați Apoi guvernatorul a chemat pe nume trei soldați de rezervă și le-a pus aceeași întrebare După ce a primit un răspuns negativ, guvernatorul a ordonat să fie bătuți M-au bătut tare" Cealaltă față, stând aproape de Doukhobors, transmite această scenă sălbatică în acest fel După eșecul înlocuitorilor chemați, s-a auzit o echipă: "În bici!" Biciurile cazacilor fluierau, s-au auzit gemete "Opriți!" poruncește guvernatorul - Vei servi? - "Nu" - "În bici!" Dar apoi au ieșit toate piesele de rezervă din rândurile Dukhoborilor - vreo - de oameni, și-au aruncat cărțile la picioarele guvernatorului și și-au declarat solidaritatea cu tovarășii bătuți Guvernatorul a dat ordin de lovire - - fără milă, a predat îndatoririle de domnitor șefului județului și a plecat t Așa că m-au bătut în fiecare zi timp de șase zile Autoritățile le-au permis în mod tacit cazacilor să violeze femei și fete Bărbații sunt cu toții arestați, iar armata iubitoare de Hristos iese în masă prin uși și ferestre în colibe Toate ferestrele au fost căzute (o femeie a fost ucisă) Când cazacii s-au răzgândit și au început fără tragere de inimă să-l ajute pe guvernator "să guverneze provincia care i-a fost incredințată", au fost înlocuiți de miliția lezgină Lezginii, amintindu-și jurământul, nu au lăsat îndoielile să se strecoare în inimile lor În a -a zi, guvernatorul a selectat de familii din șapte sate Dukhobor și le-a trimis în exil, nimeni nu știe unde Doukhobors au plecat cu vagoane A trebuit să-mi abandonez proprietatea Armenii veniți să cumpere proprietatea vândută de duhobori, văzând ce se face, au început să plângă și să se milă de duhobori Au fost dat afară din sat

cu bici în cuvinte de despărțire către cei care erau aruncați, guvernatorul a spus că a dat ordin să nu le vândă nimic pe parcurs "Muri de foame!" el a adăugat Familiile Dukhobor sunt izolate Dukhobors nu au voie nicăieri Nici Yelizavetpol, nici Kara Doukhobors nu au voie să meargă La gări, sefiilor de gară li s-a ordonat să nu le vândă bilete "Dar Doukhobors", adaugă naratorul, "nu se pierde inima și inimile lor nu sunt tulburate" Scrisoarea martorului ocular a fost trimisă într-un moment în care "istoria" era departe de a se termina Am aflat deja despre deznodământ dintr-o altă scrisoare; Treizeci și cinci de familii, expulzate la început din ordinul guvernatorului, au fost avangarda, care a fost urmată în curând de mii de altele noi Dar de unde a fost evacuată o masă atât de mare de populație prosperă și harnică? Nu au fost evacuați, ci relocați și relocați în cel mai barbar mod Doukhobors au fost împrăștiați ca familii separate în diferitele sate ior din Tifl buze și Dagest regiuni, și nu au dat o bucată de pământ, nu au dat locuințe și nu au dat nici măcar o bucată de pâine Autoritățile native au primit ordin să nu dea nicio muncă doukhoborilor Evident, mii de familii sunt sortite înfometării Naratorul sugerează că tocmai acesta este scopul urmărit de guvern Faptele susțin presupunerea Una dintre telegramele Vedelor rusești spune că diareea sângeroasă a izbucnit printre Doukhobors Iată o imagine care servește ca o completare la problema armeană, care prezintă atât de mult interes pentru Europa Lucrător* Nr - , fara semnatura Lenin Sobr sochnp g I treizeci - - H O grevă a țesătorilor la fabrica fabricii de țesături Ivanovo-Voznesensko # Peaceful (r) oraș premium obișnuit Ivanovo-Voznesensk în octombrie a acestui an, , a fost o tabără militară Trupele care stăteau în oraș erau pregătite în fiecare minut să se grăbească la lupta cu inamicul Dar cine era acest dușman? Da, nimeni altcineva, ca locuitorii pașnici ai acestui oraș, care cu munca lor îmbracă aproape jumătate din Rusia Chestia este că țesătorii fabricii Iv -Voznesenskaya (deținută de patru însoțitori, Vitov, Novikov, Fokin și Zubkov, inclusiv peste de oameni), au refuzat să lucreze pentru o astfel de recompensă, care nu este suficientă nici măcar pentru jumătate -existență înfometată La octombrie a fost introdusă o nouă cotă, care a redus salariile unui țesător cu - % Rata este de obicei stabilită de două ori pe an; vara, de la Pascha la Pokrov, iar iarna, de la Pokrov la Pascha Mai mult, cota de iarnă este de obicei coborâtă cu - % față de rata de vară din cauza afluxului de muncitori din sate Anul acesta, totuși, unii producători au reținut tariful de vară pentru iarnă, la care țesătorul putea câștiga - ruble pe luna *) De regulă, un nou preț este afișat cu - săptămâni înainte de începerea lucrului, astfel încât lucrătorii să aibă timp să se familiarizeze cu noile condiții în avans Parteneriatul a publicat un nou preț abia pe septembrie Toți muncitorii nu au avut timp să se familiarizeze cu ea în acea zi și au decis să rămână la muncă după octombrie După ce au venit la muncă pe octombrie și au aflat despre noul tarif, muncitorii și-au exprimat nemulțumirea și i-au cerut directorului, domnul Sveshnikov, căruia i sa spus că nu sunt de acord să lucreze în astfel de condiții Directorul a refuzat să schimbe condițiile A doua zi, octombrie, muncitorii au venit totuși la fabrică, dar nu au stat la mașini, ci au început să discute ce să facă S-a hotărât să-i spună inspectorului fabricii ♦ De remarcat faptul că cota actuală de vară a fost sub medie; media poate fi calculată conform I - ruble pe lună, dar parteneriatul a decis să ducă declinul și mai departe Dar s-a sperat ca, având în vedere creșterea vitezei utilajelor cu /, scăderea să nu fie atât de sensibilă, dar în realitate s-a dovedit a fi departe de

cazul Firele se rupeau, erau mai multe deșeuri și, drept urmare, creșterea vitezei răzătoarelor nu s-a reflectat în aceeași creștere a salariilor - și selectați de persoane pentru negocieri Muncitorii au adunat informații despre tariful de iarnă timp de de ani, din până în , iar când inspectorul de fabrică, domnul Goncharov, a ajuns la fabrică, i-au spus care este problema, i-au indicat tariful pentru de ani și i-au cerut un tarif mediu pentru această perioadă, ca și în Inspectorul s-a limitat la a-i sfătui pe muncitori să se apuce de lucru, adică să accepte noul tarif, indicând că poate circumstanțe dificile i-au forțat pe proprietari să scadă cota anterioară De remarcat că nu a existat o solidaritate deplină între proprietari Unul dintre ei, domnul Zubkov, nemulțumit de treburile fabricii și de acea parte a profitului care i-a revenit, s-a împotrivit reducerii și, ulterior, a luat deschis partea muncitorilor, împărțind pâine greviștilor, deoarece aceștia Spune A doua zi fabrica s-a oprit Muncitorii, strânși în fața fabricii, au declarat ferm că nu vor ceda proprietarilor fabricii și au decis să nu se apuce de lucru timp de două săptămâni *) Următoarea împrejurare a fost deosebit de favorabilă muncitorilor Cei trei parteneri ai Parteneriatului aveau, în plus, fabrici de tipărire de bumbac, unde era prelucrat calicotul obținut din țesut Odată cu oprirea acestuia din urmă, fabricile umplute cu site-uri au fost nevoite să reducă producția din cauza lipsei de material fabricat Și când Parteneriatul s-a îndreptat către fabricile de țesut învecinate, producătorii din urmă și-au oferit cu plăcere calico-ul, dar au aruncat / copeici pe fiecare arshin - o creștere atât de semnificativă încât Parteneriatul a preferat cel mai bun pentru a reduce producția În asemenea împrejurări, fiecare zi suplimentară de grevă amenința partenerii cu pierderi enorme, întrucât, la producția redusă, aceștia trebuiau să suporte toate aceleași cheltuieli pentru întreținerea administrației, iluminatul etc În perioada - octombrie, situația a fost următoarea: Muncitorii se întâlneau zilnic în grupuri mari și mici pe străzi, piețe și apartamente și discutau despre situația lor Imaginea a fost fără precedent pentru Rusia Întregul oraș a respirat luptă, toate mințile au fost agitate de grevă Proprietarii de fabrici ai tuturor fabricilor de țesut erau foarte alarmați, temându-se că greva de la Asociație ar putea avea un efect contagios asupra lucrătorilor lor, mai ales că aceștia din urmă simpatizau în mod clar cu greviștii În fiecare zi erau trimise telegrame guvernatorului *) A fost o mare greșeală din partea muncitorilor să anunțe în prealabil data grevei zo . - - În cele din urmă, în seara zilei de octombrie, guvernatorul Terenin a sosit la Ivanovo-Voznesensk împreună cu procurorul, șeful jandarmeriei și inspectorul superior al fabricii din "raionul Vladimir" Astafiev Împreună cu aceștia, de infanteristi, de cazaci și o masă de jandarmi iar spionii au sosit A doua zi, octombrie, guvernatorul s-a prezentat la o întâlnire a țășătorilor aflați în grevă și li s-a adresat cu un discurs în care i-a îndemnat pe muncitori să nu-și facă griji, să oprească "răzvrătirea" și să se apuce de treabă Va rezolva totul, iar dacă va găsi neîntemeiate pretențiile proprietarilor, îi va obliga să ridice prețul Dar aceste îndemnuri iezuite nu au avut niciun efect asupra muncitorilor Ei au pus întrebarea fără îndoială: guvernatorul garantează că rata va fi majorată Guvernatorul a refuzat un răspuns pozitiv, iar muncitorii s-au despărțit de decizia lor anterioară de a continua greva În seara aceleiași zile, a avut loc o ședință producătorii sub președinția guvernatorului și în prezența tuturor autorităților vizitatoare În primul rând, guvernatorul a anunțat că întreținerea trupelor a căzut asupra tuturor producătorilor din Iv -

Voenennessk Acest lucru a provocat o explozie de nemulțumire în rândul acestora din urmă, mai ales că producătorii, se spune, nu au cerut trupe Toți producătorii de fabrici de neșesut au refuzat categoric să suporte orice cheltuieli pentru întreținerea trupelor La vremea aceea, cheltuielile erau repartizate între producători numai în fabricile de țesut proporțional cu numărul de războaie *i Explicând motivele reducerii prețului, Parteneriatul s-a referit la raportul său de anul trecut, unde valoarea profitului net a fost indicată ca doar de ruble și copeici Absurditatea acestei sume este deja evidentă din faptul că cea mai mare parte a calico-ului produs merge la fabricile de calico-tipărit ale acelorași proprietari și, în consecință, plusvaloarea primită de la țesători se realizează numai atunci când produsele calico-tipărite fabricile sunt vândute și apare în rapoartele acestora acesta din urmă Absurditatea acestei sume este confirmată și de următorul fapt: unul dintre producătorii Iv -Voznesensk, Garenin, imediat la întâlnire s-a oferit să-i transfere fabrica de țesut cu faptul că va crește prețul țesăturilor și va plăti același profit pentru parteneriat Companiilor, desigur, au refuzat Apropos, la această întâlnire a devenit clar "rolul inspectoratului de fabrică, care, potrivit săpăturii (art din Ordonanța privind industria industrială) *)

Întreținerea trupelor costă zilnic aproximativ de ruble Armata a pornit abia pe noiembrie - - lenea, π) i se încredințează "luarea de măsuri pentru prevenirea litigiilor și neînțelegerilor și nemulțumirilor și a unei înțelegeri amiabile a părților" În acest caz, când majoritatea proprietarilor fabricilor s-au pronunțat în favoarea încetării grevei prin creșterea prețurilor, inspectorul superior de fabrică, domnul Astafiev, a pretins că asta înseamnă "a doborî", că prin aceasta "prestigiul fabricii" autoritățile" s-a pierdut Această părere a reprezentantului inspectoratului fabricii, desigur, nu a putut decât să se alăture reprezentanților oficiali ai acestei autorități În final, s-a hotărât să nu cedeze muncitorilor și să le spargă rezistența cu orice preț Din acel moment a avut loc o schimbare de atitudine față de greviști, până acum aceștia s-au adunat liber la adunări și nu s-au luat măsuri de forță împotriva lor În plus, trebuie menționat că muncitorii s-au comportat tot timpul extrem de calm, nefiind motiv pentru intervenția poliției și a trupelor Cu atât mai mult cu cât, în aranjarea grevei, lucrătorii din acest caz au fost complet pe temeiuri legale Artă str o ordinul prevede încetarea muncii "înainte de expirarea timpului fixat în vederea majorării salariilor", dar aici termenul de angajare a expirat deja și muncitorii "nu au fost de acord doar cu noi condiții*) Dar pentru a menține același "prestigiu al puterii", Vojok și poliția nu puteau rămâne spectatori calmi ai acestui lucru, deși legal, dar în același timp extrem de periculos pentru ordinea de protest existentă din partea muncitorilor Au așteptat doar cel puțin cel mai nesemnificativ motiv pentru a-l lăsa pe voyok să intre în afacere Un astfel de motiv a apărut în cele din urmă Când pe octombrie muncitorii s-au adunat din nou pentru o conferință, au observat absența a șase camarazi, care mai devreme s-au remarcat prin energie și au fost prezenți la toate întâlnirile S-a dovedit că în noaptea de spre , acești șase muncitori au fost arestați Arestarea lor i-a infuriat profund pe muncitori Și astfel, pe octombrie, s-au dus în mulțime în apartamentul guvernatorului și au cerut explicații cu privire la motivele arestării Guvernatorul, desigur, a răspuns cu abuz și a ordonat cazacilor să curețe mulțimea În timpul acestui sălbatic masacru cazac, nu puțini oameni au avut de suferit și cei care nu au fost deloc implicați în grevă Doar *) Deoarece refuzul de a lucra a

urmat în primele șapte zile după octombrie (în acest moment, atât lucrătorii, cât și producătorii au dreptul de a rezilia contractul beziaka-agyano A se vedea rezoluția prezenței fabricii Vladimir din octombrie S ", prin urmare, litigiul împotriva unei greve de simpatie nu a fost inițiat Russian Ved " , No - - în acest moment, a avut loc o schimbare de muncitori, iar pe acolo au trecut muncitori de la fabrica Derbent, Garelin și Burylin N-a fost timp să se aranjeze cine era printre greviști și cine nu, iar loviturile bicilor cazacului au plouat în dreapta și în stânga În mulțime, chiar și un bătrân de de ani, profesor la o școală profesională, a fost spălat de cazaci După acest masacru, muncitorii au început să se adune doar în yuvairtir Dar greva părea să se apropie de sfârșit Foamea, în lipsa oricărui sprijin exterior, i-a forțat pe muncitori să-și atârne capul tot mai jos Unii dintre muncitorii care încă nu rupseseră legăturile cu pământul au început să se împrăstie în sate Producătorii, la rândul lor, au încercat activ prin agenții lor să recruteze noi muncitori din sate Au fost acceptați, însă, cu condiția să plătească fiecare câte de copeici pe zi și că, în caz de încetare a grevei, se va acorda prioritate lucrătorilor în vârstă și toți lucrătorii nou angajați vor fi trecuți în rezervă, cu un salariu de de copeici într-o zi La început au lucrat de oameni, apoi de oameni, iar în perioada - octombrie au ajuns până la de oameni Se lucra - ore pe zi, mai ales seara Muncitorii au fost plasați la utilajele mai aproape de ferestre și întreaga fabrică a fost iluminată Greviștii, desigur, au înțeles că acesta este doar o șmecherie a capitaliștilor și au râs de asta Dar timpul a trecut, tot ce era în stoc s-a mâncat, a rămas de supus Rând pe rând, muncitorii au mers la fabrică, iar pe octombrie fabrica a fost readusă la forma inițială Din cei de muncitori aflați în grevă, nu au fost acceptați Se pare că muncitorii au fost învinși Dar greva a făcut totuși o nouă diviziune A arătat că muncitorii pot lupta, se pot opune ferm asupririi proprietarilor de fabrici cu forțele lor unite și că, în circumstanțe mai favorabile, pot câștiga și ei Evident, atât proprietarii fabricilor, cât și guvernul și-au dat seama de acest lucru într-o zi Dacă, lucrând la bucată, țesătorul a lucrat mai puțin, trebuie să fie plătit zilnic cu de copeici Aceasta este deja o mare concesie la revendicările muncitorilor, deși a urmat și după încheierea grevei Atât de groaznică este forța unită a muncitorilor, încât până și înfrângerea ei se transformă în mod necesar într-o victorie Lucrătorii ar trebui să acorde o atenție deosebită acestui lucru Muncitor" L - , - - III

Muncitorii rurali din provinciile de sud-est ale Rusiei europene Social-democrația, punându-și mereu scopul organizării luptei clasei muncitoare împotriva exploatatorilor ei, a fost nevoită până acum să-și îndrepte toate eforturile spre organizarea unui proletariat exclusiv de fabrică și abia recent problema propagandei în rândul muncitorii rurali au devenit una dintre sarcinile principale În Rusia, unde proletariatul industriei mari ocupă departe de primul loc în ceea ce privește numărul celorlalte grupuri ale populației capitaliste exploatate, problema ridicării nivelului de conștiință de clasă a muncitorii rurali este o întrebare esențială Autorul acestei note intenționează, pe baza observațiilor personale și a unei oarecare familiarități cu condițiile de viață ale muncitorilor din mediul rural, să contureze situația acestora și să arate că impactul social-democrației asupra clasei muncitoare în această formă de producție "poporului" este deloc mai mult la fel peste tot, imposibil, așa cum cred mulți oameni În ansamblu, muncitorii rurali nu reprezintă un grup atât de izolat din punct de vedere economic, pe deplin dezvoltat, cu toate trăsăturile

caracteristice proletarilor moderni ca muncitori din fabrici În majoritatea cazurilor, nu s-au "eliberat" complet de mijloacele de producție, dețin mici loturi de pământ și, în ciuda eșecurilor economice, încearcă să-l păstreze cu orice preț "Oamenii(r)", ca întreg unic, ca masă omogenă, nu există de mult timp; chiar și cel mai miop observator este lovit de cel puțin două grupuri:) puternic din punct de vedere economic și) slab din punct de vedere economic, depășind primul ca număr Fiecare membru al acestui al doilea grup apare în fața noastră, apoi sub forma unuia independent - cel puțin sub formă - producătorul, apoi sub forma unui muncitor angajat Și această împrejurare nu are o importanță mică Plasează acest grup cel mai slab din punct de vedere economic într-o contradicție internă: acționând ca muncitori salariați, ei sunt înclinați să se organizeze, să se unească pentru a lupta împotriva exploatatorilor lor; ca proprietari independenți, ca proprietari privați, sunt concurenți reciproci Cine angajează un muncitor în sat? În primul rând, proprietarul În al doilea rând, un țăran economic, cu mulți cai și mult pământ, care are nevoie de credit, mașini, educație etc , și cel mai important, un muncitor angajat - - Muncitorii sunt angajați pe perioade scurte și lungi În timpul verii, când agricultura necesită aplicarea simultană a multor forțe de muncă, munca de zi este cel mai obișnuit lucru în mediul rural Salariile zilierilor variază în funcție de intensitatea muncii sau de complexitatea acesteia Munca grea, care nu poate fi făcută de nimeni, ci doar de o persoană sănătoasă și puternică, de exemplu, cosirea, seceratul, se plătește mai mult: - de copeici și chiar o rublă pe zi pentru un om Femeile primesc - de copeici într-o astfel de muncă Raft (de la cuvânt la buruiiană), munca exclusivă a femeilor, adolescenților și copiilor, este plătită mai ieftin: de obicei de copeici pe zi pe larvele lor (pentru un muncitor adult) Procesul acestei lucrări, rafturile (de exemplu, floarea soarelui), ni se pare nu lipsit de interes De obicei, la raft lucrează câteva sute de oameni: femei, adolescenți și copii Taxa respectiv: , i și copeici pe pâinea lor (cu ieftinitatea pâinii în , plata ajungea la copeici pentru adulți) Munca este foarte simplă și constă în a scoate iarba din pământ cu sapa și a sapat în floarea-soarelui însuși Dar în soarele fierbinte de iunie, din zori și până seara, culeg pământul, aplecându-te cu tot trupul, sub nepoliticos strigăte ale administrației și primind doar de copeici pentru asta - foarte greu chiar și pentru oamenii care au văzut tot felul de lucruri în materie de exploatare Iritația țăranilor, de obicei surde și ascunse, se manifestă uneori prin afirmații zgomotoase că e imposibil să lucrezi așa, dar abuzul grosolan al funcționarilor le reduce la tăcere La aceasta trebuie adăugată necinstea frecventă în plată, care se face într-o săptămână, în timp ce banii de zi cu zi sunt adesea necesari chiar în ziua în care ea merge la muncă Întrucât regimentul continuă câteva zile la rând, majoritatea muncitorilor petrec noaptea chiar acolo, pe câmp, sub cerul liber, indiferent de vreme Deși cercul țăranilor care vin la o astfel de muncă este destul de definit, dar o organizare fermă și permanentă între aceștia este cu greu posibilă, deoarece aceștia sunt proprietari privați acasă În munca de masă, totuși, ei sunt foarte susceptibili la orice fel de protest, ceea ce am văzut de mai multe ori în așa-zisul în limba autorităților locale "neînțelegeri cu muncitorii", terminând uneori cu succes temporar pentru cei din urmă Luați în considerare acum rândurile lucrătorilor permanenți angajați pe perioade lungi Acesta este proletariatul rural, fără pământ, fără cai și foarte adesea fără adăpost; - recrutând cadre ale proletariatului industrial și dezvoltând

nenumărate regimente în armata de rezervă a industriei, aceasta este populația "excedent" a zonei rurale Uneori muncitorul rural nu are deloc proprietate, alteori are o bucată de pământ pentru care un țăran bogat plătește tribut, primind de la el de trei ori munca La sfârșitul toamnei, când vine vremea să plătească proprietarul și guvernul, iar munca grăbită s-a terminat deja și nu există de unde să scoată bani, acești proletari bat la pragul țăranilor economici și în birourile moșiilor cu o cerere de a le angaja pentru iarnă Un acord este de obicei încheiat în consiliul de volost în următorii termeni: - ruble (iarna) pe lună pe stăpânul stăpânului, angajat timp de un an, astfel încât salariul anual să nu depășească - de ruble în an Dar nu mulți reușesc să-și păstreze astfel pâinea *) sau o vacă pentru familie și să se așeze pentru iarnă Marea majoritate rămân "independenți" și suportă toate ororile șomajului de iarnă sau merg la muncă În martie începe angajarea prudentă a muncitorilor pentru vară, firește la un preț foarte mic Salariile încep să crească pe măsură ce munca se apropie, iar în iulie ajunge la ruble pe lună Pe lângă salarii, lucrătorul "economic" * **) se bucură și de o rație; i se acordă indemnizația lunară obișnuită: un pud de făină, lire mei și un kilogram de unt Muncitorii locuiesc cel mai adesea într-o colibă în timp ce economisesc bani Ziua de lucru este din zori până în zori, vara și iarna se acordă o jumătate de oră la micul dejun, o oră și jumătate la prânz, pentru ca vara ziua de lucru să dureze ore, fără odihnă și prânz "Muncitorii" sunt partea cea mai deznădăjduită a muncitorilor din mediul rural în ceea ce privește sensibilitatea la propaganda revoluționară Împrăștiati în trupe mici (țăranii de gospodărie au uneori - dintre ei), își tratează stăpânul mai mult ca pe un servitor pentru stăpânul lor decât ca pe muncitori pentru un capitalist Nu am văzut niciodată un protest unit între astfel de muncitori Toate aspirațiile lor stau în spatele poziției lor actuale, în dorința de a-și restabili economia prăbușită, de a deveni din nou proprietari privați: ei așteaptă salvarea nu dintr-o luptă comună împotriva exploataților lor, ci din lupta fiecărui individ pentru proprietatea lui mărunță, nu din acuzație, ci din competiție Nivelul dezvoltării lor mentale este extrem de scăzut, stima de sine este complet nedezvoltată ♦) De regulă, un muncitor ia o parte din bani la angajare și plătește cu ei impozite la "cota" proprietarului terenului, care, în caz de neplată, are dreptul să ia pentru sine ile în Sankt Petersburg există multe astfel de cercuri de muncitori la periferia orașului, aproape peste tot unde sunt amplasate fabrici și fabrici Menționată Fedosya Norinskaya din august până în februarie a locuit în apartamentul lui Nikolai Ivanov și a luat parte și la adunările cercului său, ale căror clase au fost conduse de un intelectual recunoscut de Norinskaya și Konstantin Ivanov ca persoana studentului Piotr Zaporozhets, care a fost implicat în această anchetă, care la adunări le-a explicat muncitorilor diverse întrebări despre bunuri, salarii etc Când a vizitat cercul, Zaporozhets nu și-a dat numele de familie, s-a numit "Vasili Fiodorovich" și a purtat un costum de lucru Același lucru a fost confirmat în timpul anchetei de muncitorul fabricii Putilov, Filimon Petrov, care l-a întâlnit pe Nikolai Ivanov prin Vasily Shelgunov și, vizitând Ivanov dincolo de avanpostul Narva, i-a întâlnit acolo pe Fedosya Norinskaya, Nikolai Ryadov și muncitorul Piotr Davydov I-a văzut pe acești oameni la adunările care au avut loc în apartamentul lui Ivanov, care au fost conduse de studentul menționat mai sus Zaporozhets Prin Nikolai Ivanov, Fedosya Norinskaya, Konstantin Ivanov, Efremov și Mashenin au cunoscut-o pe Vera Sibileva, care, împreună cu prietena ei, profesoara Elizaveta Kapitonova Agrinskaya, a

fost la o petrecere în apartamentul lui Nikolai Ivanov în perioada sărbătorilor de Crăciun și a invitat toate persoanele menționate mai sus să vino la cunoștințele ei. La scurt timp după această petrecere, și anume, la ianuarie, Nikolai Ivanov i-a dus pe Norinskaia, fratele său Konstantin, Efremov și Mașenin, precum și pe Elizaveta Zhelabina, pe care Norinskaya o cunoștea, într-o casă de pe strada Gagarinskaya, unde, la adresa dată Sibile, , au găsit un apartament, și cu care au fost întâmpinați de Sibi-leva, Elizaveta Agrinskaya și un alt domn cu o doamnă. Acești ultimi numiți tei, care au venit cu Nikolai Ivanov, au fost recunoscuți la anchetă în personalitățile medicului spitalului orașului Panteleymonov, Stepan Stanislavov Bykovsky, și a cohabitantei sale, sora Elizaveta Agrinskaya, Elena Potrivit Norinskaya, la această întâlnire, Oibileva și Elizaveta Afinskaya au discutat cu cei care au venit despre lucrare - - goprose, a vorbit despre necesitatea organizării cercurilor muncitorești pentru a lupta atât cu proprietarii fabricilor, cât și cu guvernul, care îi sprijină pe proprietarii fabricilor; iar Bykovsky a sfătuit cercurile muncitorești să se unească pentru o luptă imediată împotriva guvernului, deoarece, potrivit lui, este necesar în această luptă să se treacă la o acțiune mai rapidă. Această mărturie a lui Norinskaya este completată de explicații de la alte persoane care au participat la adunarea de la Bykovsky. Ivan Efremov a mărturisit că Elena Agrinskaya a vorbit exclusiv cu el, care l-a convins că muncitorii ar trebui să se unească în cercuri, să încerce să-și mărească numărul și să organizeze o singură organizație comună pentru a lupta împotriva proprietarilor de fabrici și a guvernului, iar Bykovsky a explicat că muncitorii ar trebui să acționeze mai degrabă, și prin tulburările din fabrici și fabrici pentru a forța guvernul să cedeze cererilor lor. În plus, din mărturia lui Konstantin Ivanov și Pyotr Mashenin, reiese că Bykovsky le-a spus muncitorilor adunați în apartamentul său că studenții din Moscova l-au huiduit pe profesor pentru prelegerea sa despre domnia împăratului Alexandru al III-lea și apoi au împrăștiat liste cu fabula lui von Wiesin despre moartea unui leu - regele fiarelor Bykovsky, la această poveste, a citit muncitorilor fabula numită sub titlul "Vulpea Trezorierul", care, aplicată la povestea cazului cu profesorul de la Moscova, a primit semnificația de batjocură a memoriei sacre în Bose al împărat decedat. O copie a acestei fabule este în dosar, deoarece s-a dovedit a fi printre documentele luate de la acuzatul Antushevsky. În plus, lăcătușul Vasily Gall, care a fost interogat în timpul anchetei, a mărturisit că Nikolai Ivanov, care a fost la întâlnirea de la Bykovsky, i-a spus că Bykovsky, la întâlnirea furioasă, și-a exprimat la ce să se aștepte până când muncitorii se dezvoltă prin activitatea cercului și să le înmânezi cărți, e prea lung, trebuie să acționezi mai repede, mai energic, cu un atac asupra guvernului, așa cum a acționat poporul Narodnaya Volya. Dr. Stepan Stanislavov Bykovsky și fiica consilierului titular, Elena Kapitonova Agrinskaya, care au fost aduși la anchetă în calitate de inculpați, având în vedere datele prezentate, au fost percheziționați, iar la Bykovsky a fost găsit un manuscris cu un articol despre o grevă la fabrica evreiască de tutun a lui Edelshtein din Vilna; acest articol s-a dovedit a fi același, a cărui primă pagină fusese mimeografiată de acuzatul Lepeshinsky în seara dinaintea arestării sale. Articolul prezentat în caietul aflat în posesia lui Bykovsky are un conținut politic criminal; în ea, muncitorii sunt încântați să lupte împotriva guvernului, care, potrivit autorului, caută să instaureze peste tot ilegalitatea rusă, nu numai între evrei și câmpuri - - kami, dar chiar și în Finlanda, ultimul de

la urcarea pe tron a "proastei amintiri a lui Alexandru al III-lea" Ca exemplu de greve, sunt citate tulburările din Bialystok și se promite sprijinul muncitorilor ruși, polonezi și lituanieni pentru a lupta împotriva guvernului rus În timpul interogatoriului, acuzatul Stepan Bykovsky a mărturisit că nu știe cum i-a venit manuscrisul descris, pe care nu-l văzuse în apartamentul său înainte de percheziție La ianuarie , a avut mai mulți muncitori și Vera Sibileva, care a venit la Elizaveta Agrinskaya, care locuia cu sora ei Elena în apartamentul său de pe strada Gagarinskaya Conversația, de altfel, s-a îndreptat către revoltele de la Universitatea din Moscova, unde studenții au împrăștiat fabula lui von Wiesin Deoarece Bykovsky avea o listă cu această fabulă, la cererea celor prezenți, a citit această fabulă cu voce tare, fără a intenționa să-i facă de rușine pe muncitori Potrivit lui Bykovsky, nici el, nici Sibileva, nici Agrinskaya nu au avut în acea seară discuții antiguvernamentale cu muncitorii și nu i-au convins pe muncitori să organizeze cercuri secrete Acuzata Elena Kapitonova Agrinskaya a negat inițial faptul că a avut loc întâlnirea din ianuarie și chiar cunoștința ei cu Vera Sibileva, dar ulterior a recunoscut că în apartamentul lui Bykovsky se aflau într-adevăr lucrători de la numărul menționat anterior, dar în același timp nici ea, nici alte persoane nu au avut orice discuție despre organizarea cercurilor muncitorești și lupta împotriva lor nu a fost condusă de guvern În ceea ce privește Vera Vladimirova Sibileva și Elizaveta Kapitonova Agrinskaya, care au fost de asemenea aduse la această anchetă în calitate de inculpați, activitatea lor criminală nu s-a limitat la aranjarea unei întâlniri pentru participanții în apartamentul lui Bykovsky cană, întocmită de muncitorul Nikolai Ivanov Aceștia din urmă, după cum se vede din mărturia lucrătorilor mai sus amintiți Efremov și Mașenin, care aparțineau cercului său, îi duceau foarte des, sâmbăta, la apartamentul Verei Sibileva, la numărul de pe Zagorodny Prospekt, sub pretext de a învăța să scrie și să citească, dar în loc să predea, conversații Au constatat în faptul că Sibileva a discutat cu Nikolai Ivanov despre grevele muncitorilor și i-a sfătuit pe muncitori să organizeze cercuri de autoeducație și fonduri de ajutor reciproc în rândul muncitorilor, să organizeze greve la fabrici și fabrici și greve ale muncitorilor cu scopul, după cum spunea ea, de a îmbunătăți viața muncitorilor; în plus, Sibileva le-a citit despre ziua de lucru de ore și despre câteva înmormântări la care au cântat Marsilieza Într-una din aceste vizite, Sibileva i-a dat lui Mașenin, spre citire, un pamflet tipărit cu litere albastre (aparent hectografat), care, după titlu, avea sensul unei publicații lunare și vorbea despre greve și arestări ale muncitorilor; a fost o ediție secretă Efremov, după ce a primit o broșură de la - - Mashenin, l-a predat muncitorului Vasily Gall, care, în timpul interogatoriului, s-a referit la această împrejurare drept o uitare La fel, după cum se vede din mărturia lui Vasily Gall, Sibileva i-a predat lui Fedosya Norinskaya pentru a citi pamfletul "Istoria recentă a Rusiei", care conturează mișcarea revoluționară din Rusia, începând cu Karakozov și terminând la martie Indiferent de indicațiile date privind distribuția publicațiilor underground de către Sibileva, din anchetă reiese că apartamentul ei era unul dintre centrele din care muncitorii erau aprovizionați cu acest tip de publicații La sfârșitul lunii aprilie, Nikolai Ivanov trebuia să părăsească Sankt Petersburg pentru patria sa Cu această ocazie, în apartamentul său, pe aprilie, a avut loc o întâlnire, la care au participat nu doar membrii cercului său, ci și reprezentanți ai altor cercuri de ceai care existau la acea vreme, așa cum se va descrie mai jos, dincolo de Narva Zastava La această

întâlnire, după cum se poate vedea din mărturia lui Ivan Yefremov, au participat lucrătorii Boris Zinoviev, Pyotr Karamyshev, Nikolai Dudinsky, Nikolai Ivanov, Fedosya Norinskaya, Natalya Keyser și el, Yefremov. În timpul întâlnirii, Nikolai Ivanov a citit "Mecanica vicleană", apoi a avut loc o alegere a unei persoane care să-l înlocuiască pe Nikolai Ivanov care pleacă în furnizarea cercurilor muncitorilor cu publicații interzise; Boris Zinoviev a fost ales. Acesta din urmă, în timpul interogatoriului din timpul anchetei, printre altele, a mărturisit că, potrivit alegerii care i-a revenit la această întâlnire, trebuia să primească cărți pentru muncitori în casa nr. de pe Zagorodny Prospekt, unde, după cum sa menționat mai sus, Vera Sibileva locuia la acea vreme. Dar, potrivit lui Zinoviev, el s-a ferit de alegere, temându-se de responsabilitate. Cu toate acestea, motivul organizării acestei adunări în scopul indicat mai sus dă motive să concluzionăm cu certitudine că Sibileva a distribuit, în special prin Nikolai Ivanov, publicații revoluționare în rândul muncitorilor. Potrivit lui Zinoviev, la întâlnirea descrisă, Nikolai Ivanov a citit un articol pe care l-a numit o noutate la Moscova și care vorbea despre necesitatea ca muncitorii să se unească pentru o luptă unită împotriva ordinii existente. Vera Sibileva, care locuia la adresa indicată de Zinoviev, după cum se poate observa din cele de mai sus, în activitățile sale criminale a fost în strânsă relație cu Elizaveta Kapitonova Achinskaya, cu care a căutat modalități de a ajuta lucrătorii implicați în audieri sub acuzația de infracțiuni de stat, și să organizeze noi cercuri de muncitori secreți. Chiar și la o întâlnire din ianuarie, la Bykovsky, Sibileva, potrivit Norinskaya, i-a spus că dacă ar fi nevoie de bani pentru muncitorii răniți, atunci Norinskaya s-ar întoarce la ea, Sibileva. Ca urmare a acestei propuneri, Nu - Roman a primit în diferite momente de la Sibileva de ruble, din care a trimis ruble soțului ei, Norinsky, care a fost exilat în cazul unui grup de Narodnaya Volya la Ekaterinoslav, și Nikolai Bogdanov, care a fost acuzat în același dosar: | :) - ruble și Login Zhelabin - p. La ianuarie, Fedosya Norinskaya s-a mutat de la Nikolai Ivanov într-un apartament cu muncitorul Vasily Gall în casa numărul de pe terasamentul Fontanka. Potrivit lui Gall, Vera Sibileva și muncitorii Vasily Shelgunov și Ivan Ivanov Yakovlev, care, conform observației, făceau parte din grupul central al comunității social-democrate, au vizitat Norinskaya în acest apartament. Sibileva a adus Norinskaya bani strânși în favoarea celor expulzați din Sankt Petersburg pe probleme politice, de exemplu, Nikolai Bogdanov și Norinsky. Într-o noapte, Shelgunov și Nikolai Ivanov au venit la Fedosya Norinskaya, întorcându-se de la un fel de întâlnire, și i-au spus că Nikolai Bogdanov a ajuns în secret la Sankt Petersburg și că trebuie să colecteze o alocație în numerar pentru el. Curând după aceea, Sibileva a venit la Norinskaya și a spus că, pentru a obține bani pentru Bogdanov, a trebuit să meargă la un intelectual care trăiește și lucrează ca chimist la o fabrică dincolo de Nevskaya Zastava. Norinskaya mergea adesea la acest intelectual, iar Gall și-a văzut biletele trase de cai la Murzinka. Această mărturie a lui Gall coincide cu rezultatele monitorizării activităților criminale ale menționat mai sus Ivan Ivanov Yakovlev, care a avut o întâlnire la Gavan în casa nr., strada Nalichnaya, la martie; pe ea se afla, printre alte persoane, Nikolai Ivanov Shelgunov și Nikolai Bogdanov, care au ajuns în secret la Sankt Petersburg. Fedosya Norinskaya, când i s-a prezentat mărturia declarată a lui Gall, a negat călătoriile ei la Murzinka la un chimist pentru bani și a afirmat că a primit banii direct de la Sibileva. Aceasta din urmă a oferit asistență financiară

celor implicați în anchete politice, nu numai ei, ci și împreună cu Elizaveta Kapitonova Agrinskaya, care era cunoscută în cercul lui Nikolai Ivanov sub numele de "Lidia Nikolaevna" Ivan Ivanov Keyser, care a fost expulzat din Sankt Petersburg la Kolpino sub supravegherea poliției în cazul unui grup de Narodnaya Volya și a intrat acolo ca muncitor la o fabrică de construcții navale, precum și soția sa Natalya Stepanova, au mărturisit în timpul interogatoriului că Sibileva iar Agrinskaya, în februarie , a venit la Keyser din Sankt Petersburg, interogat cu privire la ordinul din casa de detenție preliminară, unde Keyser a fost ținut înainte V' N Bogdanov, lăcătuș la o fabrică de cărți, a fost implicat în dosare de propagandă a muncii încă din ; L Martova - - în custodie și i-a dat ruble drept alocație Apoi, un Agrinskaya a venit la Keyser, i-a adus cărți și i-a promis că îl va ajuta cu bani După plecarea lui Ivan Keyser la Kolpino, în vara aceluia an, Keyser a primit ruble de la Agrinskaya prin Zhelabina, iar la sfârșitul lunii iulie Sibileva, iar Agrinskaya, după ce a aflat din adresa lui Stepanova Keyser, s-a dus la el în Kolpinos În același timp, Agrinskaya a aranjat ca Ivan Keyser să facă cunoștință cu fiul oficialului Vasily Alexandrov Vaneev, care a servit în Kolpino la fabrica menționată Mai sus, la prezentarea datelor de monitorizare a activităților social-democraților din Sankt Petersburg, frații Anatoly și Vasily Vaneev s-au numărat printre persoanele care participau la comunitatea criminală Cel mai tânăr dintre ei, Vasily Vaneev, ajuns la Kolpino pentru a servi la fabrică la începutul anului , prin Zinaida Nevzorova le-a întâlnit pe Sibileva și Agrinskaya, iar în mai a participat împreună cu acesta din urmă la o întâlnire a comunității social-democrate din Pădurea Specifică , unde se afla și Starkov, Zaporozhets, Malchenko și Anatoly Vaneev Potrivit unei percheziții efectuate la Vasily Vaneev pe decembrie, au găsit:) un caiet în care reiese că Vaneev i-a dat eseul lui Dickshtein lui Yakov Andreev, care a slujit la uzina Kolpino, și) o scrisoare cu următorul conținut: " Dacă doriți să faceți cunoștință cu acel domn, atunci spuneți că Lidia Nikolaevna v-a trimis, nu-și știe numele de familie Cele mai bune gânduri" Această scrisoare, după cum a recunoscut Elizaveta Agrinskaya în timpul interogatoriului, a fost scrisă de ea și trimisă lui Vaneev, judecând după ștampila de pe plic, la iulie Semnificația acestei scrisori devine clară în comparație cu scrisoarea găsită cu Ivan Keyser În această scrisoare, Keyser îi scrie soției sale Natalya Stepanova de la Kolpino la Sankt Petersburg: "Aflați de la Lida (adică de la Elizaveta Agrinskaya) dacă a trimis să mă întâlnească pe un anume Vasily Alexandrovich " Aceasta este urmată de o descriere detaliată a trăsăturilor acestei persoane și mai departe se spune: "conform lui, este familiarizat cu Lida, Vera și alții De îndată ce știi, apoi imediat, cât mai curând posibil, răspunde-mi Ivan Keyser, adus în la o anchetă despre grupul Narodnaya Volya din Sankt Petersburg, a jucat un rol remarcabil printre alți muncitori din acest grup, iar reședința sa la Kolpino în printre muncitorii locali, în același timp cu Vasily Vaneev a servit ca un prilej pentru Elizaveta Agrinskaya de a cunoaște aceste persoane și, judecând după conținutul scrisorilor citate, această cunoștință era de natură conspirativă Fiul unui consilier titular audiat în calitate de acuzat - - Vasily Alexandrov Vaneev, pledând nevinovat de apartenența la comunitatea social-democrată, a mărturisit că, după ce le-a cunoscut pe Elizaveta Agrinskaya și Vera Sibileva prin Zinaida Nevzorova, se afla în vizită la Agrinskaya la casa din Udelnaya și, la invitația fratelui său Anatoly, a participat la o plimbare în Pădurea Specifică, unde am văzut șase-șapte tineri în

costum civil și, în plus, fratele lui era Anatoly și tovarășul acestuia din urmă tehnolog erau în uniforme de student În timpul acestei plimbări, nu s-au ridicat întrebări despre activitatea revoluționară, cel puțin Vasily Vaneev nu a auzit asta L-a întâlnit pe Ivan Keyser la îndrumarea Elizavetei Agrinskaya, care i-a trimis scrisoarea menționată mai sus Vaneev l-a vizitat pe Keyser și s-a întâlnit cu muncitorii de acolo, iar odată ajuns în apartamentul lui Keyser a primit de la muncitorul Koinov pamfletul "Cine trăiește prin ce", eseul lui Dickshtein; Vasily Vaneev, la rândul său, a dat acest pamflet să fie citit mai întâi de funcționarul fabricii, iar apoi de indexul junior al muncitorilor, Yakov Andreev Andreev, care nu i-a returnat pamfletul Dar numitul Andreev, interogat la anchetă, a cărui căutare nu a scos la iveală nimic criminal, a negat indicația pe care Vaneev i-a făcut-o împotriva lui Acesta din urmă este însă de încredere, deoarece corespunde cu intrarea făcută de Vaneev în cartea sa Din cele de mai sus, se poate observa că Vera Sibileva și Elizaveta Agrinskaya au purtat relații criminale cu cercul lui Nikolai Ivanov, au organizat o întâlnire la Bykovsky, la care au incitat muncitorii la activități antiguvernamentale, apoi au intrat în relații cu persoane implicate în anchete politice și le-a oferit sprijin financiar și a contribuit, prin cunoașterea lui Vasily Vaneev cu Keyser, la dezvoltarea propagandei criminale în Kolpino În plus, Sibileva a distribuit publicații revoluționare în rândul muncitorilor, atât personal, cât și prin Nikolai Ivanovici, și a participat la adunarea pe vaporul Toulon Conform unei percheziții efectuate în noaptea de decembrie , s-au găsit Sibileva:) exemplare broșură "Ziua de lucru", în plus, unul dintre aceste exemplare s-a dovedit a fi netăiat, iar celălalt citit intens,) exemplare netăiate ale broșurii "Țesători",) exemplar broșuri "Tsar-Foame",) exemplare Pamfletele lui Dickstein "Cine trăiește prin ce",) pamfletul "Ce ar trebui să explice teoria valorilor",) ziarul "Russian Rabochiy" nr ianuarie (ediția de la Paris a Narodnaya Volya),) broșura "Prefață", în care a fost conturat programul de propagandă social-democrată,) pamfletul "Discursul lui Alekseev" cu prefață de Plehanov,) basmul lui Șcedrin "Uscat - vobla",) foi pregătite pentru reproducere pe un hectograf cu o traducere a lucrării lui Lassalle "Ideea clasei muncitoare" (țări, și inclusiv), continuarea acestei traduceri s-a dovedit a fi, ca amintit mai sus, cu acuzața Ustrugova; Potrivit experților, aceste pliante au fost scrise de Anatoly Vaneev, inculpatul în cadrul acestei anchete, și) hectograful, care a fost în uz semnificativ În timpul interogatoriului în calitate de inculpat, fiica unui inspector fiscal, Vera Vladimirova Sibileva, a pledat nevinovată pentru apartenența la comunitatea social-democrată și a negat atât participarea ei la orice adunări secrete, cât și relațiile sale criminale cu muncitorii Potrivit acesteia, ea a cumpărat sau a găsit parțial publicațiile revoluționare găsite de la ea, parțial primite de la alte persoane pe care nu dorește să le numească și a intenționat să le distribuie cunoscuților ei A intenționat să reproducă paginile din opera lui Lassalle găsite de la ea pe hectograful pe care îl avea și a lăsat din greșală unele dintre aceste foi prietenei ei Elena Ustrugova, de la care au fost luate în timpul percheziției Când despre Elizaveta Agrinskaya, când a fost arestată în noaptea de decembrie , nu s-a găsit nimic criminal, cu excepția lucrărilor lui Bebel și Braque interzise în Rusia și a jurnalului Die Neue Zeit nr - și din corespondența ei s-a dovedit a fi relevantă pentru această anchetă, adresa lui Panteleimon Nikolaev Lepeshinsky la locul serviciului său; această adresă a fost scrisă de mâna Elizavetei

Agrinskaya pe o bucată de hârtie astfel: "min achita stat datorie, Lepesh P N Pan-teleimonskaya st Nikolaevskaia La câteva zile după arestarea lui Agrinskaya, proprietara ei Alexandra Ivanova Fahlberg, în timp ce făcea curăţenie în camera ocupată de Agrinskaya, a început să scoată comoda şi între fundul comodei şi sertarul de jos a găsit un pachet în hârtie de ziar cu câteva imprimate foi şi citiţi cuvintele "jos regele" Bănuind că acestea erau publicaţii interzise, ea a prezentat poliţiei un pachet La examinarea acestui pachet în timpul interogatoriului, s-a dovedit a fi:) o broşură hectografată, care conţinea articolele: "Ziua de lucru", publicaţia social-democraţilor ruşi "Despre agitaţie", "Discurs la mai " " şi "Eseu despre mişcarea revoluţionară din Rusia" de Krichevsky,) broşura tipărită "Ziua de lucru", publicaţia grupului Narodnaya Volya,) două exemplare broşura "Sărbătoarea de Mai" reprodusă la maşină de scris, tradusă din poloneză,) broşura social-democrată "Prefaţă" reprodusă în acelaşi mod Fiica acuzată a consilierului titular, Elizaveta Kapitonova Agrinskaya, a pledat nevinovată pentru apartenenţa la Partidul Social Democrat - - e , F: VF ' th Metical Community si a aratat ca^an idyen \$ de & bymii la adresa lui Lepeshinsky, necunoscută ei, nu a fost angajată în propaganda ideilor social-democrate în rândul muncitorilor şi nu s-a numit "Lidia Nikolaevna" La decembrie , ea şi Vera Sibileva erau în spatele porţii Narva la o petrecere la Nikolai Ivanov şi l-au invitat la ea Pe ianuarie, Ivanov i-a apărut pe neaşteptate în apartamentul lui Bykovsky nu singură, ci însoţită de mai multe persoane, crezând că va face şi ea o petrecere Aceste persoane au rămas să bea ceai şi nu s-a vorbit despre cercurile muncitorilor şi greve, iar ea nu îşi aminteşte dacă Bykovsky a citit fabula "Vulpea vistiernicului" în acea seară Atunci o vizita şi Vera Sibileva Elizaveta Agrinskaya l-a întâlnit pe Vasily Vaneev la o clădire din Udelnaya şi îi recunoaşte scrisoarea, pe care i-a trimis-o în Kolpino, împlinindu-i dorinţa de a-l prezenta lui Keyser Agrinskaya l-a recunoscut întâmplător pe acest Keyser în timpul unei călătorii la Kolpino şi, prin urmare, nu l-a putut vizita când încă locuia la Sankt Petersburg Agrinskaya a susţinut că nu îi cunoştea pe Anatoly Vaneev, Starkov, Zaporozhets şi Malchenko şi că nu a fost la adunarea din Pădurea Specifică Această mărturie a lui Agrinskaya, referitor la momentul cunoaşterii ei cu Keyser, este infirmată de acesta din urmă; Keyser le cunoaşte pe Agrinskaya şi Sibileva încă din primăvara anului , când l-au vizitat pe Matvey Fischer, care aparţinea grupului din Sankt Petersburg Narodnaya Volya Mărturia declarată a Agrinskaiei că nu s-a implicat în propagandă antiguvernamentală în rândul muncitorilor este direct respinsă de mărturia sus-citată a membrilor cercului lucrătorilor secreti al lui Nikolai Ivanov Fedosya Norinskaya, care locuia cu Ivanov, nu şi-a oprit activităţile criminale nici după ce s-a mutat din Ivanov la sfârşitul lunii ianuarie în apartamentul lui Vasily Gall din casa nr de pe Fontanka Gall, în timpul interogatoriului la anchetă, a mărturisit că la două săptămâni după ce Norinskaya s-a mutat la el, care ocupa aceeaşi cameră cu el şi soţia sa, diverşi străini au început să vină la Norinskaya în vacanţe, şi anume Nikolai şi Konstantin Ivanov, Ivan Efremov, Pyotr Maşenin, Nikolai Ryadov şi lucrătorii fabricii Putilov Boris Zinoviev şi Pyotr Karamyshev, precum şi "intelectualul", pe care Gall i-a recunoscut în studentul Institutului Tehnologic Anatoly Alexandrov Vaneev i l-a prezentat La aceste adunări, Vaneev a citit biografia lui Lassalle şi a vorbit despre cum ar trebui să se organizeze muncitorii Lenin Sohr sochin , v I - - greve pentru a cere o creştere a salariilor şi o reducere a zilei de muncă şi pentru a elimina ecplotarea muncitorilor

de către stăpânii lor, în timp ce Vaneev, care era numit "Anton", a atacat guvernul, acuzându-l că nu protejează muncitorii de arbitrarul producătorii Aceste adunări au continuat până la Paște și, din cauza lor, Gallus, după cum asigură, i-a refuzat lui Norinskaya un apartament Adusă la anchetă în calitate de acuzat, micul burgheză Fedosya Nikiforova Norinskaya, la care nu s-a găsit nimic criminal în timpul percheziției, a pledat vinovată de apartenență la comunitatea social-democrată și, confirmând împrejurările mai sus expuse cu privire la adunările din apartamentul lui Nikolai Ivanov în afara Narvei Zastava, pe care a condus-o pe intelectualul Zaporohets, despre adunarea de la Bykovsky, precum și despre faptul că ea a primit bani de la Sibileva pentru a-i ajuta pe cei expulzați din Sf Nu ea a aranjat-o, ci Gallus însuși El a fost vizitat de persoanele numite în mărturia sa, printre care Anatoly Vaneev, pe care l-a recunoscut după cardul fotografic care i-a fost arătat Ce s-a întâmplat la aceste adunări nu știe Norinskaya, deoarece a mers în oraș și nu a fost prezent la ele Această calomnie reciprocă dintre Gall și Norinskaya duce la concluzia că amândoi au participat în mod egal la întâlnirile cercului care au avut loc în casa nr de pe Fontanka, deoarece pentru Norinskaya acest cerc a fost doar o continuare a cercului lui Nikolai Ivanov cu aceiași participanți din rândul muncitorilor, iar pentru Gall, care mai înainte fusese urmărit penal pentru participarea la aceleași cercuri, era imposibil să nu știe tot ce se întâmpla de sărbători în camera lui, sub ochii lui, de la începutul lunii februarie până la Paștele Prin urmare, un cetățean britanic activ, Vasily Ivanov Gall, a fost adus la anchetă în calitate de acuzat și a prezentat explicațiile de mai sus În perchezițiile efectuate la el nu s-a găsit nimic penal din punct de vedere politic În același mod, membrii mai sus numiți ai cercurilor care s-au adunat în apartamentul lui Nikolai Ivanov și Vasily Gall au fost aduși la răspundere penală în cadrul acestei anchete, și anume: Nikolai și Konstantin Ivanov, Ivan Efremov și Pyotr Mashenin În timpul perchezițiilor, asupra acestor persoane nu a fost găsit nimic relevant pentru caz, cu excepția unei scrisori a lui Nikolai Ivanov, care s-a dovedit a fi în posesia lui Efremov, scrisă de acesta la mai , după plecarea acestuia din Sankt Petersburg la sfârșitul lunii aprilie către patria sa Ivanov, semnat "Kiska", îi pasă de soarta cercului său și, de altfel, îl întreabă pe Efremov: "draga prietenă Vanya o faci sau nu, dacă nu, atunci de ce; fie că nu există apartament, fie că nu există nici un domn care a promis să vă viziteze În timpul interogatoriilor din cadrul anchetei, negustorul acuzat din Luga Nikolai Yakovlev Ivanov a mărturisit că nu aparține niciunui cerc și nici măcar nu a auzit de existența unor astfel de cercuri care sunt implicate în activități antiguvernamentale, nu au existat adunări în apartamentul său și Boris Zinoviev, care, se pare, a fost ales la una dintre aceste ședințe la sfârșitul lunii aprilie, înainte de plecarea lui Ivanov din Petersburg, pentru a-l înlocui pe Ivanov în furnizarea muncitorilor cu publicații revoluționare, nu știe deloc Scrisoarea mai sus menționată către Efremov se referă la lecții de muzică și la un profesor de muzică Orașeanul acuzat din Luga, Konstantin Yakovlev Ivanov, prezentându-și explicațiile expuse mai sus despre vizitele la întâlnirile din apartamentul lor de către Piotr Zaporohets, despre întâlnirea din apartamentul lui Bykovsky și alegerea lui Boris Zinoviev pe aprilie ca reprezentant în locul lui Nikolai Ivanov, care pleca, a mărturisit că în februarie fratele său Nikolai i-a spus să vină la apartamentul Fedosya Nikiforova de la nr Fontanka, unde se vor aduna tovarășii La Norinskaya, Konstantin Ivanov i-a găsit pe Efremov, Mașenin, Ryadov și

pe fratele Nikolai A existat și un "intelectual" a cărui față inculpatul nu și-a amintit (la instrucțiunile lui Gall și Norinskaya, era Anatoly Vaneev) Acest "intelectual" a citit dintr-o carte că producătorii făceau bani, în timp ce muncitorii abia aveau să mănânce și le-a explicat celor prezenți cum să îmbunătățească condițiile muncitorilor, dar ce anume a spus asta, Konstantin Ivanov nu-și amintește Acuzatul negustor din Petrozavodsk, Ivan Vasiliev Yefremov, pe lângă mărturia sa citată mai sus, a explicat că Nikolai Ivanov a fost introdus în cercul care se întâlnea în apartamentul lui Gall și Norinskaya și l-a văzut acolo Mașenin, Ryadov și Anatoly Vaneev, care au citit în prezența sa Mecanica vicleană, despre revoluția din Franța și din alte țări și au explicat cum ar trebui muncitorii să-și susțină interesele Acuzatul comerciant din Kronstadt Pyotr Ivanov Mashenin, confirmându-și mărturia despre vizitele sale la întâlnirile la Nikolai Ivanov, precum și la întâlnirile la Bykovsky și la întâlnirile din apartamentul lui Sibileva, a declarat că nu își amintește dacă a fost vreodată în apartamentul lui Gall de la nr pe Fontanka În ceea ce privește membrii cercurilor lui Nikolai Ivanovici și Norin- * - - Nikolay Yevstafyev Ryadov, comerciant din Vyborg, din mărturia lui Filimon Petrov, a muncitorului Porfiry Mikhailov, a lui Gall și a Norinskaya, s-a dezvăluit următoarele despre activitățile lui Ryadov Gall a mărturisit că în strada Glazovaya, în apartamentul lui Riadov, care se numea "școala", au avut loc întâlniri ale unui cerc special, condus de un intelectual numit "Vasili Fedorovich", iar la aceste întâlniri au participat frații Ivanov și Norinskaya Acesta din urmă nu a negat această circumstanță și a recunoscut că a fost la întâlniri de trei ori în apartamentul lui Ryadov, unde i-a întâlnit pe Nikolai Ivanov și Vasily Yakovlev Antushevsky Adunările au fost conduse de același "Vasili Fedorovich" care venise anterior la adunările din apartamentul lui Nikolai Ivanov, adică Petru Zaporozhets Același lucru a fost confirmat de muncitorul Filimon Petrov, care a fost la întâlnirile lui Riadov, adăugând că Piotr Davydov, colegul de cameră al lui Riadov, pe care Petrov îl întâlnise anterior la Nikolai Ivanov, a participat și el la aceste întâlniri și că Zaporozheții a citit din Riadov despre economia politică și odată a spus că "ei" (adică, intelectualii) vor avea în curând propria lor tipografie și vor tipări cărți pentru a le distribui muncitorilor Potrivit lui Petrov, la întâlnirile lui Riadov a venit un alt intelectual Identitatea acestui intelectual a ieșit la iveală din mărturia lui Porfiry Mikhailov, un muncitor din spatele Porții Neva Acesta din urmă a explicat că la începutul anului a mers să studieze la o școală duminicală gratuită în strada Glazovaya, unde a văzut două domnișoare, Vera și Raisa, pe care le recunoaște după cardurile fotografice prezentate drept Vera Sibileva și Elizaveta Agrinskaya Când a vizitat această școală, apoi, la invitația lui Nikolai Yakovlev Ivanov, care se afla acolo, a urcat de la școala de la etajul de deasupra în apartamentul lui Nikolai Ryadov Ivanov l-a adus în acest apartament de două ori de la școală și de ambele ori l-a întâlnit pe Vasily Yakovlev Antushevsky și un intelectual de acolo, pe care îl recunoaște ca fiind inginerul-tehnolog Vasily Vasilyev Starkov Sub Mihailov, nu au fost întâlniri ale cercului, dar cei care se aflau în apartament l-au invitat să vină seara, când începeau cursurile cercului Învinuitul Vasily Yakovlev Antushevsky a respins legătura pe care i-au făcut-o Filimon Petrov și Porfiry Mihailov și l-a adus la anchetă, pe baza mărturiei lui Petrov, pe muncitorul fabricii Obuhov, țăranul Pyotr Kondratyev Davydov, care nu a găsit nimic criminal în timpul percheziției, a mărturisit că, deși

locuia împreună cu Ryadov pe strada Glazovaya, dar de sărbători nu era acasă și, prin urmare, nu poate spune dacă Ryadov a avut vreo întâlnire - - În timpul căutării lui Nikolai Ryadov, au fost găsite un număr semnificativ de publicații criminale, și anume:) o "notă tipărită despre opera lui Lopatin" Lavrov (ediția Parisului din),) trei exemplare tipărite proclamație "Despre discursul țarului", identică cu cea găsită în manuscrisul lui Gulyanitsky,) o ediție hectografată a Op Istoria mișcării revoluționare din Rusia a lui Thun,) trei copii hectografate ale Discursului lui Lavrov,) același apel către muncitori cu privire la greva de pe insula Galerny Apelul începe cu epigraful "În luptă îți vei găsi dreptul" și are scopul de a-i convinge pe muncitori să continue lupta, pentru succesul căreia muncitorii trebuie să se unească într-un sindicat muncitoresc,) patru fotografii caricatură ale diverse forme de guvernare și) un pamflet hectografat despre problema muncii a conținutului socialist, la sfârșitul căruia Riadov scria: "L-am citit, am citit tot, dar nu sunt în stare să învăț totul deodată, eu o să citesc altă dată, o să încerc, apoi o să vedem"; pe coperta broșurii scrie "Nikolai Ryadov" Acuzatul negustor din Vyborg Nikolai Yevstafiev Ryadov, fără a pleda vinovat că aparține vreun cerc antiguvernamental, a mărturisit că a găsit o parte din publicațiile criminale care s-au dovedit a fi în posesia sa la sfârșitul anului , inclusiv o proclamație privind discursul țarului (între timp, această proclamație a fost emisă la martie) și a fost parțial cumpărată, cu excepția unei note despre Lopatin, care aparține lui Login Zhelabin, care a fost expulzat din Sankt Petersburg Potrivit lui Riadov, cunoscuții lui se adunau uneori în apartamentul său de pe strada Glazovaya: Antushevsky, Zhelabina, Norinskaya, Nikolai Ivanov și Pyotr Davydov și au citit ceva din literatura juridică Aceleași lecturi au avut loc în apartamentul lui Gall, unde doar Gall însuși a citit odată dintr-un caiet despre muncitorii francezi și cântecele lor Nu sa întâmplat nimic criminal la toate aceste conversații și niciunul dintre intelectuali nu a participat Nu-i cunoaște pe Anatoly Vaneev, Zaporozhets și Starkov și nu a fost niciodată la întâlniri în apartamentul lui Nikolai Ivanov Muncitorul sus-menționat de dincolo de Neva Zastava Porfiry Mikhailov a fost audiat în timpul interogatoriului ca urmare a referirii la el făcute de muncitorul Vasily Volynkin La rândul său, în ceea ce privește Volynkin, la observarea activităților social-democraților, s-a aflat că în timpul revoltelor care au avut loc la începutul lunii noiembrie , la fabrica Thornton, asistentul avocatului Ulyanov și inginerul de proces Starkov au trecut dincolo de Nevsky Zastava muncitorului fabricii Alexander Steel lui Nikita Merkulov, i-au dat bani în favoarea familiilor muncitorilor reținuți pentru - - rânduri la fabrica menționată mai sus, iar la noiembrie i-au adus un număr mare de apeluri, dintre care o copie a fost găsită în posesia acuzatului Lepeshinsky Aceste apeluri au fost împrăștiate la fabrica Thornton, unde au fost aduse de la Merkulov de muncitorii Vasily Andreev Shelgunov și Vasily Mikhailov Volynkin Având în vedere aceste indicații ale lui Volynkin, în noaptea de decembrie s-a efectuat o percheziție la locul său, dar nu s-a găsit nimic legat de interogatoriu La decembrie, Volynkin s-a prezentat voluntar la interogatoriu cu o mărturisire, cu o mărturisire din mărturia sa, precum și din mărturia lucrătorilor Porfiri Mihailov, Kuzma Grigoriev Tsarkov și Semyon Afanasyev, care au fost aduși la anchetă în calitate de acuzați, de la care la percheziție nu s-a găsit nimic criminal, nu s-a aflat nimic criminal activitățile a trei cercuri secrete de muncitori, formate în în spatele lui Nevsky Zastava sub conducerea

"intelectualilor" care aparțineau comunității social-democrate și anume cercul de Porfiri Mihailov, Volynkin și Țarkov, cercul lui Merkulov și cercul lui Shelgunov în legătură cu primul dintre aceste cercuri, ancheta conține următoarele date Acuzatul Vasily Volynkin a mărturisit că în , în timp ce locuia într-un artel de muncitori la fabrica Thornton, l-a întâlnit pe Porfiry Mikhailov, care la acea vreme a fost vizitat de Pyotr Morozov *) (implicat într-o anchetă despre un grup de membri Narodnaya Volya) ; au citit cărți, inclusiv unele "colecție" La începutul anului , Mihailov, care purta porecla "student" printre muncitori, a fost concediat din fabrică, iar la scurt timp după aceea, Volynkin a fost concediat Acesta din urmă, neavând o noapte de ședere, a apelat la ajutorul lui Porfiry Mikhailov, care l-a acceptat în apartamentul său, pe care l-a închiriat cu 5 ruble pe lună pe Shlisselburgsky Prospekt, în casa în care se afla taverna Crossroads Fiind fără loc, Mihailov nu putea, potrivit lui Volynkin, să păstreze un astfel de apartament cu banii săi și a primit astfel de la "studenți", pe care Mihailov i-a exprimat apoi lui Volynkin Astfel, el i-a spus lui Volynkin: "Trebuie să mergem la Vasily Fiodorovich pentru bani", și a adăugat "ei" (adică intelectualii) au un fond comun, din care dau bani muncitorilor răniți Mihailov și Volynkin au pierdut banii pe care i-au primit la biliard și au băut, în plus timp beat mi *) Țesătorul Pyotr Morozov, unul dintre cei mai influenți muncitori ai primei perioade a social-democraților propagandă la Sankt Petersburg, a fost împreună cu Fischer menționat în dosar, Konst Norinsky (Fokin) și Login Zhelabin au fost "retrași" în timpul marelui eșec al membrilor "Narodnaya Volya" * în vara anului (cazul M S Aleksandrov-Olmsky și alții) A murit în provincia Ekaterinoslav la sfârșitul anului Notă L Martova - - Khailov a început să strige în stradă: "Suntem social-democrați", "cine ne atinge, vom zdrobi" Pe vremea când Volynkin și Mihailov locuiau deasupra cârciumii Crossroads, conform lui Volynkin, a venit odată la ei un tânăr cu o haină albă de oaie dezvelită, cizme înalte și o pălărie din piele de miel Era "Vasili Fedorovich", pe care Volynkin l-a recunoscut la anchetă ca student al Institutului Tehnologic Anatoly Alexandrov Vaneev Acesta din urmă l-a întrebat pe Mihailov, arătând spre Volynkin, "ce fel de om este acesta", Volynkin a început să întrebe despre condițiile de muncă și despre situația muncitorilor de la fabrica Thornton Câteva zile mai târziu, Mihailov a spus că i s-a "ordonat" să schimbe apartamentul, drept urmare s-au mutat în casa lui Martyanov, de-a lungul Shlisselburgsky Prospekt, de acolo trei săptămâni mai târziu la casa lui Gantsev, de-a lungul Muravevsky Lane, unde s-au stabilit împreună cu muncitorul Kuzma Grigoriev Tsarkov La scurt timp după aceea, un "intelectual" îmbrăcat într-o rochie de lucru a venit să inspecteze apartamentul; Mihailov și Țarkov l-au numit "Grigory Ivanovich", Volynkin nu-l recunoaște în personalitatea inginerului de proces Gleb Krzhizhanovsky El l-a instruit pe Țarkov să-și adune camarazii în duminica următoare, iar de atunci, în timpul Postului Mare, în acest apartament au avut loc în mod repetat adunări sub conducerea lui Krzhizhanovsky În afară de Volynkin, Porfiry Mikhailov și Tsarkov, la întâlniri au luat parte muncitorii de la fabrica Thornton Prokofy Stepanov și Pavel Zinoviev Vointsev Krzhizhanovsky, printre altele, i-a întrebat în detaliu despre ratele de muncă la fabrica Thornton și, în general, despre situația muncitorilor, a notat răspunsurile și a spus că are nevoie de aceste informații pentru a compila o carte pe care a promis că o va citi lor El însuși, Krzhizhanovsky, a explicat la întâlniri că toată munca muncitorului merge în principal în beneficiul proprietarului, în timp

ce muncitorii primesc doar o zecime sau douăzeci de copeck, dar pentru producători există două forțe - "bani și o armată" , și a citit din basmul scris: "Cum s-a dus regele lui Ahreyan să se plângă lui Dumnezeu" Krzhizhanovsky a spus că această poveste ar trebui citită din nou pentru a înțelege pentru ce este scris totul acolo și a lăsat-o pe seama membrilor cercului, iar Tsarkov a citit povestea cu voce tare încă o dată; Krzhizhanovsky i-a dat acestora din urmă ruble; acești bani i-a băut Țarkov După Paște, acest cerc s-a destrămat, deoarece Porfiry Mikhailov a plecat în patria sa, Tsarkov s-a mutat în partea Vyborg, iar Volynkin a intrat din nou în fabrica Thornton Înainte de plecarea sa, Mihailov ia arătat apartamentul lui Volynkin Krzhizhanovsky la nr - Volynkin Vasily Shelgunov Într-una dintre vizitele sale la apartamentul lui Krzhizhanovsky, Volynkin l-a văzut acolo pe asistentul avocatului lui Ulyanov Acuzatul Kuzma Grigoriev Tsarkov, confirmând mărturia de mai sus a lui Volynkin, a explicat că înainte de a închiria un apartament pentru un cerc în casa Gantsev, el, Porfiry Mikhailov și Volynkin s-au dus la "Grigory Ivanovich", adică: la Krzhizhanovsky, în strada Kolomenskaya, și au găsit până la "intelectuali" adunați la el; Krzhizhanovsky a preluat chiria; în plus, Țarkov l-a mai vizitat de două ori pe Krzhizhanovsky pentru asistență financiară și a mărturisit că, în cărțile fotografice care i-au fost arătate ale lui Ulyanov și Zaporozhets, el a recunoscut persoanele pe care le-a văzut în apartamentul lui Krzhizhanovsky Potrivit lui Tsarkov, pe lângă Prokofy Stepanov și Pavel Vointsev, Iona Petrov Kotelnikov și Semyon Afanasiev au participat la adunările din apartamentul său comun cu Mihailov și Volynkin La aceste întâlniri, Krzhizhanovsky a adus broșurile "Ziua de lucru", "Țesătorii" și basmul "Cum s-a dus țarul Akhreyan să se plângă lui Dumnezeu"; el a lăsat aceste pamflete lui Mihailov și lui, Țarkov Învinuitul Porfiri Mihailov a prezentat la anchetă explicații care nu au fost de acord cu mărturia lui Volynkin și a lui Țarkov Fără a nega că întâlnirile unui cerc secret au avut loc în apartamentul lor comun din casa Gantsev, pe strada Muravyovka, el a afirmat că nu-l cunoaște pe Krzhizhanovsky și că nu a fost la "intelectualul" de la casa numărul , strada Kolpinskaya Din mărturia lui Mihailov reiese clar că cercul la care a participat a fost format în și includea Pyotr Morozov, Serghei Funtikov și Mihail Khorkov, care au fost urmăriți penal în urma anchetei despre grupul Narodnaya Volya din Sankt Petersburg, precum și pe Prokofy Stepanov, Nikolai Krolikov, Pavel Vointsev și muncitorii Serghei și Tihon În casa lui Gantsev, potrivit lui Mihailov, cercul nu era condus de Krzhizhanovsky, ci de un intelectual, numit "Vladimir Petrovici", care locuia pe strada Nikolaevskaya la nr "Vladimir Petrovici" aducea publicații revoluționare și ia oferit odată lui Mihailov un loc de muncă într-o tipografie secretă, care era undeva în Finlanda În această din urmă împrejurare, Mihailov a auzit și de la nepotul lui Funtikov, Filimon Petrov, și de la muncitorul Vasily Yakovlev Pe lângă "Vladimir Petrovici", în apartamentul lui Mihailov a venit un alt intelectual, pe care l-a recunoscut în Anatoly Vaneev Lucrătorii Serghei și Tihon și Vasily Yakovlev menționați în mărturia lui Mihailov, după cum se poate vedea din raportul Departamentului de Securitate, nu au fost clarificați "Filimon Petrov nu a confirmat - - referire la el, ceilalți membri ai cercului lui Mihailov, cu excepția Ionei Kotelnikov, au mărturisit în timpul interogatoriului că nu cunoșteau niciun "Vladimir Petrovici" și nu îl văzuseră Kotelnikov, pe de altă parte, a explicat că "Vladimir Petrovici" a mers la cerc, dar nu la casa lui Gantsev, ci mult mai devreme, în , și a fost arestat în același timp cu Mihail

Hhorkov Într-adevăr, la adresa indicată de Mihailov, pe strada Nikolaevskaya, până la sfârșitul lunii martie , a locuit Vasily Braudo, care a fost arestat în același timp cu Hhorkov, aparținea unui grup de Narodnaya Volya și era angajat în propagandă printre muncitorii de dincolo Nevsky Zastava Având în vedere indicațiile făcute de Mihailov, Volynkin și Țarkov lui Prokofy Stepanov, Pavel Vointsev, Iona Petrov Kotelnikov, Nikolai Krolikov și Semyon Afanasyev în calitate de membri ai cercului, aceste persoane au fost aduse în judecată și în calitate de inculpați O percheziție a acestora nu a găsit nimic criminal Țăranul învinuit Prokofy Stepanov, fără a pleda vinovat, a mărturisit că nu a frecventat cercul secret din casa lui Gantsev; Același lucru au susținut și țăranii acuzați Pavel Zinoviev Vointsev și Nikolai Krolikov, acesta din urmă adăugând că a fost gradator la fabrica Thornton timp de șase ani și, în atribuțiile sale, s-a ciocnit adesea cu muncitorii, drept care au fost amărât împotriva lui și l-ar putea acuza în mod fals de relații sexuale cu oameni de neîncredere Pe lângă indicațiile de mai sus cu privire la participarea lui Krolikov la cercul lui Mihailov, Volynkin și Țarkov, Volynkin a mărturisit că Krolikov are relații cu "intelectuali" care tipăresc publicații interzise, de la ianuarie , după ce l-a întâlnit pe Volynkin într-o brutărie de pe Shlisselburgsky Prospekt , la întrebarea celui din urmă dacă vor fi tipărite în curând informațiile alese de inteligență de la muncitori despre situația lor din fabrici, a răspuns că duminică, ianuarie, va merge să afle și dacă ar fi fost deja tipărit, îl aducea; După aceea, Volynkin nu l-a văzut pe Krolikov Învinuitul Krolikov, fără a nega întâlnirea sa la brutărie cu Volynkin, care nu a fost pe ianuarie, ci pe ianuarie, a declarat că nu a purtat o conversație cu el despre publicațiile interzise La rândul său, apartenența la cercul lui Stepanov și Vointsev este confirmată de mărturia acuzatului Kotelnikov și Afanasiev Învinuitul Iona Petrov Kotelnikov a pledat nevinovat și a declarat că a vizitat cercul lui Porfiry Mihailov numai cu scopul de a afla ce se întâmplă acolo și de a raporta Departamentul de Securitate Potrivit acuzatului, la cercul lui Mihailov a participat Pro - - Kofiy Stepanov, Pavel Vointsev și intelectualul "Grigori Ivanovici", adică Krzhizhanovsky Țăranul acuzat Semyon Afanasiev a pledat vinovat că a participat la cercul menționat mai sus și a mărturisit că a făcut cunoștință cu oamenii implicați în activitățile cercului prin Prokofy Stepanov, care, lucrând cu el: la fabrica lui Thornton, a început să-l convingă de necesitatea muncitorilor să lupte cu capitaliștii pentru a obține o zi de lucru de ore și i-a dat cartea "Spartacus" de citit Afanasiev l-a întâlnit pe Porfiry Mikhailov la aceeași fabrică, apoi a auzit că a închiriat un apartament deasupra tavernei Crossroads cu banii "intelectualilor", apoi s-a stabilit cu Volynkin și Țarkov în casa lui Gantsev Afanasiev fusese de patru ori în acest apartament la adunările pe care le conducea Krzhizhanovsky și la care, pe lângă proprietari, i-a întâlnit pe Kotelnikov și Prokofy Stepanov Krzhizhanovsky a discutat la întâlniri întrebări despre ordinea și munca la fabrică, a citit modul în care muncitorii din diferite țări au încercat să reducă ziua de lucru și a spus că informațiile despre situația grea a lucrătorilor de la fabrica Thornton vor fi tipărite în străinătate și distribuite tuturor fabricilor din Petersburg și fabrici Pe lângă cele de mai sus, Semyon Afanasyev a prezentat la anchetă informații detaliate despre activitățile cercului criminal al muncitorului Merkulov, care locuia cu Afanasyev într-un apartament din casa nr , pe Progonny Lane Chiar mai devreme de când Merkulov s-a stabilit cu Afanasyev, și anume la sfârșitul lui mai , mai sus

menționat Prokofy Stepanov și muncitorul Fiodor Mihailov (poreclit englezoaica) l-au convins pe Afanasyev să meargă cu ei la o întâlnire la casa lui Ozhikov nr , alături de Shlisselburgsky Prospekt Această întâlnire a avut loc în apartamentul muncitorului Nikita Merkulov sub conducerea unui intelectual, pe care nu l-a recunoscut printre persoanele implicate în această anchetă, dar intelectualul, care, potrivit lui Afanasyev, era numit medic, seamănă cu Stepan Bykovsky La întâlnire s-au adunat până la de muncitori care nu îi cunoșteau lui Afanasyev, cu excepția lui Prokofy Stepanov, a englezoaice Fiodor, a lui Vasily Andreev Shelgunov și a proprietarului Merkulov Intelectualul vorbea despre necesitatea unui fond care să-i ajute pe muncitori după arestări, întrucât muncitorii ar fi mai îndrăzneți în revendicări când știau că dacă familiile lor sunt arestate vor primi asistență financiară; în plus, a citit la întâlnire o carte despre modul în care muncitorii din Anglia, Germania și Franța au realizat o reducere a zilei de muncă La sfârșitul lunii septembrie a aceluiași an, Nikita Merkulov, prin Vasily Shelgunov, l-a angajat de la el, Afanasyev, un - - natu în casa numărul , pe Progonny Lane Diferiți oameni au început să-l viziteze pe Merkulov; Gleb Krzhizhanovsky a venit înaintea celorlalți, care au adus în curând un student al Institutului Tehnologic Nikolai Georgiev Malishevsky, care a participat la mai multe întâlniri care au avut loc la Merkulov Prokofy Stepanov, Vasily Volynkin, Ivan Babushkin și Shelgunov au participat la aceste adunări de muncitori Ultimii doi i-au spus lui Krzhizhanovsky că sunt nemulțumiți de șeful lui Malishevsky numit de el și, prin urmare, Krzhizhanovsky a introdus o persoană nouă în cercul lui Merkulov, și anume asistentul avocatului Vladimir Ulyanov, iar studenții Academiei Medicale Militare Konstantin Takhtarev și Alexander Nikitin au venit de asemenea la Merkulov, care dorea să facă cunoștință cu Ulyanov, și medicul Yakov Leibov Lyakhovsky, care a vizitat întâlnirile lui Merkulov în toamna anului , întotdeauna cu Krzhizhanovsky Pe decembrie, Merkulov a avut o întâlnire mare, la care Afanasyev nu a avut voie; la această întâlnire au fost lucrători Babushkin, Shelgunov și mai mulți intelectuali, printre care Afanasyev îl recunoaște pe Krzhizhanovsky, studenții Takhtarev și Nikitin și tehnologii Vasily Vasilyev Starkov și Alexander Leontyev Malchenko Din câte a auzit Afanasiev din camera lui, la întâlnire s-a vorbit despre înființarea unui casier de lucru Chiar înainte de această întâlnire de la începutul lunii noiembrie, când au început tulburările la fabrica Thornton, Ulyanov menționat mai sus i-a adus lui Merkulov de ruble să predea familiile muncitorilor arestați, spunând că dacă nu este suficient, va da mai mult Mărturia declarată a lui Semyon Afanasyev despre cercul lui Merkulov a fost confirmată în timpul anchetei de Volynkin, Porfiry Mikhailov și Kuzma Tsarkov Din mărturia lui Volynkin, reiese clar că și în primăvara anului , Merkulov a păstrat un apartament cu bani dați lui de "inteligentia"; la apartamentul lui Merkulov de la nr , de-a lungul străzii Progonny, Volynkin i-a văzut pe Krzhizhanovsky, Takhtarev, Nikitin și Lyakhovsky La una dintre adunări, Lyakhovsky l-a întrebat pe Merkulov dacă are cărți "Cine trăiește prin ce", "Foamea de țar", "Ziua muncii", "Țesătorii"; Merkulov a răspuns că sunt destule, cu excepția broșurii "Țesători", care a rămas într-un singur exemplar Câteva zile mai târziu, Lyakhovsky a adus lui Merkulov șase exemplare ale acestui pamflet, iar Merkulov a distribuit toate aceste publicații muncitorilor, care le citeau adesea când se adunau la Merkulov; Însuși Lyakhovsky, la una dintre întâlniri, le-a citit broșura "Cine trăiește prin ce", iar Merkulov a spus că știe acest eseu pe de rost - -

Învinuitul Porfiry Mikhailov a mărturisit și că, în timp ce participa la întâlniri în apartamentul lui Merkulov, în iarna lui , i-a întâlnit acolo pe Ulianov și Lyakhovsky sus-menționați și printre muncitorii Vlas de la fabrica Semyannikovskiy și Ilya de la fabrica Maxwell La una dintre aceste întâlniri, Ulyanov a citit muncitorilor broșura "Țesători" Învinuitul Kuzma Tsarkov, după cum se vede din mărturia sa, a fost o singură dată la o întâlnire la Merkulov și i-a găsit pe Krzhizhanovskiy, Lyakhovsky, Volynkin, Afanasyev și încă doi muncitori de la fabrica Maxwell acolo, în timp ce asculta pe Lyakhovsky vorbind despre muncă și capital și de ce producătorul este bogat și muncitorul sărac La această întâlnire, Krzhizhanovskiy i-a sugerat lui Tsarkov că, pe partea Vyborg, unde lucra Tsarkov la acea vreme, un apartament pentru întâlnirile muncitorilor pe care Krzhizhanovskiy se angajează să-i conducă; Tsarkov și-a găsit un apartament, dar până atunci Krzhizhanovskiy fusese arestat În cele din urmă, potrivit mărturiei acuzatei Iona Petrov Kotelnikov, în timp ce participa la adunări la Merkulov, el a întâlnit acolo un "intelectual" pe care îl recunoaște ca student al Institutului Tehnologic Pyotr Zaporozhets, numit "Vasili Fedorovich" Pe baza datelor de mai sus, lucrătorul turnătoriei de fier Aleksandrovskiy Nikita Egorov Merkulov a fost adus la anchetă în calitate de acuzat Conform celor două percheziții efectuate asupra sa, s-a găsit:) o "Colecție" nr hectografată, care conținea articole cu conținut revoluționar și anume programele "Narodnaya Volya" și "Comitetul executiv", "Scrisori către inteligența revoluționară rusă" și "Rolul protestelor de masă în lupta revoluționară",) o copie hectografată a cunoscutului pamflet "Chestiunea urgentă", publicată de Partidul Dreptul Popular,) articolul tipărit al lui Plehanov "Totul - Devastarea Rusă",) patru exemplare ale broșurii "Țesătorii",) două exemplare ale broșurii "Cine este ceea ce trăiește" și) o bucată de hârtie pe care scrierea de mână a lui Merkulov începe discursul către tovarăși privind necesitatea muncitorii să se unească În timpul interogatoriului din cadrul anchetei, învinuitul Nikita Merkulov, fără a pleda vinovat, a mărturisit că nu aparține niciunui cerc, nu a avut întâlniri, nu cunoștea nici una dintre persoanele de mai sus și a cumpărat din greșeală publicațiile revoluționare găsite de la el, printre altele cărți de pe piață Având în vedere indicația de mai sus de către Porfiry Mikhailov a membrilor cercului Merkulov, muncitorii Ilya și Vlas, au fost luate măsuri pentru clarificarea acestor personalități și a acestor muncitori, după cum se poate vedea din raportul Departamentului de Securitate din februarie , s-au dovedit a fi țărani Ilya Ivanov Ivanov și Vlas Afanasiev Șceglov O percheziție a lui Ivanov nu a scos la iveală nimic criminal, dar în timpul anchetei, Porfiry Mikhailov l-a recunoscut pe Ivanov ca fiind același lucrător care era membru al cercului lui Merkulov La Șceglov însă, în timpul unei percheziții, au fost găsite de exemplare nedecupate ale unui pamflet tipărit sub titlul "O explicație a legii privind amenziile impuse muncitorilor din fabrici și fabrici " Pe coperta acestei broșuri este tipărită "Ediția librăriei lui A E Vasiliev", Herson, tipografia K N Subbotin, str Ekaterininskaya, casa> Nikitina, , "vândută în toate librăriile din Moscova și Sankt Petersburg", " permisă de cenzură, Kherson noiembrie " Conform anchetelor făcute în timpul anchetei, toate aceste semne de pe broșură s-au dovedit a fi fictive, iar potrivit experților, fontul în care a fost tipărită broșura și broșurile "Ziua de lucru" și "Foametea țarului" par a fi identic Ideea principală a acestui pamflet este expusă în ultimul său capitol al -lea, unde autorul spune: "Istoria pogromurilor (adică grevelor) din ne arată ce

forță enormă stă în protestul unit al muncitorilor Trebuie doar să avem grijă ca această forță să fie folosită mai conștient, să nu fie irosită în zadar pentru a se răzbuna asupra unuia sau acela proprietar individual, a distrugerii uneia sau aceleia urâte fabrici sau fabrici, astfel încât întreaga forță a acestui indignarea și această ură este îndreptată împotriva tuturor producătorilor și crescătorilor împreună, împotriva întregii lor clase, și au purtat o luptă constantă, încăpățanată împotriva ei Când se vor confrunta cu superiori, muncitorii își vor da seama că guvernul și funcționarii săi sunt de partea proprietarilor, iar legi sunt întocmite astfel încât proprietarului să fie mai ușor să preseze muncitorul Înțelegând acest lucru, muncitorii vor lupta nu numai împotriva angajatorilor, ci și împotriva acelor practici nedrepte stabilite de lege La prezentarea lui Vlas Șceglov lui Porfiry Mikhailov, el nu l-a recunoscut ca membru al cercului lui Merkulov Ilya Ivanov Ivanov și Vlas Afanasyev Shcheglov, interogați în calitate de inculpați, s-au pledat nevinovați pentru apartenența la cercul menționat mai sus și pentru participarea la ședințe, iar referitor la broșurile găsite la Shcheglov, a mărturisit că le-a primit pentru păstrare de la o persoană pe care a refuzat să o indice Dar un număr semnificativ de pamflete care au ajuns în posesia lui Șceglov îl indică nu ca un simplu custode al acestora, ci ca un complice al unor persoane care intenționau să distribuie aceste publicații subterane ·) Din câte știu, acest pamflet, tipărit în tipografia "grupului Narodnaia Volia", a fost scris de V I Ulyanov Notă de L Martov - x - În ceea ce privește cel de-al treilea cerc de lucru, întocmit în în spatele Nevskaya Zastava de către muncitorul Vasily Andreev Shelgunov, următoarele date sunt disponibile cu privire la activitățile acestui cerc în anchetă Acuzatul Volynkin a fost introdus în acest cerc în toamna anului și a participat la adunările care aveau loc în apartamentul lui Shelgunov de la nr , strada Aleksandrovskaya Acolo a văzut un "intelectual" pe care îl recunoaște drept Vladimir Ulyanov, pe care l-a întâlnit anterior în apartamentul lui Krzhizhanovsky din strada Kolomenskaya Ulyanov i-a cerut informații despre prețurile de fabrică Adunările de la Shelgunov, potrivit lui Volynkin, au fost vizitate de muncitorul Ivan Vasiliev, a cărui identitate nu a fost posibil să se afle La una dintre aceste adunări, conducătorii au fost doctorul Lyakhovsky mai sus menționat și studentul Takhtarev Primul le-a povestit muncitorilor despre modul în care se desfășoară revoluția în Franța și apoi le-a explicat că este nevoie de revoluție pentru ca oamenii să poată alege deputați care să-i voteze în fața guvernului și să lupte pentru libertatea presei, a cuvântului și a întâlnirilor Lyakhovsky, în prezența lui Takhtarev, a spus că muncitorii trebuie să se unească și să facă o revoluție pentru a schimba guvernul, ca în Franța, unde, dacă sunt nemulțumiți de președinte, atunci acesta poate fi înlocuit Ca răspuns la remarca lui Volynkin că, printr-o astfel de schimbare, nimeni nu va credita Rusia cu bani, Lyakhovsky i-a spus lui Volynkin că este prost Acuzatul Semyon Afanasiev a vizitat, de asemenea, întâlnirile lui Shelgunov de șase ori împreună cu Merkulov și i-a întâlnit acolo pe muncitorul Babușkin și pe numiții mai sus Ulyanov, Takhtarev și Nikitin Aceste persoane i-au convins pe lucrătorii din subordinea lui să înființeze o casă de marcat Afanasiev a părăsit una dintre aceste întâlniri înainte de a se termina și apoi a auzit de la Merkulov că întâlnirea a continuat până la ora dimineții, au fost trei întâlniri cu o compoziție variabilă de muncitori, iar intelectualii au rămas tot timpul la fel Organizatorul acestui cerc, Shelgunov, așa cum s-a indicat mai sus, a servit ca

intermediar între Volynkin și Krzhizhanovsky în transferul de beneficii în numerar către primul, a închiriat un apartament pentru cercul lui Merkulov din Afanasiev cu banii "intelectualilor", a luat parte activ la acest cerc cerc și ulterior, după cum va fi descris mai jos, El a acceptat publicații ale Voinței Poporului pentru a fi distribuite, a acționat ca lider al muncitorilor în propaganda antiguvernamentală și a participat la o întâlnire pe vasul cu aburi Toulon După o căutare, Shelgunov a găsit:) broșura lui Dickshtein "Cine trăiește prin ce",) trei exemplare broșuri "Țesători",) trei exemplare broșura "Ziua de lucru",) două exemplare ale broșurii "Foamea țarului",) reproducă - Ó - o proclamație mimeografată care începe "Murcitorii și femeile din fabrica Thornton"; acest apel este identic cu cel găsit la Lepeshinsky și a fost împrăștiat la fabrica numită de Shelgunov În timpul interogatoriilor în calitate de acuzat, caporalul de rezervă Vasily Andreev Shelgunov, fără a pleda vinovat, a negat să fi organizat întruniri în apartamentul său și să participe la cercul lui Merkulov Nu-i cunoaște pe niciunul dintre intelectualii și muncitorii numiți mai sus, cu excepția lui Merkulov și Semyon Afanasyev Shelgunov recunoaște că a urcat cu aburi "Tulon" pe Neva cu muncitori pentru o plimbare, dar nu a fost septembrie, ci la începutul lunii august Publicațiile revoluționare găsite de la el le-a primit de la niște "Grigori Nikolaevici", pe care nu i-a recunoscut din fișele fotografice ale persoanelor implicate în interogatoriul care i-a fost arătat ■

Expunerea de mai sus enumeră un număr de așa-numiți "intelectuali" care au fost lideri ai cercurilor muncitorilor secreți formate pentru a duce la îndeplinire programul social-democrat de propagandă antiguvernamentală, și anume Anatoly Vaneev, Ulianov, Krzhizhanovsky, Zaporozhets, Starkov, Malchenko, Takhtarev și Nikitin Aceste persoane, după cum se poate observa din mărturia inculpaților Ivan Keyser, Nikolai Mikhailov, Timofey Samokhin și Muromov, aparțineau unei comunități numite "vechea intelectualitate" și purtau porecla "Malchenko și K " *) . S-a indicat mai sus că dintre aceste persoane Anatoly Vaneev, numit "Anton" și "Vasili Fedorovich", a condus un cerc care s-a întâlnit în apartamentul lui Gall și Norinskaya, în casa nr de pe Fontanka, a furnizat muncitorului Porfiry Mikhailov cu bani și în muncitor! într-un costum l-a vizitat pe Mihailov într-un moment în care el, împreună cu Volynkin, locuia pe Shlisselburgsky Prospekt într-un apartament deasupra tavernei Crossroads Acuzatul Țarkov l-a văzut pe Vaneev pe strada Kolomenskaya în apartamentul lui Krzhizhanovsky, care l-a înlocuit în conducere cu cercul lui Porfiry Mikhailov, Volynkin și Tsarkov, iar din mărturia lui Timofei Samokhin, un lucrător la Uzina Baltică, este clar că Vaneev l-a vizitat în toamna anului și i-a citit în prezența muncitorilor fabricii Putilov Zinoviev și Karamyshev despre greva de la Bialystok Din percheziția efectuată la Anatoly Vaneev s-au găsit:) un apel hectografat care începe cu cuvintele "Tovarăși *) Nici K Takhtarev, nici Nikitin nu aparțineau grupului "vechii intelectualități" și, cunoscând doar membrii ei individuali, făceau propagandă pe propriul risc Notă L Martova - - Există o penalizare în atelierele de locomotive",) același apel (în exemplare) "Către filatorii fabricii Koenig",) aceeași broșură "Sărbătoarea de mai" (tradusă din poloneză),) o notă rupt în bucăți, intitulat "La Raportul Comisiei de bibliotecă", din care reiese clar că au fost distribuite publicații precum "Mecanica vicleană", "Manifestul" Partidului Dreptul Poporului, scrisorile lui Axelrod, lucrările lui Kennan, Dickstein și Bebel de biblioteca secretă Potrivit experților, această notă a fost scrisă de Peter Zaporozhets În plus, Vaneev s-a dovedit a avea o

colecție de manuscrise destinate primului număr propus de comunitatea criminală pentru publicarea ziarului underground Rabocheye Delo Aceste manuscrise sunt:) O foaie de hârtie care conține conținutul primului număr al ziarului Rabocheye Dyelo, cu desemnarea tuturor manuscriselor ulterioare și cu anunțul că Rabocheye Dyelo va fi publicat pe termen nelimitat, pe măsură ce se acumulează material; acest manuscris a fost scris de Ulyanov) Un articol introductiv al ziarului K Russkiy Rabochiy, în care se afirmă că bogăția capitaliștilor este creată de muncitori, care primesc doar muncă silnică și sărăcie Pentru a schimba această situație, muncitorii trebuie să se unească și să înceapă prin forță unită o luptă împotriva capitaliștilor și împotriva guvernului, care este întotdeauna dușmanul muncitorilor - guvernul în lupta muncitorului împotriva producătorului; tratează muncitorul ca și cum ar fi un criminal, pune asupra lui armata și poliția, îl pune în închisoare pentru greve, îl privează de dreptul de a se întâlni și de a se întruni pentru a discuta nevoile sale și îl persecută chiar și pentru că a întâlnit oameni educați și a citit cărți Articolul se încheie cu un apel către muncitori: "Așadar, lupta împotriva proprietarului fabricii pentru condițiile umane de viață, lupta împotriva arbitrarului și atotputerniciei guvernului; muncitori, uniți-vă și luptați împreună și ferm pentru o mare cauză"; acest articol, așa cum a fost stabilit de examen, a fost scris de Peter Zaporozhets) Manuscris sub titlul "Friedrich Engels"; la moartea lui Engels, se spune că a fost un mare profesor al socialiștilor și a susținut, printre altele, interesele muncitorilor ruși, care sunt invitați să-i onoreze memoria răspunzând chemării sale: "lucrători din toate țările, uniți-vă ") Manuscris sub titlul: "La ce se gândesc slujitorii noștri"; se spune că ministrul Afacerilor Interne Durnovo s-a adresat procurorului-șef al Sfântului Sinod Pobedonostsev cu o scrisoare din martie , nr , în care spune că profesorii, bibliotecarii etc , se străduiesc să intre în școlile duminicale, nesigure persoane din punct de vedere politic, pentru a lupta împotriva guvernului Autorul manuscrisului, argumentând - - Interogat ca acuzat, dentistul Nikolai Nikolaev Mikhailov, a cărei căutare nu a scos la iveală nimic relevant pentru caz, a confirmat mărturia lui Keyser, adăugând că Ivan Yakovlev și Keyser i-au spus în primăvara anului că L e în ■ în Sobr compoziția τ eu - - lucrurile merg prost în rândul muncitorilor, casieria este goală, aproape că nu există cărți în bibliotecă, iar Keyser intenționează să organizeze o întâlnire pentru a reface casieria În vara aceluiași an, Mihailov a aflat de la Keyser că printre muncitori exista nemulțumiri față de tactica "intelectualilor" și că are loc o mare întâlnire pe partea Petersburgului pentru a discuta programul de acțiune - au existat până la de muncitori și mai mulți intelectuali și au decis să treacă de la sistemul cercurilor la agitație (adică incitarea muncitorilor la grevă) urmând exemplul muncitorilor de la Moscova, unde partidul muncitoresc, fără cercuri separate, a crescut la de oameni , și a fost ales un grup central de muncitori, care includea Shelgunov, Yakovlev, Keyser și alții După Mihailov, el a fost prezentat lui Shelgunov de către Keiser, cu care a călătorit dincolo de Nevsky Zastava în acest scop La întâlnirea, care a avut loc la apartamentul lui Bogatyrev, după cum arată Mihailov, s-a discutat dacă activitatea cercului este compatibilă cu agitația, la care muncitorii au răspuns afirmativ În timpul interogatoriului, Keyser a mărturisit că nu i-a spus lui Mihailov nicio întâlnire din partea Petersburgului Acuzații Vasily Shelgunov și Pyotr Karamyshev s-au sustras oricărei lămuriri cu privire la conținutul mărturiei lui Keyser și Mihailov, iar învinuitul

Boris Zinoviev, confirmând explicația lui Keyser, a declarat că a fost împreună cu Karamyshev, Shelgunov și Yakovlev la adunările dincolo de avanpostul Nevski de cealaltă parte a Nevei și în apartamentul lui Bogatyrev. La prima dintre ele, el a susținut că formarea cercurilor muncitorești nu este utilă pentru activitatea revoluționară deoarece cercurile nu exprimă întreaga mișcare a clasei muncitoare și este ușor să le detecteze poliției, că, dimpotrivă, toate forțele trebuie îndreptate spre agitarea întregii mase de muncitori, profitând pentru aceasta de orice neînțelegere între ei și producători. Zinoviev a spus: "Vreau să spun prin aceasta că noi, cei mai inteligenți muncitori, vom deveni șefii mișcării". La o adunare de lângă Bogatyrev, unde, potrivit lui Zinoviev, erau aproximativ intelectuali, acesta din urmă i-a spus lui Shelgunov, Keyser, el, Zinoviev și Karamyshev că sunt gata să lucreze într-o direcție revoluționară și i-a întrebat pe reprezentanții muncitorilor care erau prezenta să-i familiarizeze cu acestea din urmă pentru a face propagandă în rândul muncitorilor. Zinoviev a adăugat că, chiar înainte de această întâlnire, Malishevsky, în numele unui nou grup de intelectuali, a încercat să se apropie de muncitori, iar în acest scop a fost organizată o întâlnire pe câmpul Volkovaya, care, pe lângă Zinoviev și Malishevsky, a fost la care au participat Karamyshev, Shelgunov și Pyotr Akimov. La întâlnire nu s-au pus de acord cu nimic, dar apoi Zinoviev a aflat pentru prima dată că la vremea aceea erau două grupuri la Petersburg / Khe: "bătrânul intelectual - - gentia, căreia îi aparțineau Zaporozhets, Starkov și alții, și "noul", pe care l-a întâlnit mai târziu la o adunare la Bogatyrev. Acuzatul Akimov a confirmat că a fost la întâlnirea de pe câmpul Volkovaya și i-a văzut acolo pe Shelgunov și Malishevsky. Având în vedere indicațiile de mai sus cu privire la "activitatea criminală a fiului unui funcționar, un muncitor Ivan Ivanov Yakovlev", acesta a fost adus la răspundere penală în cadrul acestei anchete, iar în timpul unei percheziții, două copii ale broșurii "Țesători" și un au fost găsite o scrisoare de stabilire a relației sale cu Andrei Fisher, pedeapsa pentru participarea la un grup de Narodnaya Volya, despre care îl cunoștea și pe Norinsky. Îndeaproape Acuzatul Yakovlev, fără a pleda vinovat, a mărturisit că nu a participat la niciun cerc și, în general, nu s-a implicat în propagandă criminală. Printre sus-numiții complici ai comunității social-democrate, numiți "tânăra" sau "noua inteligență", studentul Institutului Tehnologic Mark Moiseev Shat, în legătură cu care studentul acuzat Muromov a mărturisit că Shat era simpatic față de social-democratul mișcare, a fost și el căutat; în timpul acestei căutări au fost găsite în posesia sa un număr semnificativ de publicații revoluționare și anume:) exemplare proclamație tipărită intitulată "Poporului". Acest apel începe cu cuvintele "Amar, soarta ta e foarte amară, țărani rusi" și se termină cu exclamația "Trăiască țăranul Rus'! Trăiască voința poporului!". Textul apelului precizează următoarele: "poporul rus desfășoară toată viața surmenaj, care nu este răsplătit, din moment ce banii de muncă ai poporului îi sunt luați sub formă de impozite și impozite pentru a fi distribuite de către guvernul țarist oficialilor, negustori și moșieri, poporul s-a sărăcit și s-a ruinat sub răposatul țar (Alexandru al III-lea), iar noi am tăcut și ne-am ascultat Noul rege nu ne va ajuta dacă și noi rămânem tăcuți. Noul țar este tânăr, fără experiență, va fi luat în mâinile funcționarilor și proprietarilor de pământ, iar sub el poporul rus va fi și mai rău și, prin urmare, este necesar să se asigure că țăranii au mai multe pământuri și animale, este necesar pentru a se asigura că țarul nu este singur sau cu anturajul său a condus statul, iar Zemstvo Sobor, ales din întregul

popor rus, trebuie să lupte pentru libertatea de exprimare, libertatea întrunirilor, altfel cei care susțin drepturile rusului oamenii sunt acum exilați în Siberia Fraților, nu le vom permite dușmanilor noștri să conducă și să dispună de noi, să luăm stăpânirea marelui pământ rusesc în propriile noastre mâini) Trei copii ale unui apel tipărit intitulat "Către revoluționarii ruși" de la Uniunea Socialiștilor Ruși-Revo- * - Deci - lucioniști Autorul apelului se adresează revoluționarilor din toate facțiunile și grupările și, numindu-i tovarăși, spune: "Suntem cu toții convinși în prezent de necesitatea combaterii principalului obstacol în calea propagandei pașnice a idealurilor noastre, dezvoltarea progresivă a Poporul rus și pregătirea pentru triumful final al ideii socialiste (adică autocrația *) , să ratezi orice ocazie convenabilă pentru aceasta ar fi o crimă în continuare, apelul conturează o condamnare ascuțită a domniei lui Alexandru al III-lea, care este numită cel mai întunecat și mai rușinos capitol din istoria noastră, și spune că noul țar nu va dori sau nu va putea schimba nimic în reacția care va predomină în Rusia, și că sugrumatorul autocrat al revoluționarilor ruși va cădea de data aceasta nu dintr-un terorist, ci pentru că, în starea actuală de cultură a poporului rus, autocrația a devenit absurdă Apelul îi face pe socialiști- revoluționari să ia inițiativa în această direcție, ei trebuie să insufle viață păturilor avansate ale societății și poporului și să-și îndrepte eforturile comune spre răsturnarea autocrației, acest inamic natural atât al intelectualității ruse, cât și al poporului poporul muncitor rus, onoarea steagului socialist și interesele vitale ale Rusiei necesită o luptă continuă și activă împotriva despotismului autocratic) Patru copii ale unui pamflet tipărit intitulat "De ce mor de foame muncitorii ruși?"; pamfletul se termină cu cuvintele: "Jos autocrația, trăiește voința poporului") Unsprezece exemplare ale apelului tipărit intitulat "Noul Țar" (o impresie din ziarul revoluționar "Muncitorul rus", publicat la Paris de emigranții ruși din Voluntarii Poporului) Mai multe exemplare ale ziarului menționat, și anume b-Nr din , -Nr pentru ianuarie și -Nr pentru februarie a aceluiași an, precum și anunțul apariției acestui ziar) Șapte exemplare ale broșurii "Țesători") Opt exemplare ale pamfletului "Tsar-Foamea") **) Patru exemplare din "Cine trăiește ce") Broșura tipărită "At Home" nr și (edițiile Londra și Geneva)) Proclamația "Ce cer țesătorii?" reprodusă pe o mașină de scris, care în noiembrie a fost împrăștiată la fabrica Thornton și a cărei versiune scrisă de mână, scrisă de acuzatul Starkov, a fost găsită cu acesta din urmă) O broșură tipărită cu articole despre ziua de lucru de ore și) un manuscris cu un articol despre greva de la fabrica evreiască Edelstein din Vilna, cu conținut identic cu cel găsit în apartamentul medicului acuzat Bykovsky *) Evident, ar trebui citit "peste autocrație" roșu *♦) Ns este omis din original Ed Învinuitul Mark Shat, nepledând vinovat de apartenența la un cerc social-democrat, a mărturisit că îi cunoaște pe Chernyshev, Bogatyrev și Malishevsky și că i-a vizitat pe primii doi la apartament, dar nu a participat niciodată la nicio întâlnire În ceea ce privește depozitul de publicații revoluționare care s-a dovedit a fi la el, tot ce s-a găsit i-a fost adus cu două zile înainte de percheziția la apartament într-un pachet în lipsa lui de către o persoană necunoscută care i-a lăsat un bilet fără semnătură cu o cerere să păstreze mănunchiul până mâine Întrucât a doua zi nu a venit nimeni după acest pachet, Shat l-a desfășurat și, văzând că sunt publicații revoluționare, le-a ascuns într-o comodă cu lenjerie murdară, intenționând să le ardă mai târziu și numai întâmplător a pus apelul la

țesătorii din buzunarul jachetei, unde s-a dovedit în timpul percheziției Potrivit lui, Shat nu-l cunoaște pe dentistul Nikolai Mikhailov Acest Mihailov, după cum se poate vedea din explicațiile ulterioare ale lui Ivan Keyser, s-a întâlnit în mod repetat cu acesta din urmă în toamna anului , a venit la Keyser în Kolpino și i-a dat lui Keyser pamfletele găsite în timpul căutării: "Ziua de lucru" și "Cine trăiește ce" Mihailov i-a reproșat lui Keyser că i-a condus de nas și nu a organizat un cerc de lucru în Kolpino și, spunând că au aproximativ de ruble în casa de marcat, i-a promis că Keyser, dacă ar organiza un cerc, va fi iertat pentru datoria lui, format din banii dați lui în diferite momente de Mihailov, pentru acest cerc, Keiser poate închiria un conac în locul apartamentului său prost și i se va acorda o indemnizație lunară Înainte de una dintre vizitele lui Mihailov la Kolpino, conform cererilor sale, Keyser a trebuit să adune muncitori la el, dar a apărut doar Kainov, care, conform lui Vasily Vaneev, i-a dat acestuia din urmă un pamflet "Cine este ce vieți " Acuzatul Mihailov nu a negat că a mers să-l vadă pe Keyser la Kolpino și s-a întâlnit odată cu un muncitor la Keyser, cu care nu a avut nicio conversație Având în vedere instrucțiunile anchetei către muncitorul Vladimir Kainov și distribuirea publicațiilor revoluționare de către acesta, Kainov a fost percheziționat, iar broșurile "Cine trăiește prin ce", "Ziua de lucru", "Țesătorii" și "Foamea de țar" (ultimul în două exemplare) au fost găsite în posesia sa În timpul interogatoriului, Kainov a recunoscut că a participat la întâlnirile muncitorilor care aveau loc în Kolpino în apartamentul lui Keyser; la una dintre aceste întâlniri, Keyser a citit un pamflet interzis Dintre cele găsite în a primit broșura "Cine trăiește prin ce" de la muncitorii Vladimir Knyazev și Gustav Parmaș, cu care locuia în același apartament din Sankt Petersburg, i-a dat acest pamflet să-l citească lui Vasily Vaneev, care nu l-a returnat, iar restul pamfletelor i-au aparținut lui Keyser și, după arestarea sa, au fost aduse lui Kainov de muncitori, cărora Keyser le-a dat să le citească Numele acestor lucrători, precum și a celor care au participat la întâlnirile de la Keyser, Kainov nu a indicat, referindu-se la uitare Prin percheziții efectuate la negustorul din Kronstadt Gustav Karlov Parmas și la negustorul kolpian Vladimir Alexandrov Knyazev, s-a constatat că primul avea pamfletul "Țesători" și o cutie cu tip, în timp ce al doilea avea o parte nesemnificativă de același tip Acest font, potrivit experților, este potrivit doar pentru tastarea a câteva cuvinte Parma și Knyazev, fără a nega cunoștințele lor cu Kainov, au afirmat că nu i-au fost predate pamflete interzise, iar Parma, în plus, a explicat că a cumpărat broșura Weavers și tipul de literă de la o piață de vechituri pentru etichetarea lenjeriei și imprimarea lui nume de familie h Pe lângă explicațiile lui Ivan Keyser expuse și verificate de anchetă, interogatoriul său a scos la iveală relații penale între el și învinuitul Nikolai Mihailov cu ofițerul de rezervă Alexander Alexandrov Yergin, care a fost indicat în ancheta despre grupul din Sankt Petersburg de Narodnaya Volya și numele său a fost trecut pe planul Palatul Anichkov, găsit la Ekaterina Alexandrova, acuzată de acea anchetă Ivan Keyser a mărturisit că în , la insistențele lui Mihail Sușcinski, a întocmit binecunoscutul apel Narodnaya Volya "Frați și tovarăși" și i-a predat manuscrisul, la conducerea acelui Sușcinski, lui Yergin pentru tipărire în secret Narodnaya Tipografia Volya Apelul a fost tipărit și distribuit în același an Mihailov știa acest lucru și, prin urmare, în primăvara anului , l-a întrebat pe Keyser dacă îl cunoaște pe Iergin, pe care îl chema "Vladimir Ivanovici", și,

înmânându-i lui Keyser broșura "Ziua de lucru", a spus: "ai vrea să citești un nou unul", și l-a informat pe Keyser că tipografia secretă Narodnaya Volya, care a tipărit broșurile "Ziua de lucru", "Țesătorii" și "Tsar-Hunger", se află pe moșie. În mai, Keyser l-a întâlnit întâmplător pe Yergin pe stradă și și-a reînnoit cunoștința. Yergin l-a invitat să împartă cărți de lucru în rândul lui Kolpin și a promis că va veni la Keiser în Kolpino, dar nu și-a îndeplinit promisiunea, deoarece trebuia să plece în Finlanda pentru vară pentru o tabără de antrenament pentru serviciul militar. În noiembrie, Nikolai Mikhailov a început din nou o conversație cu Keyser despre Yergin, numindu-l pe acesta din urmă singurul reprezentant al grupului Narodnaya Volya. Zh, ai cărui membri au fost arestați: în Mihailov, subliniind legătura lui Yergin cu tipografia secretă, care a continuat să tipărească scrieri revoluționare în și, i-a cerut lui Keyser să între - și relațiile cu Yergin și și-a dat adresa: "Strada Kanonerskaya, casa numărul ". Keyser trebuia să inițieze negocieri cu Yergin pentru a stabili dacă Yergin se va angaja să imprime ceva într-o tipografie secretă, dacă era necesar, iar Mihailov l-a instruit pe Keyser să-i explice lui Yergin că cuvintele "publicarea unui grup de Narodnaya Volya" nu ar trebui să apară pe materialul tipărit, deoarece acest lucru împiedică distribuirea cu succes a broșurilor în rândul oamenilor și trebuie să rupe cuvintele menționate mai sus din pamflete; dimpotrivă, ar fi bine ca publicațiile underground să fie marcate "permis de cenzură". Pentru reînnoirea relațiilor cu Yergin Keiser nu s-a dus direct la apartamentul său, dar, după ce a aflat că Yergin venea uneori la muncitorul Serghei, care nu a fost găsit în timpul interogatoriului, care locuia pe Staropetergofsky Prospekt, l-a rugat pe Serghei să aranjeze cumva o întâlnire cu Yergin pentru o perioadă foarte lungă. Chestiune importantă. Curând, Serghei l-a informat pe Keyser că Yergin îl aștepta în ziua specificată. Keyser a mers la Yergin, iar acesta din urmă a fost de acord să accepte manuscrise pentru tipărire și a spus că de acum înainte cuvintele "publicarea grupului Narodnaya Volya" nu vor fi tipărite pe broșuri. Pentru această ultimă împrejurare, trebuie remarcat că printre pamfletele "Tsar-Foamea", "Ziua Muncii" și "Țesătorii" atașate acestei anchete, există două feluri de exemplare, unele cu cuvintele menționate, iar altele, după cum ar trebui presupusă, a unei ediții ulterioare, fără aceste cuvinte, iar pe multe exemplare ale primei ediții sunt rupte aceleași cuvinte. În plus, la anchetă există un pamflet "Explicarea amenziilor aplicate muncitorilor", luat, după cum s-a spus mai sus, de la învinuitul Șceglov, care, potrivit experților, a fost tipărit în aceeași tipografie secretă, iar pe coperta sa este marcată "cenzură permisă". Într-o conversație cu Keyser, Yergin, ca și Mihailov, a spus că tipografia se află pe moșie, iar când a fost întrebat de unde a fost obținut fontul, el a răspuns că fontul a fost introdus ilegal din străinătate și după cum a spus Yergin, "l-am prins cu sudoare și sânge". Învinuitul Nikolai Mikhailov, conform conținutului mărturiei lui Keyser, a mărturisit că nu-l cunoștea pe Iergin și nu l-a trimis pe Keyser. Dar mărturia lui Keyser despre cea mai apropiată relație a lui Yergin cu tipografia secretă Narodnaya Volya este confirmată de următoarele date clarificate de anchetă. Muncitorul Nikolai Danilov, care s-a prezentat voluntar la interogatoriu, a spus, printre altele, că la sfârșitul lunii septembrie, muncitorul Nikolai Poletaev a venit în apartamentul său în lipsa lui și a lăsat un balot înfășurat în hârtie și legat cu o frânghie. A doua zi, Poletaev, care pleca pentru o vreme din Sankt Petersburg în patria sa, a cerut să fie - bea un balot până se întoarce. După plecarea lui

Poletaev, Danilov i-a plăcut să se uite la ce anume era în balot și, rupând învelișul, a văzut în balot pamfletele "Ziua Muncii" și "Foametea țarului", dintre care erau vreo sută Temându-se responsabilitatea de a le depozita, Danilov s-a dus la Departamentul de Securitate și i-a spus șefului departamentului, care i-a ordonat să depoziteze balotul până când Poletaev se întoarce și să-l dea acestuia din urmă, prin urmare, când Poletaev, care s-a întors la Sankt Petersburg, a venit lui Danilov, însoțit de învinuitul Vasily Andreev Shelgunov, apoi Danilov Poletaev, i-a dat balotul lui Shelgunov, care l-a luat pe nimeni nu știe unde Țăranul Nikolai Guryanov Poletaev, care a fost privat de cartea interzisă Condiția clasei muncitoare din Rusia, op Flerovsky, a fost audiat în calitate de acuzat și a mărturisit că în mai , la prietenul său Proshin, a întâlnit un "intelectual" care se numea "Mikhail Platonovich" El a recunoscut acest intelectual în personalitatea lui Alexander Yergin Curând, acesta din urmă a mers la Poletaev în același timp cu Proșin și țăranul din districtul Gdovskoto Egor Afanasyev, care, conform anchetei despre Alyushkevich, Barinov, Nikolai Nikolaev Mihailov și alții acuzați în acest caz, au fost supuși deportării din Sankt Petersburg Eirgiv a spus că le-a luat niște bani să-i ajute La sfârșitul lunii septembrie, când Poletaev locuia cu Nikolai Ivanov, care a fost acuzat în cadrul acestei anchete, Iergin a venit la Poletaev și a adus un balot de un kilogram și jumătate și a spus că balotul conține publicații interzise, pe care le-a cerut a păstra pentru scurt timp Poletaev a fost de acord, dar apoi, plecând în patria sa, i-a dus balotul lui Danilov, care era beat în acea zi și, neînțelegând ce e, i-a spus: "coboară" La întoarcerea sa la Sankt Petersburg și având în vedere cererea lui Danilov de a-i lua un balot, acesta din urmă, la cererea lui Poletaev, a fost luat de la Danilov de Vasily Shelgunov, care a negat această împrejurare în timpul interogatoriului Pe lângă ceea ce s-a afirmat în ancheta în legătură cu Poletaev, există o indicație de la Ivan Fedorov că Poletaev a participat la întâlnirile care au avut loc în apartamentul lui Fedorov "pe insula Vasilevsky", Poletaev a declarat că nu-l cunoaște pe Fedorov și nu a fost la întâlniri în apartamentul lui Fedorov Astfel, din mărturia lui Ivan Keyser, Danilov și Poletaev, reiese clar că Yergin a fost în strânsă legătură cu tipografia secretă Narodnaya Volya încă din , când a primit apelul "Frații și tovarășii" de la Keyser pentru tipărire și că publicațiile a acestei tipografii a trecut prin Brgin în cantitate importantă - - Potrivit percheziției la Yergin, s-au găsit broșuri: "Ziua de lucru" și "Mecanica vicleană" Fiul acuzat al unui consilier colegial, adjutant al rezervei de artilerie, Alexander Yergin, a mărturisit că nu aparține vreunei comunități criminale și nu era implicat în propagandă antiguvernamentală L-a întâlnit pe Keyser la un muncitor, pe care l-a vizitat el însuși, iar Keyser și-a exprimat dorința de a-l vizita pe el, Yergin Ajuns la Yergin, Keiser a întrebat pe neașteptate cum s-a obținut tipografia pentru tipografie, la care Yergin i-a răspuns că nu știe, dar crede că fontul poate fi obținut din străinătate doar cu transpirație și sânge (Când Iergin a dat această explicație, care în exterior semăna cu mărturia lui Keyser, el nu era conștient de conținutul acestei mărturii) Iergin a mai spus că îl cunoștea pe Poletaev și l-a vizitat o dată, numindu-se "Mikhail Platonovich", dar i-a interzis lui Poletaev nu a dat cărți de păstrat Nu-l cunoaște pe Proșin și nu neagă că i-a dat bani lui Poletaev în favoarea muncitorilor care au fost deportați din Sankt Petersburg Activitatea criminală a comunității social-democrate, numită "tânăra intelectualitate", căreia, după cum s-a dovedit în timpul anchetei, pe

lângă cei menționați mai sus Mihailov, Chernyshev, Malishevsky, Bogatyrev și Shat, a aparținut studentul tehnolog Serghei Muromov, a apărut în principal după arestările din decembrie a comunității de participanți ai "vechii intelectualități" și s-a exprimat în distribuirea între muncitori a noilor apeluri care îndemneau la luptă. Conținutul contestațiilor apărute în decembrie și locurile de distribuire a acestora au fost indicate la începutul acestei încheieri. Primul dintre ei, după momentul apariției, începând cu cuvintele: "Tovarășii, în prezent se face o deducere pentru toate lucrările de locomotivă:", a fost împrăștiat la uzina Putilov. Cercetarea a stabilit că acest recurs a fost întocmit Malishevsky și Muromov și mimeografiate de acesta din urmă. În ceea ce privește Malishevsky, s-a afirmat anterior că în vara anului a încercat să se apropie de muncitori din cauza avanpostului Narva și, în acest scop, a participat la întâlniri care au avut loc pe câmpul Volkovaya și în apartamentul lui Bogatyrev, iar în toamnă, conform mărturiei lui Semyon Afanasyev, Gleb Krzhizhanovsky l-a introdus pe Malișevski în cercul lui Merkulov ca lider, dar fără succes, deoarece muncitorii erau nemulțumiți de el, iar Krzhizhanovsky l-a înlocuit pe Malishevsky cu Ulyanov. În plus, din mărturia lui Nikolai Danilov, este clar că, după arestările din decembrie, Malishevsky a venit la Danilov împreună cu studentul Muromov și au întrebat care dintre muncitori au fost arestați și, după cum a spus Danilov, Ea - - Pelev a primit ruble pentru a le preda mamei lui Zinoviev arestat. Danilov se temea de asemenea de arest și, prin urmare, Malișevski a încercat să-l ascundă pe Danilov plasându-l într-un spital sub masca unui pacient Danilov, la instrucțiunile sale, a mers la spitalul Neva din spatele Nevskaya Zastava pentru a-l vedea pe doctorul Karavaev, dar nu l-a primit. Malishevsky l-a vizitat de mai multe ori pe Timofei Samokhin, muncitor la Baltic Works, și a vorbit despre cum să organizăm adunări pentru dezvoltarea muncitorilor și greve; în plus, Malishevsky l-a vizitat pe acuzatul Ivan Lvov și l-a întrebat despre arestările efectuate în decembrie. La mijlocul lunii decembrie, Muromov și Malișevski au venit în apartamentul lui Shepelev, care la acea vreme îi avea pe Danilov și pe muncitorul Vasily Bogatyrev. Potrivit lui Danilov și Shepelev, Malișevski și Muromov au vorbit despre cum să desfășoare propagandă în cerc după arestări, cum să aranjeze un apartament și au cerut să indice muncitorii care vor participa la adunări. Câteva zile mai târziu, Malishevsky, după ce l-a întâlnit pe Shepelev și pe acuzatul Morozov pe stradă, i-a chemat cu el în câmp pe șina Căii Ferate Baltice, unde Shepelev și Morozov i-au văzut pe Muromov și Illarion Chernyshev. Intelectualii i-au chestionat în detaliu cu privire la deducerea din salarii anunțată la fabrica Putilov, iar Cernișev a spus că în legătură cu această deducere vor fi emise "pliante". Într-adevăr, pe decembrie, la Uzina Putilov au fost împrăștiate contestații, începând cu cuvintele: "Tovarășii, în prezent se fac indemnizații pentru toate lucrările de locomotivă", conținutul acestora este expus la începutul acestei concluzii. Interogat în timpul interogatoriului în calitate de acuzat, muncitorul Vasily Bogatyrev, care a participat la întâlnirea menționată la Shepelev și căruia i s-a menționat anterior că, după cum a mărturisit învinuitul Morozov, a împrăștiat apeluri tipărite de Zeder-baum pe decembrie, în timpul interogatoriului nu a recunoaște vinovat și a explicat că pe decembrie a formulat o contestație la fabrică și i-a adus-o lui Danilov, cu care locuia într-un apartament. Danilov a luat hârtia de la el și a ars-o. Nikolai Danilov a confirmat această împrejurare. Studentul acuzat al Institutului Tehnologic din Sankt Petersburg, Serghei Innokentiev

Muromov, care, în timpul percheziției, a găsit broșura "Țesături" și un manuscris care descrie greva muncitorilor de la fabrica Laferm, a negat inițial în timpul interogatoriilor implicarea sa în această anchetă, dar apoi a mărturisit după cum urmează Din octombrie , el aparținea cercului social-democrat, care includea, pe lângă el, Malișevski, Cernișev, Evgheni Bogatyrev și Nikolai Mihailov; cat despre studentul Shat, este simpatic - legate direct de mișcare După arestările din decembrie, care au atins un alt cerc social-democrat, numit "vechea intelectualitate" (Zaporojeț, Malcenko, Anatoly Vaneev "prieten"), cercul din care aparținea Muromov a decis să încurajeze muncitorii, stânjeniți de arestări , să organizeze noi cercuri de autoeducație și, în cazul reducerii salariilor și a altor hărțuiri din partea producătorilor, să emită contestații La mijlocul lunii decembrie, ei, împreună cu Malnșevski, s-au dus într-adevăr la apartamentul muncitorilor Danilov și Shepelev și au întrebat despre arestări și despre ce se întâmplă la fabrica Putilov La Shepelev, au discutat din nou despre organizarea unui cerc de muncitori și au aflat că la fabrică se aștepta o reducere a salariilor În ceea ce privește această deducere, el, Muromov și Malishevsky au decis în același timp să emită contestații și le-au cerut lucrătorilor să le obțină informații exacte despre deducere atunci când se datorează Câteva zile mai târziu, și anume pe decembrie, pe teren, Muromov, Malișevski și Cernișev s-au întâlnit cu muncitorii, printre care Muromov își amintește de Shepelev: muncitorii le-au dat informațiile necesare despre deducere și le-au promis că vor livra pliantele tipărite ale apelul la muncitori Pe decembrie, Muromov și Malishevsky au scris acest apel la apartamentul acestuia din urmă, iar Muromov, luând hârtie de ceară, o rolă și vopsea pe care le pregătise în prealabil, a mers să imprime un apel către unul dintre cunoscuții săi, pe care a refuzat să-l numească, a mers la el numai pentru că apartamentul lui era mai convenabil pentru o astfel de muncă Cu această cunoștință, cu ajutorul său, Muromov a mimeografiat de copii ale apelului și le-a dus la Malișevski și nu știe nimic despre soarta lor ulterioară Din explicațiile lui Muromov reiese că în îi cunoștea pe Konstantin Ivanov și Viktor Okolsky, care fuseseră condamnați pentru apartenența la grupul Narodnaya Volya, și vizitase apartamentul lor comun Studentul acuzat al Institutului Tehnologic Nikolay Georgiev Malishevsky, după interogatorii repetate care au dus la rezultate negative, a recunoscut în cele din urmă că aparține cu adevărat comunității social-democrate Potrivit acestuia, activitatea sa criminală a început în decembrie , când a început să viziteze apartamentul muncitorilor Filimon Petrov și Piotr Gribakin, de la care l-a cunoscut pe Boris Zinoviev* El le-a dat lui Petrov și lui Gribakin un program scris de întrebări despre viața muncitorilor, iar Gribakin i-a scris răspunsuri În iunie , s-a împrietenit cu Chernyshev și Mihailov și au decis să "lucreze" împreună Pentru a se apropia de muncitori, a aranjat întâlnirea sus-menționată pe câmpul Volkova, pe care - Yura au fost Zinoviev, Karamyshev, Akimov și, de asemenea, Chernyshev La această întâlnire s-a decis organizarea grevelor muncitorești prin apeluri, precum și organizarea cercurilor muncitorești El a participat și la o întâlnire în apartamentul lui Bogatyrev În octombrie, a încercat să înceapă "lucrarea" în spatele lui Nevsky Zastava în cercul lui Merkulov și Babușkin, dar fără succes Acest eșec a subminat creditul cercului lor în rândul muncitorilor și, prin urmare, cercul a rămas inactiv până la arestările din decembrie În continuare, referitor la vizitele sale cu Muromov în decembrie la muncitori și la redactarea recursului din decembrie, Malișevski a

confirmat pe deplin mărturia de mai sus a învinuitului Muromov, adăugând că, la primirea foilor de apel de la acesta din urmă, a înmănat le-a dat unei singure persoane care refuză să numească, aceasta persoana a ars aproape toate foile, cu excepția a trei sau patru copii. În același timp, Malishevsky a încercat să-l bage pe Danilov în spital pentru a-l ascunde de la arest, dar acest lucru nu a reușit. Muncitorul Filimon Petrov, semnalat de Malishevsky, care a fost adus ca acuzat în cadrul acestei anchete, având în vedere participarea sa la cercul lui Nikolai Ryadov, care s-a adunat pe strada Glazovaya, a mărturisit că, în timpul șederii sale împreună cu Gribakin, Malișevski a fost în vizită le-au adus cărți, inclusiv "Poveștile lui Shchedrin", și a oferit un program de întrebări despre viața muncitorilor din fabrică. Răspunsurile au fost scrise de el și Gribakin, iar Malișevski a ales și a luat manuscrisul lui Gribakin. La decembrie, Malișevski și alți complici ai cercului din care aparținea s-au întrunit în apartamentul muncitorului Ivan Fedorov menționat mai sus, în casa nr. de pe linia a - a a insulei Vasilyevsky. La această întâlnire au participat Malișevski, Nikolai Mihailov, Cernîșev, Evgheni Bogatyrev, muncitorul Lvov, Shepelev, Timofey Samokhin și proprietarul Fedorov *), care a fost admis de toate aceste persoane în timpul interogatoriului lor la anchetă, cu excepția lui Bogatyrev. Cu privire la această întâlnire, acuzatul Ivan Lvov a mărturisit că Malișevski i-a chemat pe el și pe Șepelev la întâlnire și l-a adus; când toți s-au adunat pentru Fedorov, atunci Cernîșev s-a ridicat și, spunând: "Domnilor, ședința poate fi deschisă", a continuat vorbind despre opresiunea de către proprietarii de fabrici ai muncitorilor, care pot câștiga mai bine proprietarii prin unindu-se între ei și printr-o grevă generală, iar din moment ce muncitorii în timpul grevelor sunt greu de trăit fără muncă, atunci Cernîșev a propus să înființeze un fond pentru muncitori și imediat, *) Și, de asemenea, Elizaveta Zhelabina și Levashkevich, despre care produci! * un studiu integral din această anchetă pune ruble pe masă. Învinuitul Shepelev a confirmat această mărturie a lui Lvov, adăugând că Danilov l-a avertizat pe decembrie că un intelectual va veni a doua zi la el să-l invite la întâlnire și l-a sfătuit să meargă, iar Timofei Samokhin a fost ales secretar la ședință. Acuzatul Nikolai Nikolaev Mikhailov a mărturisit că scopul adunării decembrie urma să numere forțele supărate de arestări și să pună ordine în activitățile de propagandă. În acest sens, cei adunați au decis să creeze un grup central, căruia să îi subordoneze activitățile tuturor lucrătorilor, astfel încât nimeni să nu poată face nimic din propria sa frică personală, ci numai cu acordul organizației centrale, la care raportul privind urma să fie raportată activitățile lucrătorilor individuali. Timofey Samokhin s-a angajat la pregătirea unor astfel de rapoarte. Același Samokhin a vorbit despre necesitatea de a fuziona cu rămășițele lui Malchenko și K pentru munca comună. La întâlnire, a fost înființat un birou de numerar, în care el, Mihailov și Chernyshev au contribuit fiecare cu zece ruble în același timp. Învinuitul Malishevsky, la rândul său, a explicat că la întâlnire decembrie, Nikolai Mihailov l-a sunat, la cererea căruia i-a adus pe muncitorii Shepelev și Lvov la apartamentul lui Fedorov. La întâlnire, de altfel, s-a discutat problema conexiunii cu rămășițele "vechii intelectuali", pentru care trebuia să se organizeze o întâlnire pe ianuarie, dar această întâlnire nu a avut loc din cauza arestărilor făcute pe noaptea de ianuarie, dar înainte de aceasta Mihailov a încercat să intre în negocieri preliminare cu membrii "vechii intelectualități"; astfel, cu câteva zile înainte de noul an, a avut o întâlnire cu Zederbaum *), iar la decembrie aștepta

să vină la el vreun "intelectual", care, în ciuda promisiunii, nu a venit la el. La rândul său, Malishevsky, după întâlnirea din decembrie, a încercat să amenajeze un apartament pentru o întâlnire a cercului muncitorilor. L-a rugat pe Ivan Lvov să găsească un astfel de apartament și i-a dat adresa. În a doua zi de Crăciun, Malishevsky și Muromov au venit la Shepelev și l-au rugat să-l sune pe Lvov, care se afla la teatru în acea perioadă, dorind să știe dacă și-a găsit un apartament. Shepelev a mers la Lvov, dar a refuzat să vină și a răspuns că nu există apartament pentru întâlniri. La această întâlnire, care a avut loc în prezența lui N. G. Malishevsky și a cizmarului Levashkevich, N. Mikhailov, de fapt, a cerut explicații de la Martov despre zvonurile pe care le răspândea despre natura suspectă a activităților sale, am primit un răspuns de la Martov, că intenționăm să continuăm să avertizăm pe oricine posibil să nu trateze cu el ca cu un tei suspect.

Notă L. Martova - B - Ca urmare a referințelor de mai sus la activitățile grupului social-democrat, numit "tânăra intelectualitate", precum și, după cum a mărturisit acuzatul Morozov, "Uniunea de luptă pentru emanciparea clasei muncitoare" *), Cernîșev, în această anchetă au fost implicați Bogatyrev și Ivan Fedorov, care au participat la întâlnirea din decembrie, și Timofey Samokhin. Potrivit unei percheziții efectuate la Ivan Fedorov, au fost ridicate:) cartea tipărită "Cazul atrocității săvârșite la mai " (ediție cenzurată), în două exemplare broșuri "Explicarea legii cu privire la amenzi" (găsit, după cum s-a indicat mai sus, printre de exemplare de la muncitorul Shcheglov),) o broșură tipărită "Ceea ce trebuie să știe și să-și amintească fiecare muncitor",) un manuscris în care este menționat ca muncitorii inteligenți să marcheze printre cunoscuții lor dintre muncitori persoane care ar putea incita masele de muncitori să-și facă revendicările; în același timp, sunt indicate modalități pentru un astfel de curs de acțiune al unui lucrător inteligent,) o copie scrisă de mână a celebrei scrisori a lui Tsebrikova către împărat,) trei caiete cu întrebări referitoare la viața muncitorilor,) o carte de buzunar, în care, apropo, este scris "onkeranraiya " și) o bucată de hârtie cu două rânduri de litere ale alfabetului rus dispuse într-o defalcare. În ceea ce privește acuzatul Ivan Fedorov, s-a afirmat deja că și-a oferit apartamentul pentru întâlniri secrete ale lui Krzhizhanovsky cu diverse persoane și pentru adunări de muncitori sub conducerea lui Ulyanov, ceea ce a recunoscut în timpul interogatoriului. În timpul anchetei El a mai confirmat că pe decembrie a avut o întâlnire la care au participat persoanele de mai sus.

Referitor la cărțile și hârtiile luate de la el, Fedorov a precizat că, cu excepția unui caiet de buzunar, a trei caiete cu întrebări și a unei hârtii cu litere, restul a fost pus de cineva de la fabrică în buzunarul hainei, inclusiv scrisoarea lui Tsebrikova, pe care l-a ars în paragină, lăsând o copie din ea, întrebările în trei caiete au fost scrise de el din manuscrisul dat lui de acuzatul Nazvanov, cât despre cuvântul "onkeranrai " și literele alfabetului, se referă, de altfel, la cifra indicat lui de Cernîșev *) Aiurea pură "Tinerii" nu și-au semnat proclamațiile în numele "Unirii". Membrii "grupului de bătrâni" care au supraviețuit arestărilor din decembrie I și L. N. Ratchenko, M. A. Silvin, S. A. Gofman, Ya. P. Ponomarev, A. A. Yakubova, P. Nevzorova, N. K. Krupskaya, V. M. Trepukhin, Dr. Ya., M. Lyakhovsky ■ Martov) au adoptat acest nume și began pliante cu el în a doua jumătate a lunii decembrie.

Notă L. Martova: cuvântul în cauză este cuvântul criptat "Ordinarnaya" (stradă) și este scris pentru că în ianuarie Cernîșev i-a spus lui Fedorov că în strada Ordinarnaya, casa numărul , apt. Nr. va fi o întâlnire, la care Fedorov a

sunat la instrucțiunile lui Cernîșev, a notat în cifr numele străzii și a pus cifrele , adică numerele casei și apartamentului, mărite cu două Potrivit lui Fedorov, el nu a mers la această adresă, dar conform mărturiei lui Nikolai Danilov, în casa indicată nu a fost nicio adunare și a aflat de la portar că locuitorii s-au mutat în apartamentul nr în ajunul ziua în care Danilov a venit în această casă, așteptând să ajungă la întâlnire Acuzatul inginer-tehnolog Illarion Vasiliev Chernyshev, care nu a avut nimic criminal la percheziție, nu a pledat vinovat pentru apartenența la comunitatea social-democrată, dar în timpul interogatoriilor ulterioare a mărturisit că a participat la întâlniri în apartamentele lui Bogatyrev și Ivan Fedorov , cât și în câmp , lângă șina Căii Ferate Baltice, dar nu își amintește că la ultima ședință a vorbit despre necesitatea emiterii unei contestații privind deducerile la uzina Putilov Învinuitul inginer-tehnolog Yevgeny Georgiev Bogatyrev, care, de asemenea, nu a găsit nimic criminal în timpul percheziției, în timpul audierilor din timpul interogatoriului a negat implicarea sa în acest interogatoriu Țăranul acuzat Timofei Timofeev Samokhin, pledând vinovat, a mărturisit că a fost angajat în activități revoluționare din vara anului la Moscova, unde a participat la adunările muncitorilor Ajuns la Sankt Petersburg, a plecat să lucreze la șantierul naval baltic și a început să-și viziteze cunoștinții din Moscova Shepelev, Morozov și Demichev, iar prin aceștia a făcut cunoștință cu Zinoviev, Karamyshev și Malishevsky; Zinoviev i-a dat pamflete să citească: "Țesătorii", "Ziua lucrătoarei" și "Foametea țărului", iar Malișevski, așa cum am menționat mai sus, a venit de mai multe ori la Samokhin și a vorbit despre organizarea cercurilor muncitorilor Cernîșev, Evgheni Bogatyrev și Anatoly Vaneev l-au vizitat în același mod; acesta din urmă a venit împreună cu Zinoviev și Karamyshev și le-a citit despre greva de la Bialystok Acuzatul Samokhin recunoaște că pe decembrie a participat la o întâlnire în apartamentul lui Ivan Fedorov și a fost ales secretar La sfârșitul lunii decembrie, potrivit acestuia, un intelectual necunoscut de el a venit la Samokhin și i-a predat aproximativ o sută de foi de pliante care începeau cu cuvintele: "Tovarăși muncitori, grevele recente i-au adus pe proprietarii noștri capitaliști într-o confuzie extraordinară" și "Ce este criminalist socialist și politic" *) În ultima proclamație, "socialistul" este prezentat ca un binevoitor al poporului, sacrificându-se, mergând împotriva guvernului nostru "barbar", care apără interesele patronilor și crescătorilor de fabrici și dorește să-l țină pe bietul muncitor în mâinile sale pentru a-i lua calm ultimii bănuți în sânge pentru lux și mofturi animale funcționari Samokhin le-a dat o parte din aceste pliante lucrătorilor care locuiau cu el, Vasily Titov și Mihail Kirillov, pentru a le împrăști la uzina din Marea Baltică, iar restul le-a ascuns la locul muncii lui la uzină Una dintre proclamațiile "Ce este un socialist și un criminal politic" muncitorul Efim-Larionov Yegorov, în prezența lui, Samokhin, a lipit-o pe gardul fabricii Această ultimă împrejurare a fost confirmată de muncitorul Osip Maksimov, care a văzut declarația menționată la fabrică lipită de gard Același Maksimov a mărturisit că a văzut proclamația lui Vasily Titov "Tuturor muncitorilor din Sankt Petersburg", iar Titov și Samokhin au dat același fel de pliante pentru a le citi muncitorului Grigori Sarafanov În plus, din mărturiile acuzatului Malinin și ale lucrătorilor Grigory Nikandrov și Ivan Savelyev interogați în timpul anchetei și numiții Sarafanov și Maksimov, s-a dovedit că, după arestarea lui Samokhin, înainte ca poliția să sosească la Baltiysky Zavod pentru a percheziționa bancul de lucru al lui Samokhin, Titov a

examinat acest banc de lucru și a luat măsuri pentru a ascunde de poliție pachetele cu niște hârtii sau cărți Având în vedere instrucțiunile de mai sus, Vasily Osipov Titov, Mihail Kirillov și Efrem Larionov Yegorov au fost audiați în calitate de inculpați, cu percheziții efectuate în locuințele lor, nefiind găsit nimic penal Acuzatul Vasily Titov a mărturisit că, în timp ce locuia cu Samokhin, a văzut apelurile sale începând cu cuvintele "Tovarăși muncitori", "Toți lucrătorii din Sankt Petersburg" și "Ce este un criminal socialist și politic", au fost până la o sută copii Samokhin a făcut apeluri muncitorilor să citească și a predat o parte din pliante departamentului de construcții navale al uzinei După ce a primit apeluri de la Samokhin, pe care le-a păstrat în dulapul său din fabrică, Titov le-a arătat muncitorilor Sarafanov și Maksimov și a auzit că Efim Yegorov a lipit un pliant cu titlul "Ce este un socialist și un criminal politic" pe gardul fabricii De asemenea, Titov nu a negat că înainte ca poliția să percheziționeze banca de lucru .) Scrisă de IV Babușkin și publicată de Uniunea Luptei · Note de L Martov - Samokhin, a scos ultimul pachet din dulap, care a fost ars Învinuitul, un negustor Penza, Mihail Afanasiev Kirillov, a explicat că iarna Samokhin, întâlnindu-l pe scări, i-a înmănat un mănunchi de cearșafuri, cerându-i să le împrăște în atelierul de construcții navale al Șantierului Naval Baltic; Kirillov a citit imediat pe scurt ceea ce era tipărit pe foi cu cerneală liliac și, văzând că foile vorbeau despre tulburări de la fabricile din Thornton, Laferm și altele, precum și despre strâmtoarea guvernului, a returnat pachetul lui Samokhin, refuzând să-și îndeplinească cerere În cele din urmă, acuzatul Yefim Larionov Yegorov a recunoscut că a lipit o proclamație pe gardul fabricii "Ce este un socialist și un criminal politic" A făcut acest lucru la cererea lui Samokhin, care i-a dat trei astfel de foi și anterior îi dăduse cărți de citit; unul dintre ei a povestit despre revolta muncitorilor din Anglia Proclamațiile lui Samokhin: "Tuturor muncitorilor din Sankt Petersburg", "Tovarăși muncitori, grevele din ultima vreme au adus o confuzie extraordinară stăpânilor noștri capitaliști" și "Ce este un socialist și un criminal politic" au venit, după cum s-a aflat prin anchetă , din repetat mai sus menționat Julius Zederbaum, și Apeluri apărute în primele zile ale lunii ianuarie la fabrica Lebedev cu privire la o grevă care avusese loc la această fabrică au fost emise de medicul Lyakhovsky În prezentarea anterioară, s-a indicat deja că Tsederbaum! iar Lyakhovsky a aparținut grupului social-democrat al "vechii intelectualități" și că la decembrie, Julius Zederbaum, împreună cu Starkov, a participat la o întâlnire a muncitorilor Zinoviev și Karamyshev, a luat manuscrisul apelului de la primul pentru tipărire și l-a predat muncitorilor numiți înainte de de coli din acest apel spre distribuire la fabrica Putilov Cât despre Lyakhovsky, relativ, s-a afirmat deja mai sus că el a fost liderul cercurilor muncitorești ale lui Merkulov și Shelgunov După arestările din decembrie, care nu i-au afectat pe Zederbaum și Lyakhovsky, aceștia din urmă și-au continuat activitățile criminale Învinuitul Vasily Volynkin a mărturisit că în noaptea de decembrie a fost efectuată o percheziție la locul său, acesta fiind lăsat în libertate Trei zile mai târziu a fost la Semyon Afanasyev și Zederbaum și Lyakhovsky au venit acolo A început să le reproșeze faptul că, datorită participării sale la adunări, a fost căutat, a rămas fără loc și fără o bucată de pâine La aceasta, Lyakhovsky a răspuns: "Nu vă descurajați, căutările au fost efectuate și luate de ani de zile" și i-a dat lui Volynkin ruble, iar apoi acuzatul Babușkin, care a servit ca intermediar între intelectuali

și muncitori și a călătorit la apartamente ale intelectualilor cunoscuți de el, a adus Lepiv Sobr Soci, orașul I LA - el încă ruble dec Volynkin a mers în partea Vyborg, la fostul său coleg de cameră Kuzma Tsarkov și l-a găsit acolo într-o tavernă cu Semyon Afanasyev. Țarkov l-a întrebat pe Volynkin dacă a primit o scrisoare, pe care i-a trimis-o prin muncitorul Fiodor Mihailov (alias "englezoaica") și Semyon Afanasyev, că Volynkin ar trebui să meargă la Lyakhovsky și să-i ceară să trimită "pliante excitante" pentru că au avut Vyborgskaya a fost în grevă pentru a treia zi la fabrica lui Lebedev, dar între timp nu există pliante. Volynkin nu a primit o astfel de scrisoare, iar Afanasyev s-a scuzat că nu l-a văzut pe Volynkin și nu i-a putut transmite cererile lui Țarkov. După aceea, Țarkov, Afanasyev și Volynkin, neștiind apartamentul lui Lyakhovsky, au încercat totuși să aranjeze o întâlnire cu el; Pentru a face acest lucru, Volynkin și Afanasyev s-au dus de două ori la muncitorul menționat anterior Pyotr Gribakin, cerându-i să-l sune pe Babușkin, care, după cum am menționat mai sus, ar putea aranja nunta dorită. Pe decembrie, Gribakin i-a dus la taverna lui Iusov, vizavi de fabrica lui Thornton, și după un timp la chemat pe Volynkin în stradă, unde acesta din urmă l-a văzut pe Lyakhovsky, căruia i-a transmis cererea lui Țarkov. Lyakhovsky a promis a doua zi că va merge pe strada unde locuiește Tsarkov, cu care Volynkin trebuia să-l prezinte. A avut loc întâlnirea cu Țarkov numit de Liakhovsky; ianuarie, întâlniți-l la Academia de Artilerie. Volynkin nu a fost la a doua întâlnire, dar a auzit de la Țarkov că Lyakhovsky și un alt prieten de-al său l-au văzut și că la fabrica lui Lebedev au fost tipărite de pliante, dintre ele au fost ndklern, iar restul au fost împrăștiate, cu excepția câtorva exemplare, care Țarkov l-a dus pe Baranov la moară și acolo a citit și împreună cu muncitorii. Aceste pliante, tipărite în mod memografic, sunt disponibile la anchetă; par a fi publicate din "Uniunea de Luptă pentru eliberarea clasei muncitoare" și de dublu conținut. Una dintre ele este "Cerințele țășătorilor fabricii Lebedev", care sunt casate. Să fie lansat! Muncitori din fabrică arestați pentru revoltele care au avut loc în această fabrică pe decembrie, iar alții încep cu cuvintele: "Tovarăși, pe decembrie, ați dovedit-o" și conțin aprobarea muncitorilor pentru rezistența lor, spunând totodată că poliția în mod ilegal, fără niciun motiv, a reținut mulți țășători pentru a-i intimida pe alții că de partea tâlharului-proprietar al fabricii erau capitala acestuia, inspectorul de fabrică, poliția, jandarmii și legile rusești, care interzic muncitorilor să se înțeleagă în treburile lor; nu era nimeni de partea muncitorilor, din moment ce muncitorii nu au prevăzut un asemenea caz - Ő - și nu au aranjat între ei un sindicat tovarășesc al muncitorilor pentru a rezista pe toată durata grevei cu banii strânși în avans; muncitorii sunt sfătuiți să se pregătească pentru luptă, iar când devine posibil, atât ca o singură persoană, trebuie să renunțe la muncă. Inculpații Semyon Afanasyev și Kuzma Tsarkov au confirmat mărturia de mai sus a lui Volynkin, iar Tsarkov a adăugat următoarele. După ce Volynkin l-a crescut cu Lyakhovsky pe Sampsonovsky Prospekt la ianuarie, Lyakhovsky a început să-l întrebe despre circumstanțele grevei de la fabrica lui Lebedev și a cerut informații detaliate pentru a întocmi un recurs. Pentru a-i transmite lui Lyakhovsky aceste informații, Țarkov s-a adresat țășătorului fabricii Lebedev, Fiodor Mihailov (engleza), iar în aceeași zi, seara, lângă școala de asistent medical, Țarkov și englezoaica l-au văzut pe Lyakhovsky. A doua zi, în conformitate cu o înțelegere cu Lyakhovsky, Țarkov și Fiodor, englezoaica a venit la dulapul de la colțul dintre Sampsonievsky

Prospekt și Neishlotsky Lane și l-a întâlnit acolo pe Lyakhovsky, care era însoțit de un alt intelectual. În camera de portar, Lyakhovsky i-a spus lui Tsarkov că cearșafurile sunt gata, iar după aceea, ieșind în stradă, i-a dat lui Tsarkov un mănunchi de cearșafuri și i-a spus lui Tsarkov să împrăstie toate foile în fabrică și să nu lase nici una pentru frica de a fi căutat. Lyakhovsky a vrut să afle rezultatul împrăstierii pliantelor și au convenit să se întâlnească pe ianuarie în tractorul lui Leikin de pe strada Dvoryanskaya. În această cârciumă, Tsarkov l-a informat pe Liakhovsky că i-a predat de coli de hârtie englezoaicei Fiodor, care le-a împrăștiat pe războaiele din fabrică; restul au fost parțial aruncați noaptea prin fereastra fabricii, parțial pe coridorul casei în care locuiește Tsarkov. La aceeași întâlnire din apartamentul lui Leikin, Lyakhovsky l-a sfătuit pe Tsarkov să nu-și limiteze activitățile la distribuirea de pliante, ci să amenajeze un apartament pentru întâlnirile muncitorilor din partea Vyborg și a promis că îi va prezenta pe Tsarkov și englezoaica Fiodor la un fel de întâlniri pe insula Vasilyevsky. Conform indicațiilor de mai sus cu privire la activitatea criminală a lucrătorilor Fiodor Mihailov (alias englezoaica) și Piotr Gribakin, aceștia au fost interogați în calitate de inculpați, iar Fiodor Mihailov a confirmat mărturia de mai sus a lui Tsarkov și a explicat că a luat foile primite de la acesta din urmă în fabrică Lebedev și a pus acolo în dulapul cu apă învinuitul Gribakin a negat orice participare la dosar, între timp, după cum s-a indicat mai sus, a menținut relații cu Malishevsky, a aranjat o întâlnire între Liakhovsky și Volynsky, după cum a mărturisit acesta din urmă, ia exprimat lui Volynkin că muncitorii nu trebuie să fie singuri, ci împreună, în numere mari, pentru a-și exprima cererile deodată și a adăugat în același timp că * - acum suveranul călătorește adesea din palat în palat, dar în timpul interogatoriilor Gribakin nu a confirmat această mărturie a lui Volynkin. Cât despre Julius Zederbaum, informațiile date în această concluzie cu privire la el sunt completate de mărturia acuzaților Shepelev și Lvov, din care reiese că la ianuarie, Zederbaum i-a adus lui Shepelev, care la acea vreme avea Lvov, copii din contestații, care erau împăturite în trei foi, astfel încât să existe câte un apel în fiecare pachet: "Toți muncitorii din Petersburg", "Tovarăși muncitori" și "Ce este un socialist și un criminal politic". Zederbaum a spus că pe ianuarie aceste proclamații vor fi împrăștiate în de fabrici și fabrici și că a adus ceea ce i-a mai rămas. Zederbaum a sugerat că Shepelev și Lvov împrăstie apeluri la fabrica Putilov. Shepelev depune mărturie că a luat de coli de hârtie de la Zederbaum, dintre care a lăsat trei la fabrică, i-a dat una lui Morozov, iar Kalinin i-a luat restul. Lvov spune că a ars proclamațiile pe care le-a primit de la Zederbaum; Același lucru susține și Kalinin, care a mărturisit că a primit de la Shepelev doar un pachet de trei foi. În timpul perchezițiilor de la Zederbaum și Lyakhovsky nu s-a găsit nimic criminal. Interogat în calitate de inculpat, Yuli Iosifov Tsederbaum a pledat nevinovat de apartenența la comunitatea social-democrată și a declarat că nu-l cunoaște pe acuzat conform "anchetei muncitorilor, nu a fost la niciuna dintre adunările lor și nu a distribuit contestații. Învinuitul medic Iakov Meerovich-Leibovici Lyakhovsky, care inițial și-a negat vinovăția, a mărturisit la sfârșitul interogatoriului că, la sfatul unuia dintre cunoscuții săi medic, pe care a refuzat să-l numească, el, dorind să afle viața muncitori, au vizitat de mai multe ori apartamentul lui Nikita Merkulov din afara Nevsky Zastava, unde au purtat conversații cu muncitorii despre viața și ființa lor, care nu conțineau nimic criminal. Pe

decembrie, un prieten doctor i-a spus lui Liakhovsky că muncitorul Vasily (adică Volynkin) vrea să-l vadă, cei doi s-au dus la Volynkin pe partea Vyborg, l-au găsit într-o tavernă, iar Volynkin i-a informat că a existat un ciocnirea muncitorilor dintr-o fabrică cu proprietarul și că un muncitor din această fabrică, Grigoriev (adică Kuzma Grigoriev Tsarkov), vrea să-l vadă pe Lyakhovsky Lyakhovsky l-a văzut pe acesta din urmă singur a doua zi, fără un prieten doctor și a aflat de la Tsarkov detaliile coliziunii Neștiind ce sfat să-i dea lui Tsarkov, și-a făcut o întâlnire cu el pe strada Nizhegorodskaya și el însuși a mers la medicul menționat mai sus și i-a spus totul La ora convenită, aducerea medicului la Strada Nizhegorodskaya, a părăsit doctorul cu Tsarkov și nu cunoaște conversația care a avut loc între ei Dar două-trei zile mai târziu, la cererea medicului, s-a dus la taverna lui Leikin pentru a afla despre soarta țesătorilor din Țarkov, care a spus că țesătorii au fost nevoiți să accepte o reducere a salariului El nu a dat niciun fel de contestație muncitorilor, dacă a făcut-o prietenul său doctor, nu știe Dar această mărturie este respinsă de mărturia de mai sus a lui Volynkin, Țarkov și Fiodor, englezoaica, din care este clar că Țarkov a primit apeluri de la Lyakhovsky, și nu de la asociatul său, care a rămas nedescoperit în timpul interogatoriului Pe lângă persoanele enumerate, cetățeanul de onoare ereditar Alexander Vladimirov Nagorov, fostul student al Institutului de Tehnologie din Sankt Petersburg Yakov Petrov Ponomarev, țăranii Amos și Yakov Konstantinov Lebedev, soția meșterului Natalya Stepanova Keyser, negustorul Kolpino Konstantin Konstantinov Kupriyanov, țăranul Nikolai Efremov Dudinsky , student al Academiei Medicale Militare Nikolai Alekseev Bogoraz, stomatologi seniori ai Universității din Sankt Petersburg Viktor Konstantinov Serezhnikov și Nikolai Vasilyev Mitrofanov-Shemanov și studenți ai cursurilor superioare pentru femei Elena Vasilyeva Sibirskaya și Anna Mikhailova, cu privire la care datele inițiale de observație, care au servit drept bază pentru interogarea acestor persoane în calitate de inculpați, nu au fost confirmate în timpul interogatoriului, cu excepția lui Nagorov și Kataurova, care sunt condamnați pentru deținerea de publicații revoluționare Acest lucru se vede din următoarele date în legătură cu fiecare dintre persoanele numite:) În ceea ce privește Alexandru Nagorov, mesajul Departamentului de Poliție din decembrie afirmă că Nagorov a aparținut cercului social-democrat, împreună cu Zaporozhets, Malchenko, Sibileva și alții și, în funcție de repartizarea rolurilor între membrii cercului , a participat la conducerea afacerilor comune și la organizarea asistenței financiare pentru lucrătorii implicați în anchete, în plus, Sibileva, cu asistența lui Nagorov, a trimis în repetate rânduri sume de bani prin Norinskaya, care a fost acuzat în cadrul acestei anchete, muncitorilor Konstantin Norinsky, Fischer, Keizer, Login Zhelabin și Nikolai Bogdanov, care au fost implicați în ancheta despre grupul Narodnaya Volya Conform unei percheziții efectuate la reședința lui Nagorov din satul Murzinka, au fost găsite pamfletele lui Herzen "Țesătorii" și "Trecutul și Dumas" (ediția Geneva din) - Interogat în calitate de acuzat, Alexander Nagorov, fără a pleda vinovat de apartenența la vreo comunitate antiguvernamentală, a mărturisit că a achiziționat de la el lucrările găsite și că nu cunoștea nici una dintre persoanele implicate în această anchetă, cu excepția Verei Sibileva , cu care s-a întâlnit cu o cunoștință comună de-a lor în urmă cu doi ani și apoi a văzut-o odată întâmplător pe stradă Această mărturie a lui Nagorov a fost respinsă de anchetă Deși acuzatul Gall a mărturisit că Norinskaya, care locuia în apartamentul

său, a mers să facă rost de bani pentru muncitorii expulzați de la biletele trase de cai la Murztshka, dar această declarație a lui Gall, care aparent conține indicii care se potriveau personalității lui Nagorov, nu a fost confirmată în continuare anchetă, deoarece Norinskaya, care a locuit cu Gall în iarna și primăvara lui , a arătat că ea era Nago -[■oi-; dar ea nu știe și nu a depășit Nevsky Zastava și, în afară de aceasta, s-a dovedit că călătoriile lui Norinskaya indicate de Gallus, în orice caz, nu au făcut-o s-ar putea referi la Nagoroy, deoarece până la septembrie , acesta din urmă nu a locuit în Murziiks, ci de-a lungul căii ferate Nikolaev la uzina Glukhoozersky și abia de la data indicată s-a transferat la serviciul la uzina siderurgică Obukhovsky, situată între Murzinka și satul Aleksandrovski) Lucrătorul Uzinei Baltice, fiul soldatului Konstantin Kupriyanov, conform informațiilor de informații, a fost membru al așa-numitului grup central pentru conducerea mișcării muncitorești și a participat la întâlnirile muncitorilor în apartamentul acuzatului Ivan Ivanov Yakovlev, în casa nr de pe strada Palichnaya În timpul percheziției, nu a fost găsit nimic criminal la Kupriyanov, iar în timpul interogatoriului, fără a pleda vinovat, a mărturisit că îl cunoaște pe Yakovlev și că uneori l-a vizitat, dar, în același timp, nu a găsit niciodată alți cunoscuți ai lui Yakovlev cu el Ancheta nu a găsit niciun indiciu cu privire la relațiile lui Kupriyanov cu alte persoane implicate în caz, iar în timpul tuturor interogatoriilor din timpul anchetei nu au fost obținute date care să confirme activitățile criminale ale lui Kupriyanov) Natalya Stepanova, un muncitor la manufactura de cauciuc, care s-a căsătorit cu inculpatul din această anchetă la sfârșitul lunii iulie Meșterul Ivan Keyser din Sankt Petersburg, a fost adus în calitate de inculpat având în vedere că apartamentul ei de la numărul de pe strada Kolpinskaya, unde locuia înainte de căsătorie, era, se pare, un loc pentru adunări de muncitori și pentru un depozit de revoluționari - scrieri și că inculpații Vera Sibileva, Elizaveta Agrinskaya și Ivan Keyser au vizitat acest apartament S-a spus deja mai sus că Sibileva și Agrinskaya, după cum aflu prin anchetă, au venit la Natalya Stepanovby, ca mireasa lui KeyEer, dorind să învețe din adresa ei a Keyser din Kolpyn; În ceea ce privește adunările muncitorilor din apartamentul menționat mai sus și depozitarea publicațiilor revoluționare, observate de agenți, trebuie avut în vedere că aceeași proprietară cu care a locuit Stepanova locuia Elizaveta Zhelabina și acuzatul Ivan Ivanov Yakovlev și, prin urmare, instrucțiunile date de agenți pot fi atribuite în mod egal fiecăreia dintre aceste persoane; cât despre nasul lui Keyser, cei depășiți de relația lui strânsă cu Natalya Stepanova, ca și cu mireasa sa În timpul percheziției la Natalya Keyser nu s-a găsit nimic criminal, iar fosta ei proprietară Olga Ivanova, audiată în calitate de martor, a mărturisit că niciunul dintre muncitori nu a mers la acuzat Saya Natalya Keyser a confirmat în timpul anchetei că Sibileva a vizitat-o în Agrinskaya în scopul indicat mai sus și și-a negat vinovăția în activități antiguvernamentale) Muncitorul fabricii Putilov, țăranul Nikolai Efremov Dudinsky, a fost printre celelalte persoane supuse, în noaptea de decembrie , unei percheziții din ordinul Departamentului de Poliție, având în vedere informațiile sub acoperire că învinuiții Boris Zinoviev și Piotr Karamyshev în iunie , în timpul revoltelor de la fabrica Putilov, temându-se de o percheziție, s-au mutat din apartamentele lor cu participarea lui Dudinsky și a acuzatului Pyotr Akimov, publicațiile revoluționare stocate în acest apartament Căutarea menționată anterior nu a dus la niciun rezultat pozitiv, iar violul sub

acoperire care a provocat-o nu a dat nicio dovadă Înviniutul Zinoviev, printre altele, a mărturisit că la începutul anului a încercat să înființeze un cerc muncitoresc în satul Tentelevka din Karamyshev, care a închiriat acolo o cameră în apartamentul soților Dudinsky, dar aceste încercări au fost fără succes, deoarece Dudinsky și celălalt chiriaș al său, Must, nu au fost interesați de cerc, iar Karamyshev a părăsit acest apartament, mutându-se să locuiască cu Zinoviev în Ogorodny Lane În plus, în timpul interogatoriului, învinutul Efremov, printre altele, a mărturisit că la aprilie , în timpul unei întâlniri cu Nikolai Ivanov pentru a alege adjunctul lui Ivanov, Dudinsky a fost prezent și în timpul plecării sale din St , și alți participanți la întâlnire, nu este vizibil că Dudinsky a avut fericire activă în ea Înviniutul Dudinsky, în timpul interogatoriului, a mărturisit că nu aparținea niciunui cerc secret, nu i-a ajutat pe Zinoviev și Karamyshev să ascundă cărți interzise în afara apartamentului lor și că pe aprilie a vizitat cu adevărat unul dintre cunoscuții lui, Nikola Ivanov, unde l-a sunat Karamyshev, acolo l-a văzut pe Nikolai și Konstantin Ivanov, Efremov, Zinoviev, Karamyshev și altă persoană Nu s-a așezat cu ei, dar într-o altă cameră, la cererea lui Konstantin Ivanov, a examinat pistolul deteriorat al acestuia din urmă și a plecat curând acasă și, prin urmare, nu știe despre ce vorbeau cei adunați la Ivanov, a auzit doar cum Zinoviev i-a spus lui Karamyshev că este necesar să se amenajeze o casă de lucru) Nikolai Alekseev Bogoraz, student al Academiei de Medicină Militară, a fost supus unei percheziții și adus în judecată având în vedere declarația inițială făcută în Departamentul de Securitate de învinutul Volynkin, care, pe baza cardurilor fotografice care i-au fost arătate , l-a recunoscut pe Bogoraz ca o persoană care a condus cercurile muncitorilor secreți pentru avanpostul Nevski La percheziție, la Bogoraz nu s-a găsit nimic criminal, iar la interogatoriu el însuși și-a negat vinovăția Prin urmare, în timpul interogatoriului, la prezentarea acuzațiilor personal Bogoraz și Lyakhovsky lui Volynkin, s-a dovedit că Volynkin l-a arătat în mod eronat către Bogoraz și că toate declarațiile sale cu privire la activitățile criminale ale lui Bogoraz ar trebui atribuite nu lui Bogoraz, ci lui Lyakhovsky În continuare, în ceea ce privește cei aduși la anchetă:) fiica preotului Elena Vasilyeva Sibirskaya și studentii Universității din Sankt Petersburg,) Viktor Konstantinov Serezhnikov și) Nikolai Vasiliev Mitrofanov-Shemanoia, în raportul menționat al Departamentului de Poliție, s-au obținut următoarele informații, obținute prin observație La septembrie , Anatoly Vaneev, acuzat în cadrul acestei anchete, în haine civile, a venit la acuzatul Mihail Nazvanov, unde a sosit în curând Elena Sibirskaya Totodată, acuzatul Vladimir Ulyanov s-a apropiat și de casa în care locuia Nazvanov, dar fără să intre în casă, a plecat curând Un sfert de oră mai târziu, Vaneev, împreună cu Sibirskaya, au condus la casa numărul de pe strada Gorokhovaya, Sibirskaya a rămas în așteptare într-un taxi, iar Vaneev s-a dus la studentul Serezhnikov O jumătate de oră mai târziu, Vaneev l-a părăsit pe acesta din urmă, însoțit de studentul Mitrofanov-Z-Shemanoia, și au transportat și așezat pe taximetrist o valiză din piele galbenă, pe care Sibirskaya a dus-o la apartamentul ei Mitrofanov-Shemanoia, care a însoțit-o o parte din drum, s-a dus la apartamentul său, a scos un mănunchi de hârtii și i l-a predat lui Sibirskaya Toate aceste împrejurări au atras atenția asupra lor, având în vedere informațiile de informații de la care abia înainte se întorsese frontieră Ulyanov a adus un număr semnificativ de publicații revoluționare Conform perchezițiilor, nu a fost găsit nimic criminal la

Mitrofanov-Shemanov, Serezhnikov avea un catalog de publicații interzise și extrase din eseuri pe o problemă de muncă, iar Sibirskaya și fiica locotenentului colonel Anna Mikhailova Kataurova, care locuia cu ea) au fost luate de parte; primul are broșura "Țesători", iar al doilea are broșura "Ziua de lucru" Interogați în calitate de inculpați, Sibirskaya, Mitrofanov-Shemanov și Serezhnikov, pledând nevinovați de apartenența la comunitatea social-democrată, au mărturisit că nu se cunoșteau și nici nu îl cunoșteau pe Ulyanov Anatoly Vaneev și Nazvanov, cu excepția lui Serezhnikov, care l-a vizitat pe Vaneev și că în septembrie nu au purtat nicio valiză , iar el nu-l cunoaște personal pe acuzat și, deoarece observația nu a fost în negru, în spatele întinericului a putut să nu deslușească persoanele care poartă valiza, indicațiile că Vaneev și Sibirskaya au fost la Nazvanov, că Vaneev s-a dus la Serezhnikov pentru o valiză și că Mitrofanov-Shemanov a plecat de la Sibirskaya de la Serezhnikov, care pe drum s-a dus la el pentru un pachet, se bazează doar pe presupunerea că tot ceea ce este descris s-a întâmplat în casele în care locuia acuzatul numit La fel, identitatea femeii care poartă valiza nu a fost determinată cu precizie Din mărturiile lui Korotkov și ale supraveghetorului de poliție Tsvetkov, reiese clar că femeia în cauză era învelită într-o glugă Ajunsă la casa nr de-a lungul liniei a -a a insulei Vasilievsky, a intrat în curtea acestei case cu o valiză și a vorbit despre ceva cu portarul; Atunci Korotkov nu l-a întrebat pe acest portar cine este această femeie și abia a doua zi a aflat Tsvetkov identitatea ei, lucru pentru care l-a întrebat pe portar și, potrivit acestuia, a ajuns la concluzia că trebuie să fi fost Sibirskaya, care locuia într-o casă rea, deși portarul și i-a spus că acesta din urmă nu poartă glugă Serviciul Dankov și proprietara din Sibirskaya, Anna Volkova, au certificat că Sibirskaya nu a adus nicio valiză la ora stabilită, că nu avea glugă și că persoana care a adus valiza nu poate locui în casa lor, din moment ce curtea lor în această casă era o plimbare Inculpații Anatoly Vaneev și Nazvano(r) au negat și ei cunoștințele lor cu Sibirskaya și i-au interogat pe Vera și Arseniy Nechaev, la direcția lui Nazvanov, au mărturisit că în seara zilei de septembrie, adică când, conform informațiilor de informații, Vaneev și Sibirskaya au venit la Nazvanov, Nazvanov se afla în Kolpino în ziua onomastică a Verei Nechaev - - bătălia În ceea ce privește broșurile "Țesătorii" și "Ziua de lucru" găsite la Sibirskaya și Kataurova, ei au explicat că, deoarece Sibirskaya era responsabilă de biblioteca cursurilor superioare pentru femei, studenții cursurilor aduceau adesea diverse cărți în apartamentul lor în lipsa lor și acolo trebuie să fie cineva unul dintre ei a lăsat și broșurile menționate Sibirskaya a adăugat la aceasta că a găsit broșura "Tkachi" pe biroul ei cu o notă " k pentru citit" În cele din urmă, în raport cu acuzații:) student al Institutului Tehnologic din Sankt Petersburg Yakov Petrov Ponomarev și muncitori) Amos și) Yakov Lebedev, după cum se vede din mesajul Departamentului de Poliție din ianuarie , acolo au fost instrucțiuni ale informațiilor că apelul "Către toți muncitorii din Sankt Petersburg" care a apărut la sfârșitul lunii decembrie a fost întocmit de acuzații Zederbaum și Lyakhovsky și tipărit de Ponomarev și că "la fabrica Pal acest apel a fost împrăștiat de către muncitorii Amos și Yakov Lebedev Această Informație nu a fost susținută de nimic în timpul interogatoriului, din cauza negării de către Ponomarev și Lebedev în timpul interogatoriului acestor circumstanțe Ponomarev a mărturisit că nu îi cunoaște pe Zederbaum și Lyakhovsky, deși Zederbaum a mărturisit contrariul, iar acuzatul Muromov a explicat că îl cunoaște pe Ponomarev

ca pe o persoană care simpatiza cu mișcarea social-democrată și nu au fost stabilite date concrete în spatele acestei anchete care să certifice tipărirea contestațiilor de către Ponomarev După o căutare, broșura lui Hoffmann Zece porunci pentru clasa bogată, cu un conținut revoluționar, a fost luată de la Ponomarev Cât despre lebedevi, care, la percheziție, nu au găsit nimic criminal, au mărturisit că nu au împrăștiat contestația, dar au auzit că unele contestații au apărut la fabrica Pal cu o săptămână înainte de sărbătorile Nașterii Domnului În această săptămână, Iakov Lebedev, conform mărturiei sale, nu a mers niciodată la fabrică din cauza unei boli, ceea ce a fost pe deplin confirmat de informațiile culese despre această împrejurare, după cum se poate vedea din raportul Departamentului de Securitate din ianuarie Din toate cele de mai sus, se poate observa că ancheta a stabilit date care indică faptul că grupul "Narodnaya Volya", complet supărat în de urmărirea penală, a fost înlocuit în propaganda guvernamentală agresivă în rândul muncitorilor de persoane cu aceleași convingeri ca și Narodnaya Volya, dar care a început să acționeze conform unui program diferit și au fost numiți social-democrați Acest program a fost conturat în pamflete subterane publicate într-o tipografie secretă și a constat în reunirea treptată a muncitorilor pe baza luptei lor pentru interesele lor economice într-o singură masă organizată, în forme astfel încât lupta - - din punct de vedere economic, va servi drept școală pentru muncitori și va atrage constant masele în lupta pentru drepturile politice, care va distruge sistemul de stat existent Punându-și drept ultim scop o lovitură de stat prin forța organizată a muncitorilor, social-democrații, după cum se vede din pamfletele și apelurile subterane pe care le-au vehiculat, care chemau muncitorii la grevă sau susțineau ciocnirile care deja apărute între muncitori și angajatorii lor, i-au indicat în mod invariabil pe muncitori către guvernul ca principalul lor dușman care acționează, parcă, pe spatele proprietarilor în detrimentul muncitorilor Ancheta a stabilit că în și "social-democrații" au format o comunitate între ei pentru propagandă comună antiguvernamentală prin cercurile secrete ale muncitorilor Una dintre aceste comunități, cunoscută printre alți social-democrați ca "vechea intelectualitate", aparținea acuzatului Piotr Zaporozhets Gleb Krzhizhanovsky, Vladimir Ulyanov, Anatoly Vaneev, Vasily Starkov, Julius Zederbaum, Yakov Lyakhovsky, Alexander Malchenko, Konstantin Takhtarev și Alexander Nikitin Vera Sibileva și Elizaveta Afinskaya au fost angajate în aceeași activitate cu ele, asistate de Stepan Bykovsky, Elena Afinskaya și Elena Ustrugova Panteleimon Lepeshinsky și Pavel Romanenko s-au angajat în tipărirea lucrărilor social-democraților cu complicitatea lui Stepan Gyanitsky În plus, comunitatea criminală a găsit asistență în acuzații Mihail Nazvanov și Vasily Vaneev Comunitatea social-democrată, în propaganda sa criminală în cercurile muncitorești, a întâlnit colaboratori activi dintre cei mai propaganداți muncitori, care au adunat în jurul lor cercuri individuale de muncitori; Membrii acestei comunități social-democrate au preluat corupția politică treptată a membrilor acestor cercuri secrete Astfel de angajați ai social-democraților, după cum a constatat în anchetă, erau muncitori: Vasily Antushevsky, Nikolai Ivanov, Nikolai Ryadov, Nikita Merkulov, Vasily Shelgunov Ivan Babușkin, Boris Zinoviev și Pyotr Karamyshev Acestor persoane li se alătură grupuri de lucrători pe care i-au atras în cercurile lor Separat, după cum se reiese din prezentarea anterioară, activitatea infracțională a fiecăreia dintre aceste persoane a fost exprimată astfel: , Student al Institutului de Tehnologie din Sankt Petersburg Petr Kuzmin Zaporozhets este una dintre

principalele figuri ale comunității; a compilat articole cu conținut revoluționar găsite de la Anatoly Vaneev pentru ziarul subteran Rabocheye Delo, conceput de social-democrați și a scris și un articol care s-a dovedit a fi în posesia acuzatului Malcenko - - "Lupta împotriva guvernului", a păstrat un număr semnificativ de publicații antiguvernamentale și le-a distribuit între muncitori, a participat la adunarea membrilor comunității în Pădurea Specifică, a condus sub pseudonimul "Vasili Fedorovich" cercurile muncitorilor lui Nikolai Ivanov și Ryadov, a participat și a condus adunările muncitorilor care s-au adunat în apartamentele muncitorilor Merkulov, Zinoviev și Karamyshev, precum și Peter Akimov Inginerul tehnologic Gleb Maximilianov Krzhizhanovsky este condamnat pentru distribuirea de publicații revoluționare în rândul muncitorilor și cercurilor muncitorești organizate El a plătit pentru apartamentul muncitorilor Porfiri Mihailov, Volynkin și Tarkov și a supravegheat studiile cercului lor, numindu-se "Grigori Ivanovici"; a condus același cerc al lui Merkulov, unde a introdus noi lideri pentru propagandă în cadrul programului social-democrat, și anume Ulyanov și Lyakhovsky, l-a convins pe muncitorul Tarkov să organizeze un cerc secret de muncitori pe partea Vyborg, a amenajat o casă sigură pe insula Vasilevsky cu muncitorul Ivan Fedorov, unde au avut loc întâlnirile sale cu diverși muncitori și adunări și a participat la întâlnirile secrete ale muncitorilor care au avut loc în septembrie în Ogorodny Lane, în apartamentul muncitorilor Zinoviev și Karamyshev Vladimir Ilyin Ulyanov, asistent avocat, a călătorit în străinătate în vara anului , unde, potrivit informațiilor de informații, a intrat în relații cu emigrantul Plehanov pentru a stabili metoda d t în alcătuirea articolelor pentru ziarul subteran al lui comunitatea Rabocheye Delo, a condus cercurile lui Merkulov și Shelgunov în afara Nevsky Zastava, a participat la adunări la Tsvan Fedorov de pe insula Vasilyevsky și în apartamentul lui Zinoviev și Karamyshev din Ogorodny Lane, autointitulându-se "Fyodor Petrovici? /!", și a trecut pe lângă Merkulov bani pentru sprijinirea muncitorilor care au intrat în grevă în noiembrie la fabrica Thornton Anatoly Alexandrov Vaneev, student la Institutul de Tehnologie din Sankt Petersburg, a păstrat manuscrise de articole cu conținut criminal pentru ziarul comunitar Rabocheye Delo, a participat la o adunare comunitară în Pădurea Specifică, a condus un cerc de muncitori care s-au adunat în apartamentul lui Vasily Gall și Fedosya Norinskaya pentru a sprijini propaganda i-a furnizat banii lui Porfiry Mikhailov și l-a convins pe lucrătorul fabricii baltice Samokhin să se angajeze în activități cercului criminal Inginerul tehnologic Vasily Vasilyev Starkov în a fost în relații cu un membru al "grupului Narodnaya Volya" Mihail Sușinski și împreună cu el a fost la o adunare la Shelgunov' din Galernaya Ha - - vani, a păstrat publicații revoluționare, a condus în cercurile muncitorești din Karamyshev din satul Tentelevka și Nikolai Ryadov din strada Glazov, a participat la o adunare a comunității în Pădurea Specifică în luna mai și la întâlnirile muncitorilor din apartamentul Zinoviev și Karamyshev în septembrie, a întocmit o fișă cu revendicările și apelul muncitorilor la greva de la fabrica Thornton din noiembrie, a participat la o adunare comunitară pe decembrie în apartamentul lui Merkulov și pe decembrie în apartamentul lui Zinoviev și Karamyshev, unde el și Karamyshev Nederbaum, împreună cu muncitorii, a discutat chestiunea tipăririi unui apel prin care să îndemne muncitorii fabricii Putilov la grevă, după care acest apel a fost de fapt tipărit de Nederbaum și distribuit la fabrica numită Fiul unui cetățean de onoare ereditar,

Yuli Iosifovich Zederbaum, în , a fost implicat în ancheta efectuată în Direcția de Jandarmerie Provincială Sankt Petersburg cu privire la distribuirea contestațiilor "Cuvânt liber" și "Din grupul de voință populară" "și, la comanda dumneavoastră la decembrie a aceluiași an, a fost închis timp de luni și a stat sub supraveghere deschisă a poliției timp de ani, dar în a fost adus din nou la ancheta din cadrul aceluiași Departament pentru participarea la organizarea cercurilor criminale printre tinerii studenți din Sankt Petersburg Această anchetă a fost încheiată în , activitatea criminală a lui Zederbaum s-a manifestat prin faptul că a devenit unul dintre membrii activi ai comunității social-democrate; așa că la o întâlnire din decembrie la Zinoviev și Karamyshev, unde a fost cu Starkov, Zederbaum a luat de la Zinoviev pentru tipărirea textului apelului pentru muncitorii Putilov, l-a tipărit în aceeași zi și l-a predat lui Zinoviev și Karamyshev pentru distribuție la fabrică, unde au fost împrăștiate foile acestui recurs și la decembrie; după arestările din decembrie, împreună cu Lyakhovsky, a vizitat muncitorii dincolo de Neva Zastava cu scopul de a-i încuraja și de a-i asigura că munca de propagandă va continua în ciuda arestărilor; În cele din urmă, la ianuarie , Zederbaum a predat muncitorilor Șepelev și Lvov pentru distribuirea conținutului criminal al proclamațiilor începând cu cuvintele: "Tuturor Sf o mare rușine stăpânilor noștri, capitaliștii", la care Zederbaum a spus că aceste apeluri vor fi împrăștiate în de fabrici și că predă muncitorilor numiți ceea ce a mai rămas Medicul Yakov Meerovich-Leibovici Lyakhovsky a fost șeful propagandei antiguvernamentale în cercurile de lucru ale lui Merkulov și Shelgunov, unde Krzhizhanovsky l-a prezentat, distribuit între muncitori cei care aveau publicații criminale, după arestările din decembrie, i-au vizitat împreună cu Zederbaum pe muncitorii propagandizați dincolo de Nevskaya Zastava pentru a-i încuraja din toată inima și i-au dat bani lui Volynkin în același scop; în primele zile ale lunii ianuarie, a intrat în relații criminale cu muncitorii Volynkin, Tarkov și Fiodor Mihailov (alias englezoaica) și le-a promis ultimilor doi că va tipări apeluri pentru a sprijini greva de la fabrica Lebedev, apoi le-a predat pentru distribuie foi mimeografiate ale unui astfel de apel, care au fost împărțite între muncitori Studentul Institutului de Tehnologie din Sankt Petersburg Alexander Leontiev Malchenko a participat, împreună cu alți membri ai comunității, la adunări în Pădurea Specifică și la decembrie în apartamentul muncitorului Nikita Merkulov și a păstrat publicații antiguvernamentale și manuscrise, inclusiv un articol scris de Peter Zaporozhets cu un conținut revoluționar sub titlul "Lupta împotriva guvernului" Student al Academiei Medicale Militare Konstantin Takhtarev în străinătate, în , a intrat în relații cu emigranții politici ruși, iar la întoarcerea sa în Rusia, în , a condus propagandă antiguvernamentală în rândul muncitorilor împreună cu Nikitin, Ulianov și Lyakhovsky și a participat la întâlnirile cercului lui Merkulov, care a avut decembrie - la o întâlnire a membrilor comunității și a condus cu Ulyanov - adunări de muncitori la apartamentul lui Shelgunov Un student al aceleiași Academii, Alexander Nikitin, a ținut publicații revoluționare și, împreună cu Takhtarev, a participat la întâlnirile muncitorilor - la apartamentele lui Merkulov și Shelgunov, precum și la o întâlnire a membrilor comunității care a avut loc la Merkulov - la decembrie * Fiica topografului-taxator, Vera Vladimirovna Sibileva, este expusă - că la ianuarie , împreună cu Elizaveta Agrinskaya, a organizat o întâlnire a muncitorilor în apartamentul medicului Bykovsky pentru a-i încuraja să organizeze secrete cercuri pentru a lupta

împotriva proprietarilor și a guvernului și cu același scop a adunat în mod repetat muncitori în apartamentul ei la nr pe probleme politice și a intrat în relații criminale cu Ivan Keyser pentru a organiza un cerc criminal de muncitori în Kolpino Fiica consilierului titular Elizaveta Kapitonova Agrinskaya în a fost în contact cu persoane aparținând grupului - Narodnaya Volya, iar în a ținut publicații subterane ale social-democraților, a participat la o adunare a membrilor comunității în Udelynoad Les, a organizat pe ianuarie, împreună cu Sibileva, o întâlnire a lucrătorilor la medicul Bykovsky și a intrat în relații penale cu unul a fost deportat din Sankt Petersburg la Kolpino în urma unei anchete politice Ivan Keyser, i-a oferit asistență financiară și i-a făcut cunoștință cu acuzatul Vasily Vaneev sub forma dezvoltării propagandei antiguvernamentale în rândul muncitorilor din Kolpino și a fost numit "Lidia Nikolaevna" Doctorul Stepan Stanislavov Bykovsky a permis în apartamentul său de pe strada Gagarinskaya, la ianuarie , organizarea unei adunări a muncitorilor, în cadrul căreia i-a inspirat pe muncitori despre necesitatea unei lupte imediate și viguroase împotriva guvernului și pentru a excita muncitorii împotriva proslăvirii domniei împăratului Alex n-dr a III, le-au citit la această întâlnire fabula "Vistierul vulpei"; pe lângă aceasta, a păstrat un manuscris cu conținut criminal Fiica consilierului titular, Elena Kapitonova Agrinskaya, a participat la o adunare la Bykovsky pe ianuarie și, în același timp, le-a spus muncitorilor că ar trebui să se organizeze în cercuri și să încerce să crească numărul acestor cercuri în pentru a lupta împotriva proprietarilor și a guvernului Fiica colonelului Elena Dmitrieva Ustrugova, aflată în relații criminale cu Vera Sibileva, cu care intenționa să realizeze lucrările lui Lassalle la hectograf, a păstrat publicații revoluționare și le-a vândut în secret și împărțite între muncitori, care uneori se adunau în apartamentul ei Secretarul provincial Panteleimon Nikolaev Lepeshinsky, care locuia cu studentul Gulyannitsky, era angajat în tipărirea mimeografică a scrierilor criminale, pentru care a aranjat dispozitivele adecvate; au fost tipărite, un raport al unei societăți secrete pentru a ajuta exilații politici și prizonieri, conținutul criminal al proclamației "Și Casa Împăratului a Creșterii Noastre", copii ale cărora le-a dat lui Gulyaneshchsky și muncitorului Antushek și a început să tipărească un pamflet antiguvernamental cu privire la greva muncitorilor evrei de la fabrica Edelstein din Vilna ; pe lângă aceasta, Lepeshinsky avea la el un depozit de publicații revoluționare și a intrat în relații criminale cu muncitorii, pe care i-a strâns în apartamentul său, în timp ce l-a învățat pe Aggtushevsky să lucreze la o mimeografă și i-a dat un articol compus de el, Lepeshinsky, care numi asupra muncitorilor pentru a educa - sindicatul să lupte și să organizeze greve, și a luat, de asemenea, un activ - - participarea la organizarea unei întâlniri a muncitorilor la septembrie sub pretextul unei călătorii cu vaporul Toulon, în timpul căreia a ținut un discurs în care a incita muncitorii împotriva guvernului Un student al Universității din Sankt Petersburg, Pavel Pavlov Romanenko, a păstrat un număr semnificativ de publicații revoluționare și a fost colaboratorul lui Lepeshinsky la mimeografia lucrărilor subterane și a scris textul proclamației "Casa Imperială a Creșterii noastre" și raportul societate secretă pentru asistență exilaților politici și prizonierilor, precum și un pamflet cu conținut politic criminal despre împăratul Alexandru al III-lea și criminalii de stat pe care i-a predat lui Gulyanitsky Un student al Institutului de Tehnologie din Sankt Petersburg, Stepan Stepanov Gulyanitsky, l-a lăsat pe Lepeshinsky în

apartamentul său, în camera pe care a angajat-o ultima dată, cu bună știință pentru Gulyanitsky, pentru a tipări lucrări antiguvernamentale pe un mimeograf, le-a păstrat și cu el propria mână a rescris proclamația sub titlul "După despre discursul lui Par Inginerul tehnologic Mihail Kondratiev Nazvanov a participat la o întâlnire a membrilor comunității social-democrate din Pădurea Specifică, organizată în apartamentul lui Ivan Fedorov de pe insula Vasilevsky, întâlniri secrete ale lui Krzhizhanovsky cu lucrători individuali și întâlniri ale acestuia din urmă sub conducerea lui Krzhizhanovsky și Ulyanov, și i-a predat lui Fedorov social-ul dezvoltat de democrați, un program de întrebări pentru culegerea de informații din fabrică și viața din fabrică necesare literaturii underground ■ Fiul consilierului titular, Vasily Aleksandrov Vaneev, a păstrat publicații revoluționare și i-a dat învinuitului Andreev pamfletul interzis "Cine trăiește prin ce", a participat la o adunare a social-democraților în Pădurea Udelny, a purtat relații criminale cu Elizaveta Agriaska sub forma organizării unui cerc muncitoresc la Kolpino, în același scop, a făcut cunostința cu inculpatul Ivan Keyser Țăranul Vasily Yakovlev Antushevsky era în relații criminale cu Lepeshinsky, la cererea căruia a făcut o mașină metalică pentru rola mimeografică, a studiat cu imprimarea Lepeshinsky pe un mimeograf, a amenajat, la instrucțiunile lui Lepeshinsky, un cerc de lucru secret în acest scop, după cum spune însuși nota lui Antushevsky, lupta cu guvernul și schimbarea sistemului existent, împreună cu Lepeshinsky au organizat o întâlnire a muncitorilor de pe vaporul "Tulon" și au ținut la această întâlnire un discurs compus de el împotriva - - conținut guvernamental; în cele din urmă, a participat la adunările secrete ale muncitorilor în apartamentul lui Radov de pe strada Glazovaya și a ținut publicații revoluționare Din, Nikolai Yakovlev Ivanov, un comerciant din Luga, a format un cerc criminal de muncitori în apartamentul său din spatele avanpostului Narva, la ale cărui adunări le-a citit muncitorilor publicații revoluționare și l-a introdus pe acuzatul Pyotr Zaporozhets în acest cerc ca fiind lider; La ianuarie, a participat la o întâlnire la Stepan Bykovsky, unde a adus alți muncitori, a vizitat-o pe acuzata Sibileva, la care a adus muncitori să vorbească despre organizarea cercurilor și, prin intermediul lui, Sibileva a distribuit publicații subterane în mediul de lucru, a participat în întâlniri la apartamentul lui Gall și Norinskaya, precum și Nikolai Ryadov Negustorul din Kronstadt Nikolai Evstafiev Ryadov a păstrat un număr semnificativ de publicații revoluționare, a înființat un cerc criminal de muncitori în apartamentul său de pe strada Glazova, condus de acuzatii Zaporozhets și Starkov și a participat la adunări în apartamentul lui Gall și Norinskaya Muncitorul Nikita Egorov Merkulov a păstrat și a distribuit publicații revoluționare în rândul muncitorilor, a format un cerc de muncitori criminali, care s-a întâlnit în casa lui la nr de pe Shlisselburgsky Prospekt și la nr de pe strada Progonny, a participat la adunări în cercul lui Shelgunov, a primit de la Ulyanov bani pentru a sprijini muncitorii greviști de la fabrica Thornton și a participat la întâlnirea membrilor comunității social-democrate care a avut loc la decembrie în apartamentul său pentru a organiza un fond de muncă t Caporalul de rezervă Vasily Andreev Shelgunov în a participat la o întâlnire secretă care a avut loc în apartamentul său din portul Galernaya, la care au fost prezenți Narodnaya Volya Sushinsky și social-democratul Starkov, la care s-a pus întrebarea în ce direcție lucrătorii ar trebui să adere la, Narodnaya Volya sau social-democrat; În, am fost în relații criminale cu Krzhizhanovsky, care prin el a

transferat bani muncitorilor propagandizați, a participat la întâlnirile cercului lui Merkulov, pentru care a închiriat un apartament la nr de pe strada Alexandrovskaya, în spatele Nevskaya Zastava, sub conducerea lui Ulyanov , Lyakhovsky, Takhtarev și Nikitin: a participat la o întâlnire pe vaporul "Tulon", a păstrat publicații revoluționare și a primit de la muncitorul Danilov, la direcția acuzatului Poletaev, și a ascuns în secret un balot cu publicații Levin, col sochin , v I - - tipografie tribală; în cele din urmă, a participat la adunări secrete care au avut loc pe malurile Nevei dincolo de Nevskaya Zastava, în apartamentul acuzatului Yevgeny Bogatyrev și pe Volkovaya Pole, la care s-au discutat întrebări despre întărirea propagandei antiguvernamentale în rândul muncitorilor din subordinea conducerea celei de-a doua comunități social-democrate, numită "tânăra intelectualitate " Lucrătorul Ivan Vasiliev Babușkin este un colaborator activ în activitățile cercului criminal al acestuia din urmă și a facilitat intrarea lui Ulyanov în liderii acestui cerc, a participat la adunările care au avut loc la Shelgunov, a menținut relații cu Takhtarev și Nikitin și, vizitarea liderilor intelectuali în apartamentele lor, care nu erau cunoscute de alți muncitori, acționau ca un intermediar între ei și intelectuali și le oferea lucrătorilor beneficii în numerar Burghezul Boris Ivanov Zinoviev și-a dedicat activitățile propagandei antiguvernamentale și pentru aceasta, în , a format cercuri muncitorești în satul Tentelevka, în apartamentul lui Karamyshev, sub conducerea acuzatului Starkov, apoi în septembrie la și apartamentul comun al lui Karamyshev, în strada Ogorodny din spatele Nevskaya Zastava , unde au avut loc adunări sub conducerea lui Krzhizhanovsky, Ulyanov și Zaporozhets, precum și la muncitorul Peter Akimov, sub conducerea aceluiași Zaporozhets, a participat la o întâlnire cu Nikolai Ivanov, unde a fost ales deputat! Ivanov, la primirea publicațiilor revoluționare de la Sibileva pentru a fi distribuite în rândul muncitorilor, a întocmit un recurs privind reducerea salariilor la fabrica Putilov, chemând muncitorii la grevă și a înmănat acest apel pe decembrie acuzatului Zeder-baum pentru tipărire , și apoi a dat foile tipărite ale apelului lui Karamyshev și Shepelev pentru distribuție la fabrică, a participat la adunări secrete în apartamentul lui Gall și Norinskaya, în spatele Nevsky Zastava, pe malul Nevei, (r) în apartamentul lui l-a acuzat pe Evgheni Bogatyrev și pe Volkovaya Pole și a dat publicații subterane muncitorilor Samokhin și Demichev Fiul unui funcționar, Pyotr Ivanov Karamyshev, a încercat să organizeze un cerc de lucru criminal în apartamentul său din satul Tentelevka sub conducerea lui Starkov, a participat la adunările care au avut loc în apartamentul lui și al lui Zinoviev, în Ogorodny Lane, în apartamentele acuzaților Nikolai Ivanov, Gall și Norinskaya și Pyotr Akimov și, de asemenea, a fost la adunări dincolo de Nevsky Zastava, pe malurile Nevei, pe câmpul Volkova și în apartamentul lui Yevgeny Bogatyrev, au participat la întâlnirea din decembrie , , la care s-a decis tipărirea apelului întocmit de Zinoviev - - muncitorilor Putilov, s-a dus cu Zinoviev la Zederbaum pentru coli tipărite cu acest apel și le-a împărțit printre muncitorii numiți și, de asemenea, i-a predat publicațiile revoluționare lui Piotr Akimov pentru a se ascunde în caz de percheziție, Samokhin și Malinin pentru a le citi Muncitorul Filipp Galaktionov a fost în relații penale cu acuzații Lepeshinsky și U Strugova, a participat la întâlniri ale lucrătorilor cu aceste persoane și a participat la întâlniri pe vaporul "Tulon" Micul burghez Fedosya Nikiforova Norinskaya, care locuiește cu Nikolai Ivanov, a participat la întâlnirile cercului său, precum și la întâlnirea cu Stepan

Bykovsky, unde a fost adusă de Ivanov, a permis cu bună știință întâlniri ale muncitorilor sub conducerea lui Anatoly Vaneev în apartamentul comun al ei și al lui Vasily Gall, în casa X0 de pe terasamentul Fontanka, păstra un pamflet interzis despre mișcarea revoluționară din Rusia, dat acesteia de Sibileva, și trimitea banii primiți de la aceasta din urmă pentru a ajuta persoanele expulzate din St Cetățeanul britanic Vasily Ivanov Gall, care în a fost implicat într-o anchetă politică pentru participarea la cercurile muncitorilor secreți și a fost pus sub supraveghere deschisă a poliției timp de un an, în a aranjat în apartamentul său, împreună cu Norinskaya, adunări secrete ale muncitori sub conducerea lui Anatoly Vaneev Luga hodgepodge Konstantin Yakoiev Ivanov a participat la întâlnirile cercului format de fratele său Nikolai Ivanov, care l-a adus la întâlnirea din apartamentul lui Stepan Bykovsky, în plus, Konstantin Ivanov a participat la întâlnirile lucrătorilor de la Gall și Norinskaya și la Ryadov apartament pe strada Glazovaya Negustorul din Petrozavodsk Ivan Vasiliev Efremov a participat la cercul lui Nikolai Ivanov, a fost la o întâlnire cu Stepan Bykovsky și a participat la întâlniri în apartamentul lui Sibileva, precum și la Gall și Norinskaya și a păstrat o broșură subterană dată lui de Masheii în Kronstadt hodgepodge Pyotr Ivanov Mashenin a participat la cercul lui Nikolai Ivanov, la o întâlnire cu Stepan Bykovsky, a participat la întâlniri în apartamentul lui Gall și Norinskaya, precum și la Sibileva, de la care a primit și i-a predat lui Efremov o broșură cu o publicație underground Țăranul Piotr Kondratiev Davydov a participat la adunări; o cană de Nikolay Ryad pe Glazovaya Ulitsa Muncitorul Filimon Petrov a participat la adunările care au avut loc la Nikolai Ryadov de pe strada Glazovaya * -

- Muncitorul Kuzma Grigoriev Tsarkov, împreună cu muncitorii Porfiri Mihailov și Volynkin, s-au aranjat în apartamentul lor comun, în casa lui Gantsev, de-a lungul Muravievski lereulok, în spatele lui Nevsky Zastava, cu bani dați de Krzhizhanovsky, un cerc de lucru criminal sub conducerea acestuia din urmă, a fost la o întâlnire într-un cerc Merkulov și a intrat în relații penale cu învinuitul Lyakhovsky prin tipărirea contestațiilor, pe care le-a distribuit apoi la fabrica Lebedev și la moara lui Baranov Muncitorul Porfiry Mikhailov a fost în relații criminale cu Anatoly Vaneev și Krzhizhanovsky, împreună cu Țarkov și Volynkin au organizat un cerc de lucru criminal pentru bani și sub conducerea lui Krzhizhanovsky și a participat, de asemenea, la adunări în apartamentul lui Merkulov Muncitorul Vasily Mikhailov Volynkin, împreună cu Porfiri Mihailov și Țarkov, în apartamentul lor comun, au înființat un cerc de lucrători criminali pentru bani și, sub conducerea lui Krzhizhanovsky, a participat la întâlniri în cercurile lui Merkulov și Shelgunov și a intrat în relații criminale cu acuzatul Lyakhovsky cu privire la publicarea recursurilor pe care apoi le-au fost distribuite la fabrica Lebedev Țăranul Fiodor Mihailov (poreclit englezoaica) a participat la întâlnirile cercului lui Nikita Merkulov de la nr Shlisselburgsky Prospekt, unde l-a prezentat pe acuzatul Semyon Afanasyev, a intrat în relații penale cu acuzatul Lyakhovsky prin tipărirea contestațiilor și i-a împrăștiat la factorul Lebedev Țăranul Piotr Stepanov Gribakin a livrat acuzatului Malișevski informații din viața fabricii, culese în cadrul programului social-democraților, și i-a reunit pe Liakhovsky și Țarkov sub formă de tipărire a contestațiilor prin Liakhovsky și distribuirea lor la fabrica lui Lebedev Țăranul Semyon Afanasiiev a participat la cercul lui Porfiry Mihailov, Volynkin și Tsarkov, a participat la întâlniri la casa lui Merkulov la numărul de pe Shlisselburgsky Prospekt și apoi i-a

oferit lui Merkulov apartamentul său la numărul de pe strada Progonny Lane, evident pentru activitățile cercului criminal Țăranul Porfiri Stepanov a participat la cercul lui Porfiri Mihailov, Țarkov și Volynkin, a participat la întâlniri la Merkulov și, în scopuri propagandistice, a aranjat ca Porfiri Mihailov să-l cunoască pe Semyon Afanasyev și l-a prezentat pe acesta din urmă în cercul lui Merkulov Țăranul Pavel Zinoviev-Vointsev a participat la cercul lui Mihailov, Țarkov și Volynkin - - Țărana Iona Petrov Kotelnikov a participat la adunări în cercul lui Mihailov, Țarkov și Volynkin și în cercul lui Merkulov Țăranul Nikolai Ivanov Krolikov a participat la cercul lui Porfiry Mikhailov Țăranul Ilya Ivanov Ivanov a participat la cercul lui Merkulov Muncitorul Vlas Afanasyev Șceglov a acceptat spre ascundere de exemplare ale unui pamflet antiguvernamental intitulat "O explicație a legii privind amenzile impuse lucrătorilor din fabrici și fabrici" destinate distribuirii Țăranul Vasily Evgrafov Zmeev a fost un intermediar între Krzhizhanovsky și Ivan Fedorov în înființarea unei case sigure pe insula Vasilyevsky pentru propaganda antiguvernamentală în rândul muncitorilor Țăranul Ivan Fedorov și-a oferit apartamentul în casa nr 0 de pe linia a -a a insulei Vasilyevsky pentru întâlniri secrete ale membrilor societății social-democrate și muncitorilor organizate de Krzhizhanovsky, Ulyanov și Nazvanov, precum și pentru o întâlnire pe decembrie, , la care a participat împreună cu membri ai comunității social-democrate, numită "tânăra intelectualitate"; pe lângă soia, a păstrat publicații revoluționare Țăranul Semyon Petrov Shepelev a participat la adunările care au avut loc la Piotr Akimov sub conducerea lui Zaporojev, "a fost la o întâlnire cu Zinoviev și Karamyshev la decembrie, după care a primit de la aceste persoane și s-a împrăștiat pe decembrie la Contestații de la fabrica Putilov cu conținut penal, în La jumătatea lunii decembrie, el a intrat în relații penale cu acuzații Muromov și Malishevsky și, sub îndrumarea lor, a aranjat o întâlnire în apartamentul său din Ogorodny Lane, la care s-a decis să tipăriți un recurs pentru muncitorii numitei uzine, după care, la câteva zile, a comunicat lui Muromov informațiile necesare contestației la ședința din teren, lângă pâna căii ferate Baltice; Pe decembrie, el a participat la o întâlnire a comunității social-democrate a "tinelei intelectualități" în apartamentul lui Fedorov de pe insula Vasilyevsky La ianuarie, a primit de la învinuitul Zederbaum proclamațiile "Tuturor muncitorilor din Sankt Petersburg", "Ce este un socialist și un criminal de stat" și "Tovarăși muncitori, grevele din ultima vreme au dus la o jenă extraordinară a noastră maeștri capitaliști" și au împrăștiat aceste proclamații pe fabrica Putilov Meșanin Ivan Alekseev Lvov a participat la o adunare la Zinoviev și Karamyshev la decembrie și a preluat împrăștierea pe - La Uzina de Apeluri Putilov întocmită de Zinoviev și tipărită de Zederbaum, în același scop, la ianuarie, a acceptat de la Zederba proclamațiile "Tuturor muncitorilor din Petersburg", "Ce este un socialist și un criminal politic" și " Tovarăși muncitori, grevele recente au dus la o jenă extraordinară a stăpânilor noștri, capitaliștii", a participat la o întâlnire din decembrie în apartamentul lui Fedorov de pe insula Vasilyevsky Țăranul Pyotr Ivanov Akimov în septembrie și-a oferit apartamentul din Ogorodny Lane pentru întâlnirile muncitorilor sub conducerea lui Zaporojhets și el a participat la aceste întâlniri, precum și la o întâlnire pe câmpul Volhov; a ascuns publicațiile revoluționare predate lui de Karamyshev Țăranul Dmitri Ivanov Morozov a participat la întâlnirile cu Piotr Akimov, Zinoviev și Karamyshev la decembrie, iar lângă Shepelev, lângă Căile Ferate Baltice, ținea

publicații subterane Țăranul Dmitri Semionov Demichev a participat la întâlniri cu Piotr Akimov și la o întâlnire din decembrie cu Zinoviev și Karamișev; a păstrat publicații revoluționare Țăranul Pyotr Semyonov Malinin a participat la întâlniri cu Piotr Akimov și a ținut publicații revoluționare Țăranul Yevgraf Fedorov Kalinin a participat la întâlniri cu Piotr Akimov În decembrie , Țăranul Vasily Bogatyrev a împrăștiat proclamațiile tipărite de Zederbaum la fabrica Putilov și a participat la o întâlnire la apartamentul lui Shepelev, care a avut loc la mijlocul lunii decembrie sub conducerea acuzaților Muromov și Malișevski Meșterul din Sankt Petersburg Ivan Ivanov Keyser a fost implicat ca acuzat în ancheta despre un grup de Narodnaya Volya, desfășurată în Administrația Jandarmeriei Provinciale din Sankt Petersburg în , la care Keyser a fost condamnat pentru apartenența la cercul criminal al lui Matvey Fischer, de a participa la casieria lucrătorilor secreți și la distribuția publicațiilor revoluționare Rezoluția în privința lui Keyser a acestei acuzații este suspendată din cauza implicării lui Keyser în prezenta anchetă, la care a mărturisit că în el, la conducerea lui Mihail Sușinski, a compilat și predat lui Alexander Yergin pentru tipărire, proclamația "Frații tovarăși", publicată la scurt timp de tipografia secretă Narodnaya Volya În , Keizer, exilat din Sankt Petersburg la Kolpino sub supravegherea poliției, a intrat în relații penale cu acuzata Vera Sibileva, Elizaveta Agrin- - - Shaw, Vasily Vaneev și Nikolai Mikhailov "organizarea unui cerc de lucru în Kolpino; a participat la adunări dincolo de Neva Zastava, pe malul Nevei, iar în apartamentul acuzatului Yevgheni Bogatyrev, a adunat muncitori la locul său din Kolpino, a citit și le-a dat publicații revoluționare; în cele din urmă, a intrat în relații criminale cu Alexander Yergin pentru a aranja prin intermediul lui tipărirea unor scrieri antiguvernamentale într-o tipografie secretă Țăranul Vladimir Koinov *) a participat la adunări la Keizer din Kolpino, a păstrat și a dat publicații revoluționare pentru a le citi altora Țăranul Nikolai Guryanov Poletaev a participat la întâlniri în apartamentul lui Fedorov de pe insula Vasilyevsky, a intrat în relații criminale cu Alexander Yergin și a acceptat de la el pentru ascundere un pachet de publicații de la o tipografie secretă Narodnaya Volya, a ascuns acest balot muncitorului Danilov și apoi, cu cunoștințele sale, publicațiile criminale au fost luate de la Danilov și ascunse de învinuitul Shelgunov Fiul unui funcționar, Ivan Ivanov Yakovlev, a participat la întâlniri în septembrie pe strada Ogorodny lângă Zinoviev și Karamyshev, precum și în spatele Nevsky Zastava, pe malul Nevei, angajat în propagandă antiguvernamentală în rândul muncitorilor și a păstrat publicații revoluționare Ensign al rezervei de artilerie Alexander Alexandrov Yergin din aparținerea așa-numitului "grup Narodnaya Volya" din Sankt Petersburg și era strâns legat de tipografia secretă a acestui grup, care tipăria publicații subterane ale acestui grup, iar apoi a social-democraților; în , la îndrumarea lui Mihail Sushinsky, a acceptat de la Keyser pentru tipărirea proclamației "Frații Tovarăși", după care au fost distribuite copii tipărite ale acestei proclamații de către Narodnaya Volya; în , Yergin l-a convins pe Keyser să distribuie publicații revoluționare și a acceptat propunerea lui Keyser de a tipări astfel de lucrări într-o tipografie secretă, a predat muncitorului Poletaev un balot cu publicații de la aceeași tipografie pentru a ascunde și a furnizat bani persoanelor care erau pentru a fi alungat din Sf relațiile sale criminale se numeau "Vladimir Ivanovici" și "Mikhail Platonovich" Indiferent de activitatea criminală a comunității social-democrate,

care a fost numită "vechea intelectualitate", ') al-lea Referat "numele acestui muncitor se scrie cu o diferență: în locul Monedelor, imesiayi Cain De fiecare dată păstrăm ortografia originalului Ed - - formarea unei a doua astfel de societăți, numită "tânăra intelectualitate", este clară Inculpații Nikolai Mikhailov, Mark Shat, Serghei Muromov, Nikolai Malishevsky, Illarion Chernyshev, Yevgeny Bogatyrev și Timofey Samokhin au aparținut acestei comunități, care a început propaganda în a doua jumătate a anului Activitatea acestor persoane și a mai multor lucrători învecinați acestora este penală, exprimată în cele ce urmează

Dentist Nikolai Nikolayevich Mikhailov, care în a fost implicat într-o anchetă despre Alyushkevich, Barinov și alții de către Administrația Jandarmeriei Provinciale din Sankt Petersburg, în a aranjat un cerc criminal în Kolpino și prin Ivan Keyser, căruia i-a furnizat banii reuniunii de membri ai comunității și cei mai propagați muncitori din apartamentul lui Yevgeny Bogatyrev, în casa numărul de pe strada Serpukhovskaya, pentru a întări mediul muncitorilor propagandei antiguvernamentale, au intrat în relații cu Yergin prin Keyser pentru a aranja prin acesta din urmă tipărirea lucrărilor criminale într-o tipografie secretă, predată lui Keyser pentru distribuirea publicațiilor revoluționare, a participat la decembrie la o întâlnire a membrilor comunității și a lucrătorilor în apartamentul lui Fedorov de pe insula Vasilyevsky, unde, conform instrucțiunilor sale, muncitorii S-au adus Șepelev și Lvov '· Mark Moiseev Shat, student al Institutului Tehnologic din Sankt Petersburg, a participat la întâlnirea din apartamentul lui Bogatyrev și a avut un depozit de publicații revoluționare Un student al aceluiași Institut, Serghei Innokentiev Muromov, la mijlocul lunii decembrie, împreună cu Malishevsky, a condus o întâlnire la acuzatul Shepelev, a fost la o întâlnire pe câmpul de lângă calea ferată Baltică, a compilat, tipărit și predat lui Malishevsky pentru distribuirea unui apel către muncitorii Putilov de conținut criminal, a păstrat ediții revoluționare Nikolai Georgiev Malishevsky, student al aceluiași Institut, a participat la adunări la Merkulov, a participat la întâlniri la Yevgheni Bogatyrev și la Polul Volkovo, a convins muncitorii din Samokhin și Lvov să formeze cercuri de muncitori secreți; La mijlocul lunii decembrie , împreună cu Muromov, am fost la întâlniri lângă Shepelev și pe câmpul de lângă pânda Căii Ferate Baltice, am întocmit un apel tipărit de Muromov și am predat acest apel spre distribuie, după care la decembrie a fost împrăștiat la fabrica Putilov; prin învinuitul Gribakin, conform programului social-democrat, a strâns informații din fabrică și viața din fabrică și a participat la o adunare comunitară pe decembrie la Fedorov, unde i-a adus pe muncitorii Shepelev și Lvov - - Inginerul tehnologic Illarion Vasiliev Chernyshev a participat la o adunare a membrilor comunității și a lucrătorilor în apartamentul lui Yevgeny Bogatyrev, precum și la adunări pe Polul Volkovaya și la Căile Ferate Baltice; a fost liderul adunării din decembrie la Fedorov de pe insula Vasilievski Inginerul tehnologic Yevgeny Georgiev Bogatyrev și-a oferit apartamentul în casa nr de pe strada Serpukhovskaya pentru o întâlnire a membrilor comunității și a lucrătorilor, la care el însuși a participat și, de asemenea, a fost pe decembrie la o întâlnire în apartamentul lui Fedorov Țăranul Timofey Samokhin a intrat în relații penale cu acuzații Anatoly Vaneev și Malișevski pe baza formării cercurilor muncitorilor secreți, a primit publicații revoluționare de la Zinoviev și Karamyshev, a participat la o întâlnire pe decembrie în apartamentul lui Fedorov și a fost ales "secretar" al comunității, și distribuit la planta baltică proclamarea conținutului criminal Țăranul

Vasily Osipov Titov distribuia pliante social-democrate la Șantierul Naval Baltic Țăranul Efim Larionov Egorov, la direcția lui Samokhin, a lipit pe gardul Uzinei Baltice o proclamație "Ce este un socialist și un criminal politic" Negustorul Mihail Kirillov a distribuit proclamații cu conținut criminal la șantierul naval Baltic • Țăranul Yakov Andreev Andreev, negustor Vladimir Aleksandrov Knyazev și hodgepodge Gustav Karlov Parmas în au păstrat publicații revoluționare În timpul producerii acestei anchete, dintre acuzați s-au aflat în arest: Semyon Afanasyev de la ianuarie până la februarie Petr Akimov de la decembrie până la ianuarie , Vasily Bogatyrev de la ianuarie până la februarie , Bykovsky Stepan din decembrie până la martie , Nikolai Bogatyrev din decembrie până la ianuarie , Vasily Vaneev din decembrie până în martie , Filip Galaktionov din ianuarie până în februarie , Stepan Gulyanitsky din decembrie până în martie , Nikolay Dudinsky din decembrie , , Petr Davydov din februarie până în februarie Ivan Efremov din decembrie până în ianuarie , Ilya Ivanov din februarie până în martie , Ivanov Konstantin din decembrie până în ianuarie , Ivan Keyser din decembrie până în martie , Natalia Keyser din decembrie până în ianuarie , Anna Kataurova din până în decembrie , Nikolay Krolikov din ianuarie până în februarie , Konstantin Kupriyanov din decembrie , până la ianuarie - - gătit , Amos Lebedev de la ianuarie până la ianuarie , Yakov Lebedev de la ianuarie până la ianuarie , Lvov de la ianuarie până la februarie , Porfiri Mihailov de la decembrie până la ianuarie , Nikolai Mihailov de la februarie până la martie , Dmitri Morozov din ianuarie , Serghei Muromov, de la ianuarie până la martie , Alexandru Nagorov de la decembrie până la aprilie , Alexandru Nikitin de la decembrie până la martie , Dmitri Demichev de la ianuarie până la iunie , numit din ianuarie până la iunie , Gribakin din ianuarie până în iunie , Samokhin din ianuarie până în iunie, Zmeev din februarie până în iunie, Norinskaya Fedosya din decembrie până în ianuarie , Ponomarev Yakov din ianuarie până la aprilie , Sibirskaya Elena de la decembrie până la ianuarie , Takhtarev Konstantin de la ianuarie până la martie , Titov Vasily de la februarie până la martie , Ustrugova Elena de la martie până la aprilie , , Tsarkov Kuzma din ianuarie până în aprilie , Chernyshev Illarion din februarie până în mai , Shepelev Semyon din până în ianuarie și din februarie până în februarie , din Shche v februarie aprilie În plus, Antushevsky Vasily, Agrinskaya Elizaveta, Vaneev Anatoly, Yergin Alexander, Zaporozhets Petr, Zinoviev Boris, Krzhizhanovsky Gleb, Karamyshev Petr, Lepeshinsky Panteleimon, Malchenko Alexander, Merkulov Nikita, Poletaev Nikolay *), continuă să fie deținuți din decembrie, Pavel Romanenko, Nikolay Ryadov, Vasily Starkov, Vera Sibileva, Vladimir Ulyanov, Vasily Shelgunov, Ivan Yakovlev and Mark Shat Din ianuarie - Nikolai Ivanov, din ianuarie: Evgeny Bogatyrev, Ivan Babushkin, Yakov Lyakhovsky, Nikolay Malishevsky, Julius Zederbaum • În baza celor de mai sus, procurorul Camerei Judiciare din Sankt Petersburg a considerat că permite prezenta anchetă, în temeiul art A stabilit Colț Judecătoria , prin ordonanță administrativă și, recunoscându-i pe inculpații mai jos numiți expuși în anchetă într-o infracțiune prev art Cod o Nakaz , din care:) Ensign al rezervei de artilerie și secretar provincial Alexander Alexandrov Yergin, de ani,) student al Institutului Tehnologic din Sankt Petersburg Peter Kuzmin Zaporozhets, de ani,) secretar provincial Panteleimon Nikolaev Lepeshinsky, de ani,) student al Universității din Sankt Petersburg Pavel Pavlov Romanenko, de ani,) student al Institutului de Tehnologie din Sankt Petersburg Stepan Stepanov Gulyanitsky, de ani,) student al aceluiași institut) Lansat la iunie

- Anatoly Aleksandrov Vaneeva, de ani,) inginer de proces Gleb Maksimilianov Krzhizhanovsky, de ani,) inginer de proces Vasily Vasiliev Starkov, de ani,) asistent al avocatului Vladimir Ilyin Ulyanov, de ani,) fiul ereditar cetățean de onoare Yuliy Iosifov Zederbaum, de ani,) un medic din burghezii din Vilna, Yakov Leibov Lyakhovsky, de ani, primul, ca membru al grupului "Narodnaya Volya", iar restul, ca figuri principale ale comunitatea social-democrată, care urmează să fie trimisă sub supravegherea poliției în Siberia de Est: Yergin până la ani, Zaporozhets, Lepeshinsky și Romanenko câte ani, iar Vaneev, Gulyanitsky și Krzhizhanovsky, Starkov, Ulyanov, Zederbaum și Lyakhovsky câte trei ani; inculpați:) doctor Stepan Stanislavov Bykovsky, în vârstă de de ani,) fiica unui topograf-taxator Vera Vladimirova Sibileva, de ani,) fiica consilierului titular Elizaveta Kapitonova Afinskaya, de ani,) inginer de proces Alexander Leontiev Malchenko, de ani,) fiul locotenentului general al unui student al Academiei Medicale Militare Konstantin Mikhailov Takhtarev, de ani,) un student al aceleiași Academii Alexander Fedorov Nikitin, de ani,) inginer de proces Evgeny Georgiev Bogatyrev, de ani,) un țăran din provincia Lifland, județul Riga, Dalenskaya volost, Vasily Yakovlev Antushevsky, de ani,) Negustor Luga Nikolai Yakovlev Ivanov, de ani,) Negustor Saletskoto Nikolai Evstafyev Ryadov,) ani țăran al provinciei Vologda Districtul Totemsky din satul Leidensky, IvYga Vasilyeva Babushkina, de ani,) un țăran din provincia Kaluga Districtul Zhizdrinsky din satul Buda, lui Nikita Egorov Merkulov, de ani,) caporal de rezervă Vasily Andreev Shelgunov, de ani, și) fiul consilierului de instanță Pyotr Ivanov Karamyshev, ani - primii șapte, ca membri ai comunității social-democrate, iar restul, ca cei mai mediatizati lucrători care au organizat cercuri criminale secrete, la care Karamyshev s-a încăpățânat în timpul interogatoriului, la impunerea arestării preventive asupra lor ca pedeapsă, să-i trimită sub supravegherea poliției spre provincia Arhangelsk timp de trei ani fiecare; inculpați:) negustor din Sankt Petersburg Boris Ivanov Zinoviev, ,) țăran al provinciei Moscova Semyon Petrov Shepelev, de ani,) Meșterul din Sankt Petersburg Ivan Ivanov Keizer, de ani,) Nikolai Nikolaev Mikhailov, medic dentist, de ani,) Sergey Innokentiev Muromov, student al Institutului Tehnologic din Sankt Petersburg , de ani,) un student al aceluiași Institut Nikolai Georgiev Malishevsky, de ani,) un tehnolog - - Illarion Vasiliev Chernyshev, de ani, la imputarea acestora ca pedeapsă pentru arestare preventivă, urmează să fie trimis sub supravegherea poliției în raioanele de nord-est ale provinciei Vologda timp de trei ani fiecare, în plus, această pedeapsă ar trebui să fie luată în considerare în legătură cu Keyser, așa cum a fost impusă în legătură cu responsabilitatea lui Keyser de a investiga despre grupul din Sankt Petersburg din Narodnaya Volya; acuzat:) student al Institutului Tehnologic din Sankt Petersburg Mark Moiseev Shata, în vârstă de de ani, închis timp de opt luni și apoi pus sub supravegherea poliției timp de doi ani; Pârâți:) fiica colonelului Yelena Dmitrieva Ustrutova, de ani,) un țăran din provincia Smolensk Districtul Sychevsky, satul Dealul Alb, Kuzma Grigoryeva Tsarkova, de ani,) un țăran din provincia Vladimir, districtul Melenkovsky, fabrica Gusevsky, Pyotr Ivanov Akimov, de ani,) un țăran din provincia Smolensk, Sychevsky district, satul Zabolotya, Ivan Fedorov Fedorov , de ani,) un țăran din provincia Moscova, districtul Serpuhov, satul Glotaevo, Timofey Timofeev Samokhin, de ani,) un țăran din provincia Moscova, Volokolamsk district, satul Sofyino, Philip Galaktionov, de ani,) un țăran din provincia Smolensk, districtul Gzhatsky, satul

Antonovka, Vasily Mikhailov Volynkin, de ani,) un țăran din provincia Smolensk, districtul Yukhnovsky , satul Vavulenki, Porfiry Mihailova Mikhailova, de ani,) un țăran din provincia Smolensk, districtul Sychevsky, Maryinsky volost, Prokofy Stepanova Stepanova, de ani,) un țăran din provincia Vitebsk, districtul Chaykinokoy, Chaykinokoy volost, Vlas Afanasyev Shcheglov, de ani,) negustor din Nijni Novgorod Ivan Alekseev Lvov, de ani,) un țăran din provincia Smolensk, districtul Gzhatsk, satul Subbotniki, Fyodor Mikhailov Mikhailov), (alias ani engleză) în vârstă,) un țăran din provincia Vologda, raionul Yarensky, satul Golianin, Vladimir Osipov Koinov, ani,) un țăran din provincia Vladimir, raionul Pokrovsky, satul Rodionova, Vasily Osipov Titov, de ani bătrân,) Efim Illarionov Yegorov, în vârstă de de ani, țăran din Gubernia Kaluga, Malo-Yaroslavsky Uyezd, va întemnița timp de șase luni: Ustrugov, Tsarkov, Akimov, Fedorov și Samokhin, Galaktionov, Volynkin, Porfiry Mihailov, Stepanov, Lvovce , Fiodor Mihailov și Koinov timp de trei luni, iar Titov și Egorov câte două luni; inculpați:) fiul unui funcționar pensionar Ivan Ivanov Yakovlev, de ani,) fiica consilierului titular Elena Kapitonova Agrinskaya, de ani,) soția unui țăran Fedosya Nikiforova Norinskaya, de ani,) inginer-tehnolog Mikhail Kondratyev Nazvanov, de ani - -) un țăran din provincia Kostroma, districtul Galininsky, volost Nogatinskaya, satul Kozhukhov, Nikolai Guryanov Poletaev, de ani,) un țăran din provincia Moscova, districtul Podolsky, satul Golenishchev, Dmitri Semenov Demichev, de ani,) un țăran din provincia Vitebsk, raionul Velizh, Petr Stepanov Gribakin, ani,) un țăran de provincia Tver, districtul Staritsky, Vasily Evgrafov Zmeev, de ani,) fiul consilierului titular Vasily Alexandrov Vaneev, de ani,) cetățean britanic Vasily Ivanov Gall, de ani,) comerciant Luga Konstantin Yakovlev Ivanov, de ani,) Negustor din Petrozavodsk Ivan Vasiliev Efremov, de ani,) Negustor din Kronstadt Pyotr Ivanov Mashenin (alias Sadovnikov), de ani,) țăran din provincia Vitebsk, districtul Sebezh, Pyotr Kondratyev Davydov, de ani,) țăran din districtul Smolensk, provincia Sivelensk, districtul Zivelnovviev Vointsev, de ani,) un țăran din aceeași provincie, raionul Gzhatsk, Nikolai Ivanov Krolikov, de ani,) un țăran din aceeași provincie, raionul Sychevsky, Ion Petrov Kotelnikov, de ani,) un țăran din provincia Moscova, districtul Vereisky, Semyon Afanasyev Afanasyev, de ani,) un țăran din provincia Tver, districtul Staritsky, Ilya Ivanov Ivanov, de ani,) un țăran din provincia Smolensk, raionul Gzhatsk, satul Malaya Lomka, Dmitri Ivanov Morozov, de ani,) un țăran din provincia Moscova , districtul Bronnitsky, Pyotr Semenov Malinina, de ani,) un țăran din provincia Yaroslavl , districtul Myshkinsky, satul Sumy, Evgraf Fedorov Kalinin, de ani ^?!) țăran al provinciei Moscova , raionul Mozhaïsk, satul Gorki, Vasily Alekseev Bogatyrev, de ani,) negustor Penza Mihail Afanasiev Kirillov, de ani și) țăran Filimon Petrov Petrov, de ani, provincia Tver, districtul Vesyegonsky, numărând Iakovlev, Nazvanov, Demichev, Poletaev, Gribakin, Zmeev și Vasily Vaneev ca pedeapsă pentru arestarea preventivă, i-a pus sub supravegherea poliției în afara capitalelor, Iakovlev timp de trei ani , Elena Agrinskaya, Norinskaya, Nazvanova, Poletaev și Gribakin timp de ani, restul câte un an; în vederea expunerii acuzatului:) un țăran din provincia Tver, raionul Staritsky, Yakov Andreev Andreev, de ani,) un negustor Kolpino Vladimir Alexandrov Knyazev, de ani,) un negustor Kronstadt Gustav Friedrich Karlov Parms, de ani,) candidat S - Universitatea din Sankt Petersburg Alexander Vladimirov Nagorova, de ani,) fiica locotenentului colonel Anna Mikhailova Kataurova, de ani și) fiica

preotului Elena Vasilyeva Sibirskaya, de ani ani, numai în posesia publicațiilor antiguvernamentale, urmărirea penală a acestor persoane încetează să intre la ", - - Art Cod o Ordin, iar prin puterea art XXIII și art XII Pentru toată grația Manifestului său din mai și, de asemenea, pentru a opri persecuția acuzaților:) un țăran din provincia Smolensk, districtul Elninskogs, Nikolai Efremov Dudinsky, de ani,) soția unui Meșteșugarul din Sankt Petersburg Natalia Stepanova Keyser, de ani ,) Kolpin al unui negustor cu ochii Konstantin Konstantinov Kuprianov, de ani,) student la Universitatea din Sankt Petersburg Viktor Konstantinov Serezhnikov, de ani,) student al aceleiași universități Nikolai Vasiliev Mitrofanov Shemanov, de ani,) student al Institutului Tehnologic din Sankt Petersburg, fiul preotului Yakov Petrov Ponomarev, de ani,) țăran din provincia Petersburg, raionul Gdovsky, Amos Konstantinov Lebedev, de ani în vârstă,) țăran din același raion, Yakov Konstantinov Lebedev, de ani,) student al Academiei de Medicină Militară Nikolai Alekseyev Bogoraz, în vârstă de de ani, din cauza probelor insuficiente pentru a-i acuza, eliberând persoanele în privința cărora ancheta este supusă încetării, din măsurile preventive luate împotriva acestora și modalități de sustragere a cercetării și judecății; Lăsați toate dovezile fizice la dosar Șeful Ministerului Justiției, senatorul Zavadsky, a constatat că dintre inculpații implicați în prezenta cauză, Alexander Yergin, care din avea o relație strânsă cu tipografia secretă, a livrat acestora din urmă manuscrise cu conținut revoluționar pentru reproducere și a distribuit în mare măsură broșurile penale tipărite în ea și contestații Konstantin Takhtarev și Alexander Nikitin, s-au alăturat grupului de social-democrați care exista la Sankt Petersburg, numit "vechea intelectualitate", au participat la organizarea cercurilor dintre muncitori în scopuri de propagandă antiguvernamentală Panteleimon Lepeshinsky și Pavel Romanenko, simpatizanți cu mișcarea revoluționară, au avut un număr semnificativ de publicații ilegale și s-au angajat în reproducerea lor folosind un mimeograf, în timp ce primii a alcătuit un articol de direcție criminală, iar Romanenko a rescris lucrări cu conținut scandalos În plus, Lepeshinsky a organizat adunări în interesul agitației și a furnizat muncitorilor pamflete interzise Stepan Gulyanitsky, în posesia căruia au fost găsite manuscrise de natură antiguvernamentală în timpul căutării, a fost la curent cu activitățile menționate mai sus ale lui Lepeshinsky, dar nu le-a adus în atenția autorităților Stepan Bykovsky, Elena Ustrugova și Elena Agrinskaya au încercat să se apropie de muncitori pentru a-i atrage către educație - - formarea unor cercuri secrete sub forma celei mai reușite realizări a scopurilor socialiste Vasily Vaneev a participat la ședințe penale și le-a dat muncitorilor un pamflet ilegal de citit Mihail Nazvanov i-a ajutat pe agitatori în stabilirea de relații secrete cu muncitorii și în colectarea de informații care se pare că erau destinate întocmirii lucrărilor subterane Mark Shat și Timofey Samokhin, care aparțineau comunității care și-a însușit numele "tinei inteligente", au luat măsuri pentru a dezvolta mișcarea socialistă în rândul muncitorilor, în timp ce primul a păstrat publicații ilegale în interesul său pentru propagandă, iar Samokhin a distribuit energic infrațiunii contestații Muncitorii Piotr Karamyshev, Pyotr Akimov, Vasily Volynsky (alias Mihailov), Kuzma Țarkov, Porfiry Mihailov, Ivan Fedorov, Vasily Gall și Fedosya Norinskaya, menținând contacte cu agitatori inteligenți, le-au oferit servicii în implementarea planurilor antiguvernamentale prin furnizarea apartamentelor lor pentru întâlniri penale și implicare în ultimii

ceilalți lucrători în plus, printre acești inculpați, Karamyshev și Tsarkov au distribuit lucrări interzise, Akimov și Fedorov aveau publicații subterane în cantități semnificative, evident în scopuri propagandistice, iar Norinskaya și-a asumat furnizarea de fonduri persoanelor implicate în mișcarea socialistă în ceea ce privește muncitorii Ivan Babușkin, Semyon Shepelev și Ivan Yakovlev, s-a aflat, prin anchetă, că, supușindu-se influenței liderilor cercurilor menționate mai sus, aceștia au luat parte activ la agitație, iar Babușkin, care s-a bucurat de încredere deosebită a membrilor grupului "vechii intelectuali", a fost un intermediar în relațiile lor criminale cu muncitorii, Shepelev a organizat o întâlnire în apartamentul său pentru a discuta măsurile de menținere a tulburărilor în rândul populației fabricii și proclamații antiguvernamentale împrăștiate, iar Yakovlev a propagat ideile socialiste. Lucrătorii Filip Galaktionov, Konstantin și Ilya Ivanov, Prokofy Stepanov, Vlas Șceglov, Ivan Lvov, Fiodor Mihailov, Vladimir Koinov, Vasily Titov, Efim Yegorov, Nikolai Poletaev, Dmitri Demichev, Vasily Zmeev, Ivan Efremov, Piotr Mașenkov (), () Davydov, Pavel Zinoviev (alias Vointsev), Nikolai Krolikov, Iona Petrov (alias Kotelnikov), Semyon Afanasiev, Dmitri Morozov, Pyotr Malinin, Evgraf Kalinin, Vasily Bogatyrev, Mihail Kirillov și Filimon Petrov, alăturându-se cercului de agitație organizat, a participat la întâlniri secrete la care au fost discutate probleme, - au fost citite mișcări antiguvernamentale și pamflete underground. Printre persoanele numite, Vasily Bogatyrev, Titov, Kirillov, Lvov, Kalinin, Fiodor Mihailov și Egorov au luat parte la distribuirea apelurilor revoluționare, Șceglov a păstrat un număr semnificativ de publicații interzise, Poletaev a ascuns autorităților un balot cu eseuri interzise pentru circulație, Morozov, Demichev, Koinov, Malinin, Mashenin și Efremov au avut lucrări ilegale, iar Zmeev i-a ajutat pe liderii cercurilor menționate mai sus în găsirea unui apartament pentru adunări criminale. Muncitorul Piotr Gribakin l-a ajutat pe învinuitul Țarkov menționat anterior să achiziționeze pliante antiguvernamentale sub forma distribuirii lor între muncitori. În cele din urmă, Yakov Ponomarev, un fost student la Institutul Tehnologic, este condamnat pentru deținerea unei broșuri interzise. Ca urmare a acestui fapt, și ținând cont de gradul de sinceritate al explicațiilor date de persoanele sus-numite, de nivelul dezvoltării psihice a acestora și de timpul petrecut în arest preventiv, și ținând cont și de faptul că fapta săvârșită de Ponomarev atrage prin lege (ore din art Cod de ordine) pedeapsă, fără legătură cu privarea de drepturi, senatorul Zavadsky, împărțând ipotezele procurorului Camerei Judiciare din Sankt Petersburg cu privire la alți acuzați, a considerat: I) trimite sub supravegherea poliției: a) în Siberia de Est pe Alexander Yergin pentru ani și pe Panteleimon Lepeshinsky timp de ani și b) în provincia Arhangelsk Pavel Romanenko timp de trei ani; II) să închidă pe: Mark Shat pentru luni, Timofei Samokhin, Pyotr Akimov, Kuzma Tsarkov, Ivan Fedorov, Semyon Shepelev și Vlas Shcheglov pentru luni, Porfiry și Fiodor Mihailov, Philip Galaktionov, Prokofy Stepanov, Ivan Lvov și Vladimir Kainov pentru luni, Vasily Titov, Efim Yegorov și Mihail Kirillov timp de două luni, iar apoi supune acestor persoane supravegherii poliției deschise, în afara provinciilor capitale și torons universitar, Samokhin, Tsarkov, Porfiry Mihailov, Fedorov și Shepelev timp de trei ani, Shat și Akimov pentru ani, iar Galaktionov, Stepanov, Shcheglov, Lvov, Fyodor Mikhailov, Kainova, Titov, Egorov și Kirillov câte un an; III) după ce au imputat cele unsprezece persoane enumerate mai jos ca pedeapsă pentru arestarea preventivă, să

stabilească supravegherea poliției deschise în locurile de reședință selectate, cu excepția provinciilor capitale și a orașelor universitare, asupra lui Konstantin Takhtarev, Alexandru C - Nikiggins", de Pyotr Karamyshev, Ivan Babushkin și Ivan Yakovlev timp de trei ani, pentru Mihail Nazvanov, Nikolai Poletaev și Pyotr Gribakin timp de doi ani și pentru Vasily Vaneev, Dmitri Demichev și Vasily Zmeev pentru un an; IV) să-i supună pe Stepan Gulyanitsky, Stepan Bykovsky și Elena Ustrugova să deschidă supravegherea poliției timp de ani, Elena Agrinskaya, Fedosya Norinskaya, Vasily Volynkin (alias Mihailov) și Vasily Gall timp de doi ani, Konstantin Ivanov, Ivan Efremov, Pyotr Mashenin (alias Sadovnikov)), Pyotr Davydov, Pavel Zinoviev (alias Vointsev), Nikolai Krolikov, Ion Petrov (alias Kotelnikov), Semyon Afanasyev, Ilya Ivanov, Petr Malinin, Dmitri Morozov, Evgraf Kalinin, Vasily Bogatyrev și Filimon Petrov timp de un an și V) încetează prezenta cauză împotriva lui Yakov Ponomarev, în temeiul h XIII și XXIII art Manifestul Suprem din mai Examinând circumstanțele prezentei cauze, în legătură cu informațiile disponibile în Departamentul de Poliție, Departamentul constată:) că învinuiții Piotr Akimov, Porfiry Mikhailov, Nikolai Mihailov și Vasily Gall au depus mărturii sincere în timpul interogatoriilor, care în multe privințe au contribuit la lămurirea împrejurărilor prezentei cauze, iar ultimii doi dintre ei, în plus, au asistat la percheziție *i că *; Doar aici pentru prima dată reportul "aluzie puțin la rolul de detectiv" al lui H II Mihailov, care, la fel ca Gall, este întotdeauna tratat ca un acuzat și chiar inițial destinat exilului în provincia Vologda Între timp, în cazul S -A , păstrat în Arhiva Istoric-Revoluționară cercurile* există următorul document curios despre H N Mikhailov: ianuarie nr IV Dep Secret Nr G șefului Sankt Petersburgului jandarm management având în vedere informațiile primite la Departamentul de Poliție conform cărora învinuitul Ivan Kaiser, în mărturia sa, indică participarea la activitățile cercului social-democrat al medicului stomatolog Nikolai Mikhailov, Departamentul de Poliție consideră că este de datoria să sesizeze guvernul dumneavoastră că, din motive cu caracter de căutare, adoptarea în prezent, orice măsuri împotriva numitului Mihailov par indezirabile Regizorul Saburov Grefierul Skr'epil Yankulko Doar o lună mai târziu, Departamentul a informat Direcția de Jandarmi că Mihailov ar putea fi acum adus la anchetă Acest lucru s-a întâmplat, se pare, când zvonurile despre provocarea lui Mihailov s-au răspândit Notă - L Martova ', O Leni și Sobr "Sichin" v I - - Boris Zinoviev și Vasily Titov, la comiterea infracțiunii de care sunt acuzați, erau minori; conducerea în calitate de inculpați pentru noi cercetări și) învinuitul Samokhin, aflat în prezenta cauză sub supraveghere specială a poliției din sat Orekhovo, provincia Vladimir, după cum se poate observa din anchetă, a purtat corespondență suspectă cu învinuitul Titov, și-a permis absențe neautorizate din Orekhovo, conform informațiilor informațiilor, este suspectat că a distribuit pamflete penale pe octombrie anul trecut și recent amenințat cu uciderea: executorul judecătoresc local Pentru considerentele de mai sus, precum și având în vedere detenția prelungită a învinuitului Mark Shat, împărțind ipotezele Ministerului Justiției cu privire la ceilalți învinuiți, Departamentul recunoaște ca fiind cazul: , să-i supună pe învinuiții Pyotr Akimov, Vasily Titov, Nikolai Mihailov și Vasily Gall vor deschide supravegherea poliției timp de ani, în afara provinciilor capitale și a orașelor universitare, după ce i-au imputat pe primii trei ca pedeapsă pentru arestare preventivă, să-i supună pe acuzat sub supraveghere polițienească timp de doi ani, cu interdicția

pentru Akimov și Titov, pe perioada stării sub supraveghere polițienească, reședința în provinciile capitale și orașele universitare,) învinuitul Timofey Samokhin, după ce a executat o anumită pedeapsă cu închisoarea, să se supună supravegherii poliției deschise pentru perioada propusă în locul de reședință ales , cu excepția capitalelor, orașelor și provinciilor universitare ale capitalei, Vladimir, Nijni Novgorod, Yaroslavl și Tver, și) în relația cu acuzații: Alexander Yergin, Vlas Shcheglov, Philip Galaktionov, Elena Ustrugova, Pyotr Davydov și Ilya Ivanov, suspendă prezenta cauză pentru examinare comună cu anchete nou apărute cu privire la acestea

decembrie I D Vicedirector Semenov Verdictul în formă finală MINISTERUL JUSTIȚIEI Biroul provizoriu pentru producție CAZURI PENALE SPECIALE ianuarie nr Închisoare Secret domnule ministru de interne Suveran Împărat, conform celui mai umil raport al împrejurărilor mele despre cazul despre studentul Institutului Tehnologic din Sankt Petersburg - Peter Zaporozhets și alții acuzați de crime de stat, în ziua de ianuarie , Înaltul Comandament s-a demnat să rezolve problema prezenta ancheta prin procedura administrativă pentru a: I) Trimite sub supraveghere deschisă a poliției: a) în Siberia de Est Pyotr Zaporozhets timp de cinci ani și Anatoly Vaneev, Gleb Krzhizhanovsky, Vasily Starkov, Yakov Lyakhovsky, Vladimir Ulyanov, Yuliy Tsederba um a, Panteleimon Lepeshinsky timp de trei ani fiecare și în) la provincia Arhangelsk Pavel Romanenko, Alexander Malchenko, Elizaveta Agrinsky, Vera Sibileva, Evgeny Bogatyrev, Nikolai Ivanov, Nikita Merkulov, Vasily Shelgunov, Nikolai Ryadov și Vasily Ant at sh e eie la aproximativ trei ani fiecare, imputând nouă, ultimul ca un pedeapsa arestului preventiv II) Închisoarea Timofey Samokhin, Kuzma Tsarkov, Ivan Fedorov, Semyon Shepelev timp de șase luni, Prokofy Stepanov, Ivan Lvov, Fe - Dora Mikhailova, supranumită "Englezoaica", și Vladimir Kainov - timp de trei luni, Efim Yegorov și Mihail Kirillov timp de două luni, iar apoi supun aceste persoane la supraveghere deschisă a poliției în locurile de reședință alese, cu excepția provinciilor capitale și orașe universitare - Samokhin, Tsarkov, Fedorov și Shepelev timp de trei ani și Stepanov, Lvov, Fyodor Mikhailov, Koimov, Yegorov și Kirillov timp de un an, în plus, interzicându-i lui Samokhin să rămână în capitalele și provinciile Vladimir pentru perioada specificată Nijni Novgorod, Yaroslavl și Tver III) La impunerea unei pedepse lui Nikolai Malishevskii Serghei Muromov, Illarion Chernyshev și Ivan Keyser de arest preventiv, să trimită pe cele patru persoane menționate sub supravegherea deschisă a poliției într-unul din raioanele de nord-est ale provinciei Vologda timp de trei ani fiecare, în plus, prin aplicarea pedepsei menționate împotriva Ivan Keyser, pentru a rezolva o altă suspendare a fost o anchetă efectuată la Direcția de Jandarmerie Provincială Sankt Petersburg IV) Să-i supune pe Konstantin Takhtarev, Alexander Nikitin, Stepan Bykovsky, Stepan Gulyanitsky, Mark Shat, Pyotr Karamyshev, Boris Zinoviev, Porfiry Mikhaylov, Ivan Babushkin și Ivan Yakovlev să deschidă supravegherea poliției în anumite locuri de reședință, cu excepția provinciilor capitale și orașe universitare, timp de trei ani, Elena Agrinskaya, Mihail Nazvanova, Fedosya Norinskaya, Pyotr Akimov, Vasily Volynkin, alias Mihailov, Vasily Titov, Nikolai Poletaev și Pyotr Gribakin timp de trei ani, și Vasily Vaneev, Dmitry Demicheme I, Vasi Konstantin I a n o v a, Ivan Efremov, Pyotr Mashenin, alias Sadovnikov, Pavel i-noviev, alias Vointsev, Nikolai Krolikov, Ion Petrov, alias Kotelnikov, Semyon Afanasyev, Dmitri Morozov, Petr Malinin, Evgraf Kalinin Vasily Bogatyrev și Filimon Petrov câte un an, cu Takhtarev, Nikitin, Vasily

Vaneev, Nazvanov, Shat, Karamyshev, Boris Zinoviev, Akimov, Porfiry Mikhailov, Babushkin, Yakovlev, Titov, Poletaev, Demichev, Zmeev și preliminar li se acordă pedeapsa detenție și V) imputarea lui Nikolai Mihailov ca pedeapsă a arestării preliminare, pentru a-l supune pe acesta, precum și pe Vasily Gall, să deschidă supravegherea poliției timp de doi ani - ' - Am onoarea de a notifica Excelenței Voastre un astfel de testament către Monarh, ca urmare a ordinului din decembrie , nr , pentru ordinele în funcție de partea dumneavoastră cu privire la expulzarea și supunerea sub supravegherea poliției a persoanelor de mai sus , adăugând că, concomitent, i-am încredințat procurorului S - Camera Judiciară Petersburg, punerea în executare a Comandamentului Înalt declarat privind menținerea în închisoare a inculpaților și aplicarea acestora cu titlu de pedeapsă a arestării preventive Ministrul Justiției, secretar de stat Muraviev A ° (/s p) Lista proclamațiilor "Unirii de luptă pentru emanciparea clasei muncitoare" din Sankt Petersburg pentru în lista ministrului justiției Muravyov *) există indicații ale următoarelor proclamații ale "Uniunii de luptă" din Sankt Petersburg: "Ce este un socialist și un criminal politic" Semnat "Tovarășul tău-lucrător" [Autor - I V Babușkin Eliberat la sfârșitul anului] "Către colegii de muncă" Proclamația informează despre arestările făcute la Sankt Petersburg în noaptea de decembrie , la care muncitorii mai sunt invitați să-și apere interesele în unanimitate [Autor - J Martov Disponibil de la Institutul Lenin] "Toți producătorii de țigări din Sankt Petersburg" Invită femeile lucrătoare să "se ridice în apărarea situației lor, ieșind să lupte pentru cauza comună" [Datat februarie Disponibil] "Toți muncitorii din Petersburg" Muncitorii sunt chemați să lupte la unison cu proprietarii fabricilor și cu guvernul, dar calm, fără dezordine sau violență, pentru a evita intervenția forței militare [Probabil se referă la decembrie Disponibil] "Cererea țășătorilor la fabrica lui Lebedev" - face apel la muncitori să ceară eliberarea tovarășilor arestați și să restabilească vechile salarii Hectografat [Disponibil] "Către muncitorii uzinei Putilrva", chemând muncitorilor să organizeze o grevă "Către filătorii fabricii König", referitor la necesitatea organizării unei greve [Autor - L Martov] "Către muncitorii și muncitorii fabricii Thornton" Muncitorii sunt invitați să repete greva care a avut loc la și noiembrie [Autor-V I Lezin; retipărit aici] x) "Mișcarea revoluționară din Rusia în rapoartele ministrului Muravyov*. prev L Martova, Sankt Petersburg - "Ce cer țășătorii" Declarația îi convinge pe muncitori să ceară revenirea la tariful de mai devreme, stabilirea ratei prin acord cu muncitorii și reducerea chiriei "Toți producătorii de țigări din Sankt Petersburg", de la "Uniunea de Luptă pentru Emanciparea Clasei Muncitoare" O proclamație hectografată care invită femeile din țigări să se alăture sindicatului muncitorilor pentru a lupta pentru cauza comună "Tovarăși" Un apel hectografat care îndemna muncitorii să organizeze greve [Se referă la începutul lunii decembrie Întocmit de muncitorul B Zinoviev și predat lui L Martov, care, împreună cu B Gorev-Goldman, a tipărit-o în apartamentul acestuia din urmă pentru prima dată pe mimeograf, cu B Gorev scris de mână cu majuscule Da] "/ ti - "Către țășătorii și țășătorii", din "Uniunea de luptă pentru emanciparea clasei muncitoare", cu nota: " mai ", invitându-i să ceară cote mai mari Reproduce pe o mimeografie în numele "Unirii de luptă pentru emanciparea clasei muncitoare", "lucrătorilor din Noua Amiraalitate" Publicat mai ; anunța decizia, repeta verbal autoritatilor cererile anterioare de distrugere a "deducerilor și rechizitiilor incorecte" Reproduce pe o mimeografie "Muncitorilor

fabricii de papetărie Vargunin", din Uniunea de Luptă pentru Emanciparea Clasei Muncitoare, cu însemnare: " mai "; se referă la neîndeplinirea de către administrația fabricii a cerințelor anterioare și îi invită să-și apere interesele împreună Hectografat o "Scrisoare către muncitori privind noua lege privind durata zilei de muncă" (ediția a doua), septembrie , "Unirea luptei pentru emanciparea clasei muncitoare", cu deviza: "Proletarii tuturor țărilor" , uniți-vă!" Reproduce pe o mimeografie "Către muncitorii fabricii de hârtie Zotov din munte Kostroma datată octombrie Reproduce la mașină de scris [Proclamația a fost dusă la Kostroma de un tânăr membru al Uniunii, O V Neustroyeva] "Muncitorilor și femeilor din manufactura ruso-americană de cauciuc", din "Uniunea de luptă pentru emanciparea clasei muncitoare", fără a indica momentul publicării, invitând, în schimbul participării la un abonament pentru a oferi un fel de mâncare pentru Împăratul Suveran, pentru a aduce contribuții bănești la înființarea fondului lor de ajutor reciproc de lucru în lupta cu capitaliștii și guvernul Reproduce pe o mimeografie [Disponibil] Pe lângă cele enumerate în această listă de către Muravyov, Institutul Lenin are la dispoziție următoarele proclamații din aceeași perioadă: "Către muncitorii Uzinei Baltice"-nedatat "Către țesătorii fabricii Lebedev" - ianuarie "Către muncitorii francezi" - martie (), Pliantul a fost scris pentru aniversarea a de ani a Comunei din Paris și trimis în străinătate, acoperit cu semnăturile muncitorilor [Autor - A Potresov] "Către muncitorii Noii Amiralități" - aprilie - "Sunt un lucrător al filatorului de hârtie Koenig" - iunie "Filatorilor care au reluat munca" - iunie "Către muncitorii fabricilor de tors și țesut hârtie din Sankt Petersburg" - iunie "Sunt muncitor Putilov" - iunie "Sunt un lucrător al fabricii de fontă Alexander" - iunie "Sunt un lucrător al Uzinei Mecanice Nevsky" - iunie "Sunt muncitor al fabricilor Putilov" - iunie "Sunt un lucrător al Căii Ferate din Varșovia" - iunie "Sunt un muncitor al fabricii Laferme" - iulie "Sunt muncitor al căii ferate din Varșovia" - iulie "Sunt muncitor al fabricii de papetărie Vargunin" - iulie "Sunt un lucrător al Uzinei de fier Aleksandrovsky și al căii ferate din Varșovia" - august "Sunt muncitor al fabricilor de țesut și filat hârtie din Sankt Petersburg" - ianuarie "Sunt pentru muncitorii și socialiștii din Petersburg" - autorul V I Lenin, retipărit aici, p În sfârșit, suntem la curent cu problema următoarelor proclamații, pe care încă nu le-am găsit: Sunt muncitor al fabricii Semannikov "- ianuarie Autor - V I Lenin (vezi p) Primul pliant "Către muncitorii frigăruilor lui K Ornton" - începutul lunii noiembrie ; autorul, evident, G M Krzhizhanovsky "Sunt muncitor al Uzinei Mecanice Alexander" - ianuarie "Un răspuns pentru muncitorii englezi" la salutarile lor adresate greviștilor din Sankt Petersburg în Autor-A Potresov NOTĂ,) Articolul "Noile mișcări economice în viața țărănească" este cel mai vechi dintre toate articolele cunoscute de Vl Ilici Judecând după memoriile Tovarășului M Semenov (M Blanc) (vezi colecția "Bătrânul tovarăș A P Sklyarenko", ■ p), Vl Ilici a citit în cercurile marxiste de la Samara din acea vreme () articolele sale despre dezvoltarea economică a Rusiei, unde a analizat din punct de vedere marxist lucrările lui Nikolai-opa, V V , Baryshev și alții Unele dintre aceste articole au fost preluat de la M Semyonov în timpul perchezițiilor ulterioare Articolul "Noile mișcări economice în viața țărănească" se pare că exista în mai multe liste Una dintre aceste liste, scrisă de mână de Vl Ilici, spune-le tovarășe S I Mitskevich, care a avut manuscrisul în posesia sa în timpul percheziției din decembrie Acest manuscris era destinat publicării La începutul anului ,

acest manuscris a fost găsit în "dosarul Mickiewicz" al jandarmeriei (păstrat în Arhiva Istorică și Revoluționară din Moscova) și publicat în colecția Eastpart: "La de ani de la Primul Congres al Partidului" Totodată în lucrările lui Vl Ilici, a fost găsit un al doilea manuscris al aceluiași articol, care este acum depozitat la Institutul Lepin Dintr-o comparație a ambelor manuscrise, se poate stabili că al doilea manuscris este originalul Lista selectată de poliția de la SI Mitskevich este același articol cu câteva completări făcute de Vl Ilici în timpul corespondenței finale Din păcate, lista lui Mickiewicz, după ce a fost publicată în colecția La de ani de la Primul Congres al Partidului, nu a fost transferată la Institutul Lepin și, se pare, s-a pierdut *) Prin urmare, în această ediție, articolul este tipărit conform listei originale a Institutului Lenin, în timp ce în notele de subsol sunt date toate completările și discrepanțe cele mai importante conform textului publicat de Istpart Manuscrisul, care se păstrează la Institutul Lenin, este un caiet ■r, a patra parte a unei foi, hârtie simplă de scris, scrisă de mână foarte mică, cu cerneală neagră) Ambele lucrări au fost incluse în Sat "Rezultatele studiului economic al Rusiei conform statisticii Zemstvo": vol I V V "Comunitatea țărănească" "Moscova,); vol II N Karyiaev "Țările țărănești vpenadslyye" (Derpt) Aceste două lucrări au jucat de multă vreme rolul principalului fundament al opiniilor populiste asupra evoluției economice a Rusiei În lucrările sale ulterioare consacrate acestei probleme, Vl Ilici se referă în mod repetat la aceste lucrări ale lui V V și Karyshev (în special, în Dezvoltarea capitalismului în Rusia) *) În ultimul moment am fost informați că manuscrisul a fost găsit din nou Ed Lenin Seber, vis , vol I - ') Manuscrisul original (disponibil la Institutul Lenin), aparent, a fost recitit de Vl Ilici, și probabil de tovarășii săi Totodată, Vl Ilici și-a făcut notițe cu un creion roșu și a notat punctele care necesitau adăugiri (Vl Ilici a notat șapte astfel de "adăugiri") Aceste "adăugiri" au fost făcute textului final atunci când manuscrisul a fost rescris pentru publicare Pe una dintre pagini s-a păstrat un semn în creion al unuia dintre cititorii manuscrisului (tovarășul Lalayants? sau tovarășul Sklyarenko?): "ar fi trebuit să i se dea o tabletă" În ceea ce privește sublinierea cu creion roșu, având în vedere caracterul lor pur tehnic, nu le reproducem și nu le notăm ') În textul tipărit, cuvintele subliniate în manuscris cu un rând, sunt date în descărcare; cuvintele :ko, subliniate în manuscris cu două rânduri, sunt cu caractere aldine ") Articol de L Slonimsky "Țăranul Puzhdy și cercetătorii lor" în No A "Buletinul Europei", pentru , c) "Ce sunt "prietenii poporului" scris de Vl Ilici în primăvara-vara anului și publicat în trei ediții în același an, parțial pe un hectograf, parțial pe autocopie, primul număr având retipăriri Date cronologice exacte despre publicațiile Prietenilor Poporului sunt date de tovarășul S I Mitskevich; ti editie scrisa de Vl pl în aprilie publicat pentru prima dată pe un hectograf (cerneală albastră) în aprilie sau mai Publicat a doua oară pe un hectograf (cerneală albastră) în iulie Publicat pentru a treia oară în autonopista (vopsea cu scoop) de A A Ganshin și frați Maslennikov în "Gorki" în august Copiile acestei ediții încă lipsesc Publicat pentru a patra oară (?*) nu a fost găsit! în Leningrad pe un hectograf ("Editura, irovipts grupul social-democrației") septembrie (?) /Emisiune scrisă de Vl Il vara Publicat pentru prima dată de A A Ganshin și frați Maslennikov în "dealuri" pe autonopista (vopsea neagră) în august-septembrie Publicat pentru a doua oară (? *) negăsit) la Leningrad pe un hectograf Al doilea număr a fost scris de Vl pl vara Transferat la A A Ganshin

pentru tipărire, după ei nu a fost publicat, dus la Leningrad; iar acolo a fost publicat pe un hectograf (cu cerneală albastră) ("Editura grupului provincial de dem sociale") septembrie În plus, M Mogilppsky în nr din "Trecutul" pentru povestește despre retipărirea "Prietenii poporului" pe un hectograf în același în districtul Borzensky din provincia Cernigov în cantitate de aproximativ de exemplare , dintre care unele au fost distruse de teamă percheziții ale poliției, parte din aceeași, aproximativ de exemplare distribuite la Cernigov, Kiev și Leningrad Tovarășul Mickiewicz spune următoarele despre numărul de exemplare publicate; "Dacă ținem cont că hectograful cu tehnica noastră de atunci a dat - de impresii și în cel mai bun caz , atunci reiese că primul număr a fost publicat în maximum de exemplare, cel mai probabil mai puțin, iar partea a treia, conform la - * Această ediție are și numere, trebuie să o lăsăm sub semnul întrebării pentru moment S Mitzkevici se pare că a fost publicată o singură dată pe hectograf, adică maxim de exemplare Așa se explică faptul că această lucrare a lui V I a fost relativ necirculată: după tovarășul Gozhapski, știu că a venit la Vilna la sfârșitul anului , tovarășul Lalayaps a citit-o la Penza în , tovarășul Sergievski - în Vladimir cam în aceeași perioadă, și tovarăș Perazich - în Veps în sau în Viliya în , dar lucrătorii cercurilor din a doua jumătate a anilor nu știau despre asta " Tovarășii A Ganshin și V Masleppkov povestesc în memoriile lor despre modul în care au fost publicate Prietenii Poporului A A Ganshin spune: "Cântă la începutul anului și am învățat de la rudele-prieteni br Maslennikov că au reușit, după lungi încercări, să dobândească un tip tipografic la Moscova I-am propus imediat :i:e cercului nostru de tehnologi marxisti (Vl Ilici Ulyanov, S II Radchenko, V V Starkov, G M Krzhizhanovsky, G V Krasin, M K Nazvanov, A L Malchenko, A A Vaisov, P K) să folosească Zaporozhets fontul și tipărirea articolului tocmai scris de Vladimir Ilici "Care sunt "prietenii poporului" și cum luptă ei împotriva social-democraților", și mi-am luat toată tipografia pentru mine Am convenit ca Vladimir Ilici să-mi predea manuscrisul la Moscova la mijlocul lunii iunie Ajuns la Moscova, am învățat de la frați Maslennikov că nu există font: muncitorul care a primit fontul a fost speriat de revizuirea tipografiei și l-a luat înapoi, în speranța că va obține fontul din alte surse Au promis că nu vor primi o mașină azi, timpul a trecut, dar nu era niciun font Manuscrisul despre Mihailovski a fost predat lui Mpa de Vladimir Ilici pe Sadovaia în apartamentul lui S II Mickiewicz, care avea un tată de citit Era doar o chestiune de font S-a hotărât să merg în orașul Iuriev-Polski, unde aveam un tipografist familiar, și să-i ofer fie să tipărească manuscrisul, fie să-l furnizeze cu caractere Negocierile nu au dus la nimic: tipografia era mică, iar pierderea tiparului putea atrage imediat atenția proprietarului Cu toate acestea, au reușit să obțină o piatră litografică, pe care, în cele din urmă, au decis să imprime articolele lui V II Locul de muncă a fost moșia tatălui meu "Gorki", districtul Pereslavl, Vlad, provincia, la de verste din Moscova, unde, după ce am achiziționat o mașină de scris, vopsele și o rolă etc , V P Maslennikov și cu mine ne-am mutat, dar ca urmare a lucrarea litografică a fost livrată cu succes Apoi B II Maslennikov merge la Moscova, ajunge acolo autocops, pergament etc , începem să tipărim; munca merge încet: mașina este doar o jumătate de foaie, facem una nouă - într-o foaie Până la sfârșitul lunii august, doar prima parte a fost tipărită în cantitate de de exemplare în format de foaie de /g cu cerneală neagră, încercând să dea aspectul unei lucrări tipografice De la începutul lunii septembrie, continuăm să lucrăm la Moscova, pe Meshchanskaya în satul Zaitsevsky, în

apartamentul tatălui meu, unde A L Malchenko a venit din Sankt Petersburg și a dus toate exemplarele terminate și manuscrisul la Sankt Petersburg (nimic a fost plecat în grabă la Moscova), unde opera a fost în curând republicată integral pe un hectograf (cu cerneală albastră) Din câte îmi amintesc, am participat la această ediție A A Vaneev Această ediție, aparent de dragul secretului (adică pentru a distrage atenția jandarmilor de la organizația din Sankt Petersburg), a fost marcată "Ediția grupului provincial al social-democraților" În noiembrie, am adus mai multe exemplare ale acestei publicații de la Sankt Petersburg pentru frate Maslennikov și S I Mitskevich *j În "Girki" și Moscova de mine și V II Maslennikov a publicat doar primele două părți: un răspuns către Mihailovski și Yuzhakov Răspunsul lui Krivenko a fost că nu au avut timp Manuscrise despre Iuzhakov (numărul II) și Krivenko (numărul III) n primit de la Vladimir Ilici în Lublin, unde a locuit în dacha lui A II Elizarova În urmă cu douăzeci și nouă de ani nu s-au șters din memoria acelor conversații pe care Vladimir le-a avut cu mine Ilici, mergând de-a lungul malului iazului din Kuzminki: chiar și atunci s-a simțit că înaintea ta a fost o putere mentală puternică și valuri, în viitor - un om mare V Maslennikov în memoriile sale spune: "Împreună cu A A Ganshin, am discutat despre cum să organizăm cel mai bine publicarea literaturii ilegale A A Ganshin a reușit să facă rost de o piatră litografică, s-a planificat înființarea unei tipografii, dar până la urmă au reușit să pună la punct tiparul cu ajutorul unui autocopist De la regretatul A G Vrp tligp, pe atunci elev la Școala Tehnică din Moscova, a fost obținut un eșantion de autocopist, de dimensiunea unei jumătate de hârtie de scris Conform modelului existent, am proiectat un autocopist de dimensiunea unei foi de hârtie și l-am comandat de la atelierele de tâmplărie ale Școlii Tehnice Komissarov Bandă de autocopiere, cerneală litografică, cerneală și o rolă au fost achiziționate de la un magazin, cred că de la Gagsp Cu ajutorul unor astfel de mijloace, am publicat în lucrarea lui Lenin: "Care sunt "prietenii poporului" și cum luptă ei împotriva social-democraților" Au tipărit direct din manuscrisul lui Lepin, primit prin A A Gapshpp "- Apărând în mijlocul luptei împotriva populismului, înaintea cărții lui Veltov-Plekhanov: "Despre dezvoltarea unei viziuni moniste asupra istoriei", articole de Vl Ilici, deși publicat în cantități limitate, a făcut o impresie uriașă asupra adeptilor marxismului, care își câștiga poziția în Rusia la acea vreme, oferindu-le material strălucit pentru lupta împotriva populismului A I Elizarova povestește despre acest lucru în memoriile sale ("Prol Revolution" nr (), B II Gorev-Goldman ("Pa party trecut", Leningrad), A Semashko (colecția "În zori al mișcării muncitorești de la Moscova"), S P Mitskevich ("Prol Rvo t " Nr (I), etc L Martov în Notele unui social-democrat (Perlin , p) scrie următoarele: "Prietenii m-au introdus în noutatea literară de la Sankt Petersburg, care a mers într-o formă bine litografiată Acesta a fost un pamflet format din piese de piesa: "Care sunt prietenii poporului" După polemicile academice ale lui Struve, din pamflet, plin de caracteristici bilioase ale gândirii teoretice și ale tendințelor politice ale epigonilor populismului, a suflat adevărat revoluționar pasiune și grosolănie plebea Pamfletul a scos la iveală literar darul și gândirea politică matură a unui om țesut din materialul din care sunt făcuți liderii de partid M-a interesat personalitatea autorului, în funcție de nivelul de conspirație a fost atunci atât de mare încât nu am reușit *) Din câte îmi amintesc, A A Ganshin mi-a oferit doar partea a -a a acestei ediții În timpul căutărilor la Moscova, au fost găsite copii ale acestei a treia părți

Și, în general, încă nu au fost găsite urme ale părților I și II ale acestei ediții. Au fost retipărite în această ediție? S L/ki/kmach - G pe langa faptul ca pamfletul a iesit aparent de la un grup de "batrâni" Abia mai târziu, un an mai târziu, am auzit numele lui V I Ulyanov Primul și al treilea număr din "Prietenii poporului" paydepa au fost I S Angarsky în Arhiva Berlinului și aproape simultan V II Nevski în Biblioteca Publică din Leningrad la începutul anului Al doilea număr, consacrat analizei opiniilor lui S Yuzhakov, nu a fost încă găsit În prezent, ambele numere sunt disponibile în Leningrad Historical-Revol Arhivă și în Institutul Lenin din Moscova, în stare bună, în copertă galbenă În această ediție sunt retipărite Prietenii Poporului: ediția I - din prima ediție (aprilie sau mai), care este un caiet hectografat în partea a patra a unei foi de de pagini cu adaosul "La ediția propusă" din a doua ediție; Ediția a III-a este din singura ediție cunoscută, reprezentând același caiet hectografat de pagini Textul acestei ediții a ediției a treia se deosebește de textul ediției primei ediții printr-o varietate de subliniere și fonturi Pentru a le desemna în această ediție, am aderat la următoarele: cuvintele din ediția hectografată subliniate cu un rând sau scrise într-o descărcare sunt dactilografiate într-o descărcare; cuvintele subliniate cu două linii sunt tastate cu minuscule aldine; cuvintele scrise cu caractere cursive fără subliniere sunt tastate cu caractere cursive; cele scrise cu italic și subliniate sunt dactilografiate cu italic la spațiere; cursiv - tastat în cursiv ate; cele scrise în cursivă și subliniate - dactilografiate în cursivă în descărcare și, în final, scrise în cursivă și subliniate cu două rânduri - tastate cu cursiva aldine) "Bogăția rusă" - o revistă lunară fondată de L Obolensky, la începutul anilor a trecut la populiști și a devenit în anii principalul organ al luptei împotriva marxismului După ce a părăsit-o, Krivenko a ieșit sub conducerea lui N Mikhailovsky și Vl Korolenko A grupat în jurul său inteligența populistă radicală, care s-a organizat ulterior în Partidul Socialist Popular (J S), parțial inclus în partidul Socialiștilor-Revoluționari) II Mihailovski (- 'i) - alături de P L Lavrov, cel mai proeminent teoretician al populismului, "conducătorul gândurilor" al inteligenței ruse din anii - , care i-a dat propria sa teorie a "procesului istoric", recunoașterea "personalităților cu gândire critică" a unui rol important în dirijarea procesului istoric de-a lungul canalului "dezirabil" Alături de Narodnaya Volya, întocmind și editând publicațiile lor, a fost autorul celebrei scrisori din partea Comitetului Executiv al Narodnaya Volya către Alexandru al III-lea, după martie , prin care se cerea amnistie, libertăți politice și o Adunare Constituantă A fost șeful "Domestic Notes", iar din anii editat "Avuția Rusiei", pe paginile căreia încă de la începutul anilor iar până la moartea sa în a condus o dezbatere acerbă cu marxiștii Socialiștii-revoluționari îl consideră pe Mihailovski unul dintre fondatorii partidului lor Articolele sale polemice împotriva marxiștilor sunt adunate în volume sub subtitlul "Memorii literare și necazuri contemporane", și sunt incluse și în volumul VII al Loviturii de stat Op N, Mihailovski, Sankt Petersburg ') Articolul II K Mikhailovsky în nr din "Avuția rusă" pentru - "Literatura și viața" Retipărit în colecția completă Sochip , vol VII, p - , sub titlul: "Despre populismul domnului VV" Acest articol II Mihailovski imediat după publicare a provocat o serie de răspunsuri din partea marxiștilor în formă scrisori către autorul articolului Unele dintre aceste scrisori au fost publicate acum în nr din Bylye, I) S Krivenko, un publicist al tendinței Narodnik, un colaborator al Cărților Tatălui,

Russkoye Bogatstvo, populistul Novaia Slovo și alții Lepin (vezi în continuare - numărul III din "Prietenii poporului"), apoi a fost ridiculizat de G V Plekhanov ("Despre dezvoltarea unei viziuni moniste asupra istoriei") Lucrările sale colectate au fost publicate în Articolul său aldo despre singuraticii culturali" a fost publicat în Russkoye Bogatstvo, nr 84,) Retipărit în Volumul VII al Colecției Complete suculent II K Mihailovski, p - și - :) S Yuzhakov este un publicist al direcției populiste cu un strop de slavofilism și naționalism A colaborat la Otechestvennye Zapiski, a fost unul dintre redactorii revistei Russian Wealth Analiza opiniilor sale VI Ilici a dedicat cel de-al doilea număr (psraescapny) din "Prietenii poporului" și articolul "Perlele projectionismului Narodnik" (vezi Volumul II din Operele colectate) Articolul său "Problemele dezvoltării economice a Rusiei" a fost publicat în Russkoye Bogatstvo, nr 84, I) Y Jukovsky, economist și avocat, a scris în Sovremennik, Vestnik Evropy, a editat ziarul Cosmos (-), a publicat cărți: Political and Social Theories in the 19th Century (GG), "Proudhon și Louis Blanc" (), "Istoria literaturii politice a secolului XIX" () și alții În numărul din septembrie al revistei Vestnik Evropy pentru , a publicat un articol vicios: "Karl Marx and his book on Capital", unde a încercat să infirme pozițiile lui Marx Articolul a evocat un răspuns din partea lui I Mikhailovsky ("K Marx înaintea procesului lui IO Jukovski" în Fatherland Notes, octombrie) și II Sieber ("Câteva observații asupra articolului domnului IO Jukovski" în "Otech Zap ", noiembrie) i) G Spencer (-) - un filozof și sociolog burghez englez, în lucrările sale (principale: "The System of Synthetic Philosophy", "Fundamentals of Sociology"), care a fundamentat punctul de vedere evoluționist în filosofie și sociologie , care a încercat să reposteze asupra fenomenelor sociale ordinea legilor de dezvoltare a organismelor A fost un adversar al socialismului, considerându-l cea mai mare nenorocire pe care a cunoscut-o lumea vreodată Părerile lui Spencer au fost larg răspândite în Boccini în a doua jumătate a secolului al XIX-lea Argumentând cu teoriile lui Spencer II K Mikhailovsky a dedicat o serie de lucrări: "Ce este progresul", "Ce este fericirea", "Însemnări ale unui profan" (volumele I și III de Poli lucrări colectate) ;) Citatul de mai jos este preluat din prefața la "Despre critica economiei politice" a lui K Marx ie) "Contrat Sociali) - "The Social Contract" J -J Rousseau, publicat în și ars de guvernul de la Geneva Ideea principală a "Contratului social": societatea-stat se bazează pe un acord creat de membrii societății pentru a garanta libertatea reciprocă]?) Proudhon (-) - ideologul miciei burgheziei, unul dintre teoreticienii anarhismului Văzând cauza tuturor relelor societății capitaliste în forma modernă de schimb, pentru a reorganiza această societate, el propune nu un plan de organizare colectivă a producției, ci un sistem utopic care construiește - - societate pe bază de mutualism (reciprocitate) prin organizarea liberă a băncilor de credit și schimb și perpetuarea proprietății private mici "Sărăcia filosofiei" de K Marx este consacrat analizei opiniilor lui Proudhon S)II Kareev este istoric și publicist, unul dintre reprezentanții școlii subiective a sociologilor, care, în materie de filozofie a istoriei, i s-a alăturat: lui P L Lavrov El a dedicat o serie lungă de articole polemicilor împotriva marxiștilor, al căror eclectism a stârnit ridicolul din partea acestora din urmă ,J) Scrisoarea lui K Marx despre II Mihailovski a fost scris de K Marx editorilor Otechestvennye Zapiski la sfârșitul anului în legătură cu un articol al lui Y Mihailovski: "K Marx în fața instanței domnului IO Jukovski A rămas netrimisă și a fost

găsită în actele lui Marx după moartea sa A fost publicată în Nr Vestii "Nar Will" pentru G și în nr "Jurid Buletin" pentru Îl dăm așa cum a fost publicat în "IŌ ÎN " (vezi "Documente", nr) Morgan (-) a fost un etiolog și sociolog american care s-a dedicat studiului indienilor americani și în lucrările sale, care au revoluționat concepțiile asupra societății primitive, a abordat, independent de Marx și Engels, metoda materialismului dialectic. Lucrarea principală a lui Morgan: "Societatea primitivă" (; traducerea rusă a fost publicată în) a stat la baza celebrei cărți a lui F Engels: "Originea familiei, proprietății private și statului" ') V Burenii este un publicist reacționar, în feuilletonurile sale din Reclaiming the Burden, disprețuitor de orice metodă de luptă împotriva inamicului) "Jobov Vremya" - publicată din la Sankt Petersburg sub conducerea lui Suvorin, fostul organ al cercurilor nobiliare conservatoare și birocratice, urmărind fiecare aparență de opoziție, și cu atât mai mult de mișcare revoluționară. În nr "Nou Vremya" din februarie V Bureppp a publicat un feuilleton ("Note critice") îndreptat împotriva lui N Mihailovski, dar lăudându-l pe acesta din urmă pentru polemicile sale cu marxiștii ts) G R Meyer (-) - unul dintre so-groove germani economiști "social-copserpativi", un adept al lui Rodbertus și-a publicat lucrările și o serie de lucrări proprii: "Lupta statului a patra pentru eliberarea ei", "Mișcarea agrară", "Capitalismul sfârșitului de secol" etc) Ruge (-), un radical german care în anii a publicat împreună cu Marx Anuarul germano-francez. În timpul revoluției din , a fost membru al parlamentului de la Frankfurt, unde a ocupat un loc în extrema stângă. În perioada de reacție care a urmat, a încercat să organizeze la Londra, împreună cu Mazzini și Ledru-Rollins, o asociație internațională a democraților radicali pentru a lupta împotriva ei. La întoarcerea în Germania, el trece de partea reacționarilor Junkers și se declară susținător al politicii lui Bismarck) Citatul este preluat din scrisoarea lui Marx către Ruge din - vezi K Marx's Literary Heritage, M , Volumul I, p) Galvani (-) - anatomist și fiziolog italian care a descoperit fenomenul galvanismului, care a jucat un rol colosal în știința electricității ") Hegel (-) - cel mai proeminent dintre reprezentanții filozofiei idealiste germane, care a avut o influență imensă asupra Germaniei, precum și - - și intelectualitatea rusă (Belinsky) Marx a împrumutat metoda dialectică a lui Hegel, "punând-o pe pasul yoga", adică transformată într-o direcție materialistă. Hegel aparține introducerii unei formule de trei termeni pentru dezvoltarea fiecărui concept (triade): teza este starea inițială de echilibru, antiteza este perturbarea echilibrului, iar sinteza este restabilirea echilibrului pe o nouă bază) Dyuriding (-) - economist și filozof german, un oponent înflăcărat al lui Marx și al socialismului, care a încercat să-și dea propria "teorie socială", repetându-l pe economistul american Carey în lucrările economice. O critică ascuțită a opiniilor lui Dühring a fost făcută de Marx și Engels în cartea: The Revolution in Science Produced by Herr E Dühring (Anti-Dühring). În Rusia, I K Mikhailovsky a fost un mare admirator al lui Dühring) "Buletinul Europei" - fondat în GG de către domnul M Stasyulevich, revista lunară, reflectând punctele de vedere ale părții liberal-burgheze a societății ruse, care considera ca sarcina principală a Rusiei să fie reformele politice în spirit liberal. În anii a luptat împotriva marxiștilor ruși, în special în articolele unuia dintre colaboratorii săi, L Slonimsky) Autorul notei este profesor la Universitatea din Sankt Petersburg I L Lautman. Nota a fost pusă sub semnătura lui I K și a fost citată de Marx drept una dintre cele mai

bune expuneri ale metodei sale - vezi pp XLV-XLVII din volumul I al Capitalului, rusă ediția , ed I Stepanova) "Otschsstssnye Zapiski" - fundațiile în de către P P Sviopyshy, în au trecut la Kraevsky, care l-a atras pe Belinsky să participe la ele Din , ei au devenit un organ al populismului sub conducerea lui Nekrasov-Mikhailovsky și Saltykov-Șcedrin și exercită o influență extraordinară asupra inteligenței revoluționare ruse În au fost închise de guvern) Outsider - pseudonimul lui N K Mikhailovsky Citat de Vl Ilici, articolul a fost retipărit în Colecția completă op N K Mihailovski, vol V, p ') Vorbim despre articolele II K Mikhailovsky: "Cu privire la ediția rusă a cărții lui K Marx" ("Otechestven Note", aprilie ; retipărită în Complete Collected Works, vol X, pp -) și "K Marx în fața instanței domnului IO Jukovski" "De la Zap , oct ; retipărit în Colecția completă cit , vol IV, p -)) "Gândirea Rusă" - o revistă lunară care apare din La închidere în "Părinte Note "și înainte de tranziția în la N Mikhailovsky" bogăția rusă "a dat spațiu pe paginile sale pentru articolele II Mihailovski și întregul grup "Tată Note" Într-o dispută cu parodiciștii și marxiștii din anii ' , Russkaya Mysl, rămânând un organ al intelectualității populiste liberale, a încercat să mențină neutralitatea și obiectivitatea judecăților și chiar a lăsat loc pe paginile sale scrisorii lui G V Plehanov pentru a clarifica poziția marxiștilor (" Câteva cuvinte în apărarea materialismului economic" (o scrisoare deschisă către V A Goltsov) semnată de S Ushakov în nr ,) și replica lui P Struve către criticul său L Obolensky (" Câteva cuvinte despre dl Articolul lui Obolensky : "O nouă scindare în intelectualitate" - în nr pentru) Mai târziu, după revoluția din , "Gândirea Rusă" a devenit un refugiu pentru o inteligență liberală înfricoșată, căzută în naționalism și misticism, care a fost luată sub aripa noului editor al revistei, - G - fostul marxist P Struve, care continuă să o publice și acum se află la Prager unind cadetii de dreapta cu monarhiștii ") Articolul II K Mikhailovsky: "Literatura și viața" în nr din "Gândirea rusă" pentru ; retipărit în Colecția completă cit , vol VII, p - !) Socialiștii-revoluționari, ca partid, nu existau încă în Aici această expresie este folosită în sensul unei desemnări generale a tuturor socialiștilor revoluționari, inclusiv social-democrației ") A I Skvortsov - economist, profesor la Institutul de Agricultură Povo-Aleksapdriskiy Principalele lucrări ale sale: "Influența transportului cu abur asupra agriculturii" (), "Profit și chirie" în L "Nr - " Jurid Vest " pentru , "Fundamentals of Political Economy" (), "Economic Foundations of Agriculture" (), etc Fiind un economist pur burghez, Skvortsov a fost însă considerat de mulți a fi marxist și entuziasmul său, de exemplu, Struve, a ajuns la punctul în care acesta din urmă consideră lucrările lui Skvortov "un exemplu de dezvoltare strict științifică a unora dintre principalele prevederi ale teoriei economice a lui Marx", reprezentând "unicum nu numai în limba rusă, ci în general în toată literatura economică" O muștrare cuvenită la un astfel de hobby al lui Vl Ilici a dat în articolul său: "Funcționarea economică a Narodismului și critica sa în cartea domnului Struve" (vezi Volumul II al Operelor Colectate, p etc)) "De la edituri" - postfață la prima ediție a primului număr din "Care sunt prietenii poporului" (aprilie sau mai) Menționat în textul "pregătirea ediției c 'i-a" - evident, edițiile - și a -a) " la ediția propusă" - postfață la a doua ediție a primului număr (un caiet în partea a patra a unei foi de de pagini, hectografat, font de mașină de scris diferit de cel al ediției I) Marcat în iulie Copie originală în Revoluția istorică din Leningrad Arhiva *) S Kharizomenov este un statistician

zemstvo care a dat o serie de lucrări despre cercetarea meșteșugurilor din provincia Vladimir, despre ancheta gospodărească a lui Tavrich Guberniya, care a condus cercetările statistice Zemstvo din provinciile Saratov, Tula și Tver De asemenea, a publicat articole cu conținut economic în R Gânduri" și "Yur Buletin" Vl Ilici a folosit adesea datele lui S Harizomspov în "Dezvoltarea capitalismului în Rusia" (vezi volumul III al lucrărilor colectate) În anii A luat parte la societatea "Pământ și Libertate") "Buletinul juridic" - o revistă lunară publicată la Moscova din până în Editorii acesteia au fost S A Muromtsev (mai târziu președintele Primei Dumei de Stat) și M M Kovalevsky I Sieber a participat și la lichidarea departamentului politic și economic al revistei (nota) Jurnalul a lăsat uneori loc articolelor de curent marxist; deci, de exemplu, studiile II au fost publicate în el I Skvortsova) H F Annensky este un publicist și statistician care a înființat în mod exemplar birourile de statistică din Kazan și Nijni Novgorod Zemstvos, iar mai târziu a condus departamentul de statistică al guvernului orașului Sankt Petersburg A aparținut populiștilor, a colaborat la "Părinte Note", a fost unul dintre editorii "Rus Avere", mai târziu unul dintre organizatorii Partidului Socialist Popular *) A A' Isaev - "Meșteșuguri din provincia Moscova ", M - , vol I și II - G - ") N I Ziber (-) este profesor la Universitatea din Kiev, unul dintre primii popularizatori și propagandiști ai marxismului din Rusia Este adevărat că marxismul său a fost în mare parte unilateral, latura revoluționar-critică a acestei doctrine rămânea un lucru ciudat pentru el, în păreriile sale era un evoluționist și, în unele probleme, a abordat opiniile populiștilor ruși, totuși, până în apariția operelor lui Beltov (Plehanov), Lepin ■ și a Scrierile sale au jucat un rol enorm în răspândirea ideilor marxismului în literatura rusă, precum și în pătrunderea lor în departamentul universitar Cele mai importante dintre ele sunt: D Ricardo și K Marx în studiile lor socio-economice" (), "Teoria economică a lui K Marx" (în "Cunoaștere" - și "Cuvânt"), "Eseuri despre cultura primitivă" () , ca precum și controversa despre Marx cu B Chicherin, IO Jukovski și alții (vezi lucrările sale colectate în volume) Vl Ilici era familiarizat cu opera lui N Sieber încă din anii - , după cum se poate vedea din observația sa din articolul despre Postnikov pagina) Pentru o biografie a lui Sieber, vezi L Kleypbort, "II I Sieber Ed "Spike", Leningrad " Comunitatea de pământ din districtul Nipru "în "rusă Gânduri" pentru ; "Bugetele țărănești" (); "Istoria Zemstvo-ului Voronezh" (); "Colectarea de informații statistice despre provincia Voronezh " (), etc) *) II A Gurvich este unul dintre primii marxiști ruși (vezi memoriile sale despre krugagka marxist - la Minsk - "Byloe" nr pentru) A emigrat în America, unde a ocupat un post de profesor, de care a fost privat pentru opiniile sale Lucrările sale principale sunt "Relocarea țăranilor în Siberia" (M) și "Economia satului rusesc" (New York,) Ultimul, intitulat "Situația economică a satului rusesc", a fost publicat în în traducerea lui A Sapin cu anexa articolului acestuia din urmă: "Câteva observații asupra teoriei producției populare" Cartea a II-a Gurvich a provocat o serie de recenzii atât simpatice, cât și ostile (vezi, papr , "Gândirea R " nr pentru ; articolul lui M Plotnikov: "Instrucțiuni de peste ocean" în "Nivkegor Listka", etc), la care A Sapin a răspuns cu un articol lung în nr - al Samarai Postnik în Vl Ilici a apreciat foarte mult atât lucrările lui I Gurvich, cât și ale lui m socip ; " tr) și a menținut o corespondență cu acesta II A Gurviich încă trăiește în America) Ki Vasilchikov este un publicist și

o personalitate publică care a scris despre probleme de autoguvernare locală, împrumuturi mici pentru terenuri, agricultură și proprietatea pământului. În scrierile sale, el a reprezentat păstrarea "cursului vechi al construcției noastre sociale", adică, proprietatea funciară comună, deși a văzut-o ca pe un obstacol în calea îmbunătățirii culturii agricole. Lucrarea principală este "Proprietatea pământului și agricultura în Rusia" () S) V Orlov, statistician al zemstvo-ului provincial Moscova, ale cărui date au fost folosite de G V Plehanov în "Diferențele noastre și V II Lepin în "Dezvoltarea capitalismului în Rusia". Principalul dintre ele: "Economia țărănească" în "Sb stat setați, după Moscova, provincii ", vol IV, nr V Orlov a întocmit și Indexul fabricilor și fabricilor - G *) il Kablukov este economist și statistician, profesor la Universitatea din Moscova și șef al departamentului de statistică al Zemstvoi din Moscova, care a efectuat o serie de anchete exemplare ale vieții economice a provinciei Moscova. În lucrările sale principale: "Chestiunea muncitorilor din agricultură" și "Despre condițiile dezvoltării economiei țărănești în Rusia", a încercat să demonstreze predominanța unei mici unități economice în agricultură. Critica opiniilor sale Vl pl dă în "Dezvoltarea capitalismului în Rusia" (p - și altele) deci) Autorul articolului este G Z Eliseev, unul dintre liderii lui Sovremennik și Otechestvennye Zapiski) Marlo este un pseudonim pentru economistul german K Viakelblech (-) "Socialistul moderat, apărător al intereselor mic-burgeze, în lucrarea sa principală, "Studiu despre organizarea muncii sau sistemul economiei mondiale" (), oferă un plan de reformă socială în spiritul lui Fourier și Louis Blanc) Notă retipărită în Colecția completă sochip I K Mihailovski, vol X , p - i) Baranov - Nijni Novgorod, Kosach - guvernatori Saratov ') "Nedela" este organul principal al populismului conservator, propovăduind teoria "faptelor mărunte" și etc , editat de P Gaideburov. De asemenea, a dedicat spațiu polemicilor cu marxistii (V V a plasat-o aici în "- pentru , articolul său "Social-democrația germană și burghezismul rus", îndreptat împotriva lui Struve)) Vorbim despre cartea lui V V , publicată în : "Direcțiile noastre" "c) Răspunsul II Mikhailovsky V V a fost plasat la nr din Russkoye Bogatstvo pentru Retipărit în Complete Collected Works, vol VII, pp - sub titlul: "On V V 's Narodism" ε') P B Struve-în anii , c -d R P , emis prin decret al Congresului I al Partidului; participant la Congresul Internațional Socialist de la Londra în Cel mai de seamă reprezentant al "marxismului legal" al anilor ' Deja în primele sale lucrări, încă sub steagul marxismului, sub pretextul "verificării critice" a lui Marx, el a înlocuit ideile revoluționare ale marxismului cu idei despre cooperarea claselor, evoluția mondială a socialismului etc Participare: : organisme juridice marxiste ("Povoye Slovo", "Început", "Viața", "Revista științifică") Critica ascuțită a ideilor sale de către Vl Ilici a dat într-una dintre primele sale lucrări: "Funcționarea economică a populismului și critica lui în cartea domnului Struve" (vezi Volumul II din Opere colectate) La începutul anilor Struve rupe de marxism și trece în tabăra liberalilor, devenind șeful organizației zemstvo-constituționaliste, "Uniunea de Eliberare" (-), și redactând organul acestei "Uniri" - "Eliberarea" (Stuttgart) Odată cu formarea Ph D Partidul (koi-statutar-democrat) - membru al Comitetului Central al acestuia După înfrângerea revoluției din , el devine liderul extremei drepte a liberalilor, alunecând în naționalismul sutei negre În , a fost membru al colecției reacționar-mistice Vekhi În timpul războiului civil a luat parte la guvernul lui Denikin, iar apoi a fost ministru sub conducerea lui Wrangel În

prezent, editează jurnalul Russkaya Mysl la Praga, unind în ea cadeții de dreapta cu monarhiști - *s) II - este un pseudonim H F Danielson, scriitor-economist al anilor - Unul dintre cei mai importanți reprezentanți ai populismului În a publicat o carte: "Eseuri despre economia noastră socială post-reformă", care, împreună cu lucrările lui V V , a servit ca principală justificare economică a populismului O analiză tocmai a acestei cărți a lui P Struve în nr din Sozialpolitisches-Centralblatt pentru a marcat începutul unei controverse între marxiști și populiști și presa juridică rusă, la care N -on a avut un mare rol cartea JI Danielson s-a ocupat în mod repetat de V II Lenin (în special, vezi "Dezvoltarea capitalismului în Rusia" - Lucrări colectate, volumul III) N -on a fost primul traducător rus al Capitalei lui Marx Această traducere a provocat o corespondență vie între II -on și Marx și Engels (vezi Scrisori ale lui K Marx și F Engels către II -on Perov G Lopatin, SPV) ') "Sozialpolitisches Cenlr ilbl; tt>> (Lista Centrală Socio-Politică) este un organ al aripii drepte a S D T În nr al acestei ediții pentru , care a ieșit la octombrie (septembrie, stil vechi), articolul lui P Struve este plasat: ♦Despre problema dezvoltării capitaliste a Rusiei Acest articol al lui Struve a evocat răspunsuri de la Peak -pe (articolul "Ceva despre condițiile dezvoltării noastre economice" în nr din Russkoe Bogatstvo,), V V ("Socialul german, democratismul și burghezismul rus", în nr d) și S Krivenko (nota din nr din Averele Rusiei pentru) c) A Engelhardt este un publicist populist care, în anii , și-a propus să-și înființeze propria agricultură rațională Această experiență a coincis cu dorința inteligenței de atunci de a "mergi la oameni", ceea ce a creat un loc de pelerinaje numeroase de pe moșia Engelhardt Dar, spre deosebire de teoriile sale Narodnik, Engelhardt a trebuit să recurgă la metoda muncitorului agricol de a-și gestiona economia pentru a-și organiza economia rațional Pentru detalii despre această economie, vezi V I Lenin în Dezvoltarea capitalismului în Rusia (Volum III, Lucrări colectate) În "Patriotic Note" Engelhardt a publicat o serie de scrisorile sale "Din sat" subliniind opiniile sale, care au fost publicate ca o carte separată în Vl Ilici a apreciat foarte mult această carte și i-a dedicat mai multe pagini în articolul său "Conținutul economic al populismului" (vezi Vol II, Opere colectate) Pentru celelalte lucrări ale sale, vezi: "Probleme ale agriculturii ruse", "Istoria economiei mele" ·') "Social-democrat" - o revistă literară și politică, publicată în străinătate în anii - Au fost publicate doar patru cărți G V Plekhanov, P B Axelrod, V II au avut rolul principal în ea Zasulich Citatele sunt preluate de Vl Ilici după articolul lui Plehanov - "P G Cernîșevski" în A "S -D ", p ■- Vezi pasaje citate de Plehanov în Culegere completă, op II G Chernyshevsky, vol X, partea , pp G -) Wilhelm Liebknecht (-) - unul dintre liderii social-democrației germane, tatăl lui Karl Liebknecht Era aproape de Marx și Engels A fost supusă unei serii de represiuni în epoca legilor excepționale împotriva socialiștilor El a stat pe aripa revoluționară a partidului, luptând împotriva tendințelor de conciliere ale aripii drepte a acestuia (Vollmar și alții) A fost redactorul centrului, organului, partidului "Vorwärts" (Atacant) ·') Articolul Nick - ea: "Ceva despre condițiile dezvoltării noastre economice" la nr și din "R Dumnezeu " pentru - - ") V V este pseudonimul lui V P Vorontsov, unul dintre principalii teoreticieni ai populismului din anii - Lucrări majore; "Destinele capitalismului în Rusia" (), "Direcțiile noastre" (), "Eseuri de economie teoretică" () A colaborat în toate organele de conducere ale populismului - de la

"Înainte" a lui Lavrovsky (în anii ') la "Avuția rusă" a lui Mihailovski, cu care la începutul anilor ' dispersat S-a opus cu hotărâre marxiștilor și a făcut obiectul unor articole critice de aproape toți primii marxiști din Rusia G V Plekhanov a făcut o critică sistematică a opiniilor lui V V în eseuul său "Justificarea populismului în lucrările domnului Vorontsov" Vl Il de asemenea, a acordat multă atenție criticii opiniilor lui V V Deci, conform mărturiei tovarășului Grigoriev, una dintre primele lucrări ale lui Vl Il , scris de el în perioada Samara a vieții sale, era un eseu intitulat: "Justificarea populismului în scrierile domnului VV" Vezi, de asemenea, diferite pasaje din articolele sale economice din anii în volumul II Sobr compozitii Vl De asemenea, Ilici a trebuit să ia parte la o dispută cu V B , despre care sora Vl Il - A I Elizarova spune următoarele ("Prolet Revolution" Nr ()): " În sărbătorile de Crăciun din - Vladimir Ilici a venit la noi, la Moscova Și aici a avut loc o dispută foarte interesantă între el și populiști Iată ce spune despre el în manuscrisele sale: memorii sus Golubeva-Yasiev: V "Vreau să descriu un mic episod din viața lui Vladimir Ilici, bogat nu numai în fapte, ci și în evenimente istorice - acesta este unul dintre primele sale discursuri publice la o întâlnire ilegală destul de mare la acea vreme Pe Vladimir Ilici îl cunosc de multă vreme; în , când l-am cunoscut, era încă destul de tânăr, sunetul lui Marx și, în general, muncea teribil de mult pe sine; Îmi amintesc că am fost teribil de uimit de capacitatea lui extraordinară de muncă Dar chiar și atunci, în anii săi mai tineri, era Vladimir Ilici turnat din oțel, cu un răspuns gata, gânditor, plin de duh și bine țintit pe buze "Trăiam atunci în Samara Regiunea Volga trecea printr-o foamete rl, care dădea, parcă, un imbold la tot ce i se opunea; Curenții populiști, desigur, au predominat, iar Vladimir Ilici avea deja propriul său punct de vedere definit, propria sa linie de conduită definită Au apărut întrebări despre foamete, despre ajutorarea celor înfometați, despre participarea noastră, revoluționarii, la cantinele muncitorilor, Vladimir Ilici a avut propriul răspuns la toate, remarcat favorabil prin certitudinea și consistența sa revoluționară (aceasta este definiția mea la acea vreme) "Dar să revenim la episodul descris Era în iarna anilor - În acel moment am fost trimis sub supraveghere deschisă la Tver Po, profitând de apropierea ei, a fugit adesea și a venit la Moscova, unde a făcut legături întrerupte Moscova după foamete - oarecum reînviat, au apărut multe cercuri și organizații diferite: Narodnaya Volya, parodopravtsy, lucrători culturali etc Timpul pentru predicarea faptelor mărunte încă nu a trecut Am avut relații în principal cu un grup de așa-numitele Narodnaya Volya, iar într-una dintre vizitele mele la Moscova, una dintre aceștia Narodnaya Volya mi-a dat un bilet la o petrecere ilegală, foarte, spun ei, aranjată "în secret", unde vom adunați-vă pentru a vorbi fără încuietori pe buzele noastre și a discuta linia generală de conduită "Din moment ce petrecerea implică - SB - să adune, dacă se poate, pe toți cei care se despart, dar lovesc împreună, atunci poate vei mai aduce cu tine pe altcineva, dar numai interesant M-am gândit, am luat un alt bilet și l-am dus lui Vladimir Ilyin În acele zile, eram încă un pkobppka stăpân pe sine, l-am văzut pe Vladimir Ilici relativ rar în această perioadă, dar ceea ce a spus mi-a ciugulit atât de mult creierul încât mi s-a părut că el este cel care va spune un cuvânt nou, va arăta un nou cuvânt ieșire din acea confuzie care domnea atunci De aceea, lui, și nu nimănui altcineva, am purtat bilet la această petrecere Vladimir Ilici nu a fost imediat de acord, dar cu toate acestea am pornit "(Golubeva) "Această petrecere a avut loc în

"Hirsh" (casa lui Hirsh undeva pe Vropny, care apoi era plină de studenți) Îmi amintesc, apartamentul de trei camere era plin de oameni Au predominat studenții, iar cercurile intelectuale ale Moscovei au fost puternic reprezentate Printre altele, îmi amintesc acolo de Murinov, al cărui apartament era atunci într-un fel centrul intelectualității progresiste din acea vreme Soția lui avea un depozit de cărți și o editură care înființa o întreagă ediție de literatură populară pentru popor "Această petrecere a fost aranjată cu acea "conspirație" caracteristică întâlnirilor de atunci de acest tip semi-legal S-a hotărât să-l aranjeze "doar pentru elită", invitațiile erau trecute în șoaptă, undeva în colț Așa că tovarășul Golubeva era în apartament, predând adresa fratelui său Vlad cu o zi înainte Ilici, iar eu și soțul meu am primit aceeași adresă zilele trecute din altă sursă *) Ne-am gândit, așadar, că mergem la petreceri diferite, dar s-a dovedit că ne-am întâlnit în aceeași "Girsha" ospitalieră, unde "aleșii" s-au dovedit a fi o țevă neîntreruptă Conspirația a fost de așa natură încât erau două intrări în casă sau două apartamente sub același număr - nu-mi amintesc exact - și mulți oameni au scos la început greșit, apoi au realizat descriptiv ceea ce aveau nevoie Dacă ținem cont de faptul că acestea erau apartamente mobilate pentru studenți - pe atunci elementul cel mai revoluționar - și, prin urmare, un post de serviciu pentru toți spionii, atunci trebuie să admitem că cu greu se putea aranja o petrecere mai puțin secretă Dar ce să facă?: Publicul mai respectabil era la acea vreme prea precaut să-și dea apartamentul pentru adunări mari Neînfricat, ca întotdeauna peste tot, tineretul era în căutarea căilor, dezvoltând un schimb de opinii și nu se oprește pentru asta, cea mai urgentă afacere pentru ei, de la nimic ltov Golubeva spune că s-a citit ceva rezumat, pentru care i-a certat pe organizatorii petrecerii: "A meritat, spun ei, să adune publicul atât de secret pentru a asculta reportaje despre truse de prim ajutor și biblioteci!" Nu-mi amintesc eseul, poate pentru că am venit târziu Îmi amintesc doar dezbaterea, care a căpătat în curând un caracter aprins, mai ales după ce Vladimir Ilici a început să se opună unui narodnik foarte respectabil, scund, robust, cu chel, și căruia tânărul l-a tratat cu mult respect și care stătea într-un un fel de "colț roșu" "Îmi amintesc că fratele meu, pe atunci un tânăr de de ani, stătea cu o mulțime de tineri la ușa altei camere și a rostit mai întâi câteva Zsvischenruf'OB ironice îndrăznețe, ceea ce i-a făcut pe toți - pe cei mai mulți foarte dezaprobator- întorc capetele în direcția lui și apoi au luat cuvântul .) Din Kibardin, un elev al voluntarilor steam - G - "Cu îndrăzneală și hotărâre, cu toată ardoarea tinereții și puterea convingerii, dar și înarmat și cunoștințe, a început să zdrobească doctrina populiștilor, fără a lăsa piatra neîntoarsă II atitudine ostilă față de o astfel de "insolență băiețească" a început să fie înlocuită treptat de atitudine, dacă nu mai puțin ostilă, apoi mai respectuoasă Majoritatea au început să-l privească ca pe un adversar serios Minoritatea marxistă s-a bucurat, mai ales după cele două cuvinte ale lui Vladimir Ilici, ca răspuns la un respectabil populist Atitudinea condescendentă, obiecțiile științifice ale interlocutorului mai în vârstă nu l-au stânenit pe frate De asemenea, a început să-și susțină opiniile cu dovezi științifice, cifre statistice și cu sarcasm și mai mare forță a căzut asupra adversarului său Întregul interviu s-a transformat într-un turneu între acești doi reprezentanți ai "părinților și fiilor" Toți l-au urmărit cu mare interes, mai ales tinerii Narodnikul începu să-și încetinească tonul, să scuipe cuvinte mai languiv și, în cele din urmă, a tăcut ♦ Partea marxistă a

tinereului a triumfat "Chernov vorbește și despre această "întâlnire conversațională" în "Note: un socialist-revoluționar" la p "Pentru prima dată, cunoștința (cu parodopravtsami A Ej a avut loc la una: de la "întâlnirile de conversație", a căror punct culminant au fost oaspeți din alte orașe Unul dintre ei, oarecum tulbure și cu barbă roșie, a fost bine cunoscut în lipsă, din literatură: era Vas Pavel Vorontsov (V V ') Cineva mi-a arătat în mod misterios pe celălalt: "Fii atent la tânărul ăla cu chel: e un om foarte, foarte interesant, el este un mare împușcat printre marxiștii din Sankt Petersburg: fratele său este de asemenea mare, a fost spânzurat în cauza Voinței Poporului "A fost Vladimir Ulyanov (Lenin) Mi s-a părut foarte simplu; voce ero-burr , totuși, părea încrezător și un sentiment de superioritate În acel moment, el nu a abuzat încă de "vorbirea grosolană" și a făcut trucuri V II Vorontsov, lipindu-se de el, după cum se spune, ca cu un cuțit în gât: "Pозиțiile tale sunt nefondate, afirmațiile tale sunt nefondate Arată-ne că ; dreptul tău de a afirma astfel de lucruri; arata-ne pe a ta analiza cifrelor și faptelor realității Am dreptul să-mi fac afirmații, l-am câștigat: cărțile mele vorbesc pentru mine Iată, pe de altă parte, propria analiză a lui Nikolay (la vremea aceea tocmai apăruseră Eseurile sale) Unde este analiza ta? Unde sunt lucrările tale? S-au dus!" Acest mod de argumentare nu ne-a făcut nicio impresie; că orice tendință tânără nu poate produce imediat lucrări fundamentale, ne-a fost clar și nu l-ar putea discredita în ochii noștri B II Vorontsov, ni s-a părut, abuza de beneficiile întâmplătoare ale unui lucru atât de nesemnificativ precum primăgenitura istorică a tendinței sale Ulyanov a "mârâit" cu mult succes, de afaceri, ușor batjocoritor și rece Încălcarea, însă, a degenerat rapid într-un dialog dezordonat; a trebuit să fie întreruptă, pe măsură ce devenea din ce în ce mai personală și pierdea interesul pentru public "Chernov vorbește apoi despre performanța "bâlbâitului" Kataev, "un cap confuz", după definiția sa; despre faptul că l-au împins pe el, pe Chernov, să "corecteze chestiunea", despre conversația de după întâlnirea cu Tyutchev, care a aprobat discursul său și a început să-l invite la organizația parodsvelch Într-un cuvânt, Viktor Chernov, desigur, își concentrează atenția asupra discursurilor aburului Ō în care nu vede dezordine și s-a săturat repede de obiecțiile social-democraților, deși de afaceri Pentru el, centrul de interes al serii a fost în discursurile socialist-revoluționarului iar Narodnaya Volya, desigur, le acordă cea mai mare atenție Suntem cu toții - și tovarăș Golubeva - rămasă după încheierea dezbaterii despre V V - - după cum îmi amintesc vag - chiar în momentul discursului încurcat al lui Kataev "Cu cine mă certam?" a întrebat el, potrivit lui Tovarăș Golubev, Vladimir Ilici, cu care a ieșit în sală "- Da, cu V V (Vorontsov, un celebru scriitor populist "Era teribil de furios "-■ De ce nu mi-ai spus înainte? Dacă aș ști că este V Nu m-aș certa cu el", a spus Vladimir Ilici "Am înțeles aceste cuvinte ale sale în sensul că a considerat inutilă cearta cu V V - nu contează, spun ei, nu-l vei convinge - și de aceea am început să contest oportunitatea unei asemenea dispute și să demonstrez cum important a fost pentru ascultător Și, într-adevăr, impresia făcută de discursurile lui Vladimir Ilici a fost enormă; au vorbit despre el ca o nouă stea care a apărut la orizont - unii cu plăcere și satisfacție, alții cu invidie și privind înapoi - ce, spun ei, va ieși din asta "(M Golubeva) "Îmi amintesc că această dispută a fost discutată și comentată cu vioitate în cercurile de tineri, pe mulți dintre care Vladimir Ilici i-a convins și convins și i-au împins pe calea studiului lui Marx Marxiștii au ridicat capetele vizibil, iar

numele "Petersburgerului" care a măcelărit atât de bine pe VV a fost la un moment dat pe buzele tuturor c) Aceasta se referă la lucrarea lui Pik -on: "Eseuri despre economia noastră socială post-reformă" - START ..) Autorul cărții The Urgent Question este A Bogdanovich, care a fost apropiat Partidului Dreptul Poporului, iar mai târziu un cunoscut critic al Lumii lui Dumnezeu Partidul Dreptul Popular este partidul intelectualității mic-burgeze, "al treilea element", ai cărui fondatori în au fost M A Natanson, Aptekman, Tyutchev, Godeonovsky, Maishchsvich și alții, susținut de I K Mikhailovsky, Vl Korolenko și A Bogdanovich Narodopravtsy a renunțat pentru o vreme la propaganda luptei de clasă și a socialismului și a considerat că sarcina lor, "chestiunea urgentă" a timpului lor, să unească necondiționat toate forțele de opoziție și revoluționare pentru a lupta împotriva autocrației numai în numele libertății politice Partidul a reușit să-și publice "Manifestul", pamfletul "Chestiunea urgentă" și a fost zdrobit de guvern în aprilie Critica stăpânirii populației de către Vl Ilici dă în pamfletul său: "Sarcinile social-democraților ruși" (vezi p din acest volum și prefața ediției a doua la p) S) Naidenov, Morozov, Kapi, Belov au fost marii industriași ai vremii) Broșura "Explicarea legilor cu privire la amenzi" a fost publicată pentru prima dată ilegal în tipografia "grupului de tineri Narodnaya Volya" (vezi nota) la sfârșitul lunii decembrie Acest lucru poate fi confirmat de următoarele date: în primul rând, o scrisoare de la Vl Ilici din Rabotnik (vezi p), scris nu mai devreme de la jumătatea lunii noiembrie , spune, printre altele, că tipografia Narodnaya Volya "ne ia unul din lucrurile? - adică această broșură; în al doilea rând, din date - - 0 percheziție la Șceglov (vezi "Raportul" departamentului de poliție despre "Unirea luptei", p) arată că deja la februarie a fost găsit un pachet întreg din aceste broșuri Rabotnik, nr - , totuși, afirmă în mod explicit (p) că "Despre amenzi" a fost scrisă în Astfel, a fost scris în mod evident în octombrie-noiembrie Un mic pamflet cu o copertă roz avea urme fictive pentru a distra atenția poliției: "Ediția librăriei A E Vasiliev", "Kherson, tipografia K N Subbotin, strada Ekaterininskaya, casa lui Nikitin ", "Vândut în toate librăriile din Moscova și Sankt Petersburg", "Permis de cenzură, Herson noiembrie " Un exemplar al acestei ediții a pamfletului se află acum în biblioteca Academiei Socialiste Pamfletul a fost publicat pentru a doua oară în , la Geneva, la tipografia Uniunii Social-Democraților Rusi) Din cele ce urmează reiese clar că Vl Ilici a studiat mișcarea clasei muncitoare din anii și, în special, greva Morozov, folosind ziare vechi din acea vreme - Acum puteți face cunoștință cu această grevă din carte: "Grewa Morozov din - ianuarie " editat și cu o prefață de D Ryazanov, ed Moscova Muncitor", , precum și conform articolului organizatorului acestei greve - P Moiseenko în nr () "Span Revoluție" ") Citat în continuare de Vl Ilici, un articol din Moskovskie Vedomosti a fost plasat la nr pentru A fost scris de M Katkov și retipărit în cartea sa: "Colecție de articole editoriale ale Moskovskie Vedomosti din ", Moscova O retipărim integral (vezi "Documente", nr) ') Articolul Ya T Mikhailovsky - "Salariile și orele de lucru în fabrici și fabrici" în cartea: "Industria fabrică și comerțul în Rusia" Ed Dep Comerț și fabrici ale Ministerului de Finanțe pentru Expoziția Mondială a lui Columb din la Chicago SPB) "La ce se gândesc miniștrii noștri" este unul dintre articolele care urmau să fie incluse în ziarul popular pentru muncitori, Raboceye Dielo, care era pregătit pentru publicare de către Uniunea de Luptă pentru Emanciparea Clasei Muncitoare Despre aceasta scrie L Martov următoarele (Notele unui social-democrat, p

și): " "Grupul Narodnaia Volia" din Sankt Petersburg a propus organizației noastre publicarea comună a unui ziar, pentru care a oferit propria tipografie ilegală, care se arătase atât de strălucit. Convorbirile preliminare au scos la iveală faptul că Narodnaya Volya a propus să se dedice acest organ general sarcinilor de propagare a scopului final socialist, de agitare pentru libertatea politică și pentru lupta directă pe baze economice, prin urmare, ei au refuzat să ridice întrebări în organ cu privire la natura Rusiei, dezvoltarea economică și relația dintre țărănime și proletariat și propagarea ei are teroare. Ne-a rămas, la rândul nostru, "să ne abținem" să criticăm aceste tradiții ideologice ale mișcării revoluționare și să subliniem anumite puncte de vedere, pentru a conduce împreună un organ care să ducă propaganda noastră socialistă și democratică către mase *) Făcând schimb de opinii și ținând cont de nu- *) Ceva mai târziu, vorbind despre necesitatea de a ajunge la o înțelegere cu același grup de Narodnaya Volya, VL Il a spus: "Din moment ce au o tipografie, ei Piloți Sobr op TI - îndoială că s-a observat o schimbare de la vechiul populist și pozițiile conspirative în grupul Petrograd din Narodnaya Volya, ceea ce a fost exprimat în Nr publicat recent și poate chiar și contraagenții noștri să fie tentați să vorbească în proză marxistă, fără a pune puncte marxiste peste "eu". La următoarea noastră întâlnire, încrederea în această posibilitate a crescut foarte mult atunci când Ulyanov, care a fost instruit de noi să convină asupra detaliilor cu un reprezentant al Narodnaya Volya, ne-a raportat că acest reprezentant (el, evident, era Belevsky, cunoscut mai târziu ca A Belorussov, atât de departe a fost îndepărtat de socialism și democrație în ultimii ani), fără să obiecteze la toate propunerile noastre, a acceptat procedura în care ziarul este editat de reprezentanți ai ambelor grupuri, în care fiecare se bucura de drept de "veto" în raport cu la materialul livrat de cealaltă parte și a declarat că grupul său se oferă să compună primul număr pentru noi în întregime, ceea ce deja ne-a atins și ne-a încântat complet. Organizația l-a instruit pe Krzhizhanovsky, pe mine și pe Ulyanov să alcătuim primul număr și ne-am pus pe treabă." Am pregătit un ziar și, după o discuție amănunțită, l-am prezentat camarazilor noștri din întreprindere, Voluntarii Poporului. Acesta din urmă a aprobat pe deplin conținutul problemei. A constat într-un articol de program scris de V I Ulyanov și care explica necesitatea formării unui partid muncitoresc independent și a luptei pentru libertatea politică ca mijloc de atingere a socialismului. Alte articole *) au prezentat istoria conflictelor de la fabricile Laferme și Thornton, au oferit o imagine de ansamblu asupra mișcării grevei de vară din provinciile Moscova și Vladimir (acest material ne-a fost adus de tovarășii moscoviți) și istoria grevei generale în Bialystok, scris de mine. Un articol a fost dedicat campaniei guvernamentale împotriva Comitetelor de alfabetizare, celălalt morții pr Engels. Prin acord cu Narodnaya Volya, am decis să numim ziarul "Rabochy Dyelo". Numărul ar fi trebuit deja predat tipografiei, când în noaptea de - decembrie, polițiștii i-au arestat pe principalii conducători ai Uniunii Luptei, în frunte cu VL Ilici și toate manuscrisele lui Rabocheye Dyelo au fost luate de la A A Vaneev. Speranța VL Ilici, faptul că aceste manuscrise, "poate în de ani, ceva "antichitate rusă" vor extrage din arhivele secției de poliție" nu s-a adevărat încă. Abia în luna ianuarie a acestui an a fost posibil să se găsească o copie a articolului "Ce gândesc miniștrii noștri" în dosarul Departamentului de Poliție privind "Uniunea de Luptă". Pentru apartenența la articolul VL Ilici spune, în primul rând, că V I însuși în "Ce este de făcut?" (vezi Vol V Collected

Works, p) își dă conținutul; în al doilea rând, spune L Martov, unul dintre redactorii Rabochey Dyelo (vezi nota sa ei ne pot dicta și noi trebuie să fim de acord cu multe" (Vezi cartea lui B I Gorev: "Din trecutul de partid Memorii din - ", GIZ, Leningrad , p) ACEASTA ♦) O listă detaliată a articolelor este dată în "Raportul" medicului de poliție (vezi "Documente", nr , pp - Lista articolelor aparținând lui Vl Ilici se află în Anexa I, p) I T - Ō la "Raportul" de la pagina a prezentului volum) că articolul "pare să fi fost scris de Vl Ilici"; în al treilea rând, tovarășul G M Krzhizhanovsky, al treilea redactor al "Rab Cazuri", confirmă că articolul aparține lui Vl Ilici ') I N Durnovo - Ministrul de Interne în - ; unul dintre conducătorii înfocați ai "politicii populare" a lui Alexandru al III-lea, care a introdus instituția șefilor Vemsky Ya P Pobedonostsev - procuror-șef al sinodului, actualul șef al guvernului lui Alexandru al III-lea și Nicolae al II-lea, măturat doar de revoluția din Inspiratorul reacției aristocratice din anii și a fost un bastion al obscurantismului și al Sutelor Negre, care au ținut țara în labele tenace ale poliției ,s) Scrisoarea lui Durnovo către Pobedonostsev este retipărită de noi în întregime - vezi Documente, nr ') Textul "Programului de proiect" este reprodus aici cu acuratețe literală dintr-o copie realizată la mașină de scris și găsită în lucrările lui V I Lenin în perioada - Această copie prezintă o serie de erori evidente De exemplu, § din secțiunea D a copiei scrie: "Restabilirea legiuitoare a drepturilor" - ceea ce pur și simplu nu are sens; între timp, o comparație cu o copie recent găsită a aceluiași "Program de proiect" indică clar că în manuscrisul lui V I Lepin stătea: "Instaurarea legislativă a odihnei de vacanță" Vezi nota ") "Uniunea de luptă pentru emanciparea clasei muncitoare" din Petersburg a fost organizată de fapt în iarna - , dar și-a luat numele abia în decembrie , după arestarea nucleului său principal, condus de V I Lenin "Soyuzborby" și-a stabilit ca sarcină agitarea directă în rândul muncitorilor din fabrici și fabrici pe baza intereselor și revendicărilor lor vitale, înlocuind cu această tactică sistemul de clase de cerc care predominase înainte cu cei mai inteligenți muncitori Această agitație a coincis cu o mișcare de grevă în masă cauzată de condițiile de muncă intolerabile care predominau în fabrici și fabrici și a capturat până la de muncitori (grevele de vară ale țesătorilor din) "Uniunea de Luptă" a condus această mișcare, dezvoltând o activitate extraordinară și pe această bază stabilind contacte cu masele muncitoare, care au servit drept bază pentru toate lucrările ulterioare ale social-democraților revoluționari din Sankt Petersburg Din punct de vedere organizatoric, "Uniunea de Luptă" era formată din "Grupul Central Organizator" de conducere, care era format din social-democrați care deja se hotărâseră, care a condus întreaga activitate de propagandă și agitație, a scris pliante și pamflete, a condus toată munca organizatorică și a ținut legătura cu alte orașe S-a bazat pe "Grupul Central de Lucru", format din reprezentanți ai muncitorilor susținuți de cercuri de propagandă Principalele figuri ale "Unirii Luptei" din - au fost: V I Lenin, G M Krzhizhanovsky, V V Starkov, A L Malchenko, P K Zaporozhets, A A Vaneev, IO O Martov, N K Krupskaya, P Nevzorova, S I Radchenko, L N Radchenko, A A Yakubova, M A Silvin, S A Gofman, Ya M Lyakhov-sky, muncitorii V A Shelgunov și I V Babușkin, F A Babușkin, F A (Dan), B Gorev-Goldman Grupul de "bătrâni" a reușit să supraviețuiască pentru scurt timp În noaptea de - decembrie , Lenin, Krzhizhanovsky, Zaporozhets, Vaneev, Starkov, Malchenko și alții au fost arestați; în ianuarie - Martov, Lyakhovsky; în august - Krupskaya și alții (Vezi "Documente", nr - raport al departamentului de

poliție * - - în cazul "Unirii Luptei") În închisoare, "bătrânii" nu și-au întrerupt conducerea "Unirii", trimițând pliante, broșuri, dând instrucțiuni Una dintre metodele de agitație, care a fost folosită mai întâi pe scară largă și folosită cu pricepere de către Uniunea de Luptă, a fost distribuirea pliantelor-proclamații tipărite în metoda hectografică, în care, alături de nevoile și revendicările urgente ale muncitorilor, revendicările politice au fost de asemenea formulate "Acestea erau mici frunze violet liliac, dar aveau cuvinte noi îndrăznețe, simple și adevărate, apropiate și de înțeles pentru toată lumea" (Nevzorova) Pentru a scrie un astfel de pliant, "Uniunea de Luptă" adunase anterior cu atenție la fața locului toate informațiile necesare Iată cum Vl Ilici despre colecția sa de astfel de informații: "Acum îmi amintesc "prima mea experiență", pe care nu aş repeta-o niciodată M-am zguduit multe săptămâni, interogând "cu parțialitate" un muncitor care a venit la mine despre tot felul de proceduri la uriașa fabrică în care lucra Adevărat, deși cu mare dificultate, am alcătuit cumva o descriere (doar o plantă!) Dar muncitorul, ștergându-se transpirația, a spus zâmbind la sfârșitul orelor: răspunde!" ("Ce să fac?") Despre o altă "experiență" Vl Ilici este spus de L Martov ("Însemnările doctorului-socialist", p): "În primele zile după "revolte" [pa f-ke Laferm I T], când fabrica încă nu funcționa și nu se știa unde să caute muncitori Laferm, M A Silvin, împreună cu V I Ulyanov, au încercat să navigheze stând într-o tavernă aproape de locul evenimentelor și adunând din mers ceea ce vizitatorii ar spune despre eveniment în conversații între ei Au fost însă puține beneficii După cum a relatat Ulyanov, comercianții și orășenii pe care i-a văzut în tavernă au vorbit doar despre sușurile și coborâșurile stropirii muncitorilor cu apă din măruntaiele de foc și au încheiat povestea cu o maximă moralizatoare, ștergând sudoarea după numărul corespunzător de porții de ceai : "Ah, deci, niciun scandal!" În Dokumenty, nr , dăm o listă a proclamațiilor Unirii Luptei din - , conform raportului ministrului Justiției Muravyov ("Mișcarea revoluționară din Rusia - " cu președintele L Martov,), notând (în paranteze) pe cele disponibile la Institutul Lenin și completând proclamațiile cunoscute nouă din aceeași perioadă, care au fost incluse în lista lui Muravyov Din numeroasele literaturi despre "Unirea luptei" vezi memoriile lui N K Krupskaya, V Shelgunov și alții în "Creativitatea" nr - pentru ' ; "Eseu despre mișcarea muncitorească din Sankt Petersburg din anii " K Takhtarev (Petersburger); memoriile lui B Gorev (Goldman) - "Din trecutul partidului", GIZ Leningrad) Greva de la fabrica lui Thornton din - noiembrie a fost unul dintre primele evenimente majore din mișcarea muncitorească, unde un grup de "bătrâni" și-a aplicat noua tactică de agitație în masă Grupul a emis două pliante pentru muncitorii fabricii Thornton Primul pliant, aparent scris de GM Krzhizhanovsky și încă negăsit, a fost emis înainte de începerea grevei și a formulat revendicările muncitorilor A doua foaie tipărită de ei, scrisă de Vl Ilici, a fost eliberat deja la sfârșitul grevei (i. Akim in-Makhnovets își dă data - noiembrie - vezi "Eseu despre dezvoltarea social-D-pp" al său, etc) - - Pliantul a fost retipărit în străinătate în în nr - din Rabotnik Pentru detalii despre greva de la fabrica lui Thornton, vezi K Takhtarev-Peterburzhets, "Essay on the St Petersburg Labour Movement of the s", unde este retipărit și acest pliant ") Pliantul de mai al Unirii Luptei, , trimis de Vl Ilici din închisoare, pentru prima dată a reușit să reproducă în cantități uriașe pentru acea perioadă - peste de exemplare (această cifră este stabilită cu precizie de B Gorev -Goldman, care a tipărit pliantul) și a distribuit la de

fabrici și fabrici din Leningrad Acest pliant a avut o influență enormă asupra creșterii conștiinței muncitorilor din Leningrad "Când au izbucnit celebrele greve din o lună mai târziu, muncitorii ne-au spus că acest mic și modest pliant de mai a fost primul imbold pentru unificarea lor" (Volzhansky, Volna nr , mai) - "Mulți muncitori au spus mai târziu că, dacă nu ar fi pliantul din mai, atunci poate că nu ar fi greve de vară" (Takhtarev-Petersburger) - B Gorev-Goldman în cartea sa ("Din trecutul partidului", Lenppgr) spune: "După ce am eliberat și distribuit pliantul de mai, am simțit că am făcut o mare faptă revoluționară O lună și jumătate mai târziu, marea grevă a țesătorilor și filătorilor, a cărei fermentație a început și nu s-a oprit tocmai sub influența proclamației de Mai și abia aștepta o ocazie pentru a se manifesta într-o formă activă, această grevă a arătat clar noi și întreaga lume că sentimentele noastre nu ne-au înșelat Greva a început exact acolo unde, întâmplător, pliantul nostru a fost cel mai bine distribuit" '.) Indicație exactă de apartenență la Vl Ilici a primit proclamații "guvernului țarist" de către V Akimov-Makhnovets ("Eseu despre istoria socialismului în Rusia", pp și) și B Gorev-Goldman ("Din trecutul partidului", p) Proclamația a fost un răspuns la raportul guvernului publicat în nr al Buletinului Guvernului din iulie (), , cu privire la grevele de vară din la Leningrad K Takhtarev scrie următoarele cu privire la publicarea regulii menționate, mesaj: "Pentru prima dată, guvernul și alte clase ale societății au trebuit să privească clasa muncitoare ca pe o nouă forță socială emergentă A devenit prea târziu ca guvernul și reacționarii să repete minciuna năucită că nu avem o problemă de muncă în Rusia și să se laude cu "relațiile patriarhale" ale proprietarilor față de muncitorii care ar domnește în fabricile rusești "În ciuda tuturor dorințelor, mișcarea nu a putut fi ascunsă, căci a fost scoasă, după cum se spune, în stradă și, datorită proclamațiilor Unirii, a primit o largă publicitate Tot Petersburgul putea să verifice ce scria în pliante Nu a fost nimic de făcut, iar guvernul, înțelept prin amară experiență, se angajează într-un lucru nou - să anunțe oficial grevele Desigur, mesajul a fost imediat retipărit de alte ziare și răspândit în toate colțurile cele mai îndepărtate ale Rusia, a redus numărul atacanților cu aproape jumătate De asemenea, este curios că de data aceasta membrii Ligii Luptei și ai altor organizații revoluționare, din "instigatori", așa cum erau în circularele secrete anterioare ale lui Witte, s-au transformat în "personalități răutăcioase" care "au încercat să profite de grevele care avusese loc deja pentru a le conferi un caracter criminal" Parcă ca răspuns la - toate aceste rapoarte guvernamentale, în toamnă Uniunea a emis o lungă proclamație " Proclamația a fost retipărită în ediția străină a cărții unui Petersburg (K Takhtarev) - "Eseu despre mișcarea muncitorească din Sankt Petersburg din anii " () Circulara lui Witte către inspectorii fabricii menționată în proclamație - vezi "Documente", nr .■) Pentru prima dată guvernul a transmis un mesaj despre grevele din din provincia Vladimir Mesajul a fost tipărit în ziare chiar la începutul anului În plus, este necesar să notăm celebra circulară a lui Witte adresată greviștilor din vara anului , pe care o retipărim integral (vezi Documente, nr) Metoda folosită de Witte pentru a distribui acest apel este interesantă, după cum povestește K Takhtarev-Peterburzhets: "Proclamația ministerială, așa cum ar trebui să fie, a fost lipită pe pereți și garduri și distribuită de poliție Dar în multe locuri, muncitorii au trecut și nu au citit-o, ci, primind-o de la poliție, pur și simplu l-au rupt și l-au aruncat, cu mențiunea tuturor părinților Apoi, pe alocuri, polițiști

zeloși au început să împrăști proclamații, la fel cum erau împrăștiate pliante de la Unire "A fost hilar să urmăresc", au spus unii muncitori, "cum slujitorii guvernului nu au găsit nimic mai bun decât să imite tactica Uniunii" Ca răspuns la această adresă sanctimonioasă a ministrului de finanțe, Uniunea de Luptă a emis una dintre cele mai caracteristice proclamații ale sale: "Către muncitorii din Petersburg" (vezi Dokumenty, nr)) Data redactării broșurii "Legea nouă a fabricii" poate fi considerată momentul imediat după publicarea legii la iunie, adică, iunie-iulie Anexa, după cum se vede din textul propriu-zis, a fost redactată în octombrie a aceluiași an Potrivit prefetei lui G I B Axelrod la ediția I a broșurii (vezi "Documente", nr), manuscrisul a ajuns în străinătate abia în toamna anului Abia în a fost publicat la Geneva în publicația Uniunii Social-Democraților Rusi) Iată această circulară, publicată la începutul anului , care și-a găsit drum în social-democrații germani ziare și apoi publicate în multe ziare rusești, inclusiv cele provinciale, la mijlocul lui aprilie (vezi Documente, nr) a) "B F " - Buletinul de Finanțe, Industrie și Comerț Articolul la care Vl Ilici, - "Durata și repartizarea timpului de lucru în unitățile din industria fabricii" în nr din iunie (și iulie),) Prezenta ediție a "Sarcinile social-democraților ruși" este tipărită în textul I al ediției I, publicat în străinătate în și verificat cu textul olograf disponibil la Institutul Lenin, din care a fost dactilografiată ediția I După cum va observa cititorul, textul tipărit prezintă unele modificări foarte ușoare în comparație cu manuscrisul, făcute, după toate probabilitățile, în corecturi de către grupul Emanciparea Muncii, în special II B Axelrod, care a furnizat broșura cu prefața sa Ediția a II-a a acestui pamflet a fost publicată în străinătate la sfârșitul anului , cu o prefață de V I Lenin Ediția a III-a a fost publicată în străinătate în septembrie cu o nouă prefață de Vl Ilici Retiparim prefata lui P B Axelrod la editia I - fără - '(vezi "Documente", nr) și prefața lui Vl Ilici la ediția a -a (vezi "Adăugiri", p) Prefața la ediția a III-a este retipărită în volumul VI al Colecției Sochin , p ú) "Foile zburătoare ale grupului Narodnaya Volya" au fost publicate de un grup de tineri Narodnaya Volya organizat în toamna anului (M S Aleksandrov-Olmsky, Brgin, Fedulov, Astyrev, Preis, Belevsky, Feit etc), ale căror puncte de vedere a înclinat treptat spre social -democrație Grupul deținea propria sa tipografie ilegală, a emis o serie de pamflete, proclamații și patru numere din Flying Leafs Ultimul număr, nr , din decembrie , cu excepția doar a câtorva părți, avea deja un evident caracter social-democrat și a provocat proteste din partea grupurilor de voință ale altora Grupul a fost în contact cu Uniunea de Luptă pentru Emanciparea Clasei Muncitoare și a tipărit câteva dintre publicațiile Uniunii, printre care și Vl Il "Despre amenzi" și "Pe greve" A fost învinsă pentru prima dată în aprilie și în cele din urmă în iulie Vezi articolul lui M S Aleksandrov (Olmsky): "Grupul de voluntari al poporului" în nr din trecut pentru) "Muncitor" - o colecție neperiodică a "Uniunii Social-Democraților Rusi", publicată în - în străinătate, redactat de G Plekhanov, P Axelrod și V Zasulich Au fost doar numere în trei cărți Pe lângă el, au existat și Pliante de la Rabotnik, dintre care Nr - (-) au fost publicate sub aceeași ediție, ultimul Nr - a fost publicat în noiembrie sub o ediție temporară după cum Grupul Emanciparea Muncii a refuzat să editeze publicațiile Uniunii Social-Democraților Rusi .') Uniunea Social-Democraților Ruși este o organizație străină fondată la începutul anului la inițiativa grupului Emancipare a Muncii La început, Soyuz era în întregime sub conducerea grupului, iar acesta din urmă

deținea redacția publicațiilor Soyuz Curând însă, "tinerul" cu minte oportunistă (Krichevsky, Akimov și alții) a preluat preponderența în "Unire", iar în noiembrie, la congresul I al "Unirii", grupul "Osv Muncii" refuză să editeze publicațiile "Unirii" La cel de-al -lea congres al "Unirii" din aprilie, s-a produs o scindare definitivă, iar grupul, împreună cu membrii "Unirii" alăturați acesteia (D Koltsov, L Axelrod-Ortodox), au părăsit congresul și au format o nouă organizație revoluționară "social-democrată", c) P L Lavrov (-) - cel mai de seamă reprezentant al populismului revoluționar, membru al societății "Țara și Libertatea", apoi partidul "Narodnaya Volya", membru al Internaționalei I, emigrant și-a publicat în străinătate (întâi la Zurich, apoi la Londra) orga sa Vperyod (-), în care și-a dezvoltat puncte de vedere asupra necesității de a "a merge la popor" în scopul propagandei pe termen lung și al reeducării mase în spiritul ideilor socialiste, - dimpotrivă -vost bakuniniștilor rebeli, care considerau poporul rus pregătit pentru o revoluție socialistă și mășăluiau spre el cu agitație pentru o răsccoală imediată A fost redactorul Buletinului Narodnaya Volya (-) și până la moartea sa () cel mai autoritar interpret al opiniilor Narodnaya Volya, a fost strămoșul așa-zisei "Școala sociologică rusă" Menționat aici Vl Ilici "Materiale" - colecții: "Materiale - - pentru istoria mișcării social-revoluționare ruse", publicată în străinătate din în publicația "Grupurile de voință a bătrânilor" (P Lavrov, II, Rusanov, E Serebryakov etc) și care au fost organul principal al grupurile de vointa batranilor În vara anului, G V Plekhanov a scris un pamflet: "O nouă campanie împotriva social-democrației ruse" (publicat de grupul "Emanciparea muncii"; retipărit în volumul IX al Operelor colectate ale lui G V Plekhanov), care a fost un răspuns la un articol P Lavrov * tipărit în nr al Listei zburătoare a grupului Narodnaya Volya, deci, în principal, la Scrisoarea deschisă către Narodnaya Volya - editorii Frunzei zburătoare a vechiului Narodnaya Volya (E G Levit - mai târziu un bolșevic, decedat în d), plasat la nr - din "Materiale" Despre acest pamflet Plehanov și "a auzit" V I Lenin în Siberia Nr din Frunza Zburătoare nu a fost lansat Retipărim în întregime (vezi "Documente", nr) Vl Ilici, articolul lui P Lavrov "Despre întrebările programului", așa cum a fost publicat în nr "L L " Articolul lui P L Lavrov arată limita confuziei teoretice și a neputinței politice la care a ajuns "Voința Bătrânului" în timpul discursului marxiștilor revoluționari * ') "Delon lucrător - · publicat la graniță din aprilie până în februarie, editat de B Krichevsky, A Martynov, V Ivanshin și P Teplov, organul Uniunii Social-Democraților Rusi, exprimând oportunistul direcție în randurile rusilor S -D-s Evaluarea tendințelor "Cazului de lucru" Vl Ilici a dat în detaliu în "Ce este de făcut?" (Vezi volumul V al lucrărilor colectate)) "Protestul social-democraților ruși" a fost un răspuns la pasul formulat de E Kuskova *) într-un asemenea groove "Credo" (crez) sunt păreriile "economistilor" ruși, unde s-a pus sub ei o bază teoretică sub forma bernsteinianismului, la modă la acea vreme (nota) Despre împrejurările în care Vl Ilici a mers la podea în exil numit "Credo", tovarășul A I Elizarov - într-o scrisoare către redactorul Sobr op Lepina - ■ spune următoarele: "A fost, îmi amintesc, în primăvara anului Într-una dintre călătoriile mele de la Moscova la Sankt Petersburg, și am călătorit în principal în legătură cu cărțile lui Vladimir Ilici care erau publicate la acea vreme - "Studii economice" și "Dezvoltarea capitalismului în Rusia", am mers, ca de obicei, lui Alexandra Mikhailovna Kalmykova Pe atunci avea o librărie la colțul dintre Liteiny și Nevsky (Liteiny, cred,), care îi servea ca un fel de

sediul Acolo se putea învăța despre viața social-dem organizațiilor, despre toate transferurile și retragerile care au avut loc în cadrul acestora În primul rând, la sosirea în Sankt Petersburg, obișnuiai să dai peste acest depozit de cărți *) E D Kuskova - în anii a trecut de la Narodopravtsy la social-democrați "a jucat un rol proeminent în Uniunea străină a social-democraților ruși" Curând, ea s-a îndepărtat în cele din urmă de social-democrați și s-a alăturat liberalilor Grupul ei a publicat în revista Fără titlu, iar apoi ziarul Tovarishch, care susținea invariabil cadetii După Revoluția din octombrie, emigrează în străinătate, unde se opune vehement puterii sovietice pe paginile Zilelor Kadet-Socialist-Revoluționare - GC - "Alexandra Mikhailovna a stat foarte aproape de primele organizații marxiste din Sankt Petersburg Struve a crescut în familia ei, a fost elevul ei în anii de gimnaziu și, după cum spunea ea, era mai aproape de ea decât propriul ei fiu, care luase o altă cale Această femeie, remarcabilă prin inteligență și energie, care aparținea unui cerc destul de înalt - soțul ei era, dacă nu mă înșel, senator - a oferit servicii foarte active social-democraților ilegali organizații, în principal Uniunea de Luptă, și s-au ținut la curent cu activitatea lor Toți primii membri ai "Uniunii de luptă" - Radchenko, Krupskaya, Yakubova, Nevzorova, organizația Narodnaya Volya - Knipovici - au fost în strânsă legătură cu aceasta Folosind marile ei legături în societate, ea a aranjat apartamente, depozite și a strâns bani De asemenea, a găzduit primele întâlniri ale redacțiilor ziarelor marxiste legale de atunci "Am primit de la ea diverse noutăți din Sankt Petersburg, pe care le-am trimis sau le-am reluat prin scrisori către Vladimir Ilici în exil "Și odată ea mi-a înmănat programul compilat de Prokopovich și Kuskova, care acum este cunoscut sub numele de "Credo", spunând că, deși compilatorii nu funcționează singuri, ei au o oarecare influență în rândul "tinerilor" "La întoarcerea mea la Moscova, am adăugat această lucrare rescrisă chimic la următoarea scrisoare chimică adresată fratelui meu, pe care am scris-o în cărți și reviste În mod firesc, străduindu-mă la o posibilă concizie și concizie cu această metodă minuțioasă și plictisitoare de corespondență, am dat documentului primul titlu scurt care mi-a venit în minte, scriind: "Vă trimit un anume Credo al "tinerilor" Evaluarea mea cu totul negativă a acestei scrieri, ca o fabricație a scriitorilor inactiv, al cărui ecou în viața mea nu am văzut un ecou nu numai în jurul meu, la Moscova, ci chiar și în Sf munca minuțioasă și ingrată acea rescriere chimică reprezentat Se părea că nu ar trebui să rescriu, dar Vladimir Ilici ar trebui să arate această filozofare liberală Desemnând-o pentru concizie "Credo" al "tinerilor", nu am crezut că ar putea servi la îndrumarea social-democraților activi "De aceea, când am văzut din răspunsul lui Vladimir Ilici ce indignare profundă a stârnit, când am aflat de intenția de a protesta împotriva lui, m-am acuzat că inexactitatea desemnării lui din scrisoarea mea i-a dat mai mult decât ar fi trebuit să fie în fratele meu ochi Și m-am grăbit să explic că eu am numit "documentul" cu numele "Credo" și că, din câte știu, tinerii social-deocrați nu se ghidează după el Dar protestul a fost totuși întocmit și trimis "În timpul unei întâlniri cu Vladimir Ilici la întoarcerea sa din exil, am atins acest subiect și a fost foarte surprins să afle că numele "Credo" a fost dat nu de autor, ci de mine din întâmplare (evident, în scrisoarea chimică) asta a dispărut cumva pentru el), dar apoi a spus, rânjind: "Pu, nu contează Ar trebui să protestezi în continuare " "Îmi amintesc, de asemenea, că Kuskova a fost foarte indignată - odată într-o conversație personală cu mine - că documentul se numea "Credo", așa cum nu l-au

numit autorii" E Kuskova însăși a scris despre "Credo" (vezi "Trecutul" nr , octombrie) următoarele; - - "Aici nu ar fi de prisos să spunem "cum se face istoria" Nicio "facțiune" care a scris "Credo" nu a existat vreodată, dar asta a fost Două persoane locuiau în străinătate NN și M M *) Ei au luptat împotriva "ortodoxiei" social-democrației ruse, dar au fost devotați cu ardoare ideii Partidului Muncitoresc Social Democrat și intereselor mișcării muncitorești din Rusia Nu exista nicio mișcare politică a muncitorilor în Rusia la acea vreme A existat o mișcare grevă de natură pur economică Mai întâi Bund, apoi Rabochaya Mysl, apoi NN și M M , apoi Rabocheye Dyelo a început să insiste că, dacă Partidul Social-Demo ar vrea să fie un partid al muncitorilor, ar trebui să-i abordeze pe baza din învățăturile abstracte ale lui Marx și Engels , ci din interesele lor imediate Apoi: acest partid trebuie să se bazeze nu pe dictaturile oamenilor care locuiesc în străinătate, ci pe inițiativa muncitorilor, indiferent sub orice formă s-ar putea exprima această inițiativă, chiar și, de exemplu, sub formă de fonduri funerare La acea vreme, o astfel de activitate de amatori se exprima doar în greve pe bază economică și pe alocuri în încercări de organizare a unei profesii circulație "Economiștii" erau admiratori ai activității de amator a maselor în diferitele ei forme și au formulat acest lucru în principal într-un articol al domnului NN, publicat în Vademecum de GV Plehanov Articolul se intitulează: "Răspuns la pamfletul lui Axelrod: "Cu privire la chestiunea sarcinilor și tacticilor moderne ale social-democrațiilor ruși" Întregul articol a fost scris pentru a dovedi necesitatea de a proceda în formarea partidului din interesele lucrătorilor Se spune că "conștiința muncitorilor nu este un aluat, din care "noi" (intelectualii) suntem chemați să modelăm după chipul și asemănarea noastră Eforturile "noi" și "noastre" nu pot decât să suplimenteze ceea ce învață viața muncitorului" (Vademecum, p) Sau: "istoria este făcută de mase, deci doar conștiința maselor este un factor istoric", etc Aceste lucruri, asemănătoare și stereotipe pentru psihologia modernă, au fost apoi luate drept "economism" rău, iar autorul (NN) a fost anatematizat NN și MM, blestemați de adevărații social-democrați, au plecat în Rusia, dar la graniță NN a fost arestat și dus la Sankt Petersburg M M a venit și la Sankt Petersburg și, sub influența unei lupte străine cu credincioșii, a continuat discuții pe teme sensibile ale marxismului și mișcării muncitorești din mediul literar din Sankt Petersburg, în care încă mai existau destul de mulți "ortodocși" " în acel moment Odată, după o ceartă aprinsă, M M a fost rugat să-și formuleze pe scurt punctele de vedere asupra problemelor controversate, astfel încât să fie mai convenabil să se bazeze pe ceva armonios și solid într-o dispută M M singur, fără complici, a schițat în grabă un rezumat al opiniilor sale, nu pentru publicare Lucrarea a fost preluată de unul dintre participanții la dispută A trecut ceva timp Autorul "viziunilor" de pe o bucată de hârtie a uitat complet de existența ei Prietenul lui NN era încă în închisoare și nu bănuia în ce fel de poveste va cădea M M Deodată, într-o bună zi, un "Protest" a social-democrați împotriva unui "Credo" eretic cade în mâinile lui M M M M citește și vede cu uimire că acest "Credo" nu este altceva decât bucata lui de hârtie, cu provizii schițate în grabă pentru o dispută Uimirea lui nu a cunoscut limite când, mai târziu, acest nefericit "Credo" a devenit un document istoric, Social-democrația a fost declarată în pericol, iar autorii înșiși (vai, în ochii social-democraților de atunci s-au înmulțit!) Cei mai mari dușmani ai social-democrația Cine a tipărit acest "Credo" *) NN-S Prokopovici; M PE MINE Kuskov ACEASTA - -

"Am pus acest titlu pe o foaie de hârtie (nu era niciun titlu în original); M M tí încă nu ştie Tot ce s-a afirmat este corect, deoarece autorul "Credo" am fost eu, care scriu aceste rânduri Semnat de MM, scrisorile mele private către membrii grupului Emanciparea Muncii au fost publicate în Vademecum VL Ilici, după ce a primit "Credo" de la AI Elizarova, a întocmit imediat un proiect de "Protest" şi a propus-o spre discuţie de către întreaga colonie a social-democraţilor din Minusinsk Tov P N Lepeshinsky oferă atât o relatare detaliată a discuţiei despre proiect, cât şi o listă a acelor persoane care au semnat acest "Protest" (vezi "Pe spate", pp -): "Cu puţin timp înainte de moartea lui A A Vaneev, Ermakovskoye al nostru a fost scena unui congres zgomotos şi aglomerat Toţi social-democraţii din raionul Minusinsk în vara (cred că în iulie) s-au adunat la iniţiativa lui Vladimir Ilici; pentru a răspunde în mod adecvat notoriei profesiei de foi a aşa-zişilor "tineri" social-democraţi, cunoscutului, acum istoric, document numit "Credo" Când Vladimir Ilici a primit manuscrisul cu acest "crez" de la Petersburg, a devenit agitat, ca un vânător care simte apropierea vânatului foarte mare El a întocmit imediat un plan pentru o mustrare pentru autorii Crezului şi a schiţat un proiect de protest împotriva acestui nou crez S-a hotărât să se facă colectivul "Protest", iar în acest scop să se adune toţi camarazii în sat Ermakovsky (tocmai în Ermakovsky, în principal pentru că A A Vaneev era deja în acel moment complet imobilizat la pat şi nu putea veni la Minusinsk sau în orice alt punct) "Protestul" a început cu cuvintele: "O şedinţă a social-democraţilor într-o localitate, formată din persoane, a adoptat în unanimitate următoarea hotărâre " Cine sunt aceşti oameni? Cred că îmi voi putea aminti toţi participanţii la şedinţă care au adoptat această rezoluţie Iată participanţii: a) din sat Şuşenski:) VL Ilici Ul'yanov',) N K Ul'yanova (Krupskaia)',) Oscar Enberg (muncitor din Petersburg);-b) din Minusinsk:) V V Starkov') A M Starkov', b) G M Krzhizhanovskiy;) I Krzhizhanovskaya (Nevzorova);- c) din sat Tesiiskiy:) A S Shapovalov (muncitor din Petersburg);) I N Panin (muncitor din Petersburg);) F V Lengnik;) Egor Tu Baramzin, şi-d) din Ermakovskoye:) A A Vaneev;) D V Vaneeva;) M A Silvin;) V K Kurchatovskiy;) O B Lepeshinskaya şi) N Lepeshinsky "O întâlnire preliminară plină de viaţă, însoţită de o cină prietenoasă, a avut loc în apartamentul meu şi îmi amintesc cum Vladimir Ilici ne-a dovedit cu pasiune multora dintre noi că Credo era foarte simptomatic, că era imposibil să ratezi "acel fenomen, acel "economism" este o boală care vine social-democraţia noastră " Întâlnirea finală, la care a fost adoptată rezoluţia celor , a avut loc în apartamentul lui Vaneev Nu se poate spune că s-a ajuns imediat la unanimitate, fără nicio dezbateri Dimpotrivă, şi aici, ca întotdeauna, s-a remarcat opoziţia faţă de proiect atât de "stângă", cât şi de "dreaptă" A A Vaneev s-a indignat de blândeţea tonului rezoluţiei şi a cerut o defăimare mai categorică, mai hotărâtă a autorilor documentului odios În acelaşi timp, F W Lengnik a insistat să scoată din rezoluţie acele pasaje care stabileau legătura dintre noua linie a "tinerilor" social-democraţi ruşi şi şovăiala gândirii filosofice marxiste printre elementele oportuniste ale social-democraţiei germane (Neo- Kantieni) S-a referit la faptul că în - - În orice caz, marxiştilor neiniţiaţi, obişnuiţi, abandonaţi în sălbăticia siberiană, le este greu să judece de la nefermeasa lor distanţă adevărata stare de spirit din centrele europene ale vieţii şi, prin urmare, este mai bine să renunţe la judecăţile ipotetice Vladimir Ilici, făcând o concesie în acest sens, a exclus din protest câteva paragrafe, care ar fi putut părea îndoielnice

din punctul de vedere al "neinițiaților", dar apoi, se pare, a regretat foarte mult conformarea sa Din memoriile lui L Martov reiese clar că Vl Ilici i-a mai scris despre "Credo", oferindu-se să se alăture "Protestului" (vezi p din acest volum) Colonia Turukhansk, condusă de L Martov, a adoptat o rezoluție privind aderarea la protestul Minusinsk și a făcut mai multe copii ale acesteia pentru a fi distribuite altor colonii Colonia de exilați din orașul Orlov, provincia Vyatka (V Vorovsky, F Gurvich (Dan), A Potresov și alții) au acceptat și ei un protest similar În , G V Plehanov a retipărit Protestul în pamfletul său: Vademecum (ghid) pentru redactorii Rabochei Dielo* Vl Ilici menționează "Cred)", dându-i un otsesh -y, tot în "Ce este de făcut?" (vezi Volumul V al lucrărilor colectate, p), referindu-se în mod eronat la momentul scrierii sale până la sfârșitul anului "Ch Bernshts'yniada este o tendință oportunistă în rândurile social-democrației internaționale, al cărei început a fost pus de social-democrații germani Éd Bernstein într-o serie de articole ale sale, apoi combinate în cartea: "The prerequisites for socialism and the tasks of social-democracy" (), unde a încercat să revizuiască ("revizuire", deci "revisionism") fundamentele filozofice și economice a marxismului revoluționar și înlocuirea lor cu teoria reconcilierii contradicțiilor de clasă și credința în posibilitatea realizării socialismului prin "creșterea" lui treptată în regimul capitalist) Iată programul complet al "Sindicatului Muncitorilor din Nordul Rusiei" - vezi "Documente", nr Din literatura extinsă despre soia, vezi G V Plekhanova - The Russian Worker in the Revolutionary Movement Programul "Unirii Muncitorilor din Rusia de Sud" din , scris de P B Axelrod, din păcate, nu a fost păstrat Prin urmare, îl prezentăm în cuvintele lui A Potresov ("P B Axelrod de ani de activitate publică", Sankt Petersburg): "Avem în fața noastră un program în care fosta federație anarhistă a comunităților a fost deja retrogradată în viitorul îndepărtat, dar alături de cererea ca toate pământurile să fie transferate în proprietatea țăranilor pe bază comună, ideea de autonomia regională a fost propusă și programul include un program minim care este complet incompatibil cu conceptul anarhist sub pretextul "ceiștelor cele mai apropiate" ca "motive de agitație" Printre acestea se numără și revendicări care vizează îmbunătățirea condițiilor de muncă, sunt și revendicări politice, precum cererea de vot universal etc Programul are în vedere posibilitatea introducerii unui regim constituțional în Rusia și consideră că este necesar în acest caz să se folosească perioadă de entuziasm pentru a desemna candidați la alegeri cu acest program social-revoluționar Literatura despre "Uniunea Muncitorilor din Rusia de Sud" este extrem de săracă Pentru memoriile sale, vezi P B Axelrod - "Experienced and Reconsidered" (Berlin,) - - ') P B Axelrod, la început bakuninist; în a luat parte la organizarea "Uniunea Muncitorilor din Rusia de Sud"; cu scindarea "Pământului și Libertății" se învecinează cu Cerno-peredel'tsy În , împreună cu Plehanov, Deutsch, V Zasulich și Ignatov, a fondat social-democrații grupul Emancipare a Muncii Lucrările sale din anii ' sunt foarte apreciate de social-democrații care lucrează în Rusia și, printre altele, V I Lenin Din , unul dintre editorii Iskra și Zorya La cel de-al Doilea Congres al Partidului din , el sa alăturat menșevismului și i-a dat o justificare fundamentală în foiletonurile sale din Iskra Unul dintre cei mai consecvenți oponenți ai bolșevismului În anii de reacție, el a condus "mișcarea de lichidare" Membru al Conferinței de la Zimmerwald, unde a ocupat o poziție oscilantă În prezent unul dintre liderii Internaționalei a II-a) Rabochaya Mysl-S -D un ziar apărut din

octombrie până în decembrie (nr - și nr au fost publicate în străinătate, restul în Rusia) sub conducerea lui K Takhtarev-Petersburg și I Lohov-Olkhin Cea mai frapantă exponentă a "economismului", care și-a concentrat toată atenția asupra luptei economice înguste, opusă luptei politice, presupus neinclusă în sarcinile clasei muncitoare, s-a înclinat în fața spontaneității mișcării muncitorești și a fost ostilă organizarea centralistă a partidului și a "inteligenței" Nr din Rabochaya Mysl, la articolul de program al căruia Vl Ilici, a fost tipărit pe un mimeograf și este o raritate bibliografică Retipărim acest articol în întregime, având în vedere interesul său istoric, de la nr - din Pliantul Muncitorului () - vezi "Documente", nr V) "Sankt Petersburg Rabochiy Listok este un ziar publicat de Uniunea de Luptă pentru Eliberarea Clasei Muncitoare din Sankt Petersburg Au ieșit doar două numere Nr , marcat ianuarie , a apărut la începutul lunii februarie în cantitate de - de exemplare mimeografiate Nr a fost întocmit în martie, trimis în străinătate și tipărit acolo cu unele modificări în septembrie Ambele numere au fost "lăsate în întregime de B Gorev (Goldman) ") Rabochaya Gazeta este organul social-democraților de la Kiev Au fost publicate doar două numere: nr , august , tipărit la Kiev și nr , noiembrie print- ascuns în Yekaterioslavo La ea au participat B Eidelman, P Tuchapsky, II Vigdorchik, V Perazich și a I Congresul R S -D P II a recunoscut Rabochaya Gazeta drept organul central al partidului Despre încercările de a reînvia Rabochaya Gazeta în cu participarea lui Vl Ilici - vezi p prezent volume Nr și "Rab Ziare" au fost retipărite în întregime în colecția Eastpart: "La -a aniversare a Primului Congres de Partid" () În acest volum, vă prezentăm pe deplin citat Vl Ilici, articolul principal nr "Rab Ziare, vezi "Documente", nr ") Manuscrisul acestei lucrări - publicată pentru prima dată - a lui Vl Ilici a fost găsit în lucrările sale din perioada Iskra Manuscrisul este alcătuit din de coli din cea mai subțire hârtie absorbantă de format mare, scrisă cu una dintre cele mai mici scrisori de mână din Vl Ilici, fără nici un ajutor sau corecturi Întregul caracter al manuscrisului sugerează că autorul a avut în vedere condițiile de conspirație și depozitare conspirativă Pe prima foaie a manuscrisului, pe lateral, peste k; în mâna a doua, de mâna lui Vl Ilici, s-a făcut o notă: " " Este foarte posibil ca această nota să fi fost făcută de Vl Ilici mai târziu, la analizarea și sortarea - - hârtii Textul manuscrisului însuși menționează anul Pentru a determina momentul redactării manuscrisului, pe lângă aceste împrejurări, este de mare importanță în sintagma inclusivă a întregii lucrări Se scrie: "Ar fi foarte de dorit să auzim părerea socialiștilor din alte facțiuni și nu am refuza să le publicăm răspunsurile" (subliniere) Din aceste cuvinte, după părerea noastră, rezultă incontestabil că articolul a fost scris într-un moment în care autorul putea conta pe implementarea planului de publicare a unui fel de organ și putea avea la dispoziție acest organ În această poziție, Vl Ilici nu putea fi decât un ambasador, întors din exil, iar din moment ce apariția conspirativă a manuscrisului spune că a fost scris în Rusia, cel mai probabil ar trebui să fie atribuit perioadei "Pskov" a lui Vl Ilici, la începutul anului , când, după ce s-a întors din exil și s-a stabilit la Pskov, a pregătit publicația Iskra de aici Dintre aceste lucrări pregătitoare, cel mai important rol l-a jucat, desigur, elaborarea întrebărilor programului Manuscrisul a fost probabil trimis ulterior în străinătate și astfel a ajuns în arhiva străină a Vl Ilici Probabil, când își sorta lucrările, poate câțiva ani mai târziu, Vl Ilici, din greșală, a făcut referire la în loc de la Despre enorma semnificație a acestei lucrări,

Vl Ilici și pentru istoria opiniilor sale asupra problemelor programului și pentru istoria partidului nostru și a mișcării muncitorești, nu este nevoie să ne extindem aici ') Vezi Dokumenty, nr Pentru prima dată, proiectul de program a fost publicat ca anexă la pamfletul Ce vor social-democrații?, ed Grupul Emanciparea Muncii, Geneva ") Programul Erfurt este programul Partidului Social Democrat German, adoptat la un congres la munte Erfurt în și a înlocuit vechiul program "Gotha" din , de care se deosebea printr-un caracter mai marxist și prin eliminarea elementelor lassalianismului Compilat de K Kautsky Citat de Vl Ilici, paragraful Programului de la Erfurt spune: "Mână în mână cu această monopolizare a mijloacelor de producție este opresiunea micilor întreprinderi fragmentate de către producția colosală pe scară largă, o creștere gigantică a productivității muncii umane Dar toate beneficiile acestei transformări sunt monopolizate de capitaliști și marii proprietari de pământ Pentru proletariat și păturile mijlocii în declin - filistenii, țărani - înseamnă o creștere a precarității existenței, sărăciei, asupririi, aservirii, umilirii și exploatării " Pampas tipărit două litere Vl Ilici în în străinătate, judecând după conținut, aparțin toamnei anului , după întoarcerea lui Vl Ilici în septembrie din străinătate, unde a mers să stabilească legătura cu grupul Emanciparea Muncii, iar a doua scrisoare a fost scrisă cu siguranță în noiembrie, deoarece menționează o grevă la Thornton, care, după cum se știe, a avut loc în perioada - noiembrie , , și vorbește despre o propunere de publicare a unui ziar, Rabocheye Dyelo, care a eșuat la - decembrie j * "Colecție", la care se face referire în ambele litere din Vl Ilici, și căruia îi era destinată corespondența menționată în scrisori, a fost colecția neperiodică Rabotnik, a cărei primă carte a fost publicată în martie la Geneva ca publicație a Uniunii Social-Democraților Rusi Judecând după publicație - Scrisorile noastre, se pare, ar trebui să sugereze că publicarea în sine a colecțiilor Rabotnik a fost discutată de grupul Emanciparea Muncii împreună cu V I Lenin în timpul șederii acestuia din urmă în străinătate în vara anului și Vl Ilici Vplpa, Moscova și alte orașe după întoarcerea din străinătate a fost asociat cu munca de punere în scenă a acestor colecții În orice caz, din scrisorile lui Vl Ilici, este clar că a fost suficient de aproape de cauza publicării Rabotnik Scrisorile erau în mod evident adresate unuia dintre membrii grupului Emanciparea Muncii (Axelrod?), care a editat colecția Rabotnik Acest lucru este confirmat și de faptul că unele dintre materialele menționate în ambele scrisori au fost plasate în Rabotnik Nu avem suficiente motive pentru a atribui paternitatea acestor materiale lui Vl Ilici, dar nu există nicio îndoială că le-a uitat prin ele și, evident, le-a corectat pentru publicare Prin urmare, retipărim în Anexa II transmisă de Vl Ilici și articolele publicate în Rabotnik: a) Știri din Rusia (despre evacuarea duhoborilor) - Rabotnik, Nos b) "Greva țesătorilor de la Fabrica de țesături Yeareo-Voznesenskaya" în același număr; c) "Lucrătorii rurali din provinciile de sud-est Esr Rusia" - № - O parte din amintitul Vl Ilici nu a publicat materialul în întregime, dar, se pare, a fost inclus în rezumatele generale ale informațiilor din Rusia, publicate de Rabotnik Un rezumat al informațiilor despre greve, nr - din Rabotnik, care probabil includea și informații raportate de Vl Ilici, retipărim aici: Petersburg -La începutul lui noiembrie, grevă la fabrica de pânze Thornton; Revendicările muncitorilor sunt formulate în două proclamații ale Uniunii de Luptă pentru Emanciparea Clasei Muncitoare Producătorul a satisfăcut cerințele muncitorilor În același timp [noiembrie I T] a izbucnit o

grevă de țigări la fabrica de tutun Laferme Numărul participanților a fost de Aceștia au cerut distrugerea amenzilor și respingerii Revoltele din fabrică au continuat două zile Rezultat: expulzarea a de muncitori din Petersburg și satisfacerea cererii pentru restul Rezultatul acestei greve a fost o circulară a inspectorului fabricii, interzicând producătorilor să respingă în mod arbitrar mărfuri și dispunând folosirea amenzilor pentru nevoile muncitorilor |p) Volumul de față fusese deja alcătuit când noua copie a acelei lucrări de Vl Ilici, care a fost tipărită la paginile - , sub titlul: "Proiectul de program al Partidului Social Democrat" Noua listă, găsită de Eastpart în arhivele de la Geneva ale partidului, este un caiet hectografat, în care sunt așezate pe rând, ca o întreagă lucrare, atât "Programul Proiectului", cât și "Explicația Programului" Astfel, avem acum: două liste ale "Programului de proiect" (una găsită în lucrările lui Vl Ilici și tipărită la pp - , iar cealaltă reprodusă în caietul hectograf mai sus indicat) și una, nou găsită, lista "Programe de explicații", Toate aceste liste se bazează pe textul din Vl Ilici, scrisă de el în închisoare, în iunie sau iulie (presupunerea inițială că "Programul de proiect" a fost scris de Vl Ilici în închisoare deja la sfârșitul anului , pe baza faptului că pe lista găsită în hârtii lui Vl Ilici, există un semn de mână " " - aparent eronat, deși teoretic posibilitatea nu este exclusă, - - că "Programul de proiect" a fost scris de Vl Ilici în închisoare în decembrie ', și "Explicarea programului" - ibid , câteva luni mai târziu) Conform memoriilor II K Krupskaya și A II Textul lui Elizarov de Vl Ilici a fost predat testamentului sub forma unui disc cu lapte lichid între rândurile unei cărți (pentru mai multe detalii, vezi Revoluția Proletariană "L"? ,) Acest text original al lui Vl Ilici trebuia să fie primul dezvoltat, apoi rescris și, în final, rescris pentru reproducere pe un hectograf Acest proces complex, în care textul original al lui Vl Ilici a trebuit să treacă prin mâinile a cel puțin doi sau trei cărturari, ceea ce explică pe deplin atât discrepanțele din cele două liste existente ale "Programului de proiect", cât și o serie de erori și omisiuni vizibile din singura listă pe care o avem "Explicații ale Irogramă" Probabil așa se explică și faptul că caietul hectograf nu completează Explicația Programului, ci se întrerupe la explicația aproximativ doar a primei jumătăți a programului În aceste condiții, reproducerea textului listei nou găsite de "Program de proiect" și "Explicarea programului" cu acuratețe literală în formulare, paragrafe, punctuație etc , ar fi o pedanterie excesivă Acolo unde erorile, omisiunile, omisiunile sau distorsiunile scribilor sunt în mod clar izbitoare, noi - fără rezerve speciale - am scutit textul din Vl Ilici În ceea ce privește "Programul de proiect" în sine, reiese clar dintr-o comparație a ambelor liste disponibile că în ambele textul original al Vl Ilici a fost distorsionat Compararea lor, însă, din fericire, face posibilă restaurarea textului original, probabil cu exactitate literală Dăm ambele liste în paralel și apoi textul care, bazându-se pe ambele liste și pe textul Explicației, poate fi considerat, după părerea noastră, cel mai apropiat de ceea ce a fost de fapt scris de Vl Ilici Aici este necesar să menționăm o notă la scrisoarea lui P B Axelrod din /V I în recent publicată în străinătate "Scrisorile lui P B Axelrod și IO O Martov "(Berlin) Într-o scrisoare către P B Axelrod vorbește despre o "schiță" care ar putea fi utilă ca introducere în program Editorii publicației comentează locul după cum urmează: "Schița" la care face referire aici P B Axelrod a fost realizată de Lepin; istoria sa este următoarea: problema programului s-a ridicat la Soyuz din Sankt

[illegible]

sunt "prietenii poporului" și cum luptă aceștia împotriva democrației sociale Kratov (Răspunsul la articolele lui Russkoye Bogatstvo împotriva marxiștilor) - Numărul unu De la edituri la editia propusa R< s și u s t r e t i y Aplicații ale autorului la numărul Eu II Anunțarea legii cu privire la amenzi aplicate lucrătorilor din fabrici fabrici - I Ce sunt amenzi II Cum au fost aplicate anterior amenzi și ce le-a cauzat noi săpături asupra amenzilor? III Din ce motive poate un producător să aplice amenzi? IV Cât de mari pot fi amenzi? V Care este procedura de aplicare a amenzilor VI Unde ar trebui să meargă banii de pedeapsă, conform legii? VII Sunt toți lucrătorii acoperiți de legile amenzilor? VIII Concluzie Ce cred miniștrii noștri? Proiect de program al Partidului Social Democrat () Proclamații ale Uniunii de luptă din Sankt Petersburg pentru emanciparea muncitorilor ce clasă" - - Bărbaților și femeilor din fabrica lui Thornton Sărbătoarea de lucru de este mică (aprilie după părerea noastră) - C - Pagină Guvernului țarist Noua lege a fabricii - I Ce a determinat publicarea unei noi legi a fabricii? II Ce ar trebui considerat timp de lucru? III Cât de mult reduce timpul de lucru noua lege? IV Ce consideră legea "noapte" pentru muncitori? V Cum dovedește Trezoreria că ar fi "nedrept" față de muncitori să limiteze orele suplimentare? VI Ce drepturi acordă legea miniștrilor? " VII Cum guvernul nostru "creștin" reduce Iravdniks pentru muncitori VIII Cum este asigurată punerea în aplicare a noii legi? IX Va îmbunătăți noua lege poziția lucrătorilor? X Care este semnificația noii legi? Aplicație i II III IV , V • VI ■ VII . Sarcinile social-democraților ruși - Muncitorilor și socialiștilor din Petersburg din Uniunea Luptei Protestul social-democraților ruși Proiect de program al partidului nostru () Adăugiri Letters sa border HI- Scrisoarea unu A doua scrisoare • Proiect de program () - Text dactilografiat Textul caietului hectografat ■ - Text sintetic 'explicarea programului Recenzie de carte: "K Kautsky Die Agraifrage" Prefață la ediția a II-a a pamfletului "Sarcinile social-democraților ruși" Aplicații I Lista lucrărilor lui V I Lenin, referitoare la perioada anilor , care nu au fost găsite până în prezent II Articole corectate și trimise de V I Lenin la Rabotnik* I Știri din Rusia - - Pagină Greva țesătorilor la fabrica parteneriatului fabricii Ivanovo-Voznesenskaya III Lucrătorii rurali din provinciile de sud-est ale Rusiei europene Documente și materiale Scrisoare a lui K Marx către editorii Otechestvennye Zapiski, , "Salut judiciar la problema de lucru" (Articol de M Katkov în nr din "Mosk Vedom " din mai) Scrisoare de la Durnovo către Pobedonostsev - martie Circulara lui Witte către greviști la iunie "Către muncitorii din Sankt Petersburg" (Proclamația "Unirii de luptă pentru emanciparea clasei muncitoare" din Sankt Petersburg" - iunie) Circulara lui Witte către inspectorii fabricii - Prefață de P B Axelrod la ediția I a Shyury "Sarcinile social-democraților ruși" "Despre problemele programului" (articol de P L Lavrov pz Nr al grupului Frunza Zburătoare a Voinței Poporului) "Către muncitorii ruși" (Programul "Uniunea de Nord a Muncitorilor Ruși") Articol de program de la nr din Rabochaya Mysl-octombrie "Sarcinile imediate ale mișcării muncitorești ruse" (Editorial din Rabochaya Gazeta nr -noiembrie) Proiect de program al social-democraților ruși întocmit de grupul Emancipare a Muncii Raport despre cazul celor care au apărut la Sankt Petersburg în și cercurile criminale ale persoanelor care se autoîntitulează "social-democrați" Lista proclamațiilor Uniunii de Luptă din Sankt Petersburg aa eliberarea clasei muncitoare" pentru - Note Index de nume Volumul I din Operele colectate ale lui N Lenin (V I

Ulyanova) pregătit pentru tipărire și adnotat I P Tovstukhoy editat de
L B Kamenev